

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

61. gadagājums
2018. gada 15. februāris

Saturs

EIROPAS PARLAMENTS

2016.–2017. GADA SESIJA

2016. gada 11.–14. aprīļa sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 181, 8.6.2017.

PIEŅEMTIE TEKSTI

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

2018/C 058/01	Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par zivsaimniecības aspektiem starptautiskajā nolīgumā par jūras bioloģisko daudzveidību apgabalos, kas nav valstu jurisdikcijā (ANO Jūras tiesību konvencija) (2015/2109(INI))	2
2018/C 058/02	Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par stāvokli Vidusjūras reģionā un vajadzību pēc ES holistiskas pieejas migrācijas jomā (2015/2095(INI))	9
2018/C 058/03	Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par 2012. un 2013. gada ziņojumiem par subsidiaritāti un proporcionalitāti (2014/2252(INI))	33
2018/C 058/04	Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par normatīvās atbilstības un izpildes programmu (REFIT) — pašreizējais stāvoklis un perspektīva (2014/2150(INI))	39
2018/C 058/05	Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par virzību uz labāku vienotā tirgus regulējumu (2015/2089(INI))	48
2018/C 058/06	Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par mācīšanos par ES skolā (2015/2138(INI)) . .	57

2018/C 058/07	Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par "Erasmus+" un citiem instrumentiem mobilitātes veicināšanai profesionālajā izglītībā un apmācībā — mūžizglītības pieeja (2015/2257(INI))	65
2018/C 058/08	Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par ES lomu starptautisko finanšu, monetāro un regulatīvo iestāžu un institūciju satvarā (2015/2060(INI))	76
2018/C 058/09	Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par piekrastes mazapjoma zvejas inovāciju un diversifikāciju no zivsaimniecības atkarīgos reģionos (2015/2090(INI))	82
2018/C 058/10	Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz KZP ārējo dimensiju, tostarp zivsaimniecības nolīgumiem (2015/2091(INI))	93
Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa		
2018/C 058/11	Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa rezolūcija par Komisijas īstenošanas regulas projektu, ar ko darbīgās vielas glifosāta apstiprinājumu atjauno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un groza Īstenošanas Regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu (D044281-01 – 2016/2624(RSP))	102
2018/C 058/12	Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa rezolūcija par ES mainīgā globālā vidē — saistītāka, strīdīgāka un sarežģītāka pasaule (2015/2272(INI))	109
2018/C 058/13	Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa rezolūcija par ES un Vidusāzijas stratēģijas īstenošanu un pārskatīšanu (2015/2220(INI))	119
2018/C 058/14	Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa rezolūcija par Zikas vīrusa uzliesmojumu (2016/2584(RSP))	142
2018/C 058/15	Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa rezolūcija par stāvokli Polijā (2015/3031(RSP))	148
Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa		
2018/C 058/16	Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa rezolūcija par Pakistānu, it īpaši uzbrukumu Lahorā (2016/2644(RSP))	151
2018/C 058/17	Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa rezolūcija par Hondurasu — cilvēktiesību aizstāvju stāvoklis (2016/2648(RSP))	155
2018/C 058/18	Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa rezolūcija par Nigēriju (2016/2649(RSP))	159
2018/C 058/19	Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa rezolūcija par 2015. gada ziņojumu par Turciju (2015/2898(RSP))	164
2018/C 058/20	Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa rezolūcija par 2015. gada ziņojumu par Albāniju (2015/2896(RSP))	175
2018/C 058/21	Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa rezolūcija par 2015. gada ziņojumu par Bosniju un Hercegovinu (2015/2897(RSP))	182
2018/C 058/22	Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa rezolūcija par nabadzības novēršanas mērķa sasniegšanu, ņemot vērā aizvien lielākos māsaimniecību izdevumus (2015/2223(INI))	192

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments**Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa**

2018/C 058/24	Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa lēmums par pieprasījumu atcelt <i>Hermann Winkler</i> imunitāti 2016/2000(IMM)	223
---------------	---	-----

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

2018/C 058/25	P8_TA(2016)0094 Dažu ĀKK valstu izcelsmes izstrādājumi ***I Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko dažu tādu valstu izcelsmes izstrādājumiem, kuras ietilpst Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupā, piemēro režīmu, kas paredzēts nolīgumos, ar ko izveido ekonomisko partnerattiecību nolīgumus vai kuru rezultātā notiek to izveide (pārstrādāta redakcija) (COM(2015)0282 – C8-0154/2015 – 2015/0128(COD)) P8_TC1-COD(2015)0128 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 12. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/..., ar ko dažu tādu valstu izcelsmes izstrādājumiem, kuras ietilpst Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupā, piemēro režīmu, kas paredzēts nolīgumos, ar kuriem izveido ekonomisko partnerattiecību nolīgumus vai kuru rezultātā notiek to izveide (pārstrādāta redakcija)	225
2018/C 058/26	Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu protokolu, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Dānijas valdību un Grenlandes Autonomijas valdību, no otras puses (11634/2015 – C8-0377/2015 – 2015/0152(NLE))	227
2018/C 058/27	Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu par konkrētiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem starp Eiropas Savienību un Ķīnas Tautas Republikas Makao Īpašās pārvaldes apgabala valdību (05255/2014 – C8-0040/2015 – 2012/0015(NLE))	228
2018/C 058/28	Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko attiecībā uz minimālās pamatlikmes ievērošanas pienākuma ilgumu groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (COM(2015)0646 – C8-0009/2016 – 2015/0296(CNS))	229

2018/C 058/29	Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam, ar ko apstiprina to, ka Eiropas Policijas birojs (Eiropols) noslēdz Nolīgumu par stratēģisko sadarbību starp Brazīlijas Federatīvo Republiku un Eiropoļu (13980/2015 – C8-0010/2016 – 2016/0801(CNS))	230
2018/C 058/30	P8_TA(2016)0101 Vaislas dzīvnieki un to reproduktīvie produkti ***I Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par zootehniskajiem un ģeoloģiskajiem nosacījumiem vaislas dzīvnieku un to reproduktīvo produktu tirdzniecībai Savienībā un importēšanai tajā (COM(2014)0005 – C7-0032/2014 – 2014/0032(COD)) P8_TC1-COD(2014)0032 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 12. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/... par zootehniskajiem un ģeoloģiskajiem nosacījumiem dzīvnieku audzēšanai, tīršķirnes vaislas dzīvnieku, krustojuma vaislas cūku un to reproduktīvo produktu tirdzniecībai Savienībā un ieviešanai tajā, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 652/2014, Padomes Direktīvas 89/608/EEK un 90/425/EEK un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku audzēšanas jomā (“Dzīvnieku audzēšanas regula”)	231
Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa		
2018/C 058/31	Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (Zviedrijas pieteikums EGF/2015/009 SE/ <i>Volvo Trucks</i>) (COM(2016)0061 – C8-0033/2016 – 2016/2022(BUD))	232
2018/C 058/32	Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (pieteikums EGF/2016/000 TA 2016 — tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas) (COM(2016)0078 – C8-0095/2016 – 2016/2025(BUD))	237
2018/C 058/33	Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2016. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 1/2016 projektu — jauns instruments ārkārtas atbalsta sniegšanai Savienībā (07068/2016 – C8-0122/2016 – 2016/2037(BUD))	242
2018/C 058/34	Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa lēmums par priekšlikumu iecelt <i>Samo Jereb</i> par Revīzijas palātas locekli (C8-0025/2016 – 2016/0804(NLE))	245
2018/C 058/35	Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa lēmums par priekšlikumu iecelt Mihailu Kozlovu par Revīzijas palātas locekli (C8-0411/2015 – 2015/0814(NLE))	246
2018/C 058/36	Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa lēmums par priekšlikumu iecelt <i>Jan Gregor</i> par Revīzijas palātas locekli (C8-0412/2015 – 2015/0815(NLE))	247
2018/C 058/37	Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa lēmums par priekšlikumu iecelt <i>Ladislav Balko</i> par Revīzijas palātas locekli (C8-0413/2015 – 2015/0816(NLE))	248
2018/C 058/38	Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa lēmums par priekšlikumu iecelt <i>Janusz Wojciechowski</i> par Revīzijas palātas locekli (C8-0414/2015 – 2015/0817(NLE))	249

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

2018/C 058/39	Eiropas Parlamenta lēmums neiebilst pret Komisijas 2016. gada 5. aprīļa deleģēto regulu, ar kuru labo Deleģēto regulu (ES) 2015/2446, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem (C(2016)01934 – (2016/2639(DEA)))	250
2018/C 058/40	Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (05419/1/2016 – C8-0140/2016 – 2012/0011(COD))	252
2018/C 058/41	Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, un ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (05418/1/2016 – C8-0139/2016 – 2012/0010(COD))	253
2018/C 058/42	P8_TA(2016)0127 Pasažieru datu reģistra (ES PDR) datu izmantošana ***I Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par Pasažieru datu reģistra datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem (COM(2011)0032 – C7-0039/2011 – 2011/0023(COD)) P8_TC1-COD(2011)0023 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 14. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/... par pasažieru datu reģistra (PDR) datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem	254
2018/C 058/43	P8_TA(2016)0131 Komerccnoslēpumu aizsardzība pret to nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu ***I Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par neizpaužamas zinātības un uzņēmējdarbības informācijas (komerccnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu (COM(2013)0813 – C7-0431/2013 – 2013/0402(COD)) P8_TC1-COD(2013)0402 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 14. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/... par zinātības un darījumdarbības neizpaužamas informācijas (komerccnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu .	256
2018/C 058/44	Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa rezolūcija par Eiropas Parlamenta 2017. finanšu gada ieņēmumu un izdevumu tāmi (2016/2019(BUD))	257

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- *** Piekrišanas procedūra
- **I Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums
- **II Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums
- ***III Parastā likumdošanas procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir atkarīgs no akta projektā ierosinātā juridiskā pamata.)

Parlamenta grozījumi:

Jaunais teksts ir norādīts **treknā slīprakstā**. Svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■ vai svītrojumu. Aizstātās vietas norādītas, iezīmējot jauno tekstu **treknā slīprakstā** un dzēšot vai svītrojot tekstu, kurš tiek aizstāts.

EIROPAS PARLAMENTS

2016.–2017. GADA SESIJA

2016. gada 11.–14. aprīļa sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 181, 8.6.2017.

PIEŅEMTIE TEKSTI

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2016)0100

ANO Jūras tiesību konvencija – zivsaimniecības aspekti

Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par zivsaimniecības aspektiem starptautiskajā nolīgumā par jūras bioloģisko daudzveidību apgabalos, kas nav valstu jurisdikcijā (ANO Jūras tiesību konvencija) (2015/2109(INI))

(2018/C 058/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju (*UNCLOS*) un divus tās īstenošanas nolīgumus — Īstenošanas nolīguma XI daļu un ANO Nolīgumu par zivju krājumiem (*UNFSA*),
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas rezolūciju par starptautiska instrumenta izveidi saskaņā ar ANO Jūras tiesību konvenciju par jūras bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu apgabalos, kas nav valstu jurisdikcijā (*ABNJ*),
- ņemot vērā Riodežaneiro 2012. gadā notikušās ANO konferences par ilgtspējīgu attīstību ar nosaukumu “Nākotne, kādu vēlamies” noslēguma dokumentu,
- ņemot vērā ANO adaptīvās *ad hoc* neoficiālās darba grupas ziņojumus,
- ņemot vērā Konvencijas par bioloģisko daudzveidību (KBD) un Aiči mērķus bioloģiskās daudzveidības jomā, ko pieņēma KBD dalībvalstis, un jo īpaši 6., 10. un 11. mērķi,
- ņemot vērā 2009. gada Azoru salu zinātniskos kritērijus un vadlīnijas, saskaņā ar kuriem nosaka ekoloģiski un bioloģiski nozīmīgās jūras teritorijas (*EBSA*) un iezīmē reprezentatīvus aizsargājamu jūras teritoriju tīklus starptautiskos okeāna ūdeņos, kā arī dziļjūrā sastopamu KBD dzīvotņu tīklus,
- ņemot vērā KBD procesu *EBSA* aprakstam, kā rezultātā jau ir aprakstītas 204 kritērijiem atbilstošas teritorijas, no kurām daudzas neatrodas valstu jurisdikcijā,
- ņemot vērā to, ka, kamēr *EBSA* aprakstītas Indijas okeāna dienvidu daļā, Klusā okeāna austrumu tropu un mērenās joslas daļā, Klusā okeāna ziemeļu daļā, Atlantijas okeāna dienvidaustrumu daļā, Arktikā, Atlantijas okeāna ziemeļrietumu daļā, Vidusjūrā, Klusā okeāna dienvidrietumu daļā, visā Karību jūras reģionā un Vidusatlantijas rietumu daļā, citi reģioni vēl nav aptverti,

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- ņemot vērā Riodežaneiro Deklarāciju par vidi un attīstību, programmu *Agenda 21*, programmu turpmākai *Agenda 21* īstenošanai, īstenošanas plānu, ko pieņēma Pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību (Johannesburgas Deklarāciju par ilgtspējīgu attīstību un rīcības plānu),
  - ņemot vērā Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) Atbildīgas zivsaimniecības rīcības kodeksu, ko FAO konference pieņēma 1995. gada oktobrī, un ar to saistītos instrumentus, jo īpaši 1995. gada nolīgumu par zvejas kuģu atbilstības veicināšanu starptautiskajiem saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem atklātā jūrā,
  - ņemot vērā ANO ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam (UNGA A/RES/70/1, kas pieņemta 2015. gadā), un 14. ilgtspējīgas attīstības mērķi par okeānu, jūru un jūras resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu ilgtspējīgai attīstībai,
  - ņemot vērā ANO Ilgtspējīgas attīstības programmas 14. mērķi,
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A8-0042/2016),
- A. tā kā jūras aizņem 71 % Zemes virsmas un veido 97 % no planētas ūdens; tā kā jūra ir mājvieta būtiskai daļai no pasaules bioloģiskās daudzveidības, kuras liela daļa joprojām nav izpētīta;
- B. tā kā aptuveni 64 % no jūras, proti, atklātās jūras un dziļjūras, ir apgabali, kas nav valstu jurisdikcijā, un tos regulē starptautiskās tiesības;
- C. tā kā okeānam ir būtiska loma daudzās Zemes sistēmās, tostarp attiecībā uz klimatu un meteoroloģisko laiku, un tas ir vieta, kur veic visdažādākās cilvēku darbības, piemēram, zvejniecību, enerģijas ražošanu, transportu un tirdzniecību;
- D. tā kā mazāk nekā 1 % no teritorijām ārpus valsts jurisdikcijas ir aizsargātas aizsargājamo jūras teritoriju izveides rezultātā un tā kā lielākajā daļā okeānu reģionu trūkst vadības sistēmas, kuras ietvaros būtu noteiktas juridiskas pilnvaras izveidot aizsargātas jūras teritorijas;
- E. tā kā jūras bioloģisko daudzveidības saglabāšana un aizsardzība ir visas cilvēces kopīgas rūpes un pret to būtu atbilstīgi jāattiecas;
- F. tā kā veselīgu jūras ekosistēmu un ilgtspējīgu zivju krājumu saglabāšana ir būtiska zvejniecības noturīgam ilgtermiņā;
- G. tā kā 2014. gadā 15,2 % no aizsargājamām ekosistēmām pasaulē veidoja zemes teritorijas un tikai 8,4 % — jūras teritorijas;
- H. tā kā klimata pārmaiņas un paskābināšanās pašlaik pastiprina negatīvo ietekmi, ko rada pārmērīga izmantošana, piesārņojums, jūras piesārņojums ar atkritumiem un jūras biotopu un ekosistēmu iznīcināšana;
- I. tā kā ANO konferencē par ilgtspējīgu attīstību (Riodežaneiro 2012. gads) pieņemtajā noslēguma dokumentā ar nosaukumu "Kādu nākotni mēs vēlamies" uzsvērts, ka ekonomiskajai un sociālajai attīstībai pamatā esošo dabas resursu aizsardzība un pārvaldība ir nozīmīgi mērķi un būtisks ilgtspējīgas attīstības priekšnosacījums;
- J. tā kā jūrām un okeāniem piemītošais potenciāls jūras nozaru izaugsmei joprojām ir gandrīz neizmantots, piemēram, atjaunojamās enerģijas un farmaceitisko produktu jomā, kuras arī varētu uzskatīt par derīgu attīstības iespēju mūsdienu jaunattīstības valstīs; tā kā jūras teritoriju attīstības priekšnoteikums un tās potenciāls jūras nozaru izaugsmei ir zināšanu attīstīšana par jūras sugām un jūras vidi, batimetriskie dati un jutīgu jūras ekosistēmu kartēšana;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- K. tā kā Adrijas jūras bioloģiskās daudzveidības saglabāšana un ilgtspējīga izmantošana ir tieši saistīta ar ilgtermiņa ilgtspējīgu attīstību un tādējādi tai ir sociālā, ekonomiskā un vides nozīme attiecībā uz visām valstīm un teritorijām;
- L. tā kā tam spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam, ko piemēro ārpus valstu jurisdikcijas esošajām teritorijām, ko izstrādāja vairāk nekā pirms 30 gadiem un kura pamatā ir doktrīna par atklāto jūru brīvību, nepieciešama turpmāka izstrāde, lai veiksmīgi sekmētu jūras bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu apgabalos, kas nav valstu jurisdikcijā;
- M. tā kā iepriekšējās desmitgadēs palielinājies tādu darbību skaits, ko veic jūras vidē; tā kā mēs atzīstam dinamiku starp dažādām darbībām, kas notiek atklātā jūrā, un to, kā šīs darbības ietekmē jūras bioloģisko daudzveidību;
- N. tā kā mēs atzīstam dažādu darbību, kas notiek atklātā jūrā, mijiedarbību un kopējo ietekmi un tā kā šīs darbības ietekmē jūras bioloģisko daudzveidību;
- O. tā kā 2004. gadā ANO Ģenerālā asambleja izveidoja adaptīvu *ad hoc* neformālo darba grupu ar mērķi pētīt un analizēt jūras bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu apgabalos, kas nav valstu jurisdikcijā;
- P. tā kā 2011. gadā darba grupa ieteica uzsākt procesu, kas ļautu noteikt trūkumus un iespējas, tostarp iespēju izstrādāt daudzpusēju nolīgumu saskaņā ar UNCLOS, un to, ka procesam kopumā vajadzētu būt vēršam uz jūras ģenētiskajiem resursiem (tostarp jārisina jautājumi par ieguvumu sadali), tādiem pasākumiem kā, piemēram, teritorijai specifiski pārvaldības rīki (tostarp aizsargājamās jūras teritorijas), ietekmes uz vidi novērtējuma procesu, spēju veidošanu un jūras tehnoloģiju nodošanu;
- Q. tā kā 2011. gada darba grupas līdzpriekšsēdētāju izstrādātajā kopsavilkumā tika atzīts, ka pastāv atšķirības starp zinātnisko procesu ekoloģiski un bioloģiski nozīmīgu teritoriju aprakstīšanai un šo teritoriju faktisko apzināšanu un noteikšanu, jo nevienam pasaules forumam pašlaik nav oficiāla pilnvarojuma, bet esošie reģionālie un nozaru forumi saskaras ar leģitimitātes problēmām, ja mēģina to darīt;
- R. tā kā 2011. gada darba grupas līdzpriekšsēdētāju izstrādātajā kopsavilkumā tika norādīts, ka tiek vispārēji atzīts pašreizējais stāvoklis attiecībā uz ierobežojumiem un trūkumiem;
- S. tā kā 2012. gada jūnija Riodežaneiro + 20 noslēguma dokumentā valstu un valdību vadītāji, pamatojoties uz darbu, ko paveikusi darba grupa, apņēmas steidzami un pirms ANO Ģenerālās asamblejas 69. sesijas beigām risināt jautājumu par jūras bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu apgabalos, kuri nav valstu jurisdikcijā, tostarp pieņemot lēmumu par starptautiska instrumenta izstrādi saskaņā ar Jūras tiesību konvenciju;
- T. tā kā zvejniecībai, gan atsevišķi, gan kopā ar klimata pārmaiņām, jūras piesārņojumu vai citām cilvēka jūrniecības darbībām, ir liela ietekme uz jūras biomasu un bioloģisko daudzveidību, un tādējādi zvejniecības ietekme uz jūras bioloģisko daudzveidību apgabalos, no kuriem daudzi nav valstu jurisdikcijā, būtu visaptveroši jārisina, izmantojot visus jūras saglabāšanas un pārvaldības pasākumus, lai izvairītos no šādas ietekmes vai mazinātu to; tā kā turklāt zvejniecība nav vienīgais cilvēka darbības izraisītais okeānu resursu bojāejas faktors un tai nevajadzētu būt par vienīgo iemeslu starptautiskiem pasākumiem;
- U. tā kā, cita starpā, mūsdienās izraķeņu un enerģijas ieguve un zemes izmantošana pilsētu platformām arī ir zvejas resursu bojāejas faktori un turpmāka jūras izmantošanas attīstība var izraisīt neparedzētus bojāejas faktorus, attiecībā uz kuriem vajadzīga piesardzība;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- V. tā kā jūras bioloģiskā daudzveidība jau ir ievērojami samazinājies; tā kā pastāv cieša saikne starp zvejas iespēju saglabāšanu nākamajām paaudzēm un jūras bioloģiskās daudzveidības aizsardzību un jūras ekosistēmu saglabāšanu;
- W. tā kā ilgtspējīgi un selektīvi zvejas paņēmieni ir nozīmīgs instruments zvejas resursu ilgtspējīgai pārvaldībai un nejaušanas nozvejas maksimālai samazināšanai, tādējādi palīdzot saglabāt jūras bioloģisko daudzveidību;
- X. tā kā koordinēšana un apspriešanās starp visām ieinteresētajām pusēm, kas iesaistītas darbībās jūrā, ir būtiska jūras bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai un ilgtspējīgu resursu izmantošanai;
- Y. tā kā ES attālākajiem reģioniem atbilstoši to raksturam ir īpaši ģeogrāfiskie un dažkārt arī ģeopolitiskie apstākļi un tie ir iekļauti īpašos reģionālās sadarbības mehānismos;
- Z. tā kā zvejniecība ir ļoti svarīga nodarbe, kas notiek gan valstu jurisdikcijā esošajos apgabalos, gan apgabalos ārpus valstu jurisdikcijas;
- AA. tā kā ES ir liela nozīme pasaules jūru un okeānu pārvaldībā un tai ir ietekme starptautiskā mērogā attiecībā uz zvejniecību, arī tāpēc, ka tā ir iesaistījies 17 reģionālās zivsaimniecības pārvaldības organizācijās (RZPO); tā kā šī vadošā loma nozīmē, ka ES ir atbildīga par to, lai pieņemtu proaktīvāku politiku attiecībā uz jūras bioloģiskās daudzveidības aizsardzību visā pasaulē;
- AB. tā kā UNFSA, kas nosaka līgumslēdzēju pušu tiesības un pienākumus attiecībā uz mainīgas dislokācijas un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un pārvaldību, ir vispusīgs dokuments ar progresīvi domājošu ievirzi, kas nav jāmaina, jāatceļ vai kura ietekme jāvērtē un kura īstenošana jānodrošina, izmantojot ciešākas sadarbības procedūras, kas jāpieņem saskaņā ar jaunu starptautisku instrumentu;
- AC. tā kā būtu jāmācās no neseno ES domstarpībām ar Fēru salām un Islandi, lai nodrošinātu krājumu ilgtspējīgu apsaimniekošanu visā pasaulē;
- AD. tā kā katrai valstij ir tiesības gūt labumu no savu resursu saglabāšanas un ilgtspējīgas izmantošanas, kā paredzēts UNCLOS;
- AE. tā kā mēs atzīstam valstu pienākumu aizsargāt un saglabāt jūras vidi, tostarp aizsargāt retas un trauslas ekosistēmas, kā arī neaizsargātu, noplicinātu, apdraudētu un izmirstošu sugu dzīvotnes un citas dzīvības formas jūrā;
- AF. tā kā UNFSA nodrošina pamatu piesardzīgai un uz ekosistēmām balstītai pieejai zvejniecības pārvaldībai, mainīgas dislokācijas un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem, un starptautiskajai sadarbībai, izmantojot reģionālo un apakšreģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju (RZPO) darbību un satvaru; tā kā būtu jāuzlabo tā efektīva īstenošana;
- AG. tā kā ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijas Nr. 61/105 un 64/72 aicina valstis un RZPO veikt virkni pasākumu, lai nodrošinātu dziļjūras zivju resursu efektīvu saglabāšanu un novērstu to, ka grunts zveja rada būtisku negatīvu ietekmi uz jutīgām jūras ekosistēmām (JJE) apgabalos, kas nav valstu jurisdikcijā;
- AH. tā kā mēs atzīstam un atbalstām jaunattīstības valstu tiesības un īpašas prasības saistībā ar spēju veidošanu, lai tās varētu gūt labumu no mainīgas dislokācijas un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanas un ilgtspējīgas izmantošanas;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- AI. tā kā pasākumu gaitā saistībā ar tā dēvēto "Kobes procesu" atzīst tos centienus, kurus jau īstenojušas RZPO, kas apsaimnieko tunču krājumus un veikušas neatkarīgas darbības pārbaudes, un aicina šīs RZPO regulāri veikt šādas pārbaudes un to rezultātus padarīt publiski pieejamus, kā arī pilnībā īstenot šo organizāciju ieteikumus; tā kā tādas iestādes kā, piemēram, ANO Ģenerālā asambleja un Zivsaimniecības komiteja (COFI) arī ir aicinājušas pārējās RZPO rīkoties līdzīgi un tā kā minētās pārskatīšanas ir veiktas;
- AJ. tā kā RZPO ir izveidotas un dažas strādā, lai noteiktu aizsargājamas jūras teritorijas nolūkā saglabāt un atjaunot zivju krājumus līdz ilgtspējīgam līmenim;
- AK. tā kā KBD ir organizējusi vairākus darbseminārus, lai aprakstītu ekoloģiski un bioloģiski nozīmīgās jūras teritorijas, tostarp apgabalos, kas nav valstu jurisdikcijā, un šo darbsemināru rezultāti tagad ir plaši pieejami KBD tīmekļa vietnē nolūkā sniegt ar pārvaldību saistītu informāciju;
- AL. tā kā ir ārkārtīgi nepieciešams apkopot un kopīgi izmantot zinātniskus datus un zināšanas, lai pieņemtu lēmumus godprātīgi un pamatojoties uz labāko pieejamo zinātnisko ieteikumu;
- AM. tā kā vides problēma, kas saistīta ar plastmasas atkritumu nonākšanu jūrā rada tiešus draudus jūras daudzveidībai un tā kā šīs problēmas apkarošanas apjoms un līdzekļi joprojām ir nepietiekami izpētītas, un tā kā tās pārvarēšana varētu izrādīties par ekonomikas iespēju;
- AN. tā kā darba grupa savā 2015. gada 23. janvāra dokumentā uzsvēra nepieciešamību izveidot visaptverošu globālu režīmu, lai labāk risinātu jūras bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un pārvaldību apgabalos, kas nav valstu jurisdikcijā;
- AO. tā kā ES aktīvi izstrādā un veicina labāko praksi, lai panāktu zivju krājumu ilgtspējīgu izmantošanu, un, izmantojot tādas programmas kā "Apvārsnis 2020" tā veicina un finansē datu vākšanu, pētniecību un ilgtspējīga attīstību;
- AP. tā kā darba grupa 2015. gada 23. janvārī atbalstīja ieteikumu, izstrādāt starptautisku juridiski saistošu instrumentu saskaņā ar Konvenciju;
- AQ. tā kā ANO Ģenerālā asambleja 2015. gada 19. jūnijā pieņēma rezolūciju par starptautiska instrumenta izveidi saskaņā ar UNCLOS par jūras bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu apgabalos, kas nav valstu jurisdikcijā,
1. atzinīgi vērtē ANO Ģenerālās asamblejas pieņemto lēmumu izstrādāt starptautisku juridiski saistošu instrumentu saskaņā ar UNCLOS par jūras bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu apgabalos, kas nav valstu jurisdikcijā, lai novērstu pašreizējos trūkumus; uzsver, ka šis process nedrīkst apdraudēt ne spēkā esošos instrumentus un sistēmas, ne arī attiecīgas globālas, reģionālas un nozaru struktūras (piemēram, RZPO); uzsver, cik svarīgi ir panākt ātru, bet piesardzīgu progresu, izstrādājot šo jauno instrumentu, un sasniegt mērķi pabeigt teksta projektu līdz 2017. gada beigām;
  2. uzsver vīziju, iespēju un sekas labām attiecībām starp valstīm un ilgtspējīgai resursu izmantošanai saskaņā ar UNCLOS, vienlaicīgi atzīstot, ka jaunas problēmas un iespējas liek izdarīt pielāgojumus;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

3. uzsver, cik svarīga ir okeānu, jūru un to resursu saglabāšana un ilgtspējīga izmantošana; aicina ES un starptautisko sabiedrību veicināt jūras daudzveidības saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu, citu pasākumu starpā īstenojot modernas un ilgtspējīgas jūras ekosistēmu pārvaldības koncepcijas, okeānu apsaimniekošanas principus, pārvaldot jūras resursu un zvejniecības izmantošanu (izrakteņu izmantošanu, enerģijas ieguvī utt.), šajā procesā iekļaujot zinātniski pamatotu jūras vides pārvaldību, atjaunojot un saglabājot krājumus līmenī, kas spēj garantēt maksimāli ilgtspējīgu ieguves apjomu, īstenojot uz ekosistēmu pamatotu pārvaldību un jūras bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu, piemērojot spēkā esošos tiesību aktus un īstenojot piesardzīgu pieeju;
4. norāda — lai novērstu spiedienu uz jūras bioloģisko daudzveidību, dalībvalstīm līdz 2020. gadam būs jāveic pasākumi, lai īstenotu pārvaldības plānus, uzraudzītu attiecīgo noteikumu piemērošanu, padziļinātu savu zināšanu pamatu un stiprinātu pētniecības tīklus un informācijas par jūras bioloģisko daudzveidību koordināciju;
5. atzīst ES un Komisijas pozitīvo un vadošo lomu, ņemot vērā ievērojamo ietekmi uz ES zvejniecības nozari un tirgu, un to, ka Eiropas zvejniecības politika ir vērsta uz ilgtspējības panākšanu;
6. atzīst nozīmīgo lomu, ko ES ir uzņēmusies, lai nodrošinātu jūras dzīvo resursu ilgtspējīgu izmantošanu, jo īpaši cīņā pret nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju; uzsver, ka nelegāla, neregistrēta un neregulēta zveja pēc savas būtības ir apdraudējums jūras bioloģiskajai daudzveidībai un nopietni grauj jūras ekosistēmu saglabāšanu; norāda, ka ES ir noteikusi nelegālas, neregistrētas un neregulētas zvejas apkarošanu par prioritāti un ka starptautiska sadarbība ir ārkārtīgi svarīga, lai šī apkarošana būtu veiksmīga; mudina FAO un RZPO pastiprināt savus centienus, lai uzlabotu daudzpusēju sadarbību;
7. uzsver pozitīvo nozīmi, kas piemīt vides marķējumam jūras produktu nozarē, kas patērētājiem dod iespēju veicināt resursu ilgtspējību un jūras bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu, vienlaikus izdarot uz informāciju balstītu izvēli;
8. mudina Komisiju arī turpmāk veicināt, koordinēt un nodrošināt, ka cilvēka darbības, tostarp zvejniecība un visa veida jūras gultnes un okeāna izmantošanas, ietekme uz bioloģisko daudzveidību apgabalos, kas nav valstu jurisdikcijā, tiek iedarbīgi risināta saistībā ar šo jauno starptautisko nolīgumu; tādēļ norāda uz nepieciešamību turpināt attīstīt spēkā esošo tiesību aktu īstenošanu un izstrādāt nepieciešamos pārvaldības instrumentus, lai nodrošinātu saskaņotību un konsekveni;
9. mudina RZPO nodrošināt pilnīgu to ieteikumu īstenošanu, turpināt regulāri veikt neatkarīgu novērtējumu un nodrošināt šādu novērtējumu pienācīgu īstenošanu;
10. mudina Komisiju atbalstīt un veicināt holistisku un vispusīgu pieeju attiecībā uz aizsargājamām jūras teritorijām (MPA), jo nav iespējama reāla saskaņošana un sadarbība, īstenojot saglabāšanas centienus, ja nepiedalās visplašākais to ieinteresēto personu loks, kas iesaistīti visaptverošās un dažādās cilvēka darbībās jūrniecības darbībās okeānos un jūrās;
11. aicina un mudina Komisiju un dalībvalstis veicināt KBD noteikšanu apgabalos, kas nav valstu jurisdikcijā;
12. mudina Komisiju sadarboties ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, lai turpinātu atbalstīt un sekmēt saistībā ar jauno starptautisko nolīgumu saskaņā ar UNCLOS institucionāla mehānisma izveidi nepieciešamo noteikumu konstatēšanai, pārvaldīšanai un paredzēšanai attiecībā uz saistītiem, saskaņotiem, efektīviem un reprezentatīviem MPA tīkliem kā būtiskiem līdzekļiem, lai nodrošinātu ekoloģisko un bioloģisko savienojamību;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

13. aicina Komisiju apstrādāt virkni vispusīgu datu par jūras vides bioloģisko daudzveidību Eiropas reģiona jūrās; uzskata, ka vākt šādus datus ir obligāts uzdevums, ņemot vērā to, ka 80 % sugu un dzīvotņu, uz ko attiecas Jūras stratēģijas pamatdirektīva, ir klasificēti kā "nezināmi";
  14. aicina ES uzņemties vadošo lomu cīņā pret jūru piesārņojošajiem plastmasas atkritumiem un attiecīgajos pētījumos, kas jāfinansē saistībā ar jūras nozaru ekonomiku;
  15. uzsver, ka šim jaunajam starptautiskajam nolīgumam vajadzētu nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus visām ieinteresētajām personām; uzskata, ka jaunajā starptautiskajā nolīgumā būtu jāņem vērā jaunattīstības valstu īpašās vajadzības, jo īpaši mazajās salu valstīs, attiecībā uz spēju veidošanu, lai cita starpā sasniegtu starptautiskās sabiedrības izvirzītos mērķus attiecībā uz aizsargājamām jūras teritorijām;
  16. mudina Komisiju sekmēt ciešāku sadarbību, koordināciju, pārredzamību un pārskatbaidību starp visām ieinteresētajām pusēm, tostarp starp jaunajiem instrumentiem, par kuriem notiek sarunas, pašreiz spēkā esošajiem UNFSA un FAO instrumentiem, RZPO un citām nozaru struktūrām, piemēram, Starptautisko Jūras dziļu pārvaldi un Starptautisko Jūrniecības organizāciju;
  17. aicina ANO strādāt ar valstīm, lai efektīvāk īstenotu spēkā esošos noteikumus, un vajadzības gadījumā izstrādāt papildu noteikumus, kas varētu netieši veicināt bioloģiskās daudzveidības aizsardzību atklātajās jūrās un uzlabot sociālās, drošības un pārraudzības nosacījumus, piemēram, izveidot pasaules mēroga pārvaldības līdzekļus, t. i., centralizētu instrumentu kuģu reģistrācijai, tādu kā globālais zvejas kuģu reģistrs, ko veido FAO pakļautībā, bet izvairoties no administratīvā slogu palielināšanas zvejniekiem;
  18. uzsver, ka zvejniecības ietekme uz jūras bioloģisko daudzveidību apgabalos, kas nav valstu jurisdikcijā, būs jāiekļauj RZPO pilnvarās;
  19. mudina Komisiju un dalībvalstis pilnvarojumā attiecībā uz jaunu starptautisku nolīgumu saskaņā ar UNCLOS atbalstīt un veicināt tādu institucionālu mehānismu izveidi, ar kuriem īsteno iepriekšējos ietekmes uz vidi novērtējumus darbībām, kam var būt ievērojama ietekme uz jūras vidi, kā prasīts UNCLOS 206. pantā, tostarp jūras resursu izmantošanai, izmantojot stabilu zinātnisku pamatu, ciktāl tas ir praktiski iespējams, raugoties, lai šīs darbības papildinātu sīki izstrādāta vides un sociālekonomiskā pārraudzība;
  20. aicina Komisiju saistībā ar jauno starptautisko nolīgumu panākt ekoloģiska kaitējuma jūrā atzīšanu un identificēt atbildības ķēdi par šādu kaitējumu;
  21. mudina Komisiju aicināt dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, ratificēt vai pievienoties ANO Jūras tiesību konvencijai (UNCLOS);
  22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālajā asamblejai (ANO ĢA) un sagatavošanas komitejai, kas atbildīga par turpmākā starptautiskā nolīguma teksta projekta sagatavošanu.
-

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

P8_TA(2016)0102

Stāvoklis Vidusjūras reģionā un vajadzība pēc ES holistiskas pieejas migrācijas jomā**Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par stāvokli Vidusjūras reģionā un vajadzību pēc ES holistiskas pieejas migrācijas jomā (2015/2095(INI))**

(2018/C 058/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1951. gada Ženēvas konvenciju un tās papildprotokolu, un jo īpaši tiesības uz neizraidīšanu,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju,
- ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā 1989. gada Konvenciju par bērna tiesībām un Eiropas Parlamenta 2014. gada 27. novembra rezolūciju par ANO Konvencijas par bērna tiesībām 25. gadskārtu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā ANO 1982. gada Jūras tiesību konvenciju, 1974. gada Starptautisko konvenciju par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras un 1979. gada Starptautisko konvenciju par meklēšanu un glābšanu uz jūras (ar grozījumiem),
- ņemot vērā 1990. gada Starptautisko konvenciju par visu migrējošu darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Rīcības plāns par nepavadītiem nepilngadīgiem (2010.–2014. gads)” (COM(2010)0213) un Eiropas Parlamenta 2013. gada 12. septembra rezolūciju par stāvokli saistībā ar nepavadītiem nepilngadīgiem ES ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 29. aprīļa rezolūciju par pēdējā laikā notikušajām traģēdijām Vidusjūrā un ES migrācijas un patvēruma politikas nostādņēm ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 10. septembra rezolūciju par migrāciju un bēgļiem Eiropā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā debates, kas 2015. gadā notika Eiropas Parlamenta Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā: 14. aprīlī, piedaloties komisāram *Dimitris Avramopoulos*; 6. maijā — par solidaritāti un atbildības taisnīgu sadalījumu, tostarp attiecībā uz meklēšanas un glābšanas pienākumiem; 26. maijā — par sadarbības ar trešām valstīm stratēģiju; 4. jūnijā — par drošu un tiesisku patvēruma meklētāju un bēgļu ceļu uz ES izveidi, tostarp par kopējas Eiropas patvēruma sistēmas (KEPS) īstenošanu; 25. jūnijā — par cīņu pret noziedzīgu kontrabandu, cilvēku tirdzniecību un neatbilstīgu migrantu ekspluatācijas novēršanu, pienācīgu legālo ekonomisko migrācijas ceļu izveidi un robežu pārvaldību un vīzu politiku; 2. jūlijā — par to, kā tiek tērēti iekšlietu jomas līdzekļi attiecībā uz migrāciju un attīstību; 6. jūlijā — par to Komisijas

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0070.⁽²⁾ OV C 93, 9.3.2016., 165. lpp.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0176.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0317.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

priekšlikumu pirmo kopumu, kas tika pieņemti, reaģējot uz programmu migrācijas un solidaritātes jomā, un atbildības taisnīgu sadalījumu, tostarp attiecībā uz meklēšanas un glābšanas pienākumiem, un drošu un tiesisku patvēruma meklētāju un bēgļu ceļu uz ES izveidi; 16. jūlijā, piedaloties ekspertiem par ES migrācijas politikas nostādņu finansējumu, — par politikas nostādņēm, praksi un datiem attiecībā uz nepavadītiem nepilngadīgiem ES dalībvalstīs un Norvēģijā, par ES sadarbību ar trešām valstīm migrācijas jomā un par jaunu likumdošanas līdzekļu noskaidrošanu attiecībā uz ekonomisko migrāciju; 22. septembrī — par to Komisijas to priekšlikumu otro kopumu, kas pieņemti, reaģējot uz programmu migrācijas jomā; 23. septembrī — kopā ar dalībvalstu parlamentiem par karsto punktu pieeju un migrācijas jautājumu risināšanu valsts un vietējā līmenī; 19. oktobrī — par cīņu pret noziedzīgu kontrabandu, cilvēku tirdzniecību un neatbilstīgo migrantu ekspluatāciju; 10. novembrī — par Komisijas paziņojumu “Bēgļu krīzes pārvaldība: Eiropas programmā migrācijas jomā izvirzīto prioritāro darbību īstenošanas pašreizējais stāvoklis” (COM(2015)0510); 19. novembrī — par ES iekšējās un ārējās darbības finansēšanu saistībā ar tās migrācijas un patvēruma politiku; 10. decembrī — par ES sadarbību ar trešām valstīm migrācijas jomā; 21. decembrī — par robežu pārvaldību un vīzu politiku, par KEPS efektīvu īstenošanu un par pienācīgu legālo ekonomiskās migrācijas ceļu izveidi,

- ņemot vērā debates, kas notika Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Attīstības komitejas 2015. gada 1. aprīļa apvienotajā sanāksmē un kurās apsprieda attīstības un migrācijas saikni, un debates, kas notika Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Ārlietu komitejas 2015. gada 15. septembra apvienotajā sanāksmē un kurās apsprieda cilvēktiesību ievērošanu saistībā ar migrācijas plūsmām Vidusjūrā,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumus par tās deleģācijas 2015. gada septembra braucieniem uz Lampedūzu par meklēšanas un glābšanas operācijām un 2015. gada oktobra braucieniem uz Tunisiju par sadarbību ar trešām valstīm migrācijas, patvēruma un robežkontroles jomā un ņemot vērā Budžeta komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu par kopīgo braucienu uz Sicīliju 2015. gada jūlijā nolūkā noskaidrot veidu, kā novērst migrācijas spiedienu šajā reģionā, tostarp, jo īpaši no budžeta apsvērumu viedokļa,
- ņemot vērā Komisijas desmit punktu rīcības plānu migrācijas jomā, ar ko iepazīstināja kopīgā Ārlietu un Tieslietu un iekšlietu padomē, kuras sanāksme notika 2015. gada 20. aprīlī,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas programma migrācijas jomā” (COM(2015)0240),
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 18. maija Lēmumu (KĀDP) 2015/778 par Eiropas Savienības militāro operāciju Vidusjūras apgabala centrālās daļas dienvidos,
- ņemot vērā Politikas un drošības komitejā ES vēstnieku pieņemto lēmumu sākt par operāciju *Sophia* pārdēvētās *EUNAVFOR Med* operācijas otro posmu⁽¹⁾ un ņemot vērā NATO vadītās operācijas Egejas jūrā,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2015. gada 9. oktobra Rezolūciju Nr. 2240 (2015),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “ES Rīcības plāns cīņai pret migrantu kontrobandu (2015.–2020. gads)” (COM(2015)0285),
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu par *Eurodac* regulas īstenošanu attiecībā uz pienākumu ņemt pirkstu nospiedumus (SWD(2015)0150),

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/lv/press/press-releases/2015/09/28-eunavfor/>.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- ņemot vērā Komisijas ieteikumu par Eiropas pārmitināšanas sistēmu (C(2015)3560) un Padomes ietvaros notikušās dalībvalstu valdību pārstāvju sanāksmes noslēguma secinājumiem par tādu 20 000 personu pārmitināšanu, kuriem ir nepieciešama starptautiskā aizsardzība, izmantojot daudzpusējās un valstu sistēmas, ar kurām iepazīstināja Tieslietu un iekšlietu padomes 2015. gada 20. jūlija sanāksmē,
- ņemot vērā Komisijas paskaidrojošo piezīmi par tā dēvēto karsto punktu pieeju un 2016. gada 10. februāra pašreizējā stāvokļa ziņojumus par Grieķiju un Itāliju, kā arī 2016. gada 4. marta progresa ziņojumu par Grieķiju,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 14. septembra Lēmumu (ES) 2015/1523, ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 22. septembra Lēmumu (ES) 2015/1601, ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā,
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido krīzes pārceļšanas mehānismu un groza Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (COM(2015)0450),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido ES kopējo drošu izcelsmes valstu sarakstu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai nolūkā un ar ko groza Direktīvu 2013/32/ES (COM(2015)0452),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “ES rīcības plāns par atgriešanu” (COM(2015)0453),
- ņemot vērā Komisijas ieteikumu, ar ko izveido vispārīgo “Rokasgrāmatu atgriešanas jautājumos”, kura jāizmanto dalībvalstu kompetentajām iestādēm, veicot ar atgriešanu saistītus uzdevumus (C(2015)6250), un tā pielikumu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Par publiskā iepirkuma noteikumiem saistībā ar pašreizējo patvēruma meklētāju krīzi” (COM(2015)0454),
- ņemot vērā Eiropas Komisijas un Augstās pārstāves kopējo paziņojumu “Bēgļu krīzes risināšana Eiropā: ES ārējās darbības nozīme” (JOIN(2015)0040),
- ņemot vērā Komisijas lēmumu par Eiropas ārkārtas situāciju trasta fonda izveidi nolūkā nodrošināt stabilitāti un novērst neatbilstīgas migrācijas un personu pārvietošanas Āfrikā pamatcēloņus (C(2015)7293),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Bēgļu krīzes pārvaldība: tūlītēji operatīvie, budžeta un juridiskie pasākumi saskaņā ar Eiropas programmu migrācijas jomā” (COM(2015)0490 un tā pielikumus,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Bēgļu krīzes pārvaldība: Eiropas programmā migrācijas jomā izvirzīto prioritāro darbu īstenošanas pašreizējais stāvoklis” (COM(2015)0510) un tā pielikumus,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas robežu un krastu apsardze un efektīva Eiropas ārējo robežu pārvaldība” (COM(2015)0673) un priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas robežu un krasta apsardzi un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2007/2004, Regulu (EK) Nr. 863/2007 un Padomes Lēmumu 2005/267/EK (COM(2015)0671), priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas ceļošanas dokumentu nolūkā atgriezt trešo valstu valstspiederīgos, kas ES uzturas nelikumīgi (COM(2015)0668), priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 562/2006 attiecībā uz pārbaužu pastiprināšanu attiecīgajās datubāzēs pie ārējā robežām (COM(2015)0670), Komisijas priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Zviedrijas labā saskaņā ar Padomes Lēmuma (ES) 2015/1523 9. pantu un Padomes

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

Lēmuma (Es) 2015/1601 9. pantu, ar kuriem nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā (COM(2015)0677, un Komisijas ieteikumu attiecībā uz brīvprātīgu humanitāro uzņemšanas shēmu ar Turciju (C(2015)9490),

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par pašreizējo situāciju saistībā ar Eiropas programmā migrācijas jomā izvirzīto prioritāro darbību īstenošanu (COM(2016)0085),
- ņemot vērā Grieķijas Republikai adresēto Komisijas ieteikumu par steidzamiem pasākumiem, kas Grieķijai jāveic, ņemot vērā pārsūtīšanas atsākšanu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013, (C(2016)0871),
- ņemot vērā priekšlikumu Padomes īstenošanas lēmumam par to, lai pagaidu kārtā apturētu 30 % to pieteikuma iesniedzēju pārcelšanas procesu, kuri Austrijai iedalīti saskaņā ar Padomes Lēmumu (ES) 2015/1601, ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā (COM(2016)0080),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Eiropadomei un Padomei “Atceļš uz Šengenu — Ceļvedis” (COM(2016)0120),
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Otrais ziņojums par Turcijas panākto progresu tās vīzu režīma liberalizācijas ceļveža prasību izpildē” (COM(2016)0140) un pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu (SWD(2016)0097),
- ņemot vērā priekšlikumu Padomes Regulai par ārkārtas atbalsta sniegšanu Savienībā (COM(2016)0115) un gaidāmo budžeta grozījumu Nr. 1/2016, lai izveidotu šim instrumentam paredzētu budžeta pozīciju,
- ņemot vērā noslēguma secinājumus, kurus Eiropadome pieņēma īpašajā 2015. gada 23. aprīļa sanāksmē, 2015. gada 25. un 26. jūnija sanāksmē, 2015. gada 23. septembra ES valstu vai valdību vadītāju neoficiālajā sanāksmē par migrāciju, 2015. gada 15. oktobra sanāksmē, 2015. gada 17. un 18. decembra sanāksmē un 2016. gada 18. un 19. februāra sanāksmē,
- ņemot vērā noslēguma secinājumus, kurus Padome pieņēma 2015. gada 20. jūlija sanāksmē par drošām izcelsmes valstīm, 2015. gada 20. jūlija sanāksmē par migrāciju, 2015. gada 8. oktobra sanāksmē par turpmāko atgriešanas politiku, 2015. gada 12. oktobra sanāksmē par migrāciju, 2015. gada 9. novembra sanāksmē par bēgļu un migrācijas krīzes pārvarēšanas pasākumiem, 2015. gada 4. decembra sanāksmē par bezpavalstniecību un 2016. gada 10. marta sanāksmē par migrantu kontrabandu,
- ņemot vērā prezidentūras 2015. gada 14. septembrī pieņemtos noslēguma secinājumus;
- ņemot vērā Padomē kopā sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju 2015. gada 20. jūlija sanāksmē pieņemtos noslēguma secinājumus par tādu 20 000 personu pārmitināšanu, kurām nepārprotami nepieciešama starptautiskā aizsardzība, izmantojot daudzpusējas un valstu shēmas,
- ņemot vērā ES un Turcijas 2015. gada 15. oktobra kopīgo rīcības plānu un tā 2016. gada 10. februāra un 4. marta īstenošanas ziņojumus,
- ņemot vērā valstu un valdību vadītāju 2016. gada 7. marta paziņojumu,
- ņemot vērā augsta līmeņa konferencē par Vidusjūras austrumdaļas un Rietumbalkānu ceļu 2015. gada 8. oktobrī pieņemto deklarāciju un 2015. gada 25. oktobra sanāksmē vadītāju pieņemtos paziņojumus par bēgļu plūsmām pa Rietumbalkānu ceļu, kā arī 2016. gada 10. februāra progresā ziņojumu,

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- ņemot vērā Eiropas Savienības un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmē par migrāciju, kas notika Valletā 2015. gada 11. un 12. novembrī, pieņemto rīcības plānu un politisko deklarāciju,
- ņemot vērā Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (EASO) darbu un ziņojumus un jo īpaši šīs iestādes gada ziņojumu par situāciju patvēruma jomā Eiropas Savienībā 2014. gadā, kā arī ņemot vērā ikmēneša patvēruma tendences,
- ņemot vērā *Frontex* darbu un ziņojumus un jo īpaši šīs iestādes veikto gada riska analīzi attiecībā uz 2015. gadu un tās riska analīzes tīkla izstrādātos ceturkšņa ziņojumus,
- ņemot vērā Eiropola darbu un ziņojumus un jo īpaši kopīgās operatīvās vienības MARE darbību, kā arī to, ka Eiropols nesens izveidojis Eiropas Migrantu kontrabandas apkarošanas centru (EMKAC),
- ņemot vērā *Eurojust* darbu un ziņojumus un jo īpaši ziņojumus par cilvēku tirdzniecību,
- ņemot vērā Pamattiesību aģentūras (*FRA*) darbu, gada ziņojumus un pētījumus un jo īpaši šīs iestādes veiktos pētījumus par nopietniem darbaspēka ekspluatācijas veidiem un tiesībām neatbilstošā situācijā esošu migrantu un ar viņiem sadarbojošos personu kriminalizāciju,
- ņemot vērā Politikas departamenta C veiktos pētījumus par LESD 80. panta piemērošanu, par jaunām pieejām, alternatīviem risinājumiem un piekļuves līdzekļiem patvēruma procedūrām, kurus varētu izmantot personas, kas lūdz starptautisko aizsardzību, par darbaspēka migrācijas uz ES reglamentēšanas jaunu veidu noskaidrošanu, par kopējas Eiropas patvēruma sistēmas nostiprināšanu un Dublinas regulējuma alternatīvajiem variantiem, par ES sadarbību ar trešām valstīm migrācijas jomā un par sieviešu bēgļu un patvēruma meklētāju uzņemšanu ES ņemot vērā Politikas departamenta D veikto pētījumu par ES migrācijas politikas nostādņu finansējumu — efektivitātes analīze un paraugprakse nākotnei, kā arī Politikas departamenta EXPO pētījumu par migrantiem Vidusjūrā — aizsargājot cilvēktiesības,
- ņemot vērā Eiropas migrācijas tīkla (EMT) veiktos pētījumus un jo īpaši šā tīkla pētījumu par politikas nostādņēm, praksi un datiem attiecībā uz nepavadītiem nepilngadīgajiem,
- ņemot vērā ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos darbu un ziņojumus,
- ņemot vērā ANO īpašā referenta migrantu cilvēktiesību jautājumos darbu un ziņojumus,
- ņemot vērā Eiropas Padomes darbu, ziņojumus un rezolūcijas,
- ņemot vērā Starptautiskās Migrācijas organizācijas darbu un ziņojumus,
- ņemot vērā ANO Narkotiku un noziedzības novēršanas biroja darbu un ziņojumus,
- ņemot vērā Eiropas Reģionu komitejas atzinumu — Eiropas programma migrācijas jomā, ko tā pieņēma 2015. gada 3. un 4. decembra 115. plenārsēdē,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumus par Eiropas programmu migrācijas jomā un par ES rīcības plānu cīņai pret migrantu kontrabandu,
- ņemot vērā 2014. gada 17. decembra rezolūciju par situāciju Vidusjūras reģionā un nepieciešamību pēc holistiskas ES pieejas migrācijai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā darba dokumentu par 80. pantu — solidaritāte un taisnīgs atbildības sadalījums, tostarp attiecībā uz meklēšanas un glābšanas pienākumiem,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0105.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- ņemot vērā darba dokumentu par cīņu pret noziedzīgo kontrabandu, cilvēku tirdzniecību un neatbilstīgo imigrantu darbaspēka ekspluatāciju,
  - ņemot vērā darba dokumenta par robežu pārvaldību un vīzu politiku, tostarp *Frontex* un citu attiecīgo aģentūru nozīmi,
  - ņemot vērā darba dokumentu par drošu un tiesisku ceļu izveidi patvēruma meklētājiem un bēgļiem uz ES, tostarp Savienības pārmitināšanas politiku un atbilstošās integrācijas politikas nostādnes,
  - ņemot vērā darba dokumentu par pienācīgu tiesiskās ekonomiskās migrācijas ceļu izveidi,
  - ņemot vērā darba dokumentu par ES iekšējās un ārējās darbības finansēšanu saistībā ar tās migrācijas un patvēruma politiku,
  - ņemot vērā darba dokumentu par kopējās Eiropas patvēruma sistēmas (KEPS) efektīvu ieviešanu, tostarp *EASO* lomu,
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas, Attīstības komitejas, Budžeta komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Transporta un tūrisma komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas un Lūgumrakstu komitejas atzinumus (A8-0066/2016),
- A. tā kā 2014. gada 17. decembra rezolūcijā kompetentajai komitejai — Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai — tika uzdots izvērtēt dažādās izmantotās politikas nostādnes, izstrādāt ieteikumu kopumu un plenārsēdē uzstāties ar stratēģisku iniciatīvas ziņojumu;
- B. tā kā saskaņā ar *Frontex* datiem ⁽¹⁾ 2015. gadā tika pieķerti 1,83 miljoni personu, kuras centās nelegāli šķērsot ES ārējās robežas, kas kļuva par bezprecedenta rekordu, ja šo skaitli salīdzina ar 282 500 migrantiem, kas Savienībā ieradās visa 2014. gada laikā; un tā kā saskaņā ar *IOM/UNICEF* rīcībā esošo informāciju aptuveni 20 % no visiem migrantiem, kas ierodas, šķērsojot jūru, ir bērni ⁽²⁾;
- C. tā kā saskaņā ar *EASO* datiem ⁽³⁾ 2015. gadā ES+ tika iesniegti vairāk par 1,4 miljoniem starptautiskās aizsardzības pieteikumu ⁽⁴⁾ un tā kā to skaits kopš aprīļa nemitīgi pieauga, taču vienlaikus samazinās atkārtoti iesniegto pieteikumu īpatsvars; un tā kā apmēram 6 % no pieteikumu iesniedzējiem apgalvo, ka esot nepavadīti nepilngadīgie; tā kā 2016. gada februārī no tiem, kas ieradās Grieķijā, šķērsojot jūru, 22 % bija sievietes un 40 % — bērni ⁽⁵⁾;
- D. tā kā ANO Konvencijā par bērna tiesībām par bērnu tiek uzskatīts ikviens cilvēks, kas nav sasniedzis astoņpadsmit gadu vecumu;

⁽¹⁾ *Frontex* vēstis, <http://frontex.europa.eu/news/number-of-migrants-arriving-in-greece-dropped-by-half-in-november-clTv3V>.

⁽²⁾ *IOM* un *UNICEF* datu kopsavilkums: "Bērnu migrācija Eiropā", http://www.iom.int/sites/default/files/press_release/file/IOM-UNICEF-Data-Brief-Refugee-and-Migrant-Crisis-in-Europe-30.11.15.pdf.

⁽³⁾ *EASO* informatīvais izdevums, 2015. gada novembris–decembris, https://easo.europa.eu/wp-content/uploads/EASO-Newsletter-NOV-DEC_-20151.pdf.

⁽⁴⁾ ES+ veido 28 ES dalībvalstis, Norvēģija un Šveice.

⁽⁵⁾ *UNHCR* dati par Grieķiju, 2016. gada 7. marts.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- E. tā kā saskaņā ar Starptautiskās Migrācijas organizācijas datiem 2015. gadā Vidusjūrā ir gājuši bojā vai pazudusi bez vēsts vairāk nekā 3 771 persona ⁽¹⁾; un tā kā ir ziņots, ka līdz 2016. gada 8. martam Vidusjūrā ir noslīkušas 444 personas; tā kā 2016. gada pirmajās deviņās nedēļās ir miruši 77 bērni — vidēji vairāk nekā viens dienā; tā kā saskaņā ar jaunākajiem Eiropola datiem vismaz 10 000 nepavadītu nepilngadīgo ir pazuduši pēc ierašanās Eiropā;
- F. tā kā 3. oktobris būtu jāatzīst par atceres dienu, kurā tiktu pieminēti visi vīrieši, sievietes un bērni, kas gājuši bojā, mēģinot bēgt no vajāšanas, konfliktiem un karadarbības savās valstīs, kā arī visi vīrieši un sievietes, kas ikdienā riskē ar savu dzīvību, glābjot bēgļus;
- G. tā kā daudzas pasaules daļas ir skāris karš un vardarbība un tās negatīvi ietekmē galēja nabadzība, vides degradācija un nepietiekamas iespējas jauniešiem, un šīs problēmas var izraisīt vēl plašāku vardarbību un nedrošību, tā papildus stimulējot iedzīvotāju pārvietošanos;

LESD 80. pants — solidaritāte un taisnīgs atbildības sadalījums, tostarp attiecībā uz meklēšanas un glābšanas pienākumiem

- H. tā kā LESD 80. pantā ir noteikts, ka solidaritātes un taisnīga atbildības sadalījuma princips ir viens no galvenajiem visas Savienības sistēmas principiem, un tā kā tas ir uzskatāms par minēto principu juridisko pamatu, tos īstenojot attiecībā uz Savienības patvēruma, migrācijas un robežkontroles politikas nostādņem;
- I. tā kā solidaritāte var izpausties gan kā iekšēja, gan ārēja solidaritāte; un tā kā pārcelšana, lēmumu par patvērumu savstarpēja atzīšana, operatīvi atbalsta pasākumi, patlaban spēkā esošās Dublinas regulas un Pagaidu aizsardzības direktīvas proaktīva interpretācija ir iekšējās solidaritātes līdzekļi, savukārt pārmitināšana, humanitārā uzņemšana un meklēšana un glābšana jūrā sekmē ārējo solidaritāti, bet civilās aizsardzības mehānisms var attiekties uz abiem aspektiem;
- J. tā kā 2016. gada 3. martā no 39 600 patvēruma meklētājiem, kas izmitināti Itālijas struktūrās, no kurienes tos paredzēts nosūtīt uz citām dalībvalstīm, faktiski pārvietoti bija tikai 338, bet Grieķijā — no 66 400 pārcelšanai paredzētajiem — tikai 322 patvēruma meklētāji;

Cīņa pret noziedzīgo kontrabandu, cilvēku tirdzniecību un neatbilstīgo migrantu darbaspēka ekspluatāciju

- K. tā kā migrantu kontrabanda, tirdzniecība un darbaspēka ekspluatācija ir juridiski nošķirtas parādības, kuru novēršanai izmanto atšķirīgu tiesisko regulējumu Savienības un starptautiskajā līmenī un uz kurām ir jāreaģē pienācīgi specializētā veidā, kaut arī tās praksē bieži vien pārklājas; un tā kā noziedzīgie kontrabandas un tirdzniecības tīkli var mainīt savus darbības veidus ļoti ātri un līdz ar to ir vajadzīga spēja ātri pielāgot reakciju uz tiem, pamatojoties uz visjaunākajiem un visprecīzākajiem datiem; tā kā centieni novērst krimināli sodāmu migrantu kontrabandu nedrīkstētu skartos, kuri sniedz neatbilstīgajiem migrantiem humāno palīdzību;
- L. tā kā cīņā pret migrantu kontrabandu, tirdzniecību un darbaspēka ekspluatāciju ir nepieciešami gan īstermiņa, gan vidēja termiņa, gan ilgtermiņa līdzekļi, tostarp pasākumi nolūkā graut noziedzīgos tīklus un saukt noziedzniekus pie atbildības, datu vākšana un analīze, cietušo personu aizsardzības un nelikumīgi uzturošos migrantu atgriešanas pasākumi, kā arī sadarbība ar trešām valstīm un ilgtermiņa stratēģijas, ar kurām novērš pieprasījumu pēc pārdošanai paredzētām un kontrabandas ceļā iverstām personām un migrācijas pamatcēloņus, kuru dēļ cilvēki ir spiesti izmantot noziedzīgo kontrabandistu pakalpojumus;

⁽¹⁾ IOM, bez vēsts pazudušo migrantu projekts, <http://missingmigrants.iom.int/>.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

Robežu pārvaldība un vīzu politika, tostarp Robežu aģentūras un citu attiecīgo aģentūru loma

- M. tā kā daudzus Komisijas priekšlikumus robežu un vīzu politikas jomā patlaban izskata saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, jo īpaši priekšlikumu Regulai par Savienības Vīzu kodeksu (pārstrādātā redakcija) (2014/0094(COD)), priekšlikumu regulai, ar ko izveido apceļošanas vīzu (2014/0095(COD)) un priekšlikumu regulai par vienotu vīzu formu — drošību (2015/0134(COD)); un tā kā Komisija izstrādāja jaunus šo jomu reglamentējošus priekšlikumus un tā kā tie tiks izskatīti saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru;
- N. tā kā kontroles atcelšana uz iekšējām robežām ir jāisteno līdztekus efektīvai ārējo robežu pārvaldībai, augstiem kopējiem standartiem, efektīvai informācijas apmaiņai dalībvalstu starpā un ikvienas personas pamattiesību pilnīgai ievērošanai;
- O. tā kā Eiropas Parlaments ir pieprasījis Savienības Robežu aģentūrai palielināt tās spēju risināt iespējamus pamattiesību pārkāpumus, tostarp saistībā ar darbības nosacījumiem, par kuriem panākta vienošanās ar trešo valstu kompetentajām iestādēm, un tā kā Komisijas priekšlikumā par jaunu Savienības robežu aģentūru ir paredzēts sūdzību izskatīšanas mehānisms;
- P. tā kā saskaņā ar patlaban spēkā esošo Vīzu kodeksu dalībvalstis drīkst atkāpties no normālo pieņemamības kritēriju piemērošanas vīzas pieteikumam, pamatojoties uz humanitāriem apsvērumiem (19. un 25. pants);

Drošu un tiesisku ceļu patvēruma meklētājiem un bēgļiem uz ES izveide, tostarp Savienības pārmitināšanas politika un atbilstošās integrācijas politikas nostādnes

- Q. tā kā 86 % no pasaules bēgļiem uzņem jaunattīstības valstis; un tā kā noziedzīgie tīkli un kontrabandisti izmanto to cilvēku izmisumu, kas cenšas iekļūt Savienībā, bēgot no vajāšanas vai kara;
- R. tā kā ceļi, pa kuriem bēgļi drošā un legālā veidā var iekļūt Savienībā, ir ierobežoti un daudzi cilvēki joprojām uzņemas risku doties pa bīstamajiem maršrutiem; un tā kā, izveidojot jaunus drošus un legālus ceļus, pa kuriem patvēruma meklētāji un bēgļi varētu iekļūt Savienībā, pamatojoties uz spēkā esošiem tiesību aktiem un paņēmieniem, Savienība un dalībvalstis gūtu labāku pārskatu pār aizsardzības vajadzībām un Savienībā ieceļojošo migrantu plūsmu, turklāt tas grautu kontrabandistu uzņēmējdarbības modeli;

Stratēģija attiecībā uz sadarbību ar trešām valstīm, īpaši attiecībā uz reģionālajām aizsardzības programmām, pārmitināšanu un atgriešanu un migrācijas pamatcēloņu novēršanu

- S. tā kā ES un trešo valstu sadarbība ir veidota, izmantojot tādas politikas instrumentus kā reģionālie dialogi, divpusējie dialogi, kopējās migrācijas un mobilitātes programmas un mobilitātes partnerattiecības, izmantojot tādas juridiskus līdzekļus kā “visaptverošajos nolīgumos”, atpakaļuzņemšanas nolīgumos, nolīgumos par vīzu izsniegšanu uz atvieglotiem noteikumiem un vīzu atbrīvojuma nolīgumos iekļautas migrācijas klauzulas un tādas darbības līdzekļus kā reģionālās aizsardzības programmas (RAP), reģionālās attīstības un aizsardzības programmas (RAAP), *Frontex* darba vienošanās un *EASO* sadarbība ar trešām valstīm;
- T. tā kā atsevišķas dalībvalstis joprojām intensīvu ārējo darbību izvērs divpusējo attiecību formātā;
- U. tā kā Savienība ir pastiprinājusi ārējo sadarbību ar trešām valstīm migrācijas un patvēruma jomā, lai pienācīgi reaģētu uz šā brīža bēgļu krīzi, un tā kā tā ir nākusi klajā ar tādām jaunām sadarbības iniciatīvām kā ES un Turcijas kopējās rīcības plāns, attiecībā uz Rietumbalkānu ceļiem uzņemtas saistības un Valletas augstākā līmeņa sanāksmē pieņemtais rīcības plāns;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

Pienācīgu legālo ekonomiskās migrācijas ceļu izveide

- V. tā kā saskaņā ar prognozēm Savienībā darbaspējīgā vecuma iedzīvotāju skaits līdz 2020. gadam samazināsies par 7,5 miljoniem; tā kā darba tirgus vajadzību attīstības prognozes Savienībā norāda uz to, ka pašreizējais darbaspēka trūkums konkrētās nozarēs būs aktuāls arī turpmāk; un tā kā trešo valstu valstspiederīgie saskaras ar daudzām grūtībām panākt savu ārzemēs iegūtās kvalifikācijas atzīšanu un tāpēc viņi mēdz veikt zemākas kvalifikācijas darbus;
- W. tā kā pašreizējā Savienības attieksme pret migrantu darbaspēku ir sadrumstalota, jo daudzās direktīvas galvenokārt reglamentē konkrētas kategorijas darba ņēmējus un trešo valstu valstspiederīgos, kuri drīkst strādāt, ievērojot zināmus nosacījumus; tā kā, īstenojot šādu pieeju, var apmierināt tikai konkrētas īstermiņa vajadzības;

Analīze par to, kā migrācijas un attīstības jomā tiek tērēti iekšlietām paredzētie līdzekļi, tostarp ārkārtas gadījumiem paredzētie līdzekļi

- X. tā kā pastāv vairāki Savienības finanšu instrumenti, ar kuriem finansē dalībvalstu un trešo valstu darbību migrācijas, patvēruma un robežu pārvaldības jomā; tā kā jo īpaši dalībvalstīm paredzētos finanšu līdzekļus galvenokārt piešķir ar Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (AMIF) un Iekšējās drošības fonda (ISF) starpniecību, taču, tā kā attiecībā uz migrācijas jomā īstenotiem pasākumiem var izmantot daudzas citas programmas un fondus; un tā kā, kaut arī trešām valstīm paredzētos finanšu līdzekļus galvenokārt piešķir, izmantojot attīstības sadarbības un ekonomiskās sadarbības instrumentu, tomēr to pārvalda daudzi Komisijas ģenerāldirektorāti un Eiropas Ārējās darbības dienests;
- Y. tā kā, ņemot vērā pašreizējo budžeta pozīciju un kompetenču sadrumstalotību, visaptveroša pārskata sniegšana par finanšu līdzekļu izlietojumu var izrādīties apgrūtināta un pat ir sarežģīti precīzi aprēķināt Savienības migrācijas jomā iztērētos līdzekļus;

Kopējās Eiropas patvēruma sistēmas efektīva ieviešana, tostarp Eiropas Patvēruma atbalsta biroja loma

- Z. tā kā kopējā Eiropas patvēruma sistēmā (KEPS) ir iekļauta virkne kopēju noteikumu, kas reglamentē kopējo patvēruma politiku, vienotu patvēruma statusu un kopējās patvēruma procedūras, kas ir jāpiemēro visā Savienībā; tā kā daudzie brīdinājuma signāli, tostarp Komisijas pieņemtie lēmumi par pienākuma neizpildi, tomēr liecina par to, ka KEPS daudzās dalībvalstīs nav īstenota pilnībā; tā kā īstenošana ir būtiska, lai saskaņotu dalībvalstu tiesību aktus un sekmētu dalībvalstu solidaritāti, un tā kā dalībvalstis nolūkā izpildīt obligātos KEPS standartus var prasīt EASO sniegt atbalsta palīdzību; tā kā harmonizējot uzņemšanas nosacījumus un procedūras, var novērst lielāku slogu valstīm, kas piedāvā labākus nosacījumus, un tā kā harmonizācija ir galvenais atbildības sadales faktors;
- AA. tā kā pašreiz spēkā esošie Dublinas sistēmas mehānismi nav izrādījušies objektīvi, to ietvaros nevar noteikt taisnīgus atbildības sadalījuma kritērijus, kā izskatīt pieteikumus par starptautisko aizsardzību un ātri šo aizsardzību nodrošināt; tā kā šo sistēmu praksē nepiemēro un, Padomei pieņemot divus lēmumus par pagaidu pārcelšanu, ir noteiktas nepārprotamas atkāpes; un tā kā Komisija izziņoja priekšlikumu līdz 2016. gada martam vajadzīgajā mērā pārskatīt Dublinas III regulu;
- AB. tā kā saskaņā ar 1951. gada Ženēvas Konvencijas 3.pantu dalībvalstis nedrīkst diskriminēt bēgļus rases, reliģijas vai izcelsmes valsts dēļ,

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

Solidaritāte

1. norāda, ka solidaritātei ir jābūt tam principam, uz ko tiek balstīta Savienības rīcība migrācijas jomā; konstatē, ka solidaritātes princips, kas ir noteikts LESD 80. pantā, attiecas uz patvērumu, migrāciju un robežu kontroles politikas nostādņēm; uzskata, ka LESD 80. pants kopsakarā ar LESD 77.–79. pantu kalpo par juridisko pamatu, uz kuru balstoties, šajās jomās ir jāīsteno solidaritātes princips;

Meklēšana un glābšana

2. par izejas punktu uzskata premisu, ka dzīvību glābšanai ir jābūt galvenajai prioritātei un ka gan Savienības, gan dalībvalstu līmenī būtisks ir pienācīgs meklēšanas un glābšanas operāciju finansējums; konstatē, ka ir palielinājusies nelikumīga ieceļošana pa jūru un satraucoši ir pieaudzis jūrā bojā gājušo skaits, un vēl aizvien Eiropa nereaģē pietiekami efektīvi;

3. atgādina, ka dzīvību glābšana ir solidaritātes ar apdraudētajām personām akts, taču tas ir arī juridisks pienākums, kas ir paredzēts starptautiskajās tiesībās, jo Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību Konvencijas — to ir ratificējušas visas dalībvalstis un pati Savienība — 98. pantā ir noteikta prasība sniegt palīdzību visām personām, kuras uz jūras ir piemeklējusi nelaime;

4. uzskata, ka pastāvīga, stabila un efektīva Savienības reakcija, veicot meklēšanas un glābšanas operācijas jūrā, ir būtiska, lai novērstu migrantu bojāejas gadījumu skaita palielināšanos, viņiem cenšoties šķērsot Vidusjūru;

5. šajā ziņā iesaka, lai meklēšanas un glābšanas spējas tiktu pastiprinātas un lai Eiropas valstu valdības atvēlētu vairāk resursu, kas izpaustos kā finanšu palīdzība un aktīvi, īstenojot Savienības līmeņa humanitārās operācijas nolūkā meklēt un glābt briesmās nokļuvušus migrantus, palīdzēt viņiem un viņus nogādāt tuvākajā drošajā vietā;

6. norāda uz to, ka nedrīkstētu sodīt privātu kuģu īpašniekus vai nevalstiskas organizācijas (NVO) par to, ka tie patiešām palīdz uz jūras nelaimē nonākušām personām; uzskata, ka tirdzniecības kuģi nedrīkst tikt uzskatīti par dalībvalstu un Savienības meklēšanas un glābšanas pienākumu pildītājiem;

Cīņa pret cilvēku tirdzniecību un noziedzīgu kontrabandu

7. prasa precīzi nošķirt personas, kuras Savienībā ir ievestas kontrabandas ceļā, un personas, kuras Savienībā ievad kā cilvēku tirdzniecības upurus, jo, kaut arī risinājumu politiskās nostājas ir pienācīgi jāintegrē, šīs parādības ir vēl arī jānovērš katra atsevišķi; apgalvo, ka migrantu noziedzīga kontrabanda pamatos nozīmē personas nelikumīgas ieceļošanas kādā no dalībvalstīm sekmēšanu, savukārt cilvēku tirdzniecība paredz personas vervēšanu, pārvietošanu vai uzņemšanu ekspluatācijas nolūkā, izmantojot vardarbīgus, maldinošus vai ļaunprātīgus paņēmienus;

8. uzskata, ka ikviena holistiska pieeja migrācijai ir jāīsteno, obligāti veicot pasākumus, kuru mērķis ir tādu noziedzīgo tīklu darbības likvidācija, kas piedalās cilvēku tirdzniecībā un kontrabandā;

9. atzinīgi vērtē pozitīvo lomu, kāda līdz šim ir bijusi kara flotes kuģiem, jūrā glābjot dzīvības un likvidējot noziedzīgos tīklus; atbalsta tādu jūras spēku operāciju mērķus kā operācija *Sophia* un uzsver vajadzību aizsargāt dzīvības, īpaši norādot uz to, ka visu šīs operācijas aspektu mērķim ir jābūt migrantu dzīvību aizsardzības nodrošināšanai;

10. uzsver, ka militārās operācijas nedrīkstētu būt galvenais nevienas holistiskās pieejas migrācijai aspekts, un atkārtoti, ka operācija *Sophia* nedrīkst atraut resursus, kas jau ir izvietoti Vidusjūrā un ir paredzēti dzīvību glābšanai jūrā;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

Savienības aģentūru funkcijas cīņā pret noziedzīgo kontrabandu

11. norāda uz to, ka — tā kā noziedznieki var mainīt savu darbības veidu un to dara ļoti ātri, politiskā reakcija ir jāzstrādā atbilstoši visjaunākajiem un precīzākajiem datiem; kā pozitīvu soli uz priekšu konstatē to, ka Komisija 2015. gada 27. maijā pieņēma Savienības migrantu kontrabandas apkarošanas rīcības plānu ("Rīcības plāns cīņā pret kontrabandu"), saskaņā ar kuru tā paredz izveidot Savienības aģentūru kontaktgrupu migrantu kontrabandas jautājumos, lai stiprinātu aģentūru funkcionālo sadarbību un informācijas apmaiņu;

12. uzsver, ka pilnībā ir jāizmanto esošie instrumenti, piemēram, aģentūru risku analīzes; konstatē, ka Savienības aģentūrām būtu ne tikai maksimāli jāsadarbojas, bet arī jāpastiprina sadarbība ar dalībvalstīm; konstatē, ka, labāk koordinējot rīcību, varētu vākt datus valsts līmenī un tos nodot aģentūrām;

Pārcelšana

13. atgādina, ka pārcelšanas process, proti, pieteikuma par starptautisko aizsardzību iesniedzēja vai starptautiski aizsargājamas personas pārvešana no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti, praktiskā veidā apliecina solidaritāti Savienībā; papildus tam atgādina, ka kopš 2009. gada Parlaments ir prasījis ieviest saistošu mehānismu, kā sadalīt patvēruma meklētājus starp visām dalībvalstīm;

14. konstatē, ka pagājušajā gadā Padome pieņēma divus lēmumus par Savienībā īstenojamiem pagaidu pārcelšanas pasākumiem (turpmāk — "pārcelšanas lēmumi")⁽¹⁾ un ka to veikšana paredz pieteikumu par starptautisko aizsardzību iesniedzēju pārvešanu no Grieķijas un Itālijas uz citām dalībvalstīm; konstatē, ka, neskatoties uz to, ka pārcelšanas lēmumi neizbeidz pašreizējās Dublinas atbildības sadales regulējuma spēkā esamību, tie ir uzskatāmi par pagaidu atkāpi no Dublinas noteikumiem;

15. uzskata, ka steidzamu pārcelšanas pasākumu noteikšana ir solis pareizajā virzienā, un aicina dalībvalstis veikt savus pienākumus attiecībā uz šiem pasākumiem pēc iespējas ātrāk;

16. atgādina, ka, piemērojot pārcelšanas lēmumus, pārcelšana attieksies tikai uz to valstu valstspiederīgajiem, attiecībā uz kuriem pieņemto labvēlīgo starptautiskās aizsardzības lēmumu īpatsvars iepriekšējos trijos mēnešos (*Eurostat* dati) ir bijis 75 % vai vairāk; konstatē, ka pārcelšanas lēmumi ietekmēs salīdzinoši mazu skaitu cilvēku un neattieksies uz lielu skaitu pieteikumu iesniedzēju, kuru izcelsmes valstis ir citas trešās valstis un kurus saskaņā ar šiem lēmumiem pārcelt nevar;

17. pauž bažas par to, ka saskaņā ar pašreizējiem pārcelšanas lēmumiem pirmās ierašanās dalībvalstīm joprojām ir jāizskata arvien sarežģītāki starptautiskās aizsardzības pieprasījumi (un par tiem pieņemto lēmumu pārsūdzības), jāparedz ilgāki uzņemšanas periodi un ka tām būs jāorganizē un jākoordinē to personu atpakaļatgriešana, kurām tomēr nav tiesību saņemt starptautisko aizsardzību; atkārtoti norāda, ka ikvienai jaunai sistēmai, kas paredzēta kopējās Eiropas patvēruma sistēmas pārvaldīšanai, ir jāpamatojas uz solidaritāti un atbildības taisnīgu sadalījumu;

18. uzskata, ka papildus kritērijiem, kas ir minēti pārcelšanas lēmumos, proti, attiecīgās dalībvalsts IKP, iedzīvotāju skaits, bezdarba līmenis un agrākais patvēruma meklētāju skaits šajā dalībvalstī, būtu jāņem vērā vēl divi kritēriji, proti, dalībvalsts teritorijas izmērs un dalībvalsts iedzīvotāju blīvums;

19. uzskata, ka, īstenojot pārcelšanu, cik vien praktiski iespējams, būtu jāņem vērā pieteikuma iesniedzēja vēlmes; atzīst, ka šis ir viens no veidiem, kā novērst tālāku pārvietošanos un mudināt pieteikuma iesniedzējus pašus samierināties ar pārcelšanas lēmumiem, taču tas nedrīkstētu apturēt pārcelšanas procesu;

⁽¹⁾ Padomes Lēmums (ES) 2015/1523 un Padomes Lēmums (ES) 2015/1601.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

Pārmitināšana

20. uzskata, ka pārmitināšana ir viens no ieteicamākajiem veidiem, kā nodrošināt drošu un legālu ieeļošanu Savienībā bēgļiem un personām, kurām ir vajadzīga starptautiskā aizsardzība, ja bēgļi nevar nedz atgriezties savā mītnes zemē, nedz saņemt efektīvu aizsardzību vai tikt integrēti uzņemšanas valstī;

21. turklāt atzīmē, ka ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroja (UNHCR) uzraudzīta pārmitināšana ir humanitāra programma ar labām iestrādēm un noder, lai pārvaldītu to personu organizētu ierašanos, kurām dalībvalstu teritorijā ir nepieciešama starptautiska aizsardzība;

22. norāda, ka, ņemot vērā nepieredzēti lielo bēgļu pieplūdumu, kas ir sasniedzis un joprojām sasniedz Savienības ārējās robežas, un nemitīgo to cilvēku skaita pieaugumu, kas lūdz starptautisko aizsardzību, Savienībai ir jāizstrādā saistoša un obligāta normatīva pieeja, kāda ir noteikta Komisijas migrācijas programmā; iesaka — lai šāda pieeja būtu iedarbīga, tā jāīsteno tā, lai nodrošinātu pārmitināšanu ievērojamam skaitam bēgļu, ņemot vērā to bēgļu kopējo skaitu, kas Savienībā lūdz starptautisko aizsardzību, un kopējās pārmitināšanas vajadzības, par kurām ik gadu ziņo UNHCR;

23. uzsver, ka ir nepieciešama pastāvīga visas Savienības mēroga pārmitināšanas programma, kurā obligāti iesaistītos dalībvalstis, nodrošinot pārmitināšanu ievērojamam skaitam bēgļu salīdzinājumā ar to bēgļu kopējo skaitu, kas Savienībā lūdz starptautisko aizsardzību;

Ar humanitāriem apsvērumiem pamatota uzņemšana

24. norāda, ka ar humanitāriem apsvērumiem pamatotu uzņemšanu var izmantot, lai, papildinot pārmitināšanu, vajadzības gadījumā sniegtu ātru aizsardzību — bieži vien uz noteiktu laiku — visneaizsargātākajām personām, piemēram, nepavadītiem nepilngadīgajiem, bēgļiem ar invaliditāti vai tiem, kuriem steidzami vajadzīga evakuācija medicīnisku apsvērumu dēļ;

25. uzsver, ka, tā kā pārmitināšana joprojām nav pieejama trešo valstu valstspiederīgajiem, visas dalībvalstis ir jāmudina izstrādāt un īstenot ar humanitāriem apsvērumiem pamatotas uzņemšanas programmas;

Humanitārās vīzas

26. norāda, ka humanitārās vīzas personām, kurām vajadzīga starptautiska aizsardzība, dod iespēju ieeļot trešā valstī, lai pieprasītu patvērumu; aicina dalībvalstis izmantot visas pastāvošās iespējas, lai Savienības vēstniecībās un konsulātos, kas atrodas izcelsmes vai tranzīta valstīs, izsniegtu humanitārās vīzas, jo īpaši neaizsargātām personām;

27. uzskata, ka personām, kuras lūdz starptautisko aizsardzību, būtu jānodrošina iespēja tiešā veidā jebkurā dalībvalstu konsulatā vai vēstniecībā pieteikties Eiropas humanitārajai vīzai, un, ja šāda vīza pēc novērtēšanas tiek izsniegta, tai būtu jānodod tās turētājam tiesības ieeļot tās dalībvalsts teritorijā, kura vīzu ir izsniegusi tikai un vienīgi ar mērķi šajā valstī iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu; tāpēc uzskata, ka ir jāveic grozījumi Savienības Vīzu kodeksā, iekļaujot tajā konkrētākus noteikumus par humanitārajām vīzām;

Kopēja Eiropas patvēruma sistēma (KEPS)

28. norāda, ka ir nepieciešami papildu pasākumi, ar kuru palīdzību tiktu nodrošināta KEPS kļūšana par patiesi vienotu sistēmu;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

29. atgādina, ka nolūkā uzlabot harmonizāciju ir pilnīgi noteikti nepieciešams visaptverošs novērtējums (Komisija izstrādā izvērtējuma ziņojumus) par to, kā šī sistēma tiek īstenota, lai pēc tam ātri veiktu turpmākās darbības gadījumā, ja atsevišķas dalībvalstis to īsteno neapmierinoši;

30. piemēram, konstatē, ka nepieņemami pieteikumi, atkārtoti pieteikumi, paātrinātas procedūras un robežu procedūras — tie visi ir specifiski gadījumi, attiecībā uz kuriem pārstrādātajā Patvēruma procedūras direktīvā ir mēģināts panākt smalku līdzsvaru starp sistēmas efektivitāti un pietiekamām pieteikumu iesniedzēju, jo īpaši neaizsargātu personu, tiesībām; uzsver, ka šādu līdzsvaru var panākt tikai tad, ja tiesību aktus īsteno pilnībā un pareizi;

31. uzsver, ka ir būtiski, lai tiesu iestādes uzraudzītu, vai dažādi aizturēšanas veidi ir atbilstoši tiesību aktiem imigrācijas un patvēruma jomā; atgādina, ka gan starptautiskās tiesības, gan Savienības Pamattiesību harta paredz, ka dalībvalstīm jāizvērtē alternatīvi risinājumi aizturēšanai; aicina dalībvalstis pareizi piemērot Patvēruma procedūru direktīvu un Uzņemšanas nosacījumu direktīvu saistībā ar piekļuvi aizturēšanas centriem;

32. atgādina, ka ir svarīgi samazināt bezvalstnieku skaitu, un mudina dalībvalstis ieviest bezvalstniecības noteikšanas procedūras un savstarpēji apmainīties ar paraugpraksi par to, kā vākt ticamus datus par personām ar bezvalstnieka statusu, un par bezvalstniecības noteikšanas procedūrām;

Dublinas III regulas pārskatīšana

33. norāda, ka Dublinas III regulas⁽¹⁾ darbība ir radījusi daudzus jautājumus, kas saistīti ar to, cik taisnīgi un solidāri starp dalībvalstīm tiek sadalīta atbildība par starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanu; norāda, ka pašreizējā sistēmā nav pietiekami ņemts vērā īpašais migrācijas spiediens, ar ko saskaras dalībvalstis pie Savienības ārējām robežām; uzskata, ka dalībvalstīm ir jāatzīst Dublinas sistēmas problēmas un Savienībai būtu jārada iespējas solidaritātei gan starp ES dalībvalstīm, gan attiecīgajiem migrantiem;

34. norāda, ka spiediens uz Dublinas regulas izveidoto sistēmu, ko rada aizvien lielāks skaits Savienībā ieejojošo migrantu, ir apliecinājis, ka sistēma — esošajā veidolā — lielākoties nav sasniegusi abus savus primāros mērķus, proti, izveidot objektīvus un taisnīgus kritērijus atbildības sadalīšanai un nodrošināt ātru starptautiskās aizsardzības pieejamību; atkārtoti pauž iebildumus par kritēriju, ar kuru pašreiz nosaka, ka pirmās ierašanās dalībvalsts ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma pārbaudi, un uzskata, ka šis kritērijs būtu jāpārskata;

35. norāda arī uz to, ka tajā pašā laikā Savienībā joprojām liels ir tālākas pārvietošanās gadījumu skaits; uzskata par pašsaprotamu, ka Dublinas sistēma kopš izveides nav bijusi izstrādāta tā, lai sadalītu atbildību starp dalībvalstīm, bet tās galvenais uzdevums bija atbildību par patvēruma pieteikuma izskatīšanu ātri piešķirt vienai dalībvalstij;

36. iesaka kritērijus, uz kuru pamata pieņem pārcelšanas lēmumus, tieši iestrādāt Savienības standarta noteikumos par atbildības sadalīšanu attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieprasījumiem; uzsver, ka, pārskatot Dublinas regulu, jāpārskata arī koncepcija par “pieteikuma iesniedzējiem, kuriem nepārprotami ir nepieciešama starptautiska aizsardzība”, jo minētie migranti un bēgļi, kas neietilpst šajā kategorijā, joprojām būs pirmās ierašanās dalībvalsts ziņā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 180, 29.6.2013., 31. lpp.).

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

37. uzskata, ka Eiropas Savienībai vajadzētu atbalstīt dalībvalstis, kas saņem visvairāk patvēruma pieprasījumu, sniedzot samērīgu un adekvātu finansiālo un tehnisko atbalstu; uzskata, ka solidaritātes un atbildības dalīšanas pasākumu izmantošanu pamato KEPS kvalitātes un darbības uzlabojumi;

38. norāda, ka viena iespēja, kā varētu pašos pamatos pārstrādāt Dublīnas sistēmu, būtu ieviest centralizētu pieteikumu pieņemšanu Savienības līmenī, katru patvēruma meklētāju skatot kā personu, kas vēlas iegūt patvērumu Savienībā kopumā, nevis atsevišķā dalībvalstī, un izveidot centralizētu sistēmu atbildības sadalīšanai attiecībā uz personām, kas meklē patvērumu Savienībā; ierosina, ka šādā sistēmā katrai dalībvalstij varētu paredzēt konkrētas robežvērtības saistībā ar ieradušos personu skaitu un ka tas, iespējams, varētu palīdzēt atturēt šīs personas no tālākas pārvietošanās, jo visas dalībvalstis būtu pilnībā iesaistītas centralizētajā sistēmā un vairs nebūtu individuāli atbildīgas par pieteikuma iesniedzēju nodošanu citām dalībvalstīm; uzskata, ka šāda sistēma varētu darboties, izmantojot vairākus Savienības karstos punktus, no kuriem notiktu sadalīšana pa Savienību; uzsver, ka ikvienā jaunā atbildības sadalīšanas sistēmā jāieestrādā tādi pamatelementi kā ģimenes vienotība un bērna intereses;

Savstarpējā atzīšana

39. norāda, ka patlaban dalībvalstis citu dalībvalstu lēmumus par patvērumu atzīst tikai tad, ja tie ir negatīvi; atkārtoti, ka pozitīvu patvēruma lēmumu savstarpēja atzīšana ir loģisks solis ceļā uz pareizu LESD 78. panta 2. punkta a) apakšpunkta īstenošanu, kurā acināts izveidot vienotu patvēruma statusu, kas būtu derīgs visā Savienībā;

Pagaidu aizsardzības direktīva

40. norāda, ka masveida pieplūduma gadījumā Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma var ierosināt izmantot Padomes Direktīvu 2001/55/EK par pagaidu aizsardzību (Pagaidu aizsardzības direktīva)⁽¹⁾; norāda, ka tās izmantošanai vajadzīgs Padomes lēmums, kas pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu; norāda, ka šo direktīvu vajadzētu izmantot gadījumos, kad pastāv risks, ka Savienības patvēruma sistēma nespēs tikt galā ar pārvietoto personu masveida pieplūdumu vai nenovēršamu masveida pieplūdumu; taču uzsver, ka Pagaidu aizsardzības direktīva kopš tās pieņemšanas 2001. gadā vēl ne reizi nav izmantota;

41. norāda, ka Pagaidu aizsardzības direktīva paredz arī iespēju evakuēt pārvietotās personas no trešām valstīm un ka šādā evakuācijā būtu iespējams sadarbībā ar UNHCR izmantot humanitāros koridorus un dalībvalstīm būtu pienākums attiecīgā gadījumā nodrošināt visas iespējas saņemt vīzu;

42. uzskata, ka dažās priekšpostēna dalībvalstīs patvēruma sistēmas nepārprotami jau ir pārslēgtas un ka būtu bijusi jāizmanto Pagaidu aizsardzības direktīva, kā tajā pašā jau paredzēts; jebkurā gadījumā aicina minētās direktīvas pārskatīšanas procesā izstrādāt skaidru jēdziena "masveida pieplūdums" definīciju; zina, ka šāda Pagaidu aizsardzības direktīvas pārskatīšana varētu notikt Dublīnas sistēmas pārskatīšanas ietvaros;

Integrācija

43. norāda, ka visu sabiedrības dalībnieku līdzdalība ir ārkārtīgi svarīga, un tādēļ ierosina stiprināt paraugprakses apmaiņu integrācijas jomā, vienlaikus ņemot vērā dalībvalstu kompetenci attiecībā un integrācijas pasākumiem; uzsver, ka ar integrācijas pasākumiem, kas paredzēti tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri uzturas likumīgi, būtu jāveicina viņu iekļaušana, nevis izolācija; norāda, ka vietējām un reģionālām iestādēm, tostarp pilsētām, ir svarīga nozīme integrācijas procesā;

⁽¹⁾ 2001. gada 20. jūlija Padomes Direktīva 2001/55/EK par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un pasākumus, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas (OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp.).

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

44. uzsver, ka uzņēmējām dalībvalstīm ir jāsniedz bēgļiem atbalsts un iespējas integrēties un veidot dzīvi jaunajā sabiedrībā; norāda, ka obligāti būtu jānodrošina izmitināšana, rakstpratības un valodu kursi, starpkultūru dialogs, izglītošana un profesionālā apmācība, kā arī efektīva piekļuve sabiedrības demokrātiskajām struktūrām, kā paredzēts Kvalifikāciju direktīvā⁽¹⁾; norāda, ka bēgļiem — tāpat kā Savienības iedzīvotājiem — vajadzētu būt gan tiesībām, gan pienākumiem uzņemošajās dalībvalstīs; tādēļ uzsver, ka integrācija ir divpusējs process un ka neatņemamai integrācijas procesa sastāvdaļai jābūt Savienības pamatvērtību ievērošanai un bēgļu pamattiesību ievērošanai;

45. atgādina, ka saskaņā ar Uzņemšanas nosacījumu direktīvas 15. pantu dalībvalstis paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem ļauj iesaistīties darba tirgū, ar nosacījumu, ka šāda iesaistīšanās ir efektīva un atbilst panta 1. punktā noteiktajam termiņam; saprot, ka saskaņā ar 15. panta 2. punktu sakarā ar darba tirgus politiku dalībvalstis var dot priekšroku Savienības pilsoņiem un to valstu valstspiederīgajiem, kuras ir Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu puses, un attiecīgajā valstī likumīgi dzīvojošiem trešo valstu valstspiederīgajiem;

46. uzskata, ka, ja personai, kurai Savienībā piešķirta starptautiskā aizsardzība, ir izteikts darba piedāvājums dalībvalstī, kas nav tā, kurā šai personai piešķirta starptautiskā aizsardzība, būtu jānodrošina tai iespēja šādu piedāvājumu izmantot;

47. atkārtoti apstiprina, ka praktisks veids, kā nodrošināt labāku integrācijas iespēju trešo valstu valstspiederīgajiem, kas jau ir Savienībā, būtu labāka ārvalstī iegūtas kvalifikācijas atzīšana, un aicina Komisiju šajā sakarā nākt klajā ar attiecīgiem priekšlikumiem;

48. mudina, sadarbojoties ar dalībvalstu un vietējām iestādēm un pamatojoties uz to paraugpraksi, īstenot privātas un kopienas integrācijas programmas tām personām, kas apstiprinātas pārmitināšanai;

Ģimenes vienotība

49. mudina dalībvalstis censties noturēt kopā ģimenes: tas ilgtermiņā uzlabos integrācijas izredzes, jo galveno uzmanību varēs veltīt jaunas dzīves veidošanai, nevis bažām par joprojām nedrošībā esošiem ģimenes locekļiem;

50. uzsver, ka dalībvalstīm būtu jāpārvar visi juridiskie un praktiskie šķēršļi, lai ātrāk pieņemtu lēmumus par ģimeņu atkalapvienošanu;

51. norāda, ka, kamēr Dublīnas regula nav pašos pamatos pārstrādāta, dalībvalstīm ir svarīgi labāk izmantot diskrecionālās klauzulas, lai ievērotu ģimenes vienotības principu;

Bērni

52. uzsver, ka bērni, kas ierodas Savienībā, atrodas neaizsargātā stāvoklī, un atgādina, ka ikvienam bērnam ir tiesības, lai pret viņu pirmām kārtām izturas kā pret bērnu; aicina dalībvalstis pilnībā piemērot KEPS īpašos noteikumus par nepavadītiem nepilngadīgajiem, tostarp nodrošinot viņiem pieejamu juridisko palīdzību, aizbildniecību, veselības aprūpi, izmitināšanu un izglītību, tiesības sazināties valodā, kuru tie saprot, un veikt pārrunas ar atbilstoši apmācītām amatpersonām; atkārtoti, ka dalībvalstīm nevajadzētu aizturēt bērnus, pamatojoties uz to, ka viņi ir migranti;

53. atgādina, ka atbalsta, informācijas un aizsardzības nodrošināšanas jomu vajadzētu paplašināt, piemērojot to arī nepavadītiem un nošķirtiem bērniem, ņemot vērā viņu intereses, un ka nepavadīto un nošķirto bērnu iesniegtie pieteikumi par ģimeņu atkalapvienošanu būtu jāizskata ātrāk;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīva 2011/95/ES par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (OV L 337, 20.12.2011., 9. lpp.).

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

54. norāda, ka efektīvai aizbildnībai un bērniem piemērotai aizsardzības sistēmai ir izšķirīga nozīme, lai novērstu bērnu, kas palikuši bez vecāku aprūpes, ļaunprātīgu izmantošanu, nevēribu pret viņiem un ekspluatāciju; uzsver, ka ir svarīgi noteikt Savienības pamatnostādnes attiecībā uz aizbildnības sistēmu, kuras mērķis ir nodrošināt pienācīgu atbalstu un aizsardzību, un nodrošināt, ka attieksme pret bērniem no ārvalstīm ir tāda pati kā pret vietējiem bērniem;

55. uzskata, ka vecuma noteikšana jāveic iespējami neinvazīvā, daudzdisciplinārā un drošā veidā, ievērojot bērna fizisko integritāti un cilvēka cieņu, īpašu uzmanību pievēršot meitenēm, un to vajadzētu veikt neatkarīgiem un kvalificētiem profesionāļiem un ekspertiem;

56. aicina dalībvalstis vākt neapkopotus datus par bēgļu un migrantu bērnu stāvokli, lai uzlabotu attiecīgo sistēmu spēju integrēt bēgļu un migrantu bērnus;

Atgriešana

57. saprot, ka to personu droša atgriešana, kuras pēc to patvēruma pieteikumu individuālas izskatīšanas atzītas par neatbilstīgām aizsardzības saņemšanai Savienībā, ir jāveic pareizas KEPS īstenošanas ietvaros;

58. atzīst, ka ir jāuzlabo Savienības atpakaļatgriešanas sistēmas efektivitāte, ņemot vērā to, ka 2014. gadā faktiski tika nogādāti atpakaļ 36 % to trešo valstu valstspiederīgo, kuriem bija uzdots atstāt Savienību;

59. uzskata, ka nolūkā palielināt atpakaļuzņemšanas efektivitāti un nodrošināt atgriešanas gadījumu saskaņotību Eiropas līmenī, vajadzēs pieņemt jaunus ES atpakaļuzņemšanas nolīgumus, kam būtu jāpiešķir priekšrocība salīdzinājumā ar divpusējiem nolīgumiem, kas noslēgti starp dalībvalstīm un trešām valstīm;

60. uzskata, ka migrantu atgriešana būtu jāveic tikai droši, pilnībā ievērojot attiecīgo migrantu pamattiesības un procesuālās tiesības un tikai tad, ja atgriešanas mērķa valsts viņiem ir droša; šajā sakarā atkārtoti, ka par prioritāti būtu jānosaka brīvprātīga atgriešanās, nevis piespiedu atgriešana;

61. uzskata, ka jebkādi dalībvalstu mēģinājumi sūtīt atpakaļ migrantus, kuriem nav dota iespēja iesniegt patvēruma pieteikumu, ir pretrunā Savienības tiesību aktiem un starptautiskajām tiesībām un ka Komisijai būtu jāveic attiecīgi pasākumi pret ikvienu dalībvalsti, kas to mēģina darīt;

Drošu izcelsmes valstu saraksts

62. pieņem zināšanai nesen izvirzīto Komisijas priekšlikumu par Savienības kopējo drošu izcelsmes valstu sarakstu, ar ko groza Patvēruma procedūru direktīvu ⁽¹⁾; norāda, ka, ja šāds saraksts dalībvalstīm kļūtu obligāts, tas principā varētu būt svarīgs instruments, ar ko uzlabot patvēruma procesu, tostarp atgriešanu;

63. pauž nožēlu par to, ka pašlaik dalībvalstis piemēro atšķirīgus sarakstus, kuros iekļautas atšķirīgas drošās valstis, tādējādi kavējot vienādu piemērošanu un sekmējot tālāku pārvietošanos;

64. jebkurā gadījumā uzsver, ka neviens drošu izcelsmes valstu saraksts nedrīkstētu apdraudēt principu, ka ikvienai personai ir tiesības uz atbilstīgu starptautiskās aizsardzības pieteikuma individuālu izskatīšanu;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/32/ES par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp.).

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

Pārkāpuma procedūras

65. norāda, ka Komisijai papildus 34 jau darba kārtībā esošām lietām 2015. gada septembrī bija jāpieņem 40 ar KEPS īstenošanu saistīti pārkāpuma lēmumi attiecībā uz 19 dalībvalstīm; atkārtoti, ka Parlaments būtu pilnībā jāinformē par procedūrām, ko Komisija sāk pret dalībvalstīm, kuras nav īstenojušas vispār vai nav īstenojušas pareizi Savienības tiesību aktus šajā jomā;
66. vēlreiz uzsver, cik svarīgi ir dalībvalstīm pildīt savas saistības un īstenot Savienības tiesību aktus, kad par tiem panākta vienošanās un tie ir pieņemti;
67. norāda, ka pienācīgi novērtēt konkrētu KEPS elementu priekšrocības un trūkumus nav iespējams, jo daudzas dalībvalstis vēl nav pilnībā īstenojušas attiecīgos tiesību aktus;

Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (EASO)

68. iesaka EASO ilgtermiņā pārveidot par centrālu KEPS koordinātoru, lai garantētu šīs sistēmas noteikumu vienotu piemērošanu; atkārtoti, ka, KEPS kļūstot par īstu Eiropas sistēmu, jo īpaši ņemot vērā Dublīnas III regulas pārskatīšanu, EASO no dalībvalstu ekspertu grupas jāpārņem par pilnvērtīgu Savienības aģentūru, kas sniegtu operatīvo atbalstu dalībvalstīm un uz ārējām robežām; šajā sakarā uzsver, ka tam īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā jāpiešķir vajadzīgais finansējums un cilvēkresursi;
69. norāda, ka EASO 2015. gada budžets pārceļšanai, pārmitināšanai un ārējai dimensijai bija tikai EUR 30 000; atkārtoti, ka šo ļoti nelielo budžetu nevar uztvert nopietni, ņemot vērā pašreizējos notikumus Vidusjūras reģionā un daudzās atsaucēs uz EASO pārceļšanas lēmumus; atgādina, ka īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā nepieciešams ievērojami palielināt EASO budžetu, cilvēkresursus un summas, ko tā piešķir pārceļšanai un pārmitināšanai;

Frontex un ierosinātā jaunā Eiropas robežu un krasta apsardze

70. pieņem zināšanai darbu, ko pēdējā laikā uzņēmusies Frontex, palīdzējuma jūrā briesmās nonākušiem kuģiem un cilvēkiem, un atzīst, ka ar kopīgajām operācijām Poseidon un Triton tā ir palīdzējusi Vidusjūras reģionā glābt daudzas dzīvības;
71. zina, ka ar nesen ierosināto Eiropas robežu un krasta apsardzi ir iecerēts aizstāt Frontex un nodrošināt integrētu Eiropas robežu pārvaldību uz ārējām robežām, lai efektīvi kontrolētu migrāciju un panāktu augstu Savienības iekšējās drošības līmeni, tajā pašā laikā saglabājot Savienībā personu brīvu pārvietošanos; norāda, ka atbilstoši Līgumiem un to protokoliem dalībvalstis, kas ir parakstījušas Šengenas nolīgumus, bet vēl nav Šengenas zonas dalībnieces bez iekšējās robežkontroles, var piedalīties un/vai gūt labumu no visām jaunajā priekšlikumā paredzētajām darbībām;
72. gaida sarunas par šo priekšlikumu gan likumdevējās iestādēs, gan starp tām atbilstoši parastajai likumdošanas procedūrai, kā paredzēts LESD 294. pantā;

Par Šengenas zonu un ārējo robežu pārvaldību un drošību

73. atgādina, ka kopš Šengenas zonas izveides Savienība ir teritorija bez iekšējām robežām, ka Šengenas zonas dalībvalstis ir izstrādājušas pakāpenisku kopīgu politiku attiecībā uz Šengenas zonas ārējām robežām un ka šādas sistēmas iekšējā loģika vienmēr ir paredzējusi, ka iekšējās robežkontroles atcelšanai ir jāiet roku rokā ar kompensējošiem pasākumiem, kas stiprinātu Šengenas zonas ārējās robežas un informācijas apmaiņu Šengenas informācijas sistēmā (SIS);
74. atzīst, ka Šengenas zonas integritāte un iekšējās robežkontroles atcelšana ir atkarīga no tā, vai ir efektīva ārējo robežu pārvaldība, visas dalībvalstis ārējām robežām piemēro augstus kopīgus standartus un efektīvi apmainās ar informāciju;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

75. atzīst, ka Savienībai ir jānostiprina ārējo robežu aizsardzība un jāpilnveido KEPS un ka ir vajadzīgi pasākumi, kas uzlabotu Šengenas zonas spēju risināt jaunas grūtības, ar kurām saskaras Eiropa, un saglabāt drošības un personu brīvas pārvietošanās pamatprincipus;

76. norāda, ka piekļuvi Šengenas zonas teritorijai parasti kontrolē uz ārējās robežas saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksu un ka turklāt daudzu trešo valstu pilsoņiem ieceļošanai Šengenas zonā vajadzīga vīza;

77. atkārtoti UNHCR pausto, ka cilvēktiesību un starptautisko saistību ievērošanu iespējams nodrošināt vien tad, ja darbības procedūras un plāni šīs saistības iemieso praktiskās, skaidrās vadlīnijās robežpersonālam, tostarp uz sauszemes, jūras un gaisa robežām; norāda, ka jāturpina Savienības civilās aizsardzības mehānisma pastiprināšana, lai reaģētu uz notikumiem, kuriem ir plaša ietekme un kuri skar lielu skaitu dalībvalstu;

78. vēlreiz uzsver, ka ciktāl runa ir tieši par tiesību aktiem patvēruma un migrācijas jomā, tiesību akti par iekšējām un ārējām robežām var būt efektīvi vien tad, ja Savienības līmenī pieņemtos pasākumus dalībvalstis īsteno pareizi; uzsver, ka ir būtiski, lai dalībvalstis pēc pastiprināta spiediena labāk īstenoju pasākumus pie ārējām robežām, un ka tas zināmā mērā mazinās iedzīvotāju bažas par drošību;

79. pieņem zināšanai, ka Komisija 2015. gada 15. decembrī nāca klajā ar priekšlikumu mērķtiecīgi pārskatīt Šengenas Robežu kodeksu, ierosinot ieviest sistemātisku visu Savienības valstspiederīgo (ne tikai trešo valstu valstspiederīgo) pārbaudi attiecīgajās datubāzēs uz Šengenas zonas ārējām robežām;

80. uzskata, ka Šengenas zonas izveide ir viens no lielākajiem Eiropas integrācijas sasniegumiem; norāda, ka konflikts Sīrijā un konflikti citviet reģionā ir izraisījuši ārkārtīgi lielu bēgļu un migrantu pieplūdumu Savienībā, kas savukārt ir atklājis trūkumus dažu Savienības ārējo robežu posmu darbībā; pauž bažas par to, ka dažas dalībvalstis uz to ir reaģējušas, vēloties slēgt savas iekšējās robežas vai ieviest pagaidu robežkontroli, tādējādi apšaubot Šengenas zonas pienācīgu darbību;

Karstie punkti

81. atgādina, ka "karsto punktu pieceja", ko Komisija izklāstījusi savā Eiropas programmā migrācijas jomā, paredz, ka Robežu aģentūra, EASO, Eiropols un Eurojust sniedz operatīvu palīdzību dalībvalstīm saskaņā ar savām attiecīgajām pilnvarām;

82. šajā sakarā norāda, ka Savienības aģentūrām vajadzīgi nepieciešamie resursi, kas tām ļautu pildīt savus uzdevumus; uzstāj, ka Savienības aģentūrām un dalībvalstīm ir pilnībā jāinformē Parlaments par karstajos punktos veikto darbu;

83. norāda, ka abi pārcelšanas lēmumi paredz sniegt operatīvo atbalstu Itālijai un Grieķijai karstajos punktos, lai palīdzētu tām pārbaudīt migrantus, kad viņi pirmoreiz ierodas, reģistrēt viņu starptautiskās aizsardzības pieteikumus, sniegt pieteikuma iesniedzējiem informāciju par pārcelšanu, atgriešanas operāciju organizāciju tiem, kas nav pieteikušies uz starptautisko aizsardzību un nav arī nekādi citādi tiesīgi palikt, vai tiem, kuru pieteikumi noraidīti, un atvieglot visus pašas pārcelšanas procedūras posmus;

84. aicina karstos punktus izveidot iespējami drīz, lai minētajām dalībvalstīm sniegtu konkrētu operatīvo palīdzību; prasa piešķirt tehniskos un finanšu resursus un atbalstīt pirmās ierašanās dalībvalstis, piemēram, Itāliju un Grieķiju, lai nodrošinātu visu Savienībā ieradušos migrantu ātru un efektīvu reģistrāciju un nodošanu kompetentajām iestādēm, pilnībā ievērojot viņu pamattiesības; uzskata, ka ātrs un efektīvs Savienības atbalsts dalībvalstīm un šāda atbalsta pieņemšana ir svarīgs savstarpējās uzticēšanās aspekts;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

85. atzīst, ka viens no karsto punktu galvenajiem uzdevumiem ir dot iespēju Savienībai ātri piešķirt aizsardzību un humāno palīdzību tiem, kam tā ir vajadzīga; uzsver, ka ir īpaši jāparūpējas, lai karstajos punktos migrantu kategorizēšana tiktu veikta, pilnībā ievērojot visu migrantu tiesības; taču atzīst, ka pareizai starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju identifikācijai punktā, kur tie pirmo reizi ierodas Savienībā, vajadzētu atvieglot reformētas KEPS vispārējo darbību;

Ar migrāciju saistītās krimināltiesības

86. norāda, ka Komisija savā rīcības plānā pret kontrabandu min, ka tā apsver pārskatīt Padomes Direktīvu 2004/81/EK par uzturēšanās atļaujām, kas izdotas tādiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir cilvēku tirdzniecības upuri vai bijuši iesaistīti darbībās, kas veicina nelegālo imigrāciju, kuri sadarbojas ar kompetentajām iestādēm;

87. uzskata, ka šāda pārskatīšana ir nepieciešama un tajā būtu jāapsver iespēja ieviest sistēmu, kas ļautu cilvēku tirdzniecības un noziedzīgas kontrabandas upuriem iesaistīties un palīdzēt efektīvā cilvēku tirgotāju un kontrabandistu kriminālvajāšanā, nebaudoties paši tikt tai pakļauti;

88. pieņem zināšanai, ka Komisija apsver pārskatīt Padomes Direktīvu 2002/90/EK, ar ko definē neatļautas ieceļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu; uzskata, ka neviens, kas sniedz dažādu veidu humāno palīdzību tiem, kuriem tā ir vajadzīga, nebūtu jāuzskata par krimināli sodāmu un ka šis princips būtu jāatspoguļo ES tiesību aktos;

89. uzsver, ka vēl viens izšķirīgi svarīgs solis ceļā uz noziedzīgu kontrabandas un cilvēku tirdzniecības tīklu likvidēšanu ir prioritātes piešķiršana finanšu izmeklēšanai, jo, lai šo noziedzīgos tīklus vājinātu un galu galā likvidētu, ir būtiski izsekot un konfiscēt to peļņu; šajā sakarā aicina dalībvalstis ātri un efektīvi transponēt ceturto direktīvu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu;

90. atgādina, ka nolūkā nodrošināt kriminālizmeklēšanas efektivitāti būtiski ir apmācīt praktiķus, lai iesaistītās personas pilnībā izprastu parādību, ko mēģina apkarot, un prastu to atpazīt jau agrīnā posmā;

Sadarbība ar trešām valstīm

91. norāda, ka būtu jāpilnveido vispārējās pieejas migrācijai un mobilitātei (GAMM) patvēruma un starptautiskās aizsardzības pilārs, vairāk iesaistot trešās valstis; norāda, ka pašreizējā darbība šajā jomā, ko veic saskaņā ar reģionālajām aizsardzības programmām (RPP) un reģionālajām attīstības un aizsardzības programmām (RDPP), ir vērsta uz spēju veidošanu nolūkā apkarot noziedzīgus kontrabandas un cilvēku tirdzniecības tīklus trešās izcelsmes un tranzīta valstīs; tajā pašā laikā norāda, ka pārmitināšanas komponents šajās programmās joprojām ir vājš; uzskata, ka spēju veidošanas centieni un pārmitināšanas darbības būtu jāintensificē un jāveic sadarbībā ar trešām valstīm, kas uzņemas ļoti daudz bēgļu;

92. atzīst, ka pamatinstrumenti, kas nosaka Savienības ārpolitikas mērķus migrācijas, patvēruma un robežu jomā, ir GAMM; pieņem zināšanai, ka minētā pieeja ietver dažādus instrumentus, tostarp reģionālus dialogus, divpusējus dialogus, mobilitātes partnerības, kopīgas programmas migrācijas un mobilitātes jomā, atpakaļuzņemšanas nolīgumus, nolīgumus par vīzu atvieglošanu, nolīgumus par atbrīvojumu no vīzu prasības, RPP un RDPP;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

93. saprot, ka ārējai dimensijai vajadzētu būt vērstai uz sadarbību ar trešām valstīm, mēģinot novērst pamatcēloņus, kas izraisa neatbilstīgas plūsmas uz Eiropu, un risināt pašu plūsmu problēmu; zina, ka joprojām uzmanības centrā vajadzētu būt partnerībai un sadarbībai ar galvenajās izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstīm, izmantojot, piemēram, Hartūmas procesu un Rabātas procesu, Āfrikas un ES migrācijas un mobilitātes dialogu, Budapeštas procesu un Prāgas procesu;

94. norāda, ka ES un tās dalībvalstu atbalstam trešo valstu tiesībaizsardzības iestādēm jābūt selektīvam, ņemot vērā informāciju par šo iestāžu pieļautiem migrantu cilvēktiesību pārkāpumiem;

95. iesaka sadarbību ar trešām valstīm papildināt ar izvērtējumu par šo valstu patvēruma sistēmām, atbalstu bēgļiem un spēju un gatavību cīnīties pret cilvēku tirdzniecību un noziedzīgo kontrabandu šajās valstīs un caur tām;

96. aicina Savienību palīdzēt trešām valstīm pilnveidot savas patvēruma sistēmas un integrācijas stratēģijas, lai trešo valstu valstspiederīgie, kam vajadzīga starptautiskā aizsardzība, varētu vērsties pēc aizsardzības šajās valstīs; uzskata, ka Savienībai ir jāpieņem visām pusēm izdevīga pieeja sadarbībai ar trešām valstīm, proti, pieeja, kas nāktu par labu Savienībai, attiecīgajai trešajai valstij un bēgļiem un migrantiem šajā trešajā valstī;

97. atgādina, ka Savienība ir pastiprinājusi ārējo sadarbību ar trešām valstīm migrācijas un patvēruma jomā, lai pienācīgi reaģētu uz tagadējo bēgļu krīzi, un ir sākusi tādas jaunas sadarbības iniciatīvas kā, piemēram, ES un Turcijas kopīgais rīcības plāns; šajā sakarā uzsver, ka visām pusēm ir jāpilda no kopīgā rīcības plāna izrietošās saistības, tostarp jārisina pamatcēloņi, kas izraisa sīriešu masveida pieplūdumu, jāpastiprina sadarbība nolūkā palīdzēt sīriešiem, kuriem piešķirta pagaidu aizsardzība, un attiecīgajām uzņēmējām kopienām Turcijā, kā arī Turcijai, lai tā varētu izpildīt savas saistības novērst neatbilstīgas migrācijas plūsmas no savas teritorijas uz Savienību;

Informētības veicināšanas kampaņas

98. norāda, ka daudzas kontrabandas ceļā vestās personas ir zināmā līmenī informētas par riskiem, ar ko tās saskarsies potenciāli bīstamajā ceļā uz Eiropu, tomēr tik un tā izlemj doties ceļā, jo uzskata, ka riski, ar ko tās saskartos, ja neemigrētu, būtu lielāki;

99. atzinīgi vērtē to, ka rīcības plāns pret kontrabandu sasaista jaunu informētības veicināšanas kampaņu sākšanu ar esošo kampaņu novērtēšanu; iesaka visās šādās informētības veicināšanas kampaņās sniegt informāciju par kritērijiem, ko izmanto, lai noteiktu aizsardzības statusu Savienībā, jo šāda informācija varētu no došanās ceļā atturēt daļu migrantu, kas riskē doties bīstamā ceļā, lai beigās vienkārši tiktu atgriezti atpakaļ, jo nesāņemtu aizsardzību;

Pamatcēloņu novēršana

100. atkārtoti apstiprina, ka Savienībai ir jāpieņem ilgtermiņa stratēģija, lai palīdzētu ierobežot virzītājfaktorus trešās valstīs (konfliktus, vajāšanu, etnisko tīrīšanu, vispārēju vardarbību vai citus faktorus, piemēram, galēju nabadzību, klimata pārmaiņas vai dabas katastrofas), kas cilvēkiem liek nonākt noziedzīgos kontrabandas tīklos, kurus viņi uzskata par vienīgo iespēju nokļūt Savienībā;

101. atgādina, ka arī ANO īpašais referents migrantu cilvēktiesību jautājumos ir aicinājis Savienību atvērt likumīgas migrācijas kanālus, lai migranti varētu izmantot oficiālas ieceļošanas un izceļošanas iespējas, nevis paļautos uz noziedzīgiem kontrabandas tīkliem;

102. uzsver, ka ar preventīviem pasākumiem vien nepietiek, lai kontrolētu patlaban notiekošo migrāciju, kā liecina nesensais Savienībā ieradušos bēgļu skaits pieaugums;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

103. saprot, ka ilgtermiņā ir vajadzīgs lielāks stimuls risināt ģeopolitiskos jautājumus, kas ietekmē migrācijas pamatcēloņus, jo karadarbības, nabadzības, korupcijas, bada un iespēju trūkuma dēļ cilvēki arī turpmāk būs spiesti bēgt uz Eiropu, ja vien Savienība nemeklēs iespējas palīdzēt atjaunot attiecīgās valstis; norāda, ka līdz ar to Komisijai un dalībvalstīm jāparedz finansējums, ar ko palīdzēt veidot spējas trešās valstīs, piemēram, veicinot ieguldījumus un izglītību, stiprinot un pilnveidojot patvēruma sistēmas, palīdzot labāk pārvaldīt robežas, kā arī stiprinot tiesību un tiesu sistēmu;

Finansējums trešām valstīm

104. norāda, ka galvenais trešo valstu finansēšanas instruments ir attīstības sadarbības instruments (ASI), kas ietver vienīgo Savienības globālo tematisko finansēšanas mehānismu migrācijas jomā Vispārēju sabiedrisko labumu un problēmu programmas ietvaros, ko pārvalda Starptautiskās sadarbības un attīstības ģenerāldirektorāts (DEVCO ĢD); turklāt norāda, ka, tāpat kā gadījumā ar finansējumu, ko tieši piešķir dalībvalstīm, arī ASI pārvaldībā ir iesaistīti citi Komisijas ģenerāldirektorāti un citas Savienības struktūras, un tādējādi Savienības palīdzību kaimiņvalstīm sniedz Kaimiņattiecību politikas un paplašināšanās sarunu ĢD, izmantojot Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu; humāno palīdzību sniedz Humānās palīdzības un civilās aizsardzības ĢD (ECHO); Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) pārvalda Stabilitātes un miera veicināšanas instrumentu; atgādina, ka ārējā finansējuma jomā ir jauna ieinteresētā persona, jo abiem fondiem, ko pārvalda Migrācijas un iekšlietu ĢD (HOME), proti, AMIF un ISF, ir arī ārējā dimensija;

105. atzinīgi vērtē nesenu izveidoto Ārkārtas trasta fondu Āfrikai un to, ka fondam atvēlēti EUR 1,8 miljardi, kas papildinās finansējumu trešām valstīm; aicina dalībvalstis turpināt piešķirt fondam līdzekļus;

106. iesaka saskaņā ar GAMM četrus tematiskos pīlārus, kas vērsti uz i) likumīgu migrāciju un mobilitāti, ii) neatbilstīgu migrāciju un cilvēku tirdzniecību, iii) starptautisko aizsardzību un iv) migrācijas ietekmi uz attīstību, Savienības ārpolitikā un finansējuma piešķiršanā uzskatīt par vienlīdz svarīgiem;

Finansējuma pārredzamība

107. norāda, ka Savienības migrācijas un patvēruma politika tiek īstenota, izmantojot dažādus politikas instrumentus, un katram no tiem ir atšķirīgi mērķi, kuri ne vienmēr ir savstarpēji saistīti, un ka dažādo iesaistīto dalībnieku starpā īstenotā finansējuma koordinēšana ir nepietiekama; norāda, ka budžeta pozīciju un atbildības sadrumstalotības dēļ ir izveidojusies pārvaldības struktūra, kas var apgrūtināt visaptveroša pārskata sagatavošanu par to, kā piešķir un galu galā izlieto finansējumu no dažādiem fondiem; turklāt norāda, ka šādas sadrumstalotības dēļ ir grūtāk kvantificēt kopējo finansējuma apmēru, ko Savienība izlieto migrācijas politikai;

108. uzskata, ka šāds visaptverošs pārskats par Savienības finansējumu migrācijas jomā gan Savienībā, gan ārpus tās ir vajadzīgs, jo šāda pārskata neesamība nepārprotami ierobežo pārredzamību un pareizu politikas veidošanu; šajā sakarā norāda, ka viena iespēja būtu izveidot tīmekļa vietni ar datubāzi, kas ietvertu visus Savienības finansētos projektus, kuri saistīti ar migrācijas politiku; uzsver, ka pārredzamības nepieciešamība attiecas arī uz budžeta pozīcijām, jo ir jānodrošina, ka visiem Savienības migrācijas politikas mērķiem ir pienācīgs finansējums;

109. atgādina, ka ES migrācijas fondu pozitīvā ietekme ir atkarīga no valsts un Savienības līmeņa procesiem, kas paredzēti, lai nodrošinātu pārredzamību, efektīvu uzraudzību un pārskatatbildību; uzskata, ka būtu jāpievēršas jautājumam par to, kā panākt, lai uzraudzīšana un novērtēšana būtu pastāvīgi, nevis tikai *ex-post* procesi, un kā šajā saistībā stiprināt Revīzijas palātas funkcijas; norāda, ka būtu jāievieš kvalitatīvi un kvantitatīvi rādītāji, kam jābūt salīdzināmiem, lai mērītu ES fondu ietekmi un palīdzētu novērtēt, vai šie fondi ir sasnieguši savu mērķi;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

Papildu finansējums migrācijas jomā

110. atzinīgi vērtē to, ka Savienības 2016. gada budžetā paredzēts papildu finansējums, lai sāktu risināt tagadējo migrācijas problēmu; norāda, ka lielākā daļa jaunā finansējuma ir daudzgadu finanšu shēmas (DFS) 2014.–2020. gadam finansējums, kas pārnests uz agrāku posmu, un līdz ar to Savienība pašlaik tērē līdzekļus, ko bija iecerēts tērēt vēlāk;

111. piekrīt, ka, lai gan nesen iesniegtie budžeta priekšlikumi un papildu finansējums, kas paredzēts Savienības 2016. gada budžetā, tostarp elastības instrumenta izmantošana, būtu vērtējami atzinīgi, joprojām pastāv bažas par vidēja termiņa un ilgtermiņa finansējumu; pauž bažas par to, ka līdzās 2016. gadam ierosinātajam summu palielinājumam AMIF budžeta pozīcijās nav ierosināts pārskatīt kopējos resursus, kas pieejami no šā fonda 2014.–2020. gada finansēšanas periodā; saprot, ka, ja netiks veiktas izmaiņas, AMIF finansējums tiks izlietots ilgu laiku pirms 2020. gada;

112. mudina dalībvalstis pilnībā izmantot iespējas, ko dod fondi, kuri nav tieši saistīti ar migrācijas politiku, bet kurus var izmantot, lai finansētu darbību šajā jomā (piemēram, integrācijas darbības), piemēram, līdzekļus, ko piešķir Eiropas Sociālais fonds, Eiropas atbalsta fonds vistrūcīgākajām personām, "Apvārsnis 2020", Eiropas Reģionālās attīstības fonds un programma "Tiesības un pilsoņi";

113. iesaka DFS pārskatīšanā, kas plānota 2016. gada beigās, paredzēt ievērojamus papildu resursus Savienības budžeta 3. izdevumu kategorijā "Pilsoniskums, brīvība, drošība un tiesiskums", lai, ņemot vērā migrācijas tendences un ar tām saistītās finanšu prasības, Savienības un dalībvalstu patvēruma, migrācijas un integrācijas politikai būtu pieejams pienācīgs finansējums;

Pilsoniskās sabiedrības iesaiste

114. norāda, ka darbības finansējuma nodrošināšana ir būtiska NVO problēma, jo lielākā daļa finansējuma ir saistīta ar projektiem; apstiprina, ka būtu jāatbalsta brīvprātīgās un pilsoniskās sabiedrības iniciatīvas, kuru mērķis ir sniegt palīdzību migrantiem, un, ja iespējams, šādas iniciatīvas būtu jāfinansē Komisijai un dalībvalstīm; aicina dalībvalstis un Komisiju, kad nepieciešams un iespējams, finansēt projektus, ko pārvalda pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kuras darbojas migrācijas, integrācijas un patvēruma jomā;

115. atkārtoti, ka saskaņā ar AMIF noteikto partnerības principu jānodrošina pilsoniskās sabiedrības iesaiste Savienības darbību un dalībvalstu programmu izstrādē; ierosina Savienības līmenī apsvērt iespēju rīkot regulāras apspriedes starp Komisiju un attiecīgajām pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kuras darbojas ar migrācijas, patvēruma un integrācijas jautājumiem;

Demogrāfiskās tendences

116. norāda, ka, pirms 2015. gadā palielinājās migrācijas plūsmas uz Savienību, saskaņā ar ESAO un Komisijas 2014. gada pētījumu 2013.–2020. gadā Savienības darbospējīgo iedzīvotāju skaits (vecumā no 15 līdz 64 gadiem) samazināsies par 7,5 miljoniem, un ka, ja no šīm prognozēm atskaitītu neto migrāciju, samazinājums būtu vēl lielāks, proti, darbospējīgu iedzīvotāju skaits samazinātos par 11,7 miljoniem;

117. taču norāda, ka 2015. gada novembrī jauniešu bezdarba līmenis visās dalībvalstīs kopā bija 20 %;

118. turklāt norāda, ka saskaņā ar Eurostat prognozēm 65 gadus sasniegušo cilvēku īpatsvars attiecībā pret cilvēkiem vecumā no 15 līdz 64 gadiem palielināsies no 27,5 % 2013. gada sākumā līdz gandrīz 50 % 2050. gadā; norāda, ka līdz ar to pašreizējo situāciju, kurā uz vienu 65 gadus sasniegušu personu ir četras darbospējīga vecuma personas, nomainīs situācija, kurā uz vienu 65 gadus sasniegušu personu būs tikai divas darbospējīga vecuma personas;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

Likumīga darbaspēka migrācija

119. norāda, ka likumīgas migrācijas pārvaldības juridiskais pamats Savienības līmenī ir noteikts LESD 79. pantā;
120. zina, ka 79. panta 5. punkts skaidri saglabā dalībvalstu tiesības noteikt uzņemšanas apjomu trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri to teritorijā ierodas no trešām valstīm, lai meklētu darbu;
121. norāda, ka stratēģijā "Eiropa 2020" ir noteikts, ka nepieciešama visaptveroša darbaspēka migrācijas politika un ka jāpanāk migrantu labāka integrācija, lai sasniegtu Savienības mērķus attiecībā uz gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi;
122. norāda, ka pašreizējais Savienības tiesiskais regulējums, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo piekļuvi darbam Savienībā, ir diezgan sadrumstalots, jo ir vērsts uz konkrētām darba ņēmēju kategorijām, nevis visu migrējošo darba ņēmēju visaptverošu reglamentēšanu;
123. uzskata, ka Savienībai ilgtermiņā būs jāizstrādā vispārīgāki noteikumi par to trešo valstu valstspiederīgo iecelšanu un uzturēšanu, kuri vēlas atrast darbu Savienībā, lai novērstu Savienības darba tirgū apzinātos trūkumus;

Vajadzība pēc labākiem datiem

124. aicina par priekšnosacījumu darba tirgus politikas izstrādei izvirzīt vispusīgu skatījumu uz darba tirgu Savienībā; norāda, ka tas ir nepieciešams, lai izstrādātu instrumentus, ar ko labāk apzināt un paredzēt Savienības darba tirgus nākotnes vajadzības; šajā sakarā ierosina esošos instrumentus, piemēram, tos, ko izstrādājis Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centrs (*Cedefop*) vai ESAO, uzlabot un varbūt pat apvienot, ņemot vērā starptautisko statistiku par potenciālo darbaspēka pieejamību no trešām valstīm, lai priekšstats par situāciju būtu precīzāks;
125. uzskata, ka labāki dati un uzlaboti šādu datu analīzes instrumenti politikas veidotājiem var vien palīdzēt izstrādāt nākotnes darbaspēka migrācijas politiku un ka Savienībai un dalībvalstīm būtu jāapzina savu darba tirgu trūkumi, lai varētu aizpildīt darbvietas, kas citādi paliktu brīvas;

Darbaspēka ekspluatācija

126. norāda, ka darbaspēka ekspluatācija var būt cilvēku tirdzniecības un kontrabandas sekas vai notikt pat bez šīm abām darbībām un ka rezultātā tos, kas ekspluatē neatbilstīgos migrantus dalībvalstīs, kurās šāda rīcība nav krimināli sodāma, nav iespējams sodīt;
127. nosoda to, ka zemais atklāšanas un/vai kriminālvajāšanas risks darba devējiem, kuri ekspluatē neatbilstīgo migrantu darbaspēku, ir būtisks faktors darbaspēka ekspluatācijā, jo īpaši nozarēs, kuras šis risks ir vislielākais (lauksaimniecībā, būvniecībā, viesnīcu un restorānu, mājsaimniecībā nodarbinātu personu un aprūpes pakalpojumu nozarēs); lai izbeigtu šo nesodāmību, iesaka, pirmkārt, nodrošināt, ka darbaspēka smaga ekspluatācija vienmēr tiek uzskatīta par krimināli sodāmu un tiek pienācīgi sodīta saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un, otrkārt, palielināt darba inspekcijas šim riskam pakļautajās nozarēs;
128. pieņem zināšanai to, ka pašlaik daudzas dalībvalstīs darbaspēka ekspluatācija ir atzīta par krimināli sodāmu vien tad, ja tā notiek cilvēku tirdzniecības veidā, un tas rada plašu pelēko zonu visos gadījumos, kad darbaspēka ekspluatatori nav bijuši iesaistīti cilvēku tirdzniecībā vai to nav iespējams pierādīt;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

129. atkārtoti, ka būtu pilnībā jāīsteno un pareizi jāpiemēro praksē visas īpašās procedūras sūdzību procedūras atvieglošanai, kuras paredzētas Direktīvā 2009/52/EK, ar ko nosaka minimālos standartus sankcijām un pasākumiem pret darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi (Direktīva par sankcijām pret darba devējiem); uzskata, ka ir nepieciešama labāka aizsardzība cilvēku tirdzniecības upuriem un Savienībā kontrabandas ceļā nokļuvušajām personām, kas sadarbojas un palīdz cilvēku tirgotāju un/vai kontrabandistu kriminālvajāšanā; turklāt ierosina atbalstīt Eiropas Uzņēmēju koalīcijas pret cilvēku tirdzniecību izveidi (kas apsvērta 2014. gada Stratēģijā cilvēku tirdzniecības izskaušanai), lai izstrādātu tādas nodrošināšanas ķēdes, kas neietver cilvēku tirdzniecību;

130. uzskata, ka jebkurā gadījumā visiem centieniem izskaust darbaspēka eksploatāciju vajadzīga divējāda pieeja: efektīvi jāveic ļaunprātīgu darba devēju kriminālvajāšana, vienlaikus aizsargājot cietušos no šādas eksploatācijas;

Zilās kartes pārskatīšana

131. atgādina, ka Komisija migrācijas programmā pauda ieceri pārskatīt Direktīvu par trešo valstu valstspiederīgo iecelošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos (Zilās kartes direktīva), īpašu uzmanību pievēršot jomai (kas varētu aptvert arī uzņēmējus, kuri vēlētos veikt investīcijas Eiropā) un ES iekšējās mobilitātes noteikumu uzlabošanai;

132. atkārtoti, ka Komisijas īstenošanas ziņojumā par pašreizējo Zilās kartes direktīvu ir uzsvērti tas trūkumi, tostarp ļoti ierobežotais saskaņotības līmenis, kura cēlonis ir lielā rīcības brīvība, ko tā paredz dalībvalstīm, it īpaši dalībvalstu tiesības uz paralēlām nacionālajām shēmām;

133. turklāt uzskata, ka ir skaidrs, ka direktīvai vajadzētu būt vērstai ne tikai uz augsti kvalificētām personām, bet arī uz mērķtiecīgi izraudzītām augstas kvalifikācijas profesijām, kurās, kā liecina pierādījumi, trūkst darbaspēka; papildus tam uzskata, ka zilās kartes pārskatīšanai vajadzētu būt gan vērienīgai, gan mērķtiecīgai un tās ietvaros būtu jāmēģina novērst esošās direktīvas nekonsekvences, īpaši attiecībā uz paralēlām nacionālajām shēmām; iesaka apdomāt jomas pārskatīšanu nolūkā iekļaut tos trešo valstu valstspiederīgos, kas varētu palīdzēt novērst Savienības darba tirgos apzinātos trūkumus;

o

o o

134. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, dalībvalstu parlamentiem un valdībām, EASO, Frontex, Eiropalam, Eurojust, FRA, eu-LISA, Eiropas Padomei, Reģionu komitejai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

P8_TA(2016)0103

2012. un 2013. gada ziņojumi par subsidiaritāti un proporcionalitāti**Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par 2012. un 2013. gada ziņojumiem par subsidiaritāti un proporcionalitāti (2014/2252(INI))**

(2018/C 058/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu labāku izstrādi ⁽¹⁾,
- ņemot vērā praktiskos pasākumus, par kuriem attiecībā uz LESD 294. panta 4. punkta īstenošanu, ja tiktu panākta vienošanās pirmajā lasījumā, 2011. gada 22. jūlijā vienojās Eiropas Parlamenta un Padomes atbildīgie dienesti,
- ņemot vērā 2014. gada 4. februāra rezolūciju par ES tiesību aktu atbilstību un subsidiaritāti un proporcionalitāti — 19. ziņojums par tiesību aktu labāku izstrādi, 2011. gads ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 13. septembra rezolūciju par 18. ziņojumu par tiesību aktu labāku izstrādi — subsidiaritātes un proporcionalitātes principu piemērošana (2010. gads) ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 14. septembra rezolūciju par tiesību aktu labāku izstrādi, subsidiaritāti un proporcionalitāti un lietpratīgu regulējumu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada ziņojumu par subsidiaritāti un proporcionalitāti (COM(2013)0566) un Komisijas 2013. gada ziņojumu par subsidiaritāti un proporcionalitāti (COM(2014)0506),
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 4. decembra secinājumus par lietpratīgu regulējumu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības parlamentu priekšsēdētāju 2015. gada 21. aprīļa konferencē pieņemtos secinājumus,
- ņemot vērā COSAC 2012. gada 27. septembra, 2013. gada 17. maija, 2013. gada 4. oktobra, 2014. gada 19. jūnija un 2014. gada 14. novembra pusgada ziņojumus par norisēm Eiropas Savienības procedūru un prakses jomā saistībā ar parlamentāro pārbaudi,
- ņemot vērā augsta līmeņa neatkarīgu ieinteresēto personu grupas ar administratīvo slogu saistītiem jautājumiem 2014. gada 14. oktobra galīgo ziņojumu "Birokrātiskā sloga samazināšana Eiropā — mantojums un perspektīvas" ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu un 132. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Budžeta kontroles komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinumus (A8-0301/2015),

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0061.⁽³⁾ OV C 353 E, 3.12.2013., 117. lpp.⁽⁴⁾ OV C 51 E, 22.2.2013., 87. lpp.⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/refit/admin_burden/docs/08-10web_ce-brocuttingredtape_en.pdf

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- A. tā kā 2012. gadā Komisija saņēma pamatotus atzinumus par 83 tiesību aktu priekšlikumiem; tā kā iesniegto dokumentu kopējais skaits 2012. gadā bija 292, tostarp tika iesniegti tādi dokumenti, kuri netika uzskatīti par pamatotiem atzinumiem;
- B. tā kā 2013. gadā Komisija saņēma pamatotus atzinumus par 99 tiesību aktu priekšlikumiem; tā kā iesniegto dokumentu kopējais skaits 2013. gadā bija 313, tostarp tika iesniegti tādi dokumenti, kuri netika uzskatīti par pamatotiem atzinumiem;
- C. tā kā 2012. gadā valstu parlamenti sagatavoja 12 pamatotus atzinumus par Monti II priekšlikumu⁽¹⁾, par kuru tika saņemtas 19 balsis (minimālais balsu skaits — 18 balsis), un tādējādi pirmo reizi tika ierosināta tā dēvētā dzeltenās kartītes procedūra, kas paredz, ka iestādei, kas ir iesniegusi priekšlikumu, tas jāpārskata un jāpamato lēmums par to, vai šo priekšlikumu atsaukt, grozīt vai saglabāt;
- D. tā kā Komisija atsauca Monti II priekšlikumu, bet paziņoja, ka tās ieskatā priekšlikums bija atbilstošs subsidiaritātes principam un ka priekšlikums tika atsaukts, ņemot vērā, ka tas nesaņēma pietiekamu Eiropas Parlamenta un Padomes atbalstu⁽²⁾;
- E. tā kā 2013. gadā valstu parlamenti sagatavoja 13 pamatotus atzinumus par priekšlikumu regulai par Eiropas Prokuratūras izveidi⁽³⁾ un tas saņēma 18 balsis, tādējādi ierosinot otro dzeltenās kartītes procedūru;
- F. tā kā Komisija secināja, ka tās priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam un ka šā priekšlikuma atsaukšana vai grozīšana nav nepieciešama; tā kā Komisija paziņoja, ka likumdošanas procesā tā pienācīgi ņems vērā pamatotos atzinumus⁽⁴⁾;
- G. tā kā vairāki valstu parlamenti pauda bažas par Komisijas pieeju, uzskatot, ka Komisijas sniegtie pamatojumi un argumenti ir nepietiekami; tā kā Eiropas Parlamenta Juridiskā komiteja un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja rīkoja debates par šo jautājumu;
- H. tā kā sekojošajās sarunās ar Padomi par Eiropas Prokuratūru tās darbības joma un darba metodoloģijas tika sašaurinātas salīdzinājumā ar sākotnējo priekšlikumu, par kuru tika sagatavoti pamatotie atzinumi;
- I. tā kā, ņemot vērā Komisijas iniciatīvas tiesības, tās pienākums ir nodrošināt, ka politikas veidošanas agrīnā posmā tiek pieņemts pareizais lēmums par to, vai ierosināt ES līmeņa rīcību un kādā veidā to darīt;
- J. tā kā Komisija ir apņēmusies veikt ietekmes novērtēšanas procesam piemērojamo pamatnostādņu pārskatīšanu, ietverot subsidiaritātes un proporcionalitātes jautājuma apsvēršanu;
- K. tā kā Parlaments ir izveidojis pats savu Ietekmes novērtēšanas nodaļu, kas 2013. gadā sagatavoja 50 sākotnējos novērtējumus un divus sīki izstrādātus novērtējumus par Komisijas ietekmes novērtējumiem;
- L. tā kā valstu parlamenti ir konstatējuši, ka nozīmīgu un vairāku deleģēto pilnvaru iekļaušanas dēļ ir grūti novērtēt, vai galīgie noteikumi būs atbilstoši subsidiaritātes principam;

⁽¹⁾ Priekšlikums Padomes regulai par to, kā īstenojamas tiesības uz kolektīvu rīcību saistībā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību (COM(2012)0130).

⁽²⁾ Priekšsēdētāja vietnieka M. Šefčovič 2012. gada 12. septembra vēstule valstu parlamentiem.

⁽³⁾ Komisijas priekšlikums par Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidi (COM(2013)0534).

⁽⁴⁾ Komisijas 2013. gada 27. novembra paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei un valstu parlamentiem par priekšlikuma Padomes Regulai par Eiropas Prokuratūras izveidi pārskatīšanu, ņemot vērā subsidiaritātes principu, saskaņā ar Protokolu Nr. 2 (COM(2013)0851).

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

M. tā kā subsidiaritātes un proporcionalitātes pārbaudi, kā arī ietekmes novērtējumu veic tikai likumdošanas procesa sākumā,

1. konstatē, ka subsidiaritātes un proporcionalitātes principi ir Eiropas Savienības pamatprincipi;
2. uzsver, ka ES kompetenču izmantošanai būtu jāpamatojas uz subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā; atzinīgi vērtē to, ka 2012. un 2013. gadā ES iestādes un valstu parlamenti rūpīgi pārbaudīja šos abus principus;
3. atzinīgi vērtē valstu parlamentu ciešāku iesaistīšanos un lielāku līdzdalību Eiropas likumdošanas procesā pēdējos gados, kā rezultātā ir palielinājusies informētība par ES pamatprincipiem, tostarp par subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem iestāžu kontekstā; tomēr norāda, ka šajā jomā vēl ir daudz darāmā; ierosina, ka vispirms Komisijai jāiesaistās ikgadējās apspriedēs ar katras valsts parlamentu, lai stiprinātu dialogu starp Komisiju un valstu parlamenti;
4. turklāt uzskata, ka subsidiaritātes un proporcionalitātes principi ir politikas veidošanas sākumpunkts; tādēļ uzsver, ka ir svarīgi likumdošanas procesa sākumposmā novērtēt, vai politikas mērķus var labāk sasniegt Eiropas līmenī, nevis ar valsts vai reģionālo iniciatīvu palīdzību;
5. norāda, ka parlamenti ir svarīga nozīme un ka ir svarīga arī to teritoriālā ietekme un tuvināšanās iedzīvotājiem, un attiecīgā gadījumā prasa vairāk iesaistīties agrīnās brīdināšanas sistēmā;
6. tomēr norāda, ka lielāko daļu valsts parlamentu atzinumu iesniedz tikai daži valsts parlamenti; mudina pārējo valstu parlamentus vairāk iesaistīties Eiropas debatēs;
7. uzsver, ka Eiropas iestādēm ir jāievēro subsidiaritātes un proporcionalitātes principi, kas nostiprināti Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā un Līgumam par Eiropas Savienības darbību pievienotajā 2. protokolā un kam ir vispārīgs raksturs — tie ir saistoši iestādēm Savienības pilnvaru īstenošanā ar izņēmumu, ka subsidiaritātes principu nepiemēro tajās jomās, kuras ietilpst Savienības ekskluzīvā kompetencē;
8. uzskata, ka subsidiaritātes principa pārbaudes mehānismam ir būtiska nozīme Eiropas un dalībvalstu iestāžu sadarbībā;
9. norāda, ka Komisijas gada ziņojumi ir sagatavoti nedaudz pavisā un aicina Komisiju apsvērt detalizētāku ziņojumu sagatavošanu par to, kā ES politikas veidošanā tiek ievērots subsidiaritātes un proporcionalitātes princips;
10. atzīmē metodoloģiju, kas izmantota 2012. un 2013. gada ziņojumos, kuros statistikas dati ir izmantoti, lai klasificētu valstu parlamentu sniegtos pamatotos atzinumus kā vienu pamatotu atzinumu par priekšlikumu paketi, nevis kā vienu pamatotu atzinumu par katru priekšlikumu atsevišķi;
11. norāda, ka salīdzinājumā ar 2010. un 2011. gadu pamatoto atzinumu procentuālā daļa no visiem iesniegtajiem dokumentiem kopumā ir ievērojami palielinājusies un ka 2012. gadā pamatotie atzinumi veidoja 25 % no visiem iesniegtajiem dokumentiem, savukārt 2013. gadā — 30 % no dokumentiem, kurus iesniedza valstu parlamenti saskaņā ar 2. protokolā noteikto kārtību; šajā sakarībā norāda uz apspriešanos ar valstu parlamenti likumdošanas procesā;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

12. norāda, ka, izskatot Komisijas priekšlikumu regulai par to, kā īstenojamas tiesības uz kolektīvu rīcību saistībā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību (Monti II), valstu parlamenti 2012. gadā pirmo reizi izmantoja tā dēvētās dzeltenās kartītes procedūru; norāda, ka, lai gan Komisija secināja, ka subsidiaritātes princips nav ticis pārkāpts, tā atsauca priekšlikumu politiska atbalsta trūkuma dēļ; piebilst, ka otru reizi tā dēvētās dzeltenās kartītes procedūra tika ierosināta 2013. gadā saistībā ar Komisijas priekšlikumu Padomes Regulai par Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidi; norāda, ka Komisija secināja, ka šis priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam, un nolēma to saglabāt;

13. norāda, ka valstu parlamentu sniegtie pamatotie atzinumi liecina par to, ka ir dažādas subsidiaritātes un proporcionalitātes principu interpretācijas; šajā saistībā atgādina, ka Līgumos formulētais subsidiaritātes princips ļauj Savienībai jomās, kuras nav ekskluzīvā Savienības kompetencē, rīkoties tikai tad, ja “dalībvalstis centrālā vai reģionālā un vietējā līmenī nevar pietiekami labi īstenot paredzētās darbības mērķus, bet ierosinātās darbības mēroga vai seku dēļ tie ir labāk sasniedzami Savienības līmenī”; tāpat atgādina, ka “saskaņā ar proporcionalitātes principu Savienības rīcības saturs un veids ir samērīgs ar Līgumu mērķu sasniegšanai nepieciešamo”; mudina valstu parlamentus, novērtējot atbilstību subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem, ievērot to, kas noteikts LES; stingri iesaka valstu parlamentiem un Eiropas iestādēm iesaistīties viedokļu apmaiņās, kā arī apmainīties ar subsidiaritātes un proporcionalitātes pārbaudes praksi;

14. norāda, ka valstu parlamentu iesniegtie pamatotie atzinumi ļoti atšķiras tajos norādīto argumentu veidu un formas ziņā; pauž nožēlu par vienotu paraugu trūkumu, kas vēl vairāk sarežģī iespējas novērtēt, uz kāda pamata iesaistās valstu parlamenti;

15. atgādina par Parlamenta iepriekšējos ziņojumos paustajām bažām par gadījumiem, kad Komisijas sagatavotajos ietekmes novērtējumos (IN) subsidiaritātes jautājums nebija risināts pienācīgi; atgādina arī par to, ka šis jautājums ir pieminēts Ietekmes novērtējuma padomes (INP) gada ziņojumos; norāda, ka INP vairāk nekā 30 % ietekmes novērtējumu, kurus tā pārskatīja 2012. un 2013. gadā, uzskata par tādiem, kuros nav iekļauta apmierinoša subsidiaritātes principa analīze; pauž bažas par to, ka 2014. gadā šī proporcija sasniedza 50 %, un mudina Komisiju, pārskatot IN piemērojamās pamatnostādnes, risināt šo jautājumu un mazināt šo palielināšanās tendenci;

16. norāda, ka ietekmes novērtējumi ir ļoti svarīgi līdzekļi, kas palīdz pieņemt lēmumus likumdošanas procesā, un šajā saistībā uzsver, ka ir pienācīgi jāapsver ar subsidiaritāti un proporcionalitāti saistītie jautājumi;

17. uzsver, ka rūpīgiem ietekmes novērtējumiem, kuros padziļināti novērtēta atbilstība subsidiaritātes principam, ir būtiska nozīme, lai uzlabotu iedzīvotāju uzticēšanos, kuri bieži vien subsidiaritātes principu uzskata par svarīgu demokrātijas procesa aspektu; tādēļ akcentē, ka uzlabotas subsidiaritātes pārbaudes varētu uzskatīt par svarīgu līdzekli, kas ļautu mazināt tā dēvēto demokrātijas deficītu;

18. atkārtoti iepriekš minētajā 2011. gada 14. septembra rezolūcijā pausto aicinājumu izmantot valstu veiktos ietekmes novērtējumus, kas papildinātu tos, kurus Komisija veikusi, atbalstot ierosināto tiesību aktu, — tā ir reforma, kas tiek apspriesta; uzskata, ka Parlamenta nesen izveidotās ietekmes novērtējuma nodaļas spēš pozitīvi papildināt Komisijas darbu;

19. pauž neapmierinātību par Komisijas atbildi valstu parlamentiem gadījumos, kad ir izsniegtas dzeltenās kartītes; uzskata, ka Komisijai ir jāsniedz izsmeļošas atbildes visos gadījumos, kad valstu parlamentiem rodas jautājumi, un papildus publicētajiem atzinumiem jāiesaistās dialogā ar katru valsts parlamentu atsevišķi; uzskata, ka Komisijai ir arī jāapmeklē Parlamenta attiecīgā komiteja vai komitejas, lai detalizēti izskaidrotu savu nostāju;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

20. uzsver, ka dzeltenās kartītes procedūru, kas ir ES lēmumu pieņemšanas procesa ietekmēšanas instruments, varētu efektīvi stiprināt, agrākā posmā apmainoties ar informāciju par valstu parlamentu nostājām, un tāpēc mudina valstu parlamentus apmainīties ar viedokļiem par darbības jomu un vērtēšanas metodēm, kas tiek izmantotas, lai novērtētu atbilstību subsidiaritātes un proporcionālītātes principiem;

21. uzskata, ka politisks dialogs ir ārkārtīgi svarīgs, lai nodrošinātu subsidiaritātes principa ievērošanu; uzskata, ka politiskais dialogs būtu jāuzlabo ne tikai dzeltenās vai oranžās kartītes gadījumos, bet arī visos pārējos gadījumos; šajā saistībā atzinīgi vērtē J.-C. Juncker vadītās Komisijas apņemšanos apmeklēt vēl vairāk valstu parlamentu un prasa Parlamentam apsvērt jautājumu par līdzīgu iniciatīvu īstenošanu; uzskata, ka referentus varētu mudināt biežāk sazināties ar valstu parlamentiem, jo īpaši ņemot vērā to, ka videokonferenču rīkošana un citas tiešsaistes saziņas metodes ir kļuvušas ērtākas un efektīvākas;

22. uzsver, ka Eiropas iestādēm un valstu parlamentiem būtu jāturpina veicināt "subsidiaritātes kultūru" visā ES; iesaka divas konkrētas iniciatīvas, par kurām jāvienojas valstu parlamentiem un Komisijai un kuras palīdzēs labāk apsvērt subsidiaritāti pašreizējā likumdošanas procesā, proti, tās ir šādas — sekmēt valstu parlamentu nostāju, redzējumu vai citu ierosinājumu lielāku iekļaušanu politiskajā dialogā, jo īpaši tad, kad Komisija veic, piemēram, zaļo grāmatu vai balto grāmatu, sagatavošanas darbus, un apsvērt pagarināt laikposmu, kas paredzēts, lai, īstenojot subsidiaritātes pārbaudi, apspriestos ar valstu parlamentiem, ja valstu parlamenti to pieprasa, pamatojoties uz objektīvi attaisnojošiem iemesliem, piemēram, dabas katastrofām un darba pārtraukumu periodiem; uzskata, ka to varētu panākt, ja iestādes un valstu parlamenti vispirms vienotos par politisku apņemšanos, neaizkavējot attiecīgu tiesību aktu pieņemšanu;

23. ja dalībvalstis piekrīt pagarināt periodu, kas valstu parlamentiem dots, lai sniegtu pamatotu atzinumu saskaņā ar Protokola par subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošanu 6. pantu, šis jautājums būtu jāiekļauj nākamajā Līguma pārskatīšanā; pēc tam šādu pagarinājuma periodu varētu noteikt arī sekundārajos tiesību aktos;

24. uzskata, ka ir svarīgi, lai dzeltenās kartītes procedūra parlamentos būtu viegli īstenojama, vienlaikus no jauna apstiprinot subsidiaritātes principu saskaņā ar Līgumiem;

25. norāda, ka vairāki COSAC pārstāvēti valstu parlamenti ir izrādījuši ieinteresētību un ierosinājuši ieviest zaļo kartīti, kas būtu politiskā dialoga uzlabošanas instruments un pēc Parlamenta atbalsta saņemšanas nodrošinātu valstu parlamentiem iespēju iesniegt Komisijai apspriešanai konstruktīvus priekšlikumus, pienācīgi ņemot vērā Komisijas iniciatīvas tiesības;

26. norāda, ka tiesību aktu priekšlikumi var būtiski mainīties, kamēr iestādes tos pieņem; atgādina, ka pārbaude par atbilstību subsidiaritātes principam tiek veikta tikai likumdošanas procesa sākumā, nevis beigās; atgādina arī to, ka ietekmes novērtējumus plašāk sagatavo tikai likumdošanas procesa sākumposmiem, nevis beigu posmiem; uzsver, ka pēc pieņemšanas procedūras uzsākšanas un pirms likumdošanas procesa beigām ir jāveic vidusposma novērtējums, lai atsevišķos gadījumos būtu iespējams izdot brīdinājumu tām dalībvalstīm, kuras neievēro subsidiaritātes principu;

27. tādēļ prasa veikt papildu subsidiaritātes pārbaudi un pilnīgu ietekmes novērtējumu likumdošanas sarunu noslēgumā un pirms teksta galīgās redakcijas pieņemšanas, lai nodrošinātu atbilstību subsidiaritātes principam un varētu veikt novērtējumus, tostarp novērtēt proporcionālītāti; uzskata, ka šāds pārdomu periods palīdzētu politikas veidotājiem novērtēt, vai tiesību akti atbilst Savienības principiem, un palielinātu pārredzamību par bieži vien intensīvo sarunu kārtās panāktajiem rezultātiem;

28. ņem vērā jaunus Komisijas politikas mērķus, kas saistīti ar iniciatīvām un ES tiesību aktu priekšlikumiem, un tie ir šādi: minimālas izmaksas; labums iedzīvotājiem, uzņēmumiem un darba ņēmējiem un nevajadzīga regulatīvā sloga novēršana;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

29. uzskata, ka ar daudzgadu finanšu shēmas programmu palīdzību būtu jānovērtē un jāpierāda atbilstība subsidiaritātes principam, uzskatāmi parādot pievienoto vērtību saņēmējās dalībvalstīs;
30. aicina Komisiju saskaņā ar proporcionalitātes un subsidiaritātes principiem vienkāršot ES līdzekļu saņemšanas pieteikumu iesniegšanas procedūru, lai pieteikumu iesniegšanas procedūra būtu efektīvāka un vairāk vērsta uz rezultātiem;
31. uzsver savu apņemšanos nodrošināt atbilstību subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem, novērtējot savus normatīvos patstāvīgos ziņojumus, veicot Komisijas ietekmes novērtējumu *ex ante* izvērtējumus un regulāri novērtējot iespējamo ES pievienoto vērtību un “Eiropas integrācijas trūkuma radītās izmaksas”;
32. norāda uz neseno diskusijām par strīdu izšķiršanu starp ieguldītāju un valsti (*ISDS*), kā arī uz Komisijas priekšlikumiem aizstāt pašreizējo modeli; atgādina, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību 3. pantā ir noteikts, ka kopējā tirdzniecības politika ir svarīga joma, uz kuru attiecas Savienības ekskluzīvā kompetence, un ka tai jāpamatojas uz vienotiem principiem; tādēļ norāda, ka subsidiaritātes princips neattiecas uz kopējo tirdzniecības politiku;
33. aicina dalībvalstis atbloķēt *UNCITRAL* Konvenciju par pārredzamību ieguldījumu līgumā paredzētā šķēršļtīesas procesā starp ieguldītāju un valsti, lai Komisija varētu parakstīt šo konvenciju visas Savienības vārdā; pauž nožēlu par pašreizējo situāciju — dažas ES dalībvalstis ir parakstījušas šo konvenciju, bet dažas ne; uzskata, ka šis piemērs uzsver to, ka visām pusēm ir nepieciešama labāka skaidrība par Savienības ekskluzīvās kompetences darbības jomu attiecībā uz ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem; atgādina, ka dalībvalstu īstenotās atšķirīgās ieguldījumu aizsardzības politikas ir radījušas pašreizējo situāciju, kad dalībvalstis ir parakstījušas aptuveni 1 400 divpusējo ieguldījumu nolīgumu ar dažkārt atšķirīgiem noteikumiem, kuri varētu izraisīt atšķirīgu attieksmi pret ES ieguldītājiem ārvalstīs atkarībā no attiecīgā ieguldījuma izcelsmes;
34. attiecībā uz ES finansiālo atbalstu citām valstīm, jo īpaši makrofinansiālo atbalstu, prasa veikt lielāku skaitu ierosināto pasākumu proporcionalitātes padziļinātus *ex ante* un *ex post* ietekmes novērtējumus, lai atbalsts būtu efektīvs un patiesi noderīgs tiem partneriem, kuriem tas nepieciešams; uzstāj, ka ir jānosaka atbalsta piešķiršanas nosacījumi un pienācīgi jākontrolē līdzekļu izlietojums, tostarp jāveic pasākumi, lai novērstu krāpšanu un korupciju un cīnītos pret to, un Parlamentam jāveic rūpīga un detalizēta pārbaude; prasa padziļināti integrēt ES ārējos instrumentus, apvienojot tirdzniecības, attīstības, ārlietu un drošības politikas virzienus; uzsver, ka dalībvalstīm jāizrāda lielāka apņemšanās šajā jautājumā;
35. norāda, ka ir ārkārtīgi svarīgi pienācīgi apspriesties, veidot dialogu un iesaistīt iedzīvotājus, uzņēmumus (t. i., MVU) un pilsonisko sabiedrību ES lēmumu pieņemšanas procesā attiecībā uz tirdzniecības politiku;
36. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

P8_TA(2016)0104

Normatīvās atbilstības un izpildes programma**Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par normatīvās atbilstības un izpildes programmu (REFIT) — pašreizējais stāvoklis un perspektīva (2014/2150(INI))**

(2018/C 058/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Iestāžu nolīgumus par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā praktiskos pasākumus, par kuriem Eiropas Parlamenta un Padomes kompetentie dienesti panāca vienošanos 2011. gada 22. jūlijā attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 294. panta 4. punkta īstenošanu pirmajā lasījumā panāktas vienošanās gadījumā,
- ņemot vērā 2014. gada 4. februāra rezolūciju par ES tiesību aktu atbilstību un subsidiaritāti un proporcionalitāti — 19. ziņojums par tiesību aktu labāku izstrādi, 2011. gads ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 27. novembra rezolūciju par Komisijas izstrādāto pamatnostādņu attiecībā uz ietekmes novērtējumu pārskatīšanu un MVU testa lomu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2014. gada 25. februāra rezolūcija par pasākumiem, kas veikti saistībā ar likumdošanas pilnvaru deleģēšanu un dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 13. septembra rezolūciju par 18. ziņojumu par tiesību aktu labāku izstrādi — subsidiaritātes un proporcionalitātes principu piemērošana (2010. gads) ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 14. septembra rezolūciju par tiesību aktu labāku izstrādi, subsidiaritāti un proporcionalitāti un lietpratīgu regulējumu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 8. jūnija rezolūciju par ietekmes novērtējumu neatkarīguma nodrošināšanu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 4. decembra secinājumus par lietpratīgu regulējumu,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu par normatīvās atbilstības un izpildes programmu (REFIT) — pašreizējā situācija un perspektīvas (COM(2014)0368),
- ņemot vērā Komisijas iepriekšējos paziņojumus par ES tiesību aktu normatīvo atbilstību (COM(2012)0746) un (COM(2013)0685),
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu par subsidiaritāti un proporcionalitāti (19. ziņojums par tiesību aktu labāku izstrādi, 2011. gads) (COM(2012)0373),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Lietpratīgs regulējums — reaģējot uz mazo un vidējo uzņēmumu vajadzībām" (COM(2013)0122),

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp., 2016. gada 9. martā pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0081.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0061.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0069.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0127.

⁽⁵⁾ OV C 353 E, 3.12.2013., 117. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 51 E, 22.2.2013., 87. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 380 E, 11.12.2012., 31. lpp.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu par lietpratīga regulējuma attiecībā uz MVU uzraudzību un apspriešanu (SWD(2013)0060),
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu par lietpratīgu regulējumu Eiropas Savienībā (COM(2010)0543),
  - ņemot vērā Komisijas 2014. gada pamatnostādnes par apspriešanos ar ieinteresētajām personām,
  - ņemot vērā augsta līmeņa neatkarīgu ieinteresēto personu grupas ar administratīvo slogu saistītos jautājumos 2014. gada 24. jūlija galīgo ziņojumu “Birokrātiskā sloga samazināšana Eiropā — mantojums un perspektīvas” un jo īpaši tā 12. pielikumu, kurā pausts šīs augsta līmeņa grupas tādu četru locekļu atšķirīgais viedoklis, kuri ir profesionāli darba ņēmēju, sabiedrības veselības, vides un patērētāju aizstāvji,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 10. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Labāks regulējums labāku rezultātu sasniegšanai — ES programma” (COM(2015)0215),
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Priekšlikums iestāžu nolīgumam par labāku regulējumu” (COM(2015)0216),
  - ņemot vērā Komisijas lēmumu, ar ko izveido *REFIT* platformu (C(2015)3261), un Komisijas paziņojumu “*REFIT* platforma — struktūra un darbība” (C(2015)3260),
  - ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšsēdētāja lēmumu par neatkarīgas Regulējuma kontroles padomes izveidi (C(2015)3263), Komisijas paziņojumu “Regulējuma kontroles padome — funkcija, uzdevumi un darbinieki” (C(2015)3262) un Komisijas paziņojumu “Standarta paskaidrojuma raksts” (C(2015)3264/2),
  - ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu “Labāka regulējuma pamatnostādnes” (SWD(2015)0111),
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, kā arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumus (A8-0208/2015),
- A. tā kā *REFIT* programma ir jaunās Komisijas stratēģijas labākai tiesību aktu izstrādei svarīga daļa;
- B. tā kā *REFIT* programmas mērķis ir konsolidēt labākas tiesību aktu izstrādes procedūras, vienkāršot ES tiesību aktus un mazināt administratīvo un/vai regulatīvo slogu, kā arī virzīties uz labu pārvaldību, veidojot uz pierādījumiem balstītu politiku, kurā būtiska nozīme ir ietekmes novērtējumiem un *ex post* kontroles pasākumiem, neaizstājot politiskus lēmumus;
- C. tā kā Komisija ir izveidojusi jaunu *REFIT* platformu ar mērķi sekmēt tās darbu *REFIT* programmas īstenošanā, un to veido divas grupas: “valdības grupa”, kurā darbojas visu dalībvalstu civildienestu augsta līmeņa eksperti, un “ieinteresēto personu grupa”, kurā darbojas ne vairāk kā 20 eksperti, no kuriem divi pārstāv Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, bet pārējie — uzņēmējdarbības jomu, tostarp MVU, sociālos partnerus un pilsoniskās sabiedrības organizācijas;

⁽¹⁾ EESK dokuments INT/750.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- D. tā kā ikgadējais *REFIT* rezultātu pārskats dod iespēju novērtēt visās politikas jomās sasniegto un visas Komisijas noteiktās iniciatīvas, tostarp Parlamenta un Padomes veiktos pasākumus;
- E. tā kā 2003. gada Iestāžu nolīgums par labāku likumdošanas procesu ir novecojis, jo patlaban ir spēkā tiesību sistēma, kas izveidota saskaņā ar Lisabonas līgumu;
- F. tā kā pēdējos gados labāka regulējuma rīcības programma tomēr ir sekmējusi likumdošanas prakses uzlabošanu; tā kā liels skaits dažādu nosaukumu un programmu, kuras Komisija ir ieviesusi šajā jomā, piemēram, “labāks regulējums”, “lietpratīga likumdošana”, “lietpratīgs regulējums”, “normatīva atbilstība”, princips “vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem”, “atbilstības pārbaudes” un “ABR+”, nenodrošina pietiekamu skaidrību un pārredzamību attiecībā uz veikto pasākumu mērķiem, jo īpaši no iedzīvotāju viedokļa, un tādēļ minētie pasākumi būtu labāk jāsaprot;
- G. tā kā Komisija savā 2015. gada 19. maija paziņojumā “Labāks regulējums labāku rezultātu sasniegšanai — ES programma” ir ierosinājusi saskaņotu visaptverošu pieeju tiesību aktu labākai izstrādei, kurā ņem vērā visu likumdošanas procesa politikas ciklu un kurā jāīsteno visu iestāžu mērķtiecīga sadarbība, un tā kā šī iemesla dēļ Parlaments īpašu uzmanību pievērsīs saziņas vērtēšanai, lai Savienības iedzīvotāju interesēs panāktu iespējami labākus rezultātus;
- H. tā kā Savienības mērķi, kas ir uzskaitīti LES 3. pantā, ir vienādi svarīgi; tā kā Komisija uzsver, ka *REFIT* programmā nav nedz apšaubīti pašreizējie politikas mērķi, nedz tā negatīvi ietekmē iedzīvotāju, patērētāju un darba ņēmēju veselību un drošību vai vidi;
- I. tā kā Komisija 2014. gada otrajā pusē rīkoja sabiedrisko apspriešanos par ietekmes novērtējuma pamatnostādņu pārskatīšanu un par apspriešanās ar ieinteresētajām personām pamatnostādņēm;
- J. tā kā Komisija, izveidojot tās darba programmu 2015. gadam, pirmo reizi piemēroja tā saucamo politiskā kursa maiņas principu, lai pamatotu milzīga skaita izskatīšanas procesā esošu likumdošanas priekšlikumu atsaukšanu;
- K. tā kā Komisija savā 2015. gada darba programmā plānoja koncentrēt darbību uz galvenajiem ekonomiskajiem un sociālajiem izaicinājumiem, un tās jaunās struktūras mērķis ir nodrošināt saskaņotāku politikas pieeju, tādējādi palielinot pārredzamību ES un līdz ar to apstiprinājumu no iedzīvotāju puses,

Labāks regulējums

1. norāda uz Komisijas priekšsēdētāja J.–C. Juncker lēmumu uzticēt Komisijas priekšsēdētāja pirmajam vietniekam labāka regulējuma jautājuma risināšanu, tādējādi atbildot uz Eiropas Parlamenta aicinājumiem un apliecinot šī jautājuma svarīgo politisko nozīmi; sagaida, ka šāds pienākumu sadalījums palīdzēs izstrādāt tādus tiesību aktus Eiropā, kuriem ir vislabākā iespējamā kvalitāte, kuri atbilst iedzīvotāju un ieinteresēto personu gaidītajam un kuri nodrošina, ka netiek apdraudēti publiskās politikas mērķi, tostarp patērētāju, vides, sociālo, veselības un drošības standartu jomā;
2. norāda, ka labākam regulējumam būtu jāklūst par visu Eiropas Savienības līmeņu publiskās administrācijas kultūras sastāvdaļu, paturot prātā milzīgo birokrātijas apjomu visā ES un nepieciešamību vienkāršot tiesību aktus, un būtu jāaptver Savienības aktu īstenošana un piemērošana Eiropas, valstu, reģionālā un vietējā līmenī, lai nodrošinātu labu pārvaldību un “Eiropai draudzīgu rīcību” visos līmeņos;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīlis

3. uzsver, ka Komisijai vajadzētu par prioritāti uzskatīt konkrētu pasākumu izstrādi un lielāko uzmanību pievērst likumdošanas procesa kvalitātei, kā arī spēkā esošo tiesību aktu labākai īstenošanai, nevis tam, cik daudz tiesību aktu tiek izstrādāti; šajā sakarībā uzsver, ka izmaksām nevajadzētu būt noteicošajam faktoram, jo tiesību aktu kvalitāte ir vienīgais piemērotais kritērijs to novērtēšanai, un ka *REFIT* programmu nedrīkst izmantot, lai mazinātu ilgtspēju vai pazeminātu sociālos, darba, vides un patērētāju aizsardzības standartus;

4. ierosina Komisijai laikā ierobežotu likumdošanas iniciatīvu izstrādē apsvērt “turpināmības klauzulas” ieviešanu, ar nosacījumu, ka tas nerada juridisku nenoteiktību, un attiecīgā gadījumā likumdošanas pasākumos iekļaut “pārskatīšanas klauzulas”, lai regulāri no jauna izvērtētu, vai attiecīgie likumdošanas pasākumi joprojām ir svarīgi Eiropas līmenī;

5. uzsver, ka parasti viena Eiropas norma aizstāj 28 valstu normas, tādējādi stiprinot iekšējo tirgu un samazinot birokrātiju;

6. atzinīgi vērtē 2015. gada 19. maija pasākumu kopumu, kura mērķis ir regulējuma uzlabošana; atbalsta Komisijas nemainīgo apņemšanos īstenot labākas tiesību aktu izstrādes rīcības programmu; uzsver, ka paziņojumā par *REFIT* paredzētais darbs būtu jāuzskata par nepārtrauktu procesu, nodrošinot to, ka spēkā esošie Eiropas līmeņa tiesību akti atbilst to nolūkam, sasniedz likumdevēju kopīgo mērķi un attaisno iedzīvotāju, jo īpaši uzņēmēju un citu ieinteresēto personu, cerības;

7. ņem vērā Komisijas apņemšanos attiecībā uz jauno iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu, kurā ņemtas vērā Lisabonas līguma un Parlamenta un Komisijas pamatnolīguma radītās izmaiņas, ar kurām konsolidē labāko praksi tādās jomās kā likumdošanas procesa plānošana, ietekmes novērtējumi, regulāri ES tiesību aktu *ex post* novērtējumi un deleģēto un īstenošanas aktu īstenošana un piemērošana, un atzīmē sarunu pabeigšanu;

8. atzinīgi vērtē Komisijas apliecinājumu, ka tās labāka regulējuma stratēģija nav vērsta uz konkrētu politikas jomu regulējuma atcelšanu vai tādu svarīgu vērtību apšaubīšanu kā, piemēram, sociālā aizsardzība, vides aizsardzība un pamattiesības, tostarp tiesības uz veselību;

9. atzinīgi vērtē intensīvo darbu, ko veikusi augsta līmeņa neatkarīgu ieinteresēto personu grupa, kura ir iesniegusi priekšlikumus Eiropas Komisijai par administratīvā sloga samazināšanu un identificējusi paraugpraksi ES tiesību aktu īstenošanā dalībvalstīs pēc iespējas nebirokrātiskā veidā; ņem vērā, ka četri augsta līmeņa neatkarīgu ieinteresēto personu grupas locekļi ir iebilduši pret vairākiem grupas galīgajā ziņojumā par administratīvo slogu formulētajiem secinājumiem un ir pauduši atšķirīgu viedokli; cer, ka Komisija ņems vērā visu šajā procesā iesaistīto ieinteresēto personu bažas;

10. uzsver, ka ir svarīgi īstenot sociālo dialogu un ievērot sociālo partneru neatkarību; uzsver, ka atbilstīgi LESD 9. pantam sociālie partneri var saskaņā ar LESD 155. pantu noslēgt nolīgumus, kuri pēc nolīguma parakstītāju kopīga pieprasījuma var sekmēt ES tiesību aktu pieņemšanu; sagaida, ka Komisija ievēros pušu autonomiju un to sarunu ceļā noslēgtos nolīgumus un ņems nopietni vērā to bažas, un uzsver, ka labāka regulējuma rīcības programmu nedrīkstētu izmantot kā ieganstu, lai ignorētu vai apietu sociālo partneru noslēgtos nolīgumus, un tādēļ noraida sociālo partneru nolīgumu ietekmes novērtējumus;

11. norāda, ka Parlamenta iepriekšējā sasaukuma laikā izvēle starp īstenošanas aktiem un deleģētajiem aktiem izraisīja neskaitāmus iestāžu strīdus; uzskata, ka tādēļ ir svarīgi izstrādāt īpašas pamatnostādnes, kā Eiropas Parlaments prasījis savā 2014. gada 25. februārī pieņemtajā rezolūcijā;

12. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu, ka tā plāno vienkāršot to dotāciju pārvaldību, ko piešķir saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP), programmu “Apvārsnis 2020” un no Eiropas strukturālajiem un investīciju fondu līdzekļiem;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

Pārredzamība un ieinteresēto personu apspriešanās

13. atzinīgi vērtē to, ka Komisija atzīst apspriešanās procesa lielo nozīmi *REFIT* programmas īstenošanā; norāda, ka saskaņā ar LES 11. panta 2. punktu visām ES iestādēm ir pienākums uzturēt atklātu, pārredzamu un pastāvīgu dialogu ar pārstāvības apvienībām un pilsonisko sabiedrību; aicina iestādes īpašu uzmanību pievērst obligātajam un regulārajam dialogam ar pārstāvības apvienībām un pilsonisko sabiedrību;
14. konstatē, ka ar lielāku pārredzamību ES darbību var padarīt efektīvāku un stiprināt pilsoniskās sabiedrības uzticību ES;
15. šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas apliecinājumu, ka dialogs ar iedzīvotājiem, sociālajiem partneriem un citām ieinteresētajām personām no uzņēmēju un pilsoniskās sabiedrības aprindām palīdz nodrošināt pārredzamus, efektīvus un saskaņotus ES tiesību aktus, un atbalsta Komisijas nodomu precīzāk norādīt, kā tā izstrādā savus priekšlikumus, piemēram, izmantojot leģislatīvus tekstus vai Komisijas paziņojumus;
16. konstatē, ka Komisija savā stratēģijā labākai tiesību aktu izstrādei ievērojami palielina sabiedriskās apspriešanas nozīmi; atzīmē, ka nākotnē Komisija veiks 12 nedēļu ilgu sabiedrisko apspriešanu: a) pirms jaunu tiesību aktu priekšlikumu izstrādes, b) laikā, kad izvērtēs spēkā esošos tiesību aktus un pārbaudīs to atbilstību, un c) attiecībā uz rīcības programmām un *ex ante* ietekmes novērtējumiem; turklāt norāda, ka pēc priekšlikuma pieņemšanas Komisija sniegs iedzīvotājiem un ieinteresētajām personām iespēju astoņu nedēļu laikā izteikt viedokli par Komisijas priekšlikumu un pārsūtīs šos viedokļus Padomei un Parlamentam;
17. ņemot vērā iepriekš minēto, aicina Komisiju veikt saskaņotu un pārskatāmu novērtējumu par visu apspriešanās procedūras dalībnieku viedokļiem un komentāriem un jo īpaši nodrošināt to, lai labi finansētas un organizētas ieinteresēto personu organizācijas sabiedriskās apspriešanas neizmantoju ļaunprātīgi savām vajadzībām; aicina Komisiju publicēt pēc sabiedriskās apspriešanas izdarītos secinājumus;
18. konstatē, ka ietekmes novērtējumi būtu jāpublicē tikai tad, kad Komisija ir pieņēmusi attiecīgo politisko iniciatīvu; lai nodrošinātu Komisijas lēmumu pārredzamību, uzskata, ka ietekmes novērtējumi ir jāpublicē arī tad, kad Komisija ir pieņēmusi lēmumu neiesniegt likumdošanas priekšlikumu;
19. norāda, ka Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, kurai ir padomdevējas funkcijas, ir svarīga nozīme pilsoniskās sabiedrības pārstāvēšanā; norāda, ka Reģionu komitejai, kurai arī ir padomdevējas funkcijas, ir svarīga nozīme ES reģionālo un vietējo iestāžu pārstāvēšanā un ES tiesību aktu īstenošanas novērtēšanā; norāda, ka saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem Parlaments, Padome un Komisija var iepriekš apspriesties ar abām padomdevējām iestādēm visos gadījumos, kad Parlaments un Padome uzskata to par lietderīgu; pauž viedokli, ka pienācīga apspriešanās par konkrētiem jautājumiem pietiekami savlaicīgi un abu iestāžu zināšanu par to atbildības jomām izmantošana var sekmēt labāka regulējuma mērķu sasniegšanu;
20. uzskata, ka ES politikas izstrādē būtu vairāk jāiesaista reģionālās un vietējās iestādes, jo īpaši tiesību aktu sagatavošanas sākotnējā posmā izmantojot zināšanas un pieredzi, kāda dalībvalstīm ir reģionālā un vietējā līmenī; norāda, ka visām iestādēm likumdošanas darbā jāievēro subsidiaritātes un proporcionālītātes principi;
21. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu padarīt likumdošanas procesu pārredzamāku un vairāk iesaistīt sabiedrības un ieinteresēto personu pārstāvjus visā procesā kopumā;
22. atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu turpmāk rīkot arī četru nedēļu ilgas sabiedriskās apspriešanas par deleģēto aktu un svarīgāko īstenošanas aktu projektiem, pirms dalībvalstis balso par savu nostāju atbildīgajā komitejā;
23. aicina Komisiju pārskatīt izvērtēšanas pamatnostādnes, paātrinot ieinteresēto personu iesaistīšanos un apspriešanos ar tām, kā arī izmantojot vistiesīgāko metodi, lai ES iedzīvotāji varētu piedalīties lēmumu pieņemšanā;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

24. atzīmē jauno labāka regulējuma sadaļu "Atvieglo slodzi — izsaki savu viedokli!" Komisijas tīmekļa vietnē un prasa, lai Komisija un jaunā REFIT platforma līdzsvarotāk un pārredzamāk pārbaudītu minētajā platformā sniegtos komentārus; tomēr uzskata, ka REFIT darba grupai savā darbībā un apsvērumos nevajadzētu būt pārāk apgrūtināšanai un ka tai vajadzētu būt struktūrai, kas spēj ātri sniegt atbildes, kā arī vairāk iedziļināties Eiropas likumdošanas procesā; uzskata, ka apspriešanās, izmantojot Komisijas tīmekļa vietni, nevar aizstāt sabiedrisku apspriešanos ar ieinteresētajām personām;

Ietekmes novērtējumi un Eiropas pievienotā vērtība

25. norāda, ka ietekmes novērtējumi ir svarīgs līdzeklis, ar ko atbalsta lēmumu pieņemšanu visās ES iestādēs un kam ir liela nozīme labāka regulējuma nodrošināšanā; šajā saistībā aicina Komisiju un dalībvalstis stingrāk apņemties pildīt saistības un novērtēt turpmāko un spēkā esošo tiesību aktu ietekmi; taču uzsver, ka šādi novērtējumi neaizstāj politiskus novērtējumus un lēmumus un ka nekādā ziņā nedrīkst ierobežot Eiropas Parlamenta deputātu brīvību veikt politiskos pienākumus;

26. uzskata, ka ietekmes uz konkurētspēju novērtējumam vajadzētu būt nozīmīgai ietekmes novērtējuma procesa sastāvdaļai; uzskata, ka pārskatīto ietekmes novērtējuma pamatnostādņu projektā būtu jāiekļauj norādījums par to, kā galīgajā analizē jānosaka un jāvērtē ietekme uz konkurētspēju; atbalsta pašreizējo pieņēmumu, ka Komisijai nebūtu jāpieņem priekšlikumi ar negatīvu ietekmi uz konkurētspēju, izņemot gadījumus, kad tiek sniegti pierādījumi, kas apstiprina nozīmīgu, kvantitatīvi neizmēramu ieguvumu esamību;

27. uzskata, ka labāka regulējuma principi būtu jāpiemēro lēmumiem gan par sekundārajiem, gan primārajiem tiesību aktiem; aicina Komisiju attiecīgos gadījumos papildināt deleģētos un īstenošanas aktus ar ietekmes novērtējumu, tostarp apspriesties ar iesaistītajām pusēm un ieinteresētajām personām;

28. uzskata, ka ietekmes novērtējumiem jābūt plašiem un līdzsvaroti jānovērtē sekas, jo īpaši ekonomikas, sociālajā un vides jomā, un ir jānovērtē ietekme uz iedzīvotāju pamattiesībām un sieviešu un vīriešu līdztiesību; uzsver, ka izmaksu un ieguvumu analīze ir tikai viens no daudziem kritērijiem;

29. norāda, ka daudzās dalībvalstīs, piemēram, Zviedrijā, Čehijas Republikā, Nīderlandē, Apvienotajā Karalistē un Vācijā, neatkarīgas iestādes sniedz valdībām konstruktīvus ierosinājumus saistībā ar likumdošanas procesiem nolūkā samazināt birokrātiju, ko izjūt uzņēmumi un iedzīvotāji, un izmērāmi un ticami samazināt izmaksas, kas saistītas ar pienākumiem sniegt informāciju; norāda, ka varētu ņemt vērā pašreizējo labāka regulējuma iestāžu paraugpraksi un pieredzi; pieņem zināšanai Komisijas Ietekmes novērtējuma padomes (INP) pārveidi par neatkarīgu "Regulējuma kontroles padomi" (RKP) un cer, ka neatkarīgu ekspertu iekļaušana tās sastāvā labvēlīgi ietekmēs ietekmes novērtēšanas procesu, ko īsteno Komisijā; uzstāj, ka Regulējuma kontroles padomei ir jāpilda tikai padomdevējas funkcija un tā nedrīkst sniegt saistošus atzinumus; uzstāj, ka ietekmes novērtējumiem jābūt saskanīgiem un tajos jāņem vērā jebkādas izmaiņas, kas ieviestas dienestu apspriešanās posmā, turklāt tiem, *inter alia*, būtu jāpamatojas uz aplēsēm par to, kādas papildu izmaksas tiktu radītas dalībvalstīm, ja nebūtu nekāda risinājuma Eiropas līmenī; uzskata, ka RKP atzinums būtu jāpievieno galīgajam tiesību akta priekšlikumam; ierosina gaidāmajās sarunās par iestāžu nolīgumu apspriest domu par to, vai iestāžu kopējās interesēs būtu veidot Regulējuma kontroles padomi par struktūru, kas pilda tikai padomdevējas funkcijas;

30. atzinīgi vērtē to, ka Padomes darba grupām tagad, proti, debašu par konkrētiem likumdošanas priekšlikumiem agrīnā stadijā, ir jāapsver attiecīgie Komisijas ietekmes novērtējumi, pamatojoties uz orientējošu sarakstu; tomēr pauž nožēlu, ka Padomes sekretariātam vēl nav pašam savas ietekmes novērtēšanas nodaļas, un uzskata, ka iepriekš minētais risinājums varētu veicināt Padomes pienākumu izpildi attiecībā uz Komisijas priekšlikumos izdarīto būtisko grozījumu novērtēšanu;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

31. norāda, ka Parlaments ir izveidojis iekšēju Ietekmes novērtēšanas un Eiropas pievienotās vērtības direktorātu, kas Parlamenta komitejām piedāvā ļoti daudz *ex ante* un *ex post* ietekmes novērtēšanas pakalpojumu, novērtē turpmākās vai pašreizējās ES politikas pievienoto vērtību, kā arī zinātniskās un tehnoloģiskās politikas iespējas; norāda, ka saskaņā ar Komisijas sniegto informāciju Parlaments ir veicis aptuveni divdesmit ietekmes novērtējumus saistībā ar izmaiņām Komisijas priekšlikumos; atgādina Parlamenta ekspertu komitejām par to, ka ir konsekventāk jāizmanto jau izveidotais paša Parlamenta ietekmes novērtēšanas instruments, jo īpaši gadījumos, kad Komisijas sākotnējā priekšlikumā ir jāveic nozīmīgi grozījumi; taču norāda, ka tam nevajadzētu ierobežot Eiropas Parlamenta deputātu rīcības brīvību;

32. uzsver, ka ir jāņem vērā ikviens no Savienības pamatprincipiem, tostarp subsidiaritātes un proporcionalitātes principi; aicina visas ES iestādes vienmēr ņemt vērā tiesību aktu īstermiņa un ilgtermiņa ietekmi;

33. norāda, ka juridiskajai un ligvistiskajai pārskatīšanai pašreiz paredzēto nogaidīšanas periodu pēc sarunu noslēguma un pirms galīgā balsojuma turpmāk varētu izmantot, lai pabeigtu ietekmes novērtējumu un subsidiaritātes pārbaudi;

34. uzskata, ka visām ES iestādēm ietekmes novērtējumu jautājumā būtu jāizstrādā vienota metodoloģiskā pieeja; uzsver, ka Parlamenta un Padomes likumdevēju prerogatīvas grozīt Komisijas priekšlikumu ir jāsaglabā līdzšinējā līmenī;

35. mudina Komisiju, sagatavojot deleģētos un īstenošanas aktus, vairāk apsprieties gan publiski, gan privāti ar visām ieinteresētajām personām, tostarp patērētājiem, lai apsvērtu, kā pagaidu posmā uzlabot informētību par priekšlikumiem;

MVU un princips “vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem”

36. atzīmē Komisijas apņemšanos turpināt MVU pārbaudes uzlabošanu, jo īpaši ņemot vērā to, ka vairāk nekā 20 miljoni mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) veido 99 % no visiem uzņēmumiem ES un ka MVU būtībā ir saimnieciskās darbības, izaugsmes un nodarbinātības pamatelements; atbalsta to, ka tiek apsvērts jautājums par pielāgotiem līgumiem un elastīgākiem MVU ietekmes novērtējuma noteikumiem, ja var pierādīt, ka šie elementi nemazina tiesību normu efektivitāti un ka izņēmumi vai elastīgākas tiesību normas neveicina iekšējā tirgus saskaldītību vai netraucē iekļūšanu tajā; tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos apsvērt jautājumu par elastīgākiem noteikumiem MVU, ietverot tieši mikrouzņēmumiem paredzētu izņēmumu, ja vien tas ir atbilstošs un iespējams un ja netiek mazināta ierosināto tiesību normu mērķu efektīva īstenošana sociālajā, ekoloģiskajā un ekonomiskajā ziņā;

37. aicina Komisiju neatslābstoši īstenot ieceri radīt augstvērtīgu darbvietu izveides priekšnoteikumus, samazinot MVU uzlikto administratīvo slogu, un mudina nodrošināt, lai netiktu apdraudēti kopīgā labuma mērķi, tostarp patērētājiem labvēlīgi standarti un vides, sociālās, veselības un drošības jomas standarti, kā arī vīriešu un sieviešu līdztiesības standarti; uzsver, ka administratīvā sloga samazināšana nedrīkst izraisīt nodarbinātības standartu pazemināšanu vai nedrošu darba līgumu skaita palielināšanos un ka attieksmei pret MVU un mikrouzņēmumu darbiniekiem ir jābūt tādai pašai kā pret lielu uzņēmumu darbiniekiem, kā arī viņu aizsardzības standartam ir jābūt tādā pašam;

38. uzsver, ka, izvērtējot jaunus noteikumus saistībā ar to ietekmi uz MVU, nekādā ziņā nedrīkst ierobežot darba ņēmēju tiesības;

39. uzsver, ka ir nepieciešami precīzāk formulēti noteikumi, kurus var vienkārši īstenot un kuri var palīdzēt visiem dalībniekiem darboties saskaņā ar tiesību normām; uzsver, ka vienkāršāks un lietpratīgāks regulējums var sekmēt saskaņotu transponēšanu un efektīvāku un vienotāku īstenošanu, ko veic dalībvalstis;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

Ex post novērtējumi

40. atzinīgi vērtē to, ka Komisija *ex post* analīzi ir padarījusi par labāka regulējuma neatņemamu sastāvdaļu; uzsver, ka nolūkā nodrošināt iedzīvotāju un uzņēmumu juridisko noteiktību šādas analīzes būtu jāveic pietiekamā termiņā, vēlams, vairākus gadus pēc tam, kad ir beidzies transponēšanas valstu tiesībās termiņš; taču atgādina, ka *ex post* novērtējumi nekad nedrīkst aizstāt Komisijas kā Līgumu izpildes uzraudzītājas pienākumu efektīvi un savlaicīgi uzraudzīt, lai dalībvalstis piemēro Savienības tiesību aktus, un veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu tiesību aktu pareizu piemērošanu;

41. uzsver *ex post* novērtējuma un politikas īstenošanas rezultātu novērtēšanas nozīmi ES tiesību aktu un ES politikas virzienu īstenošanā un efektivitātes nodrošināšanā, ņemot vērā likumdevējas iestādes plānotos rezultātus;

42. uzskata, ka jauno tiesību aktu *ex post* izvērtēšanā būtu jāiesaista dalībvalstu parlamenti, jo tas arī būtu izdevīgi no Komisijas ziņojumu izstrādes viedokļa un ļautu izpētīt valstu dažādās problēmas, ko izraisa atsevišķi likumi un noteikumi;

ES tiesību aktu īstenošana dalībvalstīs

43. norāda, ka saskaņā ar Komisijas datiem vienu trešdaļu ES regulatīvā un administratīvā sloga rada dalībvalstu veiktie transponēšanas pasākumi;

44. atzīst, ka direktīvu gadījumā tā ir dalībvalstu prerogātīva izlemt, vai valsts līmenī pieņemt augstākus sociālos, vides un patērētāju aizsardzības standartus par tiem minimuma standartiem, kas ir pieņemti ES līmenī, un atzinīgi vērtē visus lēmumus pieņemt augstākus standartus; atkārtoti apstiprina, ka šādi augstāki standarti nebūtu jāuzskata par pārmērīgu reglamentēšanu; tomēr aicina kompetentās dalībvalstu iestādes apzināties tā saucamās ES tiesību aktu "uzlabošanas" prakses iespējamās sekas, jo tā ES tiesību aktiem pievieno nevajadzīgu birokrātisko slogu, kā rezultātā var tikt pārprasta ES likumdošanas darbība, kas savukārt var sekmēt eiroskepticismu; lai uzlabotu lietotājdraudzīgumu, aicina dalībvalstis, īstenojot direktīvas un regulas, atteikties no liekiem administratīviem noteikumiem uz vietas;

45. mudina Komisiju un dalībvalstis, īstenojot un piemērojot ES direktīvas, pastiprināt apmaiņu ar labāko praksi; uzskata, ka šāds solis mudinātu ieinteresētās personas un vietējās un reģionālās iestādes piedalīties to grūtību konstatēšanā, ar kurām saskaras ES politikas īstenošanā vietējā, reģionālā un valsts līmenī;

46. uzsver, ka Parlaments kā viens no likumdevējiem ir ieinteresēts izprast, kāda ir ES tiesību aktu faktiskā ietekme pēc to īstenošanas; tādēļ šajā saistībā aicina Komisiju piešķirt Parlamentam pilnīgu piekļuvi visiem novērtējumiem, tostarp savāktu datu avotiem un sagatavošanas dokumentiem;

47. aicina Komisiju — ņemot vērā nopietnās un neatrisinātās problēmas, kas radušās, īstenojot Regulu (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem, tostarp konkurences izkropļošanas problēmas, — pārskatīt šīs regulas zinātnisko pamatu un to, cik tā ir lietderīga un reālistiska, un vajadzības gadījumā likvidēt uzturvielu aprakstu koncepciju; uzskata, ka Regulas (EK) Nr. 1924/2006 mērķi, piemēram, sniegtās informācijas par pārtikas produktiem patiesuma nodrošināšana un īpašu norāžu sniegšana par tauku, cukura un sāls saturu produktā, nav sasniegti ar Regulu (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem;

48. norāda uz dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem un uz Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2011. gada 27. oktobra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem un aicina Komisiju nodrošināt, ka Parlamentam ir pieejami skaidrojošie dokumenti;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

Izskatīšanas procesā esošo tiesību aktu priekšlikumu atsaukšana no Komisijas puses

49. norāda, ka jaunievēlētā Komisija savā darba programmā 2015. gadam, pirmo reizi pamatojoties uz politiskā kursa maiņas principu, ir nolēmusi pārskatīt visus patlaban izskatīšanas procesā esošos tiesību aktu priekšlikumus;

50. norāda, ka Tiesa savā 2015. gada 14. aprīļa spriedumā⁽¹⁾ ir apstiprinājusi, ka saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru Komisija jebkurā Savienības akta pieņemšanas procedūras brīdī drīkst atsaukt priekšlikumu, ja vien Padome vēl nav pieņēmusi lēmumu par to; tādēļ atsaukšanas gadījumā un iestāžu līdzsvara saglabāšanas interesēs aicina Komisiju vispirms apspriesties ar Parlamentu, jo īpaši pēc pirmā lasījuma, un pienācīgi ņemt vērā tā nostāju; šajā kontekstā atsaucas konkrēti uz Parlamenta 2015. gada 15. janvāra rezolūcijām;

51. turklāt norāda, ka Tiesa tajā pašā spriedumā ņem vērā Padomes argumentus par to, ka tiesību akta priekšlikuma atsaukšanas gadījumā Komisijai jāievēro kompetences piešķiršanas princips, iestāžu līdzsvara princips un savstarpējas sadarbības princips, kā noteikts LES 13. panta 2. punktā, un demokrātijas princips, kā noteikts LES 10. panta 1. un 2. punktā;

52. uzsver, ka ir svarīgi nepieļaut tiesību aktu pārklāšanos;

o

o o

53. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Tiesas 2015. gada 14. aprīļa spriedums lietā C-409/13, Komisija/Padome, ECLI:EU:C:2015:217.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

P8_TA(2016)0105

Virzība uz labāku vienotā tirgus regulējumu

Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par virzību uz labāku vienotā tirgus regulējumu (2015/2089(INI))

(2018/C 058/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 28. novembra paziņojumu “Gada izaugsmes pētījums par 2015. gadu” (COM(2014)0902),
  - ņemot vērā 2013. gada 7. februāra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par vienotā tirgus pārvaldību⁽¹⁾, kā arī pasākumus, ko tās izpildei Komisija pieņēma 2013. gada 8. maijā,
  - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 8. jūnija paziņojumu “Vienotā tirgus labāka pārvaldība” (COM(2012)0259),
  - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 18. jūnija paziņojumu “Normatīvās atbilstības un izpildes programma (REFIT) — pašreizējā situācija un perspektīvas” (COM(2014)0368),
  - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 7. marta paziņojumu “Lietpratīgs regulējums — reaģējot uz mazo un vidējo uzņēmumu vajadzībām” (COM(2013)0122),
  - ņemot vērā Eiropadomes 2014. gada 26. un 27. jūnija sanāksmē pieņemtos secinājumus,
  - ņemot vērā Konkurētspējas padomes 2014. gada 4. decembrī pieņemtos secinājumus par lietpratīgu regulējumu,
  - ņemot vērā 2015. gada 11. marta rezolūciju par vienotā tirgus pārvaldību 2015. gada Eiropas pusgadā⁽²⁾,
  - ņemot vērā 2014. gada 27. februāra rezolūciju par SOLVIT⁽³⁾ un Komisijas 2014. gada 28. maijā pieņemto ziņojumu par pasākumiem, kas veicami saistībā ar minēto rezolūciju,
  - ņemot vērā Parlamenta Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas uzdevumā sagatavoto pētījumu “Lietpratīgs vienotā tirgus regulējums”,
  - ņemot vērā 2015. gada aprīlī publicēto vienotā tirgus rezultātu apkopojumu tiešsaistē,
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu (A8-0278/2015),
- A. tā kā vienotais tirgus ir svarīgākais instruments, ar ko atjaunot ekonomikas izaugsmi un darbvietu radīšanu Savienībā;
- B. tā kā vienotā tirgus veidošana oficiāli sākās pirms vairāk nekā 20 gadiem, taču tā struktūra joprojām nav viendabīga, sevišķi tādēļ, ka dalībvalstis nav pilnībā transponējušas vai pareizi īstenojušas ES tiesību aktus;

⁽¹⁾ OV C 24, 22.1.2016., 75. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0069.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0164.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- C. tā kā ir vajadzīga spēcīgāka vienotā tirgus pārvaldība un to var panākt, pievēršoties visam politikas ciklam;
- D. tā kā turpmākā iekšējā tirgus stratēģija būtu jāizstrādā ar mērķi uzlabot vienotā tirgus regulējumu, cenšoties mācīties no pieredzes, kas jau ir gūta tādās jomās kā brīva preču un pakalpojumu aprīte, digitālais vienotais tirgus, profesionālā kvalifikācija un publiskais iepirkums;
- E. tā kā vienotā tirgus regulējumu Savienībai būtu jācenšas uzlabot, pamatojoties uz kopīgas atbildības koncepciju;
- F. tā kā par subsidiaritāti ir atbildīga ne vien Komisija, Padome un Parlaments, bet zināmā mērā arī valstu un attiecīgos gadījumos reģionu parlamenti; tā kā saskaņā ar subsidiaritātes principu par politiku būtu jālemj visatbilstošākajā institucionālajā līmenī, proti, vai nu visas ES, vai konkrētas valsts, reģiona vai pašvaldības līmenī;
- G. tā kā ir vienots preču tirgus, taču nav vienota pakalpojumu tirgus;
- H. tā kā dažus instrumentus vajadzētu nostiprināt, pārskatīt vai vairāk veicināt to izmantošanu, lai sekmīgāk veidotu konkurētspējīgu normatīvo vidi uzņēmumiem, atbalstītu izaugsmi un darbvietu radīšanu un vairotu patērētāju uzticēšanos ES tiesību aktiem;
- I. tā kā iedzīvotāji un uzņēmumi nav pietiekami informēti par dažādiem palīdzības pakalpojumiem, piemēram, par portālu "Tava Eiropa" un par iekšējā tirgus problēmu risināšanas tīklu SOLVIT, un daudzi nezina, ka šādi pakalpojumi ir pieejami;
- J. tā kā trūkst pietiekami izsmelšu rādītāju un datu, lai pilnībā izvērtētu to, cik sekmīga ir tiesību aktu īstenošana dažādās vienotā tirgus jomās;
- K. tā kā šādi rādītāji un dati palīdzētu precīzāk noteikt attiecīgo likumdošanas aktu mērķi un nolūku;
- L. tā kā digitālā inovācija apstieidz politiku un uzņēmēji ir digitālās programmas virzītājspēks; tā kā ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt nākotnes vajadzībām atbilstošus noteikumus, kas ir digitāli jau automatiski;
- M. tā kā patērētāju tiesību aizsardzības aktu pareiza transponēšana un īstenošana un šādu aktu un tiesību izpildes garantēšana ir būtiski svarīga, lai panāktu, ka Savienībā ir augsts patērētāju aizsardzības līmenis;
- N. tā kā 2015. gada Eiropas augstākā līmeņa sanāksmē par patērētāju tiesībām, kura notiek reizi gadā un kurā piedalās Eiropas un starptautiskā līmenī ietekmīgākie politikas veidotāji un ieinteresētās personas, viena no galvenajām prioritātēm bija tiesību aktu labāka īstenošana un izpilde,

I. Ievads un vispārīgie principi

1. prasa, lai, īstenojot savu jaunāko iekšējā tirgus stratēģiju, Komisija ņemtu vērā šajā rezolūcijā sniegtos ieteikumus;
2. uzskata, ka vienotā tirgus regulējuma uzlabošanai ir jākļūst ne vien par ES iestāžu prioritāti, bet arī par to kopīgas atbildības jomu; ir pārlicināts, ka labi izstrādāti tiesību akti ir sabiedrības interesēs un ka tie noteikti veicinātu konkurētspēju, palīdzētu radīt darbvietas un sekmētu izaugsmi un MVU attīstību, vienlaikus ļaujot sasniegt augstu patērētāju aizsardzības līmeni, un ka tas ar šādiem tiesību aktiem ir jānodrošina, stimulējot, nevis bremzējot Eiropas ekonomikas attīstību;
3. jēdzienu "labāks regulējums" attiecina uz visu politikas ciklu, ar to saprotot, ka ikviens šā cikla elements palīdz veidot efektīvu un lietderīgu regulējumu; tāpēc uzskata, ka konkrēti rādītāji, kas ļauj novērtēt, cik veiksmīga ir attiecīgo tiesību aktu ieviešana, būtu jāiekļauj jau sākotnējā ietekmes novērtējumā un jāturpina izmantot visos politikas cikla posmos, tostarp arī spēkā stājušos tiesību aktu īstenošanas fāzē;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

4. šajā sakarībā atgādina, cik svarīga ir pārredzamība un informācijas pieejamība; pauž nožēlu, ka plašākai sabiedrībai ir pieejami tikai Eiropas Parlamenta dokumenti, bet pieeja Padomes dokumentiem joprojām ir ierobežota;
5. uzskata, ka subsidiaritātes principam ir jāklūst par politikas veidošanas sākumpunktu, lai akcentētu Eiropas pievienoto vērtību vienotā tirgus pārvaldības kontekstā;
6. atzīmē, ka subsidiaritātes mehānismam noteiktie termiņi ne vienmēr nodrošina valstu parlamentiem pietiekami daudz laika, lai pamatīgi izvērtētu visus īstenošanas aspektus, saskaņotību ar jau spēkā esošajiem tiesību aktiem un citus praktiskus jautājumus; tāpēc uzskata, ka parlamenti paši varētu kļūt vēl aktīvāki, jo īpaši konsultāciju procesos;
7. ir pārliecināts, ka iestādēm būtu kopīgiem spēkiem jānodrošina, lai attiecīgo tiesību aktu izstrādes procesā būtu ievērots proporcionālītātes princips; turklāt ir pārliecināts, ka minētā procesa rezultātā būtu jāpanāk vienkāršība, pārredzamība, saskaņotība un pamattiesību ievērošana;
8. aicina Komisiju un Padomi kopā ar Parlamentu pārdomāt to, kā vislabāk panākt, lai vienkāršošana būtu pastāvīgs process, jo rīcība šajās jomās ir gan patērētāju, gan MVU interesēs;
9. uzskata, ka vienotā tirgus regulējumā ir jāņem vērā jaunās iespējas, ko sniedz digitālā revolūcija, un tam jābūt pilnībā savietojamam ar e-pārvaldes dimensiju;
10. aicina Komisiju padarīt vienoto tirgu nozīmīgāku, nosakot to par atsevišķu Eiropas pusgada procesa pamatelementu, un šī pieeja būtu jāatbalsta ikgadējā vienotā tirgus integrācijas ziņojumā, sniedzot ieguldījumu gada izaugsmes pētījumā;

II. Vienotā tirgus regulējuma uzlabošanas instrumenti*Ietekmes novērtējums*

11. ir pārliecināts, ka ar vienotā tirgus regulējumu būtu jācenšas uzlabot vienotā tirgus darbību, ka šāds regulējums ir jāizstrādā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 3. punktu un ka tam ir jāveicina konkurētspēja, inovācija, izaugsme un darbvietu radīšana; efektīvus ietekmes novērtējumus uzskata par svarīgu informatīvu instrumentu, kas palīdz politikas veidotājiem izlemt, kā vislabāk izstrādāt regulējumu, lai sasniegtu gan šos, gan arī citus mērķus, kurus tie nosaka attiecībā uz vienoto tirgu, un izvērtēt šāda regulējuma un jau spēkā esošo tiesību aktu mijiedarbības iespējamās sekas;
12. pauž nožēlu, ka aptuveni 40 % no visiem 2010.–2014. gadā pārbaudītajiem ietekmes novērtējumu projektiem Komisijas ietekmes novērtējuma padome atzina par nepietiekami kvalitatīviem un nosūtīja atpakaļ pilnveidošanai;
13. uzskata, ka ietekmes novērtējumi var būt efektīvi instrumenti tikai tad, ja to pamatā ir vispusīga, objektīva un izsmeljoša informācija un pierādījumi un ja tie ietver visus iespējamus risinājumus, kuriem ir būtiska ietekme vai kuri ir politiski svarīgi; uzskata, ka, veicot ietekmes novērtējumus, būtu jāņem vērā arī tās pašas nozares spēkā esošo tiesību aktu īstenošanas rezultātu (*ex post*) novērtējumi un jāizvērtē jaunās likumdošanas iniciatīvas atbilstība citām Eiropas Savienības politikas nostādnēm un vispārējiem mērķiem;
14. pauž nožēlu, ka ietekmes novērtējumus, kas Parlamentam tiek iesniegti kopā ar priekšlikumu projektiem, joprojām tiek konstatēti trūkumi, kā to uzsvērusi, piemēram, Parlamenta *Ex-ante* ietekmes novērtēšanas nodaļa, analizējot ietekmes novērtējumu, kurš pievienots priekšlikumam par radioiekārtu laišanu tirgū;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

15. ir pārliecināts, ka ietekmes vērtēšanas procesā būtu rūpīgi jāapsver zinātniskie ieteikumi un ka tieši uz šo ieteikumu pamata būtu jālemj par konkrētas politikas izvēli un šādas izvēles iemesliem sagatavošanas posmos, jo tas palīdzēs īstenot politisko procesu; turklāt uzskata, ka ietekmes novērtējumos ir jāņem vērā digitālās inovācijas temps un evolūcija un arī tas, ka regulējumam ir jābūt tehnoloģiski neitrālam un pēc iespējas atbilstošākam nākotnes vajadzībām;

16. atzīmē, ka nav skaidri norādīts, vai ar *REFIT* saistīto priekšlikumu iespējamā ietekme būtu jāizsaka skaitļos vai ne; uzsver, ka ar *REFIT* saistītajos priekšlikumos būtu jānosaka precīzāki mērķi, katrā priekšlikumā skaitliski norādot iespējamus ieguvumus un izmaksu ietaupījumus;

17. norāda, ka priekšlikumam pievienotu ietekmes novērtējumu vajadzētu papildināt ar likumdevēju iestāžu pieņemtu būtisku grozījumu ietekmes novērtējumu; īpaši uzsver to, ka būtu skaidri un pārredzami jānosaka, kādos gadījumos papildus veicami šādi ietekmes novērtējumi; atgādina, ka Parlaments, piemēram, ir rūpīgi izvērtējis to, kā daži no grozījumiem, kurus tas ierosinājis abās publiskā iepirkuma direktīvās, varētu ietekmēt MVU; tāpēc mudina Padomi uz aktīvāku līdzdalību, jo kopš 2007. gada tā nav izvērtējusi neviena pašas ierosinātā grozījuma ietekmi;

18. atgādina, ka par subsidiaritāti ir atbildīga ne vien Komisija, Padome un Parlaments, bet zināmā mērā arī valstu parlamenti;

19. atzīmē Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas uzdevumā tapušo pētījumu "Lietpratīgs vienotā tirgus regulējums" kurā norādīts, ka Parlaments un Padome varētu sniegt vērtīgas atziņas, palīdzot Komisijai sagatavot ietekmes novērtējumus; aicina Komisiju apsvērt to, kā Parlamentu un Padomi varētu iesaistīt ietekmes novērtējumu sagatavošanas procesā;

Konsultāciju process

20. atgādina, ka saskaņā ar LES 11. panta 2. punktu visām ES iestādēm ir pienākums uzturēt atklātu, pārredzamu un pastāvīgu dialogu ar pilsoņu pārstāvības apvienībām, pilsonisko sabiedrību un sociālajiem partneriem;

21. uzskata, ka konsultāciju procesam vienmēr būtu jāietver sadaļa "automātiski digitāls", kuru īstenojot Komisija censtos pamatīgāk izprast lietotāju vajadzības un to, kā koncepcija "automātiski digitāls" ietekmē pakalpojuma izstrādi;

22. atkārtoti pauž pārliecību, ka konsultāciju procesiem vajadzētu kļūt atklātiem, pārredzamiem un iekļaujošiem un ka tiem būtu jāattiecas arī uz dokumentiem, kas saistībā ar ietekmes novērtējumu projektiem saņemti no visdažādākajām ieinteresētajām personām; pauž pārliecību, ka tas ir vienlīdz svarīgi arī attiecībā uz sekundārajiem tiesību aktiem, jo tie ļoti lielā mērā ietekmē vienotā tirgus regulējuma īstenošanu, un tādēļ tiem ir vajadzīga lielāka pārredzamība un kontrole; uzskata, ka Savienības Muitas kodekss varētu būt viena no jomām, kur regulāras konsultācijas ar ieinteresētajām personām palīdzētu labāk īstenot sekundāros tiesību aktus;

23. atzinīgi vērtē labāka regulējuma tiesību aktu kopumā ierosināto plašākas stratēģiskās plānošanas posmu, kas ietvertu, piemēram, sākumposma ietekmes novērtējumus; tomēr uzskata, ka joprojām trūkst pārskata par Komisijas darba procesu; aicina Komisiju sagatavot ceļvežus, kuros skaidrāk būtu izklāstītas politikas iniciatīvas konkrētās nozarēs, un atvieglot to lietošanu;

24. uzskata, ka iedzīvotāju un uzņēmumu ieguldījums dažādos palīdzības pakalpojumos, ko sniedz, piemēram, portāli "Tava Eiropa" vai *SOLVIT*, ir ļoti svarīgs likumdošanas procesam, un tāpēc aicina Komisiju izvērtēt no šiem portāliem iegūtos datus un ņemt tos vērā, pārskatot attiecīgos tiesību aktus;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

25. pauž pārliecību, ka plašas, atbilstīgas un līdzsvarotas konsultācijas ir būtisks likumdošanas procesa elements; dokumentu un pierādījumu publicēšanu un aicinājumu visām ieinteresētajām personām sniegt efektīvu ieguldījumu, palīdzot veidot politiku šajā jomā, uzskata par svarīgu faktoru, kas veicina inovāciju un stiprina vienoto tirgu, sevišķi saistībā ar digitālā vienotā tirgus programmu;

26. uzsver, ka maziem uzņēmumiem bieži vien nav ne laika, ne resursu, lai regulāri piedalītos konsultācijās; uzskata, ka Komisijai būtu jāatrod vienkārši lietojami un inovatīvi risinājumi komunikācijai ar MVU un jaunizveidotiem uzņēmumiem;

27. uzskata, ka konsultācijas ar ieinteresētajām personām būtu jānodrošina ar holistisku pieeju un ka tam vajadzētu būt pastāvīgam procesam, kas notiek visā likumdošanas ciklā, nevis neregulāru pasākumu kopumam; šajā sakarībā vēlreiz aicina Komisiju apsvērt iespēju izveidot Eiropas mēroga ieinteresēto personu forumu par labāku regulējumu un mazāku birokrātiju;

28. uzsver, ka šādām konsultācijām ar ieinteresētajām personām vajadzētu būt pēc iespējas iekļaujošākām un ka tajās jo īpaši būtu jāiesaista MVU, mikrouzņēmumi un pilsoniskās sabiedrības organizācijas;

29. ir pārliecināts, ka tad, ja sabiedriskā apspriešana būs iespējama visās ES oficiālajās valodās un ja tā kļūs pieejamāka un saprotamāka, attiecīgi palielināsies līdzdalība un pārredzamāk būs pieejams pats konsultāciju process;

Īstenošana

30. ir pārliecināts, ka visu vienotā tirgus tiesību aktu pareizai īstenošanai ir izšķiroša nozīme un ka ir vajadzīgi skaidri un visaptveroši vairāku aspektu kompleksie rādītāji, jo citādi nebūs viegli panākt, lai pilnībā būtu jūtamas vienotā tirgus sniegtās priekšrocības; pauž bažas par to, ka ne vienmēr tiek sasniegti īstenošanai nospraustie mērķi; jo īpaši pieprasa pilnībā un pareizi īstenot Pakalpojumu direktīvu; atgādina, ka atšķirības starp dalībvalstīm un nozarēm joprojām ir būtiskas;

31. uzskata, ka, pateicoties Komisijas centieniem samazināt izstrādāto likumdošanas priekšlikumu skaitu, tā turpmāk varēs vairāk pievērsties politikas iniciatīvām un tai būs vairāk laika un iespēju pamatīgākām pārdomām, un Komisija to var izmantot, lai sekmētu ieinteresēto personu kvalitatīvāku līdzdalību;

32. īpaši uzsver atbilstības tabulu nozīmi, kas ir svarīgas pareizas īstenošanas uzraudzībai; aicina dalībvalstis izstrādāt un publicēt savas atbilstības tabulas;

33. pauž nožēlu, ka dažas dalībvalstis vēl arvien nespēj sasniegt pat 0,5 % mērķi, ko Komisija ierosinājusi Vienotā tirgus aktā; jo īpaši norāda uz to, ka svarīgi ir ne vien oficiālie transponēšanas un īstenošanas mērķi, bet arī transponēšanas kvalitāte, reālais praktiskās īstenošanas process un ar to saistītās problēmas un grūtības, kas attiecīgajām ieinteresētajām personām var reāli rasties;

34. uzskata — lai izmantotu priekšrocības, ko sniedz pilnībā funkcionējoša vienotā tirgus darbība, Komisijai un valstu parlamentiem būtu jāsadarbojas, mācoties no ES tiesību aktu īstenošanas procesā gūtās pieredzes un ar to saistītās labākās prakses, tā nepieļaujot, ka zūd tiesību aktos noteiktie mērķi un uzdevumi, jo konkrēto aktu īstenošana dalībvalstīs ir bijusi nepilnīga vai nekonsekventa;

35. ir pārliecināts, ka būtu vajadzīga lielāka skaidrība par pārmērīgu reglamentēšanu un ka ir jārikojas stingrāk, lai šādus gadījumus konstatētu, jo tie rada problēmas un papildu izmaksas gan iedzīvotājiem, gan uzņēmumiem, kuri cenšas saprast un piemērot ES līmenī pieņemtus tiesību aktus; aicina dalībvalstis īstenošanas dokumentos skaidri un precīzi nošķirt Savienības tiesību aktu piemērošanas rezultātu no valsts līmenī noteiktu prasību izpildes rezultāta; atgādina, ka dalībvalstis var piemērot stingrākus standartus, ja ES tiesību akti nodrošina vien minimālu saskaņošanu;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

Uzraudzība un problēmu risināšana

36. aicina Komisiju arī turpmāk enerģiski strādāt un regulāri atjaunināt norādījumus par noteikumiem; jo īpaši pieprasa ciešā sadarbībā ar Parlamentu nekavējoties atjaunināt 2009. gadā sagatavotos norādījumus par Negodīgas komercprakses direktīvas (Direktīvas 2005/29/EK) īstenošanu/piemērošanu, lai garantētu to atbilstību digitālajam laikmetam; pauž nožēlu, ka pakalpojumu kvalitāte dalībvalstīs ir ārkārtīgi atšķirīga gan konkrētu prioritāšu, gan resursu trūkuma dēļ; tāpēc pieprasa nostiprināt pārvaldības sistēmu ES līmenī, lai uzlabotu šo instrumentu un pakalpojumu darbību;

37. uzskata, ka strīdu alternatīva izšķiršana un strīdu izšķiršana tiešsaistē ir galvenie instrumenti vienotā preču un pakalpojumu tirgus pilnveidošanai; uzsver, ka tas ļauj patērētājiem un tirgotājiem rentabli un vienkārši izšķirt strīdus, neceļot prasību tiesā; mudina Komisiju un dalībvalstis palielināt informētību par šiem svarīgajiem instrumentiem;

38. uzsver, ka strīdu izšķiršanas atbalstam izveidotie centrālie kontaktpunkti, tādi kā SOLVIT, Eiropas Patērētāju centru tīkla (ECC-Net) un Sūdzību tīkla par finanšu pakalpojumiem (FIN-Net) kontaktpunkti, palīdz uzlabot iekšējā tirgus darbību; aicina Komisiju veikt attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka šie instrumenti ir labāk pazīstami un ka tie viens otru labāk papildina;

39. ļoti atzinīgi vērtē projektus SOLVIT un *EU Pilot*, kas izstrādāti, lai Komisijai vairs nevajadzētu sākt pret dalībvalstīm tiesvedību par pienākumu neizpildi; tomēr uzskata, ka *EU pilot* piedāvātie pakalpojumi būtu jāuzlabo attiecībā uz laikposmu, kas atvēlēts atbildei pēc brīdinājuma saņemšanas;

40. uzskata, ka Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (IMI) turpmāk vajadzētu attiecināt arī uz citiem vienotā tirgus instrumentiem, lai tā kļūtu par centrālo informācijas mezglu; uzsver, ka tas nodrošinātu atbilstību "tikai vienreiz" principam saskaņā ar jaunākajām Komisijas iniciatīvām;

41. uzskata, ka tādas digitālās platformas kā vienotie kontaktpunkti, IMI un programma Eiropas publiskās pārvaldes iestāžu, uzņēmumu un iedzīvotāju sadarbības risinājumu nodrošināšanai (ISA2) ir svarīgas vienotā tirgus darbības uzlabošanai, jo veicina pārrobežu informācijas apmaiņu starp dažādu dalībvalstu iestādēm;

42. ir nobažījies, jo Eiropas iedzīvotāji nav pietiekami informēti par to, ka ir pieejami tādi pakalpojumi kā portāls "Tava Eiropa", "Tavs Eiropas padomdevējs", Eiropas Nodarbinātības dienestu tīkls, par patērētāju tiesību aizsardzību atbildīgo valsts tiesībaizsardzības iestāžu sadarbības tīkls (CPC Network), vienotie kontaktpunkti, SOLVIT, kā arī strīdu alternatīva izšķiršana un strīdu izšķiršana tiešsaistē, un nezina, kā tos izmantot;

43. uzskata, ka tādi pakalpojumi kā "Tava Eiropa", "Tavs Eiropas padomdevējs", Eiropas Nodarbinātības dienestu tīkls, par patērētāju tiesību aizsardzību atbildīgo valsts tiesībaizsardzības iestāžu sadarbības tīkls, vienotie kontaktpunkti, SOLVIT, SOLVIT plus, kā arī strīdu alternatīva izšķiršana un strīdu izšķiršana tiešsaistē ir noderīgi un izmaksu ziņā lēti risinājumi salīdzinājumā ar tiesvedības procesu; norāda, ka tikai 4 % patērētāju un uzņēmumu zina par šādu instrumentu esamību un ka pašlaik šie pakalpojumi tiek izmantoti ļoti reti; lai atrisinātu šo problēmu, aicina Komisiju un dalībvalstis vēl vairāk palielināt informētību par šiem instrumentiem, vienlaikus pārliecinoties, ka to izmantošanas rezultāti un attiecīgie risinājumi atbilst lietotāju vajadzībām; turklāt aicina Komisiju panākt dažādu palīdzības pakalpojumu sniedzēju (piemēram, "Tava Eiropa" un SOLVIT) labāku sadarbību, lai vairotu lietotāju apmierinātību;

44. prasa, lai Komisija rūpīgi pārdomātu minēto pakalpojumu mijiedarbību un apsvērtu iespēju tos aizstāt ar vienu patērētājiem paredzētu centrālo kontaktpunktu, kas attiecīgā gadījumā piedāvātu patērētājam izmantot citus instrumentus;

45. uzskata, ka pārdomu procesa rezultātā šie pakalpojumi būtu labāk jādefinē, lai veiksmīgāk nošķirtu atsevišķas darbības un tādējādi nepieļautu pārklāšanos;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

46. aicina Komisiju izstrādāt komunikācijas un apmācības stratēģiju, kas nodrošinātu, ka iedzīvotāji un ikviens uzņēmums neatkarīgi no lieluma ir labāk informēti par palīdzības pakalpojumiem; šajā sakarībā iesaka izveidot vienotu portālu, kas nodrošinātu pieeju visiem palīdzības pakalpojumiem;
47. uzskata, ka, drīzumā pārskatot regulu par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā, būtu pilnībā jāņem vērā nepieciešamība uzlabot informācijas plūsmu starp dažādiem vienotā tirgus instrumentiem;
48. īpaši uzsver vērienīgo pārbaūžu instrumentu, ko izmanto Komisija un kas ir īpaši svarīgs digitālā vienotā tirgus pienācīgai darbībai;
49. atzīst pozitīvo ietekmi, ko rada vērienīgās pārbaudes, kuras Komisija ir sākusi īstenot, lai stingrāk nodrošinātu izpildi ar saskaņotām kontroles darbībām tiešsaistes vidē; ir pārliecināts, ka šīs vērienīgās pārbaudes varētu veikt plašāk, ietverot arī bezsaistes sektoru;
50. ar bažām norāda, ka, spriežot pēc tīmekļa vietnē "Tava Eiropa" iegūtajiem datiem, par dažām jomām, piemēram par e-komerciju un par kvalifikāciju atzīšanu, nemitīgi tiek saņemti jautājumi no cilvēkiem, kuri cenšas īstenot savas tiesības; uzskata, ka Komisijai sadarbībā ar valsts un reģionālajām struktūrām būtu uz to jāreaģē, lai veicinātu izpratni par šīm tiesībām;
51. uzskata, ka ir vajadzīgs gan kvalitatīvs, gan kvantitatīvs īstenošanas novērtējums — ne tikai skaitļi vien —, lai noteiktu, vai direktīvas oficiāli ir transponētas vai ne, un tā gūtu pilnīgu priekšstatu par vienotā tirgus tiesību aktu faktisko darbību patērētāju un uzņēmumu interesēs;
52. aicina Komisiju apsvērt iespēju izveidot tā dēvēto agrīnās brīdināšanas mehānismu, kas ļautu konstatēt, tieši kur ir radušās Savienības tiesību aktu īstenošanas vai piemērošanas problēmas;
53. ir pārliecināts, ka patērētāju tirgu sistemātiska pārbaude ES līmenī ļautu laicīgāk noteikt gaidāmās tendences un riskus, kas varētu būt aktuāli patērētājiem un uzņēmumiem; šajā kontekstā jo īpaši uzsver visu iesaistīto ieinteresēto personu, tostarp patērētāju organizāciju, pozitīvo ieguldījumu;
54. aicina Komisiju izvērtēt ražojumu informācijas punktu darbības rezultātus, kā paredzēts 2009. gada Savstarpējās atzīšanas regulā un 2011. gada Būvizstrādājumu regulā;

Tiesībaizsardzība un tirgus uzraudzība

55. uzsver, ka vajadzīga ciešāka sadarbība starp vienotā tirgus pārvaldības instrumentiem, kuri saņem patērētāju sūdzības par komersantiem, kas pārkāpuši ES tiesību aktus, un starp valstu tiesībaizsardzības iestādēm un ka to var panākt ar oficiālu procedūru un labākas datu apmaiņas palīdzību;
56. aicina Komisiju nopietni izvērtēt to, cik saskaņota un efektīva ir bijusi īstenošanas un attiecīgā gadījumā arī pienākumu neizpildes procedūra, sevišķi saistībā ar vienotā tirgus tiesību aktiem;
57. pauž nožēlu, ka pieeja pienākumu neizpildes procedūrām gan pirms attiecīgā pārkāpuma konstatēšanas, gan pienākumu neizpildes procedūras posmā Parlamentam ir ierobežota, un pieprasa nodrošināt šajā jomā lielāku pārredzamību, pienācīgi ievērojot konfidencialitātes noteikumus;
58. mudina Komisiju laicīgi un ātri īstenot pienākumu neizpildes procedūras, ja pierādījumi liecina, ka tiesību akti nav īstenoti, un ja problēmas nav izdevies pienācīgi atrisināt, izmantojot tādas starpniecības instrumentus kā strīdu alternatīva izšķiršana, strīdu izšķiršana tiešsaistē, *EU Pilot*, *SOLVIT* vai citus pirmstiesas mehānismus; uzsver, ka dalībvalstis ir tikpat lielā mērā atbildīgas par ES tiesību aktu izpildi un ka tām būtu jānodrošina šo aktu efektīva un lietderīga izpilde, lai aizsargātu patērētāju tiesības un radītu vienlīdzīgus konkurences apstākļus uzņēmumiem visā Eiropas Savienībā;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

59. apņemas pildīt savus pienākumus, kas saistīti ar ES tiesību aktu izpildes nodrošināšanu, cita starpā arī pārskatot tiesību aktu īstenošanu un pārbaudot Komisijas veikumu, jo īpaši palīdzot Komisijai sagatavot ikgadējus (vai vismaz sīkāk izstrādātus) ziņojumus par darba programmām, kas attiecas tieši uz tiesībaizsardzību;

60. atgādina, ka 2014. gada 4. februāra rezolūcijā par Negodīgas komercprakses direktīvas (Direktīva 2005/29/EK) ⁽¹⁾ īstenošanu Parlaments aicināja Komisiju apkopot un analizēt datus par dalībvalstu piemērotajiem sodiem un par to, cik efektīvas ir sistēmas, ar kurām nodrošina tiesību aktu izpildi, jo īpaši vērtējot izpildes nodrošināšanas procedūru sarežģītību un ilgumu; ne reizi vien ir aicinājis Komisiju iesniegt Parlamentam šādas analīzes rezultātus;

61. uzskata, ka tirgus uzraudzības instrumenti būtu jālieto kopā ar vienotā tirgus instrumentiem, lai panāktu ES tiesību aktu stingrāku izpildi;

62. šajā sakarībā norāda, ka valstu iestādes ne vienmēr pareizi izmanto Tirgus uzraudzības informācijas un saziņas sistēmu (ICSMS) vai arī laikus neveic vajadzīgos pasākumus; jo īpaši uzsver nepieciešamību uzlabot dokumentācijas apmaiņu starp publiskā sektora iestādēm lietu izskatīšanas procesā;

63. ir nobažījies par to, ka paraugu analīzes rezultātā, kuru Komisija veica 2014. gadā, tika konstatēts — 60 % lietu, kas izskatītas par pabeigtiem ražojumiem, nebija ziņojuma par izcelsmes valsti, 32 % lietu, kas izskatītas par mehānismu ražojumiem, nebija pievienota riska klasifikācija un 5 % reģistrēto lietu nebija norādīts, tieši kura ES regula un/vai direktīva ir pārkāpta; prasa, lai Padome un dalībvalstis nopietni apsvērtu šo faktu un informētu Parlamentu par turpmākiem pasākumiem, kas šajā sakarā veikti;

Paveiktā (ex post) novērtējums un pārskatīšana

64. atzinīgi vērtē to, ka pārskatīšanas periods ir regulārs un ka ir ieviesta nozaru analīze saskaņā ar programmu *REFIT*, par kuras galīgo mērķi būtu jānosaka ES likumdošanas kvalitātes uzlabošana un vienkāršošana, tādējādi to efektīvāk saskaņojot ar iedzīvotāju un uzņēmumu vajadzībām un īpašu uzmanību pievēršot mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem;

65. tomēr uzskata, ka rūpīgāk būtu jāizanalizē, vai līdzšinējais veikums likumdošanas jomā patiešām ir palīdzējis sasniegt šo mērķi un vai tas atbilst pašlaik pieņemtajiem politikas mērķiem; jo īpaši norāda, ka ir svarīgi nodrošināt pārredzamu *REFIT* procesu; ņemot to vērā, ir pārliecināts, ka ar pakāpeniski īstenojamu administratīvā un regulatīvā sloga samazināšanas mērķi var sekmēt mērķu sasniegšanu pēc iespējas lietderīgākā veidā un ar iespējami minimālākām izmaksām iedzīvotājiem un uzņēmumiem;

66. norāda, ka kopējās regulējuma izmaksas bieži vien ir šķērslis vienotā tirgus dalībniekiem, sevišķi MVU; tāpēc atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos izskatīt šo jautājumu; uzsver, ka šāda analīze būtu jāveic, lai likvidētu šķēršļus, kas kavē ienākšanu tirgū, un lai garantētu godīgu konkurenci visiem dalībniekiem;

67. aicina Komisiju labāk izprast ne vien faktoros, kas ietekmē politikas mērķu sasniegšanu (piemēram, ES vai valsts līmenī pieņemtu papildinošu vai pretrunīgu politikas nostādņu ietekmi), bet arī bezdarbības ietekmi un cenu un tādējādi uzlabot politikas veidošanu un galarezultātā veicināt labāka vienotā tirgus regulējuma izveidi;

68. uzskata, ka izņēmuma kārtā var apsvērt iespēju, sevišķi pagaidu situācijās, izmantot turpināmības vai pastiprinātas pārbaudes klauzulas, ar ko iestādes apņemtos atjaunināt tiesību aktus un paturēt tos spēkā tikai vajadzības gadījumā; uzskata, ka drošības klauzulas ir nepieciešamas, lai spēku nezaudētu būtiski svarīgi tiesību akti;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0063.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

III. Secinājums

69. uzsver, ka vienotā tirgus regulējuma uzlabošana nenozīmē jebkāda regulējuma atcelšanu vai to, ka regulējums kļūst pieticīgāks, piemēram, attiecībā uz vides aizsardzību, nekaitīgumu, drošību, patērētāju aizsardzību un sociālajiem standartiem — vienotā tirgus regulējuma uzlabošana nozīmē, ka tiek atcelts lieks regulējums un birokrātija un tiek novērsta negatīva ietekme, vienlaikus nodrošinot, ka tiek sasniegti politikas mērķi un tiek izveidota konkurētspējīga normatīvā vide, kas atbalsta nodarbinātību un uzņēmējdarbību Eiropā;

70. uzsver, ka vienotais tirgus nedz pārmērīgi noslogo, nedz bremzē ražošanu, inovāciju un tirdzniecību un ka tas ir instruments, kas atkal ļaus radīt darbvietas un atjaunos izaugsmi Eiropā, nevis citviet, kā tas būtu noticis iepriekš;

71. tādēļ uzsver, ka kopīga atbildība par vienotā tirgus regulējuma uzlabošanu ļaus iegūt kopīgus labumus — spēcīgu un dinamisku vienoto tirgu, kas sekmē Eiropas ilgtspējīgu attīstību un līdz ar to arī tās iedzīvotāju labklājību;

o

o o

72. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei un Eiropadomei, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

P8_TA(2016)0106

Mācīšanās par ES skolā**Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par mācīšanos par ES skolā (2015/2138(INI))**

(2018/C 058/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 165. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1288/2013, ar ko izveido Savienības programmu izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā “Erasmus +” un atceļ Lēmumus Nr. 1719/2006/EK, Nr. 1720/2006/EK un Nr. 1298/2008/EK ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Lēmumu Nr. 1093/2012/ES par Eiropas Pilsoņu gadu (2013. gads) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 14. aprīļa Regulu (ES) Nr. 390/2014, ar ko izveido programmu “Eiropa pilsoņiem” laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra ieteikumu par pamatprasmēm mūžizglītībā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības izglītības ministru neformālajā sanāksmē Parīzē, 2015. gada 17. martā pieņemto “Deklarāciju par pilsoniskuma un kopējo vērtību — brīvības, iecietības un nediskriminācijas — veicināšanu ar izglītības palīdzību” (Parīzes deklarācija),
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 12. maija secinājumus par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā (“ET 2020”) ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 26. augusta paziņojumu “Projekts Padomes un Komisijas 2015. gada kopīgajam ziņojumam par Stratēģiskās sistēmas Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā (“ET 2020”) īstenošanu” (COM(2015)0408),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 14. septembra īstenošanas lēmumu par to, lai pieņemtu 2016. gada darba programmu “Erasmus+” — Savienības programmas izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā īstenošanai (C(2015)6151),
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 28. un 29. novembra secinājumus par mācību mobilitātes kritēriju ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 15. septembra paziņojumu “Projekts Padomes un Komisijas 2015. gada kopīgajam ziņojumam par to, kā tiek īstenots atjauninātais regulējums Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā (2010–2018)” (COM(2015)0429),

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 50. lpp.⁽²⁾ OV L 325, 23.11.2012., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 115, 17.4.2014., 3. lpp.⁽⁴⁾ OV L 394, 30.12.2006., 10. lpp.⁽⁵⁾ OV C 119, 28.5.2009., 2. lpp.⁽⁶⁾ OV C 372, 20.12.2011., 31. lpp.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 27. aprīļa paziņojumu “ES jaunatnes stratēģija — ieguldīt jaunatnē, iesaistīt jauniešus. Atjaunināta atvērtās koordinācijas metode, kā risināt jauniešu problēmas un tiem pavērt jaunas iespējas” (COM(2009)0200),
  - ņemot vērā Padomes 2009. gada 27. novembra rezolūciju par atjauninātu regulējumu Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā (2010–2018) ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Padomes 2012. gada 20. decembra Ieteikumu par neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Parlamenta 1992. gada 15. maija rezolūciju par izglītības un apmācības politiku, gatavojoties 1993. gadam ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 26. septembra rezolūciju par iniciatīvām papildināt skolu mācību programmas, nodrošinot piemērotu atbalstu Eiropas dimensijas iekļaušanai tajās ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 23. septembra rezolūciju par skolotāju izglītības kvalitātes uzlabošanu ⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu (A8-0021/2016),
- A. tā kā izglītība ir viena no cilvēka pamattiesībām un sabiedriska labums, kuram ir jābūt pieejamam visiem;
- B. tā kā izglītības galvenais mērķis ir veidot pilnībā informētus pilsoņus un līdz ar to tā ir kas vairāk nekā tikai ES ekonomisko mērķu un valstu stratēģiju īstenošana;
- C. tā kā izglītības mērķu vidū ir indivīdu sagatavošana dzīvei un aktīvam pilsoniskumam sabiedrībā, kura paliek aizvien sarežģītāka, prasīgāka, kultūras ziņā daudzveidīgāka un iekļaujošāka;
- D. tā kā saskaņā ar 2014. gada Eiropas barometra sabiedriskās domas aptauju 44 % no Eiropas Savienības iedzīvotājiem uzskata, ka viņu izpratne par ES darbību ir ierobežota, un 52 % eiropiešu uzskata, ka viņu viedoklis ES nav svarīgs ⁽⁶⁾;
- E. tā kā tikai 42,61 % no ES iedzīvotājiem un tikai 27,8 % no jauniešiem vecumā no 18 līdz 24 gadiem balsoja pēdējās Eiropas Parlamenta vēlēšanās, kas ir zemākā vēlēšanu aktivitāte kopš 1979. gada ⁽⁷⁾;
- F. tā kā nepietiekamas zināšanas par ES un vāja sapratne par tās konkrēto pievienoto vērtību var veicināt uzskatu par demokrātisko deficītu un plaši izplatītu eirosepticismu dalībvalstīs un kandidātvalstīs; tā kā ir jānovērš demokrātiskais deficīts, lai novērstu augošo plaisu starp Eiropas iedzīvotāju viedokli un ES iestādēm;

⁽¹⁾ OV C 311, 19.12.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 398, 22.12.2012., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 150, 15.6.1992., 366. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 306 E, 15.12.2006., 100. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 12. lpp.

⁽⁶⁾ Eiropas barometra standartaptauja Nr. 81, 2014. gada pavasaris. “Public opinion in the European Union” (http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/eb/eb81/eb81_publ_en.pdf), 117. un 131. lpp.

⁽⁷⁾ http://www.eprs.sso.ep.parl.union.eu/lis/lisrep/13-EPRS-publications/2015/COMM_STUD_558351_UpdateReview-EN.pdf, 43-45. lpp.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- G. tā kā saskaņā ar Eiropas barometra 2015. gada īpašo aptauju Nr. 437 liela daļa eiropiešu piekrīt viedoklim, ka skolu nodarbībās un materiālos ir jāiekļauj informācija par dažādību saistībā ar reliģiju vai ticību, etnisko izcelsmi, seksuālo orientāciju un dzimumidentitāti ⁽¹⁾;
- H. tā kā lielāka izpratne par ieguvumiem, ko sniedz tādi Eiropas politikas virzieni kā brīva personu pārvietošanās un brīva pakalpojumu aprīte Savienībā, un par ES mobilitātes programmām var palīdzēt radīt piederības sajūtu ES, kopienas garu un multikulturālu un daudznacionālu sabiedrību pieņemšanu;
- I. tā kā veiksmīgas izglītības sistēmas un mācību programmas kopā ar lielāku eiropiešu ieguldījumu un dalību ES politikas lēmumu pieņemšanas procesā varētu radīt lielāku interesi par ES lietām, kā arī izpratnes un piederības sajūtu, vienlaikus novēršot sociālās atšķirības, kultūru segregāciju un zaudējuma sajūtas;
- J. tā kā lielākā daļa dalībvalstu savās mācību programmās un skolotāju apmācības programmās ir integrējušas mācīšanos par ES; tā kā joprojām pastāv atšķirības starp dalībvalstīm un to iekšienē,
- K. tā kā dažās dalībvalstīs ES jautājumi parasti tiek iekļauti dažādos izglītības līmeņos un atšķirīgos obligātās izglītības priekšmetos, tomēr tie veido tikai mazu daļu no mācību programmas, kuru jāpasniedz attiecīgajam skolotājam;
- L. tā kā skolotāju un citu izglītības darbinieku zināšanas un prasmes par ES jautājumiem ir jāturpina attīstīt un atjaunināt ar sākotnēju un turpmāku apmācību un tā kā izglītības iestādēm un skolotājiem šajā sakarībā ir nepieciešama efektīva palīdzība, kas ir pielāgota un būtiska viņu konkrētajam vajadzībām;
- M. tā kā saskaņā ar privāta konsultāciju uzņēmuma ICF GHK pētījumu "Mācīšanās par Eiropu skolā", kas tika sagatavots Izglītības un kultūras ģenerāldirektorātam ⁽²⁾, skolotāju izglītošanā par ES jautājumiem galvenokārt ir iesaistītas iestādes un asociācijas ārpus augstākās izglītības jomas;
- N. tā kā Komisijas 2014. gadā sagatavotajā *Erasmus* ietekmes novērtējumā ir redzams, ka mobilitātei izglītībā un studiju internacionalizācijai ir pozitīva ietekme ne tikai uz mācību programmām un nodarbināmību, bet arī saistībā ar zināšanām par Eiropu, Eiropas pilsoniskuma un pozitīvas attieksmes attīstīšanu, kā arī balsošanu Eiropas vēlēšanās,

Eiropas aspekts izglītībā

1. uzsver, ka aizvien lielāka nozīme dažādos priekšmetos un izglītības līmeņos un veidos ir Eiropas aspektam, vienlaikus uzsverot, ka nepieciešama padziļināta izpratne par šo jēdzienu, kurā ņemts vērā Eiropas sarežģītais, dinamiskais un daudzslāņainais raksturs, un ka mācīšanās par ES skolā ir svarīga mācību programmas daļa;
2. uzsver, ka ES aspekts izglītībā ir ļoti svarīgs, lai palīdzētu uzlabot iedzīvotāju sapratni par ES un no jauna tuvināt viņus ES, un var padziļināt LES 2. pantā izklāstīto vērtību nozīmi un stiprināt Savienības viedokli savstarpēji atkarīgā pasaulē;
3. uzsver, ka nepieciešama Eiropas Savienības pamatvērtību sapratne un to ievērošanas veicināšana; norāda, ka ES un tās dalībvalstu kopējās vēstures un vērtību zināšanai un izpratnei ir liela nozīme, lai panāktu savstarpēju izpratni, miermīlīgu līdzaspastāvēšanu, toleranci un solidaritāti, kā arī Eiropas Savienības pamatprincipu izpratni;

⁽¹⁾ Eiropas barometra īpašā aptauja Nr. 437, 2015. gads: "Discrimination in the EU in 2015" (<http://ec.europa.eu/COMMFrontOffice/PublicOpinion/index.cfm/ResultDoc/download/DocumentKy/68004>), 100. lpp.

⁽²⁾ <http://www.eupika.mfdfs.si/Files/Learning%20Europe%20at%20School%20final%20report.pdf>.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

4. norāda, ka ES jautājumiem ir jābūt pamanāmākiem un labāk integrētākiem apmācības materiālos un ārpuskolas nodarbībās, ņemot vērā to ietekmi uz iedzīvotāju ikdienas dzīvi; uzskata, ka saturs, kas acīmredzami ir saistīts ar ES, var nodrošināt lielāku vērtību skolu mācību programmām un apmācāmo personīgajai attīstībai un izaugsmei;
5. uzsver, ka jāizmanto aktīvas un uz līdzdalību orientētas apmācības metodes, kas pielāgotas apmācāmo vecumam, līmenim, vajadzībām un interesēm, un pilnībā jāizmanto iespējas, ko sniedz informācijas un komunikācijas tehnoloģijas un plašsaziņas līdzekļi, tostarp sociālie plašsaziņas līdzekļi;
6. uzsver, ka ES aspektam izglītībā ir jāļauj apmācāmajiem ne tikai iegūt zināšanas un izveidot piederības sajūtu un Eiropas pilsoniskuma prasmes, bet arī iesaistīties analītiskās pārdomās par ES, tostarp mācoties par ES pamatvērtībām, kuras balstās uz tiesiskumu un cilvēktiesībām, par ES pārvaldību un lēmumu pieņemšanas procesiem un to, kāda tiem ir ietekme uz viņu dalībvalstīm un viņu demokrātisko dalību; atbalsta Eiropas Jauniešu parlamenta lomu spēļu izmantošanu, lai palīdzētu bērniem un studentiem saprast Eiropas procesus un palielināt viņu izpratni par Eiropas jautājumiem;
7. pievērš uzmanību tam, ka ES ir veidojušas tās dalībvalstis, kurām ir unikāla vēsture un kultūra, un ka Savienības attīstība joprojām ir nesaraucami saistīta ar tās dalībvalstīm; vienlaikus uzsver dažādo kultūru devumu Eiropas sabiedrībām un mantojumam;
8. atzīmē, ka ES ietekme uz dalībvalstīm ir ievērojama un ka mācībās par ES skolā ir jāatspoguļo gan dalībvalstu loma ES attīstībā, gan arī ES ietekme uz dalībvalstu attīstību;
9. norāda, ka dalībvalstīm un ES ir jārāda piemērs tiem, kuri saistīti ar pasniegšanu un mācīšanos par ES skolā, īstenojot Eiropas sociālās iekļautības un Eiropas un starptautiskās solidaritātes pamatvērtības;
10. atgādina nepieciešamību nodrošināt, stiprināt un paplašināt sākotnējās un pašreizējās skolotāju un izglītības darbinieku profesionālās tālākizglītības izaugsmes iespējas, lai viņi varētu savā pasniegšanas darbā iekļaut ES aspektu, jo īpaši saistībā ar vēsturi un izglītību par pilsoniskumu, kā arī īstenot uz apmācāmo orientētas stratēģijas un pielāgot savas pasniegšanas metodes apmācāmo vajadzībām;
11. uzsver, ka jāveicina un jāsekmē pedagogu vairākvalodu un starpkultūru kompetences, kā arī mobilitātes iespējas, mācīšanās no līdzbiedriem un paraugprakses apmaiņas pasniedzēju vidū, piemēram, organizējot Eiropas līmeņa seminārus;
12. uzsver universitāšu lomu, sagatavojot un apmācot augsti kvalificētus un motivētus skolotājus un pedagogus; aicina sekmēt un atbalstīt dalībvalstu pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt universitātēs iespējas apmeklēt specializētus kvalifikācijas kursus, kas būtu atvērti un pieejami reģistrētajiem studentiem, kā arī strādājošajiem skolotājiem un pedagogiem;
13. uzsver Eiropas pieejas nozīmi un potenciālu vēstures apmācībā, vienlaikus paturot prātā dalībvalstu kompetenci šajā jomā, jo dažiem vēstures notikumiem bija izšķiroša nozīme Eiropas ideālu un vērtību izstrādē; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt vēstures apvienības un vēsturiskās izpētes centrus ar nolūku akcentēt to zinātniskā ieguldījuma Eiropas vēsturē vērtību un to nozīmi skolu skolotāju zināšanu atjaunināšanā;
14. aicina Eiropas vēstures namu izstrādāt, īpaši studentiem un skolotājiem visos izglītības līmeņos, konkrētas programmas, instrumentus un pasākumus, kas veidotu pārliecinošu stāstījumu par Eiropas integrāciju un tās pamatvērtībām;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

15. aicina steidzami atjaunot un stiprināt ES pilsoniskumu un pilsonisko izglītību gan pašreizējās, gan topošajās dalībvalstīs, lai atbilstoši apmācāmo vecumam viņiem nodrošinātu atbilstīgas zināšanas, vērtības, prasmes un kompetences, sagatavojot viņus analītiskai domāšanai un pamatotu un līdzsvarotu viedokļu veidošanai, savu demokrātisko tiesību un pienākumu, tostarp balsošanas tiesību, izmantošanai, dažādības novērtēšanai, starpkultūru un starpreliģiju dialoga sekmēšanai un kļūšanai par aktīviem un atbildīgiem pilsoņiem;

16. norāda, ka lielāka studentu un vecāku dalība skolas pārvaldībā var sekmēt diskriminācijas novēršanu un ilgtspējīgas līdzdalības demokrātijas un pilsoniskuma stiprināšanu, sekmējot dažādu dalībnieku savstarpējo uzticību un sadarbību; aicina izglītības iestādes ieviest un palielināt demokrātiskās pārvaldības darbības jomu, piešķirot arī lielāku nozīmi studentu pārstāvju paustajam viedoklim, jo demokrātija ir jāapgūst un jāpiedzīvo;

17. uzsver, ka jāuzlabo skolotāju un apmācāmo motivācija un iespējas vairāk mācīties par ES tieši no savas pieredzes, piemēram, skolu braucieniem uz citām valstīm, Eiropas iestāžu apmeklējumiem, saziņas ar ES ierēdņiem, studentu stažēšanās iespējām ES iestādēs un no izglītības, ko piedāvā plašsaziņas līdzekļi, piemēram, Eiropas Jaunatnes portāls, pilnībā izmantojot jaunās informācijas un komunikācijas tehnoloģijas un atvērtos izglītības resursus;

18. aicina pilnībā izmantot digitālo tehnoloģiju piedāvātās iespējas vēl vairāk attīstīt pārrobežu pasniegšanu, izmantojot digitālos kursus un videokonferences, lai studenti varētu vieglāk iepazīt citus viedokļus un pieejas savos mācību priekšmetos;

19. uzsver, ka svešvalodu apmācībai var būt izšķiroša loma starpkultūru izpratnes palielināšanā un tādu iedzīvotāju prasmju nodrošināšanā, kas nepieciešamas, lai dzīvotu un strādātu aizvien sarežģītākā un globalizētākā pasaulē;

20. uzsver, cik ārkārtīgi nozīmīga ir neformālā un ikdienējā mācīšanās, tostarp jauniešu darbs, brīvprātīgais darbs un starppaaudžu, ģimenes un pieaugušo mācības, kā arī sports kā pedagoģisks līdzeklis, lai attīstītu sociālās un pilsoniskās prasmes, kompetences un uzvedību, kā arī audzinātu atbildīgus un aktīvus Eiropas pilsoņus; uzsver nepieciešamību atzīt un validēt šādas kompetences formālās mācīšanās ietvaros un radīt ciešāku saikni starp formālo, neformālo un ikdienējo mācīšanos;

21. aicina pieņemt starpkultūru pieeju izglītības politikai, kas varētu panākt imigrantu studentu reālu integrāciju skolās, balstoties uz abpusējām zināšanām par dažādām kultūrām un kopīgu vērtību veidošanu;

Savienības loma

22. mudina Komisiju arī turpmāk sniegt atbalstu centieniem attīstīt un veicināt ES aspektu izglītībā un izglītības dalībnieku mobilitāti un aktīvi sniegt informāciju, tostarp par attiecīgajām finansēšanas iespējām un pieejamajiem pētījumiem un ziņojumiem, galvenajām ieinteresētajām personām un iedzīvotājiem; šajā sakarībā mudina labāk izmantot jaunās komunikācijas tehnoloģijas un plašsaziņas līdzekļus, tostarp sociālās plašsaziņas līdzekļus;

23. aicina Komisiju nodrošināt kopēju sistēmu un sagatavot vadlīnijas ar konkrētiem piemēriem attiecībā uz mācīšanos par ES, lai sekmētu objektīvu un analītisku domāšanu par ieguvumiem no Eiropas Savienības, vienlaikus ievērojot dalībvalstu kompetenci izglītības un apmācības jomā;

24. prasa Komisijai sekmēt tālākus pētījumus, lai pārliecinātos, kā tiek pasniegta informācija par ES skolās visā Eiropā, kādā veidā tā parādās mācību programmās un eksāmenos un vai a) skolotājiem un pedagogiem ir pienācīgi pieejamas attiecīgās ES programmas un darbības profesionālai attīstībai un tālākizglītībai, kā arī platformas paraugprakses apmaiņai, un vai b) finansētajām darbībām, kuru nolūks ir integrēt efektīvu mācīšanos par ES skolās, galu galā ir kāda ietekme uz skolām;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

25. aicina Komisiju sekmēt, atbalstīt un veicināt tīklus, kas veicina mācīšanos par ES nacionālā, reģionālā un vietējā līmenī un ir iesaistīti tajās, kā arī paraugprakses apmaiņu starp šiem tīkliem Savienības līmenī, un noteikt jomas, kurās jāveic uzlabojumi;

26. aicina Komisiju sekmēt paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm, kā arī starp kandidātvalstīm saistībā ar ES aspektu izglītībā un diskriminācijas un aizspriedumu apkarošanu izglītības vidē, tostarp novērtējot apmācības materiālus un aizskarošas attieksmes un diskriminācijas novēršanas politiku;

27. uzsver ievērojamo programmas “Erasmus+”, “Eiropa pilsoņiem” un “Radošā Eiropa” nozīmi, veicinot izglītību un apmācību, valodu prasmes, aktīvu pilsoniskumu, kultūras izpratni, starpkultūru sapratni un citas vērtīgas, svarīgas un transversālas kompetences; uzsver šo programmu nozīmi Eiropas pilsoniskuma stiprināšanā un nepieciešamību pēc lielāka un adekvāta finanšu atbalsta šīm programmām, lielāka uzsvara uz kvalitatīviem rezultātiem un plašākas mobilitātes pieejamības, pievēršot īpašu uzmanību skolotājiem un citiem pedagogiem, dažādas sociālekonomiskās izcelsmes jauniešiem, kā arī neaizsargātām un nelabvēlīgām iedzīvotāju grupām un cilvēkiem ar īpašām vajadzībām;

28. atgādina par “Erasmus+” programmas piedāvāto plašo pasākumu loku, kā arī tās popularitāti un plašas sabiedrības atzinību, īpaši attiecībā uz studentu mobilitāti studiju laikā; aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt izpratni par tām “Erasmus+” programmas daļām, kuras ir mazāk zināmas, piemēram, par Eiropas Brīvprātīgo dienestu;

29. atzinīgi vērtē Komisijas 2016. gada darba programmu “Erasmus+” īstenošanai un tās apņemšanos veikt konkrētus pasākumus saistībā ar Parīzes deklarāciju, īpaši, lai palielinātu “Erasmus+” ietekmi, sekmējot aktīvu un demokrātisku pilsoniskumu, starpkultūru dialogu, sociālo iekļaušanu un solidaritāti, tostarp spēcīgāku atbalstu pilsoniskās sabiedrības organizācijām attiecībā uz to nozīmi izglītībā par pilsoniskumu;

30. aicina Komisiju stiprināt ar *Jean Monnet* projektu starpniecību finansēto projektu pedagogiskos aspektus un atsaucību skolu vajadzībām, pārliecinoties, ka skolas var pieteikties tieši, un nodrošinot finansējumu ilgākiem laikposmiem, piemēram, trijiem gadiem, kas atbilst *Jean Monnet* moduļu finansēšanas veidam; aicina Komisiju padarīt *Jean Monnet* moduļus pieejamus skolotāju apmācības institūtiem un mudināt šādus institūtus iekļaut tos savās programmās;

31. atzīmē, ka Savienībā pašlaik ir demokrātiskās leģitimitātes krīze, ne tikai tāpēc, ka eiropiešiem nav pietiekamu zināšanu par ES mehānismiem, bet arī tāpēc, ka viņu viedokļi nesasniedz lēmumu pieņemšanas procesus; uzsver — lai atgūtu tās leģitimitāti, Savienībai ir jāaptur tās demokrātisko struktūru sabrukšana un no jauna jāizveido saikne ar saviem iedzīvotājiem;

32. aicina Komisiju efektīvi īstenot programmu “Eiropa pilsoņiem”, lai panāktu demokrātiskas un iekļaujošākas sabiedrības mērķus, tādējādi stiprinot iedzīvotāju dalību lēmumu pieņemšanas procesos;

33. aicina Komisiju cieši uzraudzīt visu ES programmu ietekmi uz dalībnieku pilsoniskuma apziņas un pilsoniskās dalības veidošanos;

34. prasa Komisijai turpināt attīstīt un iespējami plaši veicināt elektroniskās mērķsadarbības, Eiropas Pieaugušo izglītības e-platformas (EPALE) un portāla “*School Education Gateway*” virtuālās platformas, kā arī turpināt atbalstīt un attīstīt tādas citas digitālās platformas kā “Palīgs skolotājiem”, lai sekmētu piekļuvi augstas kvalitātes, viegli izmantojamiem un atjauninātiem apmācības materiāliem, kas ir svarīgi mācībām par ES un pieejami visās ES valodās;

35. aicina Komisiju sekmēt platformā “Palīgs skolotājiem” pašlaik pieejamā materiāla kritisku pārskatīšanu, ko jāveic pedagogiem, kuri pašlaik ir iesaistīti pasniegšanā, kā arī akadēmisko aprindu pārstāvjiem ar specializāciju ES studijās, lai nodrošinātu materiāla kvalitāti un piemērotību;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

36. uzsver informācijas biroju un Eiropas iestāžu nozīmi un atzinīgi vērtē to apņemšanos sekmēt attiecības ar dalībvalstīm, nacionālajām, reģionālajām un vietējām izglītības iestādēm un jauniešu organizācijām un plašsaziņas līdzekļiem, lai veicinātu satuvināšanos un panāktu, ka jaunieši saprot, kāda nozīme šīm iestādēm ir viņu ikdienas dzīvē;
37. aicina Komisiju un pilsētas, kā arī vietējās un reģionālās iestādes iesaistīties atklātā un kopīgā dialogā par saikni starp skolu sistēmām un pilsētvides modeļiem, lai saprastu dažādu pieeju ietekmi uz starpkultūru attiecībām šodienas Eiropā;
38. aicina Komisiju veicināt to, ka sarunu procesā ar kandidātvalstīm par pievienošanos ES kā ieteikums iespējami drīz tiek piedāvāta mācīšanās par ES skolā;

Dalībvalstu loma

39. mudina dalībvalstis atbalstīt, pārskatīt un atjaunināt to izglītības sistēmas un visu veidu mācību programmu saturu, kas saistīts ar ES, visos izglītības līmeņos, tostarp profesionālajā izglītībā un apmācībā, lai stiprinātu ES aspektu ciešā sadarbībā ar attiecīgajiem dalībniekiem ES un nacionālajā līmenī, vienlaikus noteikti mudinot reģionus un vietējās iestādes rīkoties tāpat, īpaši, ja tās ir tieši atbildīgas par izglītības sistēmām;
40. mudina dalībvalstis atbalstīt visas iespējas nodot vairāk informācijas par ES apmācāmajiem, kā arī skolotājiem un citiem pedagogiem ar formālo, neformālo un ikdienējo mācīšanos un šajā sakarībā pilnībā izmantot un papildināt ES finanšu instrumentus, programmas un iniciatīvas;
41. pieprasa dalībvalstīm veikt turpmākus pasākumus, lai veicinātu starpkultūru, nediskriminējošu un iekļaujošu izglītību un pilsoniskas vērtības skolu un universitāšu mācību programmā;
42. aicina dalībvalstis palielināt ieguldījumus kvalitatīvā izglītībā, iesaistoties arī plašākā partnerībā ar privāto sektoru, un veicināt vienlīdzīgas iespējas visiem, un nodrošināt visām izglītības un apmācības iestādēm, kā arī skolotājiem un citiem pedagogiem atbalstu, kas nepieciešams, lai būtu iespējams kopš agrīna vecuma ieviest un pastāvīgi attīstīt tādu ES aspektu izglītībā, kas neaprobežojas tikai ar mācībām klasē;
43. aicina dalībvalstis visiem apmācāmajiem nodrošināt vienlīdzīgu un iekļaujošu piekļuvi inovatīvai un augstas kvalitātes formālajai un neformālajai izglītībai, kā arī tālākizglītības iespējām; šajā sakarībā aicina dalībvalstis pieņemt 2008. gada priekšlikumu direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas, kas nodrošinātu aizsardzību pret šāda veida diskrimināciju izglītībā;
44. aicina dalībvalstis iesaistīt migrantus, bēgļus un reliģiskās kopienas cieņpilnos un iespējas palielinošos pilsoniskuma stiprināšanas procesos, nodrošinot viņu dalību pilsoniskajā un kultūras dzīvē;
45. aicina dalībvalstis mudināt un sekmēt skolotāju, citu izglītības darbinieku, jauniešu līderu un mācībspēku augstas kvalitātes apmācību par ES jautājumiem, arī ļaujot viņiem daļu no izglītības iegūšanas laika pavadīt citā dalībvalstī, un nodrošinot, ka tiek atzītas viņu spējas pasniegt par ES, piemēram, izveidojot un popularizējot "Eiropas skolotāja" apzīmējuma piešķiršanu;
46. uzskata, ka dalībvalstīm, apspriežoties un sadarbojoties ar izglītības dalībniekiem, ir jāmeklē iespējas, lai apmainītos ar idejām un labas prakses paraugiem par to, kā iekļaut ES aspektu savās izglītības programmās nolūkā cita starpā uzlabot jauniešu zināšanas un sapratni par ES pilsoniskuma un ES iestāžu veidošanas procesu, tādējādi palīdzot jauniešiem ieraudzīt Savienību kā neatņemamu viņu dzīves sastāvdaļu, kuru viņi var un kuru viņiem vajag veidot;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

47. mudina dalībvalstis atzīt un atbalstīt sociālos partnerus un pilsoniskās sabiedrības organizācijas, īpaši jauniešu organizācijas, samazinot plaisu starp ES iestādēm un Eiropas iedzīvotājiem strukturālā un ilgtspējīgā veidā, sekmējot un stiprinot dalības un tiešās demokrātijas instrumentus;

o

o o

48. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

P8_TA(2016)0107

“Erasmus+” un citi instrumenti mobilitātes veicināšanai profesionālajā izglītībā un apmācībā**Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par “Erasmus+” un citiem instrumentiem mobilitātes veicināšanai profesionālajā izglītībā un apmācībā — mūžizglītības pieeja (2015/2257(INI))**

(2018/C 058/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 165. un 166. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 14. pantu,
- ņemot vērā 2002. gada 30. novembra Kopenhāgenas deklarāciju par ciešāku sadarbību Eiropā īstenotajā profesionālajā izglītībā un apmācībā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija ieteikumu par Eiropas kvalitātes nodrošināšanas pamatprincipu ietvarstruktūras izveidošanu profesionālajai izglītībai un apmācībām ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 12. maija secinājumus par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā (“ET 2020”) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 27. novembra rezolūciju par atjauninātu regulējumu Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā (2010–2018) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1288/2013, ar ko izveido Savienības programmu izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā “Erasmus+” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 20. decembra ieteikumu par neformālās un ikdienējās mācīšanās validēšanu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 2241/2004/EK par vienotu Kopienas sistēmu kvalifikāciju un kompetences pārskatāmībai (*Europass*) ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 28. jūnija ieteikumu “Jaunatne kustībā — jauniešu mācību mobilitātes veicināšana” ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Ieteikumu 2006/962/EK par pamatprasmēm mūžizglītībā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūciju par jauniešu piekļuves darba tirgum veicināšanu un praktikanta, stažiera un mācekļa statusa nostiprināšanu ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ OV C 155, 8.7.2009., 1. lpp.⁽²⁾ OV C 119, 28.5.2009., 2. lpp.⁽³⁾ OV C 311, 19.12.2009., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 347, 20.12.2013., 50. lpp.⁽⁵⁾ OV C 398, 22.12.2012., 1. lpp.⁽⁶⁾ OV L 390, 31.12.2004., 6. lpp.⁽⁷⁾ OV C 199, 7.7.2011., 1. lpp.⁽⁸⁾ OV L 394, 30.12.2006., 10. lpp.⁽⁹⁾ OV C 351 E, 2.12.2011., 29. lpp.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa ieteikumu par Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūras izveidošanu mūžizglītībai ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā dažādos kompetenču atzīšanas instrumentus, piemēram, Eiropas sertifikātu sistēmu (CEC), Eiropas kredītpunktu pārneses sistēmu (ECTS), Eiropas kredītpunktu sistēmu profesionālās izglītības un apmācības jomā (ECVET) un Eiropas prasmju/kompetenču, kvalifikāciju un profesiju klasifikāciju (ESCO),
  - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 20. novembra paziņojumu “Izglītības pārvērtēšana — ieguldījums prasmēs labāku sociālekonomisko rezultātu sasniegšanai” (COM(2012)0669),
  - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 28. janvāra ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija ieteikuma par Eiropas kvalitātes nodrošināšanas pamatprincipu ietvarstruktūras izveidošanu profesionālajai izglītībai un apmācībām īstenošanu (COM(2014)0030),
  - ņemot vērā Padomes 2014. gada 20. maija secinājumus par kvalitātes nodrošināšanu izglītības un apmācības atbalstam,
  - ņemot vērā par profesionālo izglītību un apmācību atbildīgo ministru 2015. gada 22. jūnija deklarāciju par jaunu vidējā termiņā sasniedzamu rezultātu kopumu profesionālās izglītības un apmācības jomā laikposmam no 2015. līdz 2020. gadam,
  - ņemot vērā ES izglītības ministru neformālajā sanāksmē Parīzē 2015. gada 17. martā pieņemto “Deklarāciju par pilsoniskuma un kopējo vērtību — brīvības, iecietības un nediskriminācijas — veicināšanu ar izglītības palīdzību” (8496/15),
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A8-0049/2016),
- A. tā kā mācību un apmācības kontekstā īstenota mobilitāte ir svarīga gan personiskajai attīstībai, gan jauniešu sociālajai iekļautībai, starpkultūru dialogam, iecietībai, spējai strādāt starpkultūru vidē un aktīvam pilsoniskumam, un ir skaidri apliecinājies šādas mobilitātes potenciāls veicināt kvalitatīvu izglītību un izglītojamo personu nodarbināmību;
- B. tā kā gan pašreizējās, gan turpmākajās ES programmās izglītības un apmācības, nodarbinātības un kohēzijas politikas jomā būtu jāturpina nostiprināt mācību un apmācības kontekstā īstenotu mobilitāti;
- C. tā kā par profesionālo izglītību un apmācību (PIA) atbildīgie ES ministri 2002. gadā uzsāka tā dēvēto Kopenhāgenas procesu nolūkā izveidot ciešāku Eiropas sadarbību šajā jomā, lai Eiropā uzlabotu PIA sniegumu, kvalitāti un pievilcīgumu;
- D. tā kā Kopenhāgenas process ir balstīts uz savstarpēji saskaņotām prioritātēm, kas tiek periodiski pārskatītas, un tā mērķis cita starpā ir atvieglot mobilitāti un veicināt dažādu profesionālās apmācības iespēju izmantošanu mūžizglītības kontekstā;
- E. tā kā saskaņā ar Eurostat datiem 2014. gadā bezdarba līmenis Eiropas Savienībā joprojām sasniedza 10,2 %, neraugoties uz to, ka notika lēna ekonomikas atlabšana; tā kā jauniešu bezdarba līmenis ES pašlaik ir 22,1 %, savukārt vecuma grupā no 55 līdz 64 gadiem tikai 51 % iedzīvotāju strādā, un nodarbinātības līmeņa atšķirība starp dzimumiem vecāka gadagājuma darba ņēmēju vidū ir 13,6 procentpunkti;

⁽¹⁾ OV C 111, 6.5.2008., 1. lpp.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- F. tā kā neformālā un ikdienējā mācīšanās, kā arī profesionālā apmācība var nodrošināt svarīgu ieguldījumu, lai risinātu pašreizējās mūžizglītības problēmas, piemēram, cīnītos pret priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu, pret to, ka ir nepieņemami liels skaits tādu jauniešu, kuri nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (*NEET*), un risinātu prasmju deficīta un neatbilstības problēmu;
- G. tā kā Komisijas 2015. gada rudens ekonomiskajās prognozēs reģistrētais augstais neaizpildīto darbvietu rādītājs liecina par to, ka darba tirgū joprojām pastāv neatbilstība starp piedāvātajām un pieprasītajām prasmēm;
- H. tā kā profesionālās izglītības un apmācības vidē ir vērojamas vājākas valodu zināšanas un tās būtu nepieciešams īpaši stimulēt;
- I. tā kā ir nepieciešams atkārtoti apliecināt politisko apņemšanos atbalstīt ES rīcību mūžizglītības un PIA jomā, it sevišķi ar tādiem mobilitātes pasākumiem, kas koncentrēti uz transversālu prasmju — piemēram, spējas pielāgoties, ieinteresētības, mācīšanās prasmes apguves, savstarpējo attiecību veidošanas un pilsonisko prasmju,— attīstīšanu;
- J. tā kā nesenās sociālekonomiskās norises uzskatāmi parādīja, ka mūžizglītības un PIA sistēmas ir jāpadara ne tikai efektīvākas, bet arī pieejamākas un iekļaujošākas nelabvēlīgā situācijā esošām iedzīvotāju grupām un cilvēkiem ar īpašām vajadzībām; tā kā, tiecoties nodrošināt plašāku izglītības pieejamību, nedrīkstētu pieļaut, ka no tā ciestu izglītības kvalitāte;
- K. tā kā ir izšķirīgi svarīgi, it sevišķi pašreizējos ekonomiskās krīzes apstākļos, nodrošināt pastāvīgu finansiālo atbalstu ar mūžizglītību un PIA zināšanu apguvi saistītiem mobilitātes pasākumiem un darbībām,
- L. tā kā, lai atbalstītu iniciatīvas jaunu mobilitātes veidu izpētei un nodrošinātu efektivitāti, pārredzamību un PIA atvēlēto līdzekļu un programmu kvalitāti, būtiski svarīga nozīme ir reģionālajam un vietējam līmenim; tā kā PIA ietvaros īstenota un reģionālā un vietējā līmenī atbalstīta jauniešu un mācekļu mobilitāte būtu jākoordinē plašā demokrātiskās un līdzdalīgas pārvaldības procesā, pievēršoties pašiem svarīgākajiem sociālekonomiskajiem un ar vidi saistītajiem aspektiem un iesaistot mikrouzņēmumus, mazos un vidējos uzņēmumus, jaunizveidotus uzņēmumus, vietējās kopienas un sociālos partnerus;
- M. tā kā PIA, tostarp arī mobilitātes pasākumu, izstrādē, organizācijā, īstenošanā un finansēšanā būtu aktīvi jāiesaista uzņēmēji, tirdzniecības un rūpniecības kameras un attiecīgās profesionālās organizācijas, kas pārstāv amatniekus un lauksaimniekus, kā arī arodbiedrības un citi nozīmīgi sociālie partneri; tā kā, izstrādājot PIA, būtu jāpievēršas sociālajai dimensijai, aptverot tādas jomas kā taisnīga tirdzniecība, sociālā uzņēmējdarbība un alternatīvi uzņēmējdarbības modeļi, piemēram, kooperatīvi, un tā būtu jāorganizē kopā ar šajās jomās strādājošiem nozīmīgiem partneriem;
- N. tā kā, kaut gan nodarbināmības uzlabošanas nolūkā ir nepieciešams rosināt jauniešu mobilitāti, tā tomēr nedrīkst kļūt par vienīgo iecerēto risinājumu jauniešu bezdarba problēmai,

Rezultātu izvērtējums un svarīgāko problēmju noteikšana

1. uzskata, ka izglītība ir viena no cilvēka pamattiesībām un sabiedriska labums un tai ir jābūt vienlīdz pieejamai visiem; aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis meklēt risinājumu visiem sociāli ekonomiskajiem ierobežojumiem, kas liedz visiem vienlīdzīgu piekļuvi PIA iespējām, tostarp mobilitātei; atzīst, ka pastāvošo PIA mobilitātes programmu un iniciatīvu loma un rezultāti būtu jāuzlabo pieejamības, atvērtības un iekļautības aspektā, lai sekmētu personalizētu pieeju izglītībai, samazinātu mācības priekšlaikus pametušo audzēkņu īpatsvaru un garantētu vienlīdzīgu piekļuvi "Erasmus+" mobilitātes pasākumiem nelabvēlīgā situācijā esošām iedzīvotāju grupām un cilvēkiem ar īpašām vajadzībām; tādēļ uzsver, ka apmācības kontekstā ir nepieciešamas elastīgu, dažādotu un pielāgotu mobilitātes iespēju klāsts, paturot prātā arī dzimumu perspektīvu, iedzīvotājiem ar imigrācijas izcelsmi vai ekonomiski nelabvēlīgā situācijā esošām ģimenēm, izglītojamām personām nomaļos reģionos, invalīdiem un cilvēkiem ar citām īpašām vajadzībām;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

2. apstiprina, ka, strādājot ar mobilitātes un izglītības jautājumiem, ir nepieciešams saglabāt dzimumu perspektīvu un ņemt vērā to cilvēku vajadzības, kuri cieš no vairākiem diskriminācijas veidiem, tostarp cilvēku ar invaliditāti, LGBTI un marginalizētām kopienām piederīgu cilvēku vajadzības; šajā ziņā mudina veikt turpmākus pasākumus, lai vienkāršotu "Erasmus+" mobilitātes pasākumu pieejamību nelabvēlīgā situācijā esošām iedzīvotāju grupām vai cilvēkiem ar īpašām vajadzībām;

3. aicina Komisiju, dalībvalstis un galvenās ieinteresētās personas vairot PIA programmu atpazīstamību, lai likvidētu kultūras šķēršļus un cīnītos pret motivācijas un proaktīvas attieksmes trūkumu un valodu nezināšanu, it sevišķi tajos reģionos, kurus visvairāk skar jauniešu bezdarbs; uzskata, ka ir jānodrošina, lai šīs programmas būtu pieejamas visiem iedzīvotājiem, nepieļaujot diskrimināciju; aicina pievērsties mērķgrupām, kuras pakļautas bezdarba riskam, piemēram, cilvēkiem ar invaliditāti; prasa vienkāršot PIA un kvalifikācijas ieguves pieejamību, sekmējot amata apmācības virzienu un režīmu pielāgojamību, kā arī apmācības iespējas iedzīvotāju grupām, kam ir nepietiekamas pamatprasmes, un strādājošiem cilvēkiem ar zemu vai vidēju kvalifikācijas līmeni; atgādina — nodrošinot šādas pieredzes pieejamību, ir jāņem vērā dzimumu līdzsvara aspekts, efektīvi sekmējot PIA mobilitātes programmas sieviešu vidū; uzskata, ka šajā sakarībā būtu jānosaka vērienīgi mērķi un jāuzrauga gūtais progress;

4. uzsver, ka izglītībai, prasmēm un nodarbinātībai dabaszinātņu, tehnisko zinātņu, inženierzinātņu un matemātikas (STEM) jomā Eiropas Savienībā ir raksturīgs dzimumu līdzsvara trūkums, un aicina Komisiju un dalībvalstis pilnībā atbalstīt "Erasmus+" un izmantot šo mehānismu kā būtisku iespēju pilnveidot STEM izglītību, lai palielinātu sieviešu iespējas veidot karjeru STEM jomā un tādējādi mazinātu prasmju deficītu šajās jomās;

5. uzsver, ka ir svarīgi, lai pastāvētu kopēja Eiropas izglītības telpa, kuras pamatā būtu spēcīgs mobilitātes komponents — ne vien augstākās izglītības jomā, bet arī PIA —, jo tā sekmēs stabilākas Eiropas identitātes veidošanos un attīstību un spēcīgāku pilsoniskuma apziņu;

6. aicina Komisiju un dalībvalstis visiem spēkiem censties sasniegt Eiropas izglītības un apmācības stratēģijā laikposmam līdz 2020. gadam izvirzītos mērķus; uzskata, ka attiecībā uz mobilitāti ir jāņem vērā profesionālās tālākizglītības aspekts (CVET), jo profesionālā tālākizglītība ir būtiski nozīmīgs faktors prasmju un specializēto zināšanu uzlabošanā un aktualizēšanā; uzsver, ka mūžizglītībai un PIA ir būtiska nozīme, lai radītu labākas nodarbinātības izredzes ilgstošiem bezdarbniekiem;

7. uzskata, ka iepriekš minētās sadarbības rezultātā būtu jāpārskata prasības attiecībā uz ilgumu, saturu, kompetencēm un mācību rezultātiem, lai nodrošinātu, ka šīs prasības joprojām ir būtiskas, vienlaikus saistot mobilitāti gan ar mācību centriem, gan darba vidi un arī piešķirot prioritāti pieredzes gūšanai ilgākā laikposmā (piemēram, sešu mēnešu pieredzei) salīdzinājumā ar īsākiem laikposmiem;

8. norāda, ka "Erasmus+" un PIA programmām atvēlētie Eiropas resursi nav atbilstoši šo programmu piedāvātajā mobilitātē ieinteresēto personu skaitam un vajadzībām, un attiecīgi aicina dalībvalstis veicināt divpusēju nolīgumu noslēgšanu "Erasmus+" un Eiropas PIA programmu atbalstīto darbību papildināšanai, lai tādējādi palielinātu Eiropas jauniešu mobilitāti;

9. atzīst mobilitātes jomā pastāvošo programmu un iniciatīvu, piemēram, "Erasmus+" 1. pamatdarbības, *Europass*, Eiropas kredītpunktu sistēmas profesionālās izglītības un apmācības jomā (*ECVET*) un Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūras (*EQF*), svarīgo nozīmi un rezultātus; aicina Komisiju izveidot Eiropas studenta e-apliecību, kas mobilitātes kontekstā piešķirtu ES studenta statusu un nodrošinātu attiecīgu pakalpojumu pieejamību;

10. aicina Komisiju, dalībvalstis, kā arī ES aģentūras, piemēram, *CEDEFOP*, rīkoties, tiecoties uzlabot PIA mobilitātes programmas, lai tās kvalifikācijas, atzīšanas un satura ziņā nodrošinātu pievienoto vērtību visiem dalībniekiem, un nodrošināt kvalitātes standartu ieviešanu amata mācekļu apmācīšanai;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

11. norāda, ka mobilitātes iniciatīvas palīdz nostiprināt ne tikai audzēkņu pilsoniskās vērtības un piederības sajūtu Eiropai, bet arī viņu akadēmiskās prasmes un nodarbinātības izredzes, konkrētāk, prasmes, kas saistītas ar spējām risināt problēmas, plānošanu un strukturēšanu, spējām rīkoties un pielāgoties jaunām situācijām, uzņēmību, līderību un lēmumu pieņemšanu, sociālās atbildības prasmes, svešvalodu zināšanas un komunikācijas prasmes un prasmi darboties komandā, kā arī tās personiskās prasmes, kas ietekmē cilvēka iespējas tikt nodarbinātam, piemēram, pašapziņu, motivāciju, ieinteresētību, kritisko un radošo domāšanu, iniciatīvu un pārliecību;

12. kategoriski uzskata, ka ir nepieciešams atvieglot "Erasmus+" mobilitātes īstenošanu, rīkojoties tā, lai palielinātu veiksmīgo pieteikumu īpatsvaru, vienkāršojot mobilitātes pārvaldībai izmantoto elektronisko rīku uzbūvi un lietošanu, visās Savienības vispārējās un profesionālās izglītības iestādēs vairojot izpratni par mobilitātes programmu vērtību un sniedzot mērķtiecīgāku informāciju un apmācību atbalsta saņēmējiem un programmu un pasākumu starpniekiem, tostarp skolu un augstskolu personālam; šajā sakarībā uzsver *EuropeanSchoolNet* nozīmīgo ieguldījumu; aicina Komisiju mazināt pašreizējo pārlietu lielo un sarežģīto administratīvo slogu, ar ko nākas saskarties gan pretendentiem, gan arī "Erasmus+" projektos iesaistītajiem nosūtošajiem un uzņemošajiem uzņēmumiem un institūcijām, šajā nolūkā atvieglot un vienkāršot pieteikšanās, reģistrēšanās un ziņojumu sniegšanas procesu, kā arī pašus projektus; turklāt norāda, ka pārlietu liela birokrātija attiecīgajās skolās un augstskolās ir šķērslis vienkāršai programmas īstenošanai;

13. aicina Komisiju ieviest mehānismus valodu un kultūras barjeras mazināšanai mobilitātes programmu organizēšanā; uzskata, ka būtu vajadzīgs, lai ar šādiem mehānismiem būtu iespējams novērtēt īstenošanas progresu; uzsver, ka ar rīcības shēmām it sevišķi būtu jāatbalsta uzņemošās valsts valodas pamatu apguve; mudina dalībvalstis un reģionālās un vietējās varas iestādes apzināt PIA pasniedzēju un skolotāju izglītības vajadzības, rosinot un atbalstot paraugprakses apmaiņu, un nodrošināt viņiem vairāk profesionālās pilnveides iespēju; uzsver, ka ir svarīgi izstrādāt modeli pamatapmācībai, kuras gaitā tiktu sniegta informācija par izvēlētais galamērķa valsts uzņēmējdarbības un darba kultūras svarīgākajām iezīmēm, kā arī popularizēt un īstenot specifiskas programmas mācībspēku apmācībai mācību centros mobilitātes pārvaldības kontekstā;

14. norāda, ka profesijām, kuras ir saistītas ar PIA, piemīt nepieciešamā elastība, lai tajās būtu iespējams strādāt jebkurā vietā, un ka līdz ar to mobilitāte PIA jomā ir būtiski svarīgs līdzeklis cīņā pret bezdarbu, jo tā uzlabo nodarbināmību un palīdz samazināt prasmju deficītu, un ļauj vieglāk piemeklēt prasmēm atbilstošu darbu, īpaši jauniešiem, nodrošinot prasmes un unikālu pieredzi, kas nepieciešama, lai jaunieši būtu konkurētspējīgi mūsdienu darba tirgos Eiropas Savienībā; uzskata, ka "Erasmus+" palīdz attīstīt specifiskas profesionālās prasmes un transversālas un citos kontekstos izmantojamas kompetences, piemēram, uzņēmējdarbības kompetenci, kā arī paplašina iespējas iesaistīt ražošanas nozari, tādējādi kļūstot par efektīvu darba tirgus instrumentu;

15. uzsver, ka ir nozīmīgi un svarīgi, lai ar "Erasmus+" un tās apakšprogrammām saistītie nosaukumi un logotipi būtu atpazīstami; uzsver, ka šie nosaukumi ir sevišķi būtu jāizmanto "Erasmus+" publikācijās un brošūrās;

16. pauž bažas par to, ka jaunieši "Erasmus+" galvenokārt uzskata par augstskolu studentiem domātu programmu; tāpēc iesaka Eiropas, valstu un reģionālā līmenī lielāku nozīmi piešķirt dažādo darbības jomu un ar tām saistīto apakšprogrammu, tostarp skolas izglītības ("Comenius"), augstākās izglītības ("Erasmus"), starptautiskā mērogā realizētas augstākās izglītības ("Erasmus Mundus"), profesionālās izglītības un apmācības ("Leonardo da Vinci") un pieaugušo izglītības ("Grundtvig"), kā arī darba ar jauniešiem ("Jaunatne darbībā") un sporta, lielāki popularizēšanai;

17. aicina Komisiju, dalībvalstis un publiskā sektora nodarbinātības iestādes popularizēt un vairojot zināšanas — it sevišķi mazajos un vidējos uzņēmumos — par programmu "Erasmus+" un citiem instrumentiem, kas paredzēti mobilitātes veicināšanai PIA jomā; uzskata, ka šo instrumentu efektivitātes maksimāla palielināšana ļaus lielākam skaitam cilvēku izmantot šīs iespējas, tādējādi ļaujot sasniegt mobilitātes mērķi;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

18. uzsver, ka ir steidzami nepieciešams konsultēties ar rūpniecības un pakalpojumu nozari gan privātajā, gan publiskajā sektorā, tostarp ražošanas nozarē (īpaši ar MVU un mikrouzņēmumiem) un/vai iesaistīt to kvalitatīvu PIA mobilitātes programmu izstrādē, plānošanā, īstenošanā un atbalstīšanā; uzskata, ka, izraugoties programmas, būtu jāņem vērā nodarbinātības iespējas uzņemošajos uzņēmumos un organizācijās; uzskata, ka visu ieinteresēto personu elastīga un konstruktīva partnerība, kuras pamatā ir dialogs, sadarbība un paraugprakse, nodrošinās PIA izdošanos un pievienoto vērtību; uzskata, ka ir nepieciešama arī zināšanu un paraugprakses apmaiņa starp mācību centriem un uzņēmumiem; aicina Komisiju sekot piedāvājumam un pieprasījumam ES darba tirgū, kā arī ģeogrāfiskajai un profesionālajai mobilitātei, lai apmierinātu darba tirgus vajadzības; uzskata, ka tādējādi būtu iespējams samazināt atšķirību starp, no vienas puses, apmācības piedāvājumu un to, kas patiesībā sagaida jauniešus uzņēmējdarbības vidē, un, no otras puses, tirgus vajadzībām sektoros ar pievienoto vērtību (piemēram, digitālajā un zaļajā ekonomikā, enerģētikā, aizsardzībā, aprūpes sektorā un mājokļu rekonstrukcijā);

19. uzsver svarīgākos aspektus, kuri jāņem vērā, plānojot mobilitātes pasākumus un novērtējot to īstenošanu, proti, audzēkņu ekonomiskās iespējas iesaistīties mobilitātē, studiju, kompetenču un kvalifikāciju un mācību satura atzišana starpvalstu līmenī, izmantojot kredītpunktus vai sertifikātus, valodu zināšanu līmenis, mācību programmu vai studiju organizācija, studentu iegūto kredītpunktu un nokārtoto eksāmenu praktiskā vērtība, atgriežoties savā universitātē, juridiskie aspekti, informācija vai motivācija pabeigt studijas, ievirzes pasākumi un konsultācijas visa mobilitātes posma garumā, studentu personiskā situācija; tādēļ aicina Komisiju uzlabot rādītājus un novērtēšanas kritērijus, lai būtu iespējams regulārāk uzraudzīt ES programmu efektivitāti un veikt nepieciešamos uzlabojumus;

20. norāda, ka patlaban tikai 1 % jauniešu, kuru izglītošanās ir saistīta ar darbu, tostarp mācekļi, apmācības laikā piedalās mobilitātes shēmās; norāda, ka ir būtiski nepieciešams radīt nosacījumus labākai mācekļu mobilitātei Eiropas Savienības teritorijā, lai dotu mācekļiem tādas pašas iespējas kā augstskolu studentiem; tādēļ mudina Eiropas Savienību noteikt Eiropas mācekļa statusu; aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis nodrošināt, ka gan amata apguve mācekļa statusā, gan prakse joprojām tiek uzskatītas par izglītošanās iespējām un nekļūst par nestabila darba avotu un ka mācekļi un praktikanti netiek izmantoti kā aizstājēji pilnas slodzes speciālistu darba veikšanai un viņiem ir garantēti pienācīgi darba apstākļi un studentu tiesības, tostarp finansiālās un ar atalgojumu saistītās tiesības; turklāt mudina Komisiju analizēt iepriekš minētā statusa ietekmi, uzraudzīt saistītu pasākumu īstenošanu, mudināt visas iesaistītās personas, tostarp Eiropas Mācekļu alianses pārstāvjus, ievērot tās ieteikumus, lai uzlabotu mācekļu apmācības nosacījumus, kvalitāti un pieejamību Eiropas Savienībā un raudzīties uz šo jautājumu kā uz stratēģisku prioritāti;

21. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu par ES mācekļu apmācības sistēmu, kas garantētu mācekļu un PIA audzēkņu tiesību kopumu, un aicina dalībvalstis šo sistēmu apstiprināt; uzsver pozitīvo lomu, kāda vecākās paaudzes iedzīvotājiem var būt jauniešu izglītošanās un apmācīšanās, lai maksimāli īstenotu zināšanu un pieredzes apmaiņu starp paaudzēm prakses un darbaudzināšanas veidā, kā arī sekmējot uz pieredzi balstītu mācīšanos darba grupās, kurās pārstāvētas vairākas paaudzes; mudina Komisiju un dalībvalstis pieņemt konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu, ka mācekļu apmācīšana un praktikantu nodarbināšana "Erasmus+" programmā netiek izmantota ļaunprātīgos nolūkos, pārvēršot to par darbaspēka izmaksu samazināšanas instrumentu;

22. pozitīvi vērtē izmēģinājuma projektu uzsākšanu, kā arī nesen apstiprināto "Eiropas satvaru mācekļu mobilitātei" kā pamatu uzlabojumu izdarīšanai programmā "Erasmus+", tiecoties kvalitatīvi un kvantitatīvi uzlabot ilgtermiņa mobilitāti PIA jomā; mudina pretstatā tikai uz projektiem centrētiem pasākumiem radīt satvaru ilgtermiņa iniciatīvām, lai izveidotu pastāvīgu, ilgtspējīgu, pilnībā funkcionējošu un prognozējamu sistēmu, kas sekmētu prasmju brīvu apriti visā Eiropā;

23. atzīmē, ka priekšlaicīga mācību pārtraukšana ir viena no izteiktākajām problēmām, ar kuru saskaras mobilitātes mērķgrupas, un ka labāku profesionālās izglītības iespēju rezultātā to audzēkņu īpatsvars, kuri pārtrauc mācības un apmācību, kļūst mazāks; tādēļ uzsver, ka izglītības sistēmu nodrošinātajiem rezultātiem var būt liela nozīme, lai samazinātu priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu un labāk iemācītu audzēkņiem transversālas prasmes, kas viņiem beigu beigās palīdzēs pielāgot savas kvalifikācijas pieprasījumam darba tirgū;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

24. uzsver, ka ir nepieciešams palīdzēt profesiju apgūstošajiem jauniešiem pārvarēt grūtības, piedāvājot noteiktus papildu un atbalsta pasākumus, piemēram, pastiprinot mobilitātes mehānismu grupas raksturu, nodrošinot labāku darbaudzināšanu un atbalstu nosūtošajās un uzņemošajās institūcijās gan pirms mobilitātes, gan tās norises laikā, uzlabojot kvalitatīvas informācijas pieejamību par PIA iespējām, piedāvājot specializētus ievirzes un konsultāciju pasākumus un instrumentus un finansējot ar valodu saistītu atbalstu visiem dalībniekiem, nepieļaujot valodu ierobežojumus;

25. norāda, ka var konstatēt vairākus faktorus, kuri ietekmē PIA sistēmās profesiju apgūstošo jauniešu perspektīvas, it sevišķi sociālekonomiskos faktorus, ģimeņu tipoloģiju un ievirzes (un konsultatīvu) instrumentu trūkumu pēc obligātās vidējās izglītības pabeigšanas vai profesionālās apmācības kursu laikā;

26. uzsver mācību un apmācības laikā īstenotas mobilitātes būtisko nozīmi sociālo un kultūras problēmu novēršanas aspektā, tiecoties maksimāli palielināt jauniešu iespējas izvērst pašiem savus rīcības modeļus sabiedrībā; atgādina, ka ES savus centienus — it sevišķi stratēģijā “Eiropa 2020” — ir koncentrējusi uz to, lai palielinātu savas ekonomikas konkurētspēju, radītu darbvietas un nostiprinātu spēju gadsimta trešajā desmitgadē konkurēt globālā mērogā; šajā kontekstā uzsver, ka pētniecība, inovācija, digitālā sabiedrība un energoapgūšana ir nozīmīgi instrumenti augstākas pievienotās vērtības nodrošināšanai;

27. uzsver ES un dalībvalstu lomu kvalitatīvas un labi organizētas PIA sistēmas attīstīšanā un stimulēšanā, ieviešot vispusīgu pieeju, kurā sabalansēta attiecīgās profesijas apguvei nepieciešamā teorētiskā izglītība, praktiskā apmācība un vispārējā, formālā un neformālā izglītība un ikdienējā mācīšanās; aicina dalībvalstis ieviest savās vidusskolas posma izglītības sistēmās duālas izglītības principu vai nostiprināt pastāvošās sistēmas, ieviešot prakses un stažēšanas uzņēmumos, lai tādējādi sekmētu PIA audzēkņu ilgtspējīgu integrāciju darba tirgū un palielinātu viņu līdzdalību pārrobežu mobilitātes programmās; atgādina, ka kopumā PIA kvalitātes uzlabošana, to veicot sadarbībā ar sociālajiem partneriem un publiskā sektora nodarbinātības dienestiem, ir līdzeklis, kā risināt sociālās iekļautības jautājumu, paplašināt to personu loku, kuras apgūst augstāko izglītību, veicināt studentu sekmīgu un vieglu iekļaušanos darba tirgū, kam būtu jāveicina mobilitāte mūžizglītības procesā;

28. aicina mērķtiecīgi pievērsties Eiropas Brīvprātīgo dienesta problēmām saistībā ar dalībnieku apdrošināšanu, apstiprināšanu, datubāzu pārvaldību, kā arī atbalstu brīvprātīgajiem, lai nepieļautu dalībnieku skaita mazināšanos;

29. pauž nožēlu, ka tagadējā programmā “Erasmus+” neformālā izglītība vairs nav tik pamanāma un ir zaudējusi daļu tai atvēlētā budžeta; uzsver neformālās izglītības nozīmi Eiropas līmenī, it sevišķi darbā ar jaunatni un vecākās paaudzes iedzīvotāju brīvprātīgā darba ietvaros gūto pieredzi; aicina atvēlēt programmā “Erasmus+” skaidru un redzamu vietu neformālajai un ikdienējai izglītībai; turklāt uzskata, ka būtu jāparedz iespēja iesniegt pieteikumus liela mēroga pieaugušo izglītības projektiem, piemērojot tiem tādas pašas principus, kādi attiecas uz nozaru prasmju apvienībām vai zināšanu apvienībām;

30. atbalsta mūsdienu tehnoloģiju un infrastruktūru attīstīšanu valstu profesionālās izglītības sistēmu nostiprināšanā un modernizēšanā, lai uzlabotu mobilitātes pieejamību un kvalitāti; uzskata — lai risinātu piedāvāto un pieprasīto prasmju neatbilstības problēmu, lielāka nozīme būtu jāpiešķir inovācijai un jaunu akadēmisko un profesionālo prasmju attīstīšanai, digitālajām mācībām un mācību platformām, biotehnoloģijām, novatoriskām kultūras mantojuma pilnveidošanas tehnoloģijām, kā arī informācijas un komunikācijas tehnoloģijām; stingri uzskata, ka Eiropas Savienībai un dalībvalstīm būtu jāattīsta efektīva stratēģija ar mērķi panākt atbilstību starp darba iespējām pašreizējā un nākotnes aprites ekonomikā un PIA sistēmām;

31. norāda, ka pārejas process uz digitālāku ekonomiku ir saistīts ar darbvieta un prasmju pārdefinēšanu; tādēļ aicina dalībvalstis un Komisiju sadarboties ar privāto sektoru, lai attīstītu prasmju pilnveidošanas stratēģijas un PIA programmas darbinieku pārkvalificēšanai;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

Pieejamība — profesionālo izglītību iegūstošo jauniešu mobilitātes iespēju uzlabošana

32. mudina izveidot līdzšinējai programmai “Leonardo da Vinci” atbilstošu sistēmu, kura tiktu attiecīgi minēta, izsludinot iespējas piedalīties “Erasmus+”, un kurā būtu pēc iespējas skaidrāk un precīzāk noteiktas mobilitātes iespējas PIA apgūstošiem jauniešiem, it sevišķi ar starpplatformu kampaņām, kuras uzsāk publiskā sektora iestādes, koordinēti piedaloties visām ieinteresētajām personām, kas aktīvi līdzdarbojas PIA vai ietekmē to;

33. mudina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt pietiekamus finanšu resursus mobilitātes programmu atbalstam, ņemot vērā potenciālos finanšu šķēršļus; uzskata, ka būtu jāizpēta plašāks redzējums par to, kā uzņēmumi papildina piešķirto stipendiju, vai iespējas nodrošināt cita veida palīdzību; uzskata, ka būtu jānodrošina Eiropas Sociālā fonda un “Erasmus+” savstarpējā papildināmība un jāveic attiecīga uzraudzība, lai panāktu sekmīgus rezultātus;

34. prasa uzlabot sinerģiju starp ES politikas virzieniem un instrumentiem, kas skar mobilitāti un izglītību, un it sevišķi izstrādāt pasākumus, kuri papildinātu Eiropas Sociālo fondu (ESF) un “Erasmus+”, kā arī panākt ikviena pasākuma labāku koordināciju visos līmeņos — valstiskajā, reģionālajā un vietējā plānošanā;

35. atkārtoti uzsver, ka ir nepieciešami pasākumi koordinācijas, papildināmības un konsekvences nodrošināšanai valstiskā, reģionālā un vietējā līmenī starp struktūrfondu, tostarp ESF, un tādām programmām kā “Erasmus+”;

36. uzsver, ka ir nepieciešams kompensēt šķēršļus, kas izriet no PIA audzēkņu zemākā sociālekonomiskā statusa, šajā nolūkā īstenojot attiecīgus pasākumus, piemēram, palielinot Komisijas piešķirto individuālo stipendiju apjomu vai palielinot dalībvalstu un reģionālo un vietējo administrāciju, starpniecības iestāžu vai NVO ieguldījumu, ko finansē no pašu budžeta vai ar partnerības mehānismiem, iesaistot uzņēmumus, fondus un organizācijas, kas sadarbojas, savā reģionā vai teritorijā īstenojot kvalifikācijas ieguves un profesionālās izglītības sistēmu;

No mobilitātes uz nodarbināmību — mācību rezultātu, prasmju un kompetenču validēšana un atzīšana

37. uzsver, ka jaunu, daudzveidīgu un radošu ideju ieguve ārpus savas valsts var motivēt un sekmēt uzņēmējdarbību un radošumu; uzsver, ka mācību un apmācības kontekstā īstenotas mobilitātes pavērtās iespējas, piemēram, starptautisku tīklu izveide, arī var labvēlīgi ietekmēt nodarbināmību, starptautisko sadarbību un Eiropas konkurētspēju;

38. uzskata, ka pasākumiem, kuri gan patlaban, gan nākotnē tiks izmantoti prasmju neatbilstības novēršanai, būtu gan jāsekmē uzņēmēju, uzņēmumu un vietējo kopienu iesaistīšanās, gan jābūt labāk saistītiem ar prognozēm par darba tirgus attīstību un nākotnē nepieciešamajām prasmēm;

39. uzsver, ka pastāv pozitīva saistība starp mācību mobilitāti, mobilitāti turpmākajā dzīvē un ienākumiem, jo, kā 2013. gadā ir konstatējis Komisijas Kopīgais pētniecības centrs, ES un starptautiskās mobilitātes programmas uzlabo dalībnieku iespējas tikt nodarbinātiem citās valstīs; uzsver, ka amata mācības un prakses iziešana citās valstīs uzlabo dalībnieku valodu prasmes (saskaņā ar 2013. gada Eiropabarometra datiem šādi rezultāti konstatēti 79 % gadījumos) ⁽¹⁾;

40. uzsver pārkvalificēšanās mobilitātes programmu nozīmi bez darba palikušiem cilvēkiem visās vecuma grupās, kurus apdraud pārstrukturēšanas pasākumi;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_378_en.pdf

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

41. vērs uzmanību uz atšķirībām starp dalībvalstīs izmantotajām validēšanas un atzīšanas sistēmām un to nevienlīdzīgo attīstību, neskatoties uz konverģences palielināšanos pēdējos desmit gados; uzsver nepieciešamību uzlabot dažādu profesionālās izglītības un apmācības sistēmu savstarpējo saderīgumu un vienkāršot to prasmju un kompetenču novērtēšanu un atzīšanu, kuras iegūtas uzņēmumos vai mācību centros dažādās dalībvalstīs, kā arī palielināt programmas "Erasmus+" pievilcīgumu; aicina dalībvalstis uzlabot EQF⁽¹⁾ ieviešanu un likvidēt šķēršļus; mudina definēt visos līmeņos (valsts, reģionālā un vietējā) pieņemamu un īstenojamu Eiropas standartu;

42. mudina veikt turpmākus pasākumus mācību rezultātu atzīšanas un validēšanas veicināšanai, tostarp attiecībā uz neformālas un ikdienas mācīšanās rezultātiem, it sevišķi — labāk izmantojot jau pastāvošus instrumentus, kā *Europass* un *ECVET*;

43. atgādina, ka, pateicoties EQF, ir panākti būtiski uzlabojumi attiecībā uz diplomu, kredītpunktu, profesionālo sertifikātu un kompetenču un iegūto prasmju akreditācijas atzīšanu PIA jomā; prasa izvirzīt konkrētus mērķus, cita starpā pilnībā funkcionējošas kredītpunktu pārneses un atzīšanas sistēmas ieviešanu, pamatojoties uz *ECVET*; mudina izstrādāt vienotas PIA kvalifikācijas, kas ļautu nodrošināt kvalifikāciju starptautisku atzīšanu;

44. iesaka ciešā sadarbībā ar visām nozīmīgākajām ieinteresētajām personām sagatavot zaļo grāmatu par profesionālo izglītību, apmācību un mobilitāti, un prasmju un kompetenču atzīšanu Eiropā; atgādina, ka ir pilnībā jāīsteno pašreizējie ieteikumi par PIA; norāda, ka kompetenču neatzīšana negatīvi ietekmē stratēģijas "Eiropa 2020" mērķi attiecībā uz nodarbinātības rādītājiem un kavē Līgumos noteikto brīvo pārvietošanos;

45. atbalsta lielāku nodarbinātības, izglītības, amata mācības un prakses mobilitāti Eiropas "Garantijas jauniešiem" kontekstā, lai uzlabotu jauniešu prasmes un samazinātu prasmju ģeogrāfisko neatbilstību, kas pastāv Eiropas Savienībā;

46. uzsver "Garantijas jauniešiem" un Jauniešu nodarbinātības iniciatīvas nozīmi, atbalstot mācekļu apmācību, praksi, PIA, stažēšanos un tālākizglītību, kuras noslēgumā tiek piešķirta kvalifikācija; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka šīm programmām visā 2014.–2020. gada plānošanas periodā ir atvēlēts pienācīgs finansējums;

47. mudina iztulkot visās Savienības oficiālajās valodās tīmekļa vietni *EU Skills Panorama*, tā padarot šo vietni par visai sabiedrībai pieejamu informācijas avotu par Eiropā nepieciešamajām prasmēm;

48. norāda, ka daudzās dalībvalstīs ir gūti panākumi attiecībā uz PIA kvalitātes uzlabošanu, balstoties uz Eiropas kvalitātes nodrošināšanas pamatprincipu ietvarstruktūru profesionālajai izglītībai un apmācībām (*EQAVET*); pauž atbalstu tām dalībvalstīm, kuras patlaban nodarbojas ar valsts pieejas izstrādi kvalitātes nodrošināšanai atbilstoši *EQAVET* ietvarstruktūrai; uzsver, ka dalībvalstīm būtu ar lielāku atdevi jācenšas panākt, lai kvalitātes nodrošināšanas mehānismos tiktu vairāk ņemti vērā mācību rezultāti un novērtēta un atbalstīta neformālā izglītība un mācīšanās darbavietā, kas īstenota gan formālā, gan neformālā ceļā atkarībā no valstī pastāvošajiem principiem;

49. uzsver, ka mācekļu apmācības programmas būtu jāīsteno kompetenta vadītāja uzraudzībā;

Virzība uz efektīvākām, pieejamākām un iekļaujošākām mobilitātes programmām

50. aicina Komisiju un dalībvalstis — arī sadarbībā ar *CEDEFOP* — noteikt un nostiprināt mobilitātes sagatavošanā, pārvaldībā un kontrolē iesaistīto teritoriālo un sektorālo starpniecības iestāžu lomu, vienlaikus pieprasot šīm iestādēm ievērot pašus augstākos pārredzamības standartus, un palīdzēt izveidot šādas iestādes nacionālā, reģionālā un vietējā līmenī;

⁽¹⁾ Sk. Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa ieteikumu par Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūras izveidošanu mūžizglītībai.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

51. uzsver, ka šādām starpniecības iestādēm ir nepieciešami atbilstoši budžeta resursi un cilvēkresursi, lai mobilitātes organizēšanas un pārvaldības struktūras varētu nodrošināt arodskolu tīkla iesaistīšanos un lai tām būtu pilnvaras un spēja izveidot operatīvas apvienības un noslēgt vienošanās ar potenciālajiem partneriem gan savā valstī, gan mobilitātes programmās iesaistītajās dalībvalstīs;
52. uzsver, ka ir nepieciešama nepilngadīgo personu juridiskā aizsardzība ārvalstīs;
53. uzsver, ka programmā “Erasmus+” būtu jārosina un jāakcentē instruktoru, darbaudzinātāju un uzņēmēju vajadzībām pielāgoti mobilitātes pasākumi un/vai pakalpojumi;
54. uzsver, ka ir nepieciešamas saskaņotas, papildinošas un labi koordinētas līdzfinansēšanas shēmas Eiropas, valstiskā, reģionālā un vietējā līmenī, lai mācību centriem būtu iespējams segt pilnu izmaksu spektru un plānot un īstenot regulārus pasākumus;
55. atzinīgi vērtē to, ka, pateicoties programmai “Erasmus+”, ir ievērojami audzis to jauniešu skaits, kuri, nebūdami universitāšu vai augstskolu studenti, saņem PIA programmu atbalstu;
56. atbalsta visus nepieciešamos papildu pasākumus, kas paredzēti, lai vispirms atbalstītu un iedrošinātu mācekļus, kuri vēlas piedalīties mobilitātes programmās, un pēcāk palīdzētu viņiem labāk parādīt savas mobilitātes ceļā gūtās prasmes un attīstītu viņos pašpārliecību, kas nepieciešama, lai padarītu viņu zināšanas un bagāto pieredzi pamanāmu un vērtīgu;
57. uzskata, ka amata mācības laikā sasniedzamie mācību rezultāti būtu jāizstrādā un jāapsprīž ar pašu mācekli saskaņā ar *ECVET* principiem, pirms sākusies apmācība, un ka minētie rezultāti būtu jāizklāsta apmācības noslēgumā izsniegtā sertifikāta pielikumā;
58. uzsver, cik svarīga ir kvalitatīva skolotāju apmācība un šajā jomā īstenotā uzraudzība, novērtēšana un kvalitātes nodrošināšana, kā arī to, ka mobilitātes programmās ir jāsekmē integrācija un iecietība;
59. uzsver, ka ir vajadzīgas kvalitatīvas prakses vietas, kur audzēkņi varētu iegūt vēlamās profesionālās prasmes, paralēli uzsverot arī to, ka visos līmeņos ir nepieciešama laba saziņa ar uzņēmējiem, lai panāktu viņu iesaistīšanos turpmākā tās pieredzes atzīšanā, kuru jaunieši ir ieguvuši, izmantojot mobilitātes mehānismu piedāvātās iespējas;
60. atbalsta visus “Erasmus+” mērķiem atbilstošos uzņēmēju, NVO vai pilsoniskās sabiedrības veiktos pasākumus gados jaunu darba ņēmēju vai mācekļu mobilitātes mehānismu attīstīšanai gan atsevišķās darbības nozarēs, gan sadarbībā ar nozari pārstāvošām iestādēm, piemēram, tirdzniecības un rūpniecības kamerām un tādiem Eiropas mēroga tīkliem kā *Eurochambres* un attiecīgajām arodbiedrībām; aicina atzīt amatniecības kameru un tām piesaistīto mācību centru lomu attiecībā uz atbalstu mobilitātei un sevišķi maziem uzņēmumiem; uzskata, ka visos pasākumos, kas tiek veikti nolūkā uzlabot PIA mehānismus, būtu pastiprināti jāpievēršas arī tām jomām, kas saistītas ar bezoglekļa enerģētikas un ilgtspējīgas mobilitātes veicināšanu;
61. iesaka visām nozīmīgākajām ieinteresētajām personām izstrādāt kopīgas stratēģijas, kuru mērķis būtu uzlabot profesionālās izglītības praktikantu un mācekļu atgriešanos mājās vai mobilitāti uz citām Eiropas vietām, ievērojot viņu prioritātes, nolūkā novirzīt citā valstī iegūtās zināšanas un pieredzi vai nu uz viņu pašu izcelsmes teritorijām, kurās trūkst šo prasmju, vai uz citām vietām Eiropā, lai mazinātu nelīdzsvarotību un palielinātu kohēziju;
62. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot Eiropas darbnīcu un inkubatoru tīklu un efektīvi īstenot tā darbību, jo tas ir ārkārtīgi svarīgi, lai rosinātu zināšanu apvienību izveidi starp skolām, augstskolām un uzņēmumiem un sekmētu piekļuvi apmācībai, pieredzes gūšanai, zināšanu atsvaidzināšanas kursiem, kas paredzēti skolotājiem un mācītājiem, mācekļu apmācībai un jaunu uzņēmumu dibināšanai;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

63. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt un nostiprināt Eiropas Zinātnes centru tīklu (ECSITE), kurā apvienojušies zinātnes centri — vietas, kas nodrošina piekļuvi zinātnes kultūrai;
64. prasa izveidot vienas pieturas aģentūras mehānismu datu un saziņas instrumentu apvienošanai, lai sniegtu ērtus un efektīvus pakalpojumus tām personām, kuras vēlas iegūt informāciju un atbalstu attiecībā uz daudzajām Eiropas Savienības, dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmenī pastāvošajām mobilitātes programmām;
65. aicina Komisiju iespēju robežās apkopot atjauninātus statistikas datus un veikt novērtējumus un/vai pētījumus par “Erasmus+” un citu PIA mobilitātes programmu ietekmi uz darba pieredzes atbilstīgu darba piedāvājumiem, ņemot vērā darbā pieņemšanas rādītājus, un izpētīt arī to, kādēļ dažas dalībvalstis iesniedz vairāk pieteikumu citās valstīs iegūstamai PIA darba un mācību pieredzei, un izstrādāt plānu to lielākai iesaistīšanai; uzskata, ka iegūtos statistikas datus un novērtējumus vajadzētu iekļaut un ņemt vērā “Erasmus+” vidusposma pārskatā;
66. atzinīgi vērtē par profesionālo izglītību un apmācību atbildīgo ministru sanāksmē Rīgā 2015. gada 22. jūnijā pieņemtos secinājumus, kuros ierosināts jauns vidējā termiņā sasniedzamo rezultātu kopums laikposmam no 2015. līdz 2020. gadam, un aicina laikus un rūpīgi tos īstenot;
67. uzsver, ka ir nepieciešams popularizēt mobilitātes nodrošinātās priekšrocības nodarbināmības un iegūto prasmju aspektā, lai uzskatāmi apliecinātu tās patieso noderīgumu un mazinātu uzskatu, ka mobilitāte ir nelietderīgi izniekots laiks, mācoties to, kas pamatā ir atkarīgs tikai no valsts līmeņa kompetencēm;
68. rosina uzlabot tādu platformu kā *Drop'pin@EURES* popularizēšanu un atpazīstamību jauniešu vidū un uzņēmumos, ņemot vērā, ka šādu platformu mērķis ir sekmēt jauniešu mobilitāti amata mācības, stažēšanās, apmācības programmu un elektroniskā vidē apgūtu valodas kursu kontekstā;
69. mudina dalībvalstis popularizēt visu jaunās programmas “Erasmus+” aptverto iespēju klāstu, kas jauniešiem piedāvā ne tikai studiju iespējas, bet arī amata mācības un stažēšanās iespējas citās valstīs;
70. mudina noteikt minimālās stipendiju summas, kuras koriģējamas, vadoties pēc dzīves līmeņa, cenu un izmaksu atšķirībām dažādās dalībvalstīs; atbalsta ideju, ka dalībvalstīm būtu jāievieš pasākumi, kas vajadzības gadījumā ļautu sniegt nepieciešamu un vērtīgu atbalstu, piemēram, attiecībā uz izmitināšanu un transportu, pievēršot īpašu uzmanību nepilngadīgo dalībnieku vajadzībām, kā arī iepriekš sagatavojot audzēkņus starptautiskās pieredzes gūšanai, piemēram, piedāvājot profesionālo orientāciju, valodu apmācību un starpkultūru komunikācijas apguvi;
71. prasa veikt daudzgadu finanšu shēmas (DFS) pārskatīšanu/pārstrādāšanu, citu kritēriju starpā balstoties uz iepriekšēju novērtējumu par bezdarba apkarošanai paredzēto pasākumu efektivitāti, un samazināt mazāk efektīvos izdevumus; uzskata, ka šāda pieeja ir īpaši svarīga tādos brīžos kā pašreizējā krīze, proti, apstākļos, kam raksturīga nepieņemama nelīdzsvarotība;

o

o o

72. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.
-

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

P8_TA(2016)0108

ES loma starptautisko finanšu, monetāro un regulatīvo iestāžu un institūciju satvarā

Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par ES lomu starptautisko finanšu, monetāro un regulatīvo iestāžu un institūciju satvarā (2015/2060(INI))

(2018/C 058/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Savienības un dalībvalstu lojālas sadarbības principu, kas minēts Līguma par Eiropas Savienību (LES) 4. panta 3. punktā,
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 121. un 138. pantu,
  - ņemot vērā LESD pievienoto 14. protokolu par Eurogrupu,
  - ņemot vērā 2010. gada 20. oktobra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par Savienības ekonomikas pārvaldības un stabilitātes sistēmas uzlabošanu, it īpaši euro zonā ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā 2011. gada 11. maija rezolūciju par ES kā globāla spēka nozīmi daudzpusējās organizācijās ⁽²⁾,
  - ņemot vērā 2011. gada 25. oktobra rezolūciju par pasaules ekonomikas pārvaldību ⁽³⁾,
  - ņemot vērā tā 2015. gada 24. jūnija rezolūciju par ekonomikas pārvaldības sistēmas pārskatīšanu — padarītā darba izvērtējums un jauni uzdevumi ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par kapitāla tirgu savienības izveidi ⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā ES Finanšu uzraudzības jautājumu augsta līmeņa darba grupas 2009. gada 25. februāra ziņojumu (*Jacques de Larosière* ziņojums),
  - ņemot vērā 2015. gada jūnija piecu priekšsēdētāju ziņojumu, kurā aicināts konsolidēt euro ārējo pārstāvību,
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinumu (A8-0027/2016),
- A. tā kā finanšu sistēmas stabilitāte, kam ir būtiska nozīme izaugsmes un nodarbinātības veicināšanai paredzēto resursu pareizā sadalē, ir globāls sabiedriskais labums;
- B. tā kā pasaules tautsaimniecību savstarpējā atkarība pieaug, tādēļ ir jāpāriet uz arvien globālākiem pārvaldības veidiem;

⁽¹⁾ OV C 70 E, 8.3.2012., 41. lpp.

⁽²⁾ OV C 377 E, 7.12.2012., 66. lpp.

⁽³⁾ OV C 131 E, 8.5.2013., 51. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0238.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0268.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- C. tā kā — ja ES nespēj paust vienotu nostāju starptautiskajās institūcijās un iestādēs, visas ES nostājas ir jākoordinē tā, lai panāktu globālās pārvaldības atbilstību ES līgumos noteiktajiem mērķiem un vērtībām;
- D. tā kā ES vajadzētu sekmēt demokrātiskas sistēmas veidošanu, lai risinātu globālos uzdevumus;
- E. tā kā globāla sadarbība var izraisīt pienākumu vājināšanos un pārskatatbildības trūkumu, kas kaitētu demokrātijai; tā kā dalībvalstu parlamentu un Eiropas Parlamenta lomu nedrīkst samazināt līdz tehnisko pienākumu izpildei, bet tie ir aktīvi un pilnvērtīgi jāiesaista visā lēmumu pieņemšanas procesā;
- F. tā kā pašreizējās starptautiskās institūcijas un iestādes, un to konkrētās pārvaldības struktūras un kompetences jomas ir izveidotas laika gaitā, risinot konkrētas situācijas; tā kā tas ir veicinājis sarežģītību un dažkārt pienākumu dublēšanos, turklāt pašreizējā sistēma reizēm ir nepārskatāma, un tai trūkst vispārējas koordinācijas;
- G. tā kā Pamattiesību hartas 42. pants un Regula (EK) Nr. 1049/2001⁽¹⁾, saskaņā ar kuru Savienības iedzīvotājiem ir tiesības piekļūt dokumentiem, būtu jāpiemēro arī Savienības institūcijām un aģentūrām, kuras piedalās starptautisko organizāciju/iestāžu darbā;
- H. tā kā Līgumos ir noteikts, ka ikvienam Savienības pilsonim un jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt Savienības iestāžu un struktūru dokumentiem neatkarīgi no to veida (Pamattiesību hartas 42. pants); tā kā tāds pats pārredzamības līmenis būtu jāpiemēro Savienības iestādēm un aģentūrām, kas piedalās starptautiskās organizācijās un forumos, jo īpaši kad tiek izstrādāti noteikumi, kuri skar ES pilsoņus;
- I. tā kā, ņemot vērā starptautisko ekonomikas institūciju/iestāžu⁽²⁾ juridisko struktūru un finanšu un darbības procedūru atšķirības, ir grūti veikt vispārēju uzraudzību, lai gan finanšu un darbības procedūru saskaņotība ir ārkārtīgi svarīga tam, lai starptautiskā līmenī nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus; tā kā Starptautiskais Valūtas fonds (SVF) un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO) ir patiesas starptautiskās organizācijas, kuras ir izveidotas saskaņā ar konvencijām un kurām ir plašas pilnvaras un sastāvs, bet, piemēram, G20, Finanšu stabilitātes padome (FSP) un Bāzeles komiteja ir neformālas publiskas struktūras, kurās dalība ir ierobežota un dažas no kurām ir guvušas jaunu impulsu aktīvai dalībai pēc krīzes, bet Starptautiskā Vērtspapīru komisiju organizācija (IOSCO), Starptautiskā Apdrošināšanas uzraudzītāju asociācija (IAIS), Starptautiskā Pensiju uzraudzītāju organizācija (IOPS) un Starptautisko grāmatvedības standartu padome (IASB) ir privātas nozaru tehniskās apvienības, kuras lielākā vai mazākā mērā apvieno attiecīgo nozaru uzņēmumus;
- J. tā kā jau pastāv neoficiāla informācijas apmaiņa starp Eiropas Parlamentu un dažām no minētajām organizācijām/iestādēm, bet tā nenotiek regulāri;
- K. tā kā pārredzamība ir svarīga demokrātijas īstenošanai, taču vienlaikus ir pienācīgi jāņem vērā jutīgas tirgus informācijas aizsardzība;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

⁽²⁾ Arī Starptautisko norēķinu banka, Finanšu darījumu darba grupa (FATF) un Pasaules Tirdzniecības organizācija (PTO) pieņem noteikumus; Apvienoto Nāciju Organizācijas Tirdzniecības un attīstības konferencei (UNCTAD) ir svarīga nozīme pasaules ekonomikas pārvaldībā; Āfrikas Attīstības banka (AfDB), Āzijas Attīstības banka (ADB), Karību jūras reģiona Attīstības banka (CDB), Rietumāfrikas attīstības banka (WADB), Amerikas Attīstības banka (IDB), Amerikas Savstarpējo ieguldījumu korporācija (IIC), Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka (ERAB), Eiropas Padomes Attīstības banka (CEB), Pasaules Bankas grupa, Starptautiskā Rekonstrukcijas un attīstības banka (IBRD), Starptautiskā Attīstības asociācija (IDA), Starptautiskā Finanšu korporācija (IFC) un Daudzpusējo investīciju garantiju aģentūra (MIGA) atbalsta attīstības sadarbības finansēšanu.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- L. tā kā krīze ir mudinājusi G20 izveidot globālo darba kārtību, kas vērsta uz konkrētu iedarbīgu reformu kopumu, bet ilgākā termiņā tās leģitimitātes nodrošināšanai būtiska ir īstena daudzpusējā un demokrātiskā sistēma;
- M. tā kā attiecīgā banku un tirgu loma ekonomikas finansēšanā dalībvalstīs ir atšķirīga;
- N. tā kā ekonomikas un finanšu krīze, kas sākās 2008. gadā, ir nepārprotami pierādījusi, ka pasaules līmeņa ekonomikas un finanšu pārvaldība nepastāv; tā kā vairākos makroekonomikas jautājumos, jo īpaši nodokļu jomā, ir vajadzīga ciešāka koordinācija; tā kā tādēļ visu ieinteresēto personu kopīgajam mērķim vajadzētu būt visaptverošas sistēmas izveidei, kas nodrošinātu finanšu stabilitāti, un saskaņotības panākšanai starp pasaules un vietējo līmeni;
- O. tā kā jaunu ES uzraudzības iestāžu veidošanai nevajadzētu automātiski nozīmēt to, ka palielinās ES pārstāvju skaits, jo tam var būt nedemokrātiskas sekas, piemēram, lielāka minoritāšu bloķēšanas iespējamība, un tas varētu satraukt ES partnerus;
- P. tā kā SVF ir nolēmis valūtu grozā, kas ir pamatā SVF speciālajām aizņēmuma tiesībām, iekļaut renminbi; tā kā tā rezultātā ir samazinājusies gan euro, gan mārciņas nozīme, taču tas nav skāris ASV dolāru; tā kā tas pamato vajadzību paust spēcīgāku Eiropas nostāju,
1. atzīst, ka ir nepieciešama uzlabota starptautiskā regulatīvā sadarbība, paredzot ciešu EP iesaistīšanu;
  2. pauž bažas par to, ka trūkst saskaņotības organizāciju/iestāžu sadrumstalotības un dažādības dēļ un ka starptautiskā līmenī pieņemto noteikumu un nostādņu īstenošana kavējas;
  3. aicina precizēt katras organizācijas/iestādes kompetences jomas, kā arī darbības un finansēšanas veidus, tostarp brīvprātīgās iemaksas, dāvinājumu un ziedojumus, lai nodrošinātu, ka tās pieņemtie lēmumi neatbalsta kādas konkrētas intereses un ir legāli;
  4. aicina uzlabot politikas saskaņotību un koordinēšanu starp starptautiskajām institūcijām, ieviešot visaptverošus demokrātiskās leģitimitātes, pārredzamības, pārskatatbildības un integritātes standartus; uzskata, ka šie visaptverošie standarti cita starpā būtu jāpieņemo:
    - attiecībām ar sabiedrību (piemēram, dokumentu publiska pieejamība, atklāts dialogs ar dažādām ieinteresētajām personām, obligātu pārredzamības reģistru izveide un noteikumi par lobiju sanāksmju pārredzamību);
    - iekšējiem noteikumiem (piemēram, uz prasmēm balstīti cilvēkresursi, pareiza finanšu pārvaldība un interešu konfliktu novēršana);
  5. uzskata, ka vismazāk attīstīto valstu nepietiekama pārstāvība vairākumā starptautisko finanšu, monetāro un regulatīvo iestāžu un institūciju rada nelīdzsvarotību, kā arī risku, ka netiek pietiekami risināti jautājumi, kas saistīti ar nevienlīdzību vai finansējumu nabadzīgākajām valstīm;
  6. uzskata, ka varētu uzlabot ne vien pārstāvības ģeogrāfisko pārklājumu, bet arī tādas citas jomas kā pilsoniskās sabiedrības, MVU, patērētāju un darba ņēmēju pārstāvju iesaistīšana apspriežu procesā starptautiskajās diskusijās par finanšu, monetārajām un regulatīvajām institūcijām; uzskata, ka situācijas uzlabošana ir minēto institūciju un nozaru pienākums;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

7. uzskata, ka Eiropas Savienībai vajadzētu racionalizēt un kodificēt savu pārstāvību daudzpusējās organizācijās/institūcijās, lai palielinātu Savienības līdzdalības pārredzamību, integritāti un pārskatatbildību un tās ietekmi un popularizētu ES tiesību aktus, kas pieņemti balstoties uz demokrātisku procesu; tāpat uzskata, ka ES būtu jāklūst par proaktīvāku pasaules līmeņa dalībnieku, kas pilda tādas G20 nākotnes saistības kā nebanku kredīšanas nozares pārveide, ārpusbiržas atvasināto (OTC) finanšu instrumentu reformas un sistēmisko risku novēršana un kas nodrošina, ka jaunie riski, kas rodas pasaules ekonomikā, tiek ietverti attiecīgās starptautiskās iestādes darba kārtībā;
8. aicina Eiropas dalībniekus, izstrādājot Eiropas un starptautiskā līmeņa politiku, vairāk uzmanības pievērst ES finanšu nozaru konkurētspējai pasaules tirgū;
9. atgādina, ka ES būtu jācenšas panākt pilntiesīgas locekles statuss starptautiskās ekonomikas un finanšu institūcijās, kuru locekle tā vēl nav un kurās šāda dalība būtu lietderīga (piemēram, ESAO un SVF); prasa attiecīgajām starptautiskajām ekonomikas un finanšu institūcijām veikt visas nepieciešamās izmaiņas dibināšanas aktos, lai ES varētu kļūt par to pilntiesīgu locekli;
10. uzskata, ka Savienībai kaitē situācijas, kurās kādas dalībvalsts vai valsts iestādes pārstāvji pasaules līmeņa organizācijā/institūcijā pauž nostāju, kas ir pretrunā Eiropas leģislatīvajiem vai normatīvajiem lēmumiem, kuri ir demokrātiski pieņemti ar balsu vairākumu; attiecīgi aicina uzlabot koordināciju starp šiem pārstāvjiem un padarīt to efektīvāku, piemēram, paredzot saistošākus mehānismus;
11. uzsver, ka Komisijai, kura kādā starptautiskā iestādē vai organizācijā pārstāv Savienību kopumā vai uzrauga privātu tehnisku struktūru, ir jābūt tiešāk pārskatatbildīgai pret iedzīvotājiem; uzsver Parlamenta būtisko nozīmi šajā procesā;
12. uzskata, ka būtu jāprecizē un jāformalizē organizāciju un ar tām saistīto darba grupu prioritātes; uzskata, ka vienprātības principa sistemātiska piemērošana var ne tikai palēnināt apspriežu procesu, bet arī vājināt ieteikumu saturu un ka organizāciju sastāvam ir jāatspoguļo to dažādie finansēšanas, ekonomikas un uzraudzības modeļi;
13. uzsver, ka, izstrādājot pasaules mēroga regulatīvās, uzraudzības un citas finanšu nozares politikas nostādnes, ir jāveic *ex ante* novērtējums; uzskata, ka šādi novērtējumi neskar citu iesaistīto likumdevēju politiskās prerogatīvas;
14. uzskata, ka ieteikumu īstenošana dažādās iesaistītajās valstīs joprojām ir nepietiekama, lai visā pasaulē radītu līdzvērtīgus konkurences apstākļus;
15. norāda, ka FSP pašlaik ir iesaistīta apdrošināšanas nozares standartu izstrādē; atzīst, ka IAIS ir būtiska nozīme globālajā apdrošināšanas politikā, bet uzsver, ka, iesaistot Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi (EAAPI), tiktu stiprināts Eiropas apdrošināšanas nozares ieguldījums, sniedzot nozares specializētās zināšanas, un tiktu nodrošināts, ka pasaules līmenī izstrādātie standarti nav pretrunā loģikai, kuru jau ir izstrādājusi ES;
16. atzinīgi vērtē ESAO darbu nodokļu jomā, jo īpaši ESAO un G20 nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas (BEPS) projektu; uzskata, ka nākamais uzdevums ir šī projekta īstenošanas uzraudzība; uzsver, ka būtu jāuzlabo koordinācija starp Komisiju un dalībvalstīm, kuras ir Finanšu darījumu darba grupas (FATF) locekles, lai ES varētu nodrošināt, ka tās nostāja tiek ņemta vērā;
17. atzinīgi vērtē ECB priekšsēdētāja gatavību turpināt sadarbību ar Parlamentu attiecībā uz ECB lomu banku darbības jomā, jo īpaši saistībā ar tādām pasaules mēroga standartu noteikšanas institūcijām kā FSP;
18. atzinīgi vērtē to, kā eurozonas valstis, kuras ir Āzijas Infrastruktūras investīciju bankas dalībnieces, ir organizējušas savu dalību, proti, bankas valdē tās visas pārstāv viens loceklis;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

19. tādēļ izvirza šādus ierosinājumus:

- aicina Komisiju, pamatojoties uz Eiropas un valstu līmenī pastāvošo paraugpraksi, izstrādāt Eiropas Pārredzamības, integritātes un pārskatatbildības rīcības kodeksu, kura mērķis ir sniegt vadlīnijas ES pārstāvju rīcībai starptautiskās organizācijās un institūcijās; prasa izstrādes procesā cieši iesaistīt Parlamentu;
- īpaši uzsver bažas par šādu organizāciju/iestāžu statusu, finansēšanu un darbību, to sadarbību ar iestādēm, ieinteresētajām personām un sabiedrību, komunikāciju un to dokumentu pieejamību; uzsver, ka ir jānodrošina taisnīga interešu pārstāvība, iekļaujot arī NVO ar atbilstīgām tehniskajām zināšanām un finanšu līdzekļiem, lai stiprinātu pilsoniskās sabiedrības līdzdalību;
- aicina Eiropas iestādes un aģentūras, kā arī dalībvalstis veicināt katra Eiropas pārstāvja pārskatatbildību pret demokrātiski ievēlētām struktūrām;
- prasa pieņemt iestāžu nolīgumu, lai formalizētu finanšu dialogu, ko organizētu ar Eiropas Parlamentu, lai noteiktu pamatnostādnes attiecībā uz Eiropas Savienības nostājas pieņemšanu un saskaņošanu pirms svarīgām starptautiska līmeņa sarunām, nodrošinot, ka šādas nostājas tiek *ex ante* apspriestas un darītas zināmas, kā arī garantējot turpmākus pasākumus, proti, regulārus Komisijas ziņojumus par šo pamatnostādņu un kontroles pasākumu piemērošanu; ierosina dialogā aicināt piedalīties ES iestādes, dalībvalstis un vajadzības gadījumā attiecīgo starptautisko organizāciju vadītājus; uzskata, ka, nosakot šāda dialoga sanāksmju biežumu un formātu (publiski vai aiz slēgtām durvīm), būtu jāņem vērā praktiski apsvērumi; uzskata, ka aktīvi ir jāiesaista arī dalībvalstu parlamenti to attiecīgajā līmenī, kontrolējot attiecīgo dalībvalstu pārstāvju paustās nostājas;
- uzskata, ka papildus šādām detalizētākām pamatnostādnēm varētu izstrādāt arī proaktīvas norāžu rezolūcijas, ko Parlaments pieņemtu ar atbilstošu regularitāti un kas paustu tā nostāju par vispārējo politisko virzību;
- uzskata, ka jautājumos, kuros Eiropas Parlaments līdzās Padomei ir viens no likumdevējiem, šāds dialogs palīdzētu noteikt sarunu mandātu, apvienojot Eiropas nostāju tās likumdošanas atbalstam, kas pieņemta ar balsu vairākumu, vai novēršot neatbilstības tiesību aktos, kuri ir pieņemšanas procesā;
- prasa Eiropas pārstāvjiem starptautiskās sarunās īpašu uzmanību veltīt saskaņotībai un konsekvencei starptautiskajām prasībām un standartiem, un pieņemtajiem saistošajiem ES tiesību aktiem, kā arī attiecīgo noteikumu ievērošanai, lai starptautiskā līmenī nodrošinātu vienlīdzīgu konkurences apstākļus;
- aicina uzlabot Komisijas pārskatatbildību pret Eiropas Parlamentu, racionalizējot to ES nostāju noteikšanu, kuras G20 sanāksmēs tiks paustas politikas jomās, kas saistītas ar nodarbinātību, enerģētiku, tirdzniecību, attīstību un korupcijas apkarošanu;
- prasa dalībvalstīm bez kavēšanās sākt ievērot lojālas sadarbības noteikumus;
- aicina dalībvalstis saskaņā ar vienoto uzraudzības mehānismu pieņemt banku savienības pārstāvību Bāzeles Banku uzraudzības komitejā;
- aicina Komisiju savā darba programmā ietvert ekonomikas un finanšu regulējuma ārējo dimensiju, t. i., darbu, ko paredzēts veikt starptautiskajās finanšu iestādēs, un iekšpolitikas saskaņotības uzlabošanai izveidot darba grupu pasaules mēroga ekonomikas pārvaldības un finanšu institūciju jautājumos;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- atzīmē Komisijas iniciatīvu, kas paredz sekmēt virzību uz eurozonas vienotu pārstāvību SVF; uzskata, ka tas būtu jādara, neskarot vienota Eiropas Savienības vēlēšanu apgabala izveidi ilgtermiņā;
  - norāda, ka saskaņā ar Līgumam pievienoto 14. protokolu atbildība par pastiprinātu koordināciju starp eurozonas dalībvalstīm ir jāuzņemas Eurogrupai, kuras darbībai ir pagaidu un neformāls raksturs, kamēr euro nav ieviests visās Savienības dalībvalstīs; uzskata, ka Eurogrupas pārredzamību un pārskatatbildību varētu uzlabot; saskaņā ar Eiropas Parlamenta 2012. gada 20. novembra rezolūciju⁽¹⁾, kurā pausti būtiski ieteikumi attiecībā uz banku, ekonomikas, fiskālo un politisko savienību, atbalsta nostāju, ka būtu jāmeklē formālāks un noturīgāks risinājums; atgādina, ka ir jānostiprina ekonomikas un monetāro lietu komisāra pilnvaru neatkarība un papildus ir jāparedz stingri pārskatatbildības mehānismi attiecībā ar Parlamentu un Padomi;
  - uzskata, ka papildus SVF individuālajam gadījumam nākamo gadu laikā būtu jāīsteno ES pārstāvības pakāpeniska racionalizēšana, vispirms īstenojot uzlabotu koordināciju un pēc novērtējuma veicot pārstāvības apvienošanu; uzskata, ka daļība šajās organizācijās un iestādēs būtu jānosaka atbilstoši ES iestāžu un Eiropas uzraudzības iestāžu, Padomes/Eurogrupas un valstu iestāžu attiecīgajai kompetencei; uzskata, ka paralēli ES būtu jāstrādā pie šo organizāciju un iestāžu darbības, lai no vienprātības pārietu uz svērtā vairākuma balsošanas sistēmu;
  - uzsver, ka Komisijas, Padomes vai attiecīgos gadījumos Eurogrupas pienākums ir stiprināt koordināciju, organizējot sagatavošanās sanāksmes; uzskata, ka vajadzības gadījumā būtu jāveido jaunas Padomes *ad hoc* darba grupas, ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas (EFC), SVF darba grupas (SCIMF), Eurogrupas jautājumu darba grupas (EWG) un Ekonomikas politikas komitejas (EPC) darbu;
  - aicina padziļināti izvērtēt dubulto (Eiropadomes prezidējošās valsts un Komisijas priekšsēdētāja) pārstāvību G20 sanāksmēs, lai konstatētu, cik lielā mērā tas vājina ES ārējo uzticamību, jo īpaši ņemot vērā vienotā finanšu pakalpojumu tirgus esamību; uzskata — lai veicinātu individuāli pārstāvēto dalībvalstu konvergenci, ir iespējami dažādi uzlabojumi, kam vajadzētu palīdzēt panākt efektīvu koordināciju pirms sanāksmēm un sekmēt spēcīgas Eiropas nostājas paušanu šajās sanāksmēs;
  - aicina ES iestādes un dalībvalstis veicināt ceļveža izstrādi par globālas, uz līgumiem balstītas finanšu organizācijas izveidi, pamatojoties uz *Jacques de Larosière* ziņojumā sniegtajiem ieteikumiem, ar plašām pilnvarām attiecībā uz ieteikumu sagatavošanu, sarunām par saistošiem obligātajiem standartiem, daudzpusējiem strīdu izšķiršanas mehānismiem un attiecīgā gadījumā sankcijām; uzskata, ka varētu izmantot gūto pieredzi, jo īpaši to, kas ar PTO palīdzību gūta tirdzniecības jomā, lai izveidotu iepriekš minētos daudzpusējos strīdu izšķiršanas mehānismus; uzsver, ka ierosinātajai organizācijai būtu jāpiemēro visaugstākie pārredzamības un pārskatatbildības standarti;
  - uzskata, ka Komisijai būtu jāpiešķir nepārprotamas pilnvaras atbalstīt jaunu stimulu daudzpusējas starptautiskās finanšu, monetārās un regulatīvās sadarbības veicināšanai;
  - aicina Komisiju nodrošināt, ka visi ES tiesību aktu priekšlikumi finanšu jomā papildina starptautiskajā līmenī veiktās darbības;
20.   uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 20. novembra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par Eiropadomes, Eiropas Komisijas, Eiropas Centrālās bankas un Eurogrupas priekšsēdētāju ziņojumu "Virzība uz patiesu ekonomikas un monetāro savienību" (OV C 419, 16.12.2015., 48. lpp.).

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

P8_TA(2016)0109

Piekrastes mazapjoma zveja no zvejas atkarīgos reģionos

Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par piekrastes mazapjoma zvejas inovāciju un diversifikāciju no zivsaimniecības atkarīgos reģionos (2015/2090(INI))

(2018/C 058/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku, ar kuru groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Regulu (ES) Nr. 508/2014 par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 349. pantu par pasākumiem, kurus pieņemot ir nepieciešams ievērot tālāko reģionu īpatnības un grūtības,
- ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 22. novembra rezolūciju par mazapjoma un nerūpniecisko zveju un kopējās zivsaimniecības politikas reformu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 23. oktobra rezolūciju par zināšanām par jūru 2020. gada perspektīvā — jūras gultnes kartografēšanu ilgtspējīgas zivsaimniecības sekmēšanai ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 13. maija paziņojumu “Inovācija jūras nozaru ekonomikā: apzināt mūsu jūru un okeānu potenciālu nodarbinātības un izaugsmes jomā” (COM(2014)0254),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 6. oktobra paziņojumu “Stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciatīva “Inovācijas savienība”” (COM(2010)0546),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1291/2013, ar ko izveido Pētniecības un inovācijas pamatprogrammu “Apvārsnis 2020” (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1982/2006/EK,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 15. oktobra atzinumu “Inovācija jūras nozaru ekonomikā: apzināt mūsu jūru un okeānu potenciālu nodarbinātības un izaugsmes jomā” (2015/C 012/15),
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2015. gada 21. janvāra atzinumu “Inovācija jūras nozaru ekonomikā: apzināt mūsu jūru un okeānu potenciālu nodarbinātības un izaugsmes jomā” (2015/C 019/05),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 13. septembra paziņojumu “Jūras nozaru izaugsme un izaugsmes noturību veicinošās iespējas” (COM(2012)0494),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ OV C 419, 16.12.2015., 167. lpp..

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0438.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- ņemot vērā tā 2015. gada 8. septembra rezolūciju par pētniecības un inovācijas potenciāla izmantošanu jūras nozaru ekonomikā, lai radītu darbvietas un izaugsmi ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 13. maija paziņojumu “Atlantijas reģiona jūrlietu stratēģijas rīcības plāns. Nodrošinot pārdomātu, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi” (COM(2013)0279),
  - ņemot vērā Komisijas 2012. gada 29. augusta Zaļo grāmatu “Zināšanas par jūru 2020 — no jūras dibena kartēšanas līdz prognozēm par turpmākajām norisēm okeānā” (COM(2012)0473);
  - ņemot vērā 2013. gada 2. jūlija rezolūciju par jūras nozaru izaugsmi — ilgtspējīgas izaugsmes veicināšana ES jūrniecības, jūras transporta un tūrisma nozarē ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 20. februāra paziņojumu “Eiropas stratēģija lielākai izaugsmei un darbvietām piekrastes un jūras tūrisma nozarē” (COM(2014)0086),
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A8-0044/2016),
- A. tā kā ar piekrastes zveju nodarbojas 80 % Eiropas zvejas kuģu flotes un tā kopā ar čaulgliemju ieguvi garantē augstu nodarbinātības līmeni piekrastes teritorijās, salās un tālākajos reģionos un ir sociāli un ekoloģiski ilgtspējīgs zvejas veids, kuram ir ievērojams potenciāls; tā kā piekrastes zveja būtiski un daudzveidīgi ietekmē piekrastes un salu teritoriju sociālo mantojumu un kultūras īpatnības;
- B. tā kā piekrastes un salu reģionos lielākoties nodarbojas ar tradicionālo komerciālo zveju, kas ir šo iedzīvotāju dzīvesveids un galvenais iztikas avots, un tā tieši un netieši rada darbvietas, jo īpaši reģionos, kuri ir atkarīgi no piekrastes zvejas un kuriem ir vajadzīgi īpaši pasākumi un atbalsts, lai sekmētu izaugsmi un attīstību;
- C. tā kā piekrastes zveja lielā mērā atšķiras dažādās dalībvalstīs un arī dažādos piekrastes reģionos vienā dalībvalstī attiecībā uz tās pamatdefinīciju un īpatnībām, tā kā šī situācija ir jālabo un jāaskaņo ar turpmākās kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) starpniecību un tā kā pastāv ievērojamas atšķirības starp dalībvalstīm saistībā ar ģeogrāfisko stāvokli, kā arī klimata, ekosistēmu un sociāli ekonomiskajiem faktoriem;
- D. tā kā pastāv atšķirības piekrastes zvejas īpatnībās dažādos slēgto jūru ūdeņos Eiropas Savienībā, piemēram, Adrijas jūrā un visā Vidusjūrā, kas atšķiras no zvejas īpatnībām Atlantijas okeāna atklātajās jūrās, tostarp visā Francijas Gviānas piekrastē un Indijas okeāna baseinā;
- E. tā kā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Regulā (ES) Nr. 508/2014 par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu (EJZF) mazapjoma piekrastes zveja ir definēta kā zveja, ko veic zvejas kuģi, kuru garums ir mazāks par 12 metriem un kuri neizmanto velkamus zvejas rīkus, un tā kā tā ir vienīgā piekrastes zvejas definīcija ES tiesību aktos;
- F. tā kā viens no reformētās KZP stūrakmeņiem ir reģionalizācija, atzīstot to, ka, ņemot vērā zivsaimniecības lielo dažādību, centralizēta pārvaldība nav piemērota; tā kā, ņemot vērā piekrastes un salu zvejas raksturojumu, reģionalizācija un decentralizētā pieeja ir īpaši svarīgas šajā nozarē un kopienās, kurās ar to nodarbojas;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0291.

⁽²⁾ OV C 75, 26.2.2016., 24. lpp.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- G. tā kā darbības, kuras finansē no EJZF, var gūt labumu no palielinājuma par 30 punktiem attiecībā uz atbalsta intensitāti, ja šīs darbības saistītas ar mazapjoma piekrastes zveju;
- H. tā kā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Regulā (ES) Nr. 508/2014 par EJZF ir noteikts, ka dalībvalstīs, kurās vairāk nekā 1000 kuģus var uzskatīt par mazapjoma piekrastes zvejas kuģiem, ir jāizstrādā rīcības plāns mazapjoma piekrastes zvejas attīstībai, konkurētspējai un noturīgumam;
- I. tā kā piekrastes zveja būtu jāpārvalda saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1380/2013, ņemot vērā atšķirīgos flotu zvejas rīkus, ar ģeogrāfisko situāciju saistītus un ar klimatu pamatotus ierobežojumus, zvejas paņēmienus un zivju krājumus atsevišķās dalībvalstīs un katrā atsevišķā zvejas zonā, tādējādi palīdzot saglabāt vietējās tradīcijas un ar zivsaimniecību saistītas darbības;
- J. tā kā katrā zvejas apgabalā ir savas īpatnības, informācijas apmaiņa un labas prakses apmaiņa starp dažādām teritorijām var palīdzēt ievērojami uzlabot zvejas darbību ietekmi uz vidi un jūras ekosistēmām, kā arī padarīt iespējamu labāku mijiedarbību starp visām cilvēku un saimnieciskajām darbībām piekrastes teritorijās un ap tām;
- K. tā kā ienākumi no mazapjoma zvejas ievērojami samazinās, jo būtiski palielinājušās ekspluatācijas izmaksas, īpaši saistībā ar degvielas izmaksām un zivju vērtības samazināšanos pirmajā pārdošanā, bieži vien izraisot zvejas intensitātes palielināšanos;
- L. tā kā dažādu zivsaimniecības mērksugu krājumu apsaimniekošanas nolūkos daudzos reģionos ir noteikti nopietni ierobežojumi zvejai un mazapjoma zivsaimniecības kopienām;
- M. tā kā piekrastes zvejā lielākoties tiek izmantoti tradicionālie zvejas rīki un paņēmieni, piemēram, "almadraba" zivju krāiņveida lamatas, kuru īpašības norāda uz piekrastes reģionu identitāti un dzīvesveidu, un ir ārkārtīgi svarīgi saglabāt un aizsargāt to lietošanu kā daļu no kultūras, vēstures un tradīciju mantojuma;
- N. tā kā nerūpnieciska zveja veicina piekrastes un salu kopienu dzīvotspēju, kontrolējot pieaugošo iedzīvotāju skaita samazināšanos un cīnoties pret zivsaimniecības nozarē nodarbināto iedzīvotāju novecošanu un bezdarbu; tā kā attīstībai un inovācijām var būt būtiska nozīme darbvieta radīšanā šajās kopienās; tā kā turklāt noteiktās zonās nerūpnieciskajai zvejai izmanto senus zvejas rīkus un paņēmienus, kuri ir videi nekaitīgāki un kuriem ir mazāka ietekme uz apdraudēto krājumu stāvokli;
- O. tā kā nerūpnieciska piekrastes un tradicionālajā zveja ir videi nekaitīgāka un ir galvenais ekonomikas veidošanas elements piekrastes un salu kopienu saglabāšanai, attīstībai un nodarbinātībai tajās;
- P. tā kā saskaņā ar Vidusjūras regulu velkamu zvejas rīku klasifikācijā ietilpst arī traļi un zvejas vadi, lai gan visās pārējās klasifikācijās, piemēram, Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas klasifikācijā, zvejas vadus uzskata par atsevišķu zvejas rīku grupu; tā kā noteikumus attiecībā uz velkamiem traļiem nevajadzētu piemērot tradicionālajiem piekrastes zvejas vadiem, kurus izmanto neapdraudētu sugu zvejai;
- Q. tā kā, neraugoties uz runām par jauninājumu ieviešanu zivsaimniecības nozarē un tās diversifikāciju, jāņem vērā tas, ka milzīgā zvejnieku kopiena ir atkarīga no tradicionālajiem un senajiem zvejas veidiem;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- R. tā kā jaunajā kopējā zivsaimniecības politikā (KZP) ir atzīta no zvejas atkarīgo piekrastes un salu reģionu nozīme un tā kā viens no galvenajiem dalībvalstu uzdevumiem ir nodrošināt pienācīgu dzīves līmeni no zvejas darbībām atkarīgajiem iedzīvotājiem, sekmēt šāda dzīves līmeņa sasniegšanu attiecībā uz piekrastes zveju un veicināt ilgtspējīgu piekrastes zveju un darbību diversifikāciju zivsaimniecībā un ienākumus tiem, kas dzīvo šādos piekrastes apgabalos, vienlaikus ņemot vērā sociāli ekonomisko realitāti un vides faktorus, šajā politikā jāuzsver arī zvejnieku apmācības, veselības un drošības jūrā nozīmīgums atbilstoši īpašajai aizsardzībai, kas piešķirta ar LESD 174. pantu;
- S. tā kā ar jauno Kopējās zivsaimniecības politikas regulu mazapjoma, piekrastes un tradicionālajiem zvejniekiem ir piešķirta preferenciāla piekļuve ūdeņiem 12 jūras jūdžu zonā, proti, ES ūdeņu visjutīgākajā daļā, un tā kā Komisijas novērtējumā attiecībā uz veco regulu par kopējo zivsaimniecības politiku konstatēts, ka 12 jūdžu zonas ir viens no iepriekšējā pārvaldības režīma nedaudzajiem panākumiem, kurš bija daudzu konfliktu pamatā saistībā ar telpas un resursu izmantošanu kopā ar citām cilvēku darbībām piekrastē, kuras pārklājās;
- T. tā kā LESD 349. pantā noteikts, ka, pieņemot pasākumus, jo īpaši pasākumus, kas attiecas uz zivsaimniecības nozari, ir jāņem vērā īpatnības un grūtības tālākajos reģionos, jo īpaši to ģeogrāfiskā nošķirtība, tālā atrašanās un saistībā ar apstākļiem okeānos bieži vien ļoti specifiskais reģionālais konteksts, kad ir vajadzīga pašnodrošināšana pārtikas ražošanā;
- U. tā kā ir jānorāda, ka, ņemot vērā tālāko reģionu specifiskās ģeogrāfiskās īpatnības un to ārkārtīgi lielo attālinātību no Eiropas, piekrastes zvejai ir būtiska nozīme šo reģionu ekonomikas attīstībā;
- V. tā kā piekrastes zveja tālākajos reģionos saskaras ar konkurenci, ko rada kuģi, kas peld ar trešās valsts karogu un kas izmanto vienas un tās pašas zvejas teritorijas, kā arī zvejo tās pašas sugas, lai pārdotu tās vienos un tajos pašos tirgos, papildus konkurencei, ko rada ārpuskopienas imports, kuram ir pilnīgi atšķirīgas ekspluatācijas izmaksas, kā arī reglamentējošie, sanitārie un vides ierobežojumi; tā kā šajā sakarībā nekādi centieni palīdzēt vietējai attīstībai un pašnodrošināšanai pārtikas ražošanā neko nedos, ja šajos reģionos nenodrošinās atbalstu ar konkrētām ES politikas jomām;
- W. tā kā tālākajos reģionos jūras akvakultūra kopā ar piekrastes zveju palīdz arī ekonomikas attīstībai un svaigu produktu piegādei vietējā teritorijā;
- X. tā ka lielākā daļa piekrastes reģionu, īpaši tie, kas atrodas Eiropas dienvidu valstīs, un salu reģionu saskaras ar ievērojamu ekonomikas lejupslīdi, kas ir izraisījusi iedzīvotāju skaita samazināšanos un iedzīvotāju izceļošanu uz citiem reģioniem labāku darba un izglītības iespēju meklējumos;
- Y. tā kā Eiropas krīze ir apliecinājusi, ka Eiropai ir nepieciešams diversificēt savu saimniecisko darbību un ka ir svarīgi analizēt jaunus inovācijas un zināšanu modeļus, kas var radīt jaunas darbvietas vietējā līmenī;
- Z. tā kā daži piekrastes zvejas reģioni atrodas tuvu ekonomiski attīstītiem reģioniem un tūrisma galamērķiem, bet tie tomēr nespēj panākt pienācīgu ekonomikas izaugsmi; tā kā šajos reģionos aizvien pieaug spiediens attiecībā uz jūras resursu izmantošanu un zivsaimniecība tiek atstāta novārtā, priekšroku dodot tūrisma nozarei, pat ja šīs divas nozares ir savietojamas un papildina cita citu;
- AA. tā kā reģistrācijas žurnāli bieži rada administratīvo slogu mazajiem piekrastes zvejas uzņēmumiem un būtu vēlams lielāks elastīgums;
- AB. tā kā šā tūrisma nozares spiediena uz piekrastes teritorijām pamatā ir galvenokārt dažas konkrētas darbības, piemēram, nekontrolēta atpūtas zvejošana, kas dažās teritorijās rada slogu jūras resursiem un ietekmē uzņēmējdarbības iespējas tiem, kuri dzīvo tradicionālās zvejas teritorijās;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- AC. tā kā ir svarīgi no zvejas atkarīgajos reģionos dibināt zivsaimniecības vietējās rīcības grupas (ZVRG), jo tās ir atzītas par efektīvu līdzekli, kā nodrošināt iespējas un izdevības zvejas darbību diversifikācijai, lai visbeidzot panāktu piekrastes un salu reģionu vispārējo attīstību un sociālo kohēziju šajos reģionos, un tāpēc pastāv nepieciešamība vēl vairāk palielināt saimnieciskos resursus, lai šīs grupas spētu veidoties un darboties attiecīgajās teritorijās;
- AD. tā kā sievietes, kas vāc čaulgliemjus, joprojām netiek novērtētas un sievietes kopumā ir nepietiekami pārstāvētas zivsaimniecības nozarē;
- AE. tā kā sievietes, kas strādā jūrniecības nozarē, piemēram, kā tīklu audējas, piegādātājas, izkrāvējas un pakotājas, joprojām netiek novērtētas kā grupa;
- AF. tā kā ekonomikas krīze ir jūtama arī zivsaimniecības nozarē, jo īpaši tām iedzīvotāju grupām, kuras visvairāk skar bezdarbs, piemēram, jauniešiem un sievietēm, ir nepieciešama diversifikācija un inovācija, lai palielinātu nodarbinātību, izmantotu jaunās iespējas, piemēram, jūras nozaru ekonomikas un vidi saudzējošas ekonomikas attīstības politiku, un novērstu un vērstos pret zvejas marginalizāciju jaunattīstības un nomaļos reģionos; tā kā īpaša uzmanība būtu jāpievērš profesionālajai apmācībai;
- AG. tā kā diversifikāciju piekrastes un salu reģionos varētu panākt ar darbībām, kas ir saistītas ar zvejas produktu, gastronomijas, tūrisma, kultūras, vēstures un tradīciju mantojuma, vides un vidi saudzējošas ekonomikas izaugsmes tirgvedību un popularizēšanu;
- AH. tā kā pašreiz tiek izstrādāta jūras nozaru ekonomikas koncepcija un tā var ievērojami veicināt izaugsmi un ekonomikas attīstību, kā arī darbvietu radīšanu, jo īpaši piekrastes un salu valstīs un reģionos, kā arī tālākos reģionos;
- AI. tā kā piekrastes un salu kopienas ir ļoti ieinteresētas jūras nozaru ekonomikas koncepcijas īstenošanā;
- AJ. tā kā ES iniciatīvā par Inovācijas savienību ir atzītas un apzinātas nepilnības, kas ierobežo un kavē pētniecības un inovācijas attīstību, piemēram, nepietiekami ieguldījumi zinātnes jomā, pienācīgu datu trūkums par jūrām un okeāniem, pārāk mazs finansējums un privātā un publiskā sektora sadarbības trūkums;
- AK. tā kā jūras nozaru ekonomikas attīstība veicinātu vispārējo ekonomikas attīstību, jo īpaši piekrastes, salu un tālākajos reģionos, un tieši no zivsaimniecības atkarīgajiem reģioniem ir galvenā loma inovāciju izstrādē un tie būtu jāiesaista visos jūras nozaru ekonomikas attīstības posmos;
- AL. tā kā zivsaimniecības nozarē tādā pašā veidā kā citās nozarēs vides un ekonomikas joma ir atkarīgas viena no otras; tā kā tālab jūras nozaru ekonomikas izstrādē būtu jākoncentrējas uz sociālo ekonomiku un ilgtspējīgiem un videi draudzīgiem projektiem un darbībām, kas ir paredzēti jūras vides un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai kopumā, īpaši atbalstot videi draudzīgas nerūpnieciskās zvejas darbības, kas veicina bioloģisko daudzveidību; tā kā šiem projektiem un darbībām ir jābūt ilgtspējīgām no sociālā un ekonomiskā viedokļa, lai nodrošinātu, ka mazapjoma zveja saglabā savu dzīvotspēju;
- AM. tā kā jūras nozaru ekonomika var palīdzēt uzlabot drošību uz zvejas kuģiem un zvejnieku darba apstākļus un labklājību;
- AN. tā kā vides un selektivitātes mērķi attiecas vienādi uz visām jomām, bet maziem kuģiem var būt problemātiski ievērot izmetumu izkraušanas pienākumu;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- AO. tā kā vides aizsardzības jautājumos nav pietiekami ņemta vērā antropogēnā ietekme, proti, cilvēku darbības, piekrastes reģionos; tā kā nav pietiekami atzīta vai izvērtēta dažādu darbību kumulatīvā ietekme piekrastes reģionos; tā kā zivsaimniecības nozari īpaši ietekmē dažās teritorijās veiktās darbības, piemēram, jūras transports, tūrisms, nekontrolēta un izsmēloša atpūtas zveja, šo darbību rezultātā iegūto sugu pārdošana, malumedniecība, pilsētu un rūpnieciskie notekūdeņi no cietzemes u. c.;
- AP. tā kā zināšanas par jūras vidi, jo īpaši jūras ekosistēmas stāvokli, ir ārkārtīgi svarīgas, lai varētu izvērtēt dažādu darbību ietekmi uz vidi, kā arī lai noteiktu pienācīgus aizsardzības pasākumus un uzraudzības programmas ar mērķi veicināt zivju krājumu atjaunošanos, resursu ilgtspējīgu izmantošanu un inovāciju izstrādi; tā kā dati par jūras vidi ir nepietiekami un neatbilstoši sistematizēti;
- AQ. tā kā dažos reģionos nelegāla zveja patiesi apdraud nerūpnieciskās piekrastes zvejas pastāvēšanu, kā arī zvejas resursu un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu;
- AR. tā kā integrētās jūrniecības politikas mērķis ir reaģēt uz jaunajām problēmām, ar ko saskaras jūras nozare un zvejnieki visā Eiropā, sākot no vides aizsardzības līdz piekrastes attīstībai, izmantojot akvakultūru, jūras tūrisma vai citas saimnieciskās darbības, kas saistītas ar jūras nozaru izaugsmi,
1. aicina Komisiju pielāgot piekrastes, mazapjoma un tradicionālās zvejas definīciju atbilstoši sociāli ekonomiskajām pazīmēm un īpatnībām, nevis vienīgi zvejas kuģu izmēriem un jaudai, jo spēkā esošie ES noteikumi nav apmierinoši; ierosina izmantot reģionalizāciju, lai pielāgotu piekrastes zvejas definīciju katrā konkrētā gadījumā atbilstoši ikvienas zivsaimniecības īpatnībām; ierosina ņemt vērā virkni indikatīvu kritēriju, piemēram, kuģa lielumu un izmantotos zvejas rīkus, zvejas metožu selektivitāti, zvejas reisu ilgumu un to, vai kuģa īpašnieks ir uz kuģa, uzņēmējdarbības tradicionālās formulas un īpašuma un uzņēmējdarbības struktūras, kas parasti darbojas šajās teritorijās, ieguves nozares iesaisti pārstrādē un pārdošanā, tās patieso būtību un mērogu, kā arī citus faktorus, kas saistīti ar tradicionālajām darbībām, uzņēmumu atbalstu vai ietekmi uz vietējām kopienām;
  2. aicina Komisiju ņemt vērā mazapjoma piekrastes zvejas situāciju salu kopienās, kas tradicionāli ir atkarīgas no zvejas savai iztikai un ir iesaistīti zvejas darbībās visa gada laikā;
  3. aicina Komisiju un dalībvalstis pakāpeniski palielināt kvotas, kas piešķirtas nerūpnieciskiem zivsaimniecības uzņēmumiem, lai sekmētu šo sociāli un ekoloģiski ilgtspējīgo zvejas veidu;
  4. aicina Komisiju atbalstīt inovatīvus projektus un tiesību normas, kas veicina attīstību piekrastes, salu un tālākajos reģionos, ņemot vērā saimniecisko darbību daudzveidību, kā līdzekļus nerūpnieciskās zvejas pozitīvās ārējās ietekmes rosināšanai gan attiecībā uz sociālo un ekonomisko kohēziju, gan vides aizsardzību, izmantojot jauna veida atbalstu saistībā ar pašreizējo Eiropas finansējumu; uzsver, ka prioritāte ir jāpiešķir projektiem, kas vērsti uz ilgtspējīgu darbvieta izveidi un saglabāšanu, aizvien vairāk iesaistot ieguves nozari pārstrādē un tirdzniecībā, tādu uzņēmējdarbības formulu veicināšanā, kas saistītas ar sociālo ekonomiku, īstermiņa tirgus ķēžu veicināšanā, jaunu tehnoloģiju ieviešanā zvejas preču un pakalpojumu veicināšanai un pārdošanai, inovācijā, lai izstrādātu jaunus preces un pakalpojumus, un tradicionālās lomas saglabāšanā un aizsargāšanā;
  5. uzskata, ka, pārskatot tehnisko pasākumu sistēmu, jāņem vērā piekrastes zvejas īpatnības un jāpieļauj daži izņēmumi ar nosacījumu, ka tie ir pamatoti saistībā ar reģionalizāciju;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

6. aicina Komisiju koordinēt Eiropas līmeņa izpēti, lai noteiktu piekrastes zvejas atpūtas nolūkā ietekmi uz tradicionālajām zvejas darbībām, kā arī lai noteiktu parametrus, kas nepieciešami, lai samazinātu piekrastes zveju atpūtas nolūkā dažās teritorijās; aicina stingrāk uzraudzīt šo darbību, lai novērstu jebkādu traucējumus starp ieguves nozari un šādu praksi, kas jau ir iemesls bažām tālākajos reģionos ar nozīmīgām tūrisma nozarēm;
7. aicina dalībvalstis, piešķirot EJZF finansējumu, par prioritāti noteikt mazapjoma piekrastes zveju un vienkāršot procedūras uzņēmējiem, kas nodarbojas ar šāda veida zvejniecību;
8. mudina šo pasākumu veicināšanā iesaistītās iestādes nodrošināt, ka visas ieinteresētās personas uz vietas, uzņēmēju apvienības, zvejniecības un okeanogrāfijas pētniecības institūti, universitātes, tehnoloģiju centri un vietējās un reģionālās iestādes iesaistās inovācijas procesos, lai palīdzētu ar projektiem ieviest visaptverošus pasākumus, uzlabotu to finansēšanas iespējas un sniegtu tiem pietiekamu atbalstu atbilstības nodrošināšanai Eiropas Zivsaimniecības fonda prasībām;
9. aicina Komisiju atskaitīties Parlamentam par tiem rīcības plāniem mazapjoma piekrastes zvejas attīstībai, konkurētspējai un ilgtspējai, kurus EJZF vajadzībām izstrādājušas dalībvalstis;
10. aicina Komisiju veikt nepieciešamos pasākumus dažādu sieviešu grupu atbalstīšanai jūrniecības nozarē, lai veicinātu viņu līdzdalību un pārstāvību visās jomās gan lēmumu pieņemšanas procesos, gan zvejas darbībās;
11. aicina Komisiju ieviest konkrētus pasākumus, kuru mērķis ir atzīt un uzlabot darba apstākļus strādājošām sievietēm, piemēram, tīklu audējām, piegādātājām, izkrāvējām un pakotājām;
12. aicina Komisiju ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm stiprināt Eiropas Zivsaimniecības reģionu tīkla (*FARNET*) lomu, jo šis tīkls sniedz ievērojamu palīdzību zivsaimniecības vietējam rīcības grupām (*FLAG*);
13. aicina Komisiju atbalstīt un rosināt *FLAG* dibināšanu un darbību, palielinot saimnieciskos resursus, jo šīs grupas pašlaik tieši nodrošina pastāvīgu atbalstu un konsultācijas zivsaimniecības nozarei, tādējādi veicinot sociāli iekļaujošas ilgtspējīgas attīstības modeli zvejas teritorijās un iedvesmojot jauniešus un sievietes iesaistīties jaunos uzņēmējdarbības projektos un sekmēt inovācijas infrastruktūras renovāciju, saimnieciskos ieguldījumus un diversifikāciju, kā arī pašu zivsaimniecību vietējās pārvaldības plānus; aicina Komisiju stiprināt kompetento iestāžu nozīmi un funkcijas jaunu inovatīvu darbību izstrādē un strādāt ciešā sadarbībā ar dažādiem nozares dalībniekiem;
14. aicina Komisiju palīdzēt stiprināt zivsaimniecības kopienu lomu vietējā attīstībā un vietējo zivsaimniecības resursu un jūrniecības darbību pārvaldībā;
15. aicina Komisiju ņemt vērā sieviešu īpašo nozīmi tautsaimniecībā, piekrastes teritorijās un rīkoties atbilstīgi tam, kā tas jau ir darīts lauksaimniecības nozarē; prasa atzīt IKP izteiksmē summas, kuras ar savu darbu iegulda sievietes, veicot palīguzdevumus, un to, cik svarīgs ir viņu ieguldījums mājsaimniecībās, kurās darba dalīšana atbilstoši dzimumam parasti nozīmē, ka ieguvē bija iesaistīti tikai vīrieši; prasa atzīt tradicionālo sievietes lomu kā profesionālo darbību visos līmeņos šajā nozarē un izveidot specializētas programmas, kuru mērķis ir atbalstīt sieviešu uzņēmējdarbību šajos apgabalos;
16. aicina Komisiju veicināt un atbalstīt ieguldījumus zivsaimniecības nozares diversifikācijā, izstrādājot papildinošas darbības un nodrošinot daudzveidīgas karjeras iespējas zivsaimniecībā, tostarp ieguldījumus zvejas kuģos, drošības aprīkojumā, apmācībā, vides pakalpojumos zivsaimniecības nozares darbībās un kultūras un izglītības jomas pasākumos, īpašu uzmanību pievēršot vides aizsardzībai un noturīgas izaugsmes sekmēšanai; uzsver, ka galvenajam mērķim ir jābūt sociāli, ekoloģiski un ekonomiski dzīvotspējīgu darbību finansēšanai, ar kurām iespējams radīt darbvietas, jo īpaši jauniešiem un sievietēm; uzsver, ka jūras akvakultūra ir savietojama ar piekrastes zveju tālākajos reģionos un papildina to, un aicina Komisiju atbalstīt lauksaimniecību un šķirņu veidošanas paņēmienus tropu vai subtropu teritoriju siltajos ūdeņos; aicina Komisiju uzsvērt sieviešu lomu nerūpnieciskajā piekrastes zvejā un visās ar to saistītajās darbībās;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

17. aicina Komisiju veicināt zvejas tūrisma izveidi un attīstību, lai piemērotu atšķirīgu uzņēmējdarbības stratēģiju, kas atbilst potenciālam šajā segmentā, un spētu efektīvāk apmierināt tās vajadzības, strādājot ar mērķi radīt jaunu tūrisma veidu, kurā līdzās citiem aspektiem galvenos centienus veltītu kvalitātei, elastībai, inovācijai un zvejas apgabalu vēsturiskā un kultūras mantojuma, kā arī vides un veselības saglabāšanai; aicina Komisiju sekmēt un atbalstīt arī ieguldījumus zvejas tūrisma jomā, lai radītu daudzveidīgas iespējas tūrismam, veicinot gastronomiju, kas saistīta ar nerūpnieciskās zvejas produktiem, maksšķerēšanas tūrisma darbības, zemūdens un niršanas tūrismu utt., tādējādi ļaujot ilgtspējīgi izmantot zvejas mantojumu un sekmējot konkrētā zvejas reģiona atpazīstamību;
18. uzsver jūras sporta aktivitāšu pieaugošo nozīmi vietējo kopienu stiprināšanā, jo īpaši ārpus sezonas, attīstot zemūdens, niršanas un citus ūdens sporta veidus, piemēram, sērfošanu vai bodibordingu;
19. aicina Komisiju nolūkā sekmēt zvejas tūrisma izveidi un attīstību aktīvi veicināt un atbalstīt ieguldījumus zivsaimniecības diversifikācijā attiecībā uz kultūras un mākslas jomu, kas ir daļa no tradicionālā mantojuma (rokdarbi, mūzika un dejas), un atbalstīt ieguldījumus tradīciju, vēstures un zivsaimniecības mantojuma veicināšanai kopumā (zvejas rīki, paņēmieni, vēsturiskie dokumenti u. c.), izveidojot muzejus un rīkojot izstādes, kas ir cieši saistītas ar piekrastes zveju;
20. aicina Komisiju apsvērt iespēju atļaut ieguves darbībām paredzēto kuģu izmantošanu dažādiem mērķiem, lai, saglabājot šo mērķi, tos varētu pielāgot citu veidu darbībām, kas saistītas ar atpūtas un tūrisma nozari, piemēram, jūras informācijas dienām, vai darbībām, kas saistītas ar pārstrādi, apmācību vai gastronomiju utt., saskaņā ar sistēmu, kas darbojas lauksaimniecības nozarē, ietverot lauksaimniecības uzņēmumu skolas vai agrotūrismu;
21. aicina Komisiju un dalībvalstis ar to pārvaldības aģentūru starpniecību nodrošināt, ka mazapjoma piekrastes zivsaimniecības saņem taisnīgu daļu no EJZF finansējuma, īpaši ņemot vērā tai noteiktos administratīvos ierobežojumus;
22. aicina Komisiju izstrādāt pasākumus, kuri sekmētu un veicinātu mobilitāti starp profesijām, kas saistītas ar jūru;
23. prasa darīt sabiedrībai pieejamus par publiskā sektora līdzekļiem finansētu pētījumu un projektu rezultātus saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem nodrošināt efektīvāku pašreiz pieejamo datu par jūrām un okeāniem izpaušanu un piekļuvi tiem un likvidēt pašreizējās administratīvās barjeras, kas traucē izaugsmei un inovācijas attīstībai;
24. mudina Komisiju uzlabot regulējumus, ieviešot mehānismus, lai pārraudzītu kvotu taisnīgu piešķiršanu mazapjoma zvejai attiecībā uz kopīgi zvejojāmām sugām;
25. uzsver, ka zvejnieceības galvenais produkts ir pašas zivis un ka ir būtiski stiprināt dažādus zivju izmantošanas veidus, tostarp konservētu zivju un zivju blakusproduktu izmantošanu; aicina Komisiju aktīvi veicināt un atbalstīt ieguldījumus zivsaimniecības diversifikācijai attiecībā uz zivju produktu tirdzniecību un pārstrādi un veicināt vietējo izplatīšanas kanālu attīstību, šo produktu popularizēšanu, izveidojot svaigu produktu vietējās atšķirības zīmes un/vai preču zīmes un atbalstot vietējās uzņēmējdarbības projektu izstrādi, kuru mērķis ir īstenot šādus pasākumus; uzsver, ka inovācijas veicināšanai šādā veidā jo īpaši jāietver marķējums un zīmogi, kas garantē vietējo zivju produktu kvalitāti;
26. prasa nodrošināt lielāku elastīgumu attiecībā uz tādu kuģu reģistrācijas žurnāliem, kas ir īsāki par 12 metriem, jo īpaši attiecībā uz prasību, ka dokumenti ir jānosūta 48 stundu laikā, jo tas rada ievērojamu administratīvo slogu; šajā sakarībā ierosina, lai kuģi, kas pārdod visas nozvejotās zivis izsolē, būtu atbrīvoti no šā pienākuma, kas ļautu iegūt no tiem vajadzīgo informāciju, neradot nevajadzīgu administratīvo slogu;
27. mudina izveidot aizsargājamās jūras teritorijas, kas veicinās ilgtspējīgus zivju resursus un sekmēs nelegālas, neregistrētas un neregulētas zvejas kontroli un cīņu pret to; uzsver, ka ES šajā jautājumā jāsniedz dalībvalstīm pienācīgi norādījumi, koordinācija un atbalsts;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

28. prasa nodrošināt stingru atbalstu sieviešu darbam, jo viņu ieguldījums nerūpnieciskajā zvejā ir būtisks; jo īpaši uzsver svarīgos uzdevumus, ko veic sievietes pārstrādes ķēdē, un viņu būtisko lomu čaulgliemju vākšanā;
29. norāda, ka saistībā ar piekrastes zvejas darbībām tālākajos reģionos ir tiesības uz kompensācijas sistēmu, kas atzīta saskaņā ar EJZF, jo šādas darbības rada ievērojamas papildu izmaksas; aicina Komisiju paplašināt šo sistēmu, papildinot to ar īpašu tālākajiem reģioniem paredzētu mehānismu, kas ir līdzīgs POSEI sistēmai lauksaimniecības nozarē;
30. aicina Komisiju atbalstīt svaigu produktu, kas iegūti nerūpnieciskā zvejā, no čaulgliemjiem vai no mazapjoma, ilgtspējīgas un plaša apjoma akvakultūras, ieviešanu sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumos (izglītības iestādēs, slimnīcās, restorānos u.c.);
31. uzsver, ka tālākajiem reģioniem ir īpašas iezīmes, ko rada to nošķirtība un atrašanās uz salām; uzsver, ka šīs īpašās iezīmes rada papildu izdevumus piekrastes zvejai šajos reģionos un ka šīs papildu izmaksas būtu jākompensē pilnībā kā daļa no EJZF;
32. uzsver, ka piekrastes zvejas flotēm tālākajos reģionos bieži vien ir novecojoši kuģi, kas izraisa ar drošību uz klāja saistītas problēmas; aicina Komisiju ierosināt Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Regulas (ES) Nr. 508/2014 par EJZF pārskatīšanu, lai atļauju kuģu atjaunošanu piekrastes mazapjoma zvejai tālākajos reģionos ar nosacījumu, ka nepalielināsies to jauda;
33. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt piekļuvi datiem par jūrām un ekoloģiskajiem datiem, lai veicinātu pārredzamību, inovāciju un attīstību, un garantēt visām ieinteresētajām pusēm piekļuvi zinātniskai informācijai, kas izstrādāta ar publiskā līdzfinansējuma atbalstu;
34. uzsver, ka okeāniem un teritorijām gar krastiem un to tuvumā ir potenciāls, kas joprojām lielā mērā nav izpēti attiecībā uz attīstību, nodarbinātību, enerģētisko neatkarību, inovāciju un ilgtspējīgu attīstību; uzskata, ka šā potenciāla un šo apgabalu lomas atzīšana ES padarītu šos piekrastes, salu un tālākos reģionus pievilcīgākus un veicinātu to attīstību;
35. pauž bažas par programmas “Apvārsnis 2020” piemērošanu jūras nozaru ekonomikas jomā, jo tā ir galvenā pētniecības un inovācijas attīstības programma Eiropas līmenī; atbalsta ieceri izveidot jūras nozaru ekonomikas zināšanu un inovācijas kopienas (ZIK) pamatprogrammā “Apvārsnis 2020”, kas palīdz stiprināt darbības piekrastes reģionos, izmantojot starptautiskas publiskā un privātā sektora partnerības;
36. atbalsta finansējuma, kas paredzēts inovācijai un jūras nozaru izaugsmei, izmantošanu, lai finansētu pamatpētījumus, pētniecību un izstrādi, apmācību, uzņēmumu izveidi, vides aizsardzību un novatorisku produktu un procesu laišanu tirgū;
37. aicina Komisiju nodrošināt atbalstu kā daļu no iniciatīvām tādu projektu finansējuma tiešai pārvaldībai, kuri koncentrējas uz piekrastes zivsaimniecībām un piekrastes reģionu attīstību;
38. uzsver, ka ir būtiski tādi vides aizsardzības instrumenti kā atsevišķu projektu ietekmes uz vidi novērtējumi un stratēģiju, plānu un programmu stratēģiskie vides novērtējumi, kuri palīdz nodrošināt zivsaimniecību ilgtspējīgu darbību;
39. uzsver integrētās jūrniecības politikas nozīmi no zvejas atkarīgo reģionu nākotnei, un saprot, ka jāpastiprina saistības attiecībā uz jūras nozaru izaugsmes stratēģiju; mērķis ir sniegt ilgtermiņa atbalstu ilgtspējīgai izaugsmei visās jūras un jūrniecības nozarēs, tādējādi atzīstot, cik liela nozīme ir jūrām un okeāniem kā virzītājspēkam, kas nodrošina nodarbinātību un rada darbvietas piekrastes reģionos;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

40. uzsver, ka piekrastes un salu reģioni, kā arī tālākie reģioni ir galvenie inovācijas attīstītāji un ka tie būtu jāiesaista visos jūras nozaru ekonomikas attīstības posmos;

41. uzsver EJZF nozīmi, kas īpaši koncentrējas uz zivsaimniecības nozares diversifikāciju un inovāciju, lai atbalstītu zivsaimniecības, kas ir ekoloģiski ilgtspējīgas, novatoriskas, konkurētspējīgas, efektīvas un uz zināšanām balstītas; uzsver nepieciešamību palielināt finansējumu Eiropas Zivsaimniecības fonda ceturtajai apakšprogrammai, lai atbalstītu zvejnieku kopienu locekļus un uzlabotu viņu dzīves līmeni, izstrādājot jaunas darbības; aicina Komisiju apstiprināt EJZF reģionālās versijas, cik drīz vien iespējams;

42. uzsver, ka ir svarīgi stiprināt saikni starp vietējām kopienām un universitātēm /tehnoloģiju centriem, kas izšķirīgi sekmēs jaunas uzņēmējdarbības inkubatorus, ar kuru starpniecību būs iespējams radīt jaunas uzņēmējdarbības idejas jūrniecības nozarē;

43. aicina Komisiju aktīvi veicināt projektus, kas atbalsta inovācijas un tehnoloģiju attīstības stiprināšanu ar mērķi izstrādāt vai ieviest jaunus produktus, aprīkojumu, paņēmienus, kā arī jaunas vai uzlabotas pārvaldības un organizācijas sistēmas; aicina Komisiju veicināt un mudināt informācijas un labas prakses apmaiņu starp dažādām zvejas teritorijām tā, lai sekmētu inovatīvu un ilgtspējīgu zvejas metožu izstrādi; šajā sakarībā uzskata, ka ir ļoti svarīgi iekļaut jūrnieku un zvejniecības skolu programmās apmācības moduli uzņēmējdarbības un diversifikācijas nolūkā;

44. aicina Komisiju veicināt jaunu, inovatīvu uzņēmumu izveidi no zvejas atkarīgos reģionos, dodot stimulu uzņēmējdarbībai un jaunu uzņēmumu veidošanai, kam būtu labas iespējas panākumiem jūrlietu nozarē, veicinot tradicionālo piekrastes zvejniecības darbības diversifikāciju, radot darbvietas un piesaistot iedzīvotājus vai saglabājot viņu skaitu;

45. aicina Komisiju izmantot selektīvu pieeju, izstrādājot tiesību aktu priekšlikumus par zvejas rīku un paņēmieni izmantošanu tā, lai ņemtu vērā faktiskos ietekmi, kāda šiem zvejas rīkiem un paņēmieniem ir uz nerūpnieciskās zvejas resursiem visos attiecīgajos apgabalos; aicina Komisiju nodrošināt, ka visas likumdošanas iniciatīvas tiek pakļautas rūpīgam iepriekšējam ietekmes novērtējumam, ņemot vērā konkrētus faktorus, kas attiecas uz katru zvejas teritoriju; uzskata, ka neselektīvā pieeja attiecībā uz zvejas rīkiem un paņēmieniem nopietni ietekmē jau tā marginalizēto piekrastes un salu kopienu dzīvotspēju, izraisot turpmāku iedzīvotāju skaita samazināšanos un kavējot attīstību un inovāciju; uzskata, ka nerūpnieciskajai piekrastes zvejai jāpiemēro pozitīva diskriminācija; uzskata, ka šāda pieeja kā gadījumā ar priekšlikumu aizliegt dreifējošus tīklus vedina uz domām, ka Komisija joprojām pielāgojas decentralizētai KZP, kuru abas likumdevējas iestādes izvēlējas pieņemt; atgādina Komisijai par tās pienākumu reģionalizācijas ietvaros, kā tas noteikts jaunajā KZP regulā;

46. norāda, ka jūras piekrastes ekosistēmas ir viegli ietekmējamas, un mudina dalībvalstis un Komisiju saskaņā ar piesardzības principu izvērtēt jebkuru tādu darbību ekoloģisko ietekmi, kuras varētu ietekmēt zivju krājumu ilgtspēju, piemēram, jūras transporta, atkritumu, transporta, ūdens nesējslāņa piesārņojuma, urbšanas darbību vai tūrisma objektu būvēšanas piekrastē, ietekmi;

47. iesaka Komisijai piešķirt vislielāko nozīmi nerūpnieciskās piekrastes zvejas un mazapjoma zvejas ES sociālekonomiskajam svarīgumam, alternatīvo metožu pieņemšanai, nosakot flotes segmentus, un darbības diversifikācijai no zvejas lielā mērā atkarīgos piekrastes reģionos; norāda, ka svarīgi ir apkopot zinātnisko informāciju, kas palīdz labāk pārvaldīt nerūpniecisko zveju, lai tā kļūtu ilgtspējīga no bioloģiskā, sociālā, ekonomiskā un vides viedokļa;

48. aicina Komisiju paātrināt sociālo partneru nolīguma par Starptautiskās Darba organizācijas 2007. gada konsolidēto Konvenciju par darbu zvejniecībā transponēšanas procesu attiecīgā ES tiesību aktā;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

49. aicina Komisiju saskaņā ar Vidusjūras regulā norādīto zvejas rīku klasifikāciju, ko izstrādājuši eksperti, ņemt vērā atšķirības starp traļu tīkliem un zvejas vadiem, lai nodrošinātu vislabākos noteikumus attiecībā uz ilgtspējīgāku katra veida izmantošanu, ņemot vērā jaunākos zinātniskos ieteikumus;
50. aicina Komisiju raudzīties, lai tiktu veikts novērtējums par zivju krājumu stāvokli, kas svarīgs piekrastes zivsaimniecībām, un uzsver, ka ir jāanalizē mazapjoma zvejas ietekme uz zivju krājumiem, neaizmirstot būtiskākos paņēmienus, piemēram tunzivs zveju, ņemot vērā to, ka piekrastes zvejā zvejas sugas ir ļoti svarīgas sociālekonomiskajā aspektā, pat ja tās veido tikai nelielu daļu no kopējiem lomiem, bet tomēr ir ļoti nozīmīgas izdzīvošanai zvejniekiem, kuri no tām ir finansiāli atkarīgi ikdienā;
51. pauž bažas par tradicionālo zvejas paņēmienu un prasmju zaudēšanu nelabvēlīgā tiesiskā regulējuma dēļ, kas ietekmē piekrastes kopienas;
52. aicina Komisiju grozīt noteikumus par zvejas rīku tehniskajiem parametriem, piemēram, minimālo linuma acs izmēru, tīkla augstumu un attālumu no krasta, kā arī dziļumu, kādā tīklus var izmantot, lai nodrošinātu līdzsvarotāku zivju krājumu ražīgumu un saglabātu bioloģisko daudzveidību;
53. aicina Komisiju grozīt spēkā esošā regulējuma noteikumus, ar kuriem nosaka nepieciešamo attālumu no krasta, kā arī dziļumu, kādā zvejas rīkus var izmantot, un ņemt vērā dalībvalstu pierobežu teritoriju ģeogrāfiskās īpatnības;
54. uzsver, ka ir jāveic grozījumi 2006. gadā pieņemtajā regulā par Vidusjūras zvejas resursu ilgtspējīgas izmantošanas pārvaldības pasākumiem, kura pazīstama arī kā Vidusjūras regula un kurā ir paredzēti noteikumi par zvejas rīku tehniskajām īpašībām un izmantošanu; uzskata, ka šī regula būtu jāpielāgo jaunajai KZP, paturot prātā, ka baseins tiek pārvaldīts kopīgi ar trešām valstīm, un jo īpaši maksimāli ilgtspējīga ieguves apjoma mērķim;
55. uzsver nepieciešamību veikt efektīvu koordināciju starp dalībvalstīm, lai nodrošinātu, ka zvejniekiem tiek dota savlaicīga un visaptveroša informācija par spēkā esošo noteikumu īstenošanu un jebkādiem to grozījumiem;
56. aicina Komisiju veicināt projektus saistībā ar kohēzijas politiku, kas palīdzēs aizsargāt piekrastes un salu teritorijas kā zvejniecības un jūras tradicionālus kultūras un vēstures mantojuma apgabalus;
57. aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot Eiropas fondus, lai subsidētu "aladraba" zivju krātieņveida lamatu sertifikācijas ilgtspēju nolūkā sekmēt šā zvejas paņēmiena atzīšanu un tā ieguldījumu;
58. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

P8_TA(2016)0110

KZP ārējā dimensija, tostarp nolīgumi zivsaimniecības nozarē**Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa rezolūcija par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz KZP ārējo dimensiju, tostarp zivsaimniecības nolīgumiem (2015/2091(INI))**

(2018/C 058/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Regulu (ES) Nr. 508/2014 par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011 ⁽²⁾,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvenciju,
- ņemot vērā 1995. gada Nolīgumu par 1982. gada 10. decembra Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas īstenošanu attiecībā uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un pārvaldību,
- ņemot vērā Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas Atbildīgas zivsaimniecības rīcības kodeksu, ko pieņēma 1995. gada oktobrī, un ar to saistītos instrumentus un pamatnostādnes,
- ņemot vērā jutīgas jūras ekosistēmas (JJE) koncepciju, kas radās ANO Ģenerālās asamblejas (UNGA) diskusiju rezultātā un kļuva nozīmīga pēc UNGA 2006. gada Rezolūcijas Nr. 61/105 pieņemšanas, un to, ka JJE veido teritorijas, kuras var būt jutīgas pret zvejas darbību ietekmi,
- ņemot vērā 2009. gada Azoru salu zinātniskos kritērijus un vadlīnijas, lai noteiktu ekoloģiski vai bioloģiski nozīmīgas jūras teritorijas (BNJT) un izveidotu reprezentatīvus aizsargājamu jūras teritoriju tīklus starptautiskos okeāna ūdeņos un dziļjūras dzīvotnēs saskaņā ar Konvenciju par bioloģisko daudzveidību (KBD),
- ņemot vērā 2012. gada 22. novembra rezolūciju par kopējās zivsaimniecības politikas ārējo dimensiju ⁽³⁾,
- ņemot vērā Tālējūras flotes konsultatīvās padomes 2015. gada 16. un 17. septembra konferences secinājumus,
- ņemot vērā Revīzijas palātas 2015. gada 20. oktobra Īpašo ziņojumu Nr. 11/2015 “Vai Komisija labi pārvaldīja partnerattiecību nolīgumus zivsaimniecības nozarē?”,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A8-0052/2016),

⁽¹⁾ OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.⁽²⁾ OV L 149, 20.5.2014., 1. lpp.⁽³⁾ OV C 419, 16.12.2015., 175. lpp.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- A. tā kā saskaņā ar Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) 2014. gada ziņojumu "Stāvoklis pasaules zivsaimniecības un akvakultūras nozarē" pārvejoto krājumu skaits turpināja palielināties līdz 2008. gadam, bet 2011. gadā nedaudz samazinājās;
- B. tā kā ES ir viena no pasaulē svarīgākajām dalībniecēm, kurai, ņemot vērā tās flotes darbības, ES valstspiederīgo privātos ieguldījumus, divpusējo zivsaimniecības nolīgumu tīklu, tās tālākos reģionus un dalību visās svarīgākajās reģionālajās zvejniecības pārvaldības organizācijās (RZPO), ir spēcīga vēsturiska klātbūtne visos pasaules okeānos, kur tā veic nozīmīgas darbības, un tā kā ES mudina ievērot labu praksi un cilvēktiesības;
- C. tā kā pasaules zivju krājumu ilgtspējīga pārvaldība ir neizbēgami jāsaista ar daudzpusējām attiecībām un starptautisku sadarbību, tostarp divpusēju sadarbību; tā kā ES ir būtiska nozīme jūru un okeānu pasaules mēroga pārvaldībā un tā kā KZP pamatā ir jābūt vērienīgam redzējumam, kurš saskan ar iekšējo dimensiju, kas noteikta pamatregulā par šo tēmu;
- D. tā kā FAO nesē publicēja brīvprātīgi piemērojamas pamatnostādnes ilgtspējīgas mazapjoma zvejas nodrošināšanai, nosakot mērķus saistībā ar šādu zveju, jo īpaši jaunattīstības valstīs;
- E. tā kā ES ir lielākais zvejas produktu tirgus (tostarp attiecībā uz ES flotu nozvejotajām zivīm un importu) un lielākais šādu produktu importētājs, apjoma ziņā patērējot 11 % pasaules zivju produktu un vērtības ziņā importējot 24 % zivsaimniecības produktu, lai gan tā nozvejo tikai 8 % no pasaules apjoma; tā kā Eiropas Savienībai ir ekstensīva pārstrādes nozare ar svarīgu sociālo dimensiju, kas jāaizsargā;
- F. tā kā jaunās KZP ārējā dimensija aptver starptautiskus nolīgumus un zivsaimniecību teritorijās, kas nav valstu jurisdikcijā (ABNJ), tā kā Konvencija par bioloģisko daudzveidību un FAO atbalsta attiecīgi ekoloģiski vai bioloģiski nozīmīgu jūras teritoriju (BNJT) un jutīgu jūras ekosistēmu (JJE) noteikšanu un tā kā aizsargājamās jūras teritorijas ir būtiski līdzekļi uz ekosistēmu pamatotai pārvaldībai, kā atzīst reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas (RZPO);
- G. tā kā RZPO kvotu pamatā galvenokārt ir bijuši vēsturiskie nozvejas rādītāji, kā rezultātā attīstītās valstis ir saglabājušas preferenciālu piekļuvi pasaules zivju krājumiem; tā kā dažu RZPO noteiktie piešķiršanas kritēriji tagad ir jāizmanto, lai ņemtu vērā zveju, ko veic piekrastes jaunattīstības valstīs, kas paaudzēm ilgi bijušas atkarīgas no tuvumā esošajiem zvejas resursiem;
- H. tā kā ir būtiski nošķirt tā dēvētos ziemeļu nolīgumus ar Norvēģiju, Islandi un Fēru salām un ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumus (IZPN) ar citām valstīm;
- I. tā kā ES ir jācenšas saskaņot politiku attīstības jomā, pamatojoties uz LESD 201. panta 1. punktu, ar kuru saskaņā "politikā, kas var iespaidot jaunattīstības valstis, Savienība ievēro mērķus, kas noteikti sadarbībai attīstības jomā";
- J. tā kā dažos gadījumos nav pieejama pietiekama informācija par ES trešo valstu ūdeņos nozvejotajiem vai iekšējam tirgum paredzētajiem zivju krājumiem gan attiecībā uz to statusu, gan vietējo un trešo valstu flotu radīto kopējo krājumu samazinājumu un tāpēc ir sarežģīti veikt daudzus jaukta tipa nolīgumos paredzēto zivju krājumu pārpalikuma līmeņa novērtēšanu, kā pieprasīts ANO Jūras tiesību konvencijā (UNCLOS); tā kā būtu vēlams palielināt šādas informācijas daudzumu un pārredzamību;
- K. tā kā ES būtu jāveic visi iespējamie pasākumi, lai nodrošinātu, ka ar trešām valstīm noslēgtie ilgtspējīgas zivsaimniecības nolīgumi paredz savstarpējas priekšrocības ES un attiecīgajām trešām valstīm, tostarp šo valstu vietējiem iedzīvotājiem un zivsaimniecības nozarēm;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

L. tā kā pirātisma problēma negatīvi ietekmē arī reģionus, kuros reglamentētas zvejas darbības tiek reglamentētas ar divpusējiem un daudzpusējiem nolīgumiem zivsaimniecības nozarē,

1. atzinīgi vērtē to, ka KZP pamatregulā pirmo reizi ir iekļauta ārējai dimensijai veltīta nodaļa, tostarp obligātie nosacījumi divpusējiem nolīgumiem, pienākums sekmēt sadarbību starp RZPO un to īstenoto pasākumu saskaņotību, nepārprotama atsauce uz kopīgiem standartiem gan ES ūdeņos, gan ārpus tiem, un paziņojums, ka pasākumu pamatā jābūt vislabākajiem pieejamiem zinātniskajiem atzinumiem;

2. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt konsekvenci starp zivsaimniecības, vides un tirdzniecības politiku un attīstības sadarbību;

3. atzīst, ka ir svarīgi saglabāt un paplašināt pašreizējā tiesiskā regulējuma saskaņotību un saderību;

4. prasa uzlabot sadarbību starp Komisijas struktūrām, kas atbildīgas par zivsaimniecību, proti, MARE ĢD, DEVCO ĢD un TRADE ĢD;

5. uzstāj, ka vides, sociālajā un ekonomiskajā ziņā ilgtspējīgas zivsaimniecības pārredzama popularizēšana, ko varētu veikt ES un tās partneri, ar kuriem tai ir noslēgti divpusēji un cita veida nolīgumi, un nevalstisko ieinteresēto personu, jo īpaši profesionāļu, kuru iztika ir atkarīga no zvejniecības, līdzdalība ir svarīgi aspekti, lai nodrošinātu nākotni piekrastes kopienām, jūras vidi, vietējās ražošanas attīstību, darbvietas zvejniecības, pārstrādes un tirdzniecības jomās un zvejas ieguldījumu pārtikas nodrošinājumā;

6. uzstāj, ka ir svarīgi veicināt ekosistēmas aizsardzību un saglabāt zivju krājumus virs līmeņa, kas spēj nodrošināt maksimālu ilgtspējīgas ieguves apjomu, jo bagātīgāki zivju krājumi ir būtisks priekšnoteikums, lai trešo valstu piekrastes zvejnieku kopienas varētu attīstīties saskaņā ar FAO izstrādātajām brīvprātīgi piemērojamām pamatnostādnēm ilgtspējīgas mazapjoma zvejas nodrošināšanai;

7. uzsver, ka ir jāatbalsta to vietējo kopienu attīstība, kuru iztika lielā mērā ir atkarīga no zvejniecības un ar zvejas nozari saistītām darbībām; uzsver, ka jāatbalsta pasākumi, kuru mērķis ir tehnoloģiju un zinātnības nodošanas, spēju pārvaldības, daudzpusēju partnerību un citu ieguldījumu veicināšana zvejniecības nozares labā;

8. atgādina, ka vides standarti, kas jāpiemēro arī ES ārējai zivsaimniecībai, ietver uz ekosistēmu pamatotas pieejas un piesardzīgas pieejas īstenošanu zivsaimniecības pārvaldībā, lai atjaunotu un saglabātu izmantotos krājumus virs līmeņa, kas spēj nodrošināt maksimālu ieguves apjomu, ja iespējams, līdz 2015. gadam un, vēlākais, līdz 2020. gadam visiem zivju krājumiem;

9. uzsver, ka visiem KZP ārējās dimensijas aspektiem ir jābalstās uz līdzvērtīgām un savstarpēji izdevīgām attiecībām starp ES, tās dalībvalstīm un tās partneriem pasaules mērogā neatkarīgi no tā, vai tie ir divpusēji (IZPN) vai daudzpusēji (RZPO) partneri, lai veicinātu vietējās zivsaimniecības nozares ilgtspējīgu attīstību; uzsver, ka, ievērojot prasību par attīstības politikas saskaņotību, šāda līdzvērtība jāietver arī ES tirdzniecības nolīgumos ar trešām valstīm;

10. aicina Komisiju KZP ārējā dimensijā ietvert un ņemt vērā tālākos reģionus, tostarp ar trešām valstīm parakstītus divpusējus nolīgumus, lai nodrošinātu priekšrocības zivsaimniecības nozarē tālākajos reģionos;

11. atzīst Tālējūras flotes konsultatīvās padomes paveikto darbu, izstrādājot un īstenojot savu nostāju attiecībā uz pārskatītās KZP ārējo dimensiju sadarbībā ar ieinteresētajām personām no trešām valstīm;

12. uzstāj, ka Eiropas Savienībai savās ārējās ar zivsaimniecību saistītajās darbībās (nozvejā, pārstrādē un tirdzniecībā) jāsekmē visaugstākie vides un sociālie standarti un jāīsteno stingri un efektīvi kontroles un pārbaudes pasākumi, vienlaikus nodrošinot visu savu darbību pārredzamību, tādējādi panākot godīgu konkurenci ES tirgū;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

13. atzīst KZP ārējās dimensijas nozīmi darbvieta radīšanā (gan ES, gan citviet) un zivju piegādē ES tirgos (un atsevišķos gadījumos vietējos tirgos), uzskatot to par līdzekli, ar kuru ES var sniegt tehnisku, finansiālu un zinātnisku palīdzību trešām valstīm, jo īpaši atbalstot zinātniskās izpētes, kontroles un novērošanas režīmus un ostu infrastruktūras attīstību;
14. atzinīgi vērtē uzlabojumus attiecībā uz to, kā ES līdzšinējo gadu laikā ir pārvaldījusi KZP ārējo dimensiju gan IZPN ziņā, gan to īstenošanas ziņā, kā rezultātā ES flote ir kļuvusi kopumā par vienu no visprogresīvākajām tālējās zvejas flotēm, kas ievēro augstus sociālos un vides standartus; uzskata, ka ES būtu jāveicina šādi vides un sociālie standarti starptautiskā mērogā, izmantojot RZPO palīdzību un IZPN tīklu;
15. atzīst, ka tad, kad ES flote beidz nodarboties ar zvejniecību, tai piederošās zvejas tiesības var pārdalīt, piešķirot tās citām flotēm, kurām ir daudz zemāki saglabāšanas, pārvaldības un ilgtspējības standarti nekā tie, ko atbalsta un aizsargā ES;
16. uzskata, ka ir ļoti svarīgi sniegt nozares atbalstu zivsaimniecības nozarei IZPN partnervalstīs, lai atrisinātu to pieaugošās vajadzības saistībā ar zivsaimniecības pārvaldību, zinātniskās izpētes spējām, infrastruktūras izveidi un uzturēšanu un zvejas inspektoru un apkalpes locekļu apmācību un lai uzlabotu zivju piegādi un pieejamību nolūkā sekmēt IZPN partnervalstu iedzīvotāju nodrošinātību ar pārtiku, sniedzot atbalstu sieviešu veiktajam darbam zivsaimniecības nozarē;
17. tādēļ uzstāj uz ciešāku saikni starp nozares atbalstu, ko sniedz saskaņā ar zvejniecības nolīgumiem, un instrumentiem, kas pieejami attīstības sadarbības jomā, jo īpaši Eiropas Attīstības fondu (EAF), un uz pilnīgu pārredzamību zivsaimniecības projektu finansēšanā un nozares atbalsta izmantošanā, lai nodrošinātu ES līdzekļu pareizu izlietojumu;
18. atkārtoti norāda uz vajadzību pēc labākas zinātniskās informācijas par resursu statusu un nozvejas/zvejas piepūles datiem attiecībā uz zveju ārpus ES ūdeņiem, it sevišķi konkrētu jaunattīstības piekrastes valstu ūdeņos, šim nolūkam izmantojot pieejamos līdzekļus no Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda un EAF;
19. norāda, ka neseno Revīzijas palātas ziņojumā par zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem (ZPN) ir secināts — lai gan viens no ZPN pamatmērķiem ir zvejojot tikai zivju krājumu pārpalikumu, tomēr šo uzdevumu ir bijis ļoti grūti īstenot praksē, “jo nav ticamas informācijas par zivju krājumiem un vietējās zvejas flotes zvejas intensitāti vai par citu ārzemju flotu zvejas intensitāti, kam partnervalstis arī ir piešķirušas piekļūvi”; šajā saistībā uzsver, ka svarīga nozīme ir ticamiem zinātniskajiem datiem un neatkarīgiem ZPN efektivitātes *ex-post* novērtējumiem;
20. uzstāj uz to, ka ES, izmantojot IZPN un strādājot RZPO, būtu jāsaskaņo nosacījumi, kas reglamentē Āfrikas ūdeņu pieejamību visām ārvalstu flotēm attiecībā uz tunzivju, mazo pelāģisko un bentisko sugu zveju, lai izveidotu labvēlīgus nosacījumus zvejniekiem, kuri ar zveju nodarbojas ilgtspējīgi un atbildīgi;
21. prasa paplašināt neatkarīgas novērošanas programmas, kas veicina zivsaimniecības pārraudzību un zinātnisko datu vākšanu;
22. pauž pārliecību par to, ka vienīgi ar zivsaimniecības reģionālu pārvaldību, tostarp novērošanas programmām un reģionāla līmeņa inspekciju (ostās un jūrā) un kontroles sistēmām, ir iespējams attīstīt tālu migrējošo zivju krājumu un transzonālo un kopīgo krājumu ilgtspējīgu un taisnīgu izmantošanu, kā pieprasīts UNCLOS un ANO Zivju krājumu nolīgumā;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

23. norāda, ka tunzivs un citas RZPO nodrošina tiesisko regulējumu tālu migrējošo zivju sugu, kā arī daudzu citu zivju krājumu reģionālai pārvaldībai, lai gan dažas zvejas vietas vēl nav ietvertas RZPO tīklā; mudina Komisiju strādāt pie tā, lai nodrošinātu, ka pēc iespējas ātrāk visas attiecīgās zvejas vietas pārvalda RZPO;

24. aicina Komisiju piešķirt lielāku finansējumu RZPO, jo tām ir būtiski svarīga loma cīņā pret nelegālo, neregistrēto un neregulēto (NNN) zveju;

25. pauž bažas par to, ka citām konkrētām zivsaimniecībām, it sevišķi attiecībā uz kopīgiem krājumiem, kas nav pieejami tālējūras apgabalos, vēl nav efektīva reģionālās sadarbības un pārvaldības foruma; uzskata, ka tā ir nopietna problēma, it sevišķi mazu pelaģisko sugu krājumiem Rietumāfrikā, ņemot vērā to stratēģisko nozīmi pārtikas nodrošinājumā, kā norādīts nesen izdotajā Starptautiskā Jūras tiesību tribunāla konsultatīvajā atzinumā⁽¹⁾;

26. mudina ES izmantot tās ietekmi, lai nodrošinātu, ka RZPO pārvalda visas reģionāla mēroga zivsaimniecības; jo īpaši mudina ES censties panākt, lai Centrālausturumu Atlantijas zvejniecības komiteja (CECAF) kļūtu par pilntiesīgu RZPO, kurai ir lēmumu pieņemšanas pilnvaras, nevis par FAO reģionālo zivsaimniecības padomdevēja iestādi;

27. uzskata, ka, cik vien ilgi ES flotei būs piekļuve citai zvejai (piem., bentisko sugu zvejai), ES aizvien vajadzēs veicināt tai piemērojamus pasākumus, lai nodrošinātu saskaņotību starp rūpnieciskās un mazapjoma zvejas flotēm, un tāpēc var būt nepieciešama zonu sistēmas izveide, kas ļautu aizsargāt vietējo mazapjoma zvejas nozari;

28. prasa veikt vairāk pētījumu par dziļjūras sugu un dzīvotņu aizsardzību, jo īpaši pētīt tās, kas ir sevišķi jutīgas vai nozīmīgas ekosistēmas ilgtermiņa stabilitātes nodrošināšanai;

29. mudina Komisiju veicināt piekļuves piešķiršanas līdzsvarotāku sadalījumu RZPO, ņemot vērā vides un sociālo ietekmi, pārtikas nodrošinājuma nepieciešamību un jaunattīstības valstu centienus attīstīt pašām savu zivsaimniecību; norāda, ka pārdale jāattiecinā uz visām flotēm — gan tālējūras, gan valsts — un tā jāpamato uz ikvienu atbilstošu kritēriju, ko izstrādājusi attiecīgā RZPO;

30. atzinīgi vērtē pamatregulā noteikto prasību, ka attiecībā uz visām ārvalstu flotēm, kas zvejo valstī, ar kuru ES ir noslēgusi IZPN, ir jāpiemēro līdzīgi piekļuves nosacījumi, kas veicina ilgtspējīgu zivsaimniecību, uzskatot to par svarīgu pasākumu, kurš nodrošina, ka citas tālējūras flotes zvejo saskaņā ar tādiem pašiem standartiem kā ES, nevis ignorē tos; mudina Komisiju aktīvi īstenot šo prasību;

31. prasa ES izmantot IZPN tīklu un sarunas ar RZPO, lai nodrošinātu, ka ES partnervalstis visām tālējūras zvejas flotēm ierobežo piekļuvi zivju krājumu pārpalikumam, kā noteikts UNCLOS un KZP un kā to dara ES, un paredzēt preferenciālu piekļuvi flotēm, kuras izmanto attiecīgajam reģionam un krājumiem piemērotākās ekoloģiski un sociāli ilgtspējīgākās prakses;

32. pauž bažas par zvejas darbību iespējamu pārtraukšanu, kamēr nav parakstīts jaunais protokols, jo sarunas par to ir ieilgušas; aicina Komisiju nodrošināt operatoru juridisko un ekonomisko drošību, garantējot zvejas darbību nepārtrauktību laikposmā starp abiem protokoliem;

⁽¹⁾ Starptautiskā Jūras tiesību tribunāla 2015. gada 2. aprīļa konsultatīvais atzinums, atbildot uz Reģiona daļas zivsaimniecības komisijas (SRFC) iesniegto pieprasījumu: https://www.itlos.org/fileadmin/itlos/documents/cases/case_no.21/advisory_opinion/C21_AdvOp_02.04.pdf

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

33. atzīst, ka ir svarīgi izveidot plašāku sistēmu ar jaunattīstības valstīm, aptverot ne tikai zivsaimniecības nozares, bet arī piegādes ķēdes iepriekšējās un nākamās jomas;
34. mudina ES neveikt sarunas par IZPN ar valstīm, kas pieļauj korupciju;
35. atzīst, ka ir svarīgi izveidot plašāku sistēmu ar jaunattīstības valstīm, integrējot zivsaimniecību un citas ar attīstību saistītas tēmas;
36. uzskata, ka ir svarīgi atzīt zvejas licences, izmantojot diplomātiskos kanālus;
37. atzīst, ka jaunattīstības valstīm zivsaimniecība, jo īpaši mazapjoma zveja, ir svarīga, jo tā veicina pārtikas nodrošinājumu, vietējo ekonomiku un vīriešu un sieviešu nodarbinātību, neskarot nozīmi, kas ir tām rūpnieciskās zvejas darbībām, kuras tiek veiktas atbilstīgi atbildīgai un pārredzamai sistēmai, tādējādi nodrošinot piekrastes teritoriju sociālekonomisko attīstību un zivju produktu piegādi;
38. uzsver, ka ES ir jāievēro saistības veicināt jaunattīstības valstīs vides un sociālā ziņā ilgtspējīgu zivsaimniecības nozari, izmantojot visus ES politikas virzienus (tādās jomās kā palīdzība, tirdzniecība, zivsaimniecība), kas ietekmē zivsaimniecību jaunattīstības valstīs;
39. uzsver, ka ir svarīgi iesaistīt sievietes visā vērtību ķēdē, sākot no finansēšanas līdz pat zivju produktu pārstrādei un/ vai tirdzniecībai; uzskata, ka, sekmējot sieviešu piekļuvi šīm darbībām, varētu nostiprināt sieviešu ekonomisko un sociālo iespēju veicināšanu, tādējādi pildot svarīgu funkciju dzimumu atšķirību novēršanā; uzstāj uz to, ka ES attiecībās ar jaunattīstības valstīm ir jāpievērš lielāka uzmanība ar līdztiesību saistītām prioritātēm;
40. uzsver, ka vietējā attīstība ir jāveicina, nodrošinot nozares atbalstu un palielinot iespējas partnervalstu zivsaimniecības nozarē — jo īpaši nostiprinot ilgtspējīgu akvakultūru, attīstot un saglabājot mazapjoma zveju, uzlabojot zinātniskās atziņas par zivju krājumu stāvokli un veicinot vietējo dalībnieku atbalstu privātā sektora iniciatīvām; prasa ES, izmantojot IZPN, veicināt labu pārvaldību, jo īpaši zivsaimniecības nozares publisko ieņēmumu labu pārvaldību un finansiālu kompensāciju;
41. uzskata, ka ES būtu jāmudina pirmām kārtām trešās valstis, ar kurām tā risina sarunas par IZPN, izstrādāt tiesisko regulējumu ES un citu interešu kopuzņēmumiem nozvejas, apstrādes un tirdzniecības nozarēm; uzskata, ka šāds regulējums ir labākais veids, kā nodrošināt, ka kopuzņēmumi tiek izveidoti un darbojas saskaņā ar augstiem ilgtspējas un pārredzamības standartiem saskaņā ar reformēto KZP, tādējādi arī nodrošinot labāku juridisko stabilitāti ES interesēm saistībā ar ilgtspējīgas zivsaimniecības attīstības veicināšanu trešās valstīs;
42. uzstāj, ka pārredzamība, pārskatatbildība un ieinteresēto personu līdzdalība ir jāuzskata par būtiskiem aspektiem ES zivsaimniecības nozares attiecībās ar trešām valstīm;
43. uzsver, ka KZP ir jāietver ar kopuzņēmumu starpniecību veiktā Eiropas līdzekļu ieguldīšana trešo valstu zivsaimniecības nozarē; uzsver, ka ES, izmantojot IZPN, būtu jāveicina dialogs ar partnervalstīm par tiesiska regulējuma izveidi, lai nodrošinātu, ka kopuzņēmumi, kas zvejas, pārstrādes un tirgvedības nozarēs izveidoti kopā ar partneriem no ES un citām valstīm, darbojas pārredzami, nekonkurē ar vietējo mazapjoma zvejas nozari un sekmē attiecīgās valsts attīstības mērķu sasniegšanu;
44. ņem vērā Revīzijas palātas ziņojumu, kurā uzsvērts, ka ar iepriekšējiem protokoliem pieņemto tonnāžu kvotu nepietiekamais izlietojums rada augstas izmaksas; tādēļ aicina Komisiju iespēju robežās nepieļaut liekas izmaksas ES budžetā šajā nozarē;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

45. uzskata, ka Parlamentam būtu jāuzņemas aktīvāka loma par to, kas tam piešķirta piekrišanas procedūrā, un uzstāj, ka tas būtu nekavējoties un pilnībā jāinformē par visiem ar ZPN vai to atjaunošanu saistīto procedūru posmiem, lai palielinātu protokolu pārredzamību un demokrātisko pārskatatbildību;

46. atzīst KZP ārējās dimensijas nozīmi darbvietu radīšanā gan ES, gan tās partnervalstīs, tostarp IZPN kontekstā pieņemot darbā vietējos apkalpes locekļus; mudina visos iespējamajos gadījumos izkraut ES kuģu nozvejoto lomu partnervalstīs, lai veiktu sākotnējo pārstrādi; prasa Eiropas regulās, kas attiecas uz zivsaimniecības jomu, un IZPN iekļaut darba ņēmēju aizsardzības instrumentus un nosacījumus par pienācīgiem darba apstākļiem (jo īpaši ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas Konvenciju Nr. 188), lai ES un citiem valstspiederīgajiem garantētu vienādus darba apstākļus, atalgojumu, darba ņēmēju tiesību aizsardzību un apmācības līmeņus;

47. ļoti atzinīgi vērtē jaunākā protokola ar Mauritāniju pārredzamības noteikumus, ar ko saskaņā Mauritānija apņemas publicēt visus tos nolīgumus ar valstīm vai privātām struktūrām, kuri ārvalstu kuģiem piešķir piekļuvi tās ekskluzīvajai ekonomikas zonai (EEZ), un mudina šādus pārredzamības noteikumus iekļaut visos IZPN;

48. turklāt ļoti atzinīgi vērtē to, ka protokols ar Mauritāniju piešķir ES flotei prioritāru piekļuvi zivju krājumu pārpalikumiem minētajā valstī, un mudina Komisiju ņemt vērā to kā paraugu sarunās par protokoliem ar citām trešām valstīm, ņemot vērā stingrās ilgtspējas prasības, kuras jāievēro ES flotei;

49. stingri mudina Komisiju nodrošināt, lai citos turpmākajos protokolos tiktu ietverti līdzīgi pārredzamības noteikumi, rezultātā garantējot daudz labāku pārredzamību attiecībā uz kopējo zvejas piepūli un piekļuves nosacījumiem; prasa sniegt detalizētu informāciju par visu to flotu kuģu kopējo nozveju, kuriem ir atļauts zvejot Mauritānijas ūdeņos, un nodrošināt attiecīgo piekļuves nosacījumu publisku pieejamību;

50. aicina Komisiju tajās starptautiskajās struktūrās, kurās tā ir iesaistīta, mudināt citas trešās valstis publicēt arī noteikumus, kas paredzēti citos nolīgumos, kurus tās paraksta ar citām valstīm vai privātām struktūrām, tostarp zvejas atļauju saņēmēju kuģu identifikācijas datus, to darbības un nozveju; tāpat mudina trešās valstis ievērot RZPO rezolūcijas, kuras veicina pārredzamību zivsaimniecības nolīgumos;

51. mudina citas trešās valstis ņemt vērā tos RZPO ieteikumus, rezolūcijas un lēmumus, kuri veicina attiecīgajā EEZ noslēgto zivsaimniecības nolīgumu pārredzamību;

52. uzskata, ka Komisijai iespējami drīz būtu jāuzlabo pārredzamība, izveidojot datubāzi, kurā tiktu ietverti visi privātie nolīgumi, kas noslēgti starp ES kuģu īpašniekiem (vai viņu vārdā) un vietējām vai reģionālām struktūrām vai iestādēm, vai trešām valstīm un kas paredz piekļuvi trešo valstu zvejas vietām, tostarp piekļuves nosacījumus, pieļaujamo flotes jaudu, kuģu identitātes datus un izrietošās zvejas darbības, un ka šāda datubāze būtu jāizvieto publiskā domēnā, taču neatklājot tās daļas, kuras satur sensitīvu komercinformāciju;

53. norāda, ka kuģu īpašnieki paraksta tādus privātus nolīgumus ar trešo valstu valdībām, uz kuriem neattiecas KZP darbības joma; pauž bažas par to, ka Komisija netiek sistemātiski informēta par šādiem nolīgumiem; pauž satraukumu par to, ka atsevišķos gadījumos tas varētu izraisīt negodīgu konkurenci ar jaunattīstības valstu vietējām zvejnieku kopienām, kā arī ar ES kuģu īpašniekiem, kas darbojas saskaņā ar divpusējiem līgumiem;

54. uzskata, ka kuģiem, kas zvejo saskaņā ar IZPN noteikumiem, bet kas nepilda savas saistības, piemēram, nesniedz savai dalībvalstij datus, kas prasīti saskaņā ar to zvejas atļaujas noteikumiem, būtu jāpiemēro Kontroles regulā un NNN zvejas regulā paredzētie sodi, tostarp, attiecīgā gadījumā neizsniedzot zvejas atļauju;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

55. pauž nožēlu par to, ka iepriekš izdarītajās aplēsēs par “flotes, kas darbojas ārējos ūdeņos”, lielumu ir izmantotas atšķirīgas ietveramo kuģu veidu definīcijas, kā rezultātā esošās aplēses nav salīdzināmas un nav iespējams veikt analīzi par flotes lielumu un attīstību laika gaitā, tādējādi krasi mazinot pārredzamību; mudina Komisiju izstrādāt ārējos ūdeņos darbojošās flotes definīciju, kura ietvertu visus kuģus, kas zvejo ārpus ES ūdeņiem, vienlaikus pievēršot pienācīgu uzmanību tā dēvēto ziemeļu nolīgumu attiecīgajām īpatnībām, lai būtu iespējams vēsturisko datu salīdzinājums;

56. norāda, ka, neraugoties uz Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas (GFCM) nozīmi, ES zvejniekiem lielas problēmas sagādā atšķirīgā noteikumu piemērošana ES un trešo valstu flotēm, kas nodarbojas ar vienu un to pašu zveju; uzskata, ka ES ir jāpastiprina savi centieni Vidusjūras baseinā, veidojot ciešāku sadarbību ar vietējām iestādēm, reģionālajām organizācijām, zinātniskajiem institūtiem, observatorijām un valstī izveidotām zivsaimniecības apvienībām; uzskata, ka ES ir nozīme konfliktu atrisināšanā starp kuģiem Vidusjūrā, un aicina Komisiju apsvērt atbalsta un palīdzības sniegšanu tiem zvejniekiem, kas bieži nonāk konfrontācijā ar trešo valstu kuģiem, un izveidot ciešāku sadarbību ar valstīm Vidusjūras dienvidu daļā;

57. atzinīgi vērtē nesenu publicētos to kuģu ar ES karogu nosaukumus, kuriem piešķirta atļauja zvejot ārpus ES ūdeņiem, un prasa, lai Komisija vienmēr publicē šādu informāciju, ietverot datus par šo kuģu darbībām un nozveju;

58. norāda, ka pārredzamība ir priekšnoteikums, lai apspriestos ar zivsaimniecības nozares ieinteresētajām personām, jo īpaši profesionāļiem, kuru iztika ir atkarīga no zvejniecības, un nodrošinātu tām uz informāciju balstītu līdzdalību; uzskata, ka IZPN būtu jāietver šādas apspriešanās un līdzdalības veicināšana, tostarp sarunas par nolīgumiem un protokoliem, to īstenošana, nozares atbalsta piešķiršana un izmantošana, darbs, kas veikts RZPO, un attīstības sadarbības projektu īstenošana;

59. norāda, ka pamatregula ietver noteikumu, kas paredz, ka kuģiem, kuri izstājas no ES reģistra un pēc tam tajā atkal vēlas reģistrēties, ir jāsniedz informācija par savām darbībām pirms atkārtotas reģistrācijas; uzskata, ka šī prasība būtu jānostiprina, paredzot, ka Komisijai ir jāsniedz un Kopienas zvejas flotes reģistra datubāzē ir jāietver visa reģistrācijas vēsture, pirms kuģis tiek iekļauts reģistrā;

60. atzīst ES panākumus, apkarojot NNN zveju, kas apdraud zivju krājumus un rada negodīgu konkurenci likumīgi atzītiem zvejniekiem; atzīst NNN zvejas regulas ieguldījumu ilgtspējīgas zivsaimniecības veicināšanā pasaulē; uzskata — tā kā Eiropas Savienībai ir nozīmīga loma kā pasaules vadošajam tirgum, tā spēj nodrošināt atbalstu citām valstīm, tostarp tām, ar kurām tai ir noslēgti IZPN, un starptautiskiem dalībniekiem, lai nodrošinātu vienotu pieeju un efektīvu globālu režīmu NNN zvejas apkarošanai;

61. veicina unikālas starptautiskas sistēmas attīstību, kura paredzēta, lai reģistrētu visus starptautiskajos ūdeņos kuģojošos kuģus;

62. uzstāj, ka NNN zvejas regula jāpiemēro stingri, objektīvi un pārredzami, nediskriminējoši un saskaņoti, lai sekmētu vienlīdzīgus konkurences apstākļus flotēm un valstīm, un mudina Komisiju un dalībvalstis tā rīkoties; turklāt uzskata — lai nodrošinātu regulas veiksmīgu piemērošanu, to nedrīkst izmantot, lai risinātu ES tirdzniecības politikas īsternīša vajadzības, vai izmantot ES zvejas interesēs kā konkurences uzlabošanas instrumentu negodīgā veidā;

63. aicina Komisiju izpētīt iespēju iekļaut NNN zvejas regulā ar darba apstākļiem saistītus noteikumus;

64. uzsver, ka ar IZPN palīdzību būtu arī jānodrošina pilnīga pārredzamība attiecībā uz jūras zvejas produktiem;

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

65. uzskata, ka ES apspriestiem divpusējiem un daudzpusējiem tirdzniecības nolīgumiem būtu jāveicina ekoloģiski ilgtspējīgi un sociāli taisnīgi nosacījumi zivsaimniecības produktu ražošanai attiecīgajās trešās valstīs, piekļuvei ES tirgum piemērojot atbilstīgus kvantitatīvos un kvalitatīvos ierobežojumus, lai nemazinātu progresu, kas ar šīs regulas palīdzību panākts NNN zvejas apkarošanās jomā; turklāt uzskata — lai Eiropas tirgū piedāvātu zivis vai no zivīm iegūtus produktus, šie nosacījumi būtu uzskatāmi par prasību, un ka būtu jāaizliedz Eiropas tirgū piedāvāt zivis vai no zivīm iegūtus produktus, ja nav garantiju, ka tie atbilst minētajiem nosacījumiem vai patērētāju aizsardzības prasībām;
66. uzskata, ka patērētājiem vajadzētu būt skaidrībai par ekonomiskajiem, sociālajiem un vides nosacījumiem, kurus pārsvārā ievēro zivju ieguvē un pārstrādē;
67. ierosina divpusējos un daudzpusējos tirdzniecības nolīgumos ietvert noteikumus, kuros būtu skaidra atsauce uz NNN zvejas regulu, tostarp tajā noteiktajiem standartiem; iesaka Komisijai ierosināt pārtraukt tirdzniecības attiecības ar jebkuru trešo valsti, kas ir iekļauta NNN zvejas regulas 31. pantā;
68. mudina Komisiju ieviest NNN zvejas regulā Tirdzniecības kontroles un ekspertu sistēmai (TRACES) līdzīgu sistēmu, lai pārbaudītu un salīdzinātu datus saistībā ar nozvejas sertifikātiem un kuģiem vai lai noteiktu importēto pārstrādāto produktu minimālo procentuālo daļu, kas jāpārbauda;
69. uzskata, ka ir svarīgi izdot detalizētus norādījumus valstīm, kas saņēmušas dzelteno vai sarkano kartīti, un pārraudzīt, kā tās cenšas uzlabot situāciju;
70. atzinīgi vērtē zvejas kuģu kā neaizsargātu objektu iekļaušanu operācijas "Atalanta" darbībā un prasa ES flotei nodrošināt nepārtrauktu atbalstu un aizsardzību;
71. uzskata, ka ANO sarunas par jaunu starptautisku okeānu pārvaldības sistēmu ABNJ jāveic ar mērķi panākt tādu režīmu, kas ļauj veikt pētniecību un starptautisko okeānu ūdeņu resursu taisnīgu, ilgtspējīgu un piesardzīgu izmantošanu, tostarp turpināt darbu BNJT noteikšanas jomā, lai izveidotu saskaņotu aizsargājamo jūras teritoriju tīklu;
72. atgādina par Komisijas pienākumu pildīt Līgumu īstenošanasuzraudzītājas funkcijas un nodrošināt, ka dalībvalstis izpilda saistības veikt savu valstspiederīgo un kuģu ārējo darbību pienācīgu pārbaudi, un prasa, lai ES ņemtu vērā neseno Starptautiskā Jūras tiesību tribunāla konsultatīvo atzinumu, kurā ES atzīta par karoga valsti divpusējo nolīgumu kontekstā;
73. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

P8_TA(2016)0119

Aktīvās vielas “glifosāta” apstiprinājuma atjaunošana

Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa rezolūcija par Komisijas īstenošanas regulas projektu, ar ko darbīgās vielas glifosāta apstiprinājumu atjauno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un groza Īstenošanas Regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu (D044281-01 – 2016/2624(RSP))

(2018/C 058/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas īstenošanas regulas projektu, ar ko darbīgās vielas glifosāta apstiprinājumu atjauno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un groza Īstenošanas Regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu (D044281-01),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK⁽¹⁾, un jo īpaši tās 20. panta 1. punktu,
  - ņemot vērā 11. un 13. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulā (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽²⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulas (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz vispārīgus pārtikas aprites tiesību aktu principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu⁽³⁾ 7. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) secinājumu par glifosāta aktīvo vielu saturošu pesticīdu riska novērtēšanas salīdzinošo izvērtēšanu⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
  - ņemot vērā Reglamenta 106. panta 2. un 3. punktu,
- A. tā kā no visiem herbicīdiem sistēmiskā herbicīda glifosāta ražošanas apjomi patlaban ir vislielākie pasaulē; tā kā pēdējos 40 gados tā izmantošana pasaulē ir dramatiski pieaugusi — 260 reizes (no 3 200 tonnām 1974. gadā līdz 825 000 tonnu 2014. gadā)⁽⁵⁾;
- B. tā kā glifosāts ir neselektīvs herbicīds, kas iznīcina visus zālaugus; tā kā tas iedarbojas traucējot tā saukto šikimskābes metabolisko ceļu, kas ir sastopams arī aļģēs, baktērijās un sēnītēs; tā kā ir atklāts, ka glifosāta tirdzniecībā esošā sastāva subletālā iedarbība uz *Escherichia coli* un *Salmonella enterica* serotipu *Typhimurium* izraisa izmaiņas reakcijā uz antibiotikām;

⁽¹⁾ OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

⁽³⁾ OV L 031, 1.2.2002., 1. lpp.

⁽⁴⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4302>

⁽⁵⁾ <http://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/s12302-016-0070-0>

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

- C. tā kā 76 % no glifosāta pasaulē tiek izmantoti lauksaimniecībā; tā kā to plaši izmanto arī mezsaimniecībā, pilsētvidē un dārzos;
- D. tā kā glifosāts un/vai tā atliekvielas ir konsatētas ūdenī, augsnē, pārtikā un dzērienos, un nepārtikas produktos, kā arī cilvēka organismā (piemēram, urīnā un mātes pienā);
- E. tā kā iedzīvotāji ar to saskaras galvenokārt dzīvojot netālu no apstrādātajām teritorijām, izmantojot mājsaimniecībā, vai uzņemot to ar uzturu; tā kā pakļautība glifosāta iedarbībai pieaug, ņemot vērā, ka ir pieaudzis tā izmantošanas apjoms; , tā kā glifosāta un tā biežāk sastopamo papildvielu ietekmi uz cilvēka veselību ir regulāri jāuzrauga;
- F. tā kā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009 darbīgo vielu var apstiprināt vienīgi gadījumā, ja tā nav vai tā netiks klasificēta kā 1A. vai 1B. kategorijas kancerogēna viela saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008, izņemot gadījumus, kad attiecīgās darbīgās vielas iedarbība uz cilvēku ir niecīga vai arī ir smags apdraudējums augu veselībai, ko nevar novērst ar citiem pieejamiem paņēmieniem;
- G. tā kā 2015. gada martā Starptautiskā Vēža izpētes aģentūra (IARC) klasificēja glifosātu kā iespējami kancerogēnu cilvēkiem (2A. grupa), pamatojoties uz “ierobežotiem pierādījumiem” (no gadījumiem, kad bija konstatēta pakļautība iedarbībai reālā vidē), “pietiekamiem pierādījumiem” laboratorijas dzīvnieku vēža gadījumā (no tīra glifosāta pētījumiem) un “stabiliem pierādījumiem” (attiecībā uz genotoksicitāti un oksidatīvo stresu) gan tīra glifosāta, gan glifosāta maisījumu gadījumā;
- H. tā kā IARC izmantotie kritēriji 2A. grupai ir salīdzināmi ar 1B. kategorijai piemērojamiem kritērijiem Regulā (EK) Nr. 1272/2008;
- I. tā kā, neraugoties uz to, 2015. gada novembrī Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA) pabeidza glifosāta salīdzinošo izvērtējumu un secināja, ka “glifosāts, visticamāk, nerada kancerogēnu apdraudējumu cilvēkiem un nav pierādījumu, lai to klasificētu attiecībā uz kancerogenitāti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008;
- J. tā kā Komisijas ... Īstenošanas Regulā (ES).../... , ar ko darbīgās vielas glifosāta apstiprinājumu atjauno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un groza Īstenošanas Regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu (turpmāk — īstenošanas regulas projekts), pamatojoties uz zinātnisko izvērtējumu, ko veica BfR un EFSA, ierosināts atļaut glifosāta izmantošanu līdz 2031. gada 30. jūnijam, t.i. uz visilgāko iespējamo periodu, jebkāda veida izmantošanai, nosakot ierobežojumu attiecībā uz vienu tā papildvielu un paredzot, ka dalībvalstis izveido to papildvielu sarakstu, kuras nav atļauts izmantot augu aizsardzības līdzekļos, bez jebkādiem juridiski saistošiem nosacījumiem tā izmantošanai, un vienīgi ar nosacījumu, ka jāiesniedz apstiprinoša informācija par īpašībām, kas izraisa endokrīnās sistēmas darbības traucējumus;
- K. tā kā Regulas (EK) Nr. 1107/2009 mērķis ir nodrošināt cilvēku un dzīvnieku veselības, kā arī vides augsta līmeņa aizsardzību un uzlabot iekšējā tirgus darbību, saskaņojot noteikumus par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, vienlaikus veicinot lauksaimniecisko ražošanu;
- L. tā kā Regulas (EK) Nr. 1107/2009 tekstā ir noteikts, ka “noteikumu pamatā ir piesardzības princips, lai nodrošinātu, ka darbīgajām vielām un līdzekļiem, kas laisti tirgū, nav kaitīga ietekme uz cilvēku veselību vai vidi”; tā kā tekstā turklāt teikts, ka dalībvalstīm netiek liegta piesardzības principa piemērošana “it sevišķi tad, ja nav zinātniski noskaidrots, vai šo valstu teritorijā atļautie augu aizsardzības līdzekļi rada apdraudējumu cilvēku un dzīvnieku veselībai vai videi”;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

- M. tā kā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 13. panta 2. punktu jebkura lēmuma par darbīgo vielu apstiprināšanu/ neapstiprināšanu/apstiprināšanas nosacījumu grozīšanu pamatā ir Komisijas pārskata ziņojums un citi ar aplūkojamo jautājumu pamatoti apstākļi un piesardzības princips, ja Regulas (EK) Nr. 178/2002 7. panta 1. punktā minētie nosacījumi ir būtiski;
- N. tā kā Regulas (EK) Nr. 178/2002 7. panta 1. punktā noteikts, ka “īpašos apstākļos, kad, novērtējot pieejamo informāciju, ir apzināta iespējama kaitīga ietekme uz veselību, bet nav zinātniskas pārliecības, var pieņemt riska pārvaldības pagaidu pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu Kopienas izraudzīto augsto veselības aizsardzības līmeni, līdz ir saņemta turpmāka zinātniskā informācija par pilnīgāku riska novērtējumu”;
- O. tā kā nosacījumi piesardzības principa piemērošanai, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 178/2002 ir pilnībā izpildīti saistībā ar pašreizējām pretrunām jautājumā par glifosāta kancerogēnajām īpašībām;
- P. tā kā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 14. panta 2. punktu maksimālais apstiprinājuma atjaunojuma periods ir 15 gadi; tā kā, lai nodrošinātu nekaitīgumu, apstiprinājuma periodam jābūt proporcionālam iespējamiem riskiem, kas saistīti ar šādu vielu izmantošanu, un pieņemot jebkādus lēmumus par atjaunošanu, ir jāņem vērā pieredze, kas gūta, praktiski izmantojot augu aizsardzības līdzekļus, kuru sastāvā ir attiecīgās darbīgās vielas, un jāņem vērā zinātnes un tehnoloģiju attīstības tendences;
- Q. tā kā Eiropas Ombuds 2016. gada 18. februāra lēmumā Lietā 12/2013/MDC par Eiropas Komisijas praksi attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu (pesticīdu) apstiprināšanu un laišanu tirgū, aicināja Komisiju pārskatīt tās pieeju ietekmes mazināšanas pasākumiem (nosacījumiem un ierobežojumiem), iekļaujot stingrākas prasības, ar mērķi nodrošināt, ka Komisija neizvairās no sava pienākuma — nodrošināt cilvēku veselības, dzīvnieku veselības un vides efektīvu aizsardzību, atstājot gandrīz pilnībā dalībvalstu ziņā potenciāli kaitīgu vielu ietekmes mazināšanas pasākumu noteikšanu, ņemot vērā, ka standarta definīcijas bieži vien ir pārāk izplūdušas un iespējams apšaubīt vai tās juridiski var interpretēt, kā tādas, kam nepieciešami ietekmes mazināšanas pasākumi;
- R. tā kā īstenošanas regulas projektā tomēr nav noteikti nekādi juridiski saistoši riska mazināšanas pasākumi, neraugoties uz to, ka glifosāta gadījumā, saistībā ar gandrīz visiem tā izmantošanas veidiem, ir atklāti ilgtermiņa riski nemērķa sauszemes mugurkaulniekiem, tostarp zidītājiem un putniem; tā kā neselektīvais herbicīds glifosāts iznīcina ne tikai nevēlamās nezāles, bet arī visus augus, kā arī aļģes, baktērijas un sēnītes, tādējādi nepieļaujami ietekmējot bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu; tā kā šā iemesla dēļ glifosāts neatbilst Regulas (EK) Nr. 1107/2009 4. panta 3. punkta e) apakšpunkta iii) punkta nosacījumiem;
- S. tā kā vairākas dalībvalstis jau ir veikušas piesardzības pasākumus, lai aizsargātu sabiedrības veselību un vidi; tā kā, lai, darbīgās vielas apstiprināšanas gadījumā, nodrošinātu vienādu aizsardzības līmeni visās dalībvalstīs, Savienības līmenī ir nepieciešami skaidri un juridiski saistoši tās izmantošanas nosacījumi;
- T. tā kā EFSA pēc Komisijas pieprasījuma savā izvērtējumā ņēma vērā Starptautiskā Vēža izpētes aģentūra (IARC) publicēto ziņojumu, kurā glifosāts tiek klasificēts kā iespējami kancerogēns cilvēkiem; tā kā EFSA izvērtējums tika pamatots ar lielu skaitu zinātnisko liecību, tostarp vairākiem pētījumiem, kurus IARC nebija izvērtējusi, tāpēc saskaņā ar EFSA tas ir viens no iemesliem, kāpēc tās secinājumi ir atšķirīgi;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

- U. tā kā EFSA Pesticīdu nodaļas vadītājs, kas bija atbildīgs par šo izvērtējumu, nodēvēja dažus IARC neizskatītos pētījumus par “izšķiroši svarīgiem” un “nozīmīgiem”; tā kā EFSA līdz šim ir atteikusies publicēt šos pētījumus, jo pieteikumu iesniedzēji ir apgalvojuši, ka to publicēšana apdraudētu viņu komerciālās intereses; tā kā atteikšanās publicēt šos pētījumus izslēdz iespēju veikt neatkarīgu zinātnisku pārbaudi; tā kā EFSA nav sniegusi pārbaudāmus pierādījumus tam, ka publicēšana nodarītu kaitējumu ražotājiem, kas EFSA būtu jādara saskaņā ar tās juridiskajām saistībām, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 1107/2009 63. pantā;
- V. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem⁽¹⁾ 4. panta 2. punktu iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt komerciālo interešu aizsardzībai, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm; tā kā, ņemot vērā IARC un EFSA pašreizējās pretrunas, sabiedrībai tik svarīgā jautājumā kā vēzis, un ņemot vērā globālo ietekmi, kāda būs lēmumam par apstiprinājuma atjaunošanu/nosacījumu grozīšanu vai apstiprinājuma atjaunošanas noraidīšanu glifosātam, ir skaidrs, ka šo pētījumu publicēšana ir sabiedrības sevišķās interesēs;
- W. tā kā nopietnas bažas par glifosāta kancerogenitāti nav vienīgās, bet ir arī šaubas par tā iedarbības veidu saistībā ar endokrīno sistēmu noārdošām īpašībām; tā kā ir atklāts, ka maisījumi, kuru pamatā ir glifosāts izraisa endokrīnās sistēmas darbības traucējumus cilvēku šūnu līnijās, un tā kā nav pienācīgu zinātnisku horizontālo kritēriju, nevar izslēgt ar endokrīno sistēmu saistītas iedarbības veidus; tā kā Komisija līdz 2016. gada augustam sniegs standartus vielu, kas izraisa endokrīnās sistēmas darbības traucējumus, noteikšanai;
- X. tā kā EFSA norādīja uz savām “bažām” par to, ka “nevar izslēgt ar endokrīno sistēmu saistītas iedarbības veidus”, jo novērtējumu nevarēja pabeigt datu trūkuma dēļ; tā kā tomēr Regulas (EK) Nr. 1107/2009 II pielikuma 2.2. punktā ir noteikts, ka aktīvo vielu apstiprina tikai tad, ja ir iesniegta pilnīga dokumentācija; tā kā tas ir īpaši svarīgi, jo Regula (EK) Nr. 1107/2009 paredz, ka aktīvo vielu apstiprina tikai tad, ja tiek uzskatīts, ka tai nepiemīt endokrīno sistēmu noārdošas īpašības, kas var izraisīt nelabvēlīgu ietekmi uz cilvēkiem, ja vien cilvēku saskarsme ar šā augu aizsardzības līdzekļa darbīgo vielu nav nebūtiska vai nepastāv nopietns apdraudējums augu veselībai, ko nevar panākt ar citiem pieejamiem līdzekļiem;
- Y. tā kā Komisijai nevajadzētu šo nozīmīgo trūkumu novērst, izmantojot apstiprinošos datus, kas iesniegti pēc lēmuma par atkārtotu apstiprināšanu, jo apstiprinošo datu procedūra būtu jāpiemēro tikai atsevišķos izņēmuma gadījumos, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1107/2009 II pielikuma 2. punktā, un to nevajadzētu attiecināt uz datu prasībām, kas pastāvēja pieteikuma iesniegšanas brīdī;
- Z. tā kā iepriekšējo divu desmitgažu laikā ir iegūti papildu pierādījumi par nelabvēlīgo ietekmi, tostarp aknu un nieru darbības traucējumiem un izjauktu barības vielu līdzsvaru glifosāta helāta veidošanās dēļ, un jo īpaši ir pierādīts, ka glifosāts iedarbojas pa vairākiem vielmaiņas ceļiem⁽²⁾;
- AA. tā kā 2015. gada jūlijā ziņotāja dalībvalsts norādīja, ka tā plāno iesniegt dokumentāciju par saskaņotu glifosāta klasifikāciju saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 Eiropas Ķimikāliju aģentūrai, kas ir atbilstīga zinātniska iestāde jautājumos par saskaņotu ķīmisko vielu klasifikāciju; tā kā šīs dokumentācijas iesniegšana tika plānota 2016. gada marta beigās; tā kā sagaidāms, ka lēmumu pieņemšanas process ilgs 18 mēnešus;

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

⁽²⁾ <http://ehjournal.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12940-016-0117-0>

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

- AB. tā kā glifosātu bieži izmanto desikācijai, proti, pamatkultūrauga iznīcināšanai pirms ražas novākšanas, lai paātrinātu tā nogatavošanos un atvieglotu ražas novākšanu (to pazīst arī kā zaļo sadedzināšanu); tā kā šādai praksei ir ne tikai būtiska nelabvēlīga ietekme uz bioloģisko daudzveidību, bet arī tā rezultātā novāktās ražas galīgo produktu atlieku līmenis parasti ir daudz augstāks, tādēļ tam ir palielināta ietekme uz cilvēku uzturu⁽¹⁾; tā kā šī prakse arī piesārņo apstrādātās kultūrauga salmus un tādēļ tie kļūst nepiemēroti izmantošanai dzīvnieku barībā; tā kā neselektīvu herbicīdu izmantošana šādiem mērķiem ir nepieņemama cilvēku veselības un vides aizsardzības ziņā;
- AC. tā kā vairākums ģenētiski modificēto augu ir izturīgi pret glifosātu⁽²⁾; tā kā 2012. gadā 56 % glifosāta pasaulē tika izmantots augiem, kas ir izturīgi pret glifosātu un ģenētiski modificēti⁽³⁾;
- AD. tā kā 2015. un 2016. gadā Eiropas Parlaments noraidīja četrus dažādus Komisijas īstenošanas aktu projektus saistībā ar tādu līdzekļu laišanu tirgū, kas satur ģenētiski modificētus augus, sastāv no tiem vai ir no tiem ražoti⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾; tā kā visi šie augi tika ģenētiski modificēti, lai tie kļūtu izturīgi pret glifosātu; tā kā visi šie augi tika ģenētiski modificēti, lai tie kļūtu izturīgi arī pret otru herbicīdu, tādā veidā iegūstot multirezistenci;
- AE. tā kā ir noskaidrots, ka plaša glifosāta izmantošana augiem, kas ir pret glifosātu izturīgi, pēdējo 20 gadu laikā ir izraisījis izturīgu nezāļu veidošanos, jo ir konstatēts, ka glifosāta atkārtota izmantošana bez pietiekamām izmaiņām nezāļu apkarošanas vai ravēšanas praksē ļoti labvēlīgi ietekmē izturīgu nezāļu vairošanos; tā kā turklāt lauksaimniecības biotehnoloģiju uzņēmumi kultūraugus pilnveido ar lielākas izturības pret herbicīdiem pazīmēm, kas tika konstatēts trim no četriem ģenētiski modificētajiem kultūraugiem, pret kuriem iebilda Eiropas Parlaments, jo tādā veidā nezāļu multirezistence varētu tikai pieaugt⁽⁸⁾; tā kā šāda toksis
- AF. tā kā pētījumi liecina, ka ar integrētu augu aizsardzību, kuras pamatā ir kultūraugu dažādošana, augsnes apstrādes sistēmas, sēšanas laiki un mehāniskā ravēšana, var samazināt herbicīdu lietošanu, vienlaikus saglabājot ražību un nodrošinot ilgtspējīgāku un videi draudzīgāku darbību, kā arī radot svarīgus bioloģiskās daudzveidības priekšrocības⁽⁹⁾;

⁽¹⁾ <http://ehjournal.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12940-016-0117-0>

⁽²⁾ <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26296738>

⁽³⁾ <http://enveurope.springeropen.com/articles/10.1186/s12302-016-0070-0>

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par Komisijas 2015. gada 4. decembra Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/2279, ar ko atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu NK603 × T25 (MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2), sastāv vai ir ražoti no tās (Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0456).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87705 × MON 89788 (MON-877Ø5-6 × MON-89788-1), sastāv vai ir ražoti no tām (Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0040).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas FG72 (MST-FGØ72-2), sastāv vai ir ražoti no tām (Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0038).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta 2016. gada 3. februāra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas lēmumam, ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētas sojas pupas MON 87708 × MON 89788 (MON-877Ø8-9 × MON-89788-1), sastāv vai ir ražoti no tām (Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0039).

⁽⁸⁾ <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/26296738>

⁽⁹⁾ http://ec.europa.eu/environment/integration/research/newsalert/pdf/herbicide_reduction_can_preserve_crop_yields_as_well_as_biodiversity_benefits_of_weeds_445na2_en.pdf

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

AG. tā kā 2015. gadā EFSA konstatēja, ka vairākiem pesticīdiem, tostarp glifosātam, paziņotais maksimāli pieļaujamā atlieku daudzuma (MAL) noteikšanai ņemto paraugu skaits bija ievērojami mazāks par skaitu, kāds vajadzīgs statistiski pamatotu slēdzienu izdarīšanai; tā kā saskaņā ar EFSA valstīm, kas sniegušas paziņotos datus, būtu jāpaplašina MAL noteikšanai izmantoto analītisko metožu darbības joma, lai pārliecinātos, ka konstatēšanas rādītāju un MAL pārsniegšanas rādītāju neietekmē nelielais noteikšanai ņemto paraugu skaits vai tas, ka atsevišķas valstis datus nav sniegušas ⁽¹⁾;

AH. tā kā 2016. gada martā pastāvīgā komiteja fitofarmaceutisko vielu jomā atlika savu balsojumu par īstenošanas regulas projektu, ar ko atjauno darbīgās vielas glifosāta *apstiprinājumu*;

AI. tā kā ASV Valdības pārskatatbildības birojs (GAO) nesēn nāca klajā ar ieteikumu ASV Pārtikas un zāļu pārvaldei izvērtēt risku un nodot atklātībai informāciju attiecībā uz glifosāta atliekvielu ietekmi uz sabiedrības veselību;

1. uzskata, ka Komisijas īstenošanas regulas projekts nenodrošina cilvēka veselības, dzīvnieku veselības un vides augstu aizsardzības līmeni, tajā nav piemērots piesardzības princips un tajā ir pārsniegtas īstenošanas pilnvaras, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 1107/2009;

2. prasa Komisijai iesniegt jaunu īstenošanas regulas projektu, lai sekmīgāk risinātu jautājumu par glifosātu saturošu herbicīdu izmantošanu; aicina Komisiju ieteikt dalībvalstīm īpaši ierobežot vai aizliegt glifosāta pārdošanu neprofesionāliem lietotājiem un lūdz Komisijai kopā ar dalībvalstu ekspertiem sagatavot novērtējumu, lai izvērtētu to, kā neprofesionālie lietotāji izmanto augu aizsardzības līdzekļus un iesniegtu priekšlikumus, izstrādātu apmācības pasākumus un profesionālo lietotāju sertifikāciju, labāk informētu par glifosāta lietošanu un noteiktu stingrus ierobežojumus to līdzekļu lietošanai periodā pirms ražas novākšanas, kas satur glifosāta aktīvo vielu;

3. prasa Komisijai atjaunot glifosāta apstiprinājumu uz septiņiem gadiem; atgādina, ka saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009 Komisija var atsaukt aktīvās vielas apstiprinājumu atļaujas izskatīšanas periodā, ja ar jauniem zinātniskiem pierādījumiem var uzskatāmi parādīt, ka attiecīgā viela vairs neatbilst apstiprināšanas kritērijiem; prasa Komisijai un dalībvalstīm paātrināt darbu pie to papildvielu saraksta izstrādāšanas, kuras nav pieļaujamas augu aizsardzības līdzekļos; atzinīgi vērtē POE talovamīna aizliegšanu izmantošanai augu aizsardzības līdzekļos, kuri satur glifosātu;

4. aicina Komisiju jo īpaši neatļaut glifosāta izmantošanu ārpus profesionālās darbības;

5. aicina Komisiju jo īpaši neatļaut glifosāta izmantošanu publiskos parkos, publiskos spēļu laukumos un publiskos dārzos vai to tuvumā;

6. aicina Komisiju jo īpaši neatļaut glifosāta izmantošanu lauksaimniecībā, ja nezāļu nepieciešamo kontroli jau pietiekami nodrošina integrētas augu aizsardzības sistēmas;

7. prasa Komisijai pārskatīt sniegto apstiprinājumu, ņemot vērā gaidāmo dokumentu paketes par saskaņotu glifosāta klasifikāciju iesniegšanu Eiropas Ķīmikāliju aģentūrai (ECHA) saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008;

8. prasa Komisijai vistuvākā laikā nodrošināt glifosāta kopējā toksiskuma un klasifikācijas neatkarīgu pārskatīšanu, pamatojoties uz visiem pieejamiem zinātniskiem pierādījumiem, tostarp saistībā ar tā kancerogenitāti, kā arī saistībā ar tā iespējamām endokrīno sistēmu noārdošām īpašībām saskaņā ar gaidāmajiem vielu, kas izraisa endokrīnās sistēmas darbības traucējumus, zinātniskajiem horizontālajiem kritērijiem;

⁽¹⁾ http://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/scientific_output/files/main_documents/4038.pdf

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

9. prasa Komisijai un EFSA, ņemot vērā sabiedrības sevišķi svarīgas intereses, nekavējoties nodot atklātībai visus zinātniskos pierādījumus, uz kuru pamata tika izdarīta glifosāta pozitīva klasifikācija un ierosināta tā apstiprinājuma atjaunošana; aicina Komisiju veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai sekmētu ES novērtēšanas procesā izmantoto zinātnisko pierādījumu pilnīgu nodošanu atklātībā
  10. prasa Komisijai uzdot Pārtikas un veterinārajam birojam pārbaudīt un uzraudzīt glifosāta atliekvielas Savienībā ražotajā pārtikā un dzērienos, kā arī importētajā produkcijā;
  11. prasa Komisijai un dalībvalstīm finansēt pētniecību un inovāciju, lai rastu ilgtspējīgus un izmaksu ziņā efektīvus risinājumus alternatīviem augu aizsardzības līdzekļiem, un nodrošināt augstu cilvēku un dzīvnieku veselības un vides aizsardzības līmeni;
  12. uzskata, ka atbilstošas Komisijas turpmākās darbības saistībā ar šo rezolūciju ir svarīgas, lai nodrošinātu uzticēšanos Eiropas Savienības iestādēm, kā arī šo iestāžu savstarpējo uzticēšanos;
  13. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

P8_TA(2016)0120

ES mainīgā globālā vidē – saistītāka, strīdīgāka un sarežģītāka pasaule**Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa rezolūcija par ES mainīgā globālā vidē — saistītāka, strīdīgāka un sarežģītāka pasaule (2015/2272(INI))**

(2018/C 058/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 1., 2. un 5. punktu, 21. pantu, jo īpaši tā 1. punktu, 2. punkta h) apakšpunktu un 3. punkta otro daļu, 8., 22., 24., 25., 26., 42. pantu, jo īpaši tā 7. punktu, un 46. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 222. pantu,
- ņemot vērā 2003. gada Eiropas drošības stratēģiju un 2008. gada ziņojumu par tās īstenošanu,
- ņemot vērā priekšsēdētāja vietnieces/ augstās pārstāves (PV/AP) ziņojumu “ES mainīgā globālā vidē — saistītāka, strīdīgāka un sarežģītāka pasaule”,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas un augstās pārstāves kopīgo paziņojumu “ES vispārējā pieeja ārējiem konfliktiem un krīzēm” (JOIN(2013)0030),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas Drošības programma” (COM(2015)0185),
- ņemot vērā Komisijas un augstās pārstāves kopīgo paziņojumu “Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšana” (JOIN(2015)0050),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2015. gada 21. maija rezolūciju par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu (pamatojoties uz Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējo ārpolitiku un drošības politiku)⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 21. janvāra rezolūciju par savstarpējās aizsardzības klauzulu (LES 42. panta 7. punkts)⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 19.–20. decembra secinājumus (EUCO 217/13) un 2015. gada 25.–26. jūnija (EUCO 22/15) secinājumus, kā arī Padomes 2015. gada 18. maija secinājumus par KDAP (8971/15),
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 12. oktobra Lēmumu (KĀDP) 2015/1835, ar ko nosaka Eiropas Aizsardzības aģentūras statūtus, atrašanās vietu un darbības noteikumus⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas un augstās pārstāves kopīgo paziņojumu “Eiropas Savienības kiberdrošības stratēģija — atvērta un droša kibertelpa” (JOIN(2013)0001),
- ņemot vērā Eiropas Savienības Jūras drošības stratēģiju, ko 2014. gada 24. jūnijā pieņēma Eiropas Savienības Padome,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0213.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0019.⁽³⁾ OV L 266, 13.10.2015., 55. lpp.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

- ņemot vērā NATO 2010. gada Stratēģisko koncepciju un NATO 2014. gada Velsas samita deklarāciju,
  - ņemot vērā 2015. gada 17. decembra rezolūciju par 2014. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā ES stratēģisko satvaru un rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā, ko 2012. gada 25. jūnijā pieņēma Ārlietu padome,
  - ņemot vērā 2015. gada 17. decembra rezolūciju par ieroču eksportu — Kopējās nostājas 2008/944/KĀDP īstenošana ⁽²⁾,
  - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada septembrī pieņemto Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un Parīzes nolīgumu klimata pārmaiņu ierobežošanai,
  - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A8-0069/2016),
- A. tā kā daudzas Eiropas Savienības pašreizējās un turpmākās problēmas un apdraudējumi ir sarežģīti un savstarpēji saistīti, un to izcelsme var būt gan valstis, gan nevalstiski dalībnieki gan kopējo robežu iekšienē, gan ārpus tām; tā kā vajadzīga vietējā, reģionālā un pasaules konteksta sasaiste; tā kā ir vajadzīga stingra politiskā griba un vadība nolūkā panākt Eiropas Savienības un tās dalībvalstu izlēmīgu kopīgu rīcību, kuras mērķis būtu proaktīvi, kopīgi un iedarbīgi risināt minētās problēmas, aizsargāt ES vērtības un sabiedrības modeli un padarīt ES par ietekmīgu un stratēģiskajā līmenī svarīgāku dalībnieci un vispārējās drošības sekmētāju; tā kā ES globālajai stratēģijai par ārpolitiku un drošības politiku ir jāpalīdz sasniegt šos mērķus, nosakot ES kā starptautiska mēroga dalībnieces mērķu politisko līmeni;
- B. tā kā Eiropas Savienībai ir jādara viss iespējamais, lai novērstu tiešās stratēģiskās vides degradāciju un tās ilgtermiņa ietekmi; tā kā krīžu skaita palielināšanās un vienlaicīgums, kas rada arvien lielāku ietekmi pašas ES teritorijā, liecina, ka neviena dalībvalsts nevar tās atrisināt vienatnē un eiropiešiem ir jāpilda savi pienākumi kopīgi, lai nodrošinātu drošību;
- C. tā kā 2003. gada Eiropas Drošības stratēģijā identificētie apdraudējumi — terorisms, masu iznīcināšanas ieroči, reģionālie konflikti, valstu sabrukums un organizētā noziedzība — joprojām ir aktuāli; tā kā pašlaik ES ir jārisina arī vairākas nopietnas un neparedzētas papildu problēmas, proti, revizionistisku spēku centieni vardarbīgi mainīt robežas, pārkāpjot starptautiskās tiesības, un apstrīdēt uz noteikumiem pamatoto globālo kārtību, klimata pārmaiņas, lēna ekonomikas izaugsme, būtiskas migrācijas un bēgļu plūsmas, lielākā bēgļu krīze kopš Otrā pasaules kara un, līdztekus sasniegumiem kosmosa un kibernetikas tehnoloģiju jomā, finanšu noziegumi, kodolieroču izplatīšana, bruņošanās sacensības, hibrīdkari un asimetriski kari un apdraudējumi;
- D. tā kā Eiropas drošības sistēma ir pamatota uz Eiropas Drošības un sadarbības organizāciju (EDSO); tā kā ES ir nozīmīgākā EDSO dalībiece;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0470.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0472.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

- E. tā kā, ņemot vērā reģionālās drošības samazināšanos, ES jāpiešķir prioritāte situācijas stabilizēšanai tuvākajās kaimiņvalstīs, bet neatsakoties no savām globālajām saistībām; tā kā drošības krīze pie ES robežām ir sarežģīta un to ietekmē pasaules tendences, turpretī reģionālās drošības efektīva pārvaldība ir galvenais nosacījums ES spējai darboties pasaules līmenī;
- F. tā kā Eiropadome 2015. gada 26. jūnijā uzdeva augstajai pārstāvei turpināt stratēģisko pārdomu procesu, lai ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm sagatavotu ES globālo ārpolitikas un drošības politikas stratēģiju, kas jāiesniedz Eiropadomei līdz 2016. gada jūnijam;
- G. tā kā nolūkā nodrošināt ātru un efektīvu ES reakciju uz draudiem ir nepieciešama cieša dalībvalstu solidaritāte, jāpārvar starpiestāžu šķēršļi un jāatsakās no vienpatņa pieejas iestādēs, kā arī Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) un dalībvalstu ārvalstu pārstāvniecībās, un jāpiešķir pietiekami un elastīgi budžeta resursi ES interešu īstenošanas atbalstam; tā kā, lai Eiropas stratēģija būtu efektīva, dalībvalstīm vispirms un galvenokārt jāizrāda stingra politiskā griba un kopēja mērķa apzināšanās nolūkā izstrādāt un izmantot patiesi Eiropas mēroga instrumentus;
- H. tā kā pret atsevišķām dalībvalstīm vērsti visu veidu draudi jāuzskata par visas Savienības apdraudējumu kopumā, liekot dalībvalstīm būt izteikti vienotām un solidarām un radot vajadzību izstrādāt konsekventu kopējo ārpolitiku un drošības politiku;
- I. tā kā jaunās stratēģijas pamatā ir jābūt visaptverošai pieejai un ES ārpolitikas un iekšpolitikas instrumentu konsekventai un koordinētai izmantošanai; tā kā nevar uzskatīt, ka ES ieroču eksports ir tiešās ES drošības interesēs, un saistībā ar ES globālās stratēģijas izstrādi būtu jāņem vērā Kopējā nostāja 2008/944/KĀDP; tā kā Eiropas Savienības primārais mērķis ir veicināt savas vērtības, tādējādi dodot ieguldījumu miera, drošības un ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanai pasaulē, kā arī veicināt solidaritāti un tautu savstarpēju cieņu; tā kā šos pamatmērķus nedrīkst aizmirst, Eiropas Savienībai uzsākot darbības, lai īstenotu savu iekšpolitiku un ārpolitiku; tā kā arī tad, ja Savienība rīkojas, lai veicinātu savas komercintereses, tai vienmēr jācenšas nodrošināt savu darbību atbilstību ar savu ar miera uzturēšanu un cilvēktiesību aizsardzību saistīto mērķu sasniegšanai;
- J. tā kā tik nestabilā un nedrošā starptautiskā vidē ES ir nepieciešama stratēģiska patstāvība, kas ļautu nodrošināt ES drošību un atbalstīt ES intereses un vērtības;
- K. tā kā ES globālās stratēģijas pamatā jābūt cilvēku drošībai un pilnībā jāņem vērā dzimumu perspektīva drošības jomā un ANO Drošības padomes Rezolūcija Nr. 1325;
- L. tā kā ES, pieņemot 2003. gada Eiropas Drošības stratēģiju, ir izvirzījusi mērķi nodibināt starptautisku kārtību, pamatojoties uz efektīvu daudzpusīgumu un starptautiskajām tiesībām;
- M. tā kā jaunajai stratēģijai jābūt saskaņā ar Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam;
- N. tā kā turpmākās stratēģijas īstenošanā būtu jāsniedz gada īstenošanas ziņojumi un jāiekļauj turpmāk minētie mērķi, kuri jāizstrādā sīkāk apakšstratēģijās, nosakot īpašus noteikumus attiecībā uz dažādām darbības jomām;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

Eiropas Savienības aizsardzība

1. norāda, ka Eiropas Savienības mērķis ir veicināt mieru, tās vērtības un tās iedzīvotāju labklājību, vienlaikus nodrošinot tās iedzīvotāju un teritorijas drošību; uzsver, ka Savienības ārējai darbībai ir jāatbilst LES 21. panta principiem; uzsver, ka tāpēc ES ir jānodrošina sava iekšējā un ārējā noturība, spēja paredzēt, preventīvi koriģēt un novērst paredzamas problēmas un apdraudējumus, gatavība ātri rīkoties neparedzamu krīžu un apdraudējumu gadījumā, spēja atgūties no dažādu veidu uzbrukumiem, kā arī jāgarantē enerģijas un izejvielu piegādes drošība, vienlaikus klimata pārmaiņu seku problēmu, kas ir jārisina steidzami, ES uzņemoties vadošu lomu globālajos pasākumos klimata jomā, veicinot ilgtspējīgu attīstību;
2. uzskata — lai pielāgotos izmaiņām globālajā vidē, ES stratēģijai jāpievēršas:
  - a) apdraudējumu un problēmu apzināšanai un prioritāšu noteikšanai;
  - b) iespējamo risinājumu noteikšanai;
  - c) nepieciešamo līdzekļu noteikšanai;
3. uzsver, ka katras dalībvalsts robežas ir arī Savienības robežas, un tās jāaizstāv kā Savienības robežas;
4. uzskata, ka Eiropas Savienībai kā globāli nozīmīgai dalībniecei ir būtiska loma, lai ievērotu starptautiskajos cilvēktiesību aktos noteiktos principus, jo īpaši cilvēktiesību universāluma un nedalāmības principus; tāpēc ir pārliecināts, ka cilvēktiesībām jābūt jēgpilni integrētām jaunajā globālajā stratēģijā, ES stratēģiskā satvara, ES cilvēktiesību pamatnostādņu un Rīcības plāna cilvēktiesību un demokrātijas jomā pilnīgai īstenošanai; šajā saistībā uzsver vajadzību vienmēr apspriesties ar ES, dalībvalstu un trešo valstu pilsonisko sabiedrību, lai praktiķu un cilvēktiesību aizstāvju pieredze un īpašās zināšanas varētu informēt un uzlabot ES ārpolitiku un drošības politiku; aicina ES un tās dalībvalstis nodrošināt, ka ārpolitikā tiek pieņemta stratēģiska pieeja cilvēktiesībām, uzsverot konkrētas darbības un rezultātus, kā arī apliecinot konsekvenci ES līdzdalībā cilvēktiesību ievērošanai dažādās valstīs un reģionos neatkarīgi no drošības, ārpolitikas, tirdzniecības, enerģētikas, atbalsta vai citiem apsvērumiem;
5. uzskata, ka ir izšķirīgi svarīgi noteikt visu ES 28 dalībvalstu patiesās kopējās intereses ārpolitiskas jomā katrā pasaules reģionā un katrā attiecīgajā politikas jomā; turklāt uzsver, ka, padarot šādas kopējās intereses redzamas, būtu ievērojami palielināta ES nozīme ārlietu jomā; aicina AP/PV uzdot EĀDD apzināt šīs īpašās intereses un palīdzēt noteikt stratēģiskus un darbības mērķus, kas ļauj nepastarpināti sasniegt konkrētus rezultātus;
6. uzskata, ka Amerikas Savienotās Valstis ir ES galvenā stratēģiskā partnervalsts; norāda, ka ES un tās dalībvalstīm jābūt vienotākām un gatavākām uzņemties lielāku atbildību par savu kolektīvo drošību un teritorijas aizsardzību, mazāk paļaujoties uz ASV, jo īpaši Eiropas kaimiņreģionos; uzsver, ka transatlantiskajai aliansei arī turpmāk jābūt par būtisku pilāru vispārējai uz noteikumiem pamatotai sistēmai; tāpēc aicina ES un tās dalībvalstis uzlabot savas aizsardzības spējas, lai tās saskaņotībā ar NATO un būtu gatavas reaģēt uz plašo civilo, militāro un hibrīdo apdraudējumu un risku loku, un pilnībā izmantot Lisabonas līguma noteikumus par kopējo drošības un aizsardzības politiku (KDAP);
7. attiecīgi mudina ES veicināt saskaņotu un strukturētu sadarbību aizsardzības jomas pētniecībā un attiecībā uz tehnoloģisko un rūpniecisko bāzi un kiberaizsardzību, apvienojot un koplietojot resursus un efektīvāk koordinējot valstu aizsardzības budžetu izmantošanu, lai sasniegtu kopējo mērķi, proti, 2 % no aizsardzības izdevumiem atvēlēt pētniecības finansējumam un nākamajā daudzgadu finanšu shēmā (DFS) sākt ES finansētu aizsardzības pētniecības un tehnoloģiju programmu; uzskata, ka ir jānostiprina Eiropas Aizsardzības aģentūras (EAA) loma un jāpalielina tai piešķirtie resursi, lai tā

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

varētu rīkoties iedarbīgāk; uzskata arī, ka dalībvalstīm būtu jāuzņemas lielāka atbildība par steidzami nepieciešamo Eiropas spēju veidošanu un ES stratēģiskās autonomijas veicināšanu, jāpalielina savi ar EAA starpniecību īstenotās militārās pētniecības izdevumi un jānostiprina Eiropas aizsardzības tehniskais un rūpnieciskais pamats (Eiropas DTIB) un Eiropas aizsardzības tirgus (EDM); prasa palielināt dalībvalstu drošības un aizsardzības budžeta izmantošanas pārredzamību un pārskatatbildību; aicina arī ES dalībvalstis nodrošināt, ka ir pieejamas atbilstīgas spējas pildīt LES 43. pantā noteiktos uzdevumus, tostarp attiecīgajām ANO miera uzturēšanas misijām; turklāt uzskata, ka būtu jāuzlabo Eiropas izlūkdienestu apmaiņa ar informāciju un jāattīsta patiesas Eiropas līmeņa izlūkošanas un prognozēšanas spējas, ieviešot atbilstīgus pārraudzības mehānismus;

8. aicina PV/AP novērst pašreizējās neskaidrības par savstarpējās aizsardzības klauzulu, kas paredzēta LES 42. panta 7. punktā, izstrādājot šajā jomā pamatnostādnes, kā arī to īstenošanas kārtību, lai dalībvalstis vajadzības gadījumā varētu efektīvi reaģēt;

9. nopietni kritizē Komisiju par laikus neizpildītajiem 2013. gada Eiropadomes uzdotajiem uzdevumiem saistībā ar plānotajām pamatnostādnēm visaptverošai ES līmeņa piegāžu drošības sistēmai, plānoto Zaļo grāmatu par aizsardzības un sensitīvu drošības preču rūpniecības spēju kontroli, aizsardzības un drošības jomas iepirkuma uzraudzību, kā arī ar tirdzniecības darījumiem starp valstu valdībām aizsardzības nozarē;

10. pieņem zināšanai Padomes 2015. gada 12. oktobra Lēmumu (KĀDP) 2015/1835; aicina Eiropas Aizsardzības aģentūras vadītāju un PV/AP informēt Parlamentu par to, kā šajā Padomes lēmumā atspoguļots Parlamenta atkārtoti paustais viedoklis par EAA nostiprināšanu, finansējot personāla un darbības izmaksas no Savienības budžeta;

11. uzskata, ka galvenajam mērķim vajadzētu būt pārejai uz pastāvīgi apvienotām starptautiskām militārām vienībām, kopējiem aizsardzības spēkiem un kopējas aizsardzības politikas izstrādei, kam galu galā sekos Eiropas aizsardzības savienības izveide; šajā sakarā prasa izveidot pastāvīgu ES militāro štābu, lai uzlabotu militāru krīžu pārvarēšanas spēju, nodrošinātu ārkārtas rīcības plānošanu un spēku un aprīkojuma savietojamību; aicina dalībvalstis kopīgi, divpusēji vai reģionālās kopās pastiprināt sadarbību aizsardzības jomā; atbalsta uz ES globālo stratēģiju balstītas Baltās grāmatas par ES aizsardzību pieņemšanu;

12. uzskata, ka ES Līguma 42. panta 7. punkta aktivizēšanai pašreiz jābūt kā katalizatoram, kas atbrīvos visu Līguma noteikumu potenciālu attiecībā uz drošību un aizsardzību;

13. norāda, cik būtiski svarīgi ir stiprināt ES un NATO sadarbību, kam būtu jāgarantē operāciju koordinācija, un atbalsta tādu Eiropas spēju izveidi, kas teritoriālajā aizsardzībā pastiprinātu NATO un spētu autonomi veikt intervences operācijas ārpus ES robežām; uzsver, ka KDĀP būtu jānostiprina NATO Eiropas pilārs un jānodrošina, ka Eiropas dalībvalstis, kas ir NATO dalībnieces, patiesi pilda savas NATO saistības; iesaka apvienot ES kaujas vienību un NATO reaģēšanas spēku jēdzienus; atgādina, ka militārie ieguldījumi jāpamato ar solidaritātes principa piemērošanu starp ES dalībvalstīm;

14. uzsver, ka ieroču eksporta kontrole ir neatņemama ES ārpolitikas un drošības politikas sastāvdaļa un ka tai jāatbilst LES 21. panta principiem, proti, demokrātijas un tiesiskuma atbalstam, miera nosargāšanai, konfliktu novēršanai un starptautiskās drošības nostiprināšanai; atgādina, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai ieroču eksports atbilst ES kā starptautiskas cilvēktiesību aizstāves uzticamībai; pauž stingru pārliecību, ka kopējās nostājas astoņu kritēriju efektīvāka īstenošana varētu būt nozīmīgs ieguldījums ES globālās stratēģijas izstrādē;

15. aicina dalībvalstis ievērot kopējo nostāju par ieroču eksportu un pārtraukt ieroču tirdzniecību ar trešām valstīm, kuras neatbilst minētajiem kritērijiem;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

16. atbalsta tādu vispārēji kopīgu telpu kā jūras, gaisa telpa, kosmos un kibertelpa efektīvas pārvaldes turpmāku padziļināšanu;

17. norāda, ka tehnoloģiju nozīme mūsu sabiedrībā kļūst aizvien lielāka un ka ES politikai jāreaģē uz straujām pārmaiņām tehnoloģiju attīstībā; šajā saistībā uzsver ievērojamās iespējas, ko internets un tehnoloģijas var sniegt attīstībai, demokratizācijai un iedzīvotāju emancipācijai visā pasaulē, un tādēļ uzsver, ka liela nozīme ir ES centieniem veicināt un nodrošināt brīvu un atvērtu internetu un aizsargāt digitālās tiesības;

18. uzsver, ka tehnoloģiju ietekme būtu jāatspoguļo gan globālajā stratēģijā, gan kibernetikas iniciatīvās, vienlaikus attiecīgā gadījumā cilvēktiesību uzlabošanas elementu iekļaujot kā neatņemamu daļu visās ES politikas jomās un programmās, lai uzlabotu cilvēktiesību aizsardzību un demokrātiju, tiesiskumu un labas pārvaldības veicināšanu un konfliktu mierīgu risināšanu;

Eiropas plašākā kaimiņreģiona stabilizēšana

19. uzskata — lai ES būtu efektīvāka un uzticamāka pasaules mēroga dalībniece, tai vajadzētu uzņemties lielāku atbildību par drošības vakuuma aizpildīšanu tās kaimiņvalstīs un plašāk kaimiņreģionā un stabilitāti un labklājību veicinošu apstākļu izveidē, pamatojoties uz tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu, kas nozīmē, ka ir jārisina pašreizējo karu un konfliktu, migrācijas plūsmu un bēgļu krīzes pamatcēloņi;

20. pauž pārliecību, ka ES būtu vairāk jāiesaistās saspīlējuma mazināšanas diplomātijā, jo īpaši dienviņu kaimiņvalstīs; uzskata, ka jaunā stratēģija jāizstrādā, norādot veidus, kādos ES varētu pamatoties uz neseno vienošanos ar Irānu kodolprogrammas jomā un veicināt turpmāku uzticamības palielināšanu un citus ar drošību saistītus reģionālos mehānismus, kuru pamatā arī varētu būt Eiropas pieredze saistībā ar tādiem reģionāliem drošības mehānismiem kā Eiropas Drošības un sadarbības konference (CSCE) un tādiem nolīgumiem kā Helsinku Nobeiguma akts;

21. uzskata — lai nostiprinātu stabilitāti un mieru un veicinātu cilvēku drošību, tiesiskumu, cilvēktiesību ievērošanu un demokratizāciju, ES ir jāturpina īstenot sava apņemšanās attiecībā uz paplašināšanos un integrāciju, balstoties uz politiku, kas veicina ekonomikas izaugsmi un iekļaujošu sabiedrību, un jāturpina sadarbība ar ļoti cieši saistītām valstīm neseno pārskatītās Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) kontekstā; atgādina, ka saskaņā ar LES 49. pantu jebkura Eiropas valsts var iesniegt pieteikumu, lai kļūtu par Eiropas Savienības dalībvalsti, ja tā izpilda Kopenhāgenas kritērijus, kuri ir noteikti un neapstrīdami, ievērojot demokrātijas principus, pamatbrīvības, cilvēktiesības un minoritāšu tiesības un nodrošina tiesiskumu; uzskata, ka ES nepārtraukti jāturpina saskaņota un konsekventa iesaistīšanās gan austrumu, gan dienviņu kaimiņreģionā;

22. ir pārliecināts, ka pašreizējās bēgļu krīzes risināšanai ir nepieciešama visaptveroša Eiropas līmeņa pieeja un steidzama saskaņota rīcība, izmantojot gan ārējus, gan iekšējus instrumentus; prasa nodrošināt ilgtermiņa stratēģiju un uz kopīgiem principiem un solidaritāti balstītu ilgtspējīgu patvēruma, migrācijas un atpakaļuzņemšanas politikas vadību, pienācīgi ievērojot cilvēktiesības un cilvēku drošību; prasa pastiprināt Šengenas sistēmu, Eiropas robežu un krasta apsardzi un aģentūru FRONTEX; šajā sakarībā lūdz Komisiju piedāvāt iedarbīgus un ilgtspējīgus risinājumus; šajā sakarā uzskata, ka ES vajadzētu veicināt praktiskāku un plašāku pieeju attiecībā uz palīdzību Āfrikai, Tuvajiem Austrumiem un nestabilām un kara apdraudētām valstīm un reģioniem;

23. ir pārliecināts, ka daudzpusēja diplomātijā AP/PV koordinācijā un vadībā ir izšķirīgi svarīga konfliktu risināšanai un krīžu pārvaldībai gan kaimiņvalstīs, gan pasaulē; uzsver, ka ir jāveido vairāk stratēģiskās virzības, konsekvences un pozitīvu sinerģiju starp ārējās darbības politiku un iekšējo politiku ES līmenī, kuras kļūst arvien ciešāk saistītas, kā arī dalībvalstu iekšienē un starp EĀDD un Komisiju;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

Daudzpusējas globālās pārvaldības stiprināšana

24. ir pārliecināts, ka ES vajadzētu būt konstruktīvai un noturīgai pasaules līmeņa dalībniecei ar reģionālu ievirzi, kuras rīcībā ir vajadzīgie civilie un militārie līdzekļi, un jācenšas būt "noteikumu veidotājai", kura veicina un stiprina efektīvu daudzpusēju globālo pārvaldību nolūkā stiprināt demokrātiju, labu pārvaldību, tiesiskumu un cilvēktiesības; uzsver, ka KDAP ir būtisks instruments krīžu novēršanai un atrisināšanai;

25. aicina ES iestādes un dalībvalstis savā ārējā darbībā censties ievērot visaptverošu/vienotu/integrētu pieeju un ņemt vērā iekšējās un ārējās drošības nesaraujamo saikni; šajā sakarā aicina ES pilnveidot drošības, attīstības, tirdzniecības, cilvēktiesību, demokrātijas veicināšanas darbību un ES ārējās darbības sinerģiju, kā arī veidot politiku saskaņā ar savu globālo stratēģiju; uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka Eiropas Savienības darbība tirdzniecības jomā palīdz īstenot arī mērķus saistībā ar ieroču neizplatīšanu, miera veicināšanu un cilvēktiesību aizsardzību;

26. atgādina par energoapgādes drošības būtisko un arvien pieaugošo nozīmi ES turpmākajos iekšējās attīstības procesos un ES attiecībās ar vietējiem, reģionālajiem un starptautiskajiem partneriem; aicina strauji un pilnībā īstenot Enerģētikas savienības piecus pilārus; uzskata, ka ES stratēģiskajās interesēs ir piešķirt Komisijai izņēmumtiesības piedalīties sarunās par visiem enerģijas piegādes līgumiem no trešām valstīm un to parakstīšanā;

27. uzsver, ka ir vajadzīga dalībvalstu politiskā griba būt elastīgākām ar KDAP saistītos jautājumos, lai panāktu reālu virzību šajā jomā; atbalsta aizsardzības ministru padomes kā struktūras izveidi, kā arī regulāras Eiropadomes sanāksmes aizsardzības jomā; mudina dalībvalstis, kuras to vēlas, izveidot pastāvīgu strukturētu sadarbību aizsardzības jomā (PESCO); šajā saistībā uzsver vajadzību pārvarēt strukturālos ierobežojumus, kas jo īpaši ir saistīti ar vajadzību novērtējumu, spējām (civilajām un militārajām) un kopējo finansēšanu; uzskata, ka PESCO un LES 44. panta īstenošana ir piemērotākie institucionālie mehānismi reālistiskai šīs kopējās politikas virzīšanai;

28. atbalsta principu, saskaņā ar ko ES dalībvalstīm līdz 2024. gadam vajadzētu apņemt aizsardzības vajadzībām tērēt vismaz 2 % no sava IKP, lai sasniegtu civilo un militāro spēju līmeni, kas vajadzīgs, lai sasniegtu KADP/DKAP mērķus, vienlaikus līdzattīstības un sadarbības ceļā veicinot apjomradītus ietaupījumus un samazinot atšķirības starp dalībvalstīm;

29. uzsver — lai panāktu uz noteikumiem pamatotu pasaules kārtību, globālu apdraudējumu un problēmu jomā ir jāstiprina sadarbība ar pasaules un reģionāla līmeņa dalībniekiem; ir pārliecināts, ka spēku apvienošana ar ieinteresētiem reģionālajiem dalībniekiem specifisku nozares jautājumu risināšanā ļauj izplatīt Eiropas vērtības un veicina izaugsmi un attīstību; atgādina, ka globālam apdraudējumam bieži ir vietēji cēloņi, tāpēc to risināšanā ir jāiesaista vietējie dalībnieki; norāda, ka ir būtiski svarīgi veidot ciešākas attiecības arī ar nevalstiskajiem dalībniekiem, vietējām un reģionālajām valdībām un pilsonisko sabiedrību, lai nodrošinātu visaptverošu pieeju globālām problēmām, piemēram, klimata pārmaiņām un terorismam, un ir jāpārskata veids, kā Eiropa attīsta un definē partnerattiecības, lai veicinātu partneru atbildības izjūtu un vēl vairāk iekļautu pieeju, kurā tiek iesaistītas daudzas ieinteresētās puses;

30. ir pārliecināts, ka attiecībām ar svarīgākajiem pasaules un reģionāla līmeņa dalībniekiem — valstīm, organizācijām un iestādēm — ir jābūt pamatotām uz Savienības pamatprincipiem un stratēģiskajām interesēm, starptautisko tiesību ievērošanu un definētiem kopējiem mērķiem un interesēm, ņemot vērā to stratēģisko nozīmīgumu un iespējamo ieguldījumu globālu draudu un problēmu risināšanā; ir pārliecināts, ka stratēģiskiem savienojamības projektiem var būt vitāli svarīga loma ciešu un stabilu attiecību veidošanā ar Eiropas nozīmīgākajiem partneriem;

31. aicina pastiprināti sadarboties ar reģionālajiem spēkiem un struktūrām, lai censtos nodrošināt ilgtspējīgas sinerģijas attiecībā uz mieru, drošību, konfliktu novēršanu un krīžu pārvaldību, un pastiprināt atbalstu valstīm, uz kurām tiek radīts spēcīgs spiediens reģionālo krīžu dēļ, tostarp iesaistoties noturīgu un stabilu iestāžu un iekļaujošas sabiedrības veidošanā, izmantojot tirdzniecības un nozaru nolīgumus nolūkā veicināt drošību, stabilitāti un labklājību, un īstenojot visaptverošas reģionālās stratēģijas;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

32. pauž nožēlu par to, ka autokrātiski un represīvi režīmi spēj arvien veiksmīgāk vājināt vai ierobežot cilvēktiesības, attīstību, demokrātiju un aktīvas pilsoniskās sabiedrības attīstību; mudina PV/AP risināt šo nelabvēlīgo globālo tendenci globālās stratēģijas kontekstā;

33. norāda, ka Savienības labklājību nosaka tas, kādā mērā tā var saglabāt novatorismu, konkurētspēju un gūt peļņu dinamiskas globālas ekonomikas apstākļos; uzskata, ka ES rīcībā esošie politikas instrumenti ir jāizmanto saskaņoti, lai radītu labvēlīgus ārējos apstākļus Eiropas ekonomikas ilgtspējīgai izaugsmei; uzskata, ka ES ir jābūt enerģiskai un aktīvai, veicinot brīvu un taisnīgu tirdzniecību un investīcijas, drošus tirdzniecības kanālus un lielāku piekļuvi tirgum visā pasaulē un aizsargājot globālās finanšu sistēmas stabilitāti, sekmējot augstus regulējuma un pārvaldes standartus;

34. norāda — lai sasniegtu iepriekš minētos mērķus, ES ir jāpastiprina sadarbība ar reformētu ANO un jāiegūst tādas pozīcijas, no kurām tā var ietekmēt un vadīt darbību pasaules līmeņa forumos attiecībā uz to jomu pārvaldību, kuras skar ES stratēģiskās intereses un drošību, un jāpadziļina partnerattiecības ar citiem pasaules un reģionāla līmeņa dalībniekiem, jāatdzīvina savas stratēģiskās partnerattiecības, tostarp ar nevalstiskiem dalībniekiem, un jāpārveido tās par iedarbīgiem politikas instrumentiem; uzskata, ka ES ir jāstiprina arī Eiropas diplomātija, jāpalielina tās operatīvās spējas novērst konfliktus, atbalstīt demokrātiju un mieru, pārvaldīt krīzes un veidot alianses, īstenojot starpniecību un dialogu, un sekmēt un spēcīnāt pilsonisko sabiedrību; mudina padziļināt ES un ANO un ES un ĀS sadarbību miera atbalsta operācijās; uzsver, ka pieejas konfliktu risināšanai būtu pēc iespējas vairāk jāiekļauj savstarpēji saskaņotajos risinājumos, pienācīgi ņemot vērā daudzās dimensijas, ko šādām intervencēm jāaptver tādās jomās kā miera uzturēšana un miera stiprināšana, ilgtspējīga attīstība, migrācijas pamatcēloņu novēršana un cilvēktiesību ievērošana;

35. atgādina, ka Savienībai ir nozīmīga loma attīstības palīdzības sniegšanā, prasa dalībvalstīm ievērot to saistības ar mērķi novirzīt 0,7 % IKP publiskajai palīdzībai attīstības jomā; aicina Eiropas Savienību īstenot pragmatisku pieeju palīdzībai — veicināt budžeta atbalsta izmantošanu; mudina dalībvalstis veikt visu nepieciešamo, lai sasniegtu ilgtspējīgas attīstības mērķus;

36. uzsver, ka attīstība nav iespējama bez drošības un drošība nav iespējama bez attīstības; norāda, ka tādēļ ES attīstības politikai ir jāieņem būtiska vieta ES globālajā ārpolitikas un drošības politikas stratēģijā;

37. atzinīgi vērtē jaunajā ES globālajā ārpolitikas un drošības politikas stratēģijā iekļauto mērķi veidot visaptverošu pieeju, pastiprināt iekšpolitikas un ārpolitikas saskaņotību un uzlabot koordināciju starp iestādēm un dalībvalstu vidū; atgādina par Līgumā paredzēto pienākumu ņemt vērā principu par politikas saskaņotību attīstībai (PCD) un izvairīties no pretrunām starp attīstības politikas nostādņēm un ar attīstības politiku nesaietītām nostādņēm, kas ietekmē jaunattīstības valstis; tādēļ aicina dalībvalstis un Komisiju izveidot un nostiprināt koordinācijas sistēmas starp dalībvalstu attiecīgajām ministrijām un visā Komisijas kolēģijā un vēl vairāk iesaistīt PCD darba kārtības īstenošanā valstu parlamentus un aicina ES pastiprināt koordinācijas mehānismu, lai apzinātu to, kā politikas nostādnes varētu ietekmēt attīstības jomas mērķus, jau politikas iniciatīvu izstrādes posmā iekļautu tajās attīstības jomas aspektus un ieviestu daudz sistemātiskāku ietekmes un progresa mērīšanu PCD jomā; šajā sakarā prasa ieviest efektīvus kompensāciju mehānismus, ko izmantot cietušajiem gadījumos, kad valstu tiesību sistēmas ir bezspēcīgas ārvalstu struktūru īstenošanas politikas priekšā;

38. atzinīgi vērtē to, ka jaunajā Ilgtspējīgas attīstības programmā 2030. gadam ir pienācīgi atspoguļota saikne starp mieru un attīstību un ka tā rezultātā tika ieviests 16. ilgtspējīgas attīstības mērķis (IAM) par mieru un tiesiskumu; prasa ES un dalībvalstīm par prioritāti cita starpā noteikt darbības, kas saistītas ar 16. IAM (cilvēktiesības, laba pārvaldība, miers un demokrātijas veidošana) sasniegšanu, un nodrošināt to, lai šīs jomas, plānojot attīstības sadarbību, tiktu iekļautas nacionālo indikatīvo programmu (NIP) galveno jomu sarakstā;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

39. prasa pārskatīt Eiropas Konsensu attīstības jomā, tādējādi ievērojami palīdzot veidot atjauninātu un saskaņotu ES globālo stratēģiju; uzsver, ka, veicot šādu pārskatīšanu, būtu jāņem vērā jaunie globāli risināmie jautājumi, jāpievēršas tam, kā ES īsteno ilgtspējīgas attīstības mērķus, un atkārtoti jānorāda ne tikai uz tādām pamatvērtībām kā cilvēktiesību ievērošana (īpašu uzmanību pievēršot neaizsargātām iedzīvotāju grupām, piemēram, meitenēm, sievietēm un cilvēkiem ar invaliditāti), demokrātija un tiesiskums, bet arī tādiem attīstības efektivitātes pamatprincipiem kā partnervalstu atbildības uzņemšanās par attīstības stratēģiju īstenošanu, pastiprināta pārskatatbildība no partnervalstu nacionālo sistēmu puses un diferenciācija, kas balstīta ne tikai uz vajadzībām, bet arī uz izpildes kritērijiem, kuru pamatā ir ilgtspējīgas attīstības mērķi; uzsver, ka Eiropas Savienībai būtu jādara viss, kas tās spēkos, lai stiprinātu visu attīstības jomā iesaistīto dalībnieku papildināmību un tādējādi pilnībā izmantotu Eiropas attīstības politikas potenciālu un paātrinātu Ilgtspējīgas attīstības programmas 2030. gadam īstenošanu;

40. ar bažām konstatē to, ka gan attīstītajās, gan jaunattīstības valstīs palielinās parāda neatmaksājāmība; aicina Komisiju pastiprināt aizdevumu ņēmēju un aizdevēju kopīgas atbildības principa ievērošanu un visās politikas jomās efektīvi ievērot un popularizēt ANO Tirdzniecības un attīstības konferences (UNCTAD) principus par atbildīgu aizņemšanos un aizdošanu; šajā sakarībā prasa ES un tās dalībvalstīm konstruktīvi iesaistīties ANO darbā pie starptautiska mehānisma izstrādes valsts parāda pārvaldībai;

41. pauž nožēlu par to, ka joprojām nav tiesiskā regulējuma par to, kā uzņēmumiem jāievēro cilvēktiesības un saistības attiecībā uz sociālajiem un vides standartiem, kas ļauj dažām valstīm un uzņēmumiem tos nesodīti apiet; prasa ES un tās dalībvalstīm aktīvi iesaistīties ANO Cilvēktiesību padomes un ANO Vides programmas darbā pie starptautiska līguma, kas nodrošinātu transnacionālo korporāciju saukšanu pie atbildības par cilvēktiesību un vides standartu pārkāpumiem;

42. atbalsta domu par nepieciešamību pārskatīt ES attiecības ar Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstīm, pastiprinot vienlīdzīgu partneru politiku, respektējot suverēnu valstu valdību demokrātisku politiskās rīcības brīvību pieņemot politiskus lēmumus, kas sniedz labumu šo valstu iedzīvotājiem, un lielāku nozīmi piešķirot labas pārvaldības principam un cilvēktiesībām kā būtiskiem elementiem līgumā laikposmam pēc Kotonū nolīguma darbības beigām, kā arī efektīvi pastiprinot saiknes starp ES attīstības mērķiem tirdzniecības, drošības, klimatu pārmaiņas un migrācijas politikā, lai savstarpēji pastiprinātu šīs politikas jomas; prasa piešķirt oficiālas pilnvaras Eiropas Attīstības fonda uzraudzībai, iespējams slēdzot saistošu iestāžu nolīgumu saskaņā ar Lisabonas līguma 295. pantu; prasa veidot līdztiesīgu un vērīgu ES un ĀKK partnerību laikposmā pēc 2020. gada, pamatojoties uz atbildības un partneru savstarpējas cieņas principiem un paredzot vienādas tiesības un pienākumus tā, lai šajā partnerībā labāk koncentrētos uz kopīgi risināmiem jautājumiem un interesēm un lai šī partnerība būtu labāk pielāgota patiesu izmaiņu panākšanai atbilstīgi abu pušu vēlmēm un problēmām, ar kurām tās saskaras; prasa Eiropas Savienībai popularizēt instrumentus tirdzniecībai ar ĀKK valstīm, jo īpaši ekonomisko partnerattiecību nolīgumus, lai panāktu patiesas izmaiņas attiecībā uz abu pušu drošību un pārticību;

43. uzsver, ka ES ir jāturpina un jāstiprina centieni veicināt ekonomikas attīstību un noturību tās kaimiņvalstīs un ES interesēm būtiski svarīgos reģionos; atgādina, ka mazie un vidējie uzņēmumi ir galvenie darbvietu nodrošinātāji, tāpēc viņu darba atvieglošana ir būtiski svarīga ekonomikas attīstības veicināšanai;

44. aicina PV/AP, Komisiju un dalībvalstis izveidot nepārprotamu saikni starp ES globālo stratēģiju un ES budžeta struktūru un prioritātēm, tostarp piešķirot pašai stratēģijai lielākus resursus, piešķirot tās īstenošanai nepieciešamos resursus un pēc iespējas labāk izmantojot esošo budžetu, veicot labāku sadarbību un koordinētu rīcību diplomātijas, attīstības, tirdzniecības, enerģētikas un aizsardzības jomā;

Eiropas Savienības, dalībvalstu parlamentu un Eiropas iedzīvotāju iesaiste

45. uzsver, ka globālā stratēģija būtu jāpārskata ik pēc pieciem gadiem vienlaikus ar Eiropas Parlamenta pārvēlēšanu un jauna Eiropas Komisijas sastāva izraudzīšanos, kas ļautu pārliecināties, vai stratēģijas mērķi un prioritātes joprojām atbilst pastāvošajiem apdraudējumiem un drošības videi, un sniegtu iespēju jaunajam PV/ AP piedalīties tās pārskatīšanā;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

46. uzsver, ka ES darbības ir pakļautas Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu pārraudzībai un ka Eiropas Parlamentam ir būtiska ietekme regulārā un visaptverošā ES iestāžu ārējās darbības izvērtēšanā; uzskata, ka šajā izvērtēšanā būtu ciešāk jāiesaista valstu parlamentus; atgādina, ka Eiropas Parlaments ir nozīmīgs PV/AP partneris ES ārējo attiecību veidošanā un pašreizējo problēmu risināšanā, tostarp pārraugot ES ārpolitikas darbības; prasa iesniegt Eiropas Parlamentam ikgadējos ziņojumus par stratēģijas īstenošanu;

47. uzskata, ka Eiropas Parlamentam būtu pilnībā jāpiedalās ES centienos novērst konfliktus;

48. uzsver, cik svarīgi ir procesā aktīvi iesaistīt valstu parlamentus, ko paveiktu, tiem kopā ar Eiropas Parlamentu īstenojot rūpīgāku kopīgu pārbaudi starpparlamentārās konferences par KĀDP/KDAP sesiju laikā;

49. stingri mudina Eiropas politikas veidotājus uzrunāt un uzklaustīt iedzīvotājus, pilsonisko sabiedrību, nozari, kā arī vietējās un reģionālās iestādes par vajadzību nodrošināt stingrāku Eiropas drošības satvaru;

o

o o

50. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Eiropas Ārējās darbības dienestam.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

P8_TA(2016)0121

ES un Vidusāzijas stratēģijas īstenošana un pārskatīšana**Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa rezolūcija par ES un Vidusāzijas stratēģijas īstenošanu un pārskatīšanu (2015/2220(INI))**

(2018/C 058/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2015. gada 13. janvāra ceturto progresa ziņojumu par to, kā tiek īstenota 2007. gadā pieņemtā ES stratēģija Vidusāzijai,
- ņemot vērā Ārlietu padomes 2015. gada 22. jūnijā pieņemtos Padomes secinājumus par ES stratēģiju Vidusāzijai,
- ņemot vērā 2013. gada 20. novembrī Briselē notikušajā ES un Vidusāzijas valdību ministru sanāksmē paustās apņemšanās,
- ņemot vērā kopīgo paziņojumu, kas tika pieņemts piektajā ES un Vidusāzijas augsta līmeņa konferencē par sadarbību enerģētikas un ūdens jomā, kura notika Milānā 2015. gada 12. un 13. oktobrī,
- ņemot vērā no 2015. gada 21. septembrim līdz 2. oktobrim Varšavā notikušās EDSO Cilvēciskās dimensijas īstenošanas sanāksmes rezultātus,
- ņemot vērā 2011. gadā Turcijā uzsākto Stambulas reģionālās drošības un sadarbības procesu drošākai un stabilākai Afganistānai un 2012. gada 14. jūnijā Kabulā notikušo ministru konferenci “Āzijas sirds”, kuras mērķis bija šā procesa īstenošana,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas atbalstu un pozitīvo vērtējumu par jauniecelto ES īpašo pārstāvi Vidusāzijā *Peter Burian*, ko tā pauda viņa uzklaušīšanā 2015. gada 1. jūnijā,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par šo reģionu, jo īpaši 2008. gada 20. februāra rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz Vidusāziju ⁽¹⁾ un 2011. gada 15. decembra rezolūciju par ES panākto progresu Vidusāzijas stratēģijas īstenošanā ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 29. aprīļa rezolūciju par Revīzijas palātas īpašajiem ziņojumiem saistībā ar apstiprinājuma sniegšanu Komisijai par 2013. finanšu gada budžeta izpildi ⁽³⁾, jo īpaši Revīzijas palātas īpašā ziņojuma Nr. 13/2014 “ES attīstības palīdzība Vidusāzijai” II daļu,
- ņemot vērā 2015. gada 29. aprīļa konstatējumus rezolūcijā, kas ir neatņemama daļa no lēmumiem par Eiropas Savienības 2013. gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, III iedaļu – Komisija un izpildaģentūras ⁽⁴⁾, un jo īpaši tā 240. punktu,
- ņemot vērā 2012. gada 12. jūnija rezolūciju par sadarbības veidošanu enerģētikas politikā ar partneriem ārpus ES robežām — stratēģiskā pieeja drošas, ilgtspējīgas un konkurētspējīgas energoapgādes nodrošināšanai ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV C 184 E, 6.8.2009., 49. lpp.⁽²⁾ OV C 168 E, 14.6.2013., 91. lpp.⁽³⁾ OV L 255, 30.9.2015., 68. lpp.⁽⁴⁾ OV L 255, 30.9.2015., 27. lpp.⁽⁵⁾ OV C 332 E, 15.11.2013., 28. lpp.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

- ņemot vērā 2012. gada 22. novembra rezolūciju par kopējās drošības un aizsardzības politikas lomu saistībā ar klimata krīzēm un dabas katastrofām ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 13. marta rezolūciju par ES prioritātēm saistībā ar ANO Cilvēktiesību padomes 25. sesiju ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 13. decembra rezolūciju par ES cilvēktiesību stratēģijas pārskatīšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 13. decembra rezolūciju par 2011. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par ES politiku cilvēktiesību aizstāvju atbalstam ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 8. septembra rezolūciju par cilvēktiesībām un tehnoloģijām — izsekošanas un uzraudzības sistēmu ietekme uz cilvēktiesībām trešās valstīs ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 11. decembra rezolūciju par Digitālās brīvības stratēģiju ES ārpolitikā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 11. novembra rezolūciju par EDSO pilnveidošanu — ES loma ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 22. novembra rezolūciju ar Eiropas Parlamenta ieteikumiem Padomei, Komisijai un Eiropas Ārējās darbības dienestam attiecībā uz sarunām par ES un Kazahstānas ciešākas partnerības un sadarbības nolīgumu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 15. marta rezolūciju par Kazahstānu ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 18. aprīļa rezolūciju par cilvēktiesību stāvokli Kazahstānā ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā tā 2015. gada 15. janvāra rezolūciju par Kirgizstānu – homoseksuālisma propagandas likumprojektu ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 22. oktobra nostāju par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumu par makroekonomiskās finansiālās palīdzības piešķiršanu Kirgizstānas Republikai ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ OV C 419, 16.12.2015., 153. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0252.

⁽³⁾ OV C 434, 23.12.2015., 111. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 434, 23.12.2015., 87. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 236 E, 12.8.2011., 69. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0288.

⁽⁷⁾ OV C 434, 23.12.2015., 24. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 74 E, 13.3.2012., 12. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 419, 16.12.2015., 159. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 251 E, 31.8.2013., 93. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 45, 5.2.2016., 85. lpp.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0008.

⁽¹³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0426.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

- ņemot vērā 2010. gada 8. jūlija rezolūciju par stāvokli Kirgizstānā ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā 2010. gada 6. maija rezolūciju par stāvokli Kirgizstānā ⁽²⁾,
  - ņemot vērā 2009. gada 17. septembra rezolūciju par Partnerattiecību un sadarbības nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Tadžikistānas Republiku, no otras puses ⁽³⁾,
  - ņemot vērā 2014. gada 23. oktobra rezolūciju par cilvēktiesībām Uzbekistānā ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā 2011. gada 15. decembra rezolūciju par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu Partnerības un sadarbības nolīgumam, ar ko izveido partnerību starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Uzbekistānas Republiku, no otras puses, ar kuru groza nolīgumu, lai paplašinātu nolīguma noteikumus, attiecinot tos uz tekstilizstrādājumu divpusēju tirdzniecību, ņemot vērā to, ka beidzas termiņš divpusējam nolīgumam par tekstilizstrādājumiem ⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā 2013. gada 14. marta rezolūciju par ES un Ķīnas attiecībām ⁽⁶⁾,
  - ņemot vērā Padomes 2015. gada 20. jūlijā pieņemto Rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā (2015–2019),
  - ņemot vērā ES cilvēktiesību pamatnostādnes par vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē, ko Padome (Ārlietu padome) pieņēma 2014. gada 12. maijā,
  - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas rezolūciju A/RES/53/144 “Deklarāciju par personu, grupu un sabiedrisko iestāžu tiesībām un pienākumu veicināt un aizsargāt vispārēji atzītas cilvēktiesības un pamatbrīvības”, kas labāk pazīstama kā “Deklarācija par cilvēktiesību aizstāvjiem”,
  - ņemot vērā ES globālās stratēģijas par ārpolitiku un drošības politiku un Eiropas kaimiņattiecību politikas pašreizējo pārskatīšanu,
  - ņemot vērā LES 21. pantu,
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu, kā arī Attīstības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A8-0051/2016),
- A. tā kā ES un Vidusāzijas stratēģija tika pieņemta saistībā ar reģiona pieaugošo nozīmi un lielāku ES iesaistīšanos darbībās tā kaimiņvalstī Afganistānā, Eiropas kaimiņattiecību politikas paplašināšanu attiecībā uz Kaspijas jūras reģionu, pastāvīgo ES atbalstu postpadomju sabiedrību reformai un modernizācijai un ES energoapgādes drošības interesēm; tā kā tajā tika atzīti arī draudi un problēmuzdevumi drošības jomā, kuru risināšanai nepieciešama Vidusāzijas valstu un ES, kā arī dalībvalstu sadarbība; tā kā šī stratēģija ir tikusi īstenota jau gandrīz 8 gadus;
- B. tā kā, neraugoties uz tās kopīgo pagātni, Vidusāzija ir daudzveidīgs reģions, kuru apdzīvo dažādas etniskās izcelsmes un reliģiskās piederības iedzīvotāju grupas; tā kā līdz šim patiesu reģionālo sadarbību nav bijis iespējams panākt savstarpējās uzticēšanās trūkuma un ilgstoša saspīlējuma dēļ, ko rada cīņa par dabas resursu izmantošanu un sadali;

⁽¹⁾ OV C 351 E, 2.12.2011., 92. lpp.

⁽²⁾ OV C 81 E, 15.3.2011., 80. lpp.

⁽³⁾ OV C 224 E, 19.8.2010., 12. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0040.

⁽⁵⁾ OV C 168 E, 14.6.2013., 195. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 36, 29.1.2016., 126. lpp.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

- C. tā kā demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību ievērošana ir galvenais priekšnoteikums tam, lai kopēju interešu jomās veidotu dziļāku sadarbību starp ES un piecām Vidusāzijas valstīm, vienojoties par tādu jēdziena "partnerība" izpratni, kas iekļauta partnerības un sadarbības nolīgumos; tā kā vispārējā situācija demokrātijas un cilvēktiesību jomā šajā reģionā joprojām ir daudzējādā ziņā slikta un satraucoša;
- D. tā kā nopietni trūkumi tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanas jomā kavē ilgtspējīgas attīstības un labas pārvaldības attīstību Vidusāzijā, tādējādi kaitējot šo valstu sabiedrībām;
- E. tā kā sadarbība tirdzniecības un enerģētikas jomā paplašina ES un Vidusāzijas attiecības un veicina tādu kopīgu vērtību ievērošanu kā tiesiskums, laba pārvaldība un cilvēktiesību ievērošana; tā kā VPS mērķis ir panākt Vidusāzijas valstu ekonomikas dažādošanu;
- F. tā kā dažas dalībvalstis ir izveidojušas un padziļinājušas divpusējās attiecības ar atsevišķām Vidusāzijas valstīm; tā kā ES ir jāievēro saskaņota pieeja šajā reģionā, lai izvairītos no pārklāšanās vai pretrunīgu un mulsinošu signālu došanas;
- G. tā kā ES sniegtā attīstības palīdzība Vidusāzijai, galvenokārt izmantojot Attīstības sadarbības instrumentu (ASI), tika palielināta līdz EUR 1 miljardam 2014.–2020. gadā, proti, par 56 % salīdzinājumā ar 2007.–2013. gada laikposmu,
- H. tā kā Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instruments (EIDHR) ir nozīmīgs finansēšanas rīks, kura mērķis ir atbalstīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas un demokratizāciju;
- I. tā kā reģionā pieaug reliģiskais fanātisms, kas izpaužas kā atbalsts organizācijai *IS/Da'esh*, *Al-Qaeda* tīklam Afganistānā un *Hizb-ut-Tahrir*, un daudzi iedzīvotāji ir aizbraukuši, lai pievienotos *IS/Da'esh* Sīrijā un Irākā;
- J. tā kā šis reģions veido būtisku narkotiku tranzīta ceļu no Afganistānas uz Krieviju un tā kā daži vietējie klani ir iesaistīti šajos ienesīgajos tirdzniecības darījumos, kas tiem ar korupcijas un interešu konfliktu palīdzību paver spēcīgas politiskās ietekmes iespējas;
- K. tā kā izglītībai ir kritiska nozīme stabilas, drošas un ilgtspējīgas reģiona attīstības veicināšanā;
- L. tā kā 2015. gada jūnijā Ārlietu padome atkārtoti pauda apņemšanos veicināt sieviešu tiesības un secināja, ka sieviešu lomas stiprināšana šajā reģionā ir būtisks ilgtermiņa stabilitātes un labas pārvaldības elements;
- M. tā kā Vidusāzijas valstīm nepieciešams uzlabot savas patvēruma politikas tiesiskos un administratīvos noteikumus un tā kā to varētu veicināt reģionālie konsultāciju procesi, piemēram, Almati process, ko koordinē ANO Augstais komisariāts bēgļu jautājumos (UNCHR) un Starptautiskā Migrācijas organizācija (IOM);
- N. tā kā globālās sasilšanas ietekme Vidusāzijā lielā mērā vēl nav zināma, taču jau tagad ir skaidrs, ka valstīs, kuras atrodas zemienēs, ūdensapgādes grūtības kļūs vēl smagākas;
- O. tā kā Krievijai un Ķīnai ir ciešas savstarpējās attiecības un ievērojama ietekme šajā reģionā, bet Eiropas Savienībai vēl ir lielas neizmantotas iespējas izvērst savu darbību un sadarbību ar Vidusāzijas valstīm;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

- P. norādot uz dažādiem reģionālās sadarbības procesiem, piemēram, Kolektīvās drošības līguma organizāciju (CSTO), Šanhajas Sadarbības organizāciju (SCO) un Eirāzijas Ekonomisko savienību (EEU), kuru locekļi ir dažas Vidusāzijas valstis un kuros dominē Krievija un/vai Ķīna;
- Q. tā kā šis reģions ir iekļauts iniciatīvā "Viena josla, viens ceļš" un jo īpaši jaunā Zīda ceļa ekonomiskajā joslā, palielinot tā stratēģisko nozīmi;
- R. tā kā Vidusāzijas reģionu veido iepriekšminētās Vidusāzijas bijušās Padomju republikas un to spēcīgi ietekmē arī Krievija, Ķīna, Mongolija, Irāna un Afganistāna,

ES saistību vispārīgie noteikumi

1. uzsver ES spēcīgo stratēģisko, politisko un ekonomisko interesi stiprināt divpusējās un daudzpusējās attiecības ar visām Vidusāzijas valstīm, pamatojoties uz kopīgām vērtībām, kas noteiktas spēkā esošajos partnerības un sadarbības nolīgumos starp ES un Kazahstānu, Kirgizstānu, Tadžikistānu un Uzbekistānu, kā arī nolīgumā ar Turkmenistānu, kas vēl nav stājies spēkā;
2. atkārtoti pauž ES lielo interesi par Vidusāziju kā plaukstošu, miermīlīgu, demokrātisku, stabilu, iekļaujošu un ekonomiski un ekoloģiski ilgtspējīgu reģionu, kā norādīts attiecīgajā 2007. gada stratēģijā;
3. norāda, ka līdzšinējā stratēģiskā pieeja, pārkārtojot attiecības ar Vidusāzijas valstīm, tikai daļēji ir bijusi ilgtspējīga un sekmīga; norāda, ka ES un Vidusāzijas stratēģijas mērķvalstu ekonomiskās attiecības nav būtiski paplašinātas, Vidusāzijas valstu reģionālās sadarbības un integrācijas mērķtiecīga veicināšana no ES puses stagnē ar pieredzes apmaiņu un standartu pārnesi;
4. uzskata, ka ievērojams progress šajā rezolūcijā minētajās jomās līdz šim nav panākts, tomēr pauž cerību, ka iesaistītajām personām, proti, gan ES un tās dalībvalstīm, gan arī piecām Vidusāzijas valstīm, patiešām ir aktīvi jācenšas īstenot pasākumus to uzdevumu un mērķu izpildei, kas noteikti oficiālajos dokumentos un līgumos, kuri attiecīgi ir juridiskais pamats Savienības divpusējām un daudzpusējām attiecībām ar Kazahstānu, Kirgizstānu, Tadžikistānu, Turkmenistānu un Uzbekistānu;
5. atzinīgi vērtē ES un Vidusāzijas stratēģijas pārskatīšanu, ko 2015. gadā veica EĀDD, Komisija un Padome; tomēr uzskata, ka prioritātes, mērķi un uzdevumi būtu precīzāk jāsaprot ar interesēm, prasībām un pamatnosacījumiem attiecībā uz Vidusāzijas partnervalstīm, ņemot vērā atšķirības starp reģiona valstīm un katras valsts īpatnības, un tāpēc tie būtu jādefinē precīzāk, izmantojot individuāli izstrādātus un pielāgotus valstu rīcības plānus un pievienojot kritērijus un rādītājus ar saprātīgu termiņu to izpildei, lai cik ātri vien iespējams elastīgāk pielāgotu šos rīcības plānus pamatnosacījumiem reģionā;
6. piekrīt tam, ka 2007. gadā pieņemtā stratēģija un tajā noteiktās ilgtermiņa prioritāšu jomas (cilvēktiesību ievērošana un tiesiskums, laba pārvaldība un demokratizācija; jaunatne un izglītība; ekonomikas attīstība, tirdzniecība un ieguldījumi; enerģētika un transports; vides ilgtspēja un ūdens; draudi kopējai drošībai un problēmu uzdevumi; starpkultūru dialogs) joprojām ir aktuālas un nepieciešamas konkrētām Eiropas darbībām reģionā saskaņā ar ES stratēģijas mērķiem; tomēr atzinīgi vērtē to, ka stratēģijas pārskatīšanā izmantota mērķtiecīgāka pieeja;
7. pozitīvi vērtē samērā vērienīgo stratēģijas pārskatīšanu; piekrīt Padomes viedoklim, ka šis reģions ir stratēģiski svarīgs, un attiecīgi piekrīt tam, ka nepieciešams pastiprināt politiskās, diplomātiskās un tirdzniecības attiecības un atbalstīt patiesu pāreju uz demokrātiju; šajā sakarībā atzinīgi vērtē ES attīstības palīdzības pieaugumu par 56 % un precīzāku tās piešķiršanu reģionam 2014.–2020. gada periodā, salīdzinot ar iepriekšējo periodu;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

8. atzinīgi vērtē to, ka pārskats tika apspriests ES un Vidusāzijas ministru sanāksmē, kas notika 2015. gada 21. decembrī Astanā; atbalsta ES un Vidusāzijas augstākā līmeņa valstu vadītāju sanāksmes organizēšanu, lai veicinātu Eiropas Savienības mērķu sasniegšanu šajā reģionā un apspriestu problemātiskos un sadarbības jautājumus;
9. piekrīt viedoklim, ka būtu jāpiemēro diferencēta, uz nosacījumiem un stimuliem balstīta pieeja, lai sasniegtu labākus divpusējos un reģionālos rezultātus; uzskata, ka reģionālās programmas, piemēram, robežu pārvaldības, narkotiku un cilvēku tirdzniecības apkarošanas, transporta un enerģijas jomās, būtu jāpielāgo ieinteresēto pušu, tostarp plašākā reģionā ietilpstošo valstu, piemēram, Afganistānas, Irānas, Mongolijas un Azerbaidžānas, vajadzībām;
10. aicina ES uz *ad hoc* pamata intensīvāk sadarboties ar tām Vidusāzijas valstīm, kuras vēlas sadarboties plašāk nekā tikai ES Vidusāzijas stratēģijas ietvaros;
11. uzsver, ka labāka reģionālā sadarbība uzlabotu ekonomisko un drošības situāciju reģionā; ņemot vērā to, ka Vidusāzijā ir vāji attīstītas starpreģionālās attiecības, aicina EĀDD un Komisiju izstrādāt projektus sadarbības veicināšanai valstīs, kuras ir ieinteresētas stiprināt minētās attiecības;
12. uzsver, ka ES līdzekļu izmaksai vajadzētu būt balstītai uz skaidriem stimuliem un sniegumu, ņemot vērā sasniegumus katrai valstij noteikto kritēriju ievērošanā un atkarībā no mērāmā progresa īpaši tādās jomās kā demokratizācija, korupcijas novēršana un apkarošana, brīvas un godīgas vēlēšanas, cilvēktiesības, narkotiku kontrabandas pārtraukšana, darba noteikumu ievērošana, laba pārvaldība, tiesiskums, attīstība, cilvēku drošība un labas kaimiņattiecības;
13. piekrīt tam, ka konkrētu un konstruktīvu iesaistīšanos demokrātisko reformu un valsts pārvaldes programmu procesā un to ieviešanu var uzskatīt par vairākās jomās gūto sasniegumu rādītājiem; tomēr mudina Komisiju un EĀDD balstīt savus novērtējumus uz faktiem, kas konstatēti uz vietas;
14. atkārtoti uzsver vajadzību ES nodrošināt lielāku Vidusāzijas reģiona politisko pārredzamību; mudina ES un tās dalībvalstis paust vienotu viedokli bez divpusējām sarunām, kuras bieži vājina prasības cilvēktiesību jomā, un veicināt ārpolitikas saskaņotību un koordināciju šajā reģionā, kā arī sākt ar visām dalībvalstīm kopīgu palīdzības plānošanu un projektus, lai panāktu pilnīgu iedarbību un sinerģiju; mudina Padomi, EĀDD un Komisiju pieņemt konkrētu rīcības plānu, paredzot tajā mērāmus kritērijus, lai turpmāk pienācīgi novērtētu sasniegto progresu; atzinīgi vērtē ciešāku dalībvalstu iesaistīšanos un līdzatbildību stratēģijas īstenošanā;
15. atzinīgi vērtē ES īpašā pārstāvja (ESĪP) Vidusāzijā amata atjaunošanu pēc daudziem gadiem un cer, ka nesen ieceltais ESĪP sniegs nozīmīgu ieguldījumu, īstenojot ES stratēģiju Vidusāzijai un veidojot attiecības ar Vidusāzijas valstīm, tādējādi nodrošinot Savienības ārējo darbību konsekvenci reģionā un darot zināmu Eiropas Savienības nostāju Vidusāzijas politiskajiem līderiem un sabiedrībai;
16. prasa ESĪP vērst savu darbību uz demokrātijas stiprināšanu, tiesiskumu, labu pārvaldību un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, reģionālās sadarbības veicināšanu un dialoga un neatrīsināto strīdīgo jautājumu miermīlīgas atrisināšanas veicināšanu, kontaktu veidošanu ne tikai ar valstu valdībām un parlamentiem, bet arī ar pilsonisko sabiedrību un plašsaziņas līdzekļiem, tādējādi atbalstot konfliktu novēršanu un drošību visā reģionā, kā arī veicinot tīru vidi un klimata pārmaiņu pārvaldību, jo īpaši attiecībā uz ūdens un ogļūdeņražu resursiem; prasa ESĪP sniegt mutiskus un rakstiskus ziņojumus Parlamentam par lielākajām problēmām saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 36. pantu un pārstāvja pilnvarām;
17. prasa EĀDD, Komisijai un ESĪP panākt ievērojami lielāku Savienības atpazīstamību Vidusāzijā, nodrošinot, lai ES darbība būtu labāk pamanāma iedzīvotājiem, pilsoniskajai sabiedrībai, vietējiem plašsaziņas līdzekļiem, uzņēmējdarbības pārstāvjiem un universitāšu aprindām; mudina EĀDD līdzsvarot tās kluso diplomātiju ar plašāku publisko diplomātiju;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

18. prasa EĀDD sniegt regulāru analīzi par stāvokli Vidusāzijā, ņemot vērā šā reģiona atšķirīgās kaimiņvalstis, tostarp jautājumus, kas skar Afganistānas un Irānas integrāciju, un nodrošinot visaptverošu pieeju Kaspijas jūras reģionam;

19. aicina Komisiju nodrošināt starptautisko organizāciju, piemēram, EDSO, ANO Narkotiku un noziedzības novēršanas biroja (UNODC), UNHCR un Starptautiskās Migrācijas organizācijas (IOM), veikto darbību un tādu dažādu reģionā izmantoto ES ārējās finansēšanas instrumentu kā ASI, Stabilitātes un miera veicināšanas instruments (ISP), EIDHR un partnerības instruments (PI), sinerģiju, saskaņotību un konsekveni, kā arī pastiprināt koordināciju ar ERAB un EIB;

20. aicina ES sadarboties vides aizsardzības, izglītības un klimata jomā ar ASV atbalsta un sadarbības projektiem, lai paaugstinātu efektivitāti un kopīgi uzrunātu plašāku auditoriju;

21. aicina veidot ciešāku sadarbību starp ES un EDSO Vidusāzijas jautājumos, jo īpaši cilvēktiesību, demokratizācijas un drošības jomās, lai apvienotu un attiecīgā gadījumā savstarpēji papildinātu šajā reģionā īstenotos centienus;

22. mudina Savienības delegācijas Vidusāzijā maksimāli lietderīgi izmantot savu potenciālu, veicinot Eiropas Savienības stratēģijas īstenošanu attiecībā uz atbalsta sniegšanu un sadarbību ar pilsonisko sabiedrību;

23. atbalsta parlamentārās sadarbības turpināšanu un uzsver Parlamenta pastāvīgās delegācijas Vidusāzijas reģionā lomu to PSN īstenošanas uzraudzībā, kuri ir noslēgti ar šā reģiona valstīm;

Demokratizācija, cilvēktiesības un tiesiskums

24. mudina Padomi, EĀDD un Komisiju piešķirt lielu nozīmi demokrātijas stiprināšanai, pilsonisko un politisko tiesību un ANO Starptautiskajā paktā par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām kodificēto sociālo cilvēktiesību īstenošanai un tiesiskuma iedibināšanai, Vidusāzijas valstīs īstenotai labai pārvaldībai un administratīvai darbībai, proaktīvi iesaistoties šajā procesā, un tādējādi radīt drošībai un stabilitātei nepieciešamos apstākļus, lai attiecīgajās valstīs veidotu atvērtu sabiedrību un līdz ar to nodrošinātu labāko praksi, lai risinātu saistītos ārējos un iekšējos problēmuzdevumus, kas attiecas uz politiku, drošības politiku un ekonomiku;

25. uzsver, ka cilvēktiesību un demokrātijas ievērošanai ir jābūt pamatā ES stratēģijai attiecībā uz sadarbības jomu, kas paredzēta PSN, ietverot cilvēktiesību un demokrātijas klauzulas piemērošanu; pauž nožēlu, ka PSN paredzētās juridiskās saistības demokrātijas un tiesiskuma atbalstam nav pienācīgi izpildītas, izņemot atsevišķus panākumus Kirgizstānā;

26. pauž nožēlu par to, ka demokrātijas standartu, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana kopumā vēl nav pietiekama; pauž nožēlu par to, ka cilvēktiesību situācija kopumā joprojām ir satraucoša, tomēr uzsver nelielo pozitīvo attīstību dažās reģiona valstīs, tostarp attiecībā uz likumdošanas reformām, pastiprinātajiem centieniem spīdzināšanas novēršanas jomā un pasākumiem bērnu darba un piespiedu darba novēršanai;

27. uzsver pievienoto vērtību un turpmāku potenciālu, kas piemīt Tiesiskuma platformai, kuru koordinē Vācija un Francija ar aktīvu Somijas un Latvijas atbalstu, organizējot vairākus pasākumus, kas ir saistīti ar konstitucionālo un administratīvo tiesību aktu jomu un tiesnešu apmācību; mudina arī pārējās dalībvalstis aktīvāk iesaistīties šajā darbā; tomēr prasa šo platformu paplašināt, iekļaujot tajā arī aktuālos demokratizācijas un cilvēktiesību jautājumus; aicina saistībā ar šo platformu pilnībā iesaistīt pilsonisko sabiedrību un ciešāk sadarboties ar to; aicina ES un dalībvalstu vēstniecības atbalstīt patiesi neatkarīgus pilsoniskās sabiedrības partnerus;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

28. vērs uzmanību uz pastāvošajām pretrunām starp tiesību aktu pieņemšanu un to īstenošanu praksē, kā dēļ tiek nepareizi novērtēts sasniegtais progress; mudina EĀDD un Komisiju novērtēt progresu, pamatojoties uz reāliem praktiskiem rezultātiem, nevis izdarot secinājumus no tiesību aktos vai paziņojumos balstītiem vērtējumiem;
29. iesaka Savienībai labāk pielāgot tās cilvēktiesību politiku un ārējās darbības finansēšanas instrumentus, par vadošo principu izvēloties konsekventu ilgtermiņa demokrātisko reformu īstenošanu;
30. stingri nosoda cilvēktiesību aizstāvju, opozīcijas politiķu un žurnālistu nepārtraukto vajāšanu Turkmenistānā, Uzbekistānā, Tadžikistānā, Kazahstānā un Kirgizstānā un aicina EĀDD iejaukties ar visiem tās rīcībā esošajiem līdzekļiem, lai nekavējoties viņus aizstāvētu;
31. nosoda dažu Āzijas valstu valdošo režīmu uzbrukumus trimdā esošajiem opozīcijas pārstāvjiem, tostarp viņu noslepkavošanu un izraidīšanas procedūru ļaunprātīgu izmantošanu, iesaistot Interpolu; mudina dalībvalstis nodrošināt labāku aizsardzību un nepieļaut viņu deportāciju saskaņā ar tiesībām uz nerezidentu statusu, kas aizliedz patiesi cietušo personu nodošanu vajāšanai tās vajātājam;
32. šajā sakarībā mudina EĀDD sniegt tiešus paziņojumus, kuros tas nosoda dažu Vidusāzijas režīmu veiktos represīvos pasākumus sabiedrības drošības uzturēšanas vārdā, tomēr vienlaikus atzīstot to likumīgās bažas par drošību;
33. aicina Padomi, EĀDD un Komisiju, veidojot turpmākās attiecības, prasīt Vidusāzijas partnervalstīm pēc iespējas drīzāk ratificēt Starptautiskās Krimināltiesas Romas Statūtus un apstiprināt un īstenot SDO svarīgākos pamata un citus standartus;
34. izprot draudus drošībai, ko rada ārvalstu kaujinieki, kas atgriežas pēc karošanas *Da'esh* pusē, taču pauž dziļas bažas par pieaugošu tendenci īstenot represijas pret pilsoniskās sabiedrības un opozīcijas partijām, aizbildinoties ar drošību un stabilitāti, kas nekādā gadījumā nav uzskatāma par piemērotu reakciju uz šiem draudiem, tostarp izmantojot apšaubāmas apsūdzības teroristiskās darbībās vai neskaidras apsūdzības par kūdišanu uz sociālu naidu, pieņemot tā dēvēto "ārvalstu aģentu likumu", kas stigmatizē un ierobežo tādu likumīgu NVO darbību, kuras saņem ārvalstu finansējumu, un plašāku uzraudzības, novērošanas, cenzēšanas un filtrēšanas tehnoloģiju izmantošanu; atgādina partnervalstīm, ka pilnībā funkcionējošā demokrātijā ir jāievēro vārda brīvība un plašsaziņas līdzekļu pluralisms; šajā sakarībā uzsver, ka vārda brīvības apspiešana nekādi neveicina ilgtspējīgu iekšējo stabilitāti; uzsver, ka attiecīgajiem ES instrumentiem, piemēram, regulāru semināru rīkošanai ar pilsonisko sabiedrību un pastiprinātai informācijas apmaiņai, vajadzētu veicināt sabiedrības ietekmes nostiprināšanu, un ka daudzas attiecīgās kopienas šobrīd vairāk paļaujas uz attiecībām starp grupām un klaniem vai tīkliem, kurus kontrolē valdošā elite;
35. aicina reģiona valstis uztvert starptautisko NVO klātbūtni nevis kā draudu, bet gan kā sabiedrības ieguvumu un ļaut tām brīvu pieeju cietumiem, lai uzlabotu sodu izpildes pārredzamību, sevišķi attiecībā uz sadarbību ar visām ANO aģentūrām un Starptautisko Sarkano Krustu;
36. pauž bažas par pieaugošu tādu tiesību aktu skaitu reģionā, ar kuriem ierobežo plašsaziņas līdzekļu, vārda, pulcēšanās un biedrošanās brīvību un kuri vērsti pret pilsoniskās sabiedrības finansēšanu ("ārvalstu aģentu likumi") un LGBTI kopienu ("LGBTI propagandas likumi"); šajā sakarībā uzskata, ka ES par prioritāti ir jāizvirza minēto brīvību, kā arī reliģijas un ticības brīvības un sieviešu, bērnu un minoritāšu tiesību veicināšana;
37. aicina iestādes veikt turpmākus pasākumus, lai Vidusāzijas sabiedrībā aizsargātu etniskās un reliģiskās minoritātes un LGBTI, pārtrauktu viņu diskrimināciju un īstenotu neaizsargāto iedzīvotāju, jo īpaši invalīdu, tiesības;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

38. atgādina, ka bērnu tiesību aizsardzība un veicināšana ir viens no galvenajiem Eiropas Savienības mērķiem, un aicina atbildīgās iestādes atbalstīt tā īstenošanu saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un standartiem, jo īpaši ANO Konvenciju par bērna tiesībām;

39. atzinīgi vērtē cilvēktiesību dialoga veidošanu ar visām piecām Vidusāzijas valstīm; tomēr norāda uz procesa pārredzamības trūkumu un aicina Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos pārskatīt cilvēktiesību dialoga ar reģiona valstīm uzdevumu, pilnvaras, mērķus un uzraudzību un jo īpaši iesaistīt visas ieinteresētās personas, tostarp islāma reformisma politiskos spēkus, kuri neatbalsta ekstrēmismu, un ieviest sistemātiskas cilvēktiesību uzraudzības mehānismus un ārkārtas situāciju plānus, lai uzlabotu minēto mehānismu efektivitāti, ja ar tiem tiek atklāti būtiski trūkumi; norāda, ka cilvēktiesību dialogs ir svarīgs ES līdzdalības instruments sadarbībai ar Vidusāzijas valstīm, kas ļauj īstenot viedas stratēģijas, un tādēļ ir pienācīgi jāizmanto; prasa, lai šie dialogi tiktu iekļauti vispusīgas sadarbības veidošanā ar reģiona valstīm; šajā sakarībā prasa, lai cilvēktiesību jautājumi tiktu aktualizēti un skatīti visos līmeņos, tostarp valstu un valdību vadītāju līmenī; mudina ES saskaņoti un publiski apspriest atsevišķus konkrētos gadījumus;

40. uzsver ANO Cilvēktiesību padomes vispārējās periodiskās pārskatīšanas mehānisma lielo nozīmi, lai efektīvi īstenotu cilvēktiesību aizsardzību, demokratizācijas procesu un tiesiskumu Turkmēnijā, Uzbekistānā, Tadžikistānā, Kazahstānā un Kirgizstānā;

41. atgādina Vidusāzijas valstu valdībām par saistībām, ko tās uzņēmušas EDSO cilvēktiesību dimensijas ietvaros;

42. atzinīgi vērtē ANO Ģenerāļsekretāra *Ban Ki-moon* paziņojumus, kuros viņš reģiona apmeklējuma laikā 2015. gada jūnijā brīdināja par sarūkošu demokrātisko telpu;

43. norāda, ka Eiropas Savienības un ASV darbība Vidusāzijā gandrīz nemaz netiek saskaņota; mudina izveidot praktiskākas sadarbības attiecības; uzskata, ka kopīgas darbības īstenošana var būt izdevīga, jo īpaši cilvēku drošības un cilvēktiesību veicināšanas jomā;

Sieviešu tiesības un dzimumu līdztiesība

44. atzīst — lai gan Uzbekistāna, Kazahstāna, Kirgizstāna, Tadžikistāna un Turkmēnija saskaras ar atšķirīgām problēmām cilvēktiesību ieviešanā, reģionā tomēr pastāv kopīgas problēmas sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības ieviešanas un veicināšanas jomā;

45. norāda — neskatoties uz to, ka visas piecas Vidusāzijas valstis ir ratificējušas ANO Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW), tradicionālā kultūra tajās joprojām ir patriarhāla un tajā dominē vīrieši, daudzās jomās joprojām pastāv ievērojamas atšķirības starp vīriešiem un sievietēm, tostarp attiecībā uz piekļuvi augstākajai izglītībai, darba tirgus daļām un tiesiskajai aizsardzībai un tiesībām, un ka vardarbība pret sievietēm joprojām ir plaši izplatīta daudzās Vidusāzijas daļās un izpaužas dažādos veidos, tostarp kā vardarbība ģimenē, līgavu nolaupīšana, tirdzniecība, agrīnas laulības un fiziska vardarbība; aicina visas piecas valstis pilnībā īstenot CEDAW; atkārtoti uzsver, ka, piešķirot ES atbalstu, ir jāparedz konkrēti pasākumi, lai izskaustu diskrimināciju pret sievietēm;

46. norāda, ka sievietēm ir pastāvīga un izšķiroša loma lauksaimnieciskajā ražošanā un lauku saimniecībās visās Vidusāzijas valstīs un ka lauksaimniecības nozarē vidēji ir nodarbināti 58 % sieviešu⁽¹⁾; aicina visas Vidusāzijas valstis veicināt sieviešu nodarbinātību un sieviešu uzņēmējdarbību, jo īpaši lauku apvidos; aicina veicināt un uzraudzīt meiteņu un sieviešu ekonomiskās un sociālās tiesības un sieviešu lomas nostiprināšanu kā galveno ES attiecību mērķi šajā reģionā;

⁽¹⁾ Pasaules Bankas statistika, 2012. gads.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

47. atzīst atsevišķu Vidusāzijas valstu veiktos pasākumus, lai uzlabotu dzimumu līdztiesību, piemēram, grozījumus Kirgizstānas Kriminālkodeksa 154. un 155. pantā, kas stājās spēkā 2014. gada februārī un pastiprināja sodu par plaši izplatītās līgavu nolaupīšanas tradīcijas īstenošanu; tomēr norāda, ka sieviešu tiesību aizsardzība un dzimumu līdztiesības veicināšana visā reģionā joprojām sagādā problēmas; aicina Komisiju turpināt atbalstīt Vidusāzijas valstis sieviešu tiesību programmas izstrādē, lai uzlabotu un panāktu dzimumu līdztiesību un nodrošinātu, ka visi, tostarp neaizsargātākie sabiedrības locekļi, varētu pilnībā izmantot savas cilvēktiesības;

48. atzinīgi vērtē Kazahstānas Dzimumu līdztiesības stratēģiju un 45 tajā iekļautos politiskos, sociālos un ekonomiskos pasākumus; aicina Komisiju arī turpmāk atbalstīt Vidusāzijas valstis sieviešu tiesību programmu izstrādē un prasa iedarbīgāk īstenot šo stratēģiju; pauž nožēlu par to, ka sievietes nav pārstāvētas Kazahstānas valsts lēmēj institūcijās, lai gan politiskās institūcijas ir juridiski noteikušas 30 % sieviešu kvotu;

49. aicina EĀDD, pārskatot tā Vidusāzijas stratēģiju, saskaņā ar tā 2016.–2020. gada prioritātēm un atbilstoši Vidusāzijas valstu jau gūtajiem panākumiem izveidot visaptverošu Dzimumu līdztiesības rīcības plānu ar konkrētiem pasākumiem, lai uzlabotu sieviešu tiesības un sieviešu dzīves apstākļus; uzskata, ka visas Vidusāzijas valstis būtu jānodrošina ieviest tiesību aktus, ar kuriem tieši aizliedz jebkāda veida vardarbību un diskrimināciju pret sievietēm, tostarp seksuālu, fizisku, psiholoģisku un ekonomisku izmantošanu, un cita starpā novērš tādu izolējošu paņēmieni izmantošanu kā viņu atturēšana no stāšanās darbā un pieklūšanas banku kontiem, kredītkartēm vai transporta izmantošanas; norāda, ka finansiālais nodrošinājums galvenokārt nosaka to, vai ģimenes vardarbības upuris atbrīvosies no tās un turpmāk kļūs brīvs; aicina Vidusāzijas valstis uzskatīt vardarbību pret sievietēm par noziedzīgu nodarījumu, pienācīgi izmeklēt visus paziņotos gadījumus un īstenot pasākumus, lai cietušajām nodrošinātu aizsardzību, palīdzību un piekļuvi tiesu iestādēm, kā arī mehānismus, kas nodrošina tiesību aktu piemērošanu; norāda, ka laulību aģentūru nozare Vidusāzijā ir salīdzinoši ietekmīga un aicina reģiona valstis apsvērt šo aģentūru regulēšanas iespējas, lai labāk aizsargātu neaizsargātās sievietes no izmantošanas; aicina Vidusāzijas valstis organizēt izglītojošas kampaņas par tiesībām dzīvot bez vardarbības un izpratnes veicināšanas iniciatīvas sabiedrībai kopumā un jo īpaši reliģiskajiem līderiem par absolūto prasību laulības ceremonijas laikā saņemt abu laulājamo piekrišanu;

50. norāda, ka pastāv plaisa starp tiesību aktiem un realitāti un ka, lai gan dažās valstīs ir tiesību kodekss, kas garantē vienlīdzīgas tiesības attiecībā uz īpašuma sadali, joprojām saglabājas diskriminācija par labu vīriešu dzimuma mantiniekiem; pauž bažas par to, ka Tadžikistānā trūkst laulību tiesiskās reģistrācijas un tā rezultātā sievietes pēc laulības šķiršanas kļūst īpaši neaizsargātas — EDSO pētījumu dati liecina, ka šī iemesla dēļ 80 % laulības šķiršanas lietu sievietēm tiek liegtas tiesības uz īpašumu un iespējas saņemt bērnu uzturlīdzekļus;

51. mudina ES atbalstīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas aizsargā cilvēktiesības un veicina dzimumu līdztiesību Vidusāzijas valstīs, un aktīvi sadarboties ar starptautiskajām organizācijām, kas darbojas dzimumu līdztiesības jomā, piemēram, Starptautisko darba organizāciju (SDO), ESAO un ANO, lai radītu sinerģiju sieviešu lomas stiprināšanai;

52. norāda, ka ministru amatos gandrīz nav sieviešu, proti, 2015. gadā sievietes Kirgizstānā un Turkmēnistānā ieņēma attiecīgi 15 % un 5,7 % šādu amatu (¹); mudina Vidusāzijas valstis un Komisiju vērst uzmanību arī uz sieviešu līdzdalību lēmumu pieņemšanā, jo īpaši politikas jomā, un iesaka ieviest kvotu sistēmu, lai veicinātu sieviešu līdzdalību, pirmkārt jau amata kandidātu līmenī;

53. aicina Vidusāzijas valstis veicināt vienlīdzīgu piekļuvi informācijas un komunikāciju tehnoloģijām, lai nodrošinātu sieviešu iespējas veicināt izaugsmi vietējā un globālajā ekonomikā;

(¹) Pasaules Bankas statistika piecu gadu periodā (2011–2015).

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

54. iesaka tiesu darbiniekus informēt un apmācīt par dzimumu līdztiesības jautājumiem un norāda uz nepieciešamību sodīt personas, kas veikušas ar dzimumu saistītu vardarbību;

55. uzsver nepieciešamību organizēt tiesībaizsardzības iestāžu darbiniekiem, prokuroriem un tiesu darbiniekiem paredzētus apmācības kursus par vardarbību pret sievietēm un cilvēku tirdzniecību un izveidot pieejamus centrus un patversmes, kuros sniedz psiholoģisku un juridisku atbalstu šādu nodarījumu upuriem;

56. uzsver, cik svarīgi ir pienācīgi finansēt iestādes un struktūras, kas atbild par dzimumu līdztiesības politikas īstenošanu, un nodrošināt neatkarību un finansējumu pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kas strādā sieviešu tiesību jomā;

Izglītība un jaunatne – tiešie personiskie kontakti

57. uzsver, ka izglītība ir viena no galvenajām ES jomām, kurā tā varētu izvērst savu ilgtermiņa darbību Vidusāzijā; uzskata izglītību par būtisku integrējošu pilāru un par demokrātijas, ekonomikas un sociālo attīstību veicinošu faktoru visām Vidusāzijas valstīm; atbalsta darbu, ko veic Vidusāzijas izglītības platforma ar institucionālo un izglītības programmu starpniecību, kā arī izmantojot tehnisko atbalstu un dialogu semināros (piemēram, 2014. gadā Biškekā); šajā sakarībā atzinīgi vērtē Latvijas iniciatīvu organizēt pirmo ES un Vidusāzijas valstu izglītības ministru sanākumi un Latvijas un Polijas apņemšanos vadīt reģionālo programmu izglītības jomā pēc dažu dalībvalstu ilgstošas nevēlēšanās šādi rīkoties; aicina ES un tās dalībvalstis aktīvi veicināt to mērķu izpildi, kas attiecīgi tika izvirzīti Latvijas prezidentūras laikā 2015. gada pirmajā pusē; uzskata ieguldījumus iekļaujošā un labas kvalitātes izglītībā par labāko veidu, kā pakāpeniski uzlabot sociāli ekonomisko situāciju reģionā;

58. mudina Komisiju novērst konstatētos trūkumus ES un Vidusāzijas izglītības platformā, piemēram, attiecībā uz vienlīdzīgu piekļuvi izglītībai, problēmām saistībā ar intelektuālā darbaspēka emigrāciju un nelabvēlīgā stāvoklī esošu un neaizsargātu grupu, piemēram, meiteņu, bērnu ar invaliditāti un bērnu, kuri pieder pie mazākumtautībām, apmācību;

59. mudina ES pievērst lielāku uzmanību tam, lai veicinātu kvalitatīvu izglītību jauniešiem Vidusāzijas valstīs, ņemot vērā pozitīvo ietekmi sociālās integrācijas, sociālās kohēzijas un stabilitātes ziņā un veidojot stabilas demokrātiskas sabiedrības, kā arī kā vislabāko profilakses veidu pret vardarbīgu ekstrēmismu un radikalizāciju jauniešu vidū reģionā; uzskata to par prioritāti, ņemot vērā demogrāfiskās problēmas, proti, lielu tādu jauniešu īpatsvaru iedzīvotāju vidū, kuri ir 14 gadus veci vai jaunāki un kuri veido 25–35 % no iedzīvotājiem; aicina pievērst lielāku uzmanību pārrobežu sadarbības projektiem Fergānas ielejā starpkultūru samierināšanās un attīstības jomā;

60. atzinīgi vērtē to, ka ir palielinājies gan pamatskolās, gan vidusskolās uzņemto personu skaits, norādot, ka ir svarīgi ir turpināt šādu virzību; pauž atzīnību par to, ka tādu sieviešu skaits, kuras ir pabeigušas pamatskolu un vidusskolu, ir gandrīz tikpat liels kā šādu vīriešu skaits; uzsver, ka ir būtiski nodrošināt sieviešu piekļuvi arodmācībām un augstākajai izglītībai, īpaši Uzbekistānā un Tadžikistānā, kur aizvien pastāv ievērojama atšķirība to sieviešu un vīriešu skaita ziņā, kuri iegūst augstāko izglītību;

61. norāda uz to, cik svarīga ir sieviešu piekļuve arodmācībām un augstākajai izglītībai, tostarp lielākai dalībai zinātnes un tehnoloģiju jomā, un mudina ESIP veicināt iniciatīvu izstrādi šajā jomā; uzskata, ka ES vajadzētu pastiprināt savu darbību šajā jomā, piemēram, organizējot skolotāju apmācības kursus un piegādājot mācību materiālus; aicina veikt pasākumus, lai modernizētu valsts izglītības nozari, veicinātu akadēmiskā personāla starptautisku apmaiņu un ļautu sievietēm piedalīties saskaņā ar vienlīdzīgiem noteikumiem; uzskata, ka ir jāizstrādā izglītības nozares darbiniekiem paredzēti dzimumu līdztiesības apmācības kursi;

62. uzskata, ka ES pozitīvā loma reģionā ir jāveicina, izmantojot izglītību un tiešos personiskos kontaktus; atgādina par ES starptautiskās apmaiņas programmu, piemēram, *Erasmus+*, *Erasmus Mundus* un *Erasmus Tempus*, nozīmīgu pozitīvas mobilitātes un starpkultūru dialoga veicināšanā starp ES un Vidusāziju un tādu iespēju radīšanā, kas ļauj šajās programmās

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

iesaistītajiem studentiem pilnvērtīgi izmantot savas tiesības, tādējādi tuvinot šīs abas kultūras; atzinīgi vērtē ES budžetā paredzētos EUR 115 miljonus izglītības sadarbības programmas *Erasmus+* darbībai šajā reģionā; aicina visas iesaistītās personas ES līmenī un ES dalībvalstīs izvērtēt un pastiprināt studiju/stipendiju programmu un jauno profesionāļu apmaiņas mehānismus, kādi pašlaik darbojas starp ES un Vidusāzijas reģionu, jo īpaši tehnoloģiju un lietišķo zinātņu jomā;

63. atzinīgi vērtē to, ka visas piecas Vidusāzijas valstis ir cieši sekojušas Boloņas procesam, veicinot daudzu valsts reformu īstenošanu pēdējos gados;

64. aicina Komisiju veicināt Vidusāzijas zinātnieku, institūtu un uzņēmumu līdzdalību pētniecības un inovāciju sadarbības projektos, ko finansē no programmas "Apvārsnis 2020" līdzekļiem;

Ekonomiskā integrācija, tirdzniecība un ilgtspējīga attīstība

65. norāda uz reģiona valstu kopīgajām iezīmēm, kas veidojušās vēsturiski, tostarp zīda ceļu, turku cilšu veikto kolonizāciju un islāma pieņemšanas ietekmi; norāda, ka piecu šī reģiona valstu attīstības līmenis ir atšķirīgs, proti, Kazahstāna veidojas par šī reģiona vadošo valsti, un Eiropas Savienības attiecības ar to attīstās stabili; Kirgizstāna un Tadžikistāna ir daudz nabadzīgākas, taču tās ir samērā atvērtas un tajās ir vērojamas zināmas pilsoniskās sabiedrības attīstības iezīmes; ES attiecības ar Uzbekistānu arī attīstās; savukārt Turkmēnistāna joprojām ir reģiona visnoslēgtākā valsts, kurā nav patiesi neatkarīgas pilsoniskās sabiedrības.

66. norāda, ka šajā reģionā pastāv arī būtiskas atšķirības ne vien tādu dabas resursu ziņā kā fosilais kurināmais un aramzeme, bet arī valstu pašreizējās cilvēku un ekonomiskās attīstības līmeņa ziņā, kas ir daļēji saistīts ar iepriekšējo faktoru; uzsver, cik svarīgi ir ņemt vērā, no vienas puses, kultūras atšķirības reģionā, un, no otras puses, valstu savstarpējo atkarību;

67. atzīst, ka jauns impulss var labvēlīgi ietekmēt Eiropas Savienības un Vidusāzijas ekonomisko sadarbību reģiona modernizācijas un demokratizācijas jomā;

68. uzskata, ka reģiona ekonomikas dažādošana sniedz pievienoto vērtību reģionālās attīstības, stabilitātes un drošības ziņā, ņemot vērā sociālo, ekonomisko un vides līdzsvaru; uzskata, ka ir būtiski modernizēt un attīstīt ilgtspējīga iekšzemes transporta un enerģētikas infrastruktūru, jo īpaši lauku apvidos, uzlabot piekļuvi ātrgaitas internetam un veicināt starpreģionu savienojamību; uzskata, ka reģiona attīstības kontekstā vienlīdz prioritārām vajadzētu būt gan vides atveseļošanai, gan ilgtspējīgai attīstībai, un uzsver tirdzniecības svarīgo lomu šo abu jomu veicināšanā; uzteic to, ka palielinās ES atbalsts resursu apsaimniekošanai Vidusāzijas valstīs, kā arī to, ka tiek veicināta pārrobežu sadarbība starp tām;

69. pauž bažas par nepietiekamo sociālo un ekonomisko attīstību, kas ir apstājusies un nevienmērīga, pārredzamības trūkumu valstī un no tās izrietošo korupciju, sliktu pārvaldību, vājās institucionālās sistēmas, tiesiskuma neievērošanu un pilsoniskās sabiedrības zemu līdzdalības līmeni, klientelisma veicināšanu, korupcijas problēmu saasināšanos un valsts efektivitātes nepietiekamību;

70. uzsver, ka ES un Vidusāzijas tirdzniecības attiecību nozīme palielinās, ņemot vērā, ka ES pašlaik ir lielākais šā reģiona tirdzniecības partneris; uzsver, ka ES vēl vairāk ir jāpaplašina tirdzniecības un ieguldījumu attiecības ar Vidusāzijas valstīm; šajā sakarībā norāda, ka Vidusāzijas valstīm ir jāpastiprina centieni apkarot korupciju un veicināt stabilu vidi nolūkā piesaistīt ārvalstu ieguldījumus;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

71. uzskata, ka ekonomiskās un tirdzniecības attiecības ar Vidusāzijas valstīm būtu jāveido vienlaicīgi un tas nekādā gadījumā nedrīkst notikt uz tiesiskuma, demokrātijas, cilvēktiesību un pamatbrīvību rēķina; šajā sakarībā atgādina, cik svarīgi ir piemērot ar ES noslēgto tirdzniecības nolīgumu klauzulās paredzētos noteikumus, ja otra līgumslēdzēja puse pārkāpj cilvēktiesības;

72. norāda, ka iekļaujoša un ilgtspējīga ekonomiskā attīstība ir viena no galvenajām stratēģijas prioritātēm; uzsver, ka Vidusāzijas valstīm ir jāveicina aktīva politika nabadzības mazināšanai un cīņai pret sociālo atstumtību; norāda uz nopietno negatīvo ietekmi reģionā, ko izraisa ekonomikas lejupslīde Krievijā un Ķīnā, kā arī pašreizējā ģeopolitiskā spriedze un konflikts Ukrainā; šajā sakarībā uzsver, ka ekonomikas pasliktināšanās tendence, ko izraisa preču cenu samazināšanas, rubļa devalvācija un Krievijā nodarbināto migrantu naudas pārvedumu plūsmas samazināšanās, no kuriem daudzi tagad atgriežas mājās kā bezdarbnieki, rada nopietnas sociāli ekonomiskās problēmas reģionā; atzīmē, ka šajā kontekstā ir paredzams, ka reģiona izaugsmes temps pēc 2014. gada būs aptuveni uz pusi zemāks par vidējo izaugsmes tempu iepriekšējos desmit gados;

73. mudina Komisiju izstrādāt programmas, lai veicinātu sociālo reintegrāciju un to personu nodarbinātību, kuras atgriezušās no ārvalstīm, kā arī nopietnāku dialogu migrācijas un mobilitātes jomā;

74. uzsver, ka ES un Vidusāzijas stratēģiju nevajadzētu balstīt uz ģeostratēģiskām interesēm, bet gan ar to būtu jāveido līdzdalīga un demokrātiska sabiedrība, kurā arodbiedrībām ir nodrošināta biedrošanās brīvība un ir aktīva pilsoniskā sabiedrība, un ir jāveicina dzimumu līdztiesība un plašāku iespēju nodrošināšana sievietēm, jo īpaši lauku apvidos;

75. uzsver, ka, neraugoties uz straujo ekonomisko izaugsmi pēdējos gados, reģionā ir augsts nabadzības līmenis un liela ienākumu nevienlīdzība, bet dzīves ilgums samazinās, jo īpaši lauku reģionos, kur dzīvo 80–90 % iedzīvotāju; uzsver, ka ekonomiskās pārejas periodā īstenotais privatizācijas process lielā mērā izraisīja kalnu reģionu atpalcību; uzsver, ka sievietes šajos reģionos ir īpaši grūtā situācijā, jo daudzi vīrieši darba meklējumos dodas uz pilsētām, visu lauksaimniecības darbu un ģimenes pienākumu slogu atstājot uz sieviešu pleciem;

76. uzsver, ka ir svarīgi panākt, lai šī stratēģija būtu saskaņota ar globālajām saistībām, jo īpaši ar 2030. gada programmu ilgtspējīgai attīstībai, kas 2015. gada 25. septembrī tika pieņemta ANO augstākā līmeņa sanāksmē;

77. mudina integrēt ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM) Eiropas Savienības reģionam paredzētajā attīstības programmā; atkārtoti uzsver, ka IAM iekļaušana nodrošinās vispusīgāku ilgtspējīgu attīstību Vidusāzijas reģionā;

78. uzsver, cik svarīgi ir ES izmantot sadarbības attīstības jomā sniegtās iespējas, lai veicinātu cilvēktiesību ievērošanu, sasniegtu IAM un tādā veidā palielinātu tirdzniecības un ieguldījumu līmeni visās reģiona valstīs, kā arī stiprinātu pilsoniskās sabiedrības sociālo partneru lomu un līdzdalību;

79. uzskata, ka attīstības atbalsts būtu jāpiešķir tikai valstīm, kuras ir patiesi apņēmušās samazināt nabadzību un veicināt vienlīdzīgu un ilgtspējīgu sociālekonomisko attīstību un cilvēktiesību ievērošanu, un ka šīm valstīm ir jāapliecina, ka tām ir efektīva pretkorupcijas politika, un jāļauj ES uzraudzīt, kā tiek īstenoti attiecīgie pasākumi; šajā sakarībā apšaubā Turkmenistānai un Uzbekistānai piešķirtā atbalsta pamatotību un rentabilitāti; prasa pārskatīt politiku gadījumā, ja notiek situācijas uzlabošanās; aicina AP/PV palīdzēt veicināt progresu šajā jomā; pauž nožēlu par to, ka augstā korupcijas līmeņa un neefektīvas birokrātijas dēļ atbalsta izmantošanas kapacitāte ir ārkārtīgi zema un tā pozitīvā ietekme ir ļoti ierobežota;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

80. norāda, ka pašreizējā pārskatīšana tika apzināti atsaistīta no 2014. gadā izveidotā Attīstības sadarbības instrumenta Vidusāzijai plānošanas 2014.–2020. gadam, lai izvairītos no pārpratumiem vai dublēšanās, vienlaikus saglabājot ES darbības saskaņotību reģionā;

81. mudina attīstības palīdzībā vērst uzmanību uz lauku attīstību un ilgtspējīgu lauksaimniecību, jo īpaši atsakoties no monokultūru, piemēram, kokvilnas, audzēšanas;

82. aicina ES uzraudzīt valsts sektora reformām paredzēto tehnisko un finansiālo palīdzību Vidusāzijas valstīs;

83. aicina ES attīstības politiku īstenot koordinēti ar dalībvalstu darbībām šajā reģionā; aicina attīstības politikas jomā cieši sadarboties ar ASV, īstenojot kopējo ilgtspējīgas attīstības partnerību; arī aicina sadarboties arī ar Ķīnu un Krieviju, lai veicinātu Vidusāzijas reģiona attīstību;

84. ņem vērā Ķīnas pārliecinošo darbību reģionā un tās pāreju no ārējā tirdzniecības partnera uz reģionālo ekonomiskās pārvaldības vidutāju, tostarp sabiedriskā labuma nodrošināšanai reģionā;

85. uzskata, ka sinerģija starp Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF) un Ķīnas iniciatīvu “Viena josla, viens ceļš” būs nozīmīgs līdzeklis, lai šajā reģionā panāktu ekonomisko un sociālo attīstību;

86. norāda arī to, ka divas valstis, proti, Kazahstāna un Kirgizstāna, ir pievienojušās jaunajai Eirāzijas Ekonomiskajai savienībai, kas tika izveidota pēc Krievijas iniciatīvas;

87. aicina ES veidot ciešu sadarbību ar ANO fondiem un aģentūrām, kā arī ar Pasaules Banku;

88. ņem vērā, ka turpinās nozaru budžeta atbalsts Kirgizstānai un Tadžikistānai, un aicina Komisiju un EĀDD noteikt un piemērot stingrus un objektīvi pārbaudāmus nosacījumus, jo īpaši attiecībā uz ikvienu spēkā esošu budžeta atbalsta programmu; tomēr uzsver, ka tas jāpiešķir, nosakot stingrākus kritērijus, tostarp pārliecinošas reformu programmas un efektīvus korupcijas apkarošanas pasākumus; norāda, ka ES budžeta atbalstu nevajadzētu izmantot pamata sabiedrisko pakalpojumu (piemēram, pamatizglītības un vidējās izglītības, pamata veselības aprūpes un pamata infrastruktūras) tiešai finansēšanai, par ko pamatā ir atbildīgas iestādes; uzskata, ka ES atbalsts būtu jāsaista ar šo iestāžu darbības rezultātiem šajā jomā un ka ar ES budžeta atbalstu būtu jāveicina progresīvi publiskie pakalpojumi, piemēram, pētniecības, inovāciju, augstākās izglītības, novatoriskas infrastruktūras un citās jomās;

89. atzinīgi vērtē makrofinansiālā atbalsta pieaugumu un aicina attiecīgo instrumentu izmantot, pamatojoties uz stingriem izmaksu un ieguvumu kritērijiem un detalizētiem ietekmes novērtējumiem, kuros galvenā uzmanība pievērsta netiešai ietekmei; ņemot vērā stratēģijas progressa ziņojumu svarīgākās atziņas, uzsver to, cik svarīga ir dalībvalstu iesaistīšanās ES palīdzības īstenošanā, lai panāktu lielāku ietekmi un labākus rezultātus;

90. atzinīgi vērtē Kirgizstānas lūgumu piemērot VPS+ režīmu un pauz cerību, ka Tadžikistāna un Uzbekistāna sekos tās piemēram;

91. uzskata, ka visām Vidusāzijas valstīm ir jāievēro Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) noteikumi un jāpievienojas PTO;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

92. saskaņā ar ESAO secinājumiem atzīst, ka īpaši svarīgas ir ĀTI-MVU uzņēmējdarbības saiknes programmas (BLP) kā līdzeklis dažādošanai un investīciju netiešas ietekmes palielināšanai, ļaujot Vidusāzijas valstīm ĀTI ciešāk saistīt ar savu valstu ekonomiku un palielināt to konkurētspēju, vienlaikus ļaujot tām piekļūt starptautiskajiem tirgiem, finansējumam, tehnoloģijām un vadības prasmēm; šajā sakarībā aicina Vidusāzijas valstu valdības uzsākt šīs programmas un palielināt ieinteresēto personu iesaistīšanos jau esošajās BLP; norāda — lai nodrošinātu vietējās produkcijas atbilstību starptautiskajiem kvalitātes standartiem, ir jāievieš papildu pasākumi, piemēram, jāpiedāvā apmācības programmas, kas palīdz MVU uzlabot darbinieku prasmes, vai jāpalīdz MVU pārņemt starptautiski atzītus kvalitātes standartus;

93. uzsver, ka ilgtspējīgas ekonomiskās attīstības nodrošināšanai reģionā ir svarīgi padziļināt reģionālo integrāciju, palielināt tirdzniecību starp reģioniem, koncentrēties uz transporta tīkliem un loģistikas pakalpojumiem un uzlabot uzņēmējdarbības vidi un tiesisko un normatīvo regulējumu, jo īpaši attiecībā uz MVU;

94. atgādina par daudzajiem infekciozās tuberkulozes gadījumiem Vidusāzijas reģionā; uzsver, ka, ņemot vērā dažu tuberkulozes formu izraisīto rezistenci pret zālēm, ir svarīga pēctecība tuberkulozes ārstēšanas pasākumu izvēršanā jaunattīstības valstīs, kuras vairs nesaņem divpusējo ES atbalstu;

Enerģētika, vide, ūdens un transports

95. uzsver nepieciešamību padziļināt dialogu par infrastruktūras attīstīšanu, tostarp enerģētikas un transporta tīklu jomā, kā arī lieljaudas interneta savienojumu attīstīšanu;

96. atzīst, ka sadarbība enerģētikas jomā ir prioritāte attiecībās starp ES un Vidusāzijas valstīm; uzskata reģionu par vēl vienu potenciālu enerģētiskās drošības avotu Eiropas Savienībai, īpaši norādot iespējas, ko sniedz sadarbības paplašināšana ar Kazahstānu un Turkmēnistānu; atgādina, ka ES ir svarīgi nodrošināt drošu un stabilu energoapgādi par pieņemamu cenu saskaņā ar Enerģētikas savienībā panākto vienošanos, kā arī ņemot vērā tās svarīgo nozīmi Savienības kopējai drošībai; tādēļ uzsver, ka nepieciešamība pēc energoapgādes dažādošanas ir ES un Vidusāzijas stratēģijas galvenais elements, un aicina ES palielināt centienus integrēt enerģijas tirgu, kas ir visu pušu interesēs, jo tas palīdzēs nodrošināt energoapgādes dažādošanu; šajā sakarībā aicina divkāršot centienus, lai īstenotu mērķi paplašināt Dienvidu koridoru uz Vidusāziju un Kaspijas gāzes cauruļvadu; tomēr uzsver, ka enerģētikas nolīgumos un dialogos ir jāiekļauj stingri cilvēktiesību elementi;

97. ņem vērā ES atbalstu enerģētikas projektiem, ar kuriem varētu tikt paplašināts Dienvidu gāzes koridors, tostarp Kaspijas jūras un, iespējams, Irānas virzienā; tomēr aicina ES nodrošināt pilna tehniski saimnieciskā pamatojuma, tostarp vides un sociālās ietekmes novērtējuma, izstrādi šiem projektiem;

98. atbalsta ES īstenoto atjaunojamās enerģijas, energoefektivitātes un enerģijas tirgu integrēšanas veicināšanu Vidusāzijā ar tās kaimiņvalstīm, kā arī ar ES;

99. atkārtoti pauž viedokli, ka ilgtspējīgas sociāli ekonomiskās attīstības nodrošināšanai ir būtiski svarīgi atkārtoti ieguldīt no dabas resursiem gūtos ieņēmumus;

100. mudina uzlabot koordināciju un atjaunot pasākumus saistībā ar būtisko ūdens un vides reģionālo platformu, ko vada Itālija un Rumānija;

101. atbalsta pastiprinātu proaktīvu ES lomu attiecībā uz videi draudzīgu un ilgtspējīgu attīstību; šajā sakarībā uzsver tādu vides ilgtspējības principu svarīgo nozīmi dabasgāzes resursu ieguves procesā šajā reģionā, ko atbalsta Ieguves rūpniecības pārredzamības iniciatīva (EITI); norāda, ka tikai Kazahstāna un Kirgizstāna šajā reģionā ievēro EITI, turpretī Tadžikistānas kandidātvalsts statuss uz laiku tika apturēts 2015. gadā;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

102. ar bažām atzīmē, ka papildus aizvien lielākai klimata pārmaiņu ietekmei pastāv arī vairākas citas satraucošas vides problēmas, kas palikušas mantojumā no padomju perioda un ir saistītas, piemēram, ar neuzraudzītu un nepārtrauktu kodolpiesārņojumu pēdējās desmitgadēs un kodolizmēģinājumiem izmantoto teritoriju steidzamiem attīrīšanas pasākumiem, rūpniecības un ieguves darbiem, neilgtspējīgu dabas resursu izmantošanu, zemes un ekosistēmu degradāciju, gaisa piesārņojumu, pārtuksnešošanos un — pats galvenais — joprojām katastrofāli nesaimniecisku ūdens izmantošanu; mudina Komisiju šajā sakarībā pastiprināt tehnisko palīdzību, palīdzēt mobilizēt resursus un nodrošināt Eiropas zinātību un paraugpraksi šo problēmu risināšanai;

103. mudina ES turpināt finansālās un tehniskās palīdzības sniegšanu, risinot veselības, humanitāros, vides un ekonomikas un izpratnes veicināšanas jautājumus, kuri saistīti ar PSRS veikto kodolizmēģinājumu radītajām sekām Semipalatinskas kodolizmēģinājumu poligonā (SKIP), kas atrodas Kazahstānas ziemeļaustrumos netālu no Semejas pilsētas (iepriekš zināma kā Semipalatinska);

104. atzinīgi vērtē un mudina veikt turpmākus pasākumus, lai pielāgotos un stiprinātu noturību pret klimata pārmaiņām, kā arī mudina Vidusāzijas reģiona valstis sniegt konstruktīvu ieguldījumu 2015. gada Parīzes klimata konferencē izvirzīto mērķu īstenošanā;

105. aicina ES turpināt stiprināt tās katastrofu riska mazināšanas un izturētspējas veidošanas programmas Vidusāzijā, kas ir dabas katastrofām īpaši pakļauts reģions, kurā ir nopietns vides katastrofu un klimata pārmaiņu apdraudējums;

106. pauž dziļas bažas par Kazahstānas saigas antilopju baru masveida izmiršanu 2015. gada maijā; mudina ES sniegt ieguldījumu, veicot pētniecības un vides aizsardzības pasākumus, lai novērstu šādu gadījumu iespējamību nākotnē;

107. aicina ES veikt turpmākus pasākumus sadarbības veicināšanai starp Vidusāzijas reģiona valstīm ūdens resursu apsaimniekošanas jomā;

108. mudina ES turpināt piešķirt prioritāti tās “ūdens diplomātijai” un izvērst to, lai veicinātu labāku pārrobežu ūdens resursu apsaimniekošanu un uzlabotu starpniecību strīdu izšķiršanā, tostarp atbalstītu atklātu un efektīvu sistēmu, jo īpaši attiecībā uz Rogunas dambi; šajā kontekstā mudina ES veicināt un paātrināt valstu pievienošanos starptautiskajām konvencijām un tiesību principiem, kas attiecas uz kopīgiem ūdens resursiem;

109. prasa aicināt reģiona valstis parakstīt un ratificēt ANO Espo konvenciju un Orhūsas konvenciju par ūdens apsaimniekošanas konfliktiem, ja tās to vēl nav izdarījušas, kā arī iesaistīt pilsonisko sabiedrību šo konvenciju īstenošanā;

110. aicina veikt jaunus pasākumus, lai pārvarētu un novērstu dramatiskās sekas, ko radījusi vides katastrofa, kuras rezultātā ir izzuvusi Arāla jūra; aicina Komisiju palielināt atbalstu Starptautiskajam Arāla jūras fondam un aicina EĀDD šo jautājumu iekļaut kā prioritāti tās regulāro attiecību ar Uzbekistānu programmā;

111. norāda, ka stratēģiskas, modernas un savstarpēji savietojamas ceļu un dzelzceļu infrastruktūras sistēmas būvniecība Zīda ceļa maršrutā ir Ķīnas, ES un Krievijas pamata interesēs un ka veiksmīga integrācija šajā reģionā, izmantojot modernu un drošu infrastruktūru, varētu sniegt būtiskas iespējas ne tikai lielākai reģiona ekonomiskajai integrācijai, bet arī veicināt personu un daudz kultūru apmaiņu, vienlaikus veidojot labākus apstākļus tiesiskuma un demokrātijas padziļināšanai;

112. atkārtoti uzsver ES gatavību ieguldīt savu pieredzi un zinātību, lai veicinātu drošuma, drošības un vides standartu ieviešanu un īstenošanu visos transporta veidos un veicinātu Eiropu un Kaukāza reģionu, un Vidusāziju savienošā transporta koridora posmu izveidi; jo īpaši atbalsta turpmākus ES centienus efektīva un droša gaisa un jūras transporta attīstībai Vidusāzijā;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

113. mudina ES vēl vairāk saskaņot ar Ķīnu savu transporta politiku reģionā;

Reģionālā sadarbība, drošības jautājumi un robežu pārvaldība

114. mudina ES pastiprināt dialogu par Vidusāzijas jautājumiem ar attiecīgajām reģionālajām un starptautiskajām organizācijām, kā arī ar Vidusāzijas reģiona kaimiņvalstīm un citām aktīvām reģiona valstīm;

115. mudina ES uzlabot savienojamību, kopā ar citām Vidusāzijas valstīm apzinot jomas, kurās nepieciešama intensīvāka sadarbība, jo īpaši attiecībā uz transportu un enerģētiku; uzsver, ka prioritāte jāpiešķir Vidusāzijas valstu vispārējai un divpusējai integrācijai, kā arī to integrācijai starptautiskajos tirgos un ekonomikas koridoros;

116. uzskata, ka ES sadarbībā ar dalībvalstīm vajadzētu arī turpmāk veicināt specifisku reģionālo integrāciju un uzticību veicinošu politiku, vienlaikus palielinot sadarbību un tādējādi atbalstot pozitīvās pārmaiņas, kas notikušas vairākās Vidusāzijas valstīs vai valstu grupās; uzskata, ka ES pasākumi būtu jāvērs uz katras valsts vajadzībām un konkrētajām īpatnībām; uzsver nepieciešamību padziļināt politisko dialogu un sekmēt uzticības veicināšanas pasākumus starp reģiona valstīm;

117. pozitīvi vērtē ekonomiskās integrācijas padziļināšanos reģionā, jo tā ir svarīgs reģionālā stabilitātes un miera veidošanas procesa elements;

118. uzsver EDSO un ANO sadarbības svarīgo nozīmi visās politikas jomās;

119. aicina ES uz *ad hoc* pamata iesaistīt arī Mongoliju atsevišķos ES stratēģijas Vidusāzijai jautājumos;

120. atzīst, ka ES stratēģijā Vidusāzijai noteiktie galvenie draudi un problēmjautājumi joprojām ir aktuāli;

121. uzskata, ka ES būtu jāveicina reģionālā sadarbība, jo īpaši kopīgu jautājumu un problēmu risināšanā, un ka vispārējās intereses būtu jāstāda augstāk par attiecīgo valstu heterogenitāti;

122. norāda, ka neatrisinātie etniskie jautājumi, izredžu trūkums uz likumīgu varas nodošanu un neieklājīga pārvaldība Vidusāzijas valstīs var būt iespējamās nestabilitātes un ekstrēmisma cēlonis, un ka līdz ar to tiek nopietni apšaubīta ES pamatinteresu sekmīga īstenošana atbilstīgi Vidusāzijas stratēģijai;

123. atbalsta ES ilgtermiņa mērķi pārveidot gaidāmo ES un Vidusāzijas reģiona valstu augsta līmeņa drošības dialogu par patiesu sadarbības forumu, kura mērķis ir sadarbība, pievēršoties kopējām drošības problēmām reģionā un ārpus tā, piemēram, karadarbības Afganistānā seku netiešajai ietekmei, tostarp *Islāma valsts* radītajam apdraudējumam, narkotiku kontrabandai, cilvēku tirdzniecībai, vardarbīgam ekstrēmismam un terorismam un ķīmisko, bioloģisko, radioloģisko un kodolmateriālu (CBRN) apdraudējuma riskam; uzsver reģionālās sadarbības programmu, tostarp tādu pārrobežu sadarbības un robežu drošības stiprināšanas programmu kā Robežu pārvaldības Vidusāzijā programmas (BOMCA) un Rīcības programmas narkotiku apkarošanai Vidusāzijā (CADAP) svarīgo nozīmi un pozitīvo ietekmi; uzskata, ka dialogā lielāka uzmanība jāpievērš cilvēku, nevis tikai valsts drošībai; atkārtoti uzsver Savienības apņēmību vēl vairāk attīstīt reģionālo un divpusējo dialogu drošības jomā ar Vidusāzijas valstīm, nodrošinot ciešāku Afganistānas sadarbību ar iesaistītajiem reģionālajiem partneriem, jo īpaši ar ANO Vidusāzijas reģiona Preventīvās diplomātijas centru (UNRCCA);

124. pieņem zināšanai CADAP 2014.–2020. gadam; tomēr pauž satraukumu par nepieredzētu opija audzēšanas un saistītās kontrabandas apjomu no Afganistānas caur Vidusāziju; prasa EĀDD/ Komisijai risināt jautājumus attiecībā uz organizētās noziedzības grupējumu un valdošās elites līdzdalību narkotiku kontrabandā, kā arī tās nelabvēlīgo ietekmi uz sabiedrības veselību reģionā;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

125. vēlreiz iesaka BOMCA un CADAP nodot nevis ASI, bet ISP pārraudzībā;
126. mudina ES turpināt ieviest reģionālās atbalsta programmas, kuru mērķis ir konfliktu novēršana un miera veidošana, tostarp veicinot dažādu kopienu un etnisko grupu savstarpējo izlīgumu, kā arī Vidusāzijas valstu robežu demarkācija, ko finansē no ISP līdzekļiem;
127. atzinīgi vērtē projektu "Pārrobežu sadarbība ilgtspējīgam mieram un attīstībai", kuru finansē Šveice un ANO Attīstības programma un kura mērķis ir izveidot ilgtspējīgu mieru un attīstību veicinošāku vidi pārrobežu reģionos starp Kirgizstānu un Tadžikistānu;
128. uzsver UNRCCA lomu, kurš darbojas Ašgabatā kopš 2007. gada, kā arī EDSO lomu konfliktu novēršanā reģionā;
129. aicina ES atbalstīt UNRCCA un tā pārraudzībā pievērsties jautājumiem, kas saistīti ar ūdens apsaimniekošanu, kā arī uzsākt sarunas starp piecām Vidusāzijas valstīm, lai risinātu pārrobežu piesārņojuma jautājumus;
130. aicina Komisiju ņemt vērā negatīvo ietekmi uz stabilitāti un drošību Vidusāzijā, ko varētu radīt problēmas saistībā ar ūdens resursu apsaimniekošanu, un rūpīgi uzraudzīt visu notikumu attīstību;
131. ar bažām norāda, ka 2015. gada ziņojumā par cilvēku tirdzniecību ⁽¹⁾ Turkmēnistāna un Uzbekistāna ir ierindotas uzraudzības sarakstā (*Watch List*), tādējādi norādot, ka tajās pieaug cilvēku tirdzniecības upuru skaits; aicina ES cilvēku tirdzniecības apkarošanas koordinātoru atbalstīt Turkmēnistānas un Uzbekistānas centienus apkarot cilvēku tirdzniecību, kura aizskar cilvēka cieņu, bieži ir saistīta ar psiholoģisku teroru un fizisku vardarbību un tādēļ ir jāizskauž; aicina dalībvalstis uzsvērt šo svarīgo jautājumu savos darījumos ar minētajām valstīm;
132. uzsver, cik svarīga ir sadarbība starp ES un Vidusāzijas valstīm terorisma novēršanā un apkarošanā; pauž dziļas bažas par ekstrēmistu organizācijas "Islāma valsts" (*IS*) darbību, iesaistot savās rindās aizvien vairāk Vidusāzijas iedzīvotāju, kuri dodas uz Tuvajiem Austrumiem, lai karotu *IS*, *al-Nusra* un citu teroristu un ekstrēmistu organizāciju pusē vai citādi tās atbalstītu, ko daļēji veicina politiskā marginalizācija un vājās ekonomiskās perspektīvas; atzīst, ka gadījumā, ja ievērojama daļa radikalizēto Vidusāzijas valstu pilsoņu atgrieztos savās mītnes zemēs, tie radītu apdraudējumu drošībai un stabilitātei visā Vidusāzijā, Afganistānā, Irānā, Krievijā, Ķīnā un Indijā;
133. mudina ES kopā ar Vidusāzijas valstīm risināt kopīgās problēmas, kas saistītas ar *IS* kaujinieku un atbalstītāju rekrutēšanu, galveno uzmanību pievēršot politiskām un administratīvām kļūmēm, piemēram, veicinot reliģisko brīvību, tomēr vienlaikus ieviešot sekulāras valsts konstitūciju un pārskatot diskriminējošus likumus un politiku, īstenojot gan vīriešiem, gan sievietēm paredzētas iesaistošas programmas un pievēršoties no nelabvēlīgām ģimenēm nākušu jauniešu nodarbināšanai, par prioritāti nosakot policijas iestāžu reformu un nodrošinot labāku drošības dienestu darbības koordināciju, kā arī mācoties no Eiropas vai Āzijas pieredzes radikāli noskaņoto islāmistu rehabilitēšanā un reintegrācijā;
134. uzskata, ka ir būtiski svarīgi sadarboties starptautiskā līmenī, tostarp ar Krieviju un Ķīnu, lai novērstu pieaugošos islāmistu radikalizācijas draudus Vidusāzijā; aicina visas starptautiskās puses, kurām ir ietekme šajā reģionā, mudināt Vidusāzijas valstis saskaņot drošības dienestu sadarbības koordinēšanas pasākumus, tostarp saistībā ar izlūkošanas informācijas apmaiņu; uzsver, ka šāda sadarbībai būtu jānotiek saskaņā ar šo valstu starptautiskajām saistībām cilvēktiesību jomā;

⁽¹⁾ Sagatavojis ASV Valsts departaments.

Tresdiena, 2016. gada 13. aprīļa

135. pauž nopietnas bažas par drošības situācijas pasliktināšanos Ziemeļafganistānā un tās radītajām sekām attiecībā uz reģiona militāro un politisko stabilitāti; atzinīgi vērtē uzlaboto saskaņotību starp ES stratēģijām, kas skar attiecīgi Afganistānu un Vidusāziju; tomēr uzsver vajadzību ciešāk sasaistīt ES pieeju Vidusāzijas reģionam ar pieeju Afganistānai un pielāgot esošās politikas pamatnostādnes Afganistānas stratēģijai pēc 2014. gada; mudina iesaistīt Afganistānu programmās, kas vērstas uz stabilitāti un drošību reģionā; mudina Vidusāzijas valstu valdības uzņemties aktīvāku lomu un iesaistīties plašākā sadarbībā, kas vērsta uz stabilitāti Afganistānā; uzsver vajadzību reģionālā līmenī koordinēt cilvēku drošības, terorisma apkarošanas, imigrācijas un narkotiku kontrabandas apkarošanas stratēģijas;

136. aicina Padomi, Komiju un EĀDD attiecībās ar Vidusāzijas valstīm noteikt par prioritāti drošības sektora reformu, tostarp nodrošinot labāku finansējumu un apmācību, veicinot reliģisko brīvību sekulāras valsts konstitūcijas ietvaros un preventīvos aspektus cīņā pret terorismu un veicot pasākumus bijušo džihādistu rehabilitēšanai vispārējas stratēģijas ietvaros, kas paredzēta islāma ekstrēmisma radīto problēmu novēršanai; pauž nožēlu par to, ka, neraugoties uz steidzamo nepieciešamību Vidusāzijas valstīs veikt drošības sektora reformu (DSR), ES savā stratēģijā to nav spējusi integrēt; šajā sakarībā atzinīgi vērtē panākumus Kazahstānā kā sākumpunktu reģionāla līmeņa reformām; aicina Savienību izstrādāt konkrētas DSR programmas Kirgizstānai, un, iespējams, arī Tadžikistānai, galveno uzmanību vēršot uz tiesiskumu un cilvēktiesību standartiem krimināltiesību un civilās kārtības uzturēšanas jomā;

137. atzīst, ka piecas Vidusāzijas valstis joprojām veido no kodolieročiem brīvu zonu;

138. aicina dalībvalstis nodrošināt vienveidīgāku to astoņu kritēriju interpretāciju, īstenošanu un stingru ievērošanu, kuri noteikti 2008. gada ES kopējā nostājā par ieroču eksporta kontroli; šajā sakarībā pauž bažas par to, ka daži Eiropas uzņēmumi saskaņā ar divpusējiem nolīgumiem ar dažām dalībvalstīm šo kopējo nostāju apiet;

139. prasa dalībvalstīm pārtraukt gatavu aktīvās novērošanas sistēmu eksportu uz šā reģiona valstīm, ja ir pietiekami iemesli, lai uzskatītu, ka šīs sistēmas tiek izmantotas pret žurnālistiem, politiķiem vai cilvēktiesību aizstāvjiem; aicina Komisiju pārskatīt Eiropas eksporta kontroles sistēmu, lai novērstu šādu aktīvās novērošanas sistēmu izmantošanu nepiemērotiem mērķiem;

Specifiski valstu jautājumi

140. uzsver, ka turpmākie katrai valstij specifiskie punkti attiecas tikai uz prioritāriem jautājumiem un līdz ar to nav visaptveroši;

Kazahstāna

141. uzsver, ka padziļinātas politiskās un ekonomiskās attiecības būtu jāveido, pamatojoties uz kopīgām vērtībām; norāda, ka Kazahstāna ir pirmā ES partnere Vidusāzijā, ar kuru Savienība ir noslēgusi sarunas par ciešākas partnerības un sadarbības nolīgumu (CPSN) un to parakstījusi; līdz ar tā noslēgšanu gaida aktīvus un konkrētus Kazahstānas centienus politisko un demokrātisko reformu jomā, kas izriet no tās starptautiskajām saistībām un pienākumiem; atzīst, ka "100 soļu programma" ir mēģinājums atrisināt steidzamas problēmas šajā valstī;

142. šajā sakarībā uzsver Parlamenta 2012. gada 22. novembra ieteikumus attiecībā uz sarunām par ES un Kazahstānas CPSN, ko ir būtiski svarīgi ievērot, lai saņemtu Eiropas Parlamenta piekrišanu jauna CPSN noslēgšanai un turpmākajai ES un Kazahstānas sadarbībai;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

143. ir dziļi nobažījies par situācijas arvien tālāku pasliktināšanos plašsaziņas līdzekļu brīvības, vārda brīvības un biedrošanās un pulcēšanās brīvības jomā; atkārtoti norāda un uzsver, ka konkrētu un taustāmu sasniegumu panākšanai politisko reformu jomā ir jāpanāk progress sarunās par jauno CPSN; aicina Kazahstānu nodrošināt tās tiesību aktu atbilstību Eiropas Padomes standartiem un garantēt pilnīgu pamatbrīvību īstenošanu, nenosakot patvaļīgus ierobežojumus; aicina Kazahstānas iestādes īstenot konkrētus un efektīvus pasākumus, lai ieviestu ANO īpašā referenta miermīlīgas pulcēšanās un biedrošanās jautājumos ieteikumus, kas minēti viņa 2015. gada janvārī izdotajā gala ziņojumā par misiju Kazahstānā; šajā sakarībā mudina Kazahstānu pārskatīt un grozīt tās jauno Kriminālkodeksu attiecībā uz apmelošanas kriminalizēšanu, jo tas apdraud pamatbrīvības; pauž dziļas bažas par tiesību aktu attiecībā uz bezpeļņas organizācijām, kurš apdraud neatkarību un pat NVO pastāvēšanu Kazahstānā, un aicina to pārskatīt;

144. atgādina Kazahstānai par tās EDSO saistībām īstenot demokrātiskas reformas un mudina šo valsti saskaņot tās vērienīgos ārpolitikas plānus kā ANO Cilvēktiesību padomes locekli 2013.–2015. gadā, organizējot 2017. gada starptautisko EXPO izstādi un kandidējot uz nepastāvīgās locekles statusu ANO Drošības padomē 2017.–2018. gada periodā, ar nozīmīgu iekšējo politisko reformu īstenošanu;

145. uzsver, ka saskaņā ar EDSO/ODIHR starptautiskās 2016. gada 20. marta vēlēšanu novērošanas misijas provizoriskajiem secinājumiem Kazahstānai vēl ir daudz jāpaveic, lai tā izpildītu tās EDSO saistības rīkot demokrātiskas vēlēšanas, lai gan tika atzīts zināms progress šajā jomā; mudina Kazahstānas iestādes pieņemt vajadzīgos pasākumus, lai pilnībā īstenotu visus EDSO/ODIHR ieteikumus;

146. aicina atbrīvot visus politiski ieslodzītus, tostarp opozīcijas partijas *Alga!* līderi Vladimiru Kozlovu;

147. atzīst pozitīvo lomu, ko Kazahstāna uzņēma 2013. gada E3+3 un Irānas sarunu organizēšanā par Irānas kodolprogrammu, un atzinīgi vērtē šīs valsts ieguldījumu globālo kodoldrošības iniciatīvu veicināšanā, tostarp izvietojot valstī IAEA jauno starptautisko kodoldegvielas banku, kas sāks darboties 2017. gadā, uzņemoties nosacītu vidutājas lomu krīzes risināšanā starp Krieviju un Ukrainu, kā arī piedāvājot ērtas biroju telpas apspriedēm starp Sīrijas opozīcijas pārstāvjiem;

148. atzinīgi vērtē to, ka Kazahstāna līdz 2015. gadam ir sasniegusi pēdējo posmu ceļā uz iestāšanos PTO;

Kirgizstāna

149. pauž nožēlu par regresu Kirgizstānā, kas ir Vidusāzijas reģiona valsts, uz kuru ES lika vislielākās cerības saistībā ar centieniem demokrātiskās pārveides virzienā;

150. atzinīgi vērtē Kirgizstānas progresu, ko tā apliecināja neseno notikušajās parlamenta vēlēšanās; atzīst to miermīlīgo norisi un ievērojami uzlaboto pārredzamību; atzinīgi vērtē ESAO Vēlēšanu uzraudzības misijas secinājumus par 2015. gada 4. oktobra parlamenta vēlēšanām Kazahstānā, kuros ir uzsvērts, ka vēletājiem tika piedāvāta plaša kandidātu izvēle un ka vēlēšanu kampaņa bija balstīta uz godīgu konkurenci; tomēr pauž bažas par obligātas biometriskā datu reģistrācijas ieviešanu kā priekšnoteikumu dalībai vēlēšanās, jo tas radīja ievērojamas problēmas saistībā ar vēletāju saraksta pilnīgumu; uzsver, ka, neraugoties uz sākotnēji cerīgajām iezīmēm, kas demokrātisko reformu īstenošanā un pārejā uz patiesu daudzpartiju sistēmu bija vērojamas Kirgizstānā, kura bija viena no izmēģinājuma projekta valstīm un saņēma ES atbalstu demokrātijas jomā, ir jāveic turpmāki pasākumi, lai attīstītu pilnībā funkcionējošu parlamentāro demokrātiju;

151. pauž gandarījumu par to, ka Kirgizstāna ir atcēlusi ierobežojošo tiesību akta projektu par "ārvalstu aģentiem" un LGBTI personām, un aicina noraidīt visus tiesību aktus, ar kuriem diskriminē LGBTI personas un vērstas pret pilsonisko sabiedrību;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

152. atzinīgi vērtē Kirgizstānas veiksmīgu ievēlšanu ANO Cilvēktiesību padomē 2016.–2018. gadā un aicina šo valsti konstruktīvi izmantot tās gaidāmo dalību šajā padomē, lai risinātu cilvēktiesību jautājumus;

153. mudina Komisiju/EĀDD palīdzēt Kirgizstānai nodrošināt taisnīgu tiesu 2010. gada etnisko grupu sadursmēs cietušajām personām;

Tadžikistāna

154. mudina Tadžikistānu ievērot tās starptautiskās saistības cilvēktiesību jomā un aizsargāt pulcēšanās brīvību un juridiskās profesijas neatkarību; vērš uzmanību uz sarežģīto situāciju plašsaziņas līdzekļu jomā pēc tam, kad valsts prezidents parakstīja jaunus noteikumus, kuri paredz sniegt visu informāciju par oficiāliem pasākumiem, izmantojot valsts informācijas aģentūru, tādējādi ierobežojot citu plašsaziņas līdzekļu piekļuvi informācijai; aicina Tadžikistānu atturēties no nevēlamas iejaukšanās NVO darbā un neieviešat neseno pieņemto tiesību aktu par NVO finansēšanu;

155. šajā sakarībā pauž bažas par lēmumu aizliegt Tadžikistānas Islāma renesanses partiju, kas ir turpinājums satraucošajai tendencei drošības iemeslu vārdā apspiest likumīgus politiskos spēkus un aplūsināt kritikas paudējus; aicina Tadžikistānas varas iestādes ievērot 1997. gadā noslēgtā miera līguma saistības un pieņemt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu vārda brīvību, plurālismu un brīvu un atvērtu politisko vidi;

156. ņem vērā EDSO/ODIHR vēlēšanu novērošanas misijas secinājumus par Tadžikistānas parlamenta vēlēšanām 2015. gada 1. martā, kuros tiek norādīts, ka šīs vēlēšanas "norisinājās ierobežotā politiskajā telpā un nenodrošināja vienādus konkurences apstākļus visiem kandidātiem";

157. turpina paust bažas par ES attīstības palīdzības nelietderīgu izmantošanu šajā valstī; mudina EĀDD/Komisiju noteikt par prioritāti programmas, kuras ir vērstas uz spīdzināšanas novēršanu aizturēšanas centros un plašsaziņas līdzekļu brīvību Tadžikistānā;

158. pauž gandarījumu par to, ka Tadžikistāna 2013. gada martā ir pievienojusies PTO;

Turkmenistāna

159. uzsver, ka Turkmenistāna ir lielāko starptautisko nolīgumu dalībiece un tādēļ tai ir pienākums visos gadījumos ievērot un aizsargāt cilvēktiesības; apliecina gatavību palielināt ES atbalstu demokrātisko principu un cilvēktiesību jomā, jo īpaši pilnībā izmantojot EIDHR, kā arī citus līdzekļus reformu procesa atbalstam šajā valstī;

160. pauž nožēlu par to, ka pārskata periodā stāvoklis tiesiskuma, cilvēktiesību ievērošanas un pamatbrīvību jomā gandrīz nav mainījies, neraugoties uz atsevišķiem pasākumiem tiesību aktu pieņemšanā politiskajā, tiesu, ekonomikas, sociālajā un izglītības jomā; uzskata, ka jaunie tiesību akti jāpārskata starptautiskajiem ekspertiem, ņemot vērā starptautiskās saistības cilvēktiesību ievērošanas jomā;

161. aicina AP/PV un Komisiju sadarboties ar Turkmenistānas iestādēm, prasot tām veikt konkrētus pasākumus ar mērķi uzlabot cilvēktiesību situāciju un tiesiskumu saskaņā ar LES 21. pantu; turklāt aicina papildus notiekošajam cilvēktiesību dialogam palielināt cilvēktiesību jautājumu nozīmi visos līmeņos; atkārtoti aicina EĀDD arī pēc iespējas drīzāk paaugstināt sadarbības biroja Ašgabatā statusu, izveidojot pilnvērtīgu ES delegāciju Turkmenistānā, tostarp nolūkā sadarboties ar pilsonisko sabiedrību un uzraudzīt cilvēktiesību situāciju;

162. uzsver, ka ir svarīgi turpināt cilvēktiesību dialogu, jo īpaši saistībā ar spiediena turpināšanu, lai panāktu to personu atbrīvošanu, kuras aizturētas politisku iemeslu dēļ, un informācijas atklāšanu par personām, kuras pēc ieslodzīšanas ir pazudušas;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

163. atzīst, ka PSN ar Turkmenistānu stāšanās spēkā palīdzētu pilnībā attīstīt šo iedibināto attiecību potenciālu;

164. aicina AP/PV izpildīt ar viņas priekštecī šajā amatā panākto vienošanos par uzraudzības mehānisma ieviešanu, kas paredz, ka EĀDD pienācīgi informē Parlamentu par PSN īstenošanu pēc tā stāšanās spēkā;

165. atzinīgi vērtē neseno Turkmenistānas un ES sadarbības paplašināšanu kopīgo interešu jomās; atzīmē šīs valsts pārstāvību 2015. gada EDSO Humanitārās dimensijas īstenošanas sanāksmē un Turkmenistānas pārstāvību visaugstākajā līmenī 15. ikgadējā pagaidu tirdzniecības nolīguma Apvienotās komitejas sanāksmē 2015. gada oktobrī;

166. aicina Turkmenistānu pārtraukt tās uzsākto satelītantenu noņemšanas un dažu tīmekļa vietņu bloķēšanas kampaņu, kā arī izbeigt iebiedēšanu un vajāšanu, kas vērsta pret neatkarīgiem žurnālistiem un pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem;

Uzbekistāna

167. pauž nožēlu par to, ka ES pasākumiem nav reālu panākumu virzībā uz demokratizāciju Uzbekistānā, un atkārtoti pauž cerību, ka ES aktīvi sekmēs šā mērķa īstenošanu šajā valstī; norāda uz Uzbekistānas valdības atteikšanos veikt būtiskas reformas; mudina AP/PV izstrādāt politiku kritiski izvērtētai, konstruktīvai, uz nosacījumiem balstītai un saskaņotai Eiropas sadarbībai ar Uzbekistānu;

168. pauž nožēlu par sistemātiskiem un regulāriem pamattiesību un pamatbrīvību pārkāpumiem, neraugoties uz to, ka attiecīgajās jomās ir pieņemti uzlaboti tiesību akti un ratificēti starptautiskie dokumenti cilvēktiesību jomā; mudina Uzbekistānas iestādes veikt jēgpilnus pasākumus, lai pilnībā novērstu šīs problēmas un efektīvi ieviestu visus ieteikumus, ko sniedzis ANO īpašais referents jautājumā par spīdzināšanu, Komiteja pret spīdzināšanu un ANO Cilvēktiesību komiteja;

169. pieprasa, lai Uzbekistānas iestādes atbrīvotu visas tās personas, kuras ir ieslodzītas par savu tiesību uz vārda brīvību un bēdrosanās un pulcēšanās tiesību miermīlīgu izmantošanu, un uzsver, ka jānovērš un jāizmeklē visi ieslodzījumā esošo personu spīdzināšanas gadījumi; pauž bažas par cietumsodu patvaļīgu pagarināšanu; aicina Uzbekistānas iestādes ļaut valstī netraucēti darboties neatkarīgām NVO, kuras darbojas cilvēktiesību jomā;

170. atzinīgi vērtē to, ka šī valsts ir guvusi zināmus panākumus bērnu darbu izskaušanā, jo īpaši valdības šajā sakarībā piemēroto aizliegumu; atgādina, ka ir svarīgi neatkarīgi un objektīvi uzraudzīt šāda aizlieguma īstenošanu; atkārtoti uzsver nepieciešamību izskaust piespiedu darba izmantošanu ikgadējās kokvilnas ražas laikā, vienlaikus mudinot turpināt valdības apņemšanos turpināt īstenot konkrētus pasākumus, piemēram, rīcības plānu, lai izskaustu piespiedu darba izmantošanu saskaņā ar SDO un Pasaules Bankas ieteikumiem;

171. atgādina, ka Parlaments nolēma neizskatīt iespēju sniegt piekrišanu ES un Uzbekistānas PSN protokolam, ar kuru nolīguma noteikumi tiktu attiecināti uz tekstilizstrādājumu divpusēju tirdzniecību, līdz tiks apstiprināts, ka ir īstenotas konkrētas reformas un tās devušas būtiskus rezultātus tā, lai līdzās bērnu darbam Uzbekistānā efektīvi tiktu izskausta arī piespiedu darba prakse.

172. šajā sakarībā uzskata, ka noteikta ES attīstības palīdzības līdzekļu daļa Uzbekistānai, tostarp parlamentārās kapacitātes veidošanai, tika izmantota nelietderīgi un šo palīdzību drīzāk vajadzētu pārdalīt svarīgāku jomu, piemēram, lauku attīstības vai vides un ūdens apsaimniekošanas, finansēšanai;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

173.   pauž nopietnas bažas par Uzbekistānas islāmistu kustības darbībām, kura 2015. gada augustā pauda uzticību organizācijai "Islāma valsts" un apvieno tūkstošiem džihādistu Vidusāzijā;

o

o   o

174.   uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, EĀDD, ES īpašajam pārstāvim Vidusāzijā un Kazahstānas, Kirgizstānas, Tadžikistānas, Turkmēnistānas un Uzbekistānas valdībai, kā arī parlamentam.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

P8_TA(2016)0122

Zikas vīruslimības uzliesmojums

Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa rezolūcija par Zikas vīrusa uzliesmojumu (2016/2584(RSP))

(2018/C 058/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Pasaules Veselības organizācijas (PVO) 2016. gada 1. februāra paziņojumu par to, ka Zikas vīrusa uzliesmojums ir starptautiska sabiedrības veselības ārkārtas situācija,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 22. oktobra Lēmumu Nr. 1082/2013/ES par nopietniem pārrobežu veselības apdraudējumiem un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 2119/98/EK ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1291/2013, ar ko izveido Pētniecības un inovācijas pamatprogrammu 2014.–2020. gadam “Apvārsnis 2020” ⁽²⁾,
- ņemot vērā jautājumu Komisijai par Zikas vīrusa uzliesmojumu (O-000030/2016 – B8-0119/2016),
- ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā PVO 2016. gada 1. februārī paziņoja, ka ka Zikas vīrusa uzliesmojums ir starptautiska sabiedrības veselības ārkārtas situācija (SSVĀS);
- B. tā kā Zikas vīruss ir jauns moskītu pārnēsāts vīruss, kas pirmoreiz tika identificēts Ugandā Zikas mežā 1947. gadā rēzus pērtiķiem, izmantojot meža dzeltenā drudža novērošanas tīklu;
- C. tā kā Zikas vīrusa slimības uzliesmojumi ir sporādiski fiksēti divos Eiropas reģionos — Martinikā un Franču Gviānā — un Āfrikā, Amerikā, Āzijā un Klusā okeāna reģionā un tā kā inficēšanās gadījumi ir konstatēti Eiropā, jo īpaši aizjūras teritorijās Gvadelupā un Senmartēnā;
- D. tā kā 2007. gadā Zikas vīruss pirmo reizi parādījās ārpus zināmajām endēmiskajām robežām un izraisīja epidēmiju Japas salā Mikronēzijas Federatīvajās Valstīs, kam sekoja plaša epidēmija Franču Polinēzijā 2013. un 2014. gadā, un pēc tam tas izplatījās vairākās valstīs Okeānijā, tostarp Jaunkaledonijā un Kuka salās; tā kā, lai gan kopumā tika uzskatīts, ka Zikas vīruss cilvēkiem izraisa tikai vieglu saslimšanu, uzliesmojums Franču Polinēzijā parādīja, ka vīruss spēj izraisīt neiroloģiskas komplikācijas (t. i., Gijēna-Barē sindromu un meningoencefalītu);
- E. tā kā saskaņā ar Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra (ECDC) datiem lielākā daļa inficēšanās gadījumu ir asimptomātiski (aptuveni 80 %);
- F. tā kā lielākais Zikas vīrusa uzliesmojums ir konstatēts Brazīlijā, jo īpaši Brazīlijas ziemeļaustrumos;
- G. tā kā 2015. gada novembrī Brazīlijas Veselības ministrija izsludināja ar sabiedrības veselību saistītu ārkārtas situāciju saistībā ar to, ka Pernambukas štatā 2015. gadā neparasti palielinājās tādu jaundzimušo bērnu skaits, kuriem ir mikrocefālija; tā kā uzkrītošais palielinājums ir pamanāms galvenokārt smagāko mikrocefālijas veidu dēļ, bet daži ziņojumi liecina, ka minētās slimības vieglāko izpausmju izplatība bija ārkārtīgi augsta jau dažus gadus pirms Zikas uzliesmojuma 2015. gadā;

⁽¹⁾ OV L 293, 5.11.2013., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 104. lpp.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

- H. tā kā moskītu dzīves cikls ir atkarīgs no klimata, dzīvotnēm un bioloģiskās daudzveidības un tā kā moskītu izplatību veicina cilvēkfaktori, piemēram, klimata pārmaiņas, cilvēku radītas ūdens dzīvotnes, atmežošana, urbanizācija un sanitārijas trūkums, sadzīves atkritumi, konflikti un ceļošana;
- I. tā kā Zikas vīrusa uzliesmojums ir uzskatāmi parādījis pastāvošo nevienlīdzību attiecīgajās valstīs, tostarp attiecībā uz sabiedrības veselības aprūpes sistēmām un dzīves apstākļiem, nesamērīgi smagi skarot nabadzīgākos sabiedrības locekļus, kuri bieži vien dzīvo blakus atklātām ūdenstilpēm un ir slikti nodrošināti attiecībā uz slimības profilaksi un apkarošanu; tā kā sievietes joprojām ir lielākā daļa no pasaules nabadzīgajiem iedzīvotājiem un viņu situācija ir īpaši apdraudēta, jo māsaimniecībās viņas ir galvenās atbildīgās personas attiecībā uz pārtiku, tīru ūdeni, higiēnu un bērnu, kuriem ir ar mikrocefāliju saistīti sindromi, audzināšanu, kas var radīt nepieciešamību pēc papildu finanšu resursiem, jo īpaši gadījumos, ja nav piemērotu vai finansiāli pieejamu atbalsta struktūru;
- J. tā kā ir ziņots, ka vairākās Eiropas valstīs ir konstatēti importēti Zikas vīrusa infekcijas gadījumi; tā kā 2016. gada 11. februārī ECDC norādīja uz mikrocefālijas gadījumu, kas konstatēts grūtniecei Slovēnijā, kurai bija Zikas vīrusam līdzīga infekcija grūtniecības laikā, kad viņa uzturējās Brazīlijā;
- K. tā kā līdz 2016. gada 9. februārim nevienā gadījumā nav ziņots par autohtonu Zikas vīrusa transmisiju Eiropas kontinentā, bet par dažiem gadījumiem ir ziņots Eiropas attālākajos reģionos;
- L. tā kā vīrusa parādīšanās ir sasaistīta ar mikrocefālijas gadījumu kopām un citiem neiroloģiskiem traucējumiem, tostarp Gijēna-Barē sindroma gadījumiem; tā kā PVO 2016. gada 1. februārī paziņoja, ka pastāv lielas aizdomas par cēloņsakarību starp Zikas infekciju grūtniecības laikā un mikrocefāliju, tomēr tā vēl nav zinātniski pierādīta;
- M. tā kā, pamatojoties uz arvien plašākajiem provizoriskajiem pētījumiem, zinātnieki ir nākuši pie vienprātīga secinājuma, ka Zikas vīruss ir viens no mikrocefālijas izraisītājiem⁽¹⁾ un tas bojā embrija šūnas, no kurām attīstās smadzenes⁽²⁾, un bērni piedzimst ar neparasti mazu galvu un vairumā gadījumu aizkavētu smadzeņu attīstību, un šķiet, ka šis vīruss spēj kaitīgi ietekmēt embriju visā grūtniecības laikā⁽³⁾ un ka tas izraisa arī Gijēna-Barē sindromu; tā kā šī nenoteiktība par vēl nedzimušā zīdaiņa veselību un neskaidrības par transmisijas mehānismiem izraisa sievietēm un pusaudzēm, jo īpaši grūtniecēm un viņu ģimenēm, ārkārtīgi sarežģītu situāciju, jo īpaši attiecībā uz viņu veselību un ilgtermiņa ietekmi uz māsaimniecību, un tā kā šīs neskaidrības nekādā gadījumā nedrīkst izmantot, lai aizkavētu steidzamus lēmumus un pasākumus, kas jāveic, lai atrisinātu šo krīzi;
- N. tā kā pastāv daudzi iespējamie mikrocefālijas iemesli, bet bieži vien cēlonis paliek nenoskaidrots, un tā kā mikrocefālijas gadījumā nav iespējama specifiska ārstēšana, ir svarīgi, lai būtu izveidota daudzdisciplināra grupa, kas novērtētu zīdaiņus un bērnus ar mikrocefāliju un rūpētos par tiem, jo agrīna iejaukšanās ar stimulēšanas un rotaļu programmām var izraisīt pozitīvu ietekmi uz attīstību, un ļoti svarīgas ir ģimenes konsultācijas un atbalsts vecākiem;
- O. tā kā Argentīnas un Brazīlijas pētnieki mikrocefālijas gadījumu kopu Brazīlijā sasaistīja ar larvicīdu piriprosifēnu, ko 2014. gadā ieviesa dzeramūdens apgādē skartajos apgabalos Brazīlijā; tā kā, reaģējot uz šo iespējamo saistību, pretēji Veselības ministrijas ieteikumam un saskaņā ar piesardzības principu valsts dienvidu štata Riugrandi du Sulas pašvaldība no 2016. gada 13. februāra pārtrauca to izmantot;

⁽¹⁾ <http://www.who.int/features/qa/zika/en/>

⁽²⁾ <http://www.nature.com/news/zika-highlights-role-of-controversial-fetal-tissue-research-1.19655>

⁽³⁾ Brasil, P. et al. N. Eng. J. Med. <http://dx.doi.org/10.1056/NEJMoa1602412> (2016).

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

- P. tā kā no 4 783 paziņotajiem mikrocefālijas gadījumiem kopš 2015. gada oktobra vairāk nekā 700 gadījumos netika konstatēta mikrocefālija;
- Q. tā kā no 404 bērniem, kam apstiprināta mikrocefālija, tikai 17 gadījumos testos ir konstatēts Zikas vīruss;
- R. tā kā ar Zikas vīrusa uzliesmojumu kopš 2013. gada ir nācies saskarties Eiropas aizjūras teritorijām;
- S. tā kā pastāv risks, ka Eiropā 2016. gada vasarā varētu izveidoties vietējo vektoru transmisija;
- T. tā kā pašlaik nav pieejama specifiska ārstēšana vai vakcīna, bet Indijas uzņēmums *Bharat Biotech* 2016. gada 3. februārī paziņoja, ka tas "veic divu vakcīnu kandidātu izstrādi — viena no tām ir rekombinanta vakcīna un otra inaktivēta vakcīna, kas sasniegušas izstrādes posmu, kurā tiek veikti pirmsklīniskie testi ar dzīvniekiem";
- U. tā kā Zikas vīruss var izplatīties seksuāli transmisīvā veidā ⁽¹⁾ ⁽²⁾ un PVO ir paziņojusi, ka seksuālās transmisijas gadījumi ir "samērā izplatīti" ⁽³⁾;
- V. tā kā ir ziņots arī par Zikas vīrusa transmisiju saistībā ar asins pārliešanu;
- W. tā kā pastāv reāls apdraudējums, ka notiks Zikas vīrusa infekcijas pārrobežu transmisija, ko izraisīs inficēti ceļotāji un globālā tirdzniecība,
1. norāda, ka Zikas vīruss cilvēkiem pārsvarā tiek nodots ar inficētu *Aedes* ģints moskītu (galvenokārt *Aedes aegypti* moskītu) kodieniem tropu reģionos un ka tie ir tie paši moskīti, kas pārnes dengi jeb tropu drudzi, čikungunjas drudzi un dzeltenu drudzi;
  2. norāda, ka saskaņā ar ECDC novērtējumu ne ārstēšana, ne vakcīnas nav pieejamas, un, tā kā moskīti, kas izplata Zikas vīrusu, kož gan iekštelpās, gan ārpus tām galvenokārt dienas laikā, profilakse pašlaik pamatojas uz individuālajiem aizsardzības līdzekļiem, piemēram, valkājot ar perimetrīnu apstrādātus kreklus ar garām piedurknēm un garās bikses (īpaši tajā dienas daļā, kad Zikas vīrusu pārnēsājošie moskīti ir visaktīvākie) un guļot vai atpūšoties norobežotās telpās vai telpās ar gaisa kondicionēšanu, vai izmantojot moskītu tīklus;
  3. uzsver, ka ir svarīgi izveidot komunikācijas plānus par piemērotāko mērogu, kādā informēt iedzīvotājus un veicināt pienācīgu rīcību nolūkā izvairīties no moskītu kodieniem;
  4. atzinīgi vērtē ECDC veikto pašreizējās situācijas uzraudzību; aicina ECDC regulāri atjaunināt riska novērtējumus un epidemioloģisko informāciju; uzskata, ka ECDC būtu jāizveido tropu infekcijas slimību ekspertu komiteja, lai efektīvi koordinētu un uzraudzītu visus pasākumus, kuri jāveic Eiropas Savienībā;
  5. atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu izmantot EUR 10 miljonus Zikas vīrusa pētniecībai un iesaka īpašu uzmanību pievērst smagas iedzimtas smadzeņu anomālijas gadījumiem visā Latīņamerikā un iespējamai saiknei ar Zikas vīrusa infekciju; tomēr apšauba, vai šī summa ir samērojama ar plašo zinātnisko uzdevumu palīdzēt izprast Zikas vīrusa slimību un izraisītos neiroloģiskos sarežģījumus un izstrādāt diagnostiskos testus un ārstēšanas metodes;

⁽¹⁾ <http://www.dallascounty.org/department/hhs/press/documents/PR2-2-16DCHHSReportsFirstCaseofZikaVirusThroughSexualTransmission.pdf>

⁽²⁾ <https://www.rt.com/news/333855-zika-sex-case-france/>

⁽³⁾ <http://www.reuters.com/article/us-health-zika-qanda-factbox-idUSKCN0X22TY>

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

6. norāda, ka Zikas vīruss ir konstatēts 28 valstīs un tam ir iespējamās turpmāko dzīvi ietekmējošas sekas, jo īpaši attiecībā uz jaunām un nabadzīgām sievietēm, no kurām lielākā daļa dzīvo šo valstu vismazāk attīstītajos reģionos; uzsver, ka, ņemot vērā slimības iespējamo tālāko izplatīšanos, starptautiskajai sabiedrībai ir steidzami praktiski jāizmanto pieredze, kas gūta pagājušajā gadā Ebolas vīrusa izraisītās krīzes gaitā;
7. uzsver, ka pētniecība būtu jāveic galvenokārt par preventīviem pasākumiem, ar ko novērst vīrusa izplatīšanos, un par ārstēšanu; prasa Zikas vīrusa pētniecību veikt trijos virzienos — izpētīt ļoti iespējamo saikni starp Zikas vīrusu un iedzīmtām smadzeņu anomālijām, izstrādāt ārstēšanas metodes un vakcīnas un izstrādāt testus ātrai un efektīvai diagnostikai;
8. uzsver nepieciešamību turpināt pētījumus par iespējamo saikni starp mikrocefāliju un larvicīdu piriproksifēnu, ņemot vērā, ka nav zinātnisku pierādījumu, kas izslēgtu šo saikni;
9. uzsver, ka pētniecībā nedrīkst neņemt vērā citus iespējamus un papildu cēloņus, kas izraisa mikrocefāliju;
10. uzsver papildu finansējuma iespējas, kas pamatprogrammā “Apvārsnis 2020” un 7. pamatprogrammā pieejamas pētniecībai par vakcīnu izstrādi pret malāriju un novārtā atstātām infekcijas slimībām, kas ietver Zikas vīrusu;
11. aicina Komisiju pārliecināties, ka gadījumos, kad ES publiskie līdzekļi tiek tērēti pētniecībai, uz šo pētījumu rezultātiem neattiecas intelektuālā īpašuma tiesības un garantēt, ka šo pētījumu rezultātā izstrādātos produktus pacientiem pārdod par pieņemamām cenām;
12. aicina Komisiju ierosināt īpašus pasākumus attiecībā uz Eiropas reģioniem, kur Zikas vīruss jau ir izplatījies, lai šajos reģionos novērstu jebkādas iespējamās transmisijas vektorus, atbalstītu personas, kas jau ir inficējušās, jo īpaši grūtnieces, un minētajos reģionos un visā Eiropas kontinentā novērstu vēl plašāku transmisiju;
13. aicina Komisiju nākt klajā ar rīcības plānu, kā novērst šā vīrusa izplatīšanos Eiropā un palīdzēt dalībvalstīm un trešām valstīm cīņā ar šo epidēmiju reģionos, kuros tās uzliesmojums ir plašāks (galvenokārt, Karību jūras reģionā, Centrālamerikā un Dienvidamerikā); uzskata, ka šādā plānā būtu jāparedz mērķtiecīga un pietiekama mehānisku aizsarglīdzekļu, piemēram, tīklu (lai izvairītos no moskītu kodieniem) un prezervatīvu (lai novērstu seksuālo transmisiju) izdalīšanu bez maksas; aicina Komisiju izstrādāt pārvaldības protokolu, kas būtu veltīts iedzīvotājiem, kuri, ņemot vērā apkārtējo epidemioloģisko situāciju, jau varētu būt inficējušies ar Zikas vīrusu, lai, izmantojot agrīnu atklāšanu, efektīvi novērstu šīs slimības izplatību seksuālas transmisijas vai asins pārliešanas rezultātā;
14. uzsver, ka, apspriežot nepieciešamo finansējumu un laboratoriskās testēšanas vajadzības, būtu jāievēro dzimumu līdztiesības aspekts, jo testēšana ir sarežģīta un ir jāizstrādā drošas, efektīvas, pieejamas un viegli piegādājamas vakcīnas grūtniecēm, kurām bieži vien agrīnās klīniskās pārbaudes netiek veiktas; mudina finanšu devējus nezaudēt realitātes sajūtu attiecībā uz šo vakcīnu izstrādei paredzamajām izmaksām, tostarp piešķirot ES finansējumu pētniecībai, un par vissvarīgāko jautājumu uzskatīt meiteņu un sieviešu drošību;
15. norāda uz to, ka Zikas vīruss tā skartajās valstīs atklāja trūkumus gan sabiedrības veselības aizsardzības sistēmu darbībā, jo īpaši primārās veselības aprūpes līmenī, gan reproduktīvās veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanā un sieviešu un meiteņu tiesību aizsardzībā, jo īpaši attiecībā uz informācijas sniegšanu un aprūpi grūtniecības laikā un pēc tās, kā arī saistībā ar grūtniecības novēršanu un pārtraukšanu, lai gan šo valstu ierēdņi ir ieteikuši sievietēm atlikt grūtniecību līdz brīdim, kad par Zikas vīrusu būs zināms kas vairāk;
16. atzīst, ka ir jāpalielina laboratoriju kapacitāte, lai varētu apstiprināt aizdomas par Zikas vīrusa infekcijas gadījumiem ES/EEZ, nolūkā atšķirt Zikas vīrusa infekcijas gadījumus no citām arbovīrusa infekcijām (piemēram, denges drudža un čikunguņjas drudža); aicina dalībvalstis un Komisiju koordinēt pētniecības starp laboratorijām, kas veic pētījumus par Zikas vīrusu, kā arī veicināt šādu laboratoriju izveidi dalībvalstīs, kurā tādu vēl nav;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

17. aicina ES un dalībvalstis ierosināt stratēģijas, lai palīdzētu savstarpēji saistīt vakcīnu ražotājus, slimību profilakses un kontroles centrus un citas valsts un reģionālās veselības aizsardzības aģentūras un veselības aprūpes pakalpojumu sniedzējus ar mērķi sekmēt datu un analīzes rezultātu apmaiņu;

18. uzsver, ka ir svarīgi palielināt akušieru, pediatru un neirologu izpratni par to, ka būtu jāveic pārbaudes par Zikas vīrusa infekciju tiem pacientiem, kuri 2014. gadā un vēlāk ir devušies uz Brazīliju un citām šā vīrusa skartajām valstīm, un tiem, kuriem ir konstatēti iedzimti centrālās nervu sistēmas darbības traucējumi, mikrocefālija un Gijēna-Barē sindroms (GBS);

19. ar bažām norāda, ka daudzās šā vīrusa skartajās valstīs grūtniecība vairs nav vienkārši izvēle, jo īpaši tajās, kurās ir vērojams pastāvīgi augsts seksuālās vardarbības līmenis; aicina ES sniegt atbalstu šā vīrusa skartajām valstīm, lai tajās nodrošinātu vispārēju pieeju primārajai veselības aprūpei, tostarp pirmsdzemdību un pēcdzemdību aprūpei, kā arī Zikas vīrusa diagnosticēšanai, un aicina ES atbalstīt attiecīgo valstu valdības to centienos nodrošināt visaptverošu informāciju par seksuālo un reproduktīvo veselību un veselības aprūpes pakalpojumu paketi, tostarp ģimenes plānošanas iespējas, uzsvaru liekot uz to, lai visām sievietēm un meitenēm pusaudzēm būtu pieejamas dažādas kvalitatīvas kontracepcijas metodes un drošs aborts, lai cīnītos pret nedrošajiem abortiem, kuru skaits kopš epidēmijas sākuma arvien pieaug, un šajā sakarā sākt ar partnervalstīm nepieciešamo dialogu par kontracepciju un sieviešu un meiteņu tiesībām;

20. norāda, ka līdz šim (no 2016. gada 10. februāra) 25 ES/EEZ valstis un ASV, kā arī Eiropas Slimību kontroles un profilakses centrs ir ieteikuši grūtniecēm un sievietēm, kuras cenšas palikt stāvoklī, atlikt braucienus uz Zikas vīrusa skartajām teritorijām;

21. tā kā patlaban pret Zikas vīrusa infekciju nav profilakses, ārstēšanas metožu vai vakcīnas un ņemto vērā iespēju, ka Eiropā 2016. gada vasarā varētu rasties vietēji transmisijas vektori, aicina Komisiju nekavējoties veikt insekticīdu analīzi saistībā ar to iedarbību uz cilvēku veselību un iedarbību pret šīs infekcijas moskītu vektoru; vēl aicina Komisiju koordinēt darbību, lai līdz pavasara beigām kopīgi ar dalībvalstu iestādēm ir ieviests profilakses pamatnostādņu kopums;

22. atzīst, ka ir publicēts testēšanas algoritms grūtniecēm, kuras atgriežas no Zikas vīrusa skartajām teritorijām; tomēr norāda, ka veselības iestādes vēl joprojām nav pievērsušās jautājumiem saistībā ar to, ka Zikas vīrusa konstatēšana spermā ir salīdzinoši ilgs process un ka nav dokumentēta Zikas vīrusa transmisija dzimumakta ceļā, kas varētu ietekmēt vīriešus, kuri atgriežas no šā vīrusa skartajām teritorijām; uzskata, ka, ņemot vērā bieži vērojamos asimptomātiskas infekcijas gadījumus, vīriešiem, kuri atgriežas no šā vīrusa skartajām teritorijām, būtu jāiesaka lietot prezervatīvu, līdz brīdī, kad būs pieejami pārliecinoši dati par šā transmisijas veida nozīmi;

23. atbilstīgi PVO ieteikumiem saistībā ar novēršanas pasākumiem Eiropas valstīs aicina Komisiju un dalībvalstis būtiski palielināt invazīvu moskītu sugu uzraudzību un pastiprināti kontrolēt to izplatību, likvidējot vairošanās vietas (piemēram, neļaujot tiem vairoties dīķos) un paredzot insekticīdu izsmidzināšanu šīs infekcijas uzliesmojuma gadījumos, kā arī biežāk dezinficēt no vīrusa skartajām valstīm ienākošās kravas un tās pārvadājošos transportlīdzekļus, kā arī attiecīgi — lidmašīnu kabīnes un pasažieru salonus;

24. aicina ES un dalībvalstu vēstniecības sniegt informāciju un atbalstu ES iedzīvotājiem, kuri dzīvo vīrusa skartajās teritorijās vai ceļo uz tām;

25. aicina ES un trešo valstu aviosabiedrības pareizi un pienācīgi veikt no vīrusa skartajiem apgabaliem ieradušos gaisa kuģu dezinfekciju;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

26. aicina ES apspriesties ar dalībvalstīm un trešām valstīm (valstu, reģionālām un vietējām valdībām), kurām ir īpašas zināšanas saistībā ar *Aedes* ģints moskītu uzraudzību, novēršanu un/vai apkarošanu — piemēram, Madeiras Reģionālo valdību un Funšalu pilsētas domi, kurām ir vairāk nekā 10 gadu pieredze šā jautājuma risināšanā, un Francijas tālākajiem reģioniem un aizjūras teritorijām, kurās ir ilgstoša pieredze saistībā ar jaunajām vektoru pārnēsātajām slimībām, jo īpaši ar Zikas vīrusu, lai izstrādātu savu stratēģiju pret to;
27. norāda uz nepieciešamību nodrošināt koordinētu pieeju ES un starptautiskā līmenī cīņā pret šīs epidēmijas uzliesmojumu; šajā sakarā atzinīgi vērtē Eiropas Medicīnas korpusa izveidi un uzskata to par būtisku struktūru, palīdzot mobilizēt medicīnas un sabiedrības veselības aprūpes personāla komandas un aprīkojumu, lai vajadzības gadījumā cīnītos pret Zikas vīrusu; vēl aicina Komisiju steidzami nākt klajā ar horizontālu ES stratēģiju vispārējās veselības jomā, lai ieviestu jauno ilgtspējīgas attīstības sistēmu un sasniegtu tās mērķus;
28. aicina Komisiju sadarbībā ar citiem partneriem palīdzēt pārraudzīt Zikas vīrusa izplatību arī jaunattīstības valstīs un iekļaut piemērotus atbildes pasākumus nolūkā pilnveidot veselības aizsardzības kapacitāti, apmācīt veselības aprūpes darbiniekus, veikt epidemioloģisko uzraudzību un kopienu izglītošanu un mobilizēšanu, kā arī kontrolēt moskītu populācijas atbilstoši spēkā esošajām valstu attīstības programmām, sadarbojoties ar vīrusa skartajām valstīm;
29. uzsver, ka jebkuram priekšlikumam vajadzētu būt balstītam uz plašiem epidemioloģiskajiem pētījumiem, kas aptvert ne tikai Zikas vīrusa, bet arī citu izraisītāju atstāto ietekmi;
30. aicina dalībvalstis palielināt klīnicistu un ceļotāju veselību nodrošinošo klīniku informētību par Zikas vīrusa epidēmijas attīstību un vektoru kontroli, ko paredzējušas vīrusa skarto teritoriju iestādes, lai tie varētu iekļaut Zikas vīrusa infekcijas savā diferenciāldiagnostikā attiecībā uz šo teritoriju iedzīvotājiem un no tām ieceļojušajiem cilvēkiem un sagatavotos iespējamiem karantīnas pasākumiem attiecībā uz ceļotājiem, kuri varētu būt saslimuši ar Zikas vīrusu, nolūkā novērst autohtonu transmisiju; aicina valsts veselības aizsardzības iestādes organizēt informācijas kampaņas, ko koordinētu Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs ar mērķi informēt un pārliecināt Eiropas iedzīvotājus un novērst nevajadzīgu satraukumu;
31. aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt modrību attiecībā uz ES ievazātas Zikas vīrusa infekcijas agrīnu atklāšanu, tostarp ES aizjūras zemēs un teritorijās un ES tālākajos reģionos, jo īpaši ja ir konstatēti vektori vai potenciālie vektori, lai mazinātu autohtonas transmisijas risku; turklāt atzīst, ka pastāv risks — lai arī droši vien neliels un sezonāls — ka Zikas vīrusu varētu ievazāt mērenā klimata reģionos (tostarp Ziemeļamerikā un Eiropā), kuros ir izplatīti *Aedes* ģints moskīti un kuros pēc tam varētu sākties autohtona transmisija;
32. uzsver to, cik svarīgi Zikas vīrusa apkarošanā ir nodrošināt plašu pieeju veselības aprūpes pakalpojumiem;
33. atbalsta ANO aicinājumus⁽¹⁾ atcelt tiesību aktus un politikas nostādnes, kas ierobežo piekļuvi seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumiem un tiesībām un kas ir pretrunā starptautiskajiem standartiem, un atkārtoti pauž gatavību nodrošināt, ka sabiedrības veselības aizsardzības pasākumi tiek īstenoti, ievērojot cilvēktiesības, jo īpaši tiesības uz veselības aizsardzību un ar to saistītās tiesībām;
34. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāram un Pasaules Veselības organizācijai.

⁽¹⁾ <http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=53173#.VswcHE32aUk>

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

P8_TA(2016)0123

Stāvoklis Polijā

Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa rezolūcija par stāvokli Polijā (2015/3031(RSP))

(2018/C 058/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības Līgumus, īpaši Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2., 3., 4. un 6. pantu,
  - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 11. marta paziņojumu “Jauns ES mehānisms tiesiskuma nostiprināšanai” (COM(2014)0158),
  - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
  - ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju (ECTK),
  - ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 19. janvāra debates par stāvokli Polijā,
  - ņemot vērā Venēcijas komisijas 2016. gada 12. marta atzinumu par Polijas Konstitucionālās tiesas 2015. gada 25. jūnija akta 2015. gada 22. decembra grozījumiem,
  - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā tiesiskuma, demokrātijas, cilvēktiesību, pamattiesību un ES Līgumos un starptautiskajos cilvēktiesību instrumentos iestrādāto vērtību un principu ievērošana ir Savienības un tās dalībvalstu pienākums, kas ir jāpilda;
- B. tā kā saskaņā ar LES 2. pantu ES ir dibināta, pamatojoties uz cilvēka cieņas, brīvības, demokrātijas, vienlīdzības, tiesiskuma un cilvēktiesību, tostarp minoritāšu pārstāvju tiesību, ievērošanu — tās ir visu dalībvalstu kopīgās vērtības, kas ir jāievēro, gan ES, gan katrai atsevišķai dalībvalstij visos politikas virzienos;
- C. tā kā saskaņā ar LES 4. panta 2. punktu ES ir jāievēro dalībvalstu vienlīdzība saistībā ar Līgumiem, kā arī to nacionālā identitāte;
- D. tā kā LES 4. panta 3. punktā ir teikts, ka saskaņā ar lojālas sadarbības principu Savienība un dalībvalstis ar patiesu savstarpējo cieņu palīdz cita citai veikt uzdevumus, ko nosaka Līgumos;
- E. tā kā saskaņā ar LES 17. pantu Komisijai ir jānodrošina Līgumu piemērošana;
- F. tā kā tiesiskums ir demokrātijas pamatbalsts un viens no ES dibināšanas principiem, kura pamatā ir pieņēmums par savstarpēju paļāvību, ka dalībvalstis ievēro demokrātiju, tiesiskumu un pamattiesības, kuras noteiktas ECTK un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā;
- G. tā kā efektīva, neatkarīga un objektīva tiesu sistēma ir būtiska, lai nodrošinātu tiesiskumu un Eiropas iedzīvotāju pamattiesību un pilsonisko brīvību aizsardzību;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

- H. tā kā Konstitucionālā tiesa tika izveidota kā viens no centrālajiem elementiem, lai nodrošinātu Polijas konstitucionālās demokrātijas tiesiskuma pārbaudes un līdzsvaru;
- I. tā kā nesenie notikumi Polijā, īpaši politiskās un juridiskās diskusijas par Konstitucionālās tiesas sastāvu un jaunajiem darbības noteikumiem (cita starpā saistībā ar lietu izskatīšanu un izskatīšanas secību, klātesamības kvoruma un vairākuma sasniegšanu, kas nepieciešams tiesas lēmumu pieņemšanai) ir radījuši bažas par Konstitucionālās tiesas spējām ievērot konstitūciju un garantēt tiesiskumu;
- J. tā kā Venēcijas komisija skaidri paziņoja, ka Konstitucionālā tiesa nevar īstenot savu Polijas Konstitūcijas pārākuma garantētājas lomu, ņemot vērā to, ka tiesas 2016. gada 9. marta spriedums nav publicēts un tādēļ nevar stāties spēkā, un tas apdraud tiesiskumu; tā kā Venēcijas komisija brīdināja, ka tiesas darbības kropļošana apdraudētu demokrātiju, cilvēktiesības un tiesiskumu;
- K. tā kā Polijas valdības un Polijas Republikas prezidenta rīcība attiecībā uz Konstitucionālo tiesu rada risku konstitucionālajai demokrātijai;
- L. tā kā pēc 2016. gada 13. janvāra politikas debatēm Komisija nolēma uzsākt strukturēto dialogu saskaņā ar tiesiskuma sistēmu, nosūtot vēstuli Polijas valdībai, lai precizētu stāvokli Polijā;
- M. tā kā Komisija kā Līgumu sargātāja apkopos un izskatīs visu būtisko informāciju un novērtēs, vai ir skaidras norādes par sistēmisku tiesiskuma apdraudējumu;
- N. tā kā tiesiskuma sistēma ir paredzēta, lai novērstu sistēmiska rakstura draudus tiesiskumam, īpaši gadījumos, kurus nevar efektīvi atrisināt ar pārkāpuma procedūrām un kuros valstu līmeņa "tiesiskuma aizsardzības mehānismi" vairs nespēj efektīvi novērst minētos draudus;
- O. tā kā pašreizējā Polijas Konstitūcija, kas pieņemta 1997. gadā, garantē pilnvaru nodalīšanu, politisko plurālismu, preses un vārda brīvību, kā arī tiesības uz informāciju;
- P. tā kā papildus konstitucionālajai krīzei pastāv arī citi jautājumi, kas Eiropas Parlamentam rada nopietnas bažas tiktāl, cik tie var būt Eiropas tiesību un pamattiesību, tostarp sieviešu tiesību, pārkāpumi; tā kā šādi Polijas valdības soļi ir cieši jāuzrauga Eiropas iestādēm,
1. uzskata, ka ir būtiski nodrošināt LES 2. pantā uzskaitīto kopīgo Eiropas vērtību pilnīgu ievērošanu;
  2. uzskata, ka visām dalībvalstīm savā likumdošanas un administratīvajā praksē ir pilnībā jāievēro ES tiesību akti un ka visos tiesību aktos, tostarp jebkuras dalībvalsts vai kandidātvalsts primārajos tiesību aktos, ir jāatspoguļo un jāievēro Eiropas pamatvērtības, proti, demokrātijas principi, tiesiskums un pamattiesības;
  3. pauž nopietnas bažas, ka Polijas Konstitucionālās tiesas efektīva paralīze rada briesmas demokrātijai, cilvēktiesībām un tiesiskumam;
  4. mudina Polijas valdību nekavējoties ievērot, publicēt un pilnībā īstenot 2016. gada 9. marta Konstitucionālās tiesas spriedumu un īstenot 2015. gada 3. un 9. decembra spriedumus;
  5. aicina Polijas valdību pilnībā īstenot Venēcijas komisijas ieteikumus; piekrīt Venēcijas komisijas viedoklim, ka Polijas Konstitūcija un Eiropas un starptautiskie standarti pieprasa ievērot Konstitucionālās tiesas spriedumus;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

6. atzinīgi vērtē Komisijas priekšsēdētāja vietnieka *Frans Timmermans* neseno Polijas apmeklējumu un viņa paziņojumu Komisijas 2016. gada 6. aprīļa sanāksmē par dialoga uzsākšanu, lai meklētu izeju no pašreizējās situācijas, pamatojoties uz pilnīgu konstitucionālās sistēmas ievērošanu, kas nozīmē Konstitucionālās tiesas nolēmumu publicēšanu un īstenošanu; pauž bažas par divu paralēlu juridisko sistēmu iespējamību, kas radītu juridisko nenoteiktību;
  7. atbalsta Komisijas lēmumu saskaņā ar tiesiskuma sistēmu uzsākt strukturētu dialogu, ar kura palīdzību vajadzētu noskaidrot, vai pastāv sistēmisks Polijas demokrātisko vērtību un tiesiskuma apdraudējums; atzinīgi vērtē Komisijas apstiprinājumu, ka dialogs ar Polijas iestādēm noritēs objektīvā un uz pierādījumiem balstītā un sadarbīgā veidā, un aicina Komisiju, ja Polijas valdība nespēs izpildīt Venēcijas komisijas ieteikumus strukturētā dialoga gaitā, aktivizēt otro tiesiskuma procedūras posmu, izdodot "tiesiskuma ieteikumu", un piedāvāt savu atbalstu Polijai attiecībā uz tiesiskuma stiprināšanas risinājumiem;
  8. tomēr uzsver, ka visos plānotajos pasākumos jāņem vērā ES un tās dalībvalstu kompetences, kā tas noteikts Līgumos un subsidiaritātes principā;
  9. aicina Komisiju regulāri un rūpīgi informēt Parlamentu par saviem sasniegumiem, panāktajiem rezultātiem un veiktajiem pasākumiem;
  10. pauž cerības, ka Polijas valdības un Komisijas strukturētā dialoga rezultātā tiks pārskatīti arī citi Polijas valdības pieņemtie lēmumi, kuri ir radījuši bažas par to likumīgumu un iespējamo ietekmi uz pamattiesībām;
  11. sagaida, ka Komisija attiecībā uz demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību ievērošanu visas dalībvalstis uzraudzīs vienādi, tādējādi izvairoties no dubultstandartu piemērošanas, un sniegs ziņojumus Parlamentam;
  12. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Polijas Republikas prezidentam.
-

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

P8_TA(2016)0128

Pakistāna, it īpaši uzbrukums Lahorā**Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa rezolūcija par Pakistānu, it īpaši uzbrukumu Lahorā (2016/2644(RSP))**

(2018/C 058/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Pakistānu,
- ņemot vērā Komisijas priekšdētāja vietnieces/Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Federica Mogherini* 2016. gada 27. marta paziņojumu par uzbrukumu Lahorā, Pakistānā
- ņemot vērā ES īpašā pārstāvja cilvēktiesību jautājumos *Stavros Lambrinidis* 2014. gada 29. oktobra paziņojumu,
- ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra *Ban Ki-moon* 2016. gada 27. marta paziņojumu par Pakistānā sarīkotajiem sprādzieniem un 2016. gada 21. janvāra paziņojumu par uzbrukumu *Bacha Khan* universitātei,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2016. gada 28. marta paziņojumu par teroristu uzbrukumiem Lahorā, Pakistānā,
- ņemot vērā ANO īpašā referenta par reliģijas un pārliecības brīvību ziņojumus,
- ņemot vērā ANO īpašās referentes par minoritāšu jautājumiem *Rita Izsák-Ndiaye* 2015. gada 5. janvāra ziņojumu "Naidīgi izteikumi un naida kurināšana pret minoritātēm plašsaziņas līdzekļos",
- ņemot vērā Nobela Miera prēmijas laureātes un A. Saharova prēmijas saņēmējas *Malala Yousafzai* 2016. gada 27. marta paziņojumu;
- ņemot vērā ANO īpašās referentes jautājumos par tiesnešu un advokātu neatkarību *Gabriela Knaul* 2013. gada 4. aprīļa ziņojumu un ANO Darba grupas vardarbīgas vai piespiedu pazušanas jautājumos 2013. gada 26. februāra ziņojumu par darba braucieni uz Pakistānu,
- ņemot vērā 1948. gadā pieņemtās Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 18. pantu,
- ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un Starptautisko paktu par sociālajām, ekonomiskajām un kultūras tiesībām,
- ņemot vērā 2013. gada 12. aprīlī atjauninātās ES pamatnostādnes par nāvessodu,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 20. jūlija secinājumus par Pakistānu,
- ņemot vērā 2012. gada martā pieņemto ES un Pakistānas attiecību stiprināšanas piecgades plānu, kurā iekļautas tādas prioritātes kā laba pārvaldība un dialogs par cilvēktiesībām, kā arī ar to cieši saistīto 2014. gada 25. martā pieņemto otro ES un Pakistānas stratēģisko dialogu,
- ņemot vērā ES pamatnostādnes par reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu un aizsardzību,

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- ņemot vērā 2015. gada 17. decembra rezolūciju par 2014. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā 2016. gada 27. martā Lahorā *Gulshan-e-Iqbal* parka rotāllaukumā pašnāvnieka sarīkotā sprādzienā gāja bojā vairāk nekā 73 cilvēki un vairāk nekā 300 tika ievainoti, tostarp daudzas sievietes un bērni; tā kā teroristu grupējums *Jamaat-ul-Ahrar* ir uzņēmis atbildību par to, norādot viņi ar nodomu vērsās pret kristiešiem; tā kā tomēr lielākā daļa šo ievainoto un nogalināto bija musulmaņi un visi viņi bija pakistānieši;
- B. tā kā šā teroristu uzbrukuma laikā Islamabadā notika vardarbīgas demonstrācijas, kuru dalībnieki, atbalstot notiesāto gubernatora *Salman Taseer* slepkavu *Mumtaz Qadri*, pieprasīja izpildīt nāvessodu *Asia Bibi*, sievietei, kura tika apsūdzēta zaimošanā, kurai pēc tam tika piespriests nāvessods un kuru gubernators *Taseer* bija aizstāvējis; tā kā desmitiem tūkstošu cilvēku piedalījās *Quadri* bērēs pēc tam, kad viņš tika pakārts, godinot viņu kā varoni, un viņa attēli tika izplatīti sociālajos plašsaziņas līdzekļos; tā kā tiesnesim, kurš pirmais notiesāja *Quadri*, nācās bēgt no valsts, jo viņu draudēja nogalināt;
- C. tā kā dažām ekstrēmistu grupām ļauj netraucēti attīstīt savu ideoloģiju un turpināt darbību, piemēram, atsevišķām universitāšu studentu apvienībām un "*Khatm-e-Nubuwwat* advokāti" forumam, kas, kā liecina ziņojumi, ir galvenais virzītājspēks tam, ka Pakistānas tiesās arvien biežāk tiek sākti kriminālvajāšana par zaimošanu un pastiprinās pretestība pret jebkādiem likumdevēju mēģinājumiem reformēt attiecīgo tiesību aktu;
- D. tā kā kristieši un citas minoritātes saskaras ne tikai ar ekstrēmistu rīkotu vajāšanu, bet arī ar tiesisko diskrimināciju, jo īpaši saistībā ar Pakistānas likumiem par zaimošanu, kas ir diskriminējoši un ko plaši izmanto personisku un politisku motīvu dēļ; tā kā šie likumi vēl joprojām tiek vērsti arī pret pašiem musulmaņiem;
- E. tā kā terorismu un islāma ekstrēmistu darbību rezultātā ir gājuši bojā daudzi Pakistānas iedzīvotāji, jo īpaši reliģisko minoritāšu pārstāvji, kā arī sievietes un bērni; tā kā, kopš 2015. gada 15. janvāra, kad Parlaments pieņēma jaunāko rezolūcija par Pakistānu ⁽²⁾, ir notikuši vairāki desmiti citu teroristisku un vardarbīgu uzbrukumu reliģiskajām minoritātēm, jo spēkā ir diskriminējoši likumi un citi netiek pietiekami īstenoti;
- F. tā kā vairāki Pakistānas teroristu grupējumi vērsās pret reliģiskajām minoritātēm, piemēram, ahmadiešiem, šītiem, kristiešiem un hinduistiem, kā arī sunnītiem, kuru uzskati nedaudz atšķiras; tā kā Pakistānas Cilvēktiesību komisija 2015. gada pārskatā konstatēja, ka vairumā gadījumu vainīgie bauda nesodāmību;
- G. tā kā ir ziņojumi liecina, ka ekstrēmistu grupējumi vēl joprojām par pašnāvniekiem spridzinātājiem izmanto bērnus; tā kā valdība nav spējusi pieņemt tiesību aktu par Valsts bērna tiesību komisiju — neatkarīgu iestādi bērnu tiesību aizsardzībai un īstenošanai;
- H. tā kā pēc tam, kad 2014. gada decembrī *Taliban* nemiernieki sarīkoja slaktiņu skolā, Pakistānas valdība pēc sešus gadus ilga moratorija atjaunoja nāvessodu, vispirms tikai par teroristiskām darbībām, bet vēlāk par visiem noziegumiem, par kuriem paredzēts augstākais soda mērs; tā kā līdz 2015. gada beigām Pakistānā nāvessods tika izpildīts 326 cilvēkiem — vislielākais skaits, kāds jebkad reģistrēts, un tas ir trešais lielākais pasaulē;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0470.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0007.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- I. tā kā kauju starp Pakistānas armiju un nevalstiskajiem bruņotajiem grupējumiem rezultātā valstī ir vairāk nekā miljons valsts iekšienē pārvietoto personu (*IDP*);
- J. tā kā Pakistānā tiek nolaupītas pie reliģiskajām minoritātēm piederošas sievietes, viņām liek stāties piespiedu laulībā un ar varu spiež pāriet islāma ticībā, un šos faktus policija un valsts iestādes lielākoties ignorē;
- K. tā kā Pakistānai ir svarīga loma stabilitātes veicināšanā Dienvidāzijā un tādēļ tai būtu jārāda piemērs tiesiskuma stiprināšanā un cilvēktiesību aizsardzībā;
- L. tā kā ES joprojām ir apņēmības pilna turpināt dialogu un attiecību veidošanu ar Pakistānu saskaņā ar attiecību stiprināšanas piecu gadu plānu;
  1. ir dziļi satriekts par 2016. gada 27. marta uzbrukumu Lahorā un stingri nosoda šos bezjēdzīgas vardarbības aktus pret tik daudziem nevainīgiem cilvēkiem;
  2. izsaka visdziļāko atbalstu un līdzjūtību upuru ģimenēm un pauž solidaritāti ar Pakistānas iedzīvotājiem un valdību;
  3. uzsver absolūto nepieciešamību saukt Lahoras uzbrukumā vainīgos pie atbildības; aicina Pakistānas iestādes, jo īpaši vietējās un provinces iestādes, nodrošināt šo noziegumu efektīvu izmeklēšanu un vainīgo tiesāšanu;
  4. pauž dziļas bažas par sistēmiskiem un rupjiem reliģijas un pārliecības brīvības pārkāpumiem Pakistānā; uzsver, cik svarīga ir visu Pakistānā dzīvojošo reliģisko un etnisko minoritāšu pamattiesību ievērošana, lai šie cilvēki varētu turpināt dzīvot cieņas, vienlīdzības un drošības apstākļos un praktizēt savu reliģiju pilnīgi brīvi, nepieredzot nekāda veida spaidus, diskrimināciju, iebiedēšanu un vajāšanu, kas atbilstu Pakistānas valsts dibināšanas pamatprincipiem;
  5. atzinīgi vērtē valdības reformu iniciatīvas, piemēram, tiesību aktus par kriminālatbildību bērnu laulību gadījumā un par sieviešu aizsardzību no vardarbības un uzbrukumiem, vietnes *YouTube* piekļuves ierobežojumu atcelšanu, lēmumu *Holi*, *Divali* un *Liieldienas* noteikt par brīvdienām reliģiskajām minoritātēm, kā arī premjerministra *Nawaz Sharif* personīgos centienus apmeklēt hindi reliģisku pasākumu; mudina valdību vēl vairāk pastiprināt centienus veidot tādu sociālo klimatu, kurā tiktu akceptētas minoritātes un viedokļu daudzveidība; šajā sakarībā atgādina par Nacionālo rīcības plānu, solītajām un steidzami nepieciešamajām reliģisko skolu reformām, jo īpaši valdības rīcību pret naida runu, kā arī vēl arvien nenotikušo policijas un tiesu iestāžu reformu; norāda, ka tālejošāki pasākumi būtu jāveic nākotnē, jo īpaši izglītības jomā (nepieļaujot neobjektīvus vērtējumus un negatīvus aizspriedumus mācību programmās un grāmatās), kā arī saucot pie atbildības tos, kuri kūda uz vardarbību;
  6. atzinīgi vērtē Pakistānas valdības apņemšanos cīnīties ar reliģiskā ekstrēmisma radītajiem draudiem; atbalsta ES un dalībvalstu pastāvīgu dialogu ar Pakistānu par to, kā nodrošināt cilvēktiesību aizsardzību un veicināšanu, jo īpaši saistībā ar preterorisma centieniem un ar tiesību aktu īstenošanu drošības jomā;
  7. uzskata, ka izziņotā militārā operācija *Pendžābā* gan ir ļoti svarīga cīņā pret terorismu, taču vienlīdz nozīmīga ir uzvara ideoloģiskajā karā pret ekstrēmismu, kas Pakistānai nodrošinās iecietības pilnu un progresīvu nākotni;
  8. aicina Pakistānas iestādes novērst sociālo un ekonomisko atstumtību, tostarp arī attiecībā uz lielāko daļu kristiešu un citu reliģisko minoritāšu, kuru eksistence valstī ir nedroša;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

9. pauž bažas par Pakistānā vēl arvien piemērotajiem tiesību aktiem par zaimošanu un uzskata, ka tas palielina reliģiskās neiecietības gaisotni; tāpēc aicina Pakistānas valdību pārskatīt šos tiesību aktus un to piemērošanu; aicina iestādes nodrošināt pareizu un ātru likuma piemērošanu visos zaimošanas gadījumos; jo īpaši atzīmē *Asia Bibi* gadījumu un stingri mudina Augstāko tiesu panākt lēmumu šajā lietā;
10. aicina Pakistānas varas iestādes garantēt tiesu neatkarību, tiesiskumu un pienācīgus tiesvedības procesus atbilstoši starptautiskajiem standartiem; turklāt aicina Pakistānas iestādes nodrošināt pietiekamu aizsardzību visiem, kas iesaistīti lietās par zaimošanu, jo īpaši valsts juridisko profesiju pārstāvjiem, kā arī aizsargāt apsūdzētos, lieciniekus, viņu ģimenes un kopienas no pūļa vardarbības, tostarp tos, kuri ir attaisnoti, bet nevar atgriezties savās dzimtajās vietās; aicina Pakistānas valdību nodrošināt, lai mērķētas vardarbības un vajāšanas upuriem būtu pieejami atbilstoši juridiski un citi aizsardzības līdzekļi, ko piemēro saskaņā ar starptautiskajām cilvēktiesībām;
11. atgādina savu jebkādos apstākļos nemainīgo nostāju pret nāvessodu; ar nopietnām bažām atzīmē nāvessoda izmantošanas dramatisko pieaugumu Pakistānā, tostarp pret bērniem likumpārkāpējiem, par ko paužama visdziļākā nožēla, un aicina noteikt moratoriju nāvessoda izpildei, lai nākotnē Pakistānā atceltu šo soda veidu;
12. uzsver, ka cīņā pret terorismu un reliģisko ekstrēmismu ir svarīgi novērst to cēloņus, risinot nabadzības problēmu, nodrošinot reliģisko iecietību un ticības brīvību un garantējot bērnu, jo īpaši meiteņu, tiesības uz izglītību un drošu piekļuvi tai;
13. aicina Pakistānas valdību nosūtīt atklātu ielūgumu arī citiem ANO īpašajiem referentiem, jo sevišķi īpašajam referentam jautājumos par cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšanu, vienlaikus cīnoties pret terorismu, īpašajam referentam jautājumos par ārpustiesas, tūlītēju vai patvaļīgu nāvessoda izpildi un īpašajam referentam reliģijas un pārliecības brīvības jautājumos, un visos iespējamajos veidos atbalstīt Nacionālās Cilvēktiesību komisijas darbu;
14. aicina Pakistānas valdību veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka minoritāšu kopienu izglītības iestādes, atpūtas un pulcēšanās vietas nedrošās un konfliktu zonās būtu pienācīgi aizsargātas, tādējādi samazinot risku, ka līdzīgi cilvēktiesību pārkāpumi un ļaunprātības var atkārtoties;
15. mudina visus reģionālos dalībniekus ievērojami uzlabot sadarbību cīņā pret terorismu; atkārtoti apstiprina, cik svarīga ir beznosacījumu starptautiska apņemšanās cīnīties pret terorismu, tostarp vēršoties gan pret visu veidu finansiālo atbalstu teroristu tīkliem, gan arī pret ideoloģisko indoktrināciju, kas veicina ekstrēmismu un terorismu;
16. atzinīgi vērtē to, ka Pakistāna ratificējusi ANO Konvenciju par bērna tiesībām un uzteic Pakistānas iestāžu centienus risināt bērnu tiesību jautājumus; aicina Pakistānu ratificēt Konvencijas par bērna tiesībām Fakultatīvo protokolu par bērnu iesaistīšanu bruņotos konfliktos un izveidot Nacionālo komisiju par bērna tiesībām;
17. aicina Komisiju, Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos *Federica Mogherini*, Eiropas Ārējās darbības dienestu un Padomi pilnībā sadarboties ar Pakistānas valdību cīņā pret terorisma draudiem un turpināt atbalstīt Pakistānas valdību un iedzīvotājus to centienos izskaust terorismu; aicina priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi *Federica Mogherini* regulāri informēt Parlamentu par paveikto šajos divpusējos centienos;
18. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsēkretāram, ANO Cilvēktiesību padomei, ANO drošības padomes prezidentvalstij, ANO augstajam komisāram bēgļu jautājumos un Pakistānas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

P8_TA(2016)0129

Honduras — cilvēktiesību aizstāvju stāvoklis**Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa rezolūcija par Hondurasu — cilvēktiesību aizstāvju stāvoklis (2016/2648(RSP))**

(2018/C 058/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ES Pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem un ES Pamatnostādnes par lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (LGBTI) visu cilvēktiesību ievērošanas sekmēšanu un aizsardzību,
- ņemot vērā 2012. gada 11. decembra rezolūciju par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Centrālameriku, no otras puses ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada ES vēlēšanu novērošanas misijas galīgo ziņojumu par 2013. gada vispārējām vēlēšanām Hondurasā un 2015. gada pēcpārbaudes misiju attiecībā uz nesodāmību,
- ņemot vērā ES Rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā (2015–2019),
- ņemot vērā ANO 2015. gada 8. maija vispārējā regulārajā pārskatā iekļautos ieteikumus attiecībā uz Hondurasu,
- ņemot vērā ANO īpašā referenta ziņojumu par globālajiem draudiem, ar kādiem saskaras cilvēktiesību aizstāvji, un par sieviešu cilvēktiesību aizstāvju stāvokli,
- ņemot vērā ANO īpašā referenta paziņojumu par cilvēktiesību aizstāvju stāvokli Hondurasā, kas tika sniegts Ženēvā 2016. gada 18. martā,
- ņemot vērā Amerikas Cilvēktiesību komisijas Reglamenta 25. pantu par mehānismu aizsardzības pasākumiem,
- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas 1989. gada Konvenciju par pirmiedzīvotājiem un cilšu tautām neatkarīgās valstīs (SDO Konvencija Nr. 169),
- ņemot vērā ES misiju vadītāju 2016. gada 17. februāra paziņojumu par LGBTI kopienas sarežģīto stāvokli Hondurasā,
- ņemot vērā ES iestāžu paziņojumus, tostarp ES delegācijas Hondurasā 2016. gada 3. marta paziņojumu un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Federica Mogherini* runaspersonas 2016. gada 16. marta paziņojumu,
- ņemot vērā cilvēktiesību klauzulas ES un Centrālamerikas asociācijas nolīgumā un ES un Centrālamerikas partnerības un sadarbības nolīgumā (PSN), kas ir spēkā kopš 2013. gada,
- ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,

---

⁽¹⁾ OV C 434, 23.12.2015., 181. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- A. tā kā saskaņā ar vairākiem ANO ziņojumiem par cilvēktiesību aizstāvjiem, vides aktīvistiem, pirmiedzīvotāju tiesību aizstāvjiem, žurnālistiem, juristiem, arodbiedrību pārstāvjiem, lauksaimniekiem, sieviešu tiesību aktīvistiem un LGBTI personām, kā arī citiem aktīvistiem, viņi Hondurasā joprojām saskaras ar sliktu izturēšanos, vardarbību, patvaļīgu aizturēšanu, draudiem un slepkavībām;
- B. tā kā Hondurasas valdība ir izteikusi pozitīvus solījumus un ierosinājusi jaunu tiesību aktu projektu, kas paredz aizsargāt cilvēktiesību aizstāvjus, žurnālistus un juristus, tostarp atvērt ANO cilvēktiesību komisāra biroju, nodrošināt valsts iestāžu atvērtību, atļaujot piekļuvi starptautiskām cilvēktiesību novērošanas misijām, un pieņemt 2015. gada likumu par cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību;
- C. tā kā, neskatoties uz iepriekš minēto, Hondurasai ir kļuvusi par cilvēktiesību aizstāvjiem vienu no bīstamākajām reģiona valstīm; tā kā Hondurasā ir viena no pasaulē vardarbīgākajām valstīm no vides aktīvistu viedokļa, jo laikā no 2010. līdz 2015. gadam ir nogalināti vismaz 109 vides aktīvistus;
- D. tā kā saskaņā ar pieejamo informāciju 2016. gada 3. martā neidentificēti vīrieši nogalināja plaši zināmo vides aktīvistu, pirmiedzīvotāju tiesību līderi, Hondurasas Pilsonisko un pirmiedzīvotāju organizāciju padomes (*Copinh*) dibinātāju *Berta Cáceres* viņas mājā; tā kā viņas nāve izraisīja starptautisku sašutumu un sabiedrības bažas par pirmiedzīvotāju, vides un zemes tiesību aizstāvjiem Hondurasā;
- E. tā kā tikai divas nedēļas vēlāk, 2016. gada 16. martā, tika noslepkavots *Nelson García*, kurš arī bija *Copinh* loceklis; tā kā Hondurasas iestāžu tūlītējas iejaukšanās rezultātā viņa iespējamais slepkava tika aizturēts;
- F. tā kā Meksikas valstspiederīgajam *Gustavo Castro Soto*, kurš bija vienīgais *Berta Cáceres* slepkavības aculiecinieks un kurš arī tika sašauts, gandrīz mēnesi tika liegts izceļot no valsts saistībā ar izmeklēšanu; tā kā 2016. gada 6. aprīlī viņam tika atļauts atstāt valsti;
- G. tā kā Hondurasas valdība nekavējoties nosodīja šo drausmīgo noziegumu, paziņoja, ka *Berta Cáceres* slepkavības izmeklēšana ir valsts prioritāte un informēja sabiedrību par sasniegto; tā kā valdība ir oficiāli lūgusi, lai Amerikas valstu organizācija (OAS) sadarbotos šīs slepkavības izmeklēšanā;
- H. tā kā *Berta Cáceres*, kas dzīvoja pastāvīgā apdraudējumā, tika piemēroti aizsardzības pasākumi, kurus bija noteikusi Amerikas Cilvēktiesību komisija (IACHR), bet kurus saskaņā ar ziņojumiem Hondurasas valsts neīstenoja efektīvi; tā kā *Berta Cáceres* ir viena no 15 cilvēktiesību aizstāvjiem, kuri Hondurasā ir nogalināti laikā no 2010. līdz 2016. gadam, neskatoties uz to, ka viņiem tika piemēroti šie aizsardzības pasākumi;
- I. tā kā šīs nesenās slepkavības būtu jāskata kontekstā ar mierīgu, gadu desmitiem ilgu pretošanos, ko *Copinh* un citi aktīvistu vērsa pret *Agua Zarca* hidroelektrostacijas dambi uz *Gualcarque* upes, kas ir milzīgs projekts, kurš lielā mērā ir atkarīgs no Eiropas investoriem un tehnoloģijas, un par ko tiek apgalvots, ka tas tiek būvēts bez iepriekšējas brīvas un informētas apspriešanās, kuras mērķis ir piekrišanas saņemšana no skarto pirmiedzīvotāju kopienām, kā noteikts SDO Konvencijā Nr. 169; tā kā Nīderlandes attīstības banka FMO un *Finnfund* ir pārtraukuši maksājumus *Agua Zarca* dambja projektam, kura vadošā oponente bija *Berta Cáceres*;
- J. tā kā LGBTI tiesību aizstāves, transsievietes un asociācijas *Arcoiris* locekles *Paola Barraza* slepkavība 2016. gada 24. janvārī pievērsta uzmanību arvien lielākajām briesmām, ar kādām LGBTI kopiena saskaras Hondurasā; tā kā viņas slepkavība ir pēdējā no daudzajiem LGBTI cilvēktiesību organizāciju aktīvu biedru vardarbīgas nāves gadījumiem pēdējo 11 mēnešu laikā, tostarp *Angy Ferreira*, *Violeta Rivas*, *Gloria Carolina Hernández Vásquez* (pazīstama arī kā *Génesis Hernández*), *Jorge Alberto Castillo*, *Estefanía Zúñiga*, *Henry Matamoros* un *Josselin Janet Aceituno Suazo* nogalināšanu; tā kā Hondurasā kopš 1994. gada ir nogalinātas 235 LGBTI personas un tikai 48 gadījumos lietas ir nonākušas līdz tiesai; tā kā valsts cilvēktiesību komisārs apgalvoja, ka 92 % no noziegumiem nav pienācīgi izmeklēti un paliek neatklāti;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- K. tā kā ANO īpašais referents cilvēktiesību aizstāvju stāvokļa jautājumā *Michel Forst* 2016. gada 18. martā paziņoja, ka “šis vardarbības loks tiks pārtraukts tikai tad, kad tiks novērsta nesodāmība un kad par šādiem uzbrukumiem vainīgie tiks saukti pie atbildības”, un uzsvēra, ka Hondurasas varas iestādēm ir nekavējoties jāveic konkrēti pasākumi, lai visiem valsts cilvēktiesību aizstāvjiem un viņu ģimenēm nodrošinātu drošību;
- L. tā kā Hondurasas patlaban īsteno reformu procesu kriminālkodeksam, kam būtu jābalstās uz starptautiskajām konvencijām un kam vajadzētu būt svarīgam instrumentam neaizsargātu grupu tiesību nodrošināšanai;
- M. tā kā ES un dalībvalstis atbalsta tieslietu nozares un cilvēktiesību stiprināšanu ar dažādām programmām un sadarbības projektiem, jo īpaši Cilvēktiesību atbalsta programmu (PADH) un programmu “*Eurojusticia*”;
- N. tā kā vairākas dalībvalstis vēl nav ratificējušas ES un Centrālamerikas asociācijas nolīgumu, kas nozīmē, ka vēl nav stājies spēkā “politiskā dialoga” pilārs; tā kā ES un Centrālamerikas asociācijas nolīguma pamatā ir demokrātijas, tiesiskuma un abu reģionu iedzīvotāju cilvēktiesību un pilsonisko un politisko tiesību ievērošana,
1. pauž stingru nosodījumu par nesen notikušo *Berta Cáceres*, *Nelson García* un *Paola Barraza* slepkavību, kā arī Hondurasā agrāk veiktām citu cilvēktiesību aizstāvju slepkavībām; izsaka visdziļāko līdzjūtību visu šo cilvēktiesību aizstāvju ģimenēm un draugiem;
  2. apliecina cieņu Hondurasas vides aktīvistei, lenku (pirmiedzīvotāju cilts) vadonei un *Copinh* līdzdibinātājai un koordinatorei, kas savu dzīvi veltījusi demokrātiskākas sabiedrības izveidei savā valstī; uzsver, ka viņas slepkavība simbolizē šīs valsts ārkārtīgi augsto slepkavību skaitu un vispārēju nesodāmību;
  3. pauž dziļas bažas par to, ka, neraugoties uz IACHR noteiktajiem aizsardzības pasākumiem, Hondurasas varas iestādes *B. Cáceres* nenodrošināja pienācīgu aizsardzību; aicina Hondurasas valdību izmantot visus tās rīcībā esošos līdzekļus, lai efektīvi īstenotu 92 patlaban valstī aktīvos IACHR aizsardzības pasākumus un nepieļautu līdzīgu nodarījumu atkārtosanos attiecībā uz citiem apdraudētiem vides un pirmiedzīvotāju aktīvistiem;
  4. steidzami prasa nekavējoties veikt neatkarīgu, objektīvu un visaptverošu izmeklēšanu šo un iepriekšējo slepkavību lietās, lai sauktu pie atbildības to plānotājus un veicējus un izbeigtu nesodāmību; atzinīgi vērtē to, ka pēc Hondurasas valdības lūguma *B. Cáceres* slepkavības izmeklēšanā piedalās arī ANO augstā cilvēktiesību komisāra un Amerikas valstu organizācija pārstāvji; pauž viedokli, ka ANO un IACHR sistēmā pieejamie instrumenti, piemēram, neatkarīga starptautiska izmeklēšana pēc cietušo pieprasījuma, var palīdzēt nodrošināt šo slepkavību objektīvu un taisnīgu izmeklēšanu;
  5. pauž dziļas bažas par ārkārtīgo vardarbību, īpaši pret LGBTI personām un viņu tiesību aizstāvjiem; uzsver nepieciešamību nekavējoties veikt neatkarīgu, visaptverošu un objektīvu izmeklēšanu attiecībā uz tādu personu slepkavībām, kas ir bijuši aktīvi biedri dažādās LGBTI cilvēktiesību organizācijās;
  6. uzsver, ka ir jāstiprina aizsardzība pret diskrimināciju un naida noziegumiem seksuālās orientācijas un dzimumidentitātes dēļ un ciešā sadarbībā ar pilsonisko sadarbību jāizstrādā labas prakses pamatnostādnes; prasa kriminālkodeksa pārskatīšanā paredzēt jaunus pienācīgus pasākumus diskriminācijas izpaušmju un naida noziegumu novēršanai un LGBTI kopienas aizsardzībai;
  7. atzinīgi vērtē jaunākās likumdošanas reformas un Hondurasas valdības centienus atvieglot cilvēktiesību aizstāvju pašreizējo stāvokli šajā valstī, tomēr pauž lielas bažas par pašreizējo cilvēktiesību stāvokli Hondurasā; aicina Hondurasas iestādes ieviest un pilnībā izstrādāt esošo 2015. gada likumu par cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību un pienācīgā sadarbībā ar pilsonisko sabiedrību nodrošināt cilvēktiesību aizstāvju, žurnālistu un praktizējošu juristu valsts aizsardzības sistēmas pilnvērtīgu darbību un pienācīgu finansēšanu; aicina Hondurasas valdību pilnībā īstenot ANO vispārējā regulārajā pārskatā sniegtos ieteikumus;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

8. atzinīgi vērtē ES delegācijas Hondurasā vadītāja *Ketil Karlsen* un viņa komandas veikto darbu Hondurasas cilvēktiesību aizstāvju atbalstam; aicina ES delegāciju un dalībvalstu vēstniecības un konsulātus šajā valstī aktīvi novērot un uzraudzīt procesus saistībā ar cilvēktiesību aizstāvju slepkavību izmeklēšanu un vēl pastiprināt centienus sadarboties ar patlaban apdraudētajiem cilvēktiesību aizstāvjiem;
9. uzskata, ka Eiropas investoru darbībai būtu jāpiemēro stingra vides un sociālās aizsardzības politika; stingri atbalsta ANO uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipu īstenošanu, paredzot prasības par pienācīgu pārbaudi, riska pārvaldības aizsardzības pasākumus un vajadzības gadījumā — efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus; atzinīgi vērtē to, ka gan FMO, gan *Finnfund* ir publiski nosodījuši *Berta Cáceres* slepkavību un prasījuši veikt visaptverošu izmeklēšanu, un to, ka 2016. gada 16. martā pēc ziņojumiem par *Nelson García* slepkavību abi apturēja visas savas darbības;
10. aicina Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu nodrošināt, lai ar Eiropas atbalstu netiktu veicināti vai īstenoti attīstības projekti, ja nav ievērota prasība par iepriekšēju, brīvu un informētu apspriešanos ar pirmiedzīvotāju kopienām, nodrošināta jēgpilna apspriešanās ar visām skartajām kopienām un paredzēti stingri cilvēktiesību, darba tiesību un vides aizsardzības pasākumi;
11. aicina tās dalībvalstis, kas vēl to nav izdarījušas, ratificēt ES un Centrālamerikas asociācijas nolīgumu; mudina Padomi attiecībā uz Hondurasu izstrādāt vienotu politiku, kas uzliktu saistības visām 28 dalībvalstīm un ES iestādēm paust stingru kopēju nostāju par cilvēktiesību lomu ES un Hondurasas attiecībās un visā reģionā kopumā;
12. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, visu 28 dalībvalstu parlamentiem, Hondurasas prezidentam, valdībai un parlamentam, Centrālamerikas Ekonomiskās integrācijas sekretariātam, Centrālamerikas parlamentam (*Parlacen*), Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārajai asamblejai un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu kopienai.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

P8_TA(2016)0130

Nigērija**Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa rezolūcija par Nigēriju (2016/2649(RSP))**

(2018/C 058/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Nigēriju,
- ņemot vērā prezidenta Muhammadu Buhari 2016. gada 3. februāra uzrunu Eiropas Parlamentā,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos līdzšinējos paziņojumus par stāvokli Nigērijā,
- ņemot vērā Padomes secinājumus par stāvokli Nigērijā, tostarp 2015. gada 9. februāra secinājumus,
- ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra līdzšinējos paziņojumus par stāvokli Nigērijā,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes līdzšinējos paziņojumus par stāvokli Nigērijā,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Nigērijas Federatīvās Republikas ārlietu ministra paziņojumus Sestajā Nigērijas un ES ministru dialogā, kas notika Briselē 2016. gada 15. martā,
- ņemot vērā Padomes lēmumu *Boko Haram* iekļaut Eiropas Savienības izveidotajā teroristisko organizāciju sarakstā, kas stājās spēkā 2014. gada 29. maijā,
- ņemot vērā Kotonū nolīguma otro pārskatīto redakciju 2007.–2013. gadam, ko Nigērija ratificēja 2010. gada 27. septembrī,
- ņemot vērā 1948. gada Cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā 1979. gada ANO Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (*CEDAW*),
- ņemot vērā ANO 1981. gada Deklarāciju par jebkādas uz reliģiju vai ticību balstītas neiecietības un diskriminācijas izskaušanu,
- ņemot vērā 1981. gada Āfrikas Cilvēku un tautu tiesību hartu, ko Nigērija ratificēja 1983. gada 22. jūnijā,
- ņemot vērā Nigērijas Federatīvās Republikas Konstitūciju, it īpaši tās noteikumus par reliģijas brīvības aizsardzību (IV nodaļa "Tiesības uz domas, apziņas un reliģijas brīvību"),
- ņemot vērā 2015. gada martā notikušo Nigērijas prezidenta vēlēšanu rezultātus,
- ņemot vērā ANO augstā cilvēktiesību komisāra 2015. gada 29. septembra ziņojumu par *Boko Haram* veiktajiem pārkāpumiem un ietekmi uz cilvēktiesībām skartajās valstīs,

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- ņemot vērā 2015. gada septembrī pieņemtos ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus,
  - ņemot vērā ANO Konvenciju par bērna tiesībām, kuru Nigērija ratificēja 1991. gada 16. aprīlī,
  - ņemot vērā organizācijas *Amnesty International* ziņojumu “Nigērija: joprojām gaidot taisnīgumu, joprojām gaidot pārmaiņas. Valdībai par prioritāti jānosaka pārskatatbildība ziemeļaustrumos”,
  - ņemot vērā organizācijas *Human Rights Watch* 2016. gada janvāra ziņojumu par Nigēriju,
  - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā ar tās milzīgajiem resursiem Nigērija ir Āfrikas lielākā ekonomika ar vislielāko iedzīvotāju skaitu un plašāko kultūras daudzveidību; tā kā Nigērijai ir svarīga loma reģiona un tā ir reģionālās integrācijas virzītājspēks, izmantojot Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopieni (*ECOWAS*); tā kā tā tomēr ir viena no valstīm, kur pastāv vislielākā nevienlīdzība pasaulē ar plaši izplatītu korupciju, kura būtiski veicina ekonomisko un sociālo nevienlīdzību, un tās drošību apdraud vardarbīgs ekstrēmistu grupējums *Boko Haram*;
- B. tā kā tas, ka daudzus gadus ir valdījusi militārā diktatūra, korupcija, politiskā nestabilitāte un slikta pārvaldība, ir novedis pie nepietiekamām investīcijām valsts infrastruktūrā, izglītībā un sociālajos pakalpojumos, un tā kā tas turpina negatīvi ietekmēt sociālās un ekonomiskās tiesības Nigērijā;
- C. tā kā vairāk nekā seši no desmit Nigērijas iedzīvotāju iztieks ar mazāk nekā USD 2 dienā; tā kā šī galējā nabadzība vēl izteiktāka ziemeļu štatos, kas ir vismazāk attīstītie valsti; tā kā šī nabadzība tieši pastiprina sociālās atšķirības, reliģisko naidu un reģionālo šķelšanos; tā kā Nigērijas *Gini* koeficients ir ievērojami pieaudzis un 2010. gadā sasniedza 48,8 punktus;
- D. tā kā organizācija *Transparency International* 2015. gada korupcijas uztveres indeksā Nigēriju ierindoja 136. vietā no 175 valstīm; tā kā saskaņā ar dažām aplēsēm katru gadu tiek nozagti USD 3 līdz 8 miljardi, kas iegūti no tirdzniecības ar Nigērijas naftu;
- E. tā kā, neraugoties uz mierīgu varas nodošanu prezidentam M. Buhari 2015. gada martā, mieru un stabilitāti Nigērijā turpina apdraudēt uzbrukumi, nogalināšanas un nolaupīšanas, ko veic vardarbīgais ekstrēmistu grupējums *Boko Haram*, zemu globālo naftas cenu novājinātā ekonomika, vājas politiskās institūcijas, nespēja apkarot korupciju un neatrisinātie konflikti Nigērijas deltā un valsts centrālajā daļā;
- F. tā kā *Boko Haram* 2014. un 2015. gadā nogalināja vismaz 8 200 cilvēku; tā kā tiek lēsts, ka vairāk nekā 2,6 miljoni cilvēku ir tikuši pārvietoti un vairāk nekā 14,8 miljoni cietuši no *Boko Haram* nemieros;
- G. tā kā terorisms ir globāls drauds, bet pasaules kopienas spējas sadarboties ar Nigērijas iestādēm cīņā pret *Boko Haram* ir atkarīgas no jaunās administrācijas pilnīgas ticamības, pārskatatbildības un pārredzamības; tā kā tas, ka valdībai nav izdevies visaugstākajā līmenī izbeigt nesodāmību par kara noziegumiem, joprojām ir viena no galvenajām problēmām šajā valstī; tā kā prezidents M. Buhari ir apsolījis ierosināt izmeklēšanu par šiem jautājumiem;
- H. tā kā *Boko Haram* vēlas Nigēriju izveidot par absolūtu islāma valsti, tostarp visā valstī ieviest šariāta krimināltiesas, un aizliegt rietumu izglītību; tā kā *Boko Haram* grupējums ir nolaupījis sievietes un meitenes, lai tās iesaistītu pašnāvnieku uzbrukumos; tā kā nesētajos teroristu pašnāvnieku uzbrukumos Nigērijas ziemeļaustrumos, tostarp 2016. gada 31. janvārī, 11. februārī un 16. martā, daudzi cilvēki gāja bojā;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- I. tā kā seksuālā un dzimuma vardarbība, kā arī vardarbība pret lesbietēm, gejiem, biseksuāļiem, transpersonām un interseksuāļiem (LGBTI) joprojām ir ļoti izplatīta Nigērijas ziemeļaustrumu nemierīgajos reģionos un tā kā situācija attiecībā uz tādām pamattiesībām kā jaunu meiteņu un sieviešu izglītība, sociālais taisnīgums un valsts ienākumu taisnīga sadale sabiedrībā krasi pasliktinās, kā arī pavājinās cīņa pret korupciju;
- J. tā kā 2014. gada 14. un 15. aprīlī *Boko Haram* no skolas Čibokā Nigērijas ziemeļaustrumos nolaupīja aptuveni 270 skolnieces un lielākā daļa meiteņu joprojām nav atrastas; tā kā viņu liktenis joprojām nav precīzi zināms, tomēr pastāv bažas, ka vairākums bija spiestas vai nu salaulāties ar nemierniekiem, vai kļūt par nemierniecēm, pakļautas seksuālai vardarbībai vai pārdotas verdzībā un nemusulmaņu meitenes bija spiestas pāriet islāma ticībā; tā kā *Boko Haram* grupējums kopš 2009. gada ir nolaupījis vairāk nekā 2 000 sieviešu un meiteņu, tostarp aptuveni 400 no viņām 2014. gada 24. novembrī Borno štata Damasākā;
- K. tā kā Nigērijas armija 2016. gada 6. aprīlī paziņoja, ka iepriekšējās trijās nedēļās bija pavekušas vismaz 800 kaujinieku; tā kā Nigērijas armijas spēki kalnainajos apgabalos starp Nigēriju, Čādu un Kamerūnu kopš 2016. gada 26. februāra pret *Boko Haram* vērstajos uzbrukumos ir izglābuši 11 595 kīlnieku;
- L. tā kā skolnieču nolaupīšanas radītā situācija atklāja plašākas problēmas, tostarp to, ka notiek regulāri uzbrukumi skolām, trūkst skolotāju un ir steidzami nepieciešams starptautiskais finansējums izpostīto ēku remontam un atjaunošanai; tā kā izglītības iespēju trūkums nozīmē, ka daži bērni skolā nav gājuši daudzus gadus;
- M. tā kā *Boko Haram* vardarbīgais ekstrēmisms nešķiro upurus un savos vardarbības uzplaiksnījumos ir radījis milzīgas ciešanas visu reliģisko pārliecību un tautību cilvēkiem; tā kā saskaņā ar ziņoto pēdējā gadā Nigērijas ziemeļos ir pieaudzis pret kristiešiem vērstu slepkavību skaits;
- N. tā kā Nigērijas centrālās daļas reģions ir cietis no vairākus gadus ilgušās ekonomiskās un politiskās spriedzes starp etniskajām un reliģiskajām kopienām un šo spriedzi nesēn papildināja vardarbības izpausmes, ko izraisīja nomadu cilšu un lauksaimnieku kopienu cīņa par varu un konkurenci uz zemi;
- O. tā kā naftas un gāzes sektori joprojām ir galvenie Nigērijas ienākumu avoti, lai gan valsts ekonomiskās labklājības sadalījums ir ārkārtīgi nevienlīdzīgs; tā kā nabadzības un bezdarba līmeņi Nigērijas ziemeļos ir ievērojami augstāki nekā valsts dienvidu daļā, kurā ir daudz naftas; tā kā saskaņā ar Pasaules Bankas datiem Nigērija kopš 1960. gada korupcijas dēļ ir zaudējusi aptuveni USD 400 miljardus ieņēmumu no naftas un vēl pēdējo divu gadu laikā no Nigērijas valsts kases ir pazuduši USD 20 miljardi par naftu iegūtās naudas;
- P. tā kā Prezidenta birojs izveidoja īpašu izmeklēšanas grupu, lai izmeklētu drošības spēku piekoptos cilvēktiesību pārkāpumus, tostarp cilvēku nogalināšanu, spīdzināšanu un piespiedu pazušanu;
- Q. tā kā Nigērijas Senāts pašlaik izskata tiesību aktu priekšlikumus, kuru mērķis ir sodīt par "jaunprātīgu paziņojumu" izplatīšanu ar sociālo tīklu palīdzību, valdības vai citu struktūru kritizēšanu, izmantojot drukāto presi un elektroniskos plašsaziņas līdzekļus,
1. atzinīgi vērtē miermīlīgo varas nodošanu Nigērijā pēc prezidenta vēlēšanām un cerīgi raugās uz lielajām cerībām, kas saistītas ar prezidenta M. Buhari un viņa valdības vērienīgo reformu programmu;
  2. pauž dziļas bažas par nopietnajām sociālajām, ekonomiskajām, politiskajām un drošības problēmām, ar ko saskaras Nigērija, un par to, ka trūkst reāla progresā korupcijas problēmas, kas Nigērijā ir aktuāla jau gadu desmitus, risināšanā;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

3. atzīst, ka Nigērijai ir potenciāls kļūt par Āfrikas ekonomisko un politisko lielvaru, taču tās attīstību kavējusi slihta ekonomiskā pārvaldība, vājas demokrātiskās iestādes un katastrofāla nevienlīdzība; aicina Eiropas Savienību un tās dalībvalstis izpildīt savu apņemšanos sniegt visaptverošu politiskās, attīstības un humānās palīdzības klāstu tādu programmu atbalstam visos valdības līmeņos, kas izveidotas cīņai pret nabadzību, jauniešu bezdarbu un sieviešu iespēju trūkumu;
4. uzskata, ka cīņa pret korupciju ir jāvada Nigērijas iestādēm un ka, ja tas netiks darīts, sekos vēl daudzi gadi ar nabadzību, nevienlīdzību, sliktu reputāciju, zemām ārējām investīcijām un iespēju trūkumu jauniem cilvēkiem; turklāt piedāvā savu atbalstu šī mērķa sasniegšanai un virzībai uz saiknes starp korumpētām darbībām un terorismu saraušanai;
5. atzinīgi vērtē M. Buhari valdības veiktos pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot pretkorupcijas pasākumus, un prasību, lai visi valdības darījumi tiktu veikti caur vienu bankas kontu, kas ļautu uzraudzīt līdzekļu izlietojumu; aicina Eiropas Savienību un tās dalībvalstis veikt konkrētus pasākumus, lai iedarbīgi samazinātu nelikumīgas finanšu plūsmas, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu un lai stimulētu demokrātisku starptautisko sadarbību nodokļu jautājumos;
6. pauž solidaritāti ar Nigērijas iedzīvotājiem, kuri cieš no *Boko Haram* veiktajiem teroraktiem, kuros dzīvību zaudējuši tūkstošiem cilvēku un kuru dēļ savas mājas bijuši spiesti pamest vairāk nekā divi miljoni cilvēku; mudina Nigērijas valdību veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu civiliedzīvotāju aizsardzību atbilstoši reģionālajām un starptautiskajām saistībām cilvēktiesību jomā, tostarp sākt šādu noziegumu visaptverošu, neatkarīgu un efektīvu izmeklēšanu;
7. asi nosoda neseno vardarbību un uzbrukumus, ko pastrādājis *Boko Haram*, un aicina federālo valdību aizsargāt savus iedzīvotājus un cīnīties pret vardarbības pamatcēloņiem, nodrošināt, ka visiem iedzīvotājiem ir vienlīdzīgas tiesības, tostarp risinot tādas jautājumus kā nevienlīdzība, lauksaimniecības zemju kontrole, bezdarbs un nabadzība; noraida Nigērijas militāristu piekopto vardarbīgo atriebību, kas ir humanitāro tiesību pārkāpums; tomēr atzinīgi vērtē Nigērijas armijas programmu "Drošais koridors", kas izveidota *Boko Haram* cīnītāju rehabilitācijai;
8. pauž nožēlu par nevainīgu sievieti, vīrieti un bērnu masveida slepkavībām, izvarošanām, spīdzināšanu un bērnu kareivju vervēšanu un atbalsta Nigērijas iedzīvotājus viņu apņēmībā izbeigt visa veida vardarbību savā valstī;
9. aicina Nigērijas valdību izstrādāt visaptverošu stratēģiju terorisma pamatcēloņu novēršanai un izmeklēt, kā tika solīts, pierādījumus tam, ka Nigērijas militārpersonas varētu būt pastrādājušas cilvēktiesību pārkāpumus; atzinīgi vērtē 2016. gada maijā paredzēto samitu Abudžā un aicina visas ieinteresētās puses apzināt konkrētus un dzīvotspējīgus veidus, kā cīnīties pret terorismu, neziņojot cilvēktiesību ievērošanu un demokrātiju; uzsver arī reģionālās sadarbības nozīmi cīņā pret draudiem, ko rada *Boko Haram*;
10. pieprasa ANO paspārnē veikt starptautisku izmeklēšanu, lai noskaidrotu, kā trešās valstis ir atbildīgas par teroristu grupu, piemēram, par grupējuma *Boko Haram*, organizēšanu un finansēšanu reģionā;
11. uzskata, ka otrajai gadskārtai kopš skolnieču nolaupīšanas Čibokā, kas aprotēs 14. aprīlī, vajadzētu sniegt jaunu stimulu Nigērijas valdībai un starptautiskajai kopienai panākt, lai viņas tiktu nekavējoties un bez nosacījumu izvirzīšanas atbrīvotas un lai tiktu atbrīvotas arī 400 sievietes un bērni, kas 2014. gada novembrī tika nolaupīti Damasakas pilsētā, kā arī visas pārējās nolaupītās sievietes un bērni;
12. aicina iestādes nodrošināt sievietēm un meitenēm pilna seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpes pakalpojumu klāsta pieejamību;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

13. ar bažām norāda uz to, ka Nigērijas ziemeļdaļā notikuši uzbrukumi skolniecēm, kas liedz bērniem izmantot iespējas izglītoties un var novest pie radikalizācijas, kas ir izdevīga tādiem vardarbīgiem ekstrēmistu grupējumiem kā *Boko Haram*;
14. uzsver, ka *Boko Haram* bez izņēmuma uzbrūk musulmaņiem, kristiešiem, citu reliģiju piekritējiem un cilvēkiem bez reliģiskās piederības, un nosoda vardarbības palielināšanos, tostarp uzbrukumus reliģiskām ēkām un ticīgajiem, kas tās apmeklē;
15. nosoda arī uzbrukumus lauksaimniekiem un etniskos konfliktus, kas izcēlušies starp ganiem un lauksaimniekiem valsts centrālajā daļā, īpaši Plato un Tarabas štatos, kam raksturīgi nopietni cilvēktiesību pārkāpumi un kuru dēļ kopš 2014. gadā gājuši bojā vairāki tūkstoši cilvēku;
16. aicina Nigērijas valdību un tās starptautiskos partnerus palielināt investīcijas ar mērķi nepieļaut un atrisināt starpkopienas konfliktus starp ganiem un lauksaimniekiem, sniedzot atbalstu sadarbībai kopīgās ekonomisko un dabas resursu pārvaldības iniciatīvās;
17. aicina prezidentu M. Buhari nodrošināt, ka viņa valdība aizstāv nigēriešu tiesības uz ticības brīvību un visas šīs valsts iedzīvotāju tiesības plašākā nozīmē, kā to paredz valsts tiesību akti un Konstitūcija, un aicina Nigērijas reliģiskos līderus palīdzēt cīnīties pret ekstrēmismu un radikalizāciju;
18. mudina PV/AP un dalībvalstis saglabāt diplomātiskās attiecības ar Nigēriju, lai panāktu šai valstī mieru, drošību, labu pārvaldību un cilvēktiesību ievērošanu; jo īpaši mudina saskaņā ar pārskatītā Kotonū nolīguma 8. pantu turpināt politisko dialogu ar Nigēriju un šajā sakarā risināt jautājumus, kas saistīti ar vispārējām cilvēktiesībām, tostarp domas, apziņas, reliģijas un ticības brīvību, un jebkāda veida nediskriminēšanu, kā noteikts vispārējos, reģionālos un valsts cilvēktiesību instrumentos;
19. prasa, lai Nigērijas iestādes noraida likumprojektu, kura mērķis ir aizliegt triviālas sūdzības un citas ar tām saistītas izpausmes, ko pašlaik izskata Nigērijas Senātā, jo tas mazinātu preses un vārda brīvību Nigērijā;
20. aicina Nigērijas valdību un reliģiskās autoritātes izbeigt Nigērijas LGBTI vajāšanu un garantēt šīm personām vārda brīvību;
21. aicina Nigērijas valdību veikt ārkārtas pasākumus Nigēras deltā, tostarp, lai izbeigtu ar naftu saistītas nelegālas darbības;
22. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Nigērijas Federālās Republikas prezidentam, Āfrikas Savienības priekšsēdētājam, ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai Panāfrikas parlamentam un ECOWAS pārstāvjiem.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

P8_TA(2016)0133

2015. gada ziņojums par Turciju

Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa rezolūcija par 2015. gada ziņojumu par Turciju (2015/2898(RSP))

(2018/C 058/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2015. gada ziņojumu par Turciju (SWD(2015)0216),
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 15. decembra secinājumus par paplašināšanos un stabilizācijas un asociācijas procesu, kā arī Padomes un Eiropadomes iepriekšējos attiecīgos secinājumus,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas 2015. gada 10. novembra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par ES paplašināšanās stratēģija (COM(2015)0611),
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 18. februāra Lēmumu 2008/157/EK par principiem, prioritātēm un nosacījumiem, kas ietverti Eiropas partnerībā ar Turcijas Republiku ("pievienošanās partnerība"), un iepriekšējos Padomes 2001., 2003. un 2006. gada lēmumus par pievienošanās partnerību,
- ņemot vērā 2015. gada 29. novembra kopīgo paziņojumu pēc ES un Turcijas augstākā līmeņa sanāksmes un ES un Turcijas rīcības plānu,
- ņemot vērā 2015. gada 15. aprīļa rezolūciju par pret armēņiem vērstā genocīda 100. gadskārtu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā starpvaldību konferenci 2015. gada 14. decembrī, kuras laikā tika oficiāli atvērta 17. sadaļa (Ekonomiskā un monetārā politika),
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Turciju, jo īpaši 2010. gada 10. februāra rezolūciju par Turcijas 2009. gada progresa ziņojumu ⁽²⁾, 2011. gada 9. marta rezolūciju par Turcijas 2010. gada progresa ziņojumu ⁽³⁾, 2012. gada 29. marta rezolūciju par Turcijas 2011. gada progresa ziņojumu ⁽⁴⁾, 2013. gada 18. aprīļa rezolūciju par Turcijas 2012. gada progresa ziņojumu ⁽⁵⁾, 2013. gada 13. jūnija rezolūciju par stāvokli Turcijā ⁽⁶⁾, 2014. gada 12. marta rezolūciju par Turcijas 2013. gada progresa ziņojumu ⁽⁷⁾, 2014. gada 13. novembra rezolūciju par Turcijas darbībām, kas rada saspīlējumu Kipras Republikas ekskluzīvajā ekonomikas zonā ⁽⁸⁾, 2015. gada 15. janvāra rezolūciju par vārda brīvību Turcijā ⁽⁹⁾ un 2015. gada 10. jūnija rezolūciju par Komisijas 2014. gada progresa ziņojumu par Turciju ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta aicinājumu Komisijai EP rezolūcijā par Komisijas 2014. gada progresa ziņojumu par Turciju atkārtoti izvērtēt līdzšinējo sarunu īstenošanas pieeju un to, kā varētu uzlabot un intensificēt ES un Turcijas attiecības un sadarbību,
- ņemot vērā 2005. gada 3. oktobra sarunu programmu Turcijai,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0094.

⁽²⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 59. lpp.

⁽³⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 98. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 257 E, 6.9.2013., 38. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 45, 5.2.2016., 48. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 65, 19.2.2016., 117. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0235.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0052.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0014.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0228.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- ņemot vērā Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu 2005. gada 21. septembra deklarāciju, kurā noteikts, ka atzīšana no visu dalībvalstu puses ir nepieciešams pievienošanās procesa komponents, un to, ka Turcijai ir pilnībā jāīsteno Ankaras nolīguma papildu protokols, bez izņēmuma un diskriminācijas atceļot visus šķēršļus brīvai preču aprītei,
  - ņemot vērā to, ka saskaņā ar Eiropadomes 2006. gada decembra sanāksmes secinājumiem Turcijas pievienošanās ES ir atkarīga no pilnīgas atbilstības Kopenhāgenas kritērijiem un ES integrācijas kapacitātes,
  - ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvencijas (ECTK) 46. pantu, kurā noteikts, ka līgumslēdzējas puses apņemas ievērot galīgos Eiropas Cilvēktiesību tiesas (ECT) spriedumus ikvienā lietā, kurā tās ir puses,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
  - ņemot vērā krīzi Sīrijā, centienus panākt pamieru un mierpilnu izlīgumu, kā arī Turcijas pienākumus uzlabot stabilitāti un veicināt labas kaimiņattiecības, aktīvi cenšoties izskatīt neatrisinātos divpusējos jautājumus, strīdus un konfliktus ar tās kaimiņvalstīm par sauszemes un jūras robežām un par gaisa telpu saskaņā ar ANO Statūtiem un ES pamatā esošajām vērtībām un principiem,
  - ņemot vērā to, ka tiesiskuma ievērošana, tostarp jo īpaši varas dalījums, demokrātija, vārda brīvība, cilvēktiesības, minoritāšu tiesības un reliģijas brīvība, ir sarunu procesa pamatā,
  - ņemot vērā apstiprināto summu EUR 3 miljardu apmērā bēgļu krīzes pārvaldīšanai Turcijā, no kuras EUR 1 miljards ir no ES budžeta un pārējais no dalībvalstīm,
  - ņemot vērā darbu, ko veikusi *Kati Piri*, Eiropas Parlamenta Ārlietu komitejas pastāvīgā referente Turcijas jautājumos,
  - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā 2005. gada 3. oktobrī tika sāktas pievienošanās sarunas ar Turciju un tā kā šo sarunu sākšana bija sākuma punkts ilgam procesam, kura iznākumu nav iespējams iepriekš paredzēt un kura pamatā ir taisnīgi un stingri nosacījumi un apņemšanās īstenot reformas,
- B. tā kā ES arī turpmāk vajadzētu būt reformu veicinātājai Turcijā, ņemot vērā to, ka pievienošanās sarunas un paplašināšanās process stimulē pārmaiņas;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropadomes 2006. gada decembra sanāksmes secinājumiem būtu jānodrošina pilnīga atbilstība Kopenhāgenas kritērijiem un ES integrācijas kapacitātei; tā kā Turcija ir apņēmusies īstenot Kopenhāgenas kritērijus, piemērotas un efektīvas reformas un pakāpenisku atbilstības panākšanu ES *acquis*; tā kā šos centienus vajadzētu uzskatīt par Turcijas iespēju nostiprināt savas institūcijas un turpināt demokratizāciju un modernizāciju,
- D. tā kā sarunu procesā sevišķi svarīgs ir tiesiskums, tostarp jo īpaši varas dalīšana, vārda un plašsaziņas līdzekļu brīvība, cilvēktiesības un demokrātija, korupcijas un organizētās noziedzības apkarošana, labas kaimiņattiecības, reliģijas brīvība, pulcēšanās un miermīlīgas protestēšanas brīvība, minoritāšu tiesības, sieviešu tiesības, un neaizsargātu grupu, piemēram, romu, personu ar invaliditāti, un lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (LGBTI), diskriminācijas novēršana;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- E. tā kā attiecībā uz politiskajiem kritērijiem reformu temps ir kļuvis lēnāks un bija vērojams ievērojams solis atpakaļ attiecībā uz vārda brīvību un pulcēšanās brīvību;
- F. tā kā Turcijā joprojām ir viens no augstākajiem apcietināto žurnālistu rādītājiem pasaulē;
- G. tā kā saskaņā ar “Freedom House” izveidoto preses un plašsaziņas līdzekļu brīvības reitingu Turcijā šobrīd nav preses brīvības un interneta brīvība ir ierobežota;
- H. tā kā gan iekšējās, gan ārējās drošības stāvoklis Turcijā strauji pasliktinās;
- I. tā kā Turcija ir saskārusies ar daudziem teroristu uzbrukumiem, kuri piedēvējami tā dēvētajai organizācijai “Irākas un Levantes Islāma valsts” (ISIL)/ *Daesh*, — Dijarbakirā, Suručā, Stambulā un Ankarā, kuros 150 nevainīgi cilvēki zaudēja dzīvību;
- J. tā kā Krievijas īstenotās bombardēšanas Alepo un citās Sīrijas daļās dēļ liels papildu skaits bēgļu meklē aizsardzību Turcijā;
- K. tā kā ES un Turcija vienojās no jauna stiprināt pievienošanās procesu un intensīvi sadarboties migrācijas jomā;
- L. tā kā Turcijas iedzīvotāji līdz šim ir bijuši apbrīnojami viesmīlīgi pret to vidū dzīvojošo lielo skaitu bēgļu; tā kā Turcijā ir vislielākais bēgļu skaits pasaulē, pēc UNHCR datiem — 2,7 miljoni reģistrētu bēgļu no Sīrijas, Irākas un Afganistānas;
- M. tā kā Turcijas iestādes neatļāva no jauna atvērt grieķu pareizticīgo semināru Heibeljadas salā,

I. ES un Turcijas attiecību pašreizējā situācija

1. pauž bažas par to, ka saistībā ar demokrātijas un tiesiskuma ievērošanas mazināšanos kopējais reformu temps Turcijā pēdējos gados ir kļuvis ievērojami lēnāks un dažās svarīgākajās jomās, tādās kā tiesu iestāžu neatkarība, pulcēšanās un vārda brīvība, cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu, stāvoklis ir pasliktinājies un valsts attālinās no kandidātvalstīm izpildāmo Kopenhāgenas kritēriju izpildes;
2. uzsver, ka Turcija Eiropas Savienībai ir svarīgs stratēģiskais partneris un ka aktīvas un ticamas sarunas nodrošinātu piemērotu satvaru ES un Turcijas attiecību pilna potenciāla izmantošanai; pieņem zināšanai to, ka ES ir ar jaunu sparū atsākusi sarunu procesu un cer, ka sarunu sadaļu atvēršana ļaus panākt konkrētu progresu; šajā sakarā prasa konkrētu progresu un patiesu apņemšanos no Turcijas puses; atkārtoti savu aicinājumu Komisijai vēlreiz novērtēt to, kā ir īstenotas līdzšinējās sarunas un kā varētu uzlabot un pastiprināt ES un Turcijas attiecības un sadarbību; pauž atbalstu tam, lai par galvenajiem kopīgu interešu jautājumiem, piemēram, migrāciju, terorisma apkarošanu, enerģētiku, ekonomiku un tirdzniecību, notiktu strukturēts un atklāts augsta līmeņa politiskais dialogs un tas tiktu rīkots biežāk;
3. uzskata, ka Komisijas 2015. gada progresa ziņojuma sagatavošanas atlikšana uz vēlāku laiku — tikai pēc Turcijas parlamenta vēlēšanām 2015. gada novembrī, bija kļūdaina lēmums, jo tas radīja iespaidu, ka ES ir gatava klusēt par pamattiesību pārkāpumiem apmaiņā pret Turcijas valdības sadarbību bēgļu jautājumā; aicina Komisiju apņemties publicēt ikgadējus progresa ziņojumus saskaņā ar konkrētu un noteiktu grafiku; aicina Eiropas Komisiju un Padomi neignorēt norises Turcijas iekšienē un skaidri aizstāvēt Kopenhāgenas kritērijos noteikto tiesiskuma un pamattiesību ievērošanu Turcijā neatkarīgi no citām interesēm;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

4. atzīmē rezultātus, kas gūti 2015. gada 1. novembrī rīkotajās parlamenta vēlēšanās, un jaunas valdības veidošanu; atkārtoti aicinājumu samazināt vēlēšanu procentuālo barjeru, kas pašlaik ir 10 %, un prasa nodrošināt politisko partiju un vēlēšanu kampaņu finansēšanas pārredzamību; atzinīgi vērtē pilsoniskās sabiedrības brīvprātīgo aktīvu līdzdalību vēlēšanās un vēlētāju lielo skaitu; tomēr nosoda plašsaziņas līdzekļu iebiedēšanu un vajāšanu un opozīcijas partiju diskrimināciju saistībā ar priekšvēlēšanu raidlaiku, vardarbības un iebiedēšanas gaisotni, kam jo īpaši raksturīgi uzbrukumi atsevišķiem kandidātiem un partiju birojiem, jo īpaši Tautas demokrātiskās partijas (*HDP*) birojam, kā arī intensīvo politisko polarizāciju; atzinīgi vērtē to, ka, pateicoties pēdējām divām vēlēšanām un neraugoties uz 10 % vēlēšanu procentuālo barjeru, Turcijas Lielā nacionālā asambleja ir kļuvusi iekļaujošāka Turcijas minoritāšu grupām;

5. prasa uzlabot muitas savienību un paplašināt tās darbības jomu, iekļaujot tajā jaunas nozares, tostarp lauksaimniecības produktus, pakalpojumus un publisko iepirkumu; ņem vērā, ka sarunas par to sāksies 2016. gada otrajā pusē; atgādina, ka muitas savienība savu potenciālu var pilnībā sasniegt tikai tad, kad Turcija pilnībā ievieš papildprotokolu attiecībā uz visām dalībvalstīm; uzskata, ka turpmākos ES tirdzniecības nolīgumos ar trešām pusēm, jo īpaši ES un ASV sarunās par transatlantisko tirdzniecības un ieguldījumu partnerību (TTIP), būtu jāņem vērā Turcijas intereses; aicina uzlabot personu brīvu pārvietošanos un veicināt kultūras pieredzes apmaiņu;

6. ar gandarījumu pieņem zināšanai, ka 2015. gadā pastiprinājās politiskais dialogs starp ES un Turciju ārpolitikas un drošības politikas jomā un uzlabojās Turcijas atbilstība ES deklarācijām un Padomes lēmumiem; pauž nožēlu par to, ka Turcija nenodrošināja atbilstību Padomes lēmumam, tostarp ierobežojošajiem pasākumiem, pēc Krievijas Federācijas īstenotās Krimas nelikumīgās pievienošanas un notikumiem Ukrainas austrumos;

7. atkārtoti norāda, ka Turcijai būtu vairāk jāsapņojo savas ārpolitika ar ES ārpolitiku atbilstīgi sarunu programmas noteikumiem; uzskata, ka ir būtiski palielināt informācijas apmaiņu ar Turciju par ārpolitikas jautājumiem un attiecīgās gadījumos uzaicināt Turcijas ārlietu ministru piedalīties Ārlietu padomes sanāksmēs; atgādina, ka Turcija kā svarīga tranzīvalsts ir stratēģiski nozīmīga ES energoapgādes drošībai; uzskata, ka ir ļoti svarīgi ātri attīstīt sadarbību enerģētikas jomā un paplašināt enerģijas tranzīta koridoru cauri Turcijai uz Eiropas Savienību;

8. atkārtoti norāda uz nepieciešamību nostiprināt labas kaimiņattiecības, kas ir sarunu programmas pamatdaļa un paplašināšanās procesa neatņemama daļa; šajā sakarā aicina Turciju vairāk censties atrisināt divpusējās domstarpības, tostarp nenokārtotās tiesiskās saistības un strīdus ar tās tuvākajām kaimiņvalstīm par zemes un jūras robežām, kā arī par gaisa telpu, saskaņā ar ANO Statūtiem un starptautisko tiesību normām, aicina Turcijas valdību parakstīt un ratificēt Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju; mudina Turcijas valdību izbeigt atkārtotos Grieķijas gaisa telpas un teritoriālo ūdeņu robežu pārkāpumus, kā arī Turcijas militāro gaisa kuģu regulāros lidojumus virs Grieķijas salām; pauž nožēlu par to, ka vēl nav atsaukti Turcijas Lielās nacionālās asamblejas pasludinātie *casus belli* draudi Grieķijai; mudina Turciju un Armēniju sākt normalizēt savas attiecības, bez priekšnosacījumiem nodibinot diplomātiskas attiecības, un aicina atvērt Turcijas un Armēnijas robežas, kas varētu uzlabot savstarpējās attiecības, jo īpaši saistībā ar pārrobežu sadarbību un ekonomisko integrāciju;

II. Tiesiskuma, demokrātijas, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana

9. uzskata, ka, pieturoties pie ES apņēmības ievērot tiesiskumu un pamattiesības, Turcijā steidzami vajadzīgas reformas tiesu iestāžu un pamattiesību jomā un tiesiskuma, brīvības un drošības jomā; neskarot dalībvalstu nostāju, aicina Eiropas Savienības Padomi, kad sarunu sākšanas kritēriji būs izpildīti, atvērt 23. sadaļu (tiesu iestādes un pamattiesības) un 24. sadaļu (tiesiskums, brīvība un drošība) un nodrošināt, ka Turcijas reformu procesa pamatā ir ES vērtības un standarti; aicina Turciju pilnīgi sadarboties ar Eiropas Padomi un Venēcijas komisiju saistībā ar tiesu iestāžu reformu;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

10. pauž nožēlu par to, ka pēdējos divos gados gan tiešsaistē, gan bezsaistē ievērojami ir pasliktinājušies situācija attiecībā uz vārda un domas brīvību Turcijā, kura organizācijas “Reportieri bez robežām” sastādītajā jaunākajā pasaules preses brīvības sarakstā ir ierindota 149. vietā no 180 valstīm; atgādina, ka saskaņā ar Turcijas iestāžu datiem Turcija ir vadošā valsts ieslodzīto žurnālistu skaita ziņā; atgādina, ka uzskatu un vārda brīvība un plašsaziņas līdzekļu neatkarība ir ES pamatvērtības; atzinīgi vērtē Konstitucionālās tiesas nolikumu par to, ka ir tikušas pārkāptas *Can Dündar* un *Erdem Gül* tiesības; atgādina, ka minētās personas joprojām ir iesaistītas tiesas procesā un ka prokurori pieprasa piespriest vairākus mūža ieslodzījumus, pauž bažas par lēmumu neļaut sabiedrības pārstāvjiem piedalīties visā lietas izskatīšanas procesā un prasa veikt rūpīgu un objektīvu izmeklēšanu par žurnālistu apgalvojumiem par ieroču ieviešanu Sīrijā; nosoda Turcijas prezidenta nesenos izteikumus par Konstitucionālo tiesu; prasa nekavējoties atbrīvot visus cietumā ieslodzītos žurnālistus un mudina Eiropas diplomātus turpināt cieši uzraudzīt visas krimināllietas, kas ierosinātas pret žurnālistiem; pauž nožēlu par vadošu valdības ierēdņu personīgajiem uzbrukumiem žurnālistiem un oponentiem, kā arī par Turcijas valsts vadītāju īstenoto pārvaldību, kas kļūst aizvien autoritārāka; mudina Turciju vērsties pret jebkāda veida žurnālistu iebiedēšanu, jo īpaši izmeklējot visus fizisko uzbrukumu gadījumus un žurnālistiem izteiktos draudus, kā arī aktīvi novēršot uzbrukumus plašsaziņas līdzekļiem un mazinot politiskās atmosfēras spriedzi, kas rada vidi, kura ierobežo vārda brīvību plašsaziņas līdzekļos un internetā;

11. pieņem zināšanai organizācijas “*Transparency International*” 2016. gada 27. janvārī publicēto 2015. gada korupcijas uztveres indeksu, kas parāda korupcijas līmeņa paaugstināšanos Turcijā pēdējā gada laikā, Turcijai ierindojoties 66. vietā; uzsver, ka Turcijas valdībai ir skaidri un konsekvēnti jānorāda, ka tā patiešām vēlas apkarot korupciju visos pilnvaru līmeņos;

12. atgādina, ka cīņai pret korupciju vajadzētu būt vienai no Turcijas prioritātēm; tādēļ aicina Turciju atjaunināt pretkorupcijas stratēģiju un rīcības plānu, lai izveidotu neatkarīgu pretkorupcijas struktūru un uzkrātu ticamus reģistrētus datus par izmeklēšanām, apsūdzībām un spriedumiem, tostarp augsta līmeņa lietās;

13. aicina atjaunot *Koza İpek Holding* un *Feza* plašsaziņas līdzekļu neatkarību un pārtraukt visu valdības pārstāvju dalību to valdēs, atjaunot darbā tos daudzus darbiniekus, kuri izteica savu neapmierinātību par valdības pārņemšanu, un atcelt pret viņiem celtās terorisma apsūdzības;

14. nosoda vairāku Turcijas laikrakstu vardarbīgo un pretlikumīgo pārņemšanu, tostarp arī nesen notikušo izdevuma “*Zaman*” pārņemšanu, un pauž bažas par “*Digiturk*” lēmumu pārstāt pārraidīt televīzijas kanālus, jo tā pamatā, iespējams, cita starpā ir politiski motīvi; aicina Turcijas valdību izbeigt politisko un ekonomisko spiedienu uz neatkarīgajiem plašsaziņas līdzekļiem; stingri nosoda mutiskos un fiziskos uzbrukumus un arvien pieaugošu neslavas celšanas un pretterorisma tiesību aktu izmantošanu pret žurnālistiem; norāda uz satura aizliegumu attiecībā uz tiešsaistes un parastā formāta ziņošanu, kā arī tīmekļa vietņu, jo īpaši sociālo tīklu, bloķēšanu, kas ir novedis pie žurnālistu pašcenzūras, jo viņi baidās, ka kritika pret iestādēm nozīmēs turpmākas represijas; ir ļoti nobažījies par desmitiem tūkstošu tīmekļa vietņu bloķēšanu, 2015. gada martā pieņemtajiem Interneta plašsaziņas līdzekļu regulējuma likuma grozījumiem, un Telekomunikāciju direktorāta (*TIB*) pilnvarām, kas tam ļauj četru stundu laikā dažādu neskaidru iemeslu dēļ bloķēt tīmekļa vietnes; pauž bažas par to, ka Turcijas satelītpakalpojumu sniedzējs “*Turksat*” piektdien, 2016. gada 26. februārī, apturēja *IMC TV* pārraides pēc Ankaras prokurora pieprasījuma, kurš izmeklē, vai kanāls ir atbalstījis “teroristu” grupējumu; pauž bažas par ārkārtīgi augstajiem nodokļu sodiem, kas piemēroti plašsaziņas līdzekļu organizācijām; aicina pārskatīt tiesību aktus par internetu, lai atbalstītu vidi, kas veicina vārda brīvību internetā, un privātuma un privāto tiesību aizsardzību; nosoda Turcijas valdības amatpersonu mēģinājumus iebiedēt un dažos gadījumos deportēt vairākus starptautiskos žurnālistus; prasa veikt neatkarīgu izmeklēšanu par žurnālistu *Naji Jerf*, *Ibrahim Abdel Qader* un *Fares Hammadī*, kuri veidoja blogu par Sīriju, proti “*Raqqa is Being Slaughtered Silently*” (“Raka tiek klusībā nokauta”) noslepkavošanu Turcijā; turklāt pauž nožēlu par izmeklēšanu, arestiem, sodiem, kas saistīti ar brīvības atņemšanu, un naudassodiem par, kā apgalvots, valsts vadītāja apvainošanu, kuri pamatojas uz kriminālkodeksa 299. pantu; aicina Turcijas valdību prioritārā un steidzamības kārtā risināt šos jautājumus, lai saskaņā ar starptautiskajiem standartiem garantētu plurālismu; uzskata, ka atvērtas publiskas debātes ir veselīgas demokrātijas pamatelementi;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

15. aicina Turcijas valdību pieņemt atbilstīgu datu aizsardzības likumu un izveidot neatkarīgu datu aizsardzības iestādi saskaņā ar Eiropas standartiem, radot vajadzīgos nosacījumus efektīvai un lietderīgai starptautiskai policijas un tiesu iestāžu sadarbībai un informācijas kopīgošanai un vienlaikus veicinot atbilstību vīzu režīma liberalizācijas kritērijiem; aicina Turcijas iestādes skaidri noteikt likuma darbības jomas izņēmumus, jo īpaši attiecībā uz veselības datu apstrādi, un ieviest atlases procedūru, kas nodrošina datu aizsardzības iestādes locekļu neatkarību;

16. atkārtoti pauž bažas par pretterorisma likumu, jo īpaši par to, cik plaši un pārmērīgi nenoteikti tajā definēts terorisma, organizētās noziedzības un propagandas jēdziens, kas faktiski neļauj noteikt šādu pārkāpumu precīzu raksturu; uzstāj, ka krimināltiesību un pretterorisma tiesību aktiem ir jābūt saskaņā ar ECT judikatūru, kas Turcijai būtu pilnīgi jāņem vērā un jāīsteno; aicina Turciju radīt politisko un tiesisko vidi, kas arī praksē ļauj tiesu varai neatkarīgi un objektīvi veikt savus pienākumus, lai tā nekļūtu par represiju instrumentu iekšējo domstarpību risināšanai; aicina Turciju īstenot visus Eiropas tiesu spriedumus; pauž bažas par daudzajiem gadījumiem, kad tiesnešus un prokurorus ieceļ citā amatā, pārceļ bez paša piekrišanas un atbrīvo no darba, kas iedragā tiesu sistēmas neatkarību, objektivitāti un efektivitāti, kā arī taisnīga procesa un pilnvaru nodalīšanas principu ievērošanu; prasa steidzami atjaunot pilnvaru nodalīšanu un īstenot jēgpilnus pasākumus, lai nodrošinātu tiesu iestāžu pilnīgu neatkarību; pauž nožēlu par tiesas spriešanas procesa izkropļošanu par labu konkrētiem politiķiem, kas kļuva par bieži sastopamu praksi Turcijā pēc 2013. gada korupcijas skandāla; uzsver, ka ir jāierobežo izpildvaras nozīme un ietekme Tiesnešu un prokuroru augstajā padomē un ka ir vajadzīgas pietiekamas garantijas pret tiesnešu pārcelšanu bez paša piekrišanas;

17. atgādina, ka Turcijas ekonomikas ārkārtīgā izaugsme pēdējās desmitgades laikā ir vedusi pie līdz šim nepieredzēta strauja uzplaukuma mājokļu un infrastruktūras jomā, kas daudzus gadījumos noticis uz vides un dabas aizsardzības apsvērumu rēķina; pauž īpašas bažas par dažāda veida lielajiem projektiem šajā valstī un aicina valdību nekavējoties izmantot vides un sociālās ietekmes novērtējumus, kā arī projektu izstrādē pienācīgi iesaistīt vietējos iedzīvotājus, lai pēc iespējas izvairītos no urbanizācijas, telpas patēriņa un vides degradācijas negatīvas ilgtermiņa ietekmes;

18. uzskata, ka konstitūcijas reformu procesam būtu jāsekmē plurālistiskas, iekļaujošas un tolerantas sabiedrības izveide; uzsver, ka jaunas konstitūcijas pamatā vajadzētu būt plaša politiskā spektra un visas sabiedrības vienprātībai un pilnīgai minoritāšu tiesību ievērošanai neatkarīgi no viņu kultūras vai reliģiskās piederības, tādējādi nodrošinot stabilu pamatu pamattiesību un tiesiskuma ievērošanai; mudina Turciju pilnībā ievērot tiesiskumu un pamattiesības un brīvības, jo īpaši reliģisko un etnisko minoritāšu brīvību; uzsver nepieciešamību pieņemt visaptverošus diskriminācijas apkarošanas tiesību aktus, tostarp aizliegt diskrimināciju un naidīgus izteikumus uz etniskās piederības, reliģijas, seksuālās orientācijas, dzimuma un dzimumidentitātes pamata, un šādas diskriminācijas aizliegumu iekļaut arī jaunā konstitūcijā; uzsver, ka tam nevajadzētu liegt Turcijai iespēju piešķirt īpašas tiesības pilsoņiem, pamatojoties uz viņu etniskās izcelsmes, reliģijas vai valodas, lai viņi varētu saglabāt savu identitāti; šajā sakarā norāda, ka nepieciešama turpmāka rīcība, lai risinātu problēmas, ar ko saskaras grieķu minoritātes pārstāvji, jo īpaši attiecībā uz izglītību un īpašumtiesībām; mudina Turcijas iestādes īstenot tiesvedības pasākumus pret personām un struktūrām, kas atbildīgas par jebkāda veida naida noziegumu, tostarp antisemitisma, izdarīšanu, kā norādīts valdības 2013. gada "Demokratizācijas kopumā"; nosoda Turcijas valdības pasīvo attieksmi pret nopietnajiem draudiem pret kristiešiem un to mācītājiem sociālajos plašsaziņas līdzekļos; gaida, ka Turcijas valdības attieksme pret Turcijas pilsoņiem nebūs atkarīga no pilsoņu reliģiskās pārliecības; ņemot vērā to, ka Turcijā ir lielākā romu minoritātes kopiena pasaulē, aicina Turcijas iestādes īstenot konkrētus un efektīvus pasākumus, lai romiem panāktu *de facto* vienlīdzīgas tiesības Turcijas sabiedrībā un uzlabot romu situāciju, īpašu uzmanību veltot romu bērnu situācijai un romu sieviešu integrācijai;

19. aicina Turciju turpināt cieši sadarboties ar Komisiju saistībā ar izstrādē esošiem jaunajiem tiesību aktiem un attiecībā uz spēkā esošo tiesību aktu īstenošanu, lai nodrošinātu atbilstību ES *acquis*;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

20. uzsver, ka saskaņā ar Eiropas vērtībām ir pilnīgi jāievēro tiesības uz atšķirīgu dzīvesveidu, laicīgu vai ticībā pamatotu, kā arī to, ka ir jāsauglabā valsts un reliģijas nošķiršana;

21. uzsver, ka ir svarīgi turpināt reformu procesu domas, apziņas un reliģijas brīvības jomā, ļaujot reliģiskajām kopienām iegūt juridiskas personas statusu, likvidējot visus aizliegumus attiecībā uz garīdznieku izglītošanu, iecelšanu amatā un pēctecību, ievērojot attiecīgos Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmumus un Venēcijas komisijas ieteikumus un likvidējot jebkādu diskrimināciju vai šķēršļus saistībā ar reliģiju; aicina Turciju ņemt vērā Ekumēniskā patriarhāta specifisko raksturu un nozīmi un atzīt tā juridisko statusu; atkārtoti norāda nepieciešamību ļaut atkalatvērt Halki semināru un novērst visus šķēršļus tā pienācīgai darbībai, kā arī ļaut publiski izmantot garīdznieka titulu "ekumeniskais patriarhs";

22. aicina Turcijas valdību apturēt tās plānus būvēt Akuju kodolspēkstaciju; norāda, ka objektam paredzēts atrasties reģionā, kur bieži notiek spēcīgas zemestrīces, un tāpēc tas apdraudētu ne tikai Turciju, bet arī visu Vidusjūras reģionu; līdz ar to pieprasa Turcijas valdībai pievienoties Espo konvencijai, kas pusēm uzliek saistības citai citu informēt un apspriesties par plānotiem lieliem projektiem, kuriem, ļoti iespējams, varētu būt ievērojama nelabvēlīga pārrobežu ietekme uz vidi; aicina Turcijas valdību iesaistīt kaimiņvalstu, piemēram, Grieķijas un Kipras, valdību turpmākā Akuju projekta darbībā vai vismaz apspriesties ar tām;

23. pauž bažas par to, ka pret sievietēm vērstas vardarbības līmenis ir augsts un ka valsts tiesību aktos paredzētā aizsardzība, kas novērstu vardarbību pret sievietēm, netiek pietiekami īstenota; turklāt uzstāj, lai iestādes efektīvi piemērotu spēkā esošos tiesību aktus par vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē, kas ir plaši izplatīta problēma gan laukos, gan pilsētās, risinātu jautājumu par to, ka vardarbība dzimuma dēļ netiek pietiekami bieži paziņota, sniegtu atbalsta pakalpojumus un patvērumu no šādas vardarbības cietušajiem un piemērotu vainīgajiem sankcijas, vairotu sociālo informētību un cīnītos pret to, ka sabiedrībā vardarbību dzimuma dēļ uzskata par pieņemamu; stingri iesaka valdībai sekmēt dzimumu līdztiesību politiskajā, ekonomiskajā, sociālajā, kultūras, pilsonisko tiesību un visās citās jomās;

24. aicina Turciju veltīt nopietnus centienus LGBTI kopienas tiesību aizsardzībai; pauž nopietnas bažas par LGBTI personu aizsardzības pret vardarbību trūkumu; šajā sakarā uzsver savu vilšanos par to, ka aizsardzība pret naida noziegumiem uz seksuālās orientācijas un dzimumidentitātes pamata nav ietverta Naida noziegumu likumprojektā; pauž nožēlu par to, ka naida noziegumi pret LGBTI personām bieži paliek nesodīti vai arī likumpārkāpēja sods tiek samazināts tāpēc, ka cietušais it kā esot "netaisni provocējis";

III. Kurdu miera process un situācija Turcijas dienvidaustrumos

25. pauž dziļas bažas par situācijas pasliktināšanos Turcijas dienvidaustrumos; atgādina par Turcijas valdības atbildību par visu tās teritorijā dzīvojošo iedzīvotāju aizsardzību, neatkarīgi no to izcelsmes, kultūras un reliģijas; atzīst, ka Turcijai ir likumīgas tiesības cīnīties pret terorismu, ievērojot starptautiskās tiesību normas; tomēr uzsver, ka drošības pasākumi ir jāveic, ievērojot tiesiskumu un cilvēktiesības; uzsver, ka visām drošības spēku operācijām jābūt proporcionālām un tās nedrīkst būt kolektīva sodīšana; nosoda īpašo drošības dienestu pārkāpumus un aicina saukt vainīgos pie atbildības; aicina nodrošināt humanitāro tiesību ievērošanu, lai visi ievainotie varētu saņemt aprūpi, uz ko viņiem ir tiesības;

26. nosoda un neuzskata par attaisnojamu vardarbību, pie kuras atkārtoti ķērusies PKK, kura ir iekļauta ES sastādītajā teroristu organizāciju sarakstā; uzsver, ka kurdu jautājumu nevar atrisināt vardarbīgā ceļā un mudina Turcijas valdību uzņemties atbildību par sarunu atsākšanu, lai panāktu visaptverošu ilgtspējīgu un kurdu jautājuma atrisinājumu; aicina PKK nolikt ieročus, atteikties no terorisma taktikas un savu prasību paušanai izmantot likumīgus līdzekļus; stingri nosoda uzbrukumus drošības spēkiem un civiliedzīvotājiem; šajā saistībā pauž nopietnas bažas par to, ka YPG-H kaujinieki ceļ barikādes un rok tranšejas; tomēr uzstāj, ka miermīlīgi protesti ir jāatļauj;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

27. aicina Turcijas varas iestādes nekavējoties atcelt komandantstundas, kuru noteikšanas apstākļi pārkāpj Turcijas konstitūciju; pauž īpaši nopietnu satraukumu par situāciju Džizrē un Dijarbakiras pilsētas Suras rajonā, un pauž nosodījumu par civiliedzīvotāju nogalināšanu, ievainošanu un atstāšanu bez ūdens, pārtikas un medicīniskās aprūpes; aicina Turciju atļaut Starptautiskā Sarkanā Pusmēness kustību atvieglot civiliedzīvotāju stāvokļa krīzi Džizrē un Dijarbakirā; mudina valdību ļaut ievainotos nogādāt slimnīcā, izpildot ECT pagaidu pasākumus, un garantēt drošus maršrūtus, pa kuriem civiliedzīvotājiem atstāt pilsētas, kurās noteikta komandantstunda; pauž dziļas bažas par to, ka pieaug bojā gājušo un ievainoto civiliedzīvotāju skaits, un šis fakts ir rūpīgi jāizmeklē, kā arī to, ka aptuveni 400 000 cilvēku ir tikuši pārvietoti iekšzemē; uzsver, ka, ievērojot cilvēka cieņu, ir jāļauj ģimenēm no ielām aiznest bojāgājušo mirstīgās atliekas un viņus apbedīt; uzsver, ka Turcijas valdība ir atbildīga par to, lai tiktu nodrošinātas cilvēktiesības, garantēta drošība un piekļuve precēm un pakalpojumiem visiem civiliedzīvotājiem kaujās cietušajās Turcijas daļās, ko pārsvarā apdzīvo kurdi; aicina Turcijas valdību izveidot oficiālu mehānismu ārkārtas palīdzībai un kompensācijai tiem, kuriem nācās bēgot pamest savas mājas, kuri kļuva par bezdarbniekiem un zaudēja iztiku; pauž nožēlu par vēsturiskā mantojuma iznīcināšanu;

28. ar bažām ņem vērā pilsētu pārveidošanas un pārvietošanas projektus konfliktu skartajās teritorijās, kurus nesen atklājusi Turcijas valdība, un pauž nožēlu par lēmumu visā Dijarbakiras rajonā Sur atsavināt īpašumus, tostarp pašvaldībai un arī baznīcai piederošus īpašumus, kas būtu reliģisko minoritāšu tiesību pārkāpums; aicina Turcijas valdību ievērot reģiona kultūras atšķirīgumu un atturēties no turpmāku pilnvaru piešķiršanas reģiona centralizētajai pašvaldības struktūrai; prasa pārskatīt lēmumu par atsavināšanu un rekonstrukcijas plānus, iesaistoties dialogā un sadarbībā ar rajona un pilsētas pašvaldībām un ievērojot iedzīvotāju un īpašnieku tiesības;

29. pauž neizpratni par darbībām, ko veikuši īpašo operāciju policijas spēki, kurus dēvē par “*Esedullah* komandām” un kuri, kā izrādās, varētu būt atbildīgi par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, arī civiliedzīvotāju apzinātu nogalināšanu Turcijas dienvidaustrumos; pieprasa Turcijas iestādēm veikt vispusīgu “*Esedullah* komandu” darbību izmeklēšanu un nodrošināt, lai personas, kas vainīgas cilvēktiesību pārkāpumos, tiktu sauktas pie pilnas atbildības un sodītas;

30. prasa nekavējoties panākt pamieru un atsākt miera procesu, lai panāktu kurdu jautājuma risinājumu sarunu ceļā; uzsver, ka prioritāte ir panākt progresu ceļā uz demokratizāciju un samierināšanu; šajā saistībā prasa Turcijas Lielajā nacionālajā asamblejā izveidot īpašu komiteju kurdu jautājuma atrisināšanai, kurai būtu jāveicina ilgstoša miera panākšana, no jauna radot taisnīguma sajūtu un dziedējot pret politiskiem pārkāpumiem jutīgās traumas; mudina ES nekavējoties uzņemties aktīvu lomu miera procesā; uzsver, cik svarīgi ir piešķirt prioritāti tam, lai palielinātu kurdu izcelsmes cilvēku sociālās, kultūras un politiskās tiesības un nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret viņiem; atkārtoti aicina Turciju kā Eiropas Padomes dalībvalsti atcelt atrunas, attiecībā uz Eiropas Vietējo pašvaldību hartu, lai nodrošinātu hartas pilnīgu ieviešanu visos tās aspektos;

31. pauž stingru nosodījumu par iebiedēšanu un kriminālvajāšanu, kas vērsta pret vairāk nekā 1 000 akadēmisko aprindu pārstāvjiem, kuri parakstīja lūgumrakstu, aicinot nodrošināt mieru; nosoda to, ka gandrīz 50 no viņiem ir tikuši atlaisti no darba vai atstādināti no pienākumu pildīšanas un ka vēl citi četri lūgumraksta parakstītāji ir tikuši ieslodzīti; uzsver, ka ir jāsauc pie atbildības personas, kas vainojamas advokāta *Tahir Elçi* — kurš savu dzīvi veltīja mieram un cilvēktiesībām — nogalināšanā; pauž nopietnas bažas par tiesas izmeklēšanām, kas vērstas galvenokārt pret HDP locekļiem, kā arī par vietējo mēru, tostarp 25 mēra vietnieku, apcietināšanu un atbrīvošanu no amata, kā arī draudiem, kas izteikti daudziem kurdu politiķiem;

32. nosoda teroristu uzbrukumus Dijarbakirā, Suručā, Ankarā un Stambulā, kuri piedēvējami organizācijai *ISIL/Daesh*; pauž solidaritāti ar upuriem un viņu ģimenēm un Turcijas iedzīvotājiem, kas atrodas pirmajās rindās cīņā pret ekstrēmismu; tikpat stingri nosoda bumbu sprādzienus Ankarā 2016. gada 17. februārī, par kuriem uzņēmās atbildību kaujinieku grupējums *TAK* (Kurdistānas Brīvības piekūni), kā arī 2016. gada 13. martā Ankarā sarīkoto uzbrukumu, un izsaka līdzjūtību upuru ģimenēm un sērojošajiem; uzsver, cik svarīgi ir veikt rūpīgu izmeklēšanu par šiem uzbrukumiem, lai sauktu vainīgos pie atbildības; uzskata, ka efektīvai terorisma apkarošanai izšķirīgi svarīga ir ciešāka sadarbība starp Eiropu un Turcijas tiesībsardzības iestādēm;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

33. atzinīgi vērtē Turcijas dalību globālajā koalīcijā pret *Da'esh* un tās bāzu atvēršanu ASV un koalīcijas spēkiem; mudina Turciju rīkoties, ievērojot nepieciešamo atturību, un pilnībā sadarboties ar tās rietumu sabiedrotajiem;

34. mudina Turciju turpināt pastiprināt pasākumus, kuru mērķis ir neļaut ārvalstu kaujiniekiem, finansējumam un aprīkojumam caur Turcijas teritoriju sasniegt *ISIL/Daesh* un citus ekstrēmistu grupējumus; pauž bažas par iespēju, ka Turcijas iestādes nav veikušas visus iespējamus pasākumus, lai apturētu un novērstu *ISIL/Daesh* darbības, jo īpaši, lai cīnītos pret nelegālu naftas pārvadāšanu pāri tās robežām; prasa ES palielināt savas pilnvaras apmainīties ar informāciju un cieši sadarboties ar Turcijas iestādēm šajā jautājumā, lai sniegtu papildu atbalstu kontrabandas tīklu apkarošanai; norāda uz trūkumiem ārvalstu kaujinieku apcietināšanā un robežu kontrolē ar Irāku un Sīriju;

35. atzinīgi vērtē Turcijas atbalstu un ieguldījumu nolīgumā, kas noslēgts starp lielvalstīm, lai izbeigtu karadarbību Sīrijā un sniegtu humanitāro palīdzību tiem, kam tā nepieciešama; uzteic to kā svarīgu soli ceļā uz Sīrijas krīzes atrisināšanu; norāda, ka karadarbības izbeigšanai būtu jāattiecas uz visām konfliktā iesaistītajām pusēm, izņemot grupas, ko ANO Drošības padome ir iekļāvusi teroristu organizāciju sarakstā; aicina visas puses pilnā mērā ātri īstenot šo apņemšanos; atgādina savu pārliecību par to, ka Sīrijas krīzi nevar atrisināt militārā ceļā, un uzstāj, ka ir jārod politisks risinājums nosoda Turcijas militāro intervenci pret kurdu spēkiem Sīrijas ziemeļos, kas nelabvēlīgi ietekmē cīņu pret *ISIL/Daesh* un pakļauj riskam centienus panākt mieru un atjaunot drošību;

IV. ES un Turcijas sadarbība bēgļu/migrācijas krīzes jomā

36. atbalsta ES un Turcijas politiskā dialoga atjaunošanu ģeopolitisko problēmu, jo īpaši bēgļu un migrantu krīzes, risināšanā; atzīst Turcijas lielo humanitāro ieguldījumu lielākā bēgļu skaita pasaulē uzņemšanā; mudina ES un Turciju apvienot spēkus, uzlabojot bēgļu nometņu pamatsituāciju, nodrošinot pienācīgus dzīves apstākļus un veicinot Apvienoto Nāciju Organizācijas Bēgļu aģentūras (*UNHCR*) darbu, lai novērstu milzīgā skaita migrantu izbraukšanu; mudina ES turpināt sadarbību ar Turcijas valdības amatpersonām, lai nodrošinātu migrantu pareizu dokumentāciju; atgādina, ka Turcija ir viena no galvenajām tranzītvārtstīmiem migrantiem un bēgļiem, kuri dodas uz ES ne tikai no Sīrijas, bet arī no daudzām citām valstīm; uzsver, cik svarīgi ir sadarboties ar Turciju, lai pārvaldītu bēgļu krīzi un novērstu cilvēku bojāeju jūrā; atzinīgi vērtē NATO pārraudzības misiju Egejas jūrā;

37. atzinīgi vērtē to, ka 2015. gada 29. novembrī ir uzsākts ES un Turcijas kopējais rīcības plāns par bēgļu un migrantu pārvaldību, kas ir uz kopēju atbildību un abpusēju apņemšanos un mērķu sasniegšanu pamatotas visaptverošas sadarbības programmas daļa, un uzsver vajadzību to nekavējoties īstenot; uzsver, ka ES un Turcijas sadarbību migrācijas jautājumos nevajadzētu saistīt ar sarunu procesa kalendāru, saturu un nosacījumiem; uzskata, ka bēgļu krīzes nodošana Turcijai nav uzticams šīs problēmas ilgtermiņa risinājums; aicina ES dalībvalstis izrādīt solidaritāti, palielinot to valstu skaitu, kuras uzņems bēgļus pārmitināšanai dalīta sloga un dalītas atbildības garā;

38. uzsver, ka 3 miljardus euro lielo Bēgļu atbalsta mehānismu Turcijai un tā papildu finansējumu ir pienācīgi jāizmanto, lai ātri sniegtu tiešu atbalstu bēgļiem un to uzņēmējām kopienām, īstenojot projektus ar mērķi apmierināt tūlītējās vajadzības pēc pārtikas, veselības aprūpes, sanitārijas un izglītības; prasa lēmumu pieņemšanas procesā pilnībā iesaistīt Parlamentu, kas ir viens no likumdevējiem un budžeta lēmējīestāde; mudina ātrāk izmaksāt apsoltos līdzekļus; aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis sadarbībā ar Turciju nodrošināt, ka ir ieviests mehānisms, lai pārliecinātos, ka līdzekļus pareizi izmanto šim mērķim, ka šis mehānisms tiks rūpīgi uzraudzīts un ka Komisija regulāri informēs Eiropas Parlamentu par līdzekļu izmantošanu; uzsver, ka īpašu uzmanību nepieciešamas pievērst neaizsargātām grupām, piemēram, sievietēm un bērniem, jo īpaši bāreņiem, kā arī reliģiskajām minoritātēm, tādām kā kristieši un jezīdi; uzsver, ka steidzami ir jārisina ar dzimumu saistītā vardarbība un sievietes un meiteņu ļaunprātīgā izmantošana migrācijas ceļos, kas šķērso Turciju;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

39. atzinīgi vērtē Turcijas valdības neseno lēmumu atvērt savu darba tirgu Sīrijas bēgļiem; mudina steidzami rīkoties, lai nodrošinātu, ka visi 700 000 sīriešu bērnu saņem izglītību; uzteic Turcijas valdību par Sīrijas bēgļu nodrošināšanu ar bezmaksas veselības aprūpes pakalpojumiem un izglītības iespējām; pauž nožēlu, ka ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroja aicinājums palielināt finansējumu nav ticis apmierināts un ka Pasaules Pārtikas programmai samazināto līdzekļu dēļ nācās samazināt ēdināšanai atvēlētos līdzekļus līdz 80 %; uzteic Turciju par to, ka tā vienpusēji aizpildīja šo finansiālo plaisu, un aicina dalībvalstis un ES palielināt finansējumu ANO aģentūrām un to partnerēm NVO Turcijā;

40. augstu vērtē to, ka Turcija līdz šim ir saglabājusi atvērtu robežu politiku bēgļiem no Sīrijas; uzteic jaunu noteikumu ieviešanu Turcijas vīzu režīmā, kā rezultātā jau ir panākts krass robežu nelegālās šķērsošanas samazinājums; tomēr uzsver, ka trešām valstīm, no kurām nāk liels skaits nelikumīgo migrantu, ir jāpiemēro daudz stingrāka, ES vīzu politikai atbilstoša vīzu politika, lai mazinātu tādu migrantu pieplūdumu Eiropā caur Turciju, kuriem nav nepieciešama starptautiskā aizsardzība; uzsver, ka Turcijai ir nepieciešams visa veida atbalsts, lai stiprinātu tās robežu drošību un pastiprinātu cīņu pret cilvēku kontrabandistiem; aicina Turciju izrādīt pilnīgu neiecietību un veikt iedarbīgus pasākumus, lai apturētu cilvēku kontrabandu un bēgļu plūsmu uz Grieķijas salām, kā rezultātā tiek radītas nopietnas humanitāras, politiski sociālas un drošības problēmas ES. prasa panākt ciešāku sadarbību starp Turciju, Bulgāriju un Grieķiju meklēšanas un glābšanas operāciju Egejas jūrā jomā un aicina *Frontex* sniegt atbalstu Turcijas krasta apsardzei un veicināt divpusējo apmaiņu ar informāciju; atzīst, ka pasākumi pret noziedzīgo kontrabandu var būt iedarbīgi tikai tad, ja vienlaikus tiek izveidoti droši un likumīgi ceļi, kā bēgļi un patvēruma meklētāji var nonākt Eiropas Savienībā;

41. uzsver, ka migrācijas uz ES ierobežošanai nevajadzētu novest pie bēgļu patvēruma noraidījuma vai nelikumīgas turēšanas apcietinājumā; aicina Komisiju saistībā ar ES un Turcijas kopīgo rīcības plānu izmeklēt organizācijas "Amnesty International" 2016. gada 1. aprīļa ziņojumā iekļautos apgalvojumus par to, ka Turcija veic sīriešu bēgļu piespiedu atgriešanu; uzstāj, ka visām piespiedu atgriešanas procedūrām no Grieķijas uz Turciju ir pilnībā jāatbilst starptautiskajiem un ES tiesību aktiem, kas saistīti ar patvērumu, starptautisko aizsardzību un pamattiesību un procesuālo garantiju īstenošanu; šajā sakarībā aicina Komisiju cieši uzraudzīt, kā Turcijas iestādes īsteno vienošanos un vai Turcijā atpakaļ atgriezto personu gadījumā tiek ievērots neizraidīšanas princips; atkārtoti aicina Turcijas valdību atcelt ģeogrāfisko atrunu attiecībā uz 1951. gada Ženēvas Konvenciju; uzsver, ka ir būtiski svarīgi izveidot drošus un likumīgus ceļus bēgļiem, un mudina dalībvalstis ievērojami palielināt savus pārmitināšanas pasākumus; uzskata, ka ir absolūti nepieciešams rast politisku risinājumu Sīrijas krīzei; mudina Turciju ievērojami palielināt savus centienus rast politisku risinājumu, proti, atteikties no savām iebildēm pret kurdu līdzdalību miera sarunās Ženēvā;

42. atzinīgi vērtē to, ka Turcijas iestādes un ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos birojs Turcijā ir saskaņojuši savas bēgļu reģistrācijas datubāzes vienā reģistrācijas sistēmā; uzskata, ka steidzami ir jāmeklē tehniski veidi, kā padarīt šo datubāzi sadarbspējīgu un saderīgu ar Eiropas patvēruma meklētāju reģistrācijas datubāzi *Eurodac*; uzsver, ka svarīgi ir arī anulēt bēgļu reģistrāciju Turcijas datubāzē, kad tie no Turcijas dodas uz Eiropu;

43. uzsver, ka Eiropas Savienībai atpakaļuzņemšanas nolīguma īstenošanai attiecībā uz visām dalībvalstīm ir izšķiroša nozīme, jo tas nodrošina iespēju piemērot efektīvāku atgriešanas politiku attiecībā uz migrantiem, kuriem nav nepieciešama starptautiskā aizsardzība; atzinīgi vērtē politisko vienošanos, ko abas puses panāca ES un Turcijas augstākā līmeņa sanāksmē 2015. gada 29. novembrī, par to, ka ES un Turcijas atpakaļuzņemšanas nolīgums ir pilnībā piemērojams no 2016. gada jūnija; aicina visas puses īstenot pastāvošos divpusējos atpakaļuzņemšanas nolīgumus un nodrošināt atgriezto migrantu pamattiesību pilnīgu ievērošanu;

44. mudina Turcijas valdību pilnībā un nediskriminējoši izpildīt vīzu režīma liberalizācijas ceļvedī noteiktos kritērijus attiecībā uz visām dalībvalstīm; atgādina, ka vīzu režīma liberalizāciju ir uz nopelniem balstīts process un tikai tad, kad būs izpildīti standarti, Turcijas pilsoņiem kļūs iespējams ceļot bez vīzas; aicina Komisiju sniegt plašāku tehnisko palīdzību to vīzu liberalizācijas noteikumu izpildīšanai, kas ietverti ceļvedī;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

V. Progress sarunās par Kipras atkalapvienošanos

45. atzinīgi vērtē ievērojamo progresu, kas panākts Kipras sarunās par atkalapvienošanos, kuras risinājās ANO aizbildnībā; atzinīgi vērtē abu kopienu vadītāju 2014. gada 11. februāra kopīgo deklarāciju kā iespējamā atrisinājuma pamatu; neskarot galīgo vienošanos, atbalsta Kipras republikas attīstīšanos par divu kopienu, divu zonu federāciju ar vienu suverenitāti, vienu starptautisko juridiskas personas statusu un vienu pilsonību, ar politisku vienlīdzību starp abām kopienām un vienlīdzīgām iespējām visiem tās pilsoņiem, saskaņā ar attiecīgajām ANO Drošības padomes rezolūcijām un starptautiskajiem tiesību aktiem; atzinīgi vērtē Kipras grieķu un Kipras turku kopienu vadītāju konstruktīvo pieeju, kā arī viņu apņemšanos un nenogurstošos centienus iespējami drīzāk panākt taisnīgu, visaptverošu un dzīvotspējīgu risinājumu; uzsver gadu desmitiem ilgušās Kipras problēmas risinājuma svarīgo nozīmi visam reģionam, kā arī Eiropai/ Eiropas Savienībai; tāpēc atzinīgi vērtē jauna referendumā par atkalapvienošanos iespējamu un aicina visas puses palīdzēt sasniegt pozitīvu iznākumu;

46. uzsver, ka neatrisinātā Kipras problēma ietekmē ES un Turcijas attiecību attīstību, tāpēc aicina visas iesaistītās puses pielikt pūles, lai rastu šīs problēmas risinājumu;

47. aicina Turciju pildīt tās pienākumu pilnībā un nediskriminējoši ieviest EK un Turcijas Asociācijas nolīguma papildprotokolu attiecībā uz visām dalībvalstīm, tostarp Kipras Republiku, kura izpilde varētu dot nozīmīgu stimulu sarunu procesam;

48. pauž nožēlu par Turcijas nelikumīgās kolonizācijas politiku un aicina to atturēties no Turcijas pilsoņu turpmākas izmitināšanas okupētajās Kipras teritorijās, jo tas ir pretrunā Ženēvas Konvencijai un starptautisko tiesību aktu principiem; mudina Turciju pārtraukt visas darbības, kas izmaina salas demogrāfisko līdzsvaru un tādējādi kavē risinājuma rašanu nākotnē;

49. aicina Turciju atturēties no jebkādam darbībām Kipras ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā (EEZ), kuras varētu novest pie domstarpībām un krīzes ļoti jutīgā reģionā un varētu negatīvi ietekmēt sarunas par demokrātisku risinājumu, lai tādējādi izbeigtu pašreizējo nepieņemamo dihotomo *status quo*; atzīst dalībvalstu tiesības to suverēno tiesību kontekstā parakstīt divpusējus un citus nolīgumus, lai izmantotu savas valsts resursus savā ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā;

50. atzinīgi vērtē abu vadītāju vienošanos par virkni uzticības veidošanas pasākumu, tostarp par divu jaunu šķērsošanas punktu atvēršanu, par elektroenerģijas tīklu savstarpēju savienošanu; tomēr norāda, ka progress ir ļoti mazs vai nav nekāds attiecībā uz mobilo tālruņu savstarpēju izmantojamību; tāpēc mudina abas puses bez turpmākas kavēšanās īstenot visus saskaņotos pasākumus; aicina ES pilnībā atbalstīt šo vienošanos — gan politiski, gan finansiāli; aicina Turciju aktīvi atbalstīt sarunu procesu un tā pozitīvu iznākumu; aicina Turciju sākt izvest savus bruņotos spēkus no Kipras un nodot nodalīto Famagustas sektoru ANO saskaņā ar ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 550(1984); uzteic to, ka Komitejai bezvēsts pazudušo personu jautājumos (kura meklē gan Kipras turku, gan Kipras grieķu bezvēsts pazudušās personas) ir piešķirta piekļuve visiem attiecīgajiem objektiem, tostarp militārajām zonām; tomēr mudina Turciju piešķirt piekļuvi atbilstīgajiem arhīviem, kas maksimāli palielinātu komitejas darbības efektivitāti;

51. atzinīgi vērtē Kipras Republikas prezidenta *Nicos Anastasiades* iniciatīvu atzīt turku valodu par oficiālu ES valodu, un mudina iesaistītās puses paātrināt šo procesu; norāda, ka ir nepieciešams iepriekš labi sagatavot ES *acquis* īstenošanu turpmāk topošajā Kipras turku federālajā zemē (pavalstī), pirms stāsies spēkā izlīguma nolīgums; šajā saistībā atzinīgi vērtē abu kopienu *ad hoc* komitejas izveidošanu jautājumiem par gatavošanos ES; mudina Eiropas Parlamentu un Eiropas Komisiju pastiprināt centienus sadarboties ar Kipras turku kopienu, gatavojoties pilnai integrācijai Eiropas Savienībā; mudina Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju izlīguma panākšanas gadījumā veikt vajadzīgos pasākumus;

o

o o

52. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropas Padomes ģenerālsekretāram, Eiropas Cilvēktiesību tiesas priekšsēdētājam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Turcijas Republikas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

P8_TA(2016)0134

2015. gada ziņojums par Albāniju**Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa rezolūcija par 2015. gada ziņojumu par Albāniju (2015/2896(RSP))**

(2018/C 058/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Albānijas Republiku, no otras puses,
- ņemot vērā Eiropadomes prezidentūras 2003. gada 19. un 20. jūnijā Salonikos notikušās sanāksmes secinājumus attiecībā uz Rietumbalkānu valstu izredzēm pievienoties Eiropas Savienībai,
- ņemot vērā Eiropadomes 2014. gada 26.–27. jūnija sanāksmes lēmumu piešķirt Albānijai ES kandidātvalsts statusu, kā arī — Padomes 2015. gada 15. decembra secinājumus,
- ņemot vērā Albānijas un ES Stabilizācijas un asociācijas padomes septīto sanākumi, kas notika 2015. gada 18. maijā Briselē,
- ņemot vērā Albānijas pievienošanas Ziemeļatlantijas līguma organizācijai (NATO) 2009. gada 1. aprīli,
- ņemot vērā Vīnes 2015. gada 27. augusta augstākā līmeņa sanāksmes par Rietumbalkāniem priekšsēdētāja noslēguma deklarāciju, kā arī pilsoniskās sabiedrības organizāciju ieteikumus Vīnes 2015. gada augstākā līmeņa sanāksei,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 10. novembra paziņojumu “ES paplašināšanās stratēģija” (COM(2015)0611), kam pievienots Komisijas dienestu darba dokuments “Albānijas 2015. gada ziņojums” (SWD(2015)0213),
- ņemot vērā piektā augsta līmeņa dialoga par galvenajām prioritātēm kopīgos secinājumus, ko pieņēma 2015. gada 24. martā Tirānā,
- ņemot vērā EDSO un Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja 2015. gada 8. septembra galīgo ziņojumu par 2015. gada 21. jūnijā notikušajām pašvaldību vēlēšanām,
- ņemot vērā ES un Albānijas Stabilizācijas un asociācijas parlamentārās komitejas (SAPK) devīto sanākumi, kuru rīkoja 2015. gada 9. un 10. novembrī Briselē,
- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par Albāniju,
- ņemot vērā darbu, ko *Knut Fleckenstein* veicis kā Ārlietu komitejas pastāvīgais referents jautājumos par Albāniju;
- ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,

A. tā kā Albānija pastāvīgi progresē savā virzībā uz pievienošanos ES;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- B. tā kā (potenciālās) kandidātvalstis vērtē pēc to nopelniem un tā kā pievienošanās grafiku nosaka vajadzīgo reformu kvalitāte;
- C. tā kā vēl pastāv problēmas un tās ir strauji un efektīvi jārisina, lai turpinātu virzību ceļā uz pievienošanos ES;
- D. tā kā reformu konsekventa pieņemšana un pilnīga īstenošana attiecībā uz piecām galvenajām prioritātēm, kā arī noturīga politiskā apņemšanās ir būtiska, lai virzītos uz priekšu ES pievienošanās procesā;
- E. tā kā reliģijas brīvības, kultūras mantojuma aizsardzība un īpašuma pārvaldīšana saskaņā ar tiesiskumu ir Eiropas Savienības pamatvērtības;
- F. tā kā konstruktīvs un ilgtspējīgs politiskais dialogs starp politiskajiem spēkiem par reformām, kas saistītas ar ES, ir vitāli svarīgs tālākam progresam ES pievienošanās procesā; tā kā godīga savstarpējā attieksme, konstruktīvs dialogs, sadarbība un gatavība uz kompromisu starp valdību un opozīciju ir vitāli svarīgi, lai nodrošinātu veiksmīgu un ilgtspējīgu reformu procesu;
- G. tā kā Albānijā pastāv politiska vienprātība un plašs sabiedrības atbalsts ES pievienošanās procesam; tā kā reformu programmas panākumi ir lielā mērā atkarīgi no demokrātiskas politiskās vides esamības valstī;
- H. tā kā noturīgam progresam, jo īpaši tādās jomās kā tiesiskums, tiesu sistēmas reforma, cīņa pret korupciju un organizēto noziedzību, valsts pārvaldes reforma un pamattiesības, ir izšķiroša nozīme reformu procesā; tā kā Albānijai ir jāpastiprina reformu centieni šajās jomās un attiecībā uz citām galvenajām prioritātēm, lai uzsāktu pievienošanās sarunas un konsolidētu tās demokrātisko pāreju; tā kā ES ir noteikusi tiesiskumu kā savas paplašināšanās pamatu un turklāt uzsvērusi vajadzību stiprināt ekonomikas pārvaldību un valsts pārvaldi visās Rietumbalkānu valstīs,
1. atzinīgi vērtē Albānijas pastāvīgo progresu attiecībā uz reformām par galvenajām prioritātēm, kuras nepieciešamas, lai sāktu pievienošanās sarunas; mudina valdību, parlamentu un politiskās partijas saglabāt reformu radīto impulsu un paātrināt reformu īstenošanu; aicina tos strauji veikt būtisku tiesu sistēmas reformu; uzstāj, ka ir svarīgi šīs reformas pienācīgi un savlaicīgi īstenot;
  2. aicina visus politiskos spēkus veltīt tālākus centienus, lai veidotu konstruktīvāku un patiesu politisko dialogu, kas ļaus pieņemt un īstenot galvenās reformas; ir cieši pārliecināts, ka noturīga sadarbība starp valdību un opozīciju parlamentā ir būtiski svarīga Albānijas ES reformu procesam un pievienošanās kritēriju izpildei; stingri uzsver, cik būtiski ir ievērot apņemšanos veidot demokrātisku politisko kultūru, kas ietver sevī atvērtību dialogam, sarunām un kompromisam un pilnībā izslēdz boikotu un radikālismu; atzinīgi vērtē to, ka ir izveidota un darbojas Eiropas integrācijas nacionālā padome (NCEI), ar kuru paredzēts panākt, lai ar ES saistīto reformu process būtu iekļaujošāks; mudina turpināt palielināt parlamenta spējas uzraudzīt īstenošanu un *acquis* ievērošanu;
  3. uzteic valdības un opozīcijas partijas par konstruktīvu sadarbību un tiesību aktu vienprātīgu pieņemšanu parlamentā attiecībā uz tādu personu izslēgšanu no iecelšanas un ievēlšanas valsts amatā, kas pastrādājušas noziedzīgu nodarījumu (tā sauktais "dekriminalizācijas likums"); atzinīgi vērtē papildu tiesību aktu pieņemšanu parlamentā un aicina šos tiesību aktus ātri un rūpīgi īstenot pēc būtības; stingri aicina parlamentu rādīt piemēru tiesību aktu īstenošanā, lai stiprinātu iedzīvotāju un uzņēmēju uzticēšanos saviem politiskajiem pārstāvjiem un publiskajām iestādēm;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

4. atzinīgi vērtē Albānijas apņemšanos veikt visaptverošu un vērienīgu tiesu sistēmas reformu un mudina Albānijas iestādes raiti turpināt šīs svarīgās reformas sagatavošanas darbus, lai veicinātu pilsoņu uzticēšanos tiesu sistēmai; atzinīgi vērtē darbu, ko reformas sagatavošanā ir paveikusi *ad hoc* parlamentārā komiteja attiecībā uz tiesu sistēmas reformu; atzinīgi vērtē ciešo sadarbību ar Eiropas Padomes Venēcijas komisiju; mudina turpināt sadarbību ceļā uz šīs reformas pieņemšanu; aicina visas puses, ņemot vērā Venēcijas komisijas ieteikumus, strādāt, lai panāktu kompromisu par būtiskām izmaiņām tiesu sistēmā, kas *inter alia* attiecas uz tiesnešu un prokuroru pilnīgu neatkarību un pārskatatbildību un tiesas, jo īpaši Augstās tiesas un Konstitucionālās tiesas, kā arī Tieslietu augstās padomes, objektivitāti;

5. uzsver, ka ir nepieciešams novērst pašreizējos trūkumus tiesu sistēmas darbībā, tostarp skatot jautājumus par tās neatkarību no citiem varas atzariem, politisko iejaukšanos, selektīvo tiesiskumu un ierobežotu pārskatatbildību, augstu korupcijas līmeni, neefektīviem kontroles mehānismiem, resursu nepietiekamību, vispārējo tiesvedības ilgumu un skaidru profesionālo kritēriju trūkumu tiesnešu iecelšanai un paaugstināšanai amatā; uzsver nepieciešamību palielināt pārredzamību un īstenot attiecīgos ieteikumus, ko sniedza Pretkorupcijas starpvalstu grupa (GRECO) savā ceturtajā novērtējuma ziņojumā par korupcijas novēršanu attiecībā uz tiesnešiem un prokuroriem;

6. iesaka, lai Komisija rūpīgi novēro tiesu iestāžu reformā panākto progresu, un mudina to ziņot Parlamentam un Padomei, tiklīdz Albānija ir pietiekami paviszījies uz priekšu šajā reformā, un ņemt vērā šos secinājumus, kā arī panākto progresu piecu galveno prioritāšu īstenošanā, apdomājot ieteikumu sākt pievienošanās sarunas;

7. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemta valsts pārvaldes reformas stratēģija 2015.–2020. gadam un tās rīcības plāns 2015.–2017. gadam, kā arī 2014.–2020. gada valsts finanšu pārvaldības reformu stratēģija; uzsver, ka ir nepieciešams profesionāls un pārredzams civildienests, lai tas kalpotu pilsoņu interesēm, sniegtu pilsoņiem labākus pakalpojumus un sagatavotos efektīvai turpmāko pievienošanās sarunu norisei; ņem vērā centienus panākt, lai valsts pārvalde būtu iedzīvotājiem pieejamāka; mudina valdību turpināt centienus, lai uzlabotu administratīvās spējas, depolitizētu valsts pārvaldi un apkarotu korupciju civildienestā, kā arī uzlabot darbā pieņemšanas procedūras, tā lai tās balstītos uz nopelniem un darba rezultātiem; aicina pilnībā un efektīvi īstenot Civildienesta likumu un Administratīvā procesa likumu; prasa uzlabot cilvēktiesību struktūru, piemēram, ombuda biroja, autoritāti, autonomiju, efektivitāti un resursus; aicina nodrošināt atbilstošu budžeta piešķirumu abiem jaunajiem komisāriem — komisāram bērnu lietās un komisāram spīdzināšanas novēršanas lietās; atzinīgi vērtē to, ka pieņemta decentralizācijas stratēģija 2015.–2020. gadam un likums par vietējo pašpārvaldi, kas palielina vietējās pašvaldības vienību administratīvās un finanšu spējas un paredz konsultācijas starp centrālo valdību un vietējo pašvaldību; norāda, ka skaidrāk jāformulē vietējo pašvaldību funkcijas un pienākumi un jāturpina ciešs dialogs ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp — pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem;

8. joprojām pauž bažas par plaši izplatīto korupciju, jo īpaši izglītības, veselības aprūpes, tiesu iestādēs, publiskajā iepirkumā, publiskā un privātā sektora partnerības koncesijās, būvniecībā un teritoriālajā plānošanā, kā arī vietējā pašpārvaldē un valsts civildienestā; aicina nostiprināt vietējās pašvaldības; atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemta 2015.–2020. gada valsts korupcijas apkarošanas stratēģija un rīcības plāns 2015.–2017. gadam; aicina kompetentās iestādes uzraudzīt un rūpīgi pārskatīt rīcības plānu, uzlabot rezultātus attiecībā uz izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un notiesājošiem spriedumiem korupcijas lietās visos līmeņos, stingri piemērot pretkorupcijas tiesību aktus un stiprināt korupcijas apkarošanas iestāžu neatkarību un to savstarpējo sadarbību; atzinīgi vērtē priekšlikumu saistībā ar likumu par ziņotāju aizsardzību un pārredzamības uzlabošanu un kontroli attiecībā uz politisko partiju finansēm; uzsver nepieciešamību stiprināt tiesībaizsardzības iestāžu spējas veikt aktīvu un efektīvu izmeklēšanu; pauž ciešu pārliecību, ka panākumi tiesu reformā arī būtiski uzlabos cīņu pret korupciju un organizēto noziedzību;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

9. norāda uz valdības apņemšanos cīnīties pret organizēto noziedzību, kā rezultātā tika veiktas vairākas veiksmīgas plaša mēroga tiesībsardzības operācijas, tostarp sadarbībā ar kaimiņvalstu un ES dalībvalstu iestādēm; tomēr joprojām pauž bažas par galīgo notiesājošu spriedumu nelielo skaitu; uzsver nepieciešamību turpināt attīstīt sadarbību starp prokuratūru un policiju un nodrošināt efektīvāku juridisko kontroli; prasa piešķirt policijai un prokuratūrai pienācīgus resursus cīņai pret organizēto noziedzību; atzinīgi vērtē nesenās darbības pret narkotiku kontrabandistiem, bet norāda, ka kontrabanda ir Albānijai joprojām liela problēma; aicina kompetentās iestādes pastiprināt centienus cīņā pret narkotisko vielu ražošanu un tirdzniecību, tostarp pastiprinot starptautisko un reģionālo sadarbību; aicina veidot ciešāku sadarbību starp tiesībsardzības iestādēm attiecībā uz cilvēku tirdzniecību, panākt labāku aizsardzību un kompensācijas cietušajiem un labākus rezultātus attiecībā uz izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un notiesāšanu; aicina kompetentās iestādes pastiprināt centienus cīņā pret ieroču kontrabandu;

10. ņem vērā EDSO/ODIHR novērtējumu un ieteikumus attiecībā uz vēlēšanu procesu pēc 2015. gada jūnija pašvaldību vēlēšanām, kad starptautiskie novērotāji bija konstatējuši vairākus pārkāpumus; uzsver, ka 2017. gada parlamenta vēlēšanas būs nopietns pārbaudījums Albānijas integrācijas ES procesam; aicina kompetentās iestādes vēltīt visus centienus tam, lai sagatavotu brīvas un godīgas vēlēšanas; atzinīgi vērtē ad hoc parlamentārās komitejas izveidošanu attiecībā uz vēlēšanu reformu 2016. gada janvārī un mudina efektīvi īstenot tās ieteikumus, proti, ņemot vērā gatavojamos gaidāmajām vēlēšanām un to rīkošanu; pauž bažas par vēlēšanu procesa vispārēju politizēšanu un aicina kompetentās iestādes inter alia pievērsties procesuālajām nepilnībām (tostarp vēlēšanu strīdiem, vēlēšanu komisiju neatkarībai, pārrēķināšanai un efektivitātei politisko partiju finansēšanā, gadījumiem, kad ir aizdomas par balsu pirkšanu un vēlēšanu iebiedēšanu, un valsts resursu izmantošanu), lai stiprinātu sabiedrības uzticību vēlēšanu procesam; norāda, ka Centrālajai vēlēšanu komisijai (CVK) nepieciešams izveidot skaidrus iekšējos pienākumus finanšu pārraudzībai un savā rīcībā aptvert plašāku jomu, neaprobežojoties tikai ar tīri formālām politisko partiju deklarāciju pārbaudēm;

11. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemta parlamenta rezolūcija par pilsoniskās sabiedrības lomu valsts demokrātiskā attīstībā, un atzīmē, ka ir uzlabojusies sadarbība starp valsts iestādēm un pilsoniskās sabiedrības organizācijām (PSO), tostarp to piedalīšanās Eiropas integrācijas nacionālā konventa (NCEI) sanāksmēs; uzteic ceļveža par pilsonisko sabiedrību pieņemšanu un mudina to raiti īstenot; iesaka veikt pasākumus, lai institucionalizētu sadarbību ar PSO ar mērķi stiprināt līdzdalības demokrātiju un cilvēktiesību aizsardzību, un pilsonisko brīvību aizsardzību, sekmējot sabiedrības līdzdalību, un uzlabot pārrēķināšanu lēmumu pieņemšanā; aicina kompetentās iestādes samazināt PSO administratīvo slogu un pārskatīt nodokļu noteikumus un citus attiecīgus noteikumus, lai atvieglotu privātpersonu ziedojumu veikšanu; aicina kompetentās iestādes veicināt PSO aktīvu piedalīšanos vēlēšanu procesa uzraudzīšanā un iesaistītie visaptverošas un savlaicīgas informācijas sniegšanā sabiedrībai par ES pievienošanās procesu;

12. mudina Albānijas valdību vēltīt īpašu uzmanību tam, lai uzlabotu jauniešu izredzes, un veikt ieguldījumus izglītības sistēmas modernizēšanā un reformēšanā, lai palielinātu nodarbinātības un profesionālās iespējas, jo īpaši jauniešiem; uzsver nepieciešamību pārveidot pašreizējo intelektuālā darbaspēka emigrāciju par intelektuālā darbaspēka apriti, kas atbalsta mobilitāti, vienlaikus radot augstu potenciālu pienācīgām karjeras izredzēm Albānijā; atzinīgi vērtē Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta (IPA) palīdzību izglītības, nodarbinātības un sociālās politikas jomā;

13. atkārtoti aicina kompetentās iestādes nodrošināt tiesiskumu personām, kas cietušas 2011. gada 21. janvāra notikumos;

14. nosoda sliktu izturēšanos pret aizdomās turētām personām policijas iecirkņos, cietumu pārpildītību un nepietiekamo medicīnisko aprūpi un sliktos apstākļus ieslodzījuma vietās;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

15. atgādina, ka bērnu tiesību aizsardzībai paredzētie institucionālie mehānismi joprojām ir nepietiekamā līmenī; mudina iestādes reformēt nepilngadīgo tiesvedības sistēmu tādā veidā, lai tā atbilstu starptautiskajiem standartiem; aicina ievērojami palielināt finansējumu bērnu aizsardzības sistēmai, jo īpaši bērnu aizsardzības vienībām (CPU) vietējā un reģionālajā līmenī; pauž nožēlu par to, ka dažām CPU darbu nācās pārtraukt finanšu resursu trūkuma dēļ; mudina iestādes nodrošināt bērnu piekļuvi CPU arī lauku apvidos;

16. uzteic reliģiskās iecietības gaisotni šajā valstī, labo sadarbību starp reliģiskajām kopienām un to labvēlīgās attiecības ar valsti; aicina visas kompetentās iestādes un reliģiskās kopienas kopīgi strādāt, lai saglabātu un veicinātu reliģisko saskaņu;

17. atgādina, ka pie galvenajām prioritātēm pieder nepieciešamība pēc efektīviem likumdošanas un politikas pasākumiem, lai nostiprinātu cilvēktiesību aizsardzību, minoritāšu tiesības un diskriminācijas nepieļaušanas politiku; norāda, ka romi un ēģiptieši dzīvo grūtos apstākļos un bieži saskaras ar sociālo atstumtību un diskrimināciju; uzteic 2015.–2020. gada valsts rīcības plāna pieņemšanu par romu un ēģiptiešu integrāciju un intensīvāku romu integrācijas politikas īstenošanu; norāda, ka joprojām rada bažas dati, kas norāda uz romu bērnu uzņemšanu un mācību pārtraukšanu, un romu un ēģiptiešu “ielu bērnu” stāvoklis, tostarp gadījumi, ka šādi bērni tiek piespiedu kārtā izlikti no mājām, neievērojot pienācīgu procedūru un nenodrošinot citu atbilstošu mājokli; aicina uzlabot bērnu tiesību aizsardzību un nepilngadīgo tiesvedības sistēmu; atzinīgi vērtē parlamenta rezolūciju par tiesību un brīvību aizsardzību personām, kuras pieder pie LGBTI kopienas; atzīmē, ka 2015. gada jūnijā otrais Tirānas praida gājiena pasākums noritēja bez būtiskiem starpgadījumiem; ieteic svītrot no esošajiem tiesību aktiem noteikumus, kas satur diskrimināciju pret transpersonām un interseksuāļiem; aicina kompetentās iestādes vēl vairāk uzlabot visu minoritāšu iekļaušanas un tolerances garu valstī, tostarp — palielinot Valsts komitejas minoritāšu jautājumos lomu;

18. Iesaka, izmantojot atbilstīgus mehānismus, novērst dzimumu nevienlīdzību, dzimumu diskrimināciju un vardarbību ģimenē; atzinīgi vērtē grozījumus 2015. gada aprīlī pieņemtajā vēlēšanu kodeksā, kurā paredzēta 50 % dzimumu kvotu kandidātu sarakstiem pašvaldībās;

19. norāda, ka joprojām ir jānodrošina īpašumtiesību piemērošana; mudina pabeigt īpašumu reģistrācijas procesu, īpašumu restitūciju un kompensāciju, kā arī efektīvi īstenot 2012.–2020. gada stratēģiju par īpašumtiesībām; norāda, ka īpašumtiesību labāka piemērošana labvēlīgi ietekmēs vietējās un ārvalstu investīcijas;

20. atkārtoti uzsver to, cik ļoti svarīgi ir profesionāli, neatkarīgi un dažādus viedokļus pārstāvoši sabiedriskās apraides un privātie plašsaziņas līdzekļi; pauž bažas par plaši izplatīto pašcenzūru žurnālistu vidū, kuriem dažkārt fiziski netiek ļauts sniegt reportāžas par konkrētiem notikumiem, viņiem tiek uzbrukts vai draudēts sakarā ar viņu darbu, un par gadījumiem, kad notiek tieša iejaukšanās redakcionālajā autonomijā; pauž nožēlu par to, ka 2015. gada pašvaldību vēlēšanu laikā Balkānu izmeklēšanas reģionālajam tīklam ir ticis draudēts ar lietu par neslavas celšanu, pēc tam kad tas bija veicis izmeklēšanas par mēra amata kandidāta kriminālo pagātņi; aicina veikt pasākumus žurnālistu profesionālo un ētikas standartu nostiprināšanai; aicina uzlabot likuma par audiovizuālajiem plašsaziņas līdzekļiem īstenošanu; uzsver, ka ir jāuzlabo pārredzamība attiecībā uz valdības reklāmu plašsaziņas līdzekļos un vajadzīgi papildu centieni, lai garantētu Audiovizuālo mediju iestādes (*Audiovisual Media Authority, AMA*) un sabiedrisko raidorganizāciju neatkarību; pauž bažas par procedūru maiņu ievēlēšanai Albānijas valsts radio un televīzijas (*RTSH*) ģenerāldirektora amatā; aicina gan valdību, gan opozīciju nodrošināt pienācīgu valsts raidorganizācijas darbību, nosakot direktora amatam kompromisa kandidātu; uzsver nepieciešamību pabeigt iekavējušos digitalizācijas procesu;

21. norāda, ka funkcionējošas tirgus ekonomikas veidošanai Albānija ir mēreni sagatavota; atzinīgi vērtē labāku nodokļu iekasēšanu un valdības kampaņu pret nedokumentētiem darījumiem; atzīmējot nodarbinātības rādītāju pieaugumu, tomēr pauž bažas par augsto bezdarba līmeni, jo īpaši jauniešu bezdarbu un ilgtermiņa bezdarbu, kas veido vairāk nekā 50 % no kopējā bezdarba; mudina pievērst lielāku uzmanību vienlīdzīgām iespējām un veikt turpmākus pasākumus ar mērķi palielināt sieviešu nodarbinātības līmeni darba tirgū; joprojām ir norūpējies par noturīgiem un būtiskiem trūkumiem

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

attiecībā uz tiesiskumu, normatīvo vidi, īpašumtiesību piemērošanu un cīņu pret korupciju, kas rada šķēršļus centieniem uzlabot uzņēmējdarbības vidi; mudina Albāniju, veicot efektīvas ekonomiskās reformas, visaptveroši risināt joprojām aktuālo problēmu par tās apjomīgo ēnu ekonomiku, kas saistīta ar plaši izplatītu korupciju; mudina veikt pasākumus, lai pievērstos nepilnībām līgumu piemērošanā un tiesiskuma jomā, lai risinātu problēmu attiecībā uz joprojām apjomīgo ēnu ekonomiku, kā arī noteikt par prioritāti fiskālās konsolidācijas programmu un valsts parāda samazināšanu; aicina sniegt lielāku atbalstu patērētāju aizsardzības mehānismiem;

22. aicina Albāniju pielikt papildu pūles, lai saskaņotu tiesību aktus ar ES vides tiesību aktiem un 27. sadaļas prasībām; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Aizsargājamo teritoriju valsts aģentūras un Albānijas krasta aģentūras izveidošanu;

23. aicina Albānijas valdību kontrolēt hidroelektrostaciju attīstību ekoloģiski jutīgās teritorijās, piemēram, ap Vjosas upi, kā arī aizsargājamās teritorijās, un saglabāt esošo nacionālo parku integritāti; iesaka uzlabot ietekmes uz vidi novērtējumu kvalitāti, kas dotu iespēju ņemt vērā ES standartus, kas noteikti ar Putnu direktīvu un Dzīvotņu direktīvu, kā arī Ūdens pamatdirektīvu; mudina Albānijas valdību pastiprināt pārredzamību ar sabiedrības līdzdalību un plānoto projektu sabiedrisko apspriešanu;

24. aicina Albāniju veikt attiecīgus mērījumus attiecībā uz vides aizsardzību un atkritumu apsaimniekošanu un veikt papildu pasākumus pret atkritumu nepareizu apglabāšanu un likvidēšanu, jo īpaši jūras piesārņojumu;

25. aicina valdību pieņemt un īstenot valsts enerģētikas stratēģiju; pauž bažas par Albānijas nespēju iesniegt atjaunojamās enerģijas rīcības plānu Enerģētikas Kopienai, kas izraisīja pienākumu neizpildes procedūru; pauž bažas par to, ka Albānijas neievēroja savu Enerģētikas Kopienas termiņu, kurā savi tiesību akti jāaskaņo ar 2006. gada Direktīvu par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem; mudina valdību darīt vairāk energoefektivitātes jomā, pieņemot jaunu likumu par ēku energoefektivitāti;

26. atzinīgi vērtē to, ka Albānija joprojām ir konstruktīva partnere reģionā un ir proaktīva reģionālās sadarbības jomā; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt labas kaimiņattiecības, kam joprojām ir būtiska nozīme; atzinīgi vērtē Albānijas apņemšanos veikt reģionālās sadarbības iniciatīvas, kas pieņemtas Rietumbalkānu valstu augstākā līmeņa sanāksmēs Berlīnē 2014. gadā un Vīnē 2015. gadā; atzinīgi vērtē Albānijas konstruktīvo lomu savienojamības programmā; aicina iestādes pirms nākamās augstākā līmeņa sanāksmes, kas notiks 2016. gadā Parīzē, nodrošināt pilnīgu un ātru transporta nozares tehnisko standartu un nesaistošo pasākumu īstenošanu, par kuriem tika panākta vienošanās 2015. gada Rietumbalkānu augstākā līmeņa sanāksmē Vīnē;

27. atzinīgi vērtē konsekvento politisko gribu uzlabot attiecības ar Serbiju un mudina Albāniju un Serbiju veikt jaunus pasākumus, lai veicinātu reģionālo stabilitāti un sadarbību, kā arī labas kaimiņattiecības; ņemot vērā šos centienus, mudina Albāniju turpināt attīstīt jauniešu reģionālās sadarbības biroju, kura galvenā mītne atrodas Tirānā un kuram ir ārkārtīgi svarīga nozīme turpmākam izlīgumam reģionā, jo īpaši jauniešu vidū; iesaka paātrināt būvniecību lielos infrastruktūras projektos, piemēram, moderna autoceļa un dzelzceļa savienojumu starp Skopji un Tirānu kā daļu no VIII koridora; atzinīgi vērtē Albānijas pilnīgu pielāgošanos KĀDP deklarācijām un Eiropadomes secinājumiem, kā arī tās gatavību sniegt ieguldījumu Eiropas palīdzības un pārmitināšanas shēmās attiecībā uz Sīrijas bēgļiem; mudina valdību turpināt centienus risināt jautājumu attiecībā uz daudzajiem acīmredzami nepamatotajiem patvēruma pieteikumiem, kas iesniegti dalībvalstīm, un apņēmīgi rīkoties, izmantojot uzraudzības mehānismu laikposmam pēc vīzu režīma liberalizācijas, lai veiktu ciešāku operatīvo sadarbību un informācijas apmaiņu ar dalībvalstīm un kaimiņvalstīm; aicina valdību arī apsvērt turpmākus pasākumus, lai uzlabotu sociālekonomiskos dzīves apstākļus; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu izveidot ES kopējo drošu izcelsmes valstu sarakstu un atbalsta Albānijas iekļaušanu minētajā sarakstā;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

28. atbalsta ideju saistībā ar Berlīnes procesu izveidot Rietumbalkānu Pilsoniskās sabiedrības forumu, kas sniegtu iespēju pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem no reģioniem apmainīties ar idejām, izklāstīt sasāpējušās problēmas un formulēt konkrētus ieteikumus lēmumu pieņēmējiem, un aicina turpināt šo procesu nākamajā augstākā līmeņa sanāksmē, kas notiks 2016. gadā Parīzē, kā arī aicina rīkot reģionā sagatavošanās darbseminārus, tajos iesaistot pilsoniskās sabiedrības organizācijas;
29. atzinīgi vērtē Albānijas pausto apņēmību cīņā pret radikalizāciju un terorismu un attiecīgu drošības stratēģiju un rīcības plāna pieņemšanu; atzinīgi vērtē to, ka atjauninātais stratēģiskais satvars ietver stratēģiju par vardarbīga ekstrēmisma apkarošanu; pauž bažas par to, ka Albāniju ietekmē ārvalstu kaujinieku atgriešanās, islāmistu radikalizācijas un vardarbīga ekstrēmisma fenomens; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Albānijas valdības veiktos pasākumus, lai nepieļautu ārvalstu kaujinieku plūsmu, kuru nodoms ir pievienoties ISIS Irākā un Sirijā; uzskata, ka ir būtiski turpināt īstenot efektīvu politiku, lai nepieļautu islāmistu radikalizāciju, stātos pretī vardarbīgam ekstrēmismam, iekļaujot arī pilsoniskās sabiedrības organizācijas un reliģiskās kopienas, novērst un apturēt ārvalstu kaujinieku plūsmu, apkarot terorisma finansēšanu un izstrādāt īpašu pieeju, kas balstīta uz tiesiskumu, izlūkošanas un tiesībsardzības iestādēm un saskaņotu tiesu iestāžu politiku attiecībā uz likumpārkāpējiem; turklāt iesaka pastiprināt efektīvu reģionālo sadarbību un sadarbību ar attiecīgajiem ES dalībvalstu dienestiem par šo jautājumu, tostarp par informācijas apmaiņu; uzskata, ka visiem pasākumiem, kas veikti šajā virzienā, būtu jānodrošina cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana saskaņā ar starptautiskajiem standartiem un instrumentiem;
30. pauž nožēlu par to, ka sakarā ar sadarbības gaisotnes un kompromisa trūkumu Albānijas delegācijā pašlaik SAPK nav iespējams veikt jēgpilnas debates un tās devītajā sanāksmē nevarēja pieņemt nekādu ieteikumu; aicina veikt pasākumus SAPK nostiprināšanai, lai tā varētu sniegt pozitīvu ieguldījumu Albānijas pievienošanās ES procesā;
31. prasa Komisijai iekļaut turpmākajos ziņojumos sīku informāciju par IPA palīdzību Albānijai un pasākumu izpildi, jo īpaši — IPA palīdzību, kas piešķirta galveno prioritāšu īstenošanai un attiecīgajiem projektiem, ņemot vērā Komisijas paziņojumu par stratēģisko dialogu ar Eiropas Parlamentu;
32. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Albānijas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

P8_TA(2016)0135

2015. gada ziņojums par Bosniju un Hercegovinu

Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa rezolūcija par 2015. gada ziņojumu par Bosniju un Hercegovinu (2015/2897(RSP))

(2018/C 058/21)

Eiropas Parlaments,

- Ņemot vērā Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu (SAN) starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Bosnijas un Hercegovinas 2016. gada 15. februāra pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 21. aprīļa Lēmumu par to, lai noslēgtu Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu ar Bosniju un Hercegovinu,
- ņemot vērā Eiropadomes 2003. gada 19. un 20. jūnija secinājumus par Rietumbalkāniem un to pielikumu “Saloniku darba kārtība Rietumbalkānu valstīm: ceļā uz Eiropas integrāciju”,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 16. marta, 12. oktobra un 15. decembra secinājumus par Bosniju un Hercegovinu,
- ņemot vērā ES un Bosnijas un Hercegovinas Stabilizācijas un asociācijas parlamentārās komitejas (SAPK) pirmo sanākumi, kas notika Sarajevā 2015. gada 5. un 6. novembrī, un Stabilizācijas un asociācijas padomes (SAP) un Stabilizācijas un asociācijas komitejas pirmo sanākumi starp Bosniju un Hercegovinu un ES, kas attiecīgi notika 2015. gada 11. un 17. decembrī,
- ņemot vērā Vīnes 2015. gada 27. augusta augstākā līmeņa sanāksmes par Rietumbalkāniem priekšsēdētāja noslēguma deklarāciju un pilsoniskās sabiedrības organizāciju ieteikumus Vīnes 2015. gada augstākā līmeņa sanāksmei,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 10. novembra paziņojumu “ES paplašināšanās stratēģija” (COM(2015)0611), kam pievienots Komisijas dienestu darba dokuments “2015. gada ziņojums par Bosniju un Hercegovinu” (SWD(2015)0214),
- ņemot vērā Bosnijas un Hercegovinas prezidentūras 2015. gada 29. janvārī pieņemto rakstveida apņemšanos integrēties Eiropas Savienībā, ko Bosnijas un Hercegovinas Parlamentārā asambleja apstiprināja 2015. gada 23. februārī, kā arī Bosnijas un Hercegovinas reformu programmu 2015.–2018. gadam, ko 2015. gada jūlijā pieņēma visos trijos valdības līmeņos,
- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par šo valsti, tostarp 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par Srebrenicas atceres dienu ⁽²⁾ un 2015. gada 17. decembra rezolūciju par Deitonai miera līguma 20. gadadienu ⁽³⁾,
- ņemot vērā konferenci “Bosnijas un Hercegovinas Eiropas nākotne — 20 gadi pēc Deitonai–Parīzes miera līguma”, kas notika Eiropas Parlamentā 2015. gada 9. decembrī,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas pastāvīgā referenta Bosnijas un Hercegovinas jautājumos *Cristian Dan Preda* darbu,

⁽¹⁾ OV L 164, 30.6.2015., 2. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0276.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0471.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

— ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,

- A. tā kā ES joprojām ir apņēmības pilna integrēt Bosniju un Hercegovinu Eiropā un saglabāt tās teritoriālo integritāti, suverenitāti un vienotību;
- B. tā kā pievienošanās ES ir iekļaujošs process, kurā nepieciešama vienprātība par reformu programmu; tā kā institucionālo, ekonomikas un sociālo reformu centrā ir jābūt Bosnijas un Hercegovinas pilsoņiem;
- C. tā kā ES sāka īstenot atjauninātu pieeju Bosnijai un Hercegovinai, lai panāktu valsts virzību uz ES un atrisinātu atlikušos sociālekonomiskos un tiesiskuma uzdevumus, kas ļautu valstij sagatavoties nākotnes dalībai ES; tā kā saskaņā ar šo pieeju SAN stājās spēkā 2015. gada 1. jūnijā;
- D. tā kā obligāti ir jāievieš efektīvs ES lietu koordinācijas mehānisms starp dažādiem pārvaldes līmeņiem, lai nodrošinātu labāku sadarbību ar ES, veicinātu ES tiesību aktu saskaņošanu, īstenošanu un izpildi, kā arī panāktu sekmīgu Bosnijas un Hercegovinas pieteikuma dalībai ES iznākumu; tā kā Bosnijas un Hercegovinas Ministru padome 2016. gada 26. janvārī pieņēma lēmumu par Bosnijas un Hercegovinas Eiropas integrācijas procesa koordinācijas sistēmu; tā kā šajā jomā panāktais koordinācijas progress Bosnijai un Hercegovinai pavērs iespējas pilnā mērā izmantot ES finansējumu;
- E. tā kā Bosnijā un Hercegovinā joprojām ir 84 500 iekšzemē pārvietotu personu, kā arī milzīgs skaits bēgļu no Bosnijas un Hercegovinas atrodas kaimiņvalstīs, visā Eiropā un pasaulē;
- F. tā kā, lai valsts institucionālā sistēma kļūtu efektīvāka, ir būtiski sniegt spēcīgu politisko atbalstu,
1. atzinīgi vērtē pirmo labvēlīgo Komisijas ziņojumu par Bosniju un Hercegovinu un atkārtoti pauž vienprātīgu atbalstu Bosnijas un Hercegovinas integrācijai Eiropā; aicina iestādes paust apņēmību īstenot institucionālās un sociālekonomiskās reformas, tostarp nodrošināt to efektīvu īstenošanu, un panākt stabilu progresu virzībā uz ES; prasa nodrošināt reformu plānošanas un īstenošanas pārredzamību; atzinīgi vērtē valsts un administratīvo vienību kopīgo rīcības plānu, ar ko īsteno 2015.–2018. gada reformu programmu, un prasa nodrošināt saskaņotu īstenošanu, lai panāktu reālas, taustāmas pārmaiņas visā valstī un uzlabotu Bosnijas un Hercegovinas iedzīvotāju dzīves apstākļus;
  2. atzinīgi vērtē Bosnijas un Hercegovinas 2016. gada 15. februāra pieteikumu dalībai ES; aicina Padomi pēc iespējas drīz izskatīt šo pieteikumu un to nekavējoties nosūtīt Komisijai, lai sāktu avis sagatavošanu;
  3. atzinīgi vērtē to, ka Bosnijas un Hercegovinas Ministru padome 2016. gada 26. janvārī pieņēma lēmumu, ar ko izveido ES lietu koordinācijas mehānismu, un 2016. gada 9. februārī — sarunu nostāju attiecībā uz Stabilizācijas un asociācijas nolīguma pielāgošanu pēc Horvātijas pievienošanās Eiropas Savienībai; atgādina — lai ES šo pievienošanās pieteikumu uzskatītu par pieņemamu, papildus jēgpilnam progresam reformu programmas īstenošanā būs vajadzīgi arī šie elementi; prasa nekavējoties saskaņot pilnvaroto struktūru nostāju par pieņemto koordinācijas mehānismu un mudina visas ieinteresētās personas sadarboties, lai turpinātu šā mehānisma uzlabošanu; aicina to strauji īstenot un mudina uz konstruktīvu sadarbību ES lietās; uzsver, ka šis mehānisms ir nepieciešams efektīvai lēmumu pieņemšanai ES pievienošanās procesā; atzinīgi vērtē sākotnējās konkrētās apspriedes parlamentārā līmenī, lai pilnībā īstenotu koordinācijas mehānismu, un stingri mudina biežāk rīkot šādas sanāksmes ar iestāžu ieinteresētajām personām; atkārtoti prasa, lai pielāgotu saskaņā ar SAN piešķirtās tirdzniecības koncesijas; uzskata, ka pilnīga SAN īstenošana, tostarp tā pielāgošanu, ir svarīgs elements Bosnijas un Hercegovinas saistībās pret ES un viens no priekšnosacījumiem, lai varētu apstiprināt tās kandidatūru dalībai; iesaka Bosnijai un Hercegovinai virzībā uz pievienošanos ES arī sadarboties ar ES dalībvalstīm;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

4. atkārtoti norāda, ka ir jāturpina arī konstitucionālās, tiesiskās un politiskās reformas, kas Bosniju un Hercegovinu pārveidotu par pilnībā efektīvu, iekļaujošu un funkcionējošu valsti, garantējot visu Bosnijas un Hercegovinas tautu un iedzīvotāju vienlīdzību un demokrātisku pārstāvību un garantējot, ka visi pilsoņi drīkst izvirzīt savu kandidatūru, tikt ievēlēti un kalpot visos politiskajos līmeņos, pamatojoties uz vienādiem noteikumiem un neatkarīgi no etniskās vai reliģiskās piederības saskaņā Parlamenta iepriekšējā rezolūcijā paustajiem principiem, tostarp Kopenhāģenas kritērijiem, ES *acquis*, Venēcijas komisijas ieteikumiem un atbilstīgi Eiropas Cilvēktiesību konvencijai (ECTK) un attiecīgajiem Eiropas Cilvēktiesību tiesas (ECT) lēmumiem; aicina iestādes aktīvi veicināt likumīgas pārstāvības, federālisma, decentralizācijas un subsidiaritātes principu ievērošanu, kā arī popularizēt Eiropas vērtības un Eiropas perspektīvas būtisko nozīmi; aicina ES iestādes aktīvi iesaistīties centienos rast ilgtspējīgu risinājumu Bosnijas un Hercegovinas konstitucionālās sistēmas izveidē;

5. mudina politiskos un reliģiskos līderus atturēties no nacionālistiskas un separātiskas retorikas, kas rada šķelšanos sabiedrībā, un turpināt politisko dialogu un darbības, kas vērstas uz likumīgo politisko pārstāvju savstarpēju cieņu, konsensu un sadarbību, kā arī uz sabiedrības daudzveidības aizsardzību; aicina visus pilsoņus iesaistīties samierināšanas procesā un sadarboties, kas ir galvenie priekšnoteikumi, lai sasniegtu Eiropas mērķi;

6. uzsver pamatsabiedrības pilsoniskuma svarīgo nozīmi miera un samierināšanas procesā un jo īpaši jauniešu līdzdalību starpkultūru dialogā un apmaiņā, kā arī politikā; norāda uz kultūras aktīvistu, mākslinieku, rakstnieku un akadēmisko aprindu pārstāvju nozīmīgo lomu dažādu sabiedrības grupu dialoga un savstarpējās izpratnes veicināšanā; mudina Bosnijā un Hercegovinā veicināt izglītošanu par demokrātijas, pamattiesību un pilsonības jautājumiem;

7. atzīmē Serbu Republikas prezidenta paziņojumu atlikt plānoto Serbu Republikas referendumu par Bosnijas un Hercegovinas valsts līmeņa tiesu iestāžu sistēmu; tomēr pauž nožēlu, ka šo lēmumu nav apstiprinājusi Serbu Republikas Nacionālā asambleja; prasa nodomu rīkot referendumu atcelt pavisam, jo tas ir pārbaudījums valsts kohēzijai, suverenitātei un integritātei un var apdraudēt centienus uzlabot visu Bosnijas un Hercegovinas iedzīvotāju sociālekonomisko stāvokli un sekmēt turpmāko progresu virzībā uz ES integrāciju; uzsver, ka jebkādi trūkumi Bosnijas un Hercegovinas tiesu iestāžu sistēmā ir jārisina, nevis īstenojot vienuspusējas iniciatīvas, bet gan sadarbības garā un paplašinātā strukturētā dialogā par tieslietām; atgādina, ka saskaņā ar Deitonas pamatlīgumu Serbu Republikai nav atdalīšanās tiesību;

8. ir ļoti nobažījies par Serbu Republikas iekšlietu ministra paziņojumiem par Serbu Republikas īpašo policijas vienību turpmāko apmācību Krievijas Federācijā, sadarbības padziļināšanu, jo īpaši attiecībā uz informācijas apmaiņu, un nodomu iegādāties Krievijas militāro aprīkojumu; aicina Serbu Republikas iestādes neīstenot neatkarīgu ārpolitiku un drošības politiku, jo tas var nelabvēlīgi ietekmēt valsts līmeņa politiku;

9. atzinīgi vērtē SAN stāšanos spēkā un to, ka SAPK bija pirmā kopīgā struktūra, kas izveidota, pamatojoties uz SAN; tomēr pauž dziļu nožēlu, ka SAPK nav pieņēmusi savu reglamentu, jo notika mēģinājumi ieviest etnisko bloķēšanu SAPK balsošanas noteikumos; atgādina, ka SAN ir prasīta reglamenta pieņemšana un tā nepieņemšana tiek uzskatīta par tiesu SAN īstenošanas pārkāpumu; mudina Bosnijas delegāciju konstruktīvi strādāt šajā jautājumā, lai bez kavēšanās pieņemtu reglamentu nākamajā SAPK sanāksmē; atzinīgi vērtē SAK komitejas pirmās sanāksmes starp Bosniju un Hercegovinu un ES, kas notika 2015. gada 11. decembrī,

10. pauž nožēlu, ka korupcija, tostarp korupcija augstākajā līmenī, joprojām ir plaši izplatīta un ka politiskajām saistībām nav bijuši konkrēti rezultāti; vēl aizvien ir nobažījies par vājo tiesisko un institucionālo regulējumu korupcijas apkarošanai, kas ļauj nesodīti iesaistīties korupcijas darbībās, un niecīgo notiesājošo spriedumu skaitu korupcijas lietās; prasa uzlabot rezultātus attiecībā uz efektīvu izmeklēšanu un vainīgo saukšanu pie atbildības plašu rezonansi guvušajās korupcijas lietās, kurās iesaistīti politiķi, augsta līmeņa ierēdņi un pārvaldes iestādēm, un saistībā ar publisko iepirkumu un

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

privatizāciju; atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemta 2015.–2019. gada pretkorupcijas stratēģija un rīcības plāns, un mudina piešķirt pietiekamus budžeta līdzekļus tā īstenošanai; prasa ievērojami palielināt starpaģentūru sadarbību visā valstī; aicina izveidot īpašas korupcijas novēršanas un uzraudzības struktūras un pieņemt korupcijas novēršanas politikas dokumentus visos pārvaldes līmeņos; mudina nekavējoties pilnībā īstenot GRECO ieteikumus;

11. uzsver, ka funkcionālas un stabilas tiesu sistēmas izveide ir ārkārtīgi svarīga, lai nodrošinātu valstī tiesiskumu un sekmētu Bosnijas un Hercegovinas turpmāko virzību uz ES; pauž bažas par politisko spēku pieaugošo spiedienu uz tiesu iestādēm; norāda, ka steidzami ir jārikojas, lai nostiprinātu Bosnijas un Hercegovinas tiesu iestāžu neatkarību; jo īpaši ir nobažījies par gadījumiem, kuros notikusi politiska iejaukšanās tiesvedībā, kā arī par iecelšanas procedūru politizāciju tiesu iestādēs un par to, ka vērojama liela sadrumstalotība un tiesnešu profesionālās kvalifikācijas izvērtēšanai vēl aizvien pastāv četras dažādas tiesību sistēmas; atzinīgi vērtē atjaunināto 2014.–2018. gada tieslietu nozares reformas stratēģiju un prasa pieņemt rīcības plānu tās īstenošanai, kurā īpaši būtu uzsvērti valsts mēroga saskaņošanas centieni; uzskata, ka ir būtiski nodrošināt profesionālāku, neatkarīgāku un uzticamāku tiesu sistēmu, tostarp sistemātiski piemērot objektīvus kritērijus saistībā ar amatā iecelšanu; atzinīgi vērtē administratīvās vienības un valsts līmeņa tieslietu ministru parakstīto protokolu, kura mērķis ir reformēt valsts līmeņa tiesu iestāžu sistēmu un Augstākās tiesas un prokuratūras padomi; atzinīgi vērtē ombudu iecelšanu amatā, taču pauž bažas par pašreizējām finanšu līdzekļu un cilvēkresursu grūtībām, ar kādām saskaras Ombududa birojs; prasa strauji pieņemt tiesību aktus par Ombuda reformu;

12. joprojām ir nobažījies, ka bezmaksas juridiskās palīdzības pieejamība ir ļoti ierobežota; mudina kompetentās iestādes pieņemt likumu par bezmaksas juridisko palīdzību valsts līmenī, kas ir priekšnoteikums, lai garantētu vienlīdzīgu, efektīvu un nediskriminējošu piekļuvi tiesu iestādēm; uzskata, ka šāda tiesību akta īstenošana ir būtiski svarīga, lai stiprinātu iedzīvotāju uzticību tiesiskumam;

13. asi nosoda Serbu Republikā joprojām spēkā esošo likumu par sabiedrisko kārtību, kas apdraud svarīgākās demokrātiskās tiesības attiecībā uz pulcēšanās, biedrošanās un plašsaziņas līdzekļu brīvību; mudina pilnībā īstenot Likumu par brīvu piekļuvi informācijai, kas joprojām ir nevienmērīgs un bieži vien ierobežots attiecībā uz privāto dzīvi un to uzņēmumu komerciālo interešu aizsardzību, kuri strādā ar pārvaldes iestādēm, un liedz iedzīvotājiem efektīvas pārsūdzības iespējas, ja informācija netiek sniegta; atzinīgi vērtē pieņemtos grozījumus Bosnijas un Hercegovinas kriminālkodeksā, ar kuriem noteikumus par spīdzināšanu, piespiedu pazušanu un izvarošanu pielāgo starptautiskajiem standartiem; aicina iestādes kriminālkodeksā iekļaut noziedzīgus nodarījumus, kas uzskaitīti Starptautiskās konvencijas par kibernetiskajiem papildprotokolā;

14. uzskata, ka ir svarīgi uzlabot sadarbību starp valsts, administratīvo vienību un Brčko apgabala parlamentiem un rīkot kopīgas sanāksmes to starpā; atzīmē uzņemtas saistības parlamentu sadarbības mehānisma ietvaros un prasa nekavējoties īstenot no tā izrietošos ieteikumus, kā arī ieviest praksē saskaņoto sadarbības satvaru; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka ir parakstīts dokuments “Bosnijas un Hercegovinas parlamentu sadarbības mehānisms darbībām, kas ir saistītas ar ES integrācijas procesu”; prasa uzlabot vispārējo koordinācijas darbu ar kantonu asamblejām;

15. atzīmē lomu, kāda Drošības un aizsardzības apvienotajai parlamentārajai komitejai ir Bosnijas un Hercegovinas bruņoto spēku demokrātiskas kontroles nodrošināšanā; pauž bažas par plaši izplatīto ieroču nelikumīgu glabāšanu iedzīvotāju vidū un par to, ka bruņoto spēkā rīcībā joprojām ir lieli munīcijas un ieroču krājumi; atzinīgi vērtē bruņoto spēku paveikto, atbrīvojoties no visnedrošākās munīcijas un veidojot ilgtspējīgu pieeju atlikušo krājumu pārvaldībai; mudina pieņemt visaptverošu pieeju, ar ko novērst atlikušās problēmas, lai līdz 2019. gadam attīrītu valsti no mīnām; aicina Komisiju un Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/ augsto pārstāvi pastiprināt atbalstu šiem pasākumiem;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

16. mudina darba grupas locekļus sagatavot grozījumus Bosnijas un Hercegovinas vēlēšanu likumā, lai nodrošinātu, ka šā tiesību akta grozījumi rada pamatu patiesi demokrātiskām vēlēšanām kā suverenitātes izpaušmei; uzsver, ka demokrātiskas vēlēšanas nevar notikt, ja netiek nodrošināta daudzu citu cilvēktiesību un pamatbrīvību pastāvīga ievērošana bez diskriminācijas tautības, reliģijas, dzimuma, politiskās vai cita veida pārliecības, īpašuma, dzimšanas vai cita statusa dēļ un bez patvaļīgiem un nepamatotiem ierobežojumiem;

17. uzskata, ka valsts pārvaldes sadrumstalotība, tās politizācija un vājā politikas koordinācija kavē institucionālās un tiesiskās reformas un ietekmē sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu iedzīvotājiem; aicina visu līmeņu kompetentās iestādes uzlabot vidēja termiņa politikas plānošanu un izstrādāt visaptverošas un valsts mēroga publiskās pārvaldes reformas stratēģisko satvaru un publisko finanšu pārvaldības programmu saskaņā ar Eiropas publiskās pārvaldes principiem, kurus ESAO/SIGMA ir izvirzījušas ES kandidātvalstīm;

18. atzīst, ka lauksaimniecība ir nozīmīga Bosnijas un Hercegovinas tautsaimniecības nozare, jo aptuveni 20 % no valsts iedzīvotājiem tiešā vai netiešā veidā ir atkarīgi no šīs nozares; tādēļ atzinīgi vērtē pārtikas nekaitīguma un veterinārās politikas jomā sasniegto un Komisijas lēmumu apstiprināt Bosnijas un Hercegovinas piena un piena produktu eksportu uz ES; mudina censties vairāk, lai valsts veterinārās un fitosanitārās kontroles sistēmu pielāgotu Eiropas standartiem un izveidotu vajadzīgās institucionālās struktūras, kas ļautu izmantot Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu lauku attīstībai; mudina valdību atbalstīt valsts līmeņa lauksaimniecības ministrijas un atbilstīgas attīstības stratēģijas izveidi;

19. pauž bažas par nepilnīgajiem mehānismiem sadarbībai starp valdību un pilsoniskās sabiedrības organizācijām (PSO), tostarp uz ierobežotajām iespējām piedalīties politikas dialogā par reformu programmu; uzskata, ka ir būtiski sekmēt pilsoniskās sabiedrības nozīmi un iesaistīt pilsoņus ES pievienošanās procesā; atkārtoti aicina izveidot un īstenot pārredzamus un iekļaujošus sabiedriskās apspriešanas mehānismus; aicina kompetentās iestādes visos līmeņos uzlabot attiecīgo tiesisko un finansiālo regulējumu, pieņemt valsts stratēģiju par PSO un nodrošināt pārredzamu publisko finansējumu PSO, lai visā valstī veicinātu līdzdalību un iekļaujošu demokrātiju; aicina PSO un aktīvistus būtiski nostiprināt veikspēju un struktūras un sadarboties ar Bosnijas un Hercegovinas iestādēm, ES un starptautisko sabiedrību; prasa minētajām struktūrām palīdzēt PSO to centienos;

20. norāda, ka 2014.–2016. gada stratēģija par organizētās noziedzības apkarošanu tiek īstenota nesaskaņoti; mudina pieņemt un īstenot jaunu stratēģiju un rīcības plānu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu saskaņā ar *Moneyval* ieteikumiem; uzsver, ka ir vajadzīga uz cietušajiem vērsta pieeja un daudznozaru visaptveroša stratēģija narkotiku un cilvēku tirdzniecības apkarošanai; aicina ES un Bosnijas un Hercegovinas iestādes kopīgi strādāt, lai efektīvi apkarotu cilvēku tirdzniecību un nodrošinātu cietušo aizsardzību; atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemts rīcības plāns cīņai pret cilvēku tirdzniecību Bosnijā un Hercegovinā 2016.–2019. gadam, kurā īpaša uzmanība pievērsta problēmām, kas saistītas ar migrējošajiem darba ņēmējiem un bērnu piespiedu ubagošanu, un prasa to efektīvi īstenot; joprojām pauž bažas par nelegālo ieroču lielo skaitu Bosnijā, ko viegli pārved uz ES; aicina kompetentās iestādes pastiprināt centienus, lai sauktu pie atbildības starpniekus un kontrabandistus, un prasa darīt vairāk, lai apkarotu ieroču, jo īpaši vieglo un kājnieku ieroču, nekontrolētu izplatīšanu un nelikumīgu tirdzniecību, īstenojot arī ciešāku reģionālo sadarbību, kā arī Bosnijas un Hercegovinas un ES sadarbību;

21. aicina iestādes izstrādāt rīcības plānu, ar ko īstenot 2015.–2020. gada stratēģiju par terorisma novēršanu un cīņu pret terorismu; aicina iestādes pastiprināt centienus, lai cīņā pret terorismu un vardarbīgu ekstrēmismu nodrošinātu efektīvāku valsts mēroga sadarbību starp policijas, izlūkošanas un drošības aģentūrām; prasa nostiprināt Bosnijas un Hercegovinas terorisma apkarošanas veikspēju; mudina kompetentās iestādes darīt vairāk cīņā pret teroristu finansēšanu, tostarp izveidot legālu satvaru, kas ļautu iesaldēt teroristisku grupējumu līdzekļus; uzskata, ka Bosnijā un Hercegovinā ir svarīgi saskaņot drošības operācijas un nodrošināt datu apmaiņu valsts mērogā; uzsver, ka ļoti svarīga ir arī reģionālās drošības dienestu ciešāka sadarbība un mudina turpināt sadarbību šajā jomā;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

22. uzsver, ka Bosnijā un Hercegovinā ir nopietnas problēmas saistībā ar ārvalstu kaujiniekiem un radikalizāciju; pauž bažas par jauniešu radikalizāciju, jo liels jauniešu skaits — salīdzinājumā ar citām šā reģiona valstīm — ir pievienojušies *Daesh*; prasa turpināt un nostiprināt pasākumus cīņā pret radikalizāciju un terorismu; atzinīgi vērtē centienus stiprināt starpreliģiju dialogu, tostarp politisko un reliģisko līderu kopīgo paziņojumu, kurā nosodīts terorisms un vardarbīgs ekstrēmisms; atzinīgi vērtē pirmos pasludinātos spriedumus par ārvalstu kaujiniekiem, pamatojoties uz noziedzīgiem nodarījumiem saistībā ar teroristu darbību finansēšanu, publisku kūdīšanu uz teroristu darbībām, kā arī organizēšanu un pievienošanos *Daesh*; prasa nekavējoties izstrādāt efektīvu deradikalizācijas programmu un veikt steidzamus pasākumus, lai saskaņā ar Pozitīvo darba kārtību jauniešiem Rietumbalkānu valstīs nodrošinātu labāku ekonomisko perspektīvu Bosnijas un Hercegovinas jauniešiem, tādējādi novēršot to saistīšanos ar radikālām un ekstrēmām ideoloģijām; mudina centies iesaistīt plašsaziņas līdzekļus, akadēmiskās aprindas un pilsonisko sabiedrību, lai palielinātu izpratni par radikalizācijas riska faktoriem, kas noved pie vardarbīga ekstrēmisma; mudina izstrādāt valstu un reģionālus radikalizācijas izpratnes tīklus, pamatojoties uz labāko praksi un instrumentiem, kas pieejami ES mēroga Radikalizācijas izpratnes tīklā; mudina ciešāk sadarboties ar ES un kaimiņvalstu drošības dienestiem, tostarp apmainīties ar informāciju; mudina visā Bosnijā un Hercegovinā veikt policijas operācijas, lai apcietinātu personas, kas tiek turētas aizdomās par teroristu darbību organizēšanu, atbalstīšanu un finansēšanu;

23. norāda, ka cilvēktiesību ievērošanas tiesiskajā un institucionālajā satvarā ir vajadzīgi ievērojami uzlabojumi; prasa izstrādāt valsts mēroga pretdiskriminācijas stratēģiju sadarbībā ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām; atkārtoti mudina pretdiskriminācijas likumā iekļaut skaidru definīciju, kurā aizliegtu diskrimināciju dzimumidentitātes, seksuālās orientācijas, vecuma un invaliditātes dēļ; prasa efektīvi īstenot un nostiprināt Cilvēktiesību ombuda lomu; pauž bažas par diskrimināciju, kas vērsta pret personām ar invaliditāti, piemēram, nodarbinātības, izglītības, veselības aprūpes un citu pakalpojumu pieejamības jomā; pauž bažas par to, ka palielinās naida izraisīta vardarbība, naida kurināšana un draudi pret LGBTI personām; mudina valdību risināt šo problēmu, *inter alia* īstenojot tiesu iestādēm, tiesībsargsardzības iestādēm un plašai sabiedrībai domātus izpratnes veicināšanas pasākumus par LGBTI personu tiesībām; atzīmē ievērojamo progresu, kāds panākts saistībā ar romu civilstāvokļa reģistrācijas procesa pabeigšanu, taču joprojām pauž bažas par ierobežotajiem pasākumiem viņu veselības, izglītības un nodarbinātības iespēju uzlabošanai; mudina iestādes jo īpaši apkarot diskrimināciju dzimuma dēļ; mudina Serbu Republikas konstitūcijā atcelt noteikumus par nāvessodu;

24. pauž nožēlu, ka nekas nav panākts saistībā ar *Sejdić-Finci* and *Zorić* lietu īstenošanu, un atgādina Bosnijai un Hercegovinai, ka šajā ziņā tā joprojām pārkāpj ECT nolēmumus; vēlreiz uzsver, ka nespēja īstenot šos nolēmumus joprojām rada diskrimināciju pret Bosnijas un Hercegovinas pilsoņiem, un līdz ar to var tikt aizkavēta Bosnijas un Hercegovinas virzība uz pievienošanos ES;

25. mudina daudz iedarbīgāk un atbilstīgāk izmeklēt un saukt pie atbildības lietās saistībā ar naida noziegumiem un naida kurināšanu, tostarp etnisku iemeslu dēļ, un ekstrēmistisku ideoloģiju izplatīšanu sociālajos plašsaziņas līdzekļos; pauž nožēlu, ka Federācija ir vienīgā teritorija Rietumbalkānos, kurā sankcijas par naida noziegumiem netiek reglamentētas krimināllikumā, un mudina šādu noteikumu iekļaut; tāpat aicina naida kurināšanu iekļaut abu valsts administratīvo vienību krimināltiesībās;

26. atgādina, ka ar vēlēšanu likumu un vēlēšanu sistēmu ir jānodrošina iespēja visām trim pamattautām un visiem pārējiem iedzīvotājiem brīvi un neatkarīgi ievēlēt savus leģitīmos politiskos pārstāvjus institūcijās un iestādēs;

27. uzsver, cik būtiska loma valstī ir pilsoniskajai sabiedrībai, kas aizsargā minoritāšu tiesības un veicina to ievērošanu, kā arī sekmē sociālo saskaņu un toleranci un veicina iedzīvotāju izpratni par daudzveidības priekšrocībām; tāpēc prasa plašāk iesaistīt pilsonisko sabiedrību to problēmu risināšanā, kas saistītas ar etniskajām atšķirībām, lai palīdzētu valstij virzībā uz ES; prasa arī nodrošināt labāku koordināciju starp kompetentajām iestādēm un PSO, lai labāk tiktu izpildīts likums par mazākumtautībām;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

28. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemta 2015.–2018. gada stratēģija, lai īstenotu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu; prasa steidzami pieņemt un piemērot pamatstratēģiju Stambulas konvencijas īstenošanai; pauž bažas par to, ka trūkst visaptveroša valsts līmeņa tiesiskā regulējuma attiecībā uz seksuāliem uzbrukumiem ka un nav paredzēts atbilstīgs kompensācijas mehānisms cietušajiem; aicina kompetentās iestādes nodrošināt pienācīgu finansējumu un labāku regulējumu drošiem mājokļiem un izveidot saskaņotu sistēmu datu uzraudzībai un vākšanai pret sievietēm vērstas vardarbības gadījumos; prasa arī darīt visu iespējamo, lai palielinātu sieviešu līdzdalību politikā un nodarbinātībā, uzlabotu viņu sociālo un ekonomisko situāciju, jo īpaši attiecībā uz piekļuvi tiesībām uz grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu un pabalstiem, kā arī veicināt, aizsargāt un nostiprināt sieviešu tiesības; mudina visu līmeņu pārvaldes iestādes ar pilsoniskās sabiedrības palīdzību palielināt izpratni par šiem jautājumiem, lai sievietes izmantotu tiesību aktos paredzētās aizsardzības iespējas;

29. uzsver, cik būtiska loma ir izglītībai, lai radītu un veicinātu tolerantu un iekļaujošu sabiedrību, kā arī sekmētu sadarbību un kohēziju kultūras, reliģijas un etniskās izcelsmes jautājumos; pauž nožēlu par lēno progresu problēmas “divas skolas zem viena jumta” risināšanā, kā arī par citu veidu segregāciju un diskrimināciju skolās, un nosoda to, ka joprojām nav izstrādāta vienota mācību pamatprogramma; mudina pieņemt konkrētus pasākumus, ar ko sāktu mazināt segregāciju izglītības sistēmā; uzsver, ka ļoti daudz ir jā dara, lai uzlabotu sadrumstalotās izglītības sistēmas efektivitāti, vienlaikus garantējot tiesības uz vienlīdzīgām izglītības iespējām visās Bosnijas un Hercegovinas oficiālajās valodās un tiesības ikvienai kopienai saņemt izglītību savā dzimtajā valodā; mudina iestādes nodrošināt, ka efektīvi tiek īstenoti iekļaujošas izglītības principi attiecībā uz bērniem ar invaliditāti;

30. atzinīgi vērtē Bosnijas un Hercegovinas aktīvo līdzdalību Rietumbalkānu izglītības un apmācības platformā, kā arī tās pastāvīgo dalību *Erasmus+* un Rietumbalkānu jaunatnes programmā, kas ir ļoti svarīgs instruments cīņā ar ļoti augstu jauniešu bezdarba līmeni; atzinīgi vērtē arī Bosnijas un Hercegovinas apņemšanos piedalīties ESAO 2018. gada *PISA* pētījumā; uzskata šo pētījumu par lietderīgu instrumentu, lai apspriestu izglītības kvalitāti un vajadzīgās reformas; atzinīgi vērtē visu 13 izglītības ministriju un visu saistīto aģentūru pausto vēlmi piedalīties šajā kopīgajā darbā; aicina Komisiju apsvērt iespēju finansēt Bosnijas un Hercegovinas dalību minētajā pētījumā, izmantojot pirmspievienšanās fondu līdzekļus;

31. uzsver, ka neatkarīgas un profesionālas plašsaziņas līdzekļu struktūras ir viens no svarīgākajiem plaukstošas demokrātiskas sabiedrības elementiem; tāpēc ir nobažījies par atpakaļrāpību vārda brīvības jomā, gadījumiem, kad izdarīts politiskais spiediens uz žurnālistiem un viņi iebiedēti, tostarp par nepamatotu finanšu un citu veidu pārbaužu piemērošanu dažiem plašsaziņas līdzekļiem, ko veic vietējās un valsts mēroga iestādes, un pastāvīgo plašsaziņas līdzekļu polarizāciju politiskā un etniskā ziņā; aicina kompetentās iestādes rūpīgi izmeklēt uzbrukumus žurnālistiem un izstrādāt tiesisko regulējumu žurnālistu aizsardzībai; turklāt prasa steidzami rīkoties, lai garantētu Komunikācijas regulatora politisko, institucionālo un finansiālo neatkarību un nodrošinātu pārredzamību attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu īpašniekiem, novēršot visas tiesību aktu nepilnības, kas sistemātiski kavē pilnīgu pārredzamību šajā jomā; atzīmē, ka ir būtiski īstenot šos pasākumus, lai nepieļautu jebkādu neatbilstīgu politisko ietekmi; prasa rīkoties, lai nodrošinātu plašsaziņas līdzekļu plurālismu un apraidi visās oficiālajās valodās; turklāt prasa palielināt sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu redakcionālo neatkarību un finansiālo stabilitāti, ņemot vērā, ka Bosnijas un Hercegovinas vienotībai ir svarīga sabiedriskas raidorganizācijas esība; pauž bažas, ka nav sāka kriminālvajāšana par mērķorientētiem kiberuzbrukumiem ziņu tīmekļa vietnēm;

32. atzinīgi vērtē progresu, kāds panākts nepabeigto kara noziegumu lietu izskatīšanā; atzīmē ICTY bažas par Valsts prokuratūras nepietiekamo pēcpārbaudi saistībā ar atkārtotiem pieprasījumiem pabeigt kara noziegumu lietu izskatīšanu; prasa pārskatīt valsts kara noziegumu stratēģiju, lai nodrošinātu efektīvāku un labāku kriminālvajāšanu saistībā ar kara laikā pastrādātiem seksuālās vardarbības aktiem un lai uzlabotu cietušo aizsardzību; prasa rīkoties, lai nodrošinātu cietušo tiesības uz efektīvu kompensāciju;

33. atzīmē panākto un prasa darīt vairāk saistībā ar iekšzēmē pārvietotu personu un bēgļu ilgtspējīgu atgriešanu, ietverot nodarbinātību, izglītību un sociālo aizsardzību, īpašuma atdošanu un vietēja mēroga veselības aprūpi; vēlreiz norāda, cik svarīgi ir mudināt šo cilvēku ilgtspējīgu atgriešanos Bosnijā un Hercegovinā, jo īpaši Serbu Republikā; aicina visus pārvaldes

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

līmeņus aizsargāt šos cilvēkus un sekmēt viņu atgriešanos, ieviešot un īstenojot visus nepieciešamos tiesiskos un administratīvos pasākumus; prasa efektīvi īstenot pārskatīto stratēģiju attiecībā uz Vispārējā pamatlīguma par mieru VII pielikumu; aicina Komisiju nodrošināt pietiekamu finansiālo atbalstu un palīdzību to projektu sagatavošanai, ar kuriem sekmētu šo procesu; atzīmē, ka joprojām ļoti liels ir bezvēsts pazudušo personu skaits, un aicina kompetentās iestādes sākt intensīvu sadarbību un pastiprināt centienus atrast tās 7 019 personas, kuras pazudušas kara laikā; uzsver, ka ir jāturpina izstrādāt alternatīvas pieejas tiesiskumam, *inter alia* izmantojot UNDP stratēģiju par tiesiskumu valsts pārkārtošanas laikā; aicina Bosnijas un Hercegovinas iestādes ieguldīt ievērojamus līdzekļus attiecīgajās programmās;

34. norāda, ka pēckara atjaunošanas un rekonstrukcijas process Bosnijā un Hercegovinā kopumā ir bijis veiksmīgs un ir sekmējis valsts virzību uz ES, taču joprojām pastāv neatrisinātas problēmas saistībā ar samierināšanas procesa ilgtspēju; tādēļ uzsver izglītības nozīmi samierināšanas un savstarpējas sapratnes veicināšanā sabiedrībā;

35. atzinīgi vērtē reģistrētās nodarbinātības palielināšanos, kā arī pirmos pasākumus, kas veikti, lai nostiprinātu politikas koordināciju un uzlabotu uzņēmējdarbības vidi; joprojām ir nobažījies par valsts ietekmi uz ekonomiku, publisko finanšu kvalitāti, augsto atkarības pakāpi no finansējuma no starptautisko aizdevumu ieguldījuma, starptautisko ieguldījumu neskaidro izcelsmi un sarežģītajiem darba tirgus apstākļiem; uzsver, ka ir jārisina pastāvīgi augstais ilgtermiņa bezdarbs (27,6%), tostarp ļoti augstais jauniešu bezdarbs (62,7%), lielā ēnu ekonomikas problēma un jāuzlabo darba tirgus funkcionēšana;

36. atzinīgi vērtē to, ka abas administratīvās vienības ir pieņēmušas jaunus darba tiesību aktus; pauž nožēlu, ka nepastāv vienota ekonomikas telpa, jo tas kaitē uzņēmējdarbības videi; mudina vēl vairāk uzlabot uzņēmējdarbības vidi, nostiprinot tiesiskumu, vienkāršojot līgumu izpildi un cīnoties pret korupciju; pauž nožēlu, ka Bosnija un Hercegovina nav izstrādājusi valsts mēroga MVU stratēģiju;

37. uzsver, ka ir jāreformē un jāsaplaido sadrumstalatās sociālās aizsardzības sistēmas, pamatojoties uz iedzīvotāju vajadzībām, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem; atzīmē, ka arodbiedrību un darba tiesības, tostarp veselības un drošības tiesību akti, joprojām ir ierobežoti, un uzsver, cik būtiski ir arī turpmāk uzlabot un saskaņot šos tiesību aktus visā valstī;

38. mudina pieņemt valsts mēroga sektorālo stratēģiju transporta, enerģētikas un vides jomā; uzsver, ka šīs stratēģijas ir vajadzīgas, lai *inter alia* pilnībā gūtu labumu no ES pirmspievienošanās palīdzības;

39. atzinīgi vērtē Bosnijas un Hercegovinas dalību sešu Rietumbalkānu valstu iniciatīvā; uzsver divu svarīgu investīciju projektu "Stara Gradiška" un "Svilaj" nozīmi, jo tie atvieglos tirdzniecību, reģionālo integrāciju un ilgtspējīgu izaugsmi; mudina iestādes nodrošināt pilnīgu un ātru to transporta tehnisko standartu un nesaistošo pasākumu īstenošanu, par kuriem tika panākta vienošanās 2015. gada Rietumbalkānu augstākā līmeņa sanāksmē Vīnē (piemēram, robežšķērsošanas procedūru, informācijas sistēmu un uzturēšanas sistēmu saskaņošana/vienkāršošana, atsaiste un trešo pušu piekļuve tīklam), pirms nākamās augstākā līmeņa sanāksmes, kas notiks 2016. gadā Parīzē;

40. prasa nekavējoties publicēt iedzīvotāju un mājokļu skaitīšanas rezultātus, jo tiem ir izšķirīga nozīme ekonomiskajā un sociālajā plānošanā; turklāt norāda, ka 2013. gada tautas skaitīšanas dati būs vajadzīgi, lai Bosnija un Hercegovina aizpildītu aptaujas anketu, ko tā saņems no Komisijas;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

41. mudina Bosnijas un Hercegovinas statistikas iestādes saskaņot to statistikas darbu ar *Eurostat* standartiem;

42. ir nobažījies par atpakaļrāpību informācijas sabiedrības jomā; prasa nekavējoties īstenot digitālo pārslēgšanos; mudina izveidot valsts līmeņa uzraudzības iestādi, kas akreditētu e-komercijas un e-paraksta tiesību aktus, jo šādi tiesību akti joprojām nav īstenoti šādās iestādes neesības dēļ; aicina atbildīgās iestādes paātrināt 2009. gadā izveidotā Eiropas neatliekamās palīdzības tālruņa 112 sistēmas sekmīgu īstenošanu;

43. atzīmē, ka ir veikti ierobežoti pasākumi un darbības, lai pielāgotos klimata pārmaiņām, un ir veikti sākotnējie pasākumi *Natura 2000* dabas aizsardzības tīkla izveidei; aicina kompetentās iestādes izveidot saskaņotu tiesisko regulējumu vides aizsardzības un klimata jomā un nostiprināt stratēģisko plānošanu un saskaņu ar *acquis* šajās jomās; aicina kompetentās iestādes saskaņā ar ES vides standartiem novērst pārmērīgu gaisa piesārņojumu, tostarp piesārņojumu, ko izraisa Bosanskibrodas naftas pārstrādes rūpnīca; uzsver, ka Bosnijai un Hercegovinai pilnībā ir jāīsteno saistības, kas noteiktas Konvencijā par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā (Espo, 1991. g.) un Protokols par stratēģisko vides novērtējumu (Kijeve, 2003. g.);

44. aicina Bosnijas un Hercegovinas valdību reglamentēt un uzraudzīt hidroelektrostaciju būvniecību ekoloģiski jutīgos apgabalos, kā arī aizsargātās un potenciāli aizsargājamās teritorijās, un saglabāt pašreizējo nacionālo parku, tādu kā Sutjeskas Nacionālais parks un Unas Nacionālais parks, integritāti; iesaka uzlabot ietekmes uz vidi novērtējumu kvalitāti, lai ņemtu vērā ES standartus, kas noteikti ar Putnu direktīvu un Dzīvotņu direktīvu, kā arī Ūdens pamatdirektīvu; mudina Bosnijas un Hercegovinas valdību uzlabot pārredzamību, iesaistot sabiedrību un par plānotajiem projektiem rīkojot sabiedriskas apspriešanas ar vietējām kopienām, zinātniskajiem ekspertiem un pilsonisko sektoru;

45. izsaka atzinību Bosnijai un Hercegovinai, ka tā ir apņēmusies būt par Enerģētikas kopienas prezidentvalsti 2016. gadā; tomēr ir nobažījies par Enerģētikas kopienas uzliktajām sankcijām Bosnijai un Hercegovinai; atkārtoti aicina Bosniju un Hercegovinu veikt pasākumus, lai nodrošinātu energoinfrastruktūras savienojumus ar kaimiņvalstīm, un aicina ievērot visas līgumsaistības, kas tai uzliktas saskaņā ar Enerģētikas kopienas līgumu;

46. nosoda Serbu Republikā 2015. gada februārī pieņemto Likumu par sabiedrisko kārtību un mieru, ar ko paredz kriminālatbildību par tādu ziņu publicēšanu sociālajos plašsaziņas līdzekļos, kas traucē sabiedrisko kārtību vai satur nepiedienīgu, aizvainojošu vai aizskarošu saturu, jo šis likums nosaka juridiskus ierobežojumus vārda brīvībai tiešsaistē un plašsaziņas līdzekļu brīvībai un var izraisīt sociālo plašsaziņas līdzekļu lietotāju pašcenzūru;

47. atzinīgi vērtē Bosnijas un Hercegovinas konstruktīvo un proaktīvo nostāju reģionālās sadarbības veicināšanā; uzskata, ka konkrēta sadarbība savstarpējas ieinteresētības jomās var veicināt stabilitāti Rietumbalkānos; atzinīgi vērtē robežlīgumu ar Melnkalni; prasa turpināt centienus, lai atrisinātu atlikušos divpusējos jautājumus, tostarp vienotos ar Serbiju un Horvātiju robežu demarkācijas lietās, kā arī par jautājumiem, kas saistīti ar pārrobežu vides piesārņojumu; atzinīgi vērtē Bosnijas un Hercegovinas Ministru Padomes pirmo kopīgo sesiju ar Serbu Republikas valdību, kas notika 2015. gada 4. novembrī Sarajevā;

48. atzinīgi vērtē to, ka ir palielinājies (no 52 % līdz 62 %) ar KĀDP lēmumiem saskaņoto saistību īpatsvars; ņemot vērā Bosnijas un Hercegovinas pieteikumu dalībai ES, uzskata, ka ir svarīgi ārpolitiku lielā mērā koordinēt ar Eiropas Savienības KĀDP;

49. aicina Bosnijas un Hercegovinas iestādes saistībā ar gaidāmajām vietējām vēlēšanām īstenot attiecīgos ieteikumus, ko snieguši starptautiskie un vietējie novērotāji un EDSO/ODIHR, lai nodrošinātu vēlēšanu procesa uzticamību un integritāti; mudina iestādes steidzamības kārtā reglamentēt vietējās vēlēšanas Mostarā;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

50. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei, Padomei, Komisijai, Bosnijas un Hercegovinas prezidentūrai, Bosnijas un Hercegovinas Ministru padomei, Bosnijas un Hercegovinas Parlamentārajai asamblejai, Bosnijas un Hercegovinas Federācijas un Serbu Republikas valdībām un parlamentiem un 10 kantonu valdībām.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

P8_TA(2016)0136

Nabadzības novēršanas mērķa sasniegšana, ņemot vērā aizvien lielākos mājsaimniecību izdevumus

Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa rezolūcija par nabadzības novēršanas mērķa sasniegšanu, ņemot vērā aizvien lielākos mājsaimniecību izdevumus (2015/2223(INI))

(2018/C 058/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES), jo īpaši tā 3. pantu, un Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD), jo īpaši tā 9. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 1. pantu un 34. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 25. jūnija Regulu (ES) Nr. 2015/1017 par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas Investīciju konsultāciju centru un Eiropas Investīciju projektu portālu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1291/2013 un (ES) Nr. 1316/2013 ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 11. marta Regulu (ES) Nr. 223/2014 par Eiropas atbalsta fondu vistrūcīgākajām personām ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1304/2013 par Eiropas Sociālo fondu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1081/2006 ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1301/2013 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un īpašiem noteikumiem attiecībā uz mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1080/2006 ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija Direktīvu 2014/92/ES par maksājumu kontu tarifu salīdzināmību, maksājumu kontu maiņu un piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK ⁽⁷⁾, un Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūciju par energoefektivitātes rīcības plāna pārskatīšanu ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OV L 169, 1.7.2015., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 72, 12.3.2014., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 347, 20.12.2013., 470. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 347, 20.12.2013., 289. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 257, 28.8.2014., 214. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 315, 14.11.2012., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 169 E, 15.6.2012., 66. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti (pārstrādāta redakcija) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 27. oktobra paziņojumu “Komisijas darba programma 2016. gadam. Nav īstais brīdis, lai rīkotos kā ierasts” (COM(2015)0610),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 5. marta paziņojumu “Stratēģijas “Eiropa 2020” gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei novērtējums” (COM(2014)0130),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību: Eiropas pamatprogramma sociālai un teritoriālai kohēzījai” (COM(2010)0758) un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas, kā arī Reģionu komitejas atzinumus un Parlamenta 2011. gada 15. novembra rezolūciju ⁽²⁾ par šo jautājumu,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020), kā arī Parlamenta 2010. gada 16. jūnija rezolūciju par stratēģiju “Eiropa 2020” ⁽³⁾,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2010. gada 28. jūlija rezolūciju Nr. 64/292 “Cilvēka tiesības uz ūdeni un sanitāriju” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas izmēģinājuma projektu par vienotas metodoloģijas izstrādi references budžetiem Eiropā,
- ņemot vērā UNICEF pētījumu centra *Innocenti* 2012. gada ziņojumu “Bērnu nabadzības līmeņa noteikšana: jaunas tabulas bērnu nabadzības klasificēšanai attīstītajās valstīs” ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā UNICEF pētījumu centra *Innocenti* 2014. gada ziņojumu “Bērni un recesija: ekonomikas krīzes ietekme uz bērnu labklājību attīstītajās valstīs” ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada septembrī publicēto ceturksņa pārskatu par nodarbinātību un sociālo situāciju ES ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 20. februāra Sociālo ieguldījumu paketi,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 15. jūnija atzinumu par Eiropas platformu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību: Eiropas pamatprogramma sociālai un teritoriālai kohēzījai ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā ESAO 2015. gada 21. maija ziņojumu “Apvienot centienus: kāpēc no nevienlīdzības mazināšanas ieguvēji gūtu visi?”
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada 18. septembra atzinumu “Saskaņota Eiropas rīcība enerģētiskās nabadzības novēršanai un apkarošanai” ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada 10. decembra atzinumu “Minimālais ienākums un nabadzības rādītāji Eiropā” ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ OV L 153, 18.6.2010., 13. lpp.

⁽²⁾ OV C 153 E, 31.5.2013., 57. lpp.

⁽³⁾ OV C 236 E, 12.8.2011., 57. lpp.

⁽⁴⁾ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/64/292&Lang=F.

⁽⁵⁾ http://www.unicef-irc.org/publications/pdf/rc10_fre.pdf

⁽⁶⁾ https://www.unicef.fr/sites/default/files/userfiles/2014_Bilan12_Innocenti.pdf

⁽⁷⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=89&newsId=2345&furtherNews=yes>

⁽⁸⁾ OV C 248, 25.8.2011., 130. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 341, 21.11.2013., 21. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 170, 5.6.2014., 23. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- ņemot vērā Reģionu komitejas 2011. gada 31. marta atzinumu “Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas (SPC) un Nodarbinātības komitejas (EMCO) 2014. gada 3. oktobra kopīgo atzinumu “Stratēģijas “Eiropa 2020” vidusposma pārskats” ⁽²⁾,
- ņemot vērā SPC 2015. gada 10. marta gada pārskatu “Sociālā situācija Eiropas Savienībā (2014)” ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2015. gadā publicēto pētījumu “Stāvoklis kreditēšanas jomā: agresīvas cenu noteikšanas prakses kopējās izmaksas” ⁽⁴⁾ un 2008. gada augustā publicēto pētījumu “Nabadzīgo mājsaimniecību patēriņa grozs” ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas 2011. gada 15. februāra atzinumu “Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību: stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciatīva” ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūciju par turpmākiem pasākumiem saistībā ar Eiropas pilsoņu iniciatīvu “Right2Water” ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 8. jūlija rezolūciju par videi nekaitīgas nodarbinātības iniciatīvu — darbvietu izveides potenciāla izmantošana zaļajā ekonomikā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 5. oktobra Lēmumu (ES) 2015/1848 par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm ⁽⁹⁾ un Parlamenta 2015. gada 8. jūlija nostāju par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 27. novembra rezolūciju par ANO Konvencijas par bērna tiesībām 25. gadskārtu ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 11. jūnija rezolūciju par sociālajiem mājokļiem Eiropas Savienībā ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 4. jūlija rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par piekļuvi banku pamatpakalpojumiem ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 20. oktobra rezolūciju par minimālā ienākuma nozīmi nabadzības apkarošanā un integrējošas sabiedrības attīstības veicināšanā Eiropā ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ OV C 166, 7.6.2011., 18. lpp.

⁽²⁾ Nodarbinātības komitejas un Sociālās aizsardzības komitejas kopīgais atzinums Padomei, ES Padome, 13809/14 SOC 662 EMPL 120 EDUC 297 ECOFIN 876, 2014. gada 3. oktobris.

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7744&visible=0>

⁽⁴⁾ Atbildīgas kreditēšanas centrs, Darema, <http://www.responsiblelending.org/state-of-lending/cumulative/>, http://www.uvcw.be/no_index/cpas/panier-etude-qualitative.pdf.

⁽⁵⁾ Ricardo Cherenti, Beļģijas Federatīvais vietējo sociālo pasākumu centrs, http://www.uvcw.be/no_index/cpas/panier-etude-quantitative.pdf.

⁽⁶⁾ Sociālās aizsardzības komitejas atzinums Padomei, Eiropas Savienības Padomei, 6491/11, SOC 124, 2011. gada 15. februāris.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0294.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0264.

⁽⁹⁾ OV L 268, 15.10.2015., 28. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0261.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0070.

⁽¹²⁾ OV C 65, 19.2.2016., 40. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 349 E, 29.11.2013., 74. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV C 70 E, 8.3.2012., 8. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumu (A8-0040/2016),
- A. tā kā laikposmā no 2008. līdz 2013. gadam Eiropas Savienībā nabadzības vai sociālās atstumtības riskam pakļauto cilvēku skaits no 117 miljoniem pieauga līdz 122,6 miljoniem; tā kā 2013. gadā 16,7 % ES iedzīvotāju pēc sociālo pārvedumu saņemšanas bija pakļauti nabadzības riskam, 9,6 % bija smagos materiālos apstākļos un 10,7 % mājsaimniecību tika uzskatītas par tādām, kurās nodarbinātības intensitāte ir ļoti zema; tā kā šādas tendences ir pretrunā stratēģijā “Eiropa 2020” izvirzītajam ES mērķim, kas paredz līdz 2020. gadam vismaz par 20 miljoniem samazināt nabadzības vai sociālās atstumtības skarto vai apdraudēto cilvēku skaitu;
- B. tā kā saskaņā ar Eurostat metodoloģiju nabadzības sliekšnis ir 60 % no valsts vidējā pielīdzinātā ienākuma;
- C. tā kā energotaupības pasākumi un energoefektivitātes uzlabojumi, jo īpaši dzīvojamā fondā, ļautu daudzām mājsaimniecībām izkļūt no enerģētiskās nabadzības; tā kā saskaņā ar SILC statistiku 2015. gadā 10 % ES iedzīvotāju kavēja komunālos maksājumus (37 % visvairāk skartajās dalībvalstīs); 2014. gadā 12 % ES iedzīvotāju nespēja pietiekami apsildīt savus mājokļus (60 % visvairāk skartajās dalībvalstīs); 2014. gadā 16 % ES iedzīvotāju mita mājokļos ar cauru jumtu un mitrām sienām (33 % visvairāk skartajās dalībvalstīs);
- D. tā kā ilgstošu bezdarbnieku skaits pārsniedz 12 miljonus iedzīvotāju, no kuriem 62 % ir bezdarbnieki ilgāk par 2 gadiem pēc kārtas; tā kā ilgstošie bezdarbnieki ir pakļauti lielākam nabadzības un sociālās atstumtības riskam;
- E. tā kā ir jāņem vērā Eiropas atbalsta fonda vistrūcīgākajām personām (FEAD) nozīme un nepieciešamība to saglabāt laikos, kad sociālā krīze skar arvien vairāk Eiropas iedzīvotāju;
- F. tā kā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 34. panta 3. punktā ir paredzēts, ka, apkarojot sociālo atstumtību un nabadzību, Savienība atzīst un ievēro tiesības uz sociālo palīdzību un palīdzību mājokļu jomā, lai nodrošinātu pienācīgu dzīvi tiem, kam nav pietiekamu līdzekļu;
- G. tā kā noteiktos laika periodos un atsevišķās valstīs pamatpreču un pamatpakalpojumu cenas ir palielinājušās salīdzinoši strauji, kā rezultātā ir palielinājušies arī ģimeņu izdevumi;
- H. tā kā “hroniskas nabadzības” skartie iedzīvotāji, kuri nereti ir ilgstošie bezdarbnieki, taču dažkārt nodarbināti ar zemu atalgojumu, un cilvēki, kuri vieni audzina bērnus un nav nodarbināti vai kuri vidēji strādā īsāku darba laiku nekā galvenais pelnītājs, nemainīgi ir viena no visneaizsargātākajām grupām;
- I. tā kā joprojām nav noteikti galējas nabadzības rādītāji;
- J. tā kā slikts vai neapmierinošs mājoklis ievērojami samazina izredzes uz pienācīgu dzīvi; tā kā krīzes laikā vēl vairāk pasliktinājās mazaizsargāto iedzīvotāju mājokļu kvalitāte (tostarp atbilstīga mājokļu siltināšana u. c.), jo trūka līdzekļu mājokļa uzturēšanai; tā kā, ilgstoši dzīvojot nekvalitatīvā mājoklī, var tikt ietekmēta cilvēka fiziskā veselība;
- K. tā kā ģimeņu izdevumu palielināšanās saistībā ar maksu par mājokli, pārtiku, komunālajiem pakalpojumiem (elektroenerģija, gāze, ūdens), transportu, veselības aprūpi un izglītību apgrūtina sasniegt stratēģijā “Eiropa 2020” noteikto nabadzības samazināšanas mērķi;
- L. tā kā iepriekšējos gados daudzās ES valstīs strauji ir pieaugušas pamatpreču un pamatpakalpojumu cenas, kā rezultātā ir palielinājušies kopējie mājsaimniecību izdevumi;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- M. tā kā tādu faktoru mijiedarbība kā ekonomikas un finanšu krīze un māsaimniecību ienākumu kritums ir veicinājuši bezdarba un sociālās atstumtības pieaugumu Eiropas Savienībā, jo īpaši mazaizsargātākajās iedzīvotāju grupās, līdz ar to radot aizvien lielāku slogu sociālajiem dienestiem;
- N. tā kā Eiropas Savienībā, sākoties krīzei, ir ārkārtīgi palielinājies jauniešu bezdarbs, kas jau bija lielāks nekā citās vecuma grupās un tagad pārsniedz 20 %, radot risku viņus ieģrūst nabadzībā jau kopš agras jaunības; tā kā ir jāņem vērā ANO Bērnu tiesību komitejas noslēguma piezīmes par jaunākajiem atsevišķu ES dalībvalstu regulārajiem ziņojumiem par bērnu nabadzības līmeņa un/vai bērnu nabadzības riska līmeņa pieaugumu ekonomikas krīzes dēļ; tā kā šāds pieaugums ietekmē tiesības uz veselības aizsardzību, izglītību un sociālo aizsardzību;
- O. tā kā nabadzība, kas dalībvalstīs jau daudzus gadus pieaug, arvien vairāk ietekmē ekonomiku, mazina ekonomisko izaugsmi, palielina valstu budžetu deficītu un samazina Eiropas konkurētspēju;
- P. tā kā dzīvošana neatbilstīgā un nepietiekami apsildītā mājoklī nelabvēlīgi ietekmē cilvēku un jo īpaši visneaizsargātāko personu veselību, izglītību, sociālo integrāciju un iekļaušanos darba tirgū; tā kā cilvēki nespēj nodrošināt pietiekamu mājokļa apkuri gan ziemeļu, gan dienvidu dalībvalstīs; tā kā saskaņā ar *EU-SILC* rādītājiem atsevišķās dalībvalstīs mājokļa izmaksu slogs (analizējot pēc īpašumtiesību statusa) ir augstāks ģimenēm privātajā īres sektorā, kas izskaidrojams ar mājokļu zemo kvalitāti un augstajām cenām; tā kā daudzām ģimenēm ir grūtības segt pamatpreču un pamatpakalpojumu izmaksas, ko izraisa arī aizvien pieaugošās enerģijas cenas;
- Q. tā kā enerģētiskā nabadzība ir saistīta ar vispārējo nabadzību, kam pamatā ir vairāki apstākļi, tostarp veselības un invaliditātes apsvērumi, individuāli pielāgotu piedāvājumu vai tiešsaistes pakalpojumu trūkums, zemi ienākumi, māsaimniecībā izmantotās apkures sistēmas veids un dzīvojamā fonda kvalitāte un energoefektivitāte;
- R. tā kā bezdarbnieki, viena vecāka ģimenes, maznodrošinātas ģimenes, atraitnes un atraitņi, cilvēki ar hroniskām saslimšanām, veci cilvēki, jaunieši, cilvēki ar invaliditāti un minoritātes bieži vien ir tie, kuriem visvairāk draud nonākšana nabadzībā un kuri visvairāk cieš no augstās dzīves dārdzības;
- S. tā kā lielās atšķirības, kādas dalībvalstīs pastāv labklājības nodrošinājuma un ienākumu minimuma ziņā, nozīmē, ka atsevišķās dalībvalstīs labklājības līmenis nabadzības risku samazina par 60 %, bet citās tikai par 15 %; tā kā labklājības nodrošinājuma dēļ nabadzības risks ES vidēji samazinās par 35 %;
- T. tā kā gaidāmajā *Eurofound* ziņojumā par mājokļiem Eiropā tiks iekļauts aprēķina modelis, lēšot, ka pašreizējo neatbilstīgo mājvietu (mājokļu) (pēc 2011. gada datiem) dēļ radītie kopējie medicīnas izdevumi 28 ES dalībvalstīs pārsniedz EUR 170 miljardus gadā; tā kā gadījumā, ja veiktu visus nepieciešamos remontdarbus, medicīnas izdevumi pirmajā gadā samazinātos par aptuveni EUR 8 miljardiem, un arī turpmāk tiktu radīti papildu ieguvumi;
- U. tā kā ANO ir apstiprinājusi, ka cilvēka tiesības uz ūdeni un sanitāriju ikvienam paredz iespēju piekļūt ūdenim, kas ir kvalitatīvs, nekaitīgs, fiziski sasniedzams, par pieņemamu cenu, pietiekamā daudzumā un atbilstīgs personiskajām un māsaimniecības vajadzībām; tā kā ANO ieteikumā papildus ir norādīts, ka gadījumā, ja ūdens ir par maksu, ūdenim nevajadzētu tērēt vairāk nekā 3 % no māsaimniecības ienākumiem; tā kā ūdensapgādes uzņēmu privatizācija nelabvēlīgi ietekmē māsaimniecības, kuras ir nabadzīgas vai uz nabadzības sliekšņa;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- V. tā kā enerģētiskās nabadzības problēma Eiropā joprojām palielinās un, šķiet, ka šāda situācija tuvākajos gados tikai saasināsies, kam iemesls ir gaidāmais enerģijas cenu pieaugums, un līdz ar to arī palielināsies ienākumu nevienlīdzība un nabadzība kopumā, kā arī trūkst piemērotu apkures sistēmu un slikta ir mājokļu kopējā siltināšanas kvalitāte, jo īpaši Vidusjūras reģiona valstīs;
- W. tā kā visā ES nabadzībā dzīvo par 12 miljoniem vairāk sieviešu nekā vīriešu; tā kā šādu nevienlīdzību veicinošie faktori ir arī dzimumu darba samaksas un pensiju apmēra atšķirības, lielais nestabilās darba attiecībās strādājošo sieviešu īpatsvars, kā arī tas, ka sievietes nereti ir spiestas izvēlēties ekonomiski neaktīvu dzīvesveidu, ko nosaka augstās bērnu aprūpes izmaksas;
- X. tā kā vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības, darba laiks un profesionālās karjeras ilgums, ar ko sievietes saskaras savā profesionālajā karjerā, tieši ietekmē viņu dzīvi pēc pensionēšanās; tā kā sievietes pēc 65 gadu vecuma ir pakļautas lielākam nabadzības vai sociālās atstumtības riskam nekā vīrieši, jo pašlaik sievietēm pensijas ienākumi ir zemāki — turklāt bieži vien ievērojami zemāki — nekā vīriešiem;
- Y. tā kā Enerģētikas savienības uzdevums ir efektīvi reaģēt uz enerģētisko nabadzību, kas skar vairāk nekā 100 miljonus eiropiešu, un Enerģētikas savienībai ir jāuzlabo visneaizsargātāko patērētāju situācija, visneaizsargātākajām grupām uzlabojot energoefektivitāti un ieviešot korektīvus pasākumus, kas ļautu trūcīgākajiem cilvēkiem saņemt enerģiju par pieejamām cenām;
- Z. tā kā Direktīvā 2012/27/ES dalībvalstis tiek aicinātas izstrādāt programmas personu un mājsaimniecību informēšanai un konsultēšanai par energoefektivitāti;
- AA. tā kā, ņemot vērā, ka nabadzība skar visu ģimeni kopumā, ir jāuzsver ietekme, kādu uz nabadzību atstāj enerģija;
- AB. tā kā valsts dzīvojamā fonda atjaunošana nolūkā uzlabot ēku energoefektivitāti tiešā veidā samazinās enerģijas izmaksas, jo īpaši maznodrošinātām ģimenēm, un veicinās darbvietu radīšanu;
- AC. tā kā 22 348 834 mājsaimniecības (aptuveni 11 % ES iedzīvotāju) vairāk nekā 40 % no gūtajiem ienākumiem tērē par mājokli; tā kā Eiropas pusgadā pārmērīgais mājokļa izmaksu slogs ir atzīmēts kā “uzraugāma tendence”; tā kā 21 942 491 mājsaimniecībai (aptuveni 10,8 % ES iedzīvotāju) ir grūtības uzturēt mājokli pietiekamu temperatūru; tā kā ES un dalībvalstīm steidzami vajadzētu noteikt, īstenot un pastāvīgi piemērot politikas pasākumus, kas mājsaimniecībām ļautu segt mājokļa izmaksas, tostarp paredzot mājokļa pabalstus;
- AD. tā kā enerģijas tirgus cenas Eiropā izlīdzinās, savukārt pirkspējas izlīdzināšanās līmenis ir zemāks,
- AE. tā kā mājokļa pieejamība ir viena no pamattiesībām, ko var uzskatīt par priekšnosacījumu tam, lai varētu izmantot citas pamattiesības un tām piekļūt, kā arī nodrošināt sev cilvēka cienīgus dzīves apstākļus; tā kā garantēt palīdzības pieejamību, lai piekļūtu pienācīgam un atbilstīgam mājoklim, ir dalībvalstu starptautiskās saistības, kas Savienībai ir jāpilda, ņemot vērā, ka tiesības uz mājokļa pieejamību un mājokļa pabalstu ir atzītas ES Pamattiesību hartas 34. pantā, Eiropas Padomes pieņemtās un pārskatītās Sociālās hartas 30. un 31. pantā, Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 25. pantā, kā arī daudzu dalībvalstu konstitūcijās;
- AF. tā kā Eiropas mājsaimniecību budžetā mājokļa izdevumi ir vislielākie; tā kā ar mājokli saistīto cenu (zeme, īpašums, īre, enerģijas patēriņš) straujais pieaugums rada nestabilitāti un nedrošību un ir jāuzskata par sevišķi smagu problēmu;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- AG. tā kā mājokļa trūkums un enerģētiskā nabadzība ir lielāka valstīs, kurās ir mazāks sociālo īres mājokļu īpatsvars (t. i., Austrumu un Vidusjūras reģiona valstīs);
- AH. tā kā sociālo īres mājokļu procentuālā attiecība pret visiem mājokļiem liecina, ka Rietumu un Ziemeļu valstīs ir pieejams vairāk valsts sociālo īres mājokļu nekā vidēji Eiropas Savienībā, turpretī Vidusjūras reģiona un Austrumeiropas valstīs joprojām ir minimāls sociālo mājokļu īpatsvars (aptuveni 5 %) vai arī sociālo īres mājokļu sektora tajās nav vispār;
- AI. tā kā *Eurofound* pētījumā ir norādīts, ka daudziem iedzīvotājiem ar zemiem ienākumiem parāds par komunālajiem pakalpojumiem ir lielākais parāds, un šim faktam bieži vien netiek veltīta pietiekama uzmanība;
- AJ. tā kā sociālajiem mājokļiem ir būtiska nozīme, lai sasniegtu stratēģijas “Eiropa 2020” nabadzības samazināšanas mērķi, jo šādi mājokļi palīdz nodrošināt augstu nodarbinātības, sociālās integrācijas un kohēzijas līmeni, veicina nodarbinātības mobilitāti un palīdz cīnīties pret nabadzību;
- AK. tā kā *Eurofound* ziņojumā “Piekluve sociālajiem pabalstiem: kā samazināt nepieprasīšanas līmeni” skaidri ir uzsvērtā problēma, ka sociālie pabalsti un minimālā ienākuma shēmas ne vienmēr sasniedz tos, kuriem tie pienākas; tā kā nepietiek vienīgi izveidot šādas shēmas un tā kā ir jānodrošina, lai šos pabalstus pieprasītu personas, kurām tie pienākas; tā kā ir jāņem vērā arī ietaupījumi, kas ilgtermiņā rodas no tā, ka pabalsti strauji, efektīvi un rezultatīvi nonāk to personu rīcībā, kurām tie ir paredzēti;
- AL. tā kā krīze Savienībā ir ietekmējusi māsaimniecību iespējas piekļūt mājokļiem un veikt ieguldījumus sociālajos mājokļos un tā kā šāda situācija sevišķi smagi ir skārusi ieguldījumiem sociālajos mājokļos paredzētos publiskos izdevumus, un tā kā līdz ar to dalībvalstīm un Savienībai steidzami ir jārikojas, lai nodrošinātu tiesības piekļūt pienācīgam un mājoklim par pieņemamu cenu;
- AM. tā kā nabadzība un sociālā atstumtība joprojām ir viens no būtiskākajiem sociālajiem nosacījumiem, kas ietekmē veselības un dzīves apstākļus, tostarp paredzamo dzīves ilgumu, jo īpaši ņemot vērā bērnu nabadzības ietekmi uz bērnu veselību un labklājību, un tā kā veselības jomā joprojām ir ievērojama atšķirība starp bagāto un nabadzīgo cilvēku veselību, ja ņem vērā veselības pakalpojumu pieejamību no pieņemamu cenu viedokļa, kā arī ienākumus un turīgumu;
- AN. tā kā Eiropas Savienības Padomes Sociālās aizsardzības komiteja 2010. gada 20. maija atzinumā puda bažas, ka pašreizējā ekonomikas un finanšu krīze varētu nelabvēlīgi ietekmēt iedzīvotāju iespējas piekļūt veselības aprūpei un dalībvalstu veselības aprūpei atvēlētos budžetus;
- AO. tā kā pašreizējā ekonomikas un finanšu krīze var smagi skart veselības aprūpes nozari vairākās dalībvalstīs gan attiecībā uz piedāvājumu, gan pieprasījumu;
- AP. tā kā pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes radītie ierobežojumi varētu ievērojami kaitēt dalībvalstu veselības aprūpes sistēmu finansiālajai un organizatoriskajai stabilitātei ilgtermiņā, tādējādi mazinot aprūpes vienlīdzīgu pieejamību dalībvalstu teritorijā;
- AQ. tā kā nabadzība kopā ar citiem neaizsargātības faktoriem, tādiem kā mazgadīgums vai vecums, invaliditāte vai piederība minoritātei, vēl vairāk paaugstina nevienlīdzības riskus veselības jomā un tā kā vāja veselība attiecīgi ar novest nabadzībā un/vai sociālā atstumtībā;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- AR. tā kā saskaņā ar *Eurostat* jaunākajiem datiem 21 % mājsaimniecību 28 ES dalībvalstīs nav pieejams internets un tā kā 20 % iedzīvotāju vecumā no 16 līdz 74 gadiem apgalvo, ka internetu nekad mūžā nav lietojuši; tā kā augstākais interneta pieejamības mājsaimniecībās rādītājs (95 %) ir Nīderlandē, savukārt viszemākais tas ir Bulgārijā, kur internets ir pieejams tikai 54 % mājsaimniecību;
- AS. tā kā digitālais vienotais tirgus ir viena no jaunā Komisijas sastāva 10 prioritātēm un tā kā nākotnē 90 % darbvietu zināmā mērā būs nepieciešamas IT prasmes; tā kā 59 % Eiropas iedzīvotāju var piekļūt 4G tīklam, tomēr lauku apvidos šis īpatsvars nepārsniedz 15 %;
- AT. tā kā pienācīgs darbs ir labākais veids, kā mazināt nabadzības un sociālās atstumtības risku, un informācijas un komunikācijas tehnoloģiju prasmes un pieejamība nenoliedzami ir priekšrocība darba meklējumos;
- AU. tā kā ANO Ģenerālās asamblejas 2010. gada 28. jūlija rezolūcijā Nr. 64/292 par cilvēka tiesībām uz ūdeni un sanitāriju ir atzīts, ka tiesības uz nekaitīgu un tīru dzeramo ūdeni ir vienas no pamattiesībām, kas ir priekšnoteikums tam, lai pilnībā izmantotu tiesības uz dzīvību un visas pārējās cilvēktiesības;
- AV. tā kā nabadzības ar dzimumu saistīto aspektu savstarpīgums prasa holistisku pieeju, ar ko pievērstos daudzajiem diskriminācijas iemesliem un tādiem jautājumiem kā mājokļi, enerģijas izmaksas, sabiedriskie pakalpojumi, darbvietas drošība, nestabila nodarbinātība un nodokļu politika;
- AW. tā kā nabadzības apkarošanas mērķus nevar sasniegt, ja nerisina sieviešu nabadzības problēmu, jo, lai panāktu augšupēju konvergenci nabadzības apkarošanā, ir jāpanāk dzimumu līdztiesība un jāuzlabo sieviešu ekonomiskās iespējas;
- AX. tā kā datu vākšanā un politikas veidošanā par nabadzību, dzīves dārdzību un ienākumiem, par statistiskās vienības pamatu ņemot mājsaimniecības, tiek pieņemts, ka resursu sadalījums starp mājsaimniecības locekļiem ir vienlīdzīgs; tā kā realitātē situācija mājsaimniecībās ir atšķirīga un sadalījums var būt nevienlīdzīgs un atkarīgs no dzimuma, un līdz ar to politikas veidošanā ir vajadzīga pieeja, kas balstīta uz individuālām izmaksām un ienākumiem;
- AY. tā kā 17 % viena vecāka (kas pārsvarā ir sieviete) mājsaimniecību nespēj apsildīt savu mājokli, taču pārējo iedzīvotāju vidū šis rādītājs ir tikai 10 %; tā kā enerģijas vairumtirdzniecības cenas ir samazinājušās, savukārt mazumtirdzniecības cenas ir pieaugušas, radot izmaksu sadārdzinājumu; tā kā diemžēl nepastāv jēdziena "enerģētiskā nabadzība" ES mēroga definīcija, turklāt šī parādība skar nesamērīgi daudz sieviešu;
- AZ. tā kā jaunu sieviešu bezdarbs ir augstāks nekā citās vecuma grupās, jau agrīnā vecumā pakļaujot jaunas sievietes riskam nonākt nabadzībā;
- BA. tā kā, lai gan aizvien lielākie mājsaimniecību izdevumi un mājokļa izmaksu pārmērīgais slogs ir viens no sieviešu bezpajumtniecības cēloņiem, ir jāveic papildu pētījumi par sieviešu bezpajumtnieču īpatsvaru un iemesliem, kādēļ sievietes zaudē vai pamet savas mājas; tā kā mājsaimniecības un privātās parādsaistības ir tieši saistītas ar mājsaimniecības izdevumiem un ir viens no galvenajiem nabadzības un sociālās atstumtības cēloņiem,

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

Pamatieteikumi

Pamatojoties uz šajā rezolūcijā izklāstītajiem ieteikumiem,

1. aicina Komisiju un dalībvalstis veltīt visus līdzekļus cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību un pieņemt integrētu stratēģiju, ar ko apkarot nabadzības un sociālās atstumtības dažādās izpausmes, izmantojot holistisku pieeju, ar ko saista ekonomikas, izglītības, nodarbinātības, enerģētikas, transporta un sociālo politiku, balstoties uz paraugpraksi;
2. aicina dalībvalstis parakstīt moratoriju ziemas apkures atslēgšanai, lai noteiktā ziemas periodā nevienai mājāsaimniecībai neatslēgtu enerģijas piegādi un lai tām mājāsaimniecībām, kurām apkure atslēgta, enerģijas piegāde tiktu atjaunota, uzsverot, ka saistītās izmaksas ir valsts atbildība pēc būtības, jo par sociālo politiku primārā atbildība ir valdībām; mudina dalībvalstis izvērtēt, kādi pasākumi ir vajadzīgi, lai izpildītu Pasaules Veselības organizācijas (PVO) standartus par pienācīgu mājokļa temperatūru;
3. aicina Komisiju veikt ietekmes novērtējumu par ienākumu minimuma shēmu ietekmi Eiropas Savienībā un apsvērt turpmākus pasākumus, kuros ņemtu vērā ekonomikas un sociālos apstākļus katrā dalībvalstī, kā arī novērtētu to, vai minētās shēmas ļauj mājāsaimniecībām apmierināt personiskās pamatvajadzības; aicina Komisiju, pamatojoties uz minēto novērtējumu, izvērtēt, kādā veidā un ar kādiem līdzekļiem dalībvalstu līmenī nodrošināt pienācīgu ienākumu minimumu saskaņā ar valsts praksi un tradīcijām, vienlaikus ņemot vērā katrai valstij raksturīgās īpatnības, lai atbalstītu sociālo konverģenci visā Savienībā;
4. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka valsts, reģionālās un vietējās iestādes efektīvāk, mērķorientētāk un ciešākā uzraudzībā izmanto Eiropas strukturālos un investīciju fondus (ESI fondus), lai risinātu tādas problēmas kā enerģētiskā nabadzība, dzīves dārdzības pieaugums, sociālā atstumtība, mājokļu trūkums un dzīvojamā fonda nepietiekamā kvalitāte; uzskata, ka Komisijai šajā jomā būtu jāatļauj lielāks elastīgums;
5. aicina Komisiju un dalībvalstis rīkot samitu, kas būtu veltīts tādiem jautājumiem kā nabadzības, galējas nabadzības un sociālās atstumtības mazināšana un pienācīgu dzīves standartu pieejamība;

ES politika nabadzības novēršanas mērķa sasniegšanai

6. pauž nožēlu par nabadzības vai sociālās atstumtības riskam pakļauto personu skaita pieaugumu, lai arī stratēģijas "Eiropa 2020" mērķis ir samazināt minētās problēmas skarto cilvēku skaitu vismaz par 20 miljoniem; pauž nožēlu, ka nabadzības indekss liecina par situācijas uzlabošanos tikai dažās dalībvalstīs; aicina Komisiju un dalībvalstis no jauna apņemties sasniegt nabadzības mazināšanas mērķi, kas aizvien attālinās;
7. aicina dalībvalstis ikvienam nodrošināt iespēju saņemt pienācīgu atbalstu, tostarp ienākumu minimumu cik vien ilgi šāds atbalsts nepieciešams, un nodrošināt dažādu veidu kompensāciju, kas nepieciešama tādās nabadzības situācijās, kad izmaksas nav iespējams samazināt īstermiņā; uzsver, cik būtiski ir definēt atbilstības kritērijus, lai varētu pretendēt uz ienākumu minimuma shēmas nodrošināto atbalstu;
8. aicina dalībvalstis atkārtoti apsvērt un koriģēt ikvienu politikas nostādni, ja tās ieviešana varētu novest pie nabadzības pieauguma;
9. aicina Komisiju izpētīt, vai ir iespējams pagarināt Eiropas atbalsta fonda vistrūcīgākajām personām (FEAD) darbību arī pēc 2014.–2020. gada plānošanas perioda, kā arī nodrošināt ciešāku koordināciju ar citiem Eiropas fondiem, jo īpaši Eiropas Sociālo fondu (ESF), un ar tagadējām nodarbinātības politikas nostādnēm, lai veicinātu vistrūcīgāko personu iekļaušanos darba tirgū, un izvērtēt apmēru, kādā programma ir sniegusi atbalstu vistrūcīgākajām un visneaizsargātākajām grupām, tādām kā jaunas sievietes, viena vecāka ģimenes, personas ar invaliditāti un vecas sievietes;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

10. aicina dalībvalstis atvieglināt pretnabadzības organizāciju piekļuvi Eiropas finansējumam no FEAD, neradot papildu administratīvo slogu šādām organizācijām, kurām bieži vien trūkst darbinieku;
11. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot mehānismus ne tikai formāli, bet arī informāli iegūto kvalifikāciju atzīšanai;
12. uzsver, ka tādas iniciatīvas kā garantija jauniešiem ir jāievieš saskaņā ar visaptverošu izpratni par nodarbinātības struktūru reģionos, kuros šīs iniciatīvas plāno īstenot; tas nozīmē, ka no jauna ir jādefinē nodarbinātības centru loma, t. i., jāpalīdz šo centru klientiem, jāņem vērā visi viņu konkrētie apstākļi, jāatjaunina prasmes un galvenā uzmanība jāpievērš jaunajām nozarēm, izveidojot tiešu kontaktu ar uzņēmumiem, lai pārliecinātos, vai potenciālajiem darbiniekiem ir uzņēmumiem nepieciešamās kompetences;
13. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu ierosināt Eiropas sociālo tiesību pīlāra izveidi; atgādina, ka ar šādu pīlāru būtu jāizpilda LESD 9. pantā paredzētās saistības;
14. atbalsta Komisijas nodomu panākt Savienībā sociālo AAA reitingu, ierosinot jaunus pasākumus, ar ko uzlabot sociālās un nodarbinātības politikas efektivitāti, kas ietver skaidru stratēģiju dzimuma dēļ radītās sociālās atstumtības apkarošanai;
15. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt, pieņemt un īstenot ES programmu nabadzības un sociālās atstumtības mazināšanai saskaņā ar stratēģiju "Eiropa 2020", paredzot konkrētus pasākumus un darbības, tostarp enerģētiskās nabadzības mazināšanai;
16. atkārtoti norāda uz Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu "Saskaņota Eiropas rīcība enerģētiskās nabadzības novēršanai un apkarošanai" un atzīmē tajā pausto ieteikumu "izveidot Eiropas nabadzības novēršanas centru, kas galvenokārt koncentrētos uz enerģētisko nabadzību, apvienotu visas ieinteresētās personas un (sadarbībā ar Eurostat) palīdzētu definēt enerģētiskās nabadzības Eiropas rādītājus. Tas ļautu gūt pārskatu par pašreizējo stāvokli, apzināt labākās prakses piemērus, formulēt ieteikumus, kā efektīvāk novērst un risināt šo problēmu, un iedibināt šajā jomā Eiropas solidaritāti"; uzsver, cik būtiski ir izstrādāt rādītājus un vākt datus par mājsaimniecību patēriņu un izmaksām saistībā ar enerģētisko nabadzību, lai iegūtu uzticamu informāciju un varētu nodrošināt uz pierādījumiem balstītu politikas izstrādi un efektīvu uzraudzību;
17. uzskata, ka nabadzībai un sociālajai atstumtībai piemīt starppaaudžu iezīmes, un līdz ar to uzsver, ka ir jāveicina mājsaimniecībās zem nabadzības sliekšņa dzīvojošo bērnu piekļuve izglītībai, un aicina izstrādāt politiku, ar ko novērstu mācību priekšlaicīgu pārtraukšanu;
18. aicina Padomi un dalībvalstis, ņemot vērā pieaugošo nabadzību, darīt vairāk, lai palīdzētu nabadzības vai sociālās atstumtības riskam pakļautajiem cilvēkiem, tostarp paredzot spēcīgu dzimumu līdztiesības dimensiju, piemēram, izstrādājot Padomes ieteikumu, lai sasniegtu stratēģijā "Eiropa 2020" izvirzīto nabadzības samazināšanas mērķi;
19. vēlreiz norāda, cik svarīgi ir ar izglītības — tostarp formālās un neformālās izglītības — starpniecību sniegt sievietēm un meitenēm pilnvērtīgas iespējas un cik izglītība ir nozīmīga dzimumu stereotipu apkarošanā un nabadzības stigmatizācijas izskausnā, kā arī ienākumu palielināšanā, iekļaujot sievietes nozarēs, kurās viņu īpatsvars ir bijis zems, tādās kā zinātne, tehnoloģija, inženierija un uzņēmējdarbība, un aicina Komisiju konkrētai valstij adresētajos ieteikumos iekļaut sieviešu arodizglītības mērķus;
20. prasa, lai katra dalībvalsts sniegtu detalizētas norādes par sava nabadzības apkarošanas plāna īstenošanas posmiem un to, kā konkrētā stratēģija risina ar dzimumu saistītos nabadzības un sociālās atstumtības aspektus;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

Nabadzīgu mājsaimniecību resursi un ienākumi

21. uzsver, ka pienācīgi ienākumi ir viens no priekšnoteikumiem, lai spētu dzīvot cieņpilnu dzīvi; uzsver — lai gan nodarbinātībai var būt izšķirīga nozīme izklūšanai no nabadzības, ir būtiski nodrošināt pietiekamu ienākumu minimumu, lai palīdzētu cilvēkiem apmierināt pamatvajadzības; atgādina, ka 2013. gadā 28 dalībvalstu ES 16,7 % iedzīvotāju pēc sociālo pārvedumu saņemšanas bija uz nabadzības sliekšņa, kas nozīmē, ka viņu rīcībā esošie ienākumi bija zem attiecīgajā valstī noteiktā nabadzības sliekšņa un ka strādājošo nabadzības un galējas nabadzības rādītājs joprojām ir pārāks augsts;

22. aicina Komisiju Eiropas pusgada kontekstā izstrādāt ieteikumus dalībvalstīm par ieviešamajiem politikas pasākumiem un veicamajām reformām, lai, ņemot vērā katras dalībvalsts īpatnības, efektīvi cīnītos pret nabadzību un sociālo atstumtību nolūkā veicināt sociālo konvergenci;

23. atgādina par Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu “Minimālais ienākums un nabadzības rādītāji Eiropā”; atzīmē, ka ieteikumā ir atbalstīta Eiropas pienācīgu ienākumu minimuma sistēma, ar ko būtu jānosaka kopēji standarti un rādītāji, jāparedz metodes sistēmas īstenošanas uzraudzībai un jāuzlabo dialogs ar ieinteresētajām personām, dalībvalstīm un ES iestādēm; uzskata, ka šāda sistēma ir jābalsta uz faktiem un tiesībām un tajā jāņem vērā katras dalībvalsts sociālais un ekonomiskais konteksts, kā arī jāievēro subsidiaritātes princips;

24. uzsver, ka ar ienākumu minimuma shēmām būtu jānovērš mājsaimniecību grimšana dziļā materiālā trūkumā un jāļauj gūt ienākumus virs nabadzības sliekšņa; atgādina, ka dalībvalstu līmenī ienākumu minimuma shēmas varētu būt pamatinstrumenti, ar ko izpildīt LESD 9. panta prasības par atbilstīga sociālās aizsardzības līmeņa nodrošināšanu, sociālās atstumtības apkarošanu, līdzdalību sabiedrības veselības aizsardzībā un iespēju līdztiesības veicināšanu; atbalsta Ekonomikas un sociālo lietu komitejas viedokli, ka papildus ienākumu minimuma shēmām ir jāīsteno mūžizglītības pasākumi, jāiesaista ieinteresētās personas un jāīsteno aktīva darba tirgus politika ar mērķi palīdzēt bezdarbniekiem atgriezties darba tirgū un atrast pienācīgu darbu;

25. aicina Komisiju un dalībvalstis sniegt informāciju, konsultācijas un atbalstu nabadzības un sociālās atstumtības riskam pakļautajiem cilvēkiem, lai viņi varētu pieņemt informētus lēmumus par enerģijas patēriņu, un aicina atbalstīt nevalstiskās organizācijas, vietējās iestādes, kas sniedz mērķorientētas konsultācijas un apmāca konsultantus enerģijas patēriņa jautājumos, kā arī aicina uzlikt pienākumu enerģijas piegādātājiem mājsaimniecību enerģijas patēriņa rēķinos iekļaut informāciju par pasākumiem enerģijas patēriņa samazināšanai un energoefektivitātes paaugstināšanai;

26. mudina dalībvalstis un Komisiju vajadzības gadījumā īstenot proaktīvu politiku pienācīgu mājokļu jomā, lai nodrošinātu kvalitatīvu mājokļu pieejamību; aicina dalībvalstis piemērot saprātīgu īres politiku, ja ir jāīsteno steidzami sociālie pasākumi, un uzsver, ka papildus būtu jāīsteno ilgtermiņa mājokļu un vietējo kopienu programmas, lai palielinātu dažādām sociāli mazaizsargātām mērķgrupām pieejamo dzīvojamo fondu; uzsver, ka vēl aizvien visā ES ir jāīsteno efektīvi pasākumi, lai nākotnē nepieļautu nekustamā īpašuma burbuļu veidošanos, piemēram, hipotekārājā tirgū ir jāievieš efektīvs patērētāju aizsardzības regulējums; šajā ziņā mudina īstenot politiku, ar ko finansiālās grūtībās nonākušām mājsaimniecībām palīdzētu saglabāt savu sākotnējo mājokli;

27. aicina Komisiju un dalībvalstis kā priekšnoteikumu cilvēka cieņas saglabāšanai nodrošināt Eiropas pilsoņiem pamattiesības uz mājokļa pabalstu; prasa atzīt, ka cenu ziņā pieejami īres mājokļi ir viens no veidiem, kā atvieglināt mājokļu pieejamību cilvēkiem ar zemiem ienākumiem, un mudina dalībvalstis pietiekamā daudzumā nodrošināt cenu ziņā pieejamus mājokļus;

28. uzsver, ka vecu cilvēku nabadzība ir liela problēma daudzās dalībvalstīs; tādēļ aicina dalībvalstis reformēt pensiju sistēmas, lai garantētu pienācīgu pensijas ienākumu līmeni, kā arī pensiju sistēmu ilgtspēju un drošību;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

29. aicina Komisiju risināt bezpajumtniecības problēmu, kas ir viens no galējas nabadzības veidiem, un jo īpaši pievērsties nosalšanas gadījumiem, kuros bojā gājuši bezpajumtnieki un cilvēki, kas dzīvo neapkurinātos mājokļos; aicina dalībvalstis atkārtoti izvērtēt progresu, kādu tās panākušas virzībā uz šādu galējas nabadzības veidu izskaušanu;

30. aicina Komisiju un dalībvalstis steidzami noteikt, īstenot un saglabāt spēkā politikas pasākumus, ar ko mājsaimniecībām ļautu segt mājokļa izmaksas, tostarp paredzēt mājokļa pabalstus, ņemot vērā, ka 22 348 834 mājsaimniecības (aptuveni 11 % ES iedzīvotāju) vairāk nekā 40 % no pieejamajiem ienākumiem tērē mājoklim un ka 21 942 491 mājsaimniecībai (aptuveni 10,8 % ES iedzīvotāju) ir grūtības uzturēt mājokli pietiekamu temperatūru;

31. atgādina, ka mājsaimniecības ar zemiem ienākumiem un mājsaimniecības uz nabadzības sliekšņa ir vairāk atkarīgas no cenu ziņā pieejamu, kvalitatīvu publisko pakalpojumu nodrošināšanas; aicina dalībvalstis nodrošināt nepieciešamo publisko finansējumu, lai sniegtu kvalitatīvus un cenu ziņā pieejamus publiskos pakalpojumus mājsaimniecībām ar zemiem ienākumiem;

Nabadzīgu mājsaimniecību izdevumi

32. atzinīgi vērtē Komisijas darbu pie references budžeta, kas ir solis pareizajā virzienā, ņemot vērā, ka arī turpmāk būs līdzsvarotāk jārisina nabadzīgu mājsaimniecību ienākumu un izdevumu problēma, izmantojot uz datiem balstītu pieeju; norāda, ka references budžetus, kas atspoguļo mājsaimniecību izmaksas, varētu izmantot, lai noteiktu sniedzamo atbalstu un pārbaudītu tā atbilstību; uzskata, ka šādam instrumentam ir izšķirīga nozīme, lai atdzīvinātu Savienības sociālo kohēziju, mazinātu nevienlīdzību un sasniegtu stratēģijas “Eiropa 2020” nabadzības un sociālās atstumtības novēršanas mērķi; uzsver, ka nabadzīgo mājsaimniecību izdevumu samazināšana labvēlīgi ietekmēs attiecīgās mājsaimniecības, kā arī ekonomiku (jo īpaši vietējā mērogā) un sociālo kohēziju;

33. atgādina, ka nabadzīgas mājsaimniecības lielāko ienākumu daļu tērē pārtikai, mājoklim un komunālajiem pakalpojumiem, un tāpēc aicina Komisiju izveidot ciešāku saikni starp savām politikas nostādņām, lai cīnītos pret nabadzību, uzlabotu apmaiņu ar labāko praksi un sekmētu regulāru dialogu ar nabadzībā nonākušajām personām, un tādejādi nodrošinātu, ka nabadzīgie iedzīvotāji spēj sniegt ieguldījumu tās politikas izvērtēšanā, kas uz viņiem attiecas;

34. uzsver, ka līdz šim nepastāv jēdziena “enerģētiskā nabadzība” definīcija Savienības līmenī un līdz ar to Savienībā ir ļoti grūti pienācīgi izvērtēt šā nabadzības aspekta smagumu, cēloņus un sekas; aicina Komisiju kopā ar ieinteresētajām personām izstrādāt jēdziena “enerģētiskā nabadzība” vienotu definīciju un noteikt faktorus, kas palielina mājsaimniecību mazaizsargātību;

35. aicina Komisiju šajā ziņā sniegt ietekmes novērtējumus un informāciju par labāko praksi cīņā ar enerģētisko nabadzību dalībvalstīs; uzsver, ka enerģijai ir jābūt pieejamai visiem Savienības iedzīvotājiem;

36. uzsver, ka ārkārtīgi svarīgi ir nepieļaut, lai nākotnē vēl lielāks skaits jauniešu ciestu no enerģētiskās nabadzības;

37. atzīmē — praksē ir pierādījies, ka izglītošana agrā jaunībā par ekonomikas un finanšu jautājumiem uzlabo spējas pieņemt saimnieciskus lēmumus turpmākajā dzīvē, tostarp lēmumus par izdevumu un ienākumu pārvaldību; iesaka apmainīties ar labāko praksi un popularizēt izglītības programmas, kas paredzētas mazaizsargātu grupu un marginalizētu kopienų sievietēm un meitenēm, kuras saskaras ar nabadzību un sociālo atstumtību;

38. uzsver, ka ievērojama enerģētiskā nabadzībā nonākušo cilvēku daļa ir pakļauta nabadzības un sociālās atstumtības riskam un līdz ar to nevar atļauties nepieciešamos sākotnējos ieguldījumus energoefektīvos pasākumos, tādos kā siltināšana vai atjaunojamie energoresursi; norāda, ka šādi tiek radīts apburtais loks, kas liek par komunālajiem pakalpojumiem tērēt lielāku mājsaimniecības ienākumu daļu nekā būtu nepieciešams, savukārt cita starpā netiek risināti tādi jautājumi kā energoefektivitātes un enerģijas nepietiekamība;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

39. aicina Komisiju, Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu (EIGE) un dalībvalstis veikt pētījumu par sieviešu bezpajumtniecību un tās cēloņiem un izraisītājfaktoriem, jo pašlaik nav pietiekamu datu par šo parādību; atzīmē, ka vērā ir jāņem tādi ar dzimumu saistīti aspekti kā ekonomiskā atkarība dzimuma dēļ, pagaidu mājokļi vai izvairīšanās no sociālajiem dienestiem;

40. atbalsta iniciatīvu par references budžeta pamatnostādņu formulēšanu un aicina Komisiju šīs iniciatīvas izstrādē ietvert ar dzimumu saistītus apsvērumus, tostarp dzimumu nelīdzsvarotību mājāsaimniecībās;

41. uzskata — kā iespējamais neaizsargātības un atstumtības faktors ir jāņem vērā arī tas, ka palielinās paredzamais sieviešu mūža ilgums;

Finansējuma novirzīšana un politikas izstrāde nabadzības un enerģētiskās nabadzības izskaušanai

42. aicina dalībvalstis un ES nodrošināt bezprocentu vai zemu procentu likmju mikrokredītus vai aizdevumus (piemēram, no EIB) mājāsaimniecībām ar zemiem ienākumiem, lai atbalstītu sākotnējo ieguldīšanu atjaunojamos energoresursos vai energoefektivitātē, piemēram, siltināšanā, saules enerģijā un energoefektīvās iekārtās;

43. mudina dalībvalstis nodrošināt, ka visi ieguldījumi, kurus veic vai nu jaunu mājokļu būvniecībā, vai tagadējo mājokļu uzlabošanā, tiek balstīti uz energoefektivitāti;

44. atgādina, ka vidējā termiņā ir iespējams panākt lielu labvēlīgu ietekmi, ja atsevišķus politikas pasākumus un Savienības finansējumu novirza nabadzīgo mājāsaimniecību enerģijas izmaksu samazināšanai, ieguldot atjaunojamos energoresursos un energoefektivitātē: šādi var uzlabot attiecīgo cilvēku dzīves līmeni un veselību, samazināt mājāsaimniecību izmaksas, nodrošinot ietaupījumus nabadzīgo ģimeņu budžetā, palielināt vietējos ieguldījumus, sekmēt darbvietu radīšanu vietējā mērogā un tuvināt stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanu;

45. turklāt uzsver, ka ir jāuzrauga fondu izmantošana un jāvienkāršo informācija par šiem līdzekļiem un iespējas tiem piekļūt;

46. norāda, cik svarīgi ir nabadzības problēmu risināt ne tikai no sociālā vai politiskā, bet arī no ekonomikas viedokļa, kas ietekmē rezultātus vidējā termiņā; prasa Komisijai savās prioritātēs iekļaut tādu problēmu kā nevienlīdzības dinamika, kas pašlaik pastāv un būtiski ierobežo izaugsmi, kā arī ļoti nelabvēlīgi ietekmē kohēziju un nabadzību;

47. uzsver ES un dalībvalstu lomu mājāsaimniecību enerģijas izmaksu samazināšanā, Eiropas Savienībai garantējot piegādes drošību, lai nepieļautu lielas cenu svārstības un spekulācijas enerģijas tirgū, izveidojot spēcīgākus starpsavienojumus, padziļinot tirgus integrāciju un palielinot ieguldījumu ilgtspējīgā enerģijā, kā arī vairāk ieguldot atjaunojamo energoresursu pētniecībā, savukārt dalībvalstīm ir jāstiprina atbalsta politika, lai uzlabotu mājāsaimniecību energoefektivitāti, īpašu uzmanību pievēršot nabadzīgām un sociāli atstumtām mājāsaimniecībām, kas nav pieslēgtas energoapgādes tīklam; uzskata, ka vienai no Savienības prioritātēm ir jābūt patērētāju aizsardzībai;

48. uzskata par nosodāmām finanšu spekulācijas ar dabas un enerģijas resursiem, jo īpaši tiem, kurus nevar pārvietot, tādus kā hidroelektroenerģija, un tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai samazinātu nabadzīgo ģimeņu izdevumus par enerģiju, piemēram, izmantojot ieņēmumus no atbilstīgiem nodokļiem;

49. atzinīgi vērtē to, ka ieguldījumus energoefektivitātē un atjaunojamos energoresursos var veikt no ESI fondu līdzekļiem 2014.–2020. gadam, ņemot vērā, ka tādējādi var samazināt mājāsaimniecību enerģijas izmaksas; mudina Komisiju un dalībvalstis pilnībā izmantot Eiropas fondu iespējas, lai mazinātu enerģētisko nabadzību; uzsver, ka ir jānovērš šķēršļi, kas apgrūtinā nelielu organizāciju spējas efektīvi piekļūt līdzekļiem, piemēram Kohēzijas fondam, kā arī ir jāsniedz pietiekama informācija, jo īpaši par pieteikumu iesniegšanas prasībām;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

50. atgādina, ka saistībā ar līdzekļu saņēmējiem, kuri strādā ar nabadzīgām mājsaimniecībām vai ir to locekļi, ir nepieciešami zināmi priekšnoteikumi, kas labāk ir ievēroti ESI fondu un mazāk lielāku fondu, tādu kā ERAF, noteikumus;

51. aicina dalībvalstis un Komisiju saistībā ar enerģētiski nabadzīgām mājsaimniecībām paredzētajiem atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes projektiem atvieglināt finansējuma pārdales mehānismu izmantošanu, jo īpaši starp ESI fondiem un ERAF; uzsver daudzās priekšrocības, kādas ir vairākfundu programmām, lai risinātu transversālos jautājumus, tādus kā tos, kas saistīti ar enerģētisko nabadzību;

52. uzsver, ka nekvalitatīvi ir maznodrošinātu mājsaimniecību mājokļi lauku apvidos, turklāt nekvalitatīvi ir gan īrnieku, gan īpašnieku mājokļi; atgādina, ka šāda situācija vēl ciešāk savēl apburto loku, proti, līdzekļi tiek tērēti augsto komunālo izmaksu segšanai un nav ko ieguldīt enerģijas izmaksu samazināšanā; aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot *Leader* un ELFLA līdzekļu piešķiršanu enerģētiskās nabadzības novēršanai lauku apvidos, darbības programmas un finansējumu novirzot diversificētai atjaunojamās enerģijas ražošanai, jo īpaši vietējos tīklos, tostarp energoefektivitātes uzlabošanas pasākumiem ēkās, kas paredzētas enerģētiski nabadzīgām mājsaimniecībām;

53. atgādina, ka īrniekiem ir ierobežotas iespējas piekļūt energoefektivitātes finansējumam, jo viņi nav mājokļa īpašnieki; atgādina, ka īrnieki nav tik motivēti ieguldīt kā īpašnieki, jo viņi maina dzīvesvietu daudz vienkāršāk un biežāk nekā mājokļu īpašnieki; atzinīgi vērtē minētās problēmas risināšanai izstrādāto Komisijas izmēģinājuma projektu "Degvielas/enerģētiskā nabadzība — krīzes ietekmes novērtējums un pašreizējo un iespējamo jauno pasākumu pārskatīšana dalībvalstīs"; aicina Komisiju, pamatojoties uz minētā izmēģinājuma projekta rezultātiem, izstrādāt noteikumus ES finansējuma piešķiršanai īrnieku veiktiem energoefektivitātes pasākumiem;

54. atgādina dalībvalstīm, ka vismaz 20 % no visiem ESF resursiem katrā dalībvalstī būtu jāpiešķir mērķim "veicināt sociālo iekļautību, apkarot nabadzību un jebkāda veida diskrimināciju" un ka sociālās iekļautības pasākumu finansēšanai var izmantot arī Eiropas atbalsta fondu vistrūcīgākajām personām;

55. uzsver, ka visnabadzīgākās mājsaimniecības tūlītēju atvieglojumu un dzīves apstākļu uzlabošanos jūt tad, kad tās saņem mazapjoma un lētus atjaunojamus energoresursus, piemēram, energotīklam nepieslēgtās mājās tiek uzstādīti saules enerģijas paneļi;

Sociālo mērķu saistīšana ar enerģētikas politiku

56. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas enerģētikas politikas tiesību aktos un jo īpaši Direktīvā 2012/27/ES par energoefektivitāti un Direktīvā 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti ir atzīti energoefektivitātes politikas sociālie mērķi; pauž nožēlu, ka dalībvalstis pilnībā neizmanto attiecīgos Direktīvas 2012/27/ES noteikumus (7. panta 7. punkts), lai pievērstos enerģētiskās nabadzības skartām mājsaimniecībām un sociālajiem mājokļiem; aicina Komisiju energoefektivitātes paketes pārskatīšanā un ietekmes novērtējumā izvērtēt 7. panta 7. punkta un 5. panta 7. punkta īstenošanu; turklāt aicina Komisiju, pamatojoties uz šo novērtējumu, apsvērt stingrāku prasību noteikšanu 7. pantā un jo īpaši 7. panta 7. punktā, lai mudinātu dalībvalstis energoefektivitātes shēmās iekļaut sociālos mērķus;

57. atgādina, ka arī pašvaldībām ir loma alternatīvu finansēšanas instrumentu veicināšanā, tostarp kooperatīvu modeļu veidošanā un kolektīvo pirkuma līgumu popularizēšanā, lai patērētāji varētu apvienot savus pieprasījumus pēc enerģijas un līdz ar to panākt lētākas enerģijas cenas; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt vietējo iestāžu lomu enerģētiskās nabadzības mazināšanā;

58. aicina dalībvalstis nodrošināt Pasaules Veselības organizācijas (PVO) noteiktos pienācīgas mājokļa temperatūras standartus; aicina atbalstīt visneaizsargātākās grupas, jo īpaši mazgadīgus bērnus, vecus cilvēkus, cilvēkus ar hroniskām saslimšanām un invaliditāti, lai aizsargātu viņu veselību un labklājību;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

59. mudina Komisiju un dalībvalstis veikt tūlītējus pasākumus, lai risinātu nestabilu darba attiecību radītās problēmas, kas liedz cilvēkiem gūt regulārus un drošus ienākumus, tādējādi apgrūtinot veiksmīgu budžeta plānošanu un mājsaimniecības rēķinu apmaksāšanu;

60. aicina Komisiju un dalībvalstis ikvienam nodrošināt iespēju saņemt cenu ziņā pieejamus, uzticamus un mūsdienīgus energoresursus, kas atbilst ANO ilgtspējīgas attīstības mērķiem;

Mājokļi un nabadzība

61. aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot izlēmīgus sociālo mājokļu pasākumus un sekmēt energoefektivitātes ieguldījumus sociālajos īres mājokļos, izmantojot Eiropas fondus; iesaka dalībvalstīm paplašināt kvalitatīvu sociālo mājokļu piedāvājumu, lai visiem un jo īpaši vistrūcīgākajiem nodrošinātu pienācīga mājokļa pieejamību; mudina dalībvalstis arī turpmāk izmantot savas iespējas, lai nodrošinātu sociālos mājokļus, pielietojot alternatīvus tiesiskos risinājumus; iesaka dalībvalstīm atbalstīt patērētāju apvienības;

62. uzsver, cik būtiski ir nodrošināt kvalitatīvu un pieejamu bērnu aprūpi, kas ļautu vecākiem atgriezties darbā un palielināt ienākumus; uzsver, ka īpaši vajadzīgs tas ir viena vecāka ģimenēm, un aicina Komisiju un dalībvalstis nekavējoties ieviest pasākumus labākai bērnu aprūpes nodrošināšanai;

63. atzīmē, ka priekšnoteikumi enerģētiskās nabadzības novēršanai ir energoefektivitātes palielināšana, renovācija un atjaunojamie energoresursi; ir nobažījies, ka ēku renovācijas politikā bieži vien nav iekļauti tie, kam tā visvairāk vajadzīga; prasa, lai ēku renovācijas politika pirmkārt un galvenokārt tiktu orientēta uz nabadzīgām, ekonomiski atstumtām un mazaizsargātām mājsaimniecībām, lielāko uzmanību pievēršot personām, kas cieš no dzimumu nelīdztiesības un diskriminācijas vairāku iemeslu dēļ;

64. norāda, cik nozīmīga loma ir sociālajiem uzņēmumiem un alternatīviem uzņēmējdarbības modeļiem, tādiem kā kooperatīvi un pašpalīdzības fondi, lai sekmētu sieviešu — jo īpaši no marginalizētām kopienām — sociālo integrāciju un ekonomiskās iespējas un palielinātu viņu ekonomisko neatkarību;

65. aicina Komisiju un dalībvalstis panākt, ka visos līmeņos sociālās integrācijas politikas veidošanā tiek iesaistītas ieinteresētās personas un notiek apspriešanās, kas veicina un atvieglo nabadzības riskam un sociālajai atstumtībai pakļautu personu, jo īpaši sieviešu un meiteņu, tiešu iesaistīšanos;

66. aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest pasākumus, ar ko Eiropas Savienībā likvidētu šokējošās vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības, kas pašlaik ir 16 % robežās un attiecībā uz pensijas ienākumiem pieaug līdz 39 %, un uzsver, cik būtiski šie pasākumi ir vientuļajām mātēm, kurām mājsaimniecības izmaksas var radīt pārmērīgu slogu;

67. norāda, ka vientuļie vecāki, kas pārsvarā ir sievietes, daudz biežāk nekā vidēji sabiedrība ir pakļautas nabadzības riskam (34 %); norāda, ka viens no galvenajiem šādu paaugstinātu risku veicinošiem faktoriem ir tas, ka bērnu aprūpes izmaksu dēļ vientuļie vecāki tiek vai nu izstumti no darba tirgus, vai arī ir nodarbināti nestabilos, zemu atalgotos darbos; mudina dalībvalstis rīkoties, lai pieņemtu tādus tiesību aktus par dzīves dārdzībai atbilstošām algām, kas ļautu darba ņēmējiem apmierināt pamata vajadzības;

68. atzīmē, ka sieviešu nabadzības galvenie cēloņi ir vīriešu un sieviešu darba samaksas un pensijas atšķirības; atzīmē, ka ilgtermiņā sieviešu nabadzību ir ietekmējusi sieviešu izstumšana no ekonomikas nozarēm, kurās tradicionāli dominē vīrieši, tādām kā tehnoloģija, zinātne, augstākā vadība un lēmumu pieņemšana, kā arī tas, ka nesamērīgi liels ir sieviešu īpatsvars samērā zemu atalgotā darbā, tādā kā aprūpe, sabiedriskie pakalpojumi, daļlaika darbs un mazatalgots nepastāvīgs darbs; pauzē bažas, ka nabadzības feminizāciju daļēji izraisa ieilgušās dzimumu nelīdztiesības normas, kas novedušas pie vīriešu vadīto nozaru prioritizācijas rūpniecības politikā un algu noteikšanas nolīgumos;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

69. aicina dalībvalstis un Komisiju īstenot iniciatīvas, ar ko pievērštos sieviešu nabadzības un sociālās atstumtības problēmai, lai nozarēs, kurās pārsvarā strādā sievietes, garantētu kvalitatīvas darbvietas ar atalgojumu, kas nodrošina iztiku; uzsver lomu, kāda sieviešu pārstāvībā un iespēju veicināšanā darba vietā un atstumtības apkarošanā var būt arodbiedrībām; aicina dalībvalstis ierosināt un sagatavot atalgojuma apsekojumus pa darba devēju grupām un nozarēm, lai uzskatāmi parādītu nevienlīdzīgās atalgojuma shēmas, kādas vienā un tajā pašā darba vietā tiek atsevišķi piemērotas sievietēm un vīriešiem, un lai tādējādi paātrinātu virzību uz vienāda atalgojuma panākšanu;

70. uzsver, ka cīņā pret nabadzību un sociālo atstumtību ir jāizmanto mērķorientēta politika, ar ko pievērštos īpašajiem apstākļiem, kādos atrodas mazaizsargātas grupas un marginalizētas kopienas, kas saskaras ar dzimumu nelīdztiesību un diskrimināciju vairāku iemeslu dēļ; aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt politikas izstrādi, ar ko pievērštos nabadzības un sociālās atstumtības problēmai, no kuras cieš sievietes ar invaliditāti, vecas sievietes, bēgļes un migrantes, romu un mazākumtautību sievietes, sievietes lauku apvidos un nabadzīgos reģionos, vientuļās mātes, kā arī koledžu un augstskolu studentes;

Nabadzība un veselības aprūpes pieejamība

71. atgādina, ka vienlīdzīga piekļuve kvalitatīvai vispārējai veselības aprūpei visā pasaulē un jo īpaši ES ir atzīta par vienu no pamattiesībām;

72. atgādina, ka piekļuvi veselības aprūpei ļoti bieži ierobežo finansiāli vai reģionāli šķēršļi (piemēram, mazapdzīvotos reģionos), kas jo īpaši attiecas uz periodisko aprūpi (piemēram, zobārsta vai acu ārsta pakalpojumiem) un ar to saistītajiem profilakses pasākumiem;

73. uzsver, ka nabadzība kopā ar citiem neaizsargātības faktoriem, tādiem kā mazgadīgums vai vecums, invaliditāte vai piederība minoritātei, vēl vairāk paaugstina nevienlīdzības izraisītos veselības riskus un ka vāja veselība var novest nabadzībā;

74. uzsver nozīmi, kāda ir veselības un aprūpes pakalpojumiem, lai mazinātu iespēju atšķirības, veicinot sociālo integrāciju un apkarojot nabadzību un sociālo atstumtību;

75. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu "E-veselības rīcības plāns 2012.–2020. gadam: inovatīva veselības aprūpe 21. gadsimtam", ar ko ievieš papildu iniciatīvas, jo īpaši nolūkā uzlabot veselības aprūpes pakalpojumu pieejamību, samazināt veselības izmaksas un nodrošināt lielāku vienlīdzību starp Eiropas iedzīvotājiem;

76. aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt centienus, lai novērstu sociālekonomisko nevienlīdzību, kas laika gaitā ļautu kaut daļēji mazināt nevienlīdzību veselības aprūpes jomā; turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis, pamatojoties uz vispārējām cilvēka cieņas, brīvības, vienlīdzības un solidaritātes vērtībām, pievērst uzmanību mazaizsargāto grupu vajadzībām, piemēram, nabadzībā dzīvojošiem cilvēkiem;

77. aicina dalībvalstis atrisināt problēmu, ko rada nevienlīdzīgā veselības aprūpes pieejamība, piemēram, zobārstniecības vai oftalmoloģijas jomā, jo tā ietekmē iedzīvotāju ikdienas dzīvi;

78. aicina Komisiju darīt visu iespējamo, lai mudinātu dalībvalstis kompensēt pacientu maksājumus, un veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai samazinātu nevienlīdzīgo piekļuvi zālēm tādu traucējumu vai slimību ārstēšanai kā pēcmenopauzes osteoporoze un Alcheimera slimība, kas atsevišķās dalībvalstīs nav kompensējamo zāļu sarakstā, un mudina šos pasākumus veikt steidzamības kārtā;

Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas un nabadzība

79. pauž nožēlu, ka Komisijas publicētajā Eiropas digitālā vienotā tirgus stratēģijā nav ņemta vērā vajadzība nodrošināt vispārēju, vienlīdzīgu un neierobežotu piekļuvi jaunajām digitālajām tehnoloģijām, tirgiem un telekomunikācijām, jo īpaši attiecībā uz personām, kuras var nonākt nabadzībā vai sociālajā atstumtībā;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

80. mudina dalībvalstis un Komisiju ieviest stratēģijas, ar ko samazinātu digitālo plaisu un veicinātu vienlīdzīgu piekļuvi jaunajām informācijas un komunikācijas tehnoloģijām, jo īpaši attiecībā uz personām, kuras var nonākt nabadzībā vai sociālajā atstumtībā;

Ūdens un nabadzība

81. atgādina, ka ANO Ģenerālā asambleja tiesības uz tīru un kvalitatīvu dzeramo ūdeni un sanitāriju atzīst par vienu no cilvēktiesībām; taču atzīmē, ka atsevišķos reģionos, jo īpaši lauku un tālākajos reģionos, nav garantēta dzeramā ūdens pieejamība un ka aizvien lielākam skaitam cilvēku ir grūtības apmaksāt rēķinus par ūdens patēriņu; aicina Komisiju un dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai nekavējoties nodrošinātu, ka ikvienam ir pieejams dzeramais ūdens; mudina dalībvalstis nodrošināt ūdensapgādes minimumu un aizsargāt sociāli nelabvēlīgāko mājsaimniecību cilvēktiesības;

82. līdz ar to mudina dalībvalstis veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai visiem iedzīvotājiem pēc iespējas drīzāk būtu pieejams dzeramais ūdens;

o

o o

83. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

P8_TA(2016)0137

Privātais sektors un attīstība**Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa rezolūcija par privāto sektoru un attīstību (2014/2205(INI))**

(2018/C 058/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 208. pantu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Privātā sektora lielāka nozīme iekļaujošas un ilgtspējīgas izaugsmes nodrošināšanā jaunattīstības valstīs” (COM(2014)0263) un Padomes 2014. gada 23. jūnija un 2014. gada 12. decembra secinājumus par šo paziņojumu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Globāla partnerība nabadzības izskaušanai un ilgtspējīgai attīstībai pēc 2015. gada” (COM(2015)0044),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Cilvēka cienīgu dzīvi visiem” (COM(2013)0092) un Padomes 2013. gada 25. jūnija secinājumus par šo paziņojumu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “ES attīstības politikas ietekmes palielināšana: pārmaiņu programma” (COM(2011)0637) un Padomes 2012. gada 14. maija secinājumus par šo paziņojumu,
- ņemot vērā ANO Tirdzniecības un attīstības konferences (UNCTAD) 2014. gada ziņojumu par investīcijām pasaules mērogā, kurā iekļauts rīcības plāns attiecībā uz privātajām investīcijām ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 26. februāra rezolūciju par attīstības veicināšanu ar atbildīgu uzņēmējdarbības praksi, tostarp — ieguves rūpniecības lomu jaunattīstības valstīs ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 25. novembra rezolūciju par ES un globālo regulējumu attīstības jomā pēc 2015. gada ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 19. maija rezolūciju par attīstības finansēšanu ⁽⁴⁾ un īpaši ņemot vērā Parlamenta aicinājumu saskaņot privātā sektora darbības ar ilgtspējīgas attīstības mērķiem,
- ņemot vērā 2014. gada 13. marta rezolūciju par īpašumtiesību, valdījuma un labklājības celšanas lomu nabadzības izskaušanā un ilgtspējīgas attīstības veicināšanā jaunattīstības valstīs ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par ES Platformas finansējuma kombinēšanai ārējās sadarbības ietvaros paveikto laikā no tās izveides līdz 2014. gada jūlija beigām (COM(2014)0733),
- ņemot vērā 2005. gada 2. marta Parīzes deklarāciju par palīdzības efektivitāti un 2008. gada 4. septembra Akras rīcības programmu,

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2014_en.pdf

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0163.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0059.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0196.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0250.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīlis

- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 16/2014 “ES ārpolitikas atbalstam paredzētās reģionālo ieguldījumu mehānismu dotāciju un finanšu iestāžu aizdevumu apvienošanas efektivitāte”,
- ņemot vērā 2011. gada 1. decembra Pusanas partnerību efektīvai sadarbībai attīstības jomā ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 32. punktu, kurā norādīta vajadzība atzīt privātā sektora galveno nozīmi inovācijas veicināšanā, labklājības, ienākumu un darbvieta veidošanā, iekšzemes resursu mobilizēšanā un tādējādi nabadzības mazināšanā,
- ņemot vērā Kopīgo paziņojumu par publiskā un privātā sektora sadarbību ⁽²⁾ un Labklājības partnerību ⁽³⁾, kas tika izveidota Pusanas privātā sektora pamatsadaļā,
- ņemot vērā 2012. gada 20.–22. jūnijā notikušās ilgtspējīgai attīstībai veltītās Apvienoto Nāciju Organizācijas konferences “Rio+20” noslēguma dokumentu “Nākotne, kādu vēlamies” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipus ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Globālo līgumu un ESAO pamatnostādnes daudznacionāliem uzņēmumiem — papildināmība un īpašs ieguldījums ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā UNCTAD Investīciju politikas satvaru ilgtspējīgai attīstībai (IPFSD) ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Āfrikas Attīstības bankas grupas privātā sektora attīstības stratēģiju 2013.–2017. gadam “Atbalsts privātā sektora pārveidei Āfrikā” ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā SDO trīspusējo deklarāciju par principiem attiecībā uz daudznacionāliem uzņēmumiem un sociālo politiku ⁽⁹⁾,
- ANO Industriālās attīstības organizācijas (UNIDO) Limas deklarāciju — virzībā uz iekļaujošu un ilgtspējīgu rūpniecisku attīstību (ISID) ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā SDO programmu par pienācīgas kvalitātes nodarbinātību,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām 9. panta 2. punkta b) apakšpunktu, kurā noteikts, ka “sabiedrībai atvērtie privātā sektora objekti un to sniegtie pakalpojumi ir pilnībā pieejami personām ar invaliditāti” ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā ES stratēģiju 2011.–2014. gadam attiecībā uz korporatīvo sociālo atbildību (COM(2011)0681),
- ņemot vērā attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada — programmu, kurā privātais sektors atzīts par galveno partneri programmas īstenošanā, kā arī atzīta tā nozīme pārejā uz zaļo ekonomiku,
- ņemot vērā 2010. gadā pieņemtās brīvprātīgi piemērojamās pamatnostādnes par zemes īpašumtiesību atbildīgu pārvaldību ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/49650173.pdf>

⁽²⁾ http://www.mofa.go.jp/mofaj/annai/honsho/seimu/nakano/pdfs/hlf4_5.pdf

⁽³⁾ http://www.ifc.org/wps/wcm/connect/Topics_Ext_Content/IFC_External_Corporate_Site/Development+Impact

⁽⁴⁾ <http://www.uncsd2012.org/content/documents/727The%20Future%20We%20Want%2019%20June%201230pm.pdf>

⁽⁵⁾ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf

⁽⁶⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/34873731.pdf>

⁽⁷⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/diaepcb2012d5_en.pdf

⁽⁸⁾ http://www.afdb.org/fileadmin/uploads/afdb/Documents/Policy-Documents/2013-2017_-_Private_Sector_Development_Strategy.pdf

⁽⁹⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-ed_emp/-emp_ent/-multi/documents/publication/wcms_094386.pdf

⁽¹⁰⁾ http://www.unido.org/fileadmin/Lima_Declaration.pdf

⁽¹¹⁾ http://www.un.org/disabilities/documents/convention/convention_accessible_pdf.pdf

⁽¹²⁾ <http://www.fao.org/nr/tenure/voluntary-guidelines/en/>

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumus (A8-0043/2016),
- A. tā kā publiskajam sektoram ir būtiska nozīme ilgtspējīgas attīstības mērķu (IAM) sasniegšanā; tā kā privātais sektors ir labklājības celšanas un ekonomikas izaugsmes virzītājspēks visās tirgus ekonomikās, jaunattīstības valstīs nodrošinot 90 % darbvieta un ienākumu; tā kā saskaņā ar ANO datiem privātais sektors rada 84 % no jaunattīstības valstu IKP un spēj nodrošināt ilgtspējīgu pamatu vietējo resursu izmantošanai, mazinot atkarību no palīdzības, ar noteikumu, ka tas tiek pienācīgi reglamentēts, atbilst cilvēktiesību principiem un vides standartiem un tiek sasaistīts ar konkrētiem ilgtermiņa uzlabojumiem valsts ekonomikā, ilgtspējīgā attīstībā un nevienlīdzības mazināšanā;
- B. tā kā saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Attīstības programmu 1,2 miljardi cilvēku pelna mazāk nekā USD 1,25 dienā; tā kā nevienlīdzība pieaug un kopā ar nabadzību rada vienu no lielākajiem draudiem pasaules stabilitātei;
- C. tā kā pastāv skaidra sakarība starp stipra ražošanas sektora attīstību un ar tirgu saistītās nabadzības mazināšanos — ražošanas pievienotās vērtības pieaugums par 1 % uz vienu iedzīvotāju samazina nabadzīgo personu skaitu gandrīz par 2 %⁽¹⁾;
- D. tā kā ir nepieciešamas ievērojamas investīcijas, jo aplēses liecina, ka jaunattīstības valstīs vajadzīgo līdzekļu apjomam jābūt par USD 2,4 triljoniem gadā lielākam, nekā tiek tērēts pašlaik; tā kā ar privāto finansējumu var papildināt, bet ne aizstāt publisko finansējumu;
- E. tā kā 2012. gadu Apvienoto Nāciju Organizācija pasludināja par Starptautisko kooperatīvu gadu, lai uzsvērtu to nozīmi attīstības panākšanā, iespēju sniegšanā, cilvēciskas cieņas stiprināšanā un Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) sasniegšanas sekmēšanā; tā kā kooperatīvu sektorā visā pasaulē ir aptuveni 800 miljoni locekļu vairāk nekā 100 valstīs un tiek lēsts, ka tas nodrošina vairāk nekā 100 miljonus darbvieta visā pasaulē;
- F. tā kā mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi (MMVU), kas ir jebkuras tirgus ekonomikas pamatā, jaunattīstības valstīs saskaras ar daudz smagāku regulatīvo slogu nekā ES un lielākā šo uzņēmumu daļa darbojas neoficiālajā ekonomikā, kuru apgrūtina nestabilitāte un kur tiem tiek liegta juridiskā aizsardzība, darba tiesības un piekļuve finanšu līdzekļiem; tā kā saskaņā ar Pasaules Bankas 2014. gada ziņojumu "Doing Business" visnabadzīgākās valstīs faktiski ir tās, kurās pastāv vislielākais regulatīvais slogs⁽²⁾,
- G. tā kā industrializācija (īpaši, attīstot vietējos mazos un vidējos uzņēmumus (MVU) un mazas un vidējas nozares (MVN)) ir labklājības un attīstības dzinējspēks;
- H. tā kā 1986. gada ANO Deklarācijā par tiesībām uz attīstību attīstība atzīta par vienu no cilvēka pamattiesībām; tā kā šajā deklarācijā pausta apņemšanās izmantot uz cilvēktiesībām balstītu pieeju, ko raksturo visu cilvēktiesību (ekonomisko, sociālo, kultūras, pilsonisko un politisko) ievērošana; tā kā deklarācijā ir pausta arī apņemšanās stiprināt starptautisko sadarbību;

⁽¹⁾ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

⁽²⁾ Pasaules Bankas Grupa, "Doing business 2014.: Understanding Regulations for Small and Medium-Size Enterprises", 2013. gada 29. oktobris.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- I. tā kā ārvalstu tiešās investīcijas var veicināt ilgtspējīgas attīstības mērķu (IAM) sasniegšanu, kā tas ir norādīts UNCTAD priekšlikumā par investīcijām IAM (rīcības plāns attiecībā uz privātajām investīcijām ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanai ⁽¹⁾), ar noteikumu, ka ārvalstu tiešās investīcijas tiek pienācīgi reglamentētas un sasaistītas ar konkrētiem uzlabojumiem valsts ekonomikā, īpaši saistībā ar tehnoloģiju nodošanu un apmācības iespēju radīšanu vietējam darbspēkam, tostarp sievietēm un jauniešiem;
- J. tā kā importa tarifiem ir būtiska nozīme, nodrošinot ieņēmumus valdībām un izaugsmes iespējas topošajām nozarēm pašu jaunattīstības valstu vietējā tirgū; tā kā importa tarifi lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtām precēm var sekmēt iespējas pievienotās vērtības radīšanai un jaunu darbvietau izveidošanai lauksaimniecības ekonomikās, vienlaikus sekmējot arī uzturdrošību;
- K. tā kā 60 % no darbvietais jaunattīstības valstīs nodrošina mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi (MMVU) un tā kā 70 % no MMVU nesaņem finansējumu no finanšu iestādēm, kaut gan tas tiem ir nepieciešams izaugsmei un darbvietais izveidei;
- L. tā kā 51 no 100 lielākajiem ekonomikas dalībniekiem pasaulē ir korporācijas un tā kā 500 lielākās starptautiskās korporācijas nodrošina gandrīz 70 % pasaules tirdzniecības apjoma;
- M. tā kā rūpnieciski attīstīto valstu ražošanas pievienotā vērtība uz vienu personu ir 10 reizes lielāka nekā jaunattīstības valstīs un 90 reizes lielāka nekā vismazāk attīstītajās valstīs (VAV) ⁽²⁾;
- N. tā kā attīstīto un jaunattīstības valstu fiskālo telpu faktiski ierobežo starptautisko investoru un finanšu tirgu prasības; tā kā saskaņā ar SVF jaunattīstības valstis īpaši ietekmē izvairīšanās no uzņēmumu ienākuma nodokļu maksāšanas, jo šīs valstis ieņēmumu palielināšanā vairāk nekā ESAO paļaujas uz uzņēmumu ienākuma nodokli; tā kā ES dalībvalstīs plaši tiek pielietota prakse, kas sekmē transnacionālo korporāciju un personu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;
- O. tā kā augsta līmeņa darba grupa, kas sniedz ieteikumus par programmu laikposmam pēc 2015. gada ANO ģenerālsēkretāram *Ban Ki-moon* un kas konsultējās ar 250 uzņēmumu (kuru gada ieņēmumi sasniedz USD 8 triljonus) vadītājiem no 30 valstīm, secināja, ka to korporatīvajās stratēģijās ir jāiekļauj ilgtspēja, lai uzņēmumi spētu izmantot ilgtspējīgas izaugsmes komerciālās iespējas; tā kā privātā sektora vēlmi investēt ilgtspējīgā attīstībā bieži apgrūtina tādu skaidru modeļu trūkums, kas parādītu, kā uzņēmumiem iesaistīties partnerībās ar publisko sektoru; tā kā privātais sektors ir potenciāls preču un pakalpojumu nodrošinātājs nabadzīgām kopienām un cilvēkiem, samazinot izmaksas, palielinot izvēli un pielāgojot produktus un pakalpojumus viņu īpašajām vajadzībām, kā arī sekmējot vides un sociālās aizsardzības pasākumu un standartu izplatību;
- P. tā kā vispārpieņemtas definīcijas trūkuma dēļ publiskā un privātā sektora partnerības (PPP) var definēt kā daudzpusējas ieinteresēto personu shēmas, kuras izveidotas starp privātā sektora dalībniekiem, valsts iestādēm un pilsoniskās sabiedrības organizācijām (PSO) un kuru mērķis ir panākt savstarpēji izdevīgu sabiedrisko mērķu sasniegšanu, daloties resursos un/vai speciālajās zināšanās;
- Q. tā kā Eiropas attīstības finansēšanas iestādes (EDFI), kas ir grupa, ko veido 15 divpusējas iestādes, kurām ir svarīga nozīme ilgtermiņa finansējuma nodrošināšanā privātajam sektoram ekonomikās, kurās notiek attīstības un reformu procesi, cenšas investēt uzņēmumos nolūkā panākt daudzveidīgus rezultātus attīstības jomā, sākot no uzticamas elektrības un tīra ūdens apgādes līdz MVU finansējuma un tirgus piekļuves nodrošināšanai maziem uzņēmumiem;

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/PublicationChapters/wir2014ch4_en.pdf

⁽²⁾ http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- R. tā kā PPP veidošana jau desmitiem gadu ir izplatīta prakse attīstītajās valstīs, jo īpaši Eiropas valstīs un ASV, un pašlaik lielākā daļa līdzekļu devēju to plaši izmanto arī jaunattīstības valstīs, nodrošinot aptuveni 15–20 % no kopējā investīciju apjoma infrastruktūras jomā;
- S. tā kā 2,5 miljardi cilvēku, no kuriem lielākā daļa ir jaunattīstības valstīs un vairākums ir sievietes un jaunieši, joprojām ir izslēgti no uzņēmējdarbības kopienām, oficiālās finanšu nozares un īpašuma un zemes īpašumtiesību iespējām; tā kā jaunattīstības valstīs visās ienākumu grupās pastāv noturīga 6-9 procentu vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirība; tā kā sociālais dialogs ir svarīgs līdzeklis, lai atbalstītu dzimumu vienlīdzību darbā un novērstu uzņēmējdarbības kopienų nepietiekamas pārstāvības tendences jaunattīstības valstīs;
- T. tā kā labi veidotas un efektīvi īstenotas PPP ilgtermiņā spēj piesaistīt privātā un publiskā sektora finansējumu un radīt inovācijas tehnoloģiju un uzņēmējdarbības modeļu jomā, kā arī ietvert iekšējos mehānismus, lai nodrošinātu, ka šādas partnerības uzņemas atbildību par attīstības jomā sasniegtajiem rezultātiem;
- U. tā kā līdz šim jaunattīstības valstīs PPP galvenokārt tika veidotas enerģētikas, infrastruktūras un telesakaru jomās, savukārt to potenciāls tādās jomās kā lauksaimniecība, izglītība, videi nekaitīgas tehnoloģijas, pētniecība un inovācija, veselības aprūpe un īpašumtiesības joprojām lielā mērā netiek izmantots;
- V. tā kā gandrīz divas trešdaļas līdzekļu, ko Eiropas Investīciju banka (EIB) pēdējos desmit gados ir aizdevusi Āzijas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas (ĀKK) valstīm, ir novirzītas privātā sektora darbības nodrošināšanai; tā kā EIB Kotonū investīciju mehānisms ir atzīts par unikālu, risku ietverošu apgrozības fondu paaugstināta riska investīciju finansēšanai nolūkā atbalstīt privātā sektora attīstību;
- W. tā kā, kaut gan katru gadu jaunattīstības valstu darbaspēkam pievienojas 45 miljoni darba meklētāju⁽¹⁾, 34 % uzņēmumu 41 valstī atzīst, ka tie nevar atrast darbiniekus, kas tiem ir nepieciešami;
- X. tā kā Pārmaiņu programmas kontekstā finansējuma kombinēšana tiek uzskatīta par svarīgu instrumentu papildu resursu nodrošināšanai, apvienojot ES dotācijas ar aizdevumiem vai publisko vai privāto līdzekļu devēju kapitālu; tomēr tā kā Eiropas Revīzijas palātas Īpašajā ziņojumā Nr. 16/2014 par apvienošanas mehānisma izmantošanu tika secināts, ka gandrīz pusē izskatīto projektu nebija pietiekamu pierādījumu, lai konstatētu, ka dotācijas bija pamatotas, turklāt vairākos šajos gadījumos bija pazīmes, ka investīcijas tiktu veiktas arī bez ES ieguldījuma;
- Y. tā kā rūpniecība, kura visā pasaulē 2009. gadā nodrošināja aptuveni 470 miljonus darbvietau un 2013. gadā — aptuveni pusmiljardu darbvietau visā pasaulē⁽²⁾, rada augstu potenciālu nodarbinātībai un bagātības iegūšanai, kā arī pienācīgas kvalitātes un augsti kvalificētai nodarbinātībai;
- Z. tā kā pasaules bagātība aizvien vairāk koncentrējas nelielas bagātas elites rokās un tiek sagaidīts, ka 1 % visbagātāko pasaules cilvēku 2016. gadā piederēs vairāk nekā puse no pasaules bagātības;
- AA. tā kā taisnīga un progresīva nodokļu iekasēšana, ņemot vērā labklājības un sociālā taisnīguma kritērijus, ir būtiska, lai mazinātu nevienlīdzību, sekmējot bagātības pārdali valstī starp iedzīvotājiem ar augstākiem ienākumiem un vistrūcīgākajiem iedzīvotājiem;

⁽¹⁾ “Building an Employment-Oriented Framework for Strong, Sustainable and Balanced Growth” (“Uz nodarbinātību orientētas sistēmas veidošana pārliecinošai, ilgtspējīgai un līdzsvarotai izaugsmei”) — “The Challenges of Growth, Employment and Social Cohesion” (“Izaugsmes, nodarbinātības un sociālās kohēzijas problemātika”), informatīvs dokuments augsta līmeņa SDO un SVF kopīgajai konferencē, SDO, 2010. gads.

⁽²⁾ https://www.unido.org/fileadmin/user_media/Research_and_Statistics/UNIDO_IDR_20_13_main_report.pdf

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

Ilgtermiņa stratēģija sadarbībai ar privāto sektoru

1. atzīst, ka privātā sektora ieguldījums jaunattīstības valstīs var veicināt ANO ilgtspējīgas attīstības mērķu (IAM) sasniegšanu, ar noteikumu, ka tas tiek pienācīgi reglamentēts; atzinīgi vērtē un atbalsta Padomes 2014. gada 12. decembra secinājumus par privātā sektora lielāku nozīmi attīstības sadarbībā; atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu atbalstīt to, ka privātais sektors, tostarp tādi uzņēmējdarbības modeļi kā kooperatīvi un sociālie uzņēmumi, kopā ar citām valstiskajām un nevalstiskajām organizācijām attīstības jomā kļūst par svarīgu partneri, lai panāktu iekļaujošu un ilgtspējīgu attīstību atbilstīgi ANO IAM, kas nozīmē privātā sektora apņemšanos panākt labu pārvaldību, nabadzības mazināšanu un bagātības radīšanu ar ilgtspējīgām investīcijām, kā arī nevienlīdzības mazināšanu, cilvēktiesību un vides standartu veicināšanu un vietējās ekonomikas stiprināšanu; uzsver, ka dažādās privātā un publiskā sektora dalībnieku lomas ir pilnībā jāsaprot un jāatzīst visām iesaistītajām personām;

2. aicina Komisiju turpināt aktīvi iesaistīties apspriedēs par Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam, vienlaikus atzīstot privātā sektora daudzveidību un problēmas, kas rodas, cenšoties mazināt visatstumtāko un visgrūtāk sasniedzamo iedzīvotāju nabadzību; uzskata, ka jebkurai ES politikai, kuras mērķis ir iesaistīt privāto sektoru attīstībā, ir jāprecizē, kurš privātais sektors ir tās mērķis;

3. uzsver, ka nākotnes partnerībām, kas tiks veidotas saskaņā ar Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam, ir jāpievērš lielāka uzmanība nabadzības un nevienlīdzības novēršanai; atgādina, ka oficiālajai attīstības palīdzībai (OAP) arī turpmāk ir jābūt svarīgam līdzeklim visu nabadzības veidu izskaušanā un jaunattīstības valstu sociālo vajadzību apmierināšanā un to nevar aizvietot ar privāto finansējumu; atzīst iespējas privātā finansējuma piesaistīšanai OAP, ievērojot nosacījumus par pārredzamību, pārskatatbildību, līdzatbildību un saskaņošanu ar valsts prioritātēm un parāda atmaksājamības risku;

4. aicina veikt lielākas publiskās investīcijas visiem pieejamos sabiedrisko pakalpojumu, īpaši transporta sektorā, dzeramā ūdens pieejamības, veselības aprūpes un izglītības jomā;

5. uzskata, ka privātais un publiskais sektors ir visefektīvākie, ja tie strādā kopā, lai radītu stabilu vidi investīcijām un uzņēmējdarbībai un pamatu ekonomikas izaugsmei; uzsver, ka visām partnerībām un apvienībām ar privāto sektoru jābūt vērstām uz kopīgu vērtību prioritātēm, kas nodrošina uzņēmējdarbības mērķu saskaņotību ar ES attīstības mērķiem un ievēro starptautiskos standartus par attīstības efektivitāti; uzskata, ka tām ir jābūt kopīgi izveidotām un kopīgi pārvaldītām ar attiecīgajām partnervalstīm nolūkā nodrošināt riska, atbildības un peļņas sadali, tām jābūt rentablām un tādām, kam ir konkrēti attīstības mērķi, regulāri atskaites punkti, skaidra pārskatatbildība un pārredzamība;

6. atzinīgi vērtē ārvalstu privātā sektora investīciju lomu jaunattīstības valstīs, paātrinot vietējo attīstību; uzsver arī to, cik svarīgi ir veicināt atbildīgas investīcijas, kas atbalsta vietējos tirgus un palīdz mazināt nabadzību;

7. atbalsta darbu, ko veic Eiropas attīstības finansēšanas iestādes (EDFI), jo tās dalībnieki nodrošina kapitālu uzņēmumiem jaunattīstības valstīs, izmantojot tiešas investīcijas uzņēmumos, kā arī netieši, piesaistot kapitālu vietējām komercbankām un jaunietekmes tirgu privātajam kapitālam un vairāk pievēršoties mikrouzņēmumiem un maziem un vidējiem uzņēmumiem; mudina Komisiju atbalstīt šāda veida programmas, tās finansējot un īstenojot sadarbību, jo privātais sektors jaunattīstības valstīs ir ļoti svarīgs;

8. aicina izstrādāt efektīvākus pārredzamības un pārskatatbildības standartus ES tehnoloģiju uzņēmumiem saistībā ar tādu tehnoloģiju eksportu, kas var tikt izmantotas cilvēktiesību pārkāpumiem, korupcijas atbaltam vai darbībām, kas ir vērstas pret ES drošības interesēm;

9. uzsver, ka ES politika tirdzniecības, investīciju, drošības un attīstības jomā ir savstarpēji saistīta un tieši ietekmē jaunattīstības valstis; atgādina, ka Lisabonas līguma 208. pantā ir noteikts politikas saskaņotības princips attīstībai, kuram atbilstīgi attīstības sadarbības jomas mērķi ir jāņem vērā tādās politikas jomās, kas varētu skart jaunattīstības valstis; aicina visus tirdzniecības un investīciju politikas virzienus novērtēt saistībā ar to ietekmi uz attīstību, īpaši saistībā ar vispārēju piekļuvi vispārējās nozīmes precēm un pakalpojumiem; uzsver, cik svarīgi ir visos turpmākajos divpusējās tirdzniecības nolīgumos uzlabot sadaļas par ilgtspējīgu attīstību, lai iekļautu efektīvus ziņošanas mehānismus privātajam sektoram;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

10. uzsver nepieciešamību apsvērt to, kā privāto sektoru var vairāk iesaistīt Eiropas kaimiņattiecību politikas kontekstā, lai palīdzētu radīt ekonomikas izaugsmi un darbvietas Eiropas kaimiņvalstīs, piemēram, daloties kapitāla nodrošināšanas pieredzē;
11. aicina Komisiju veicināt, atbalstīt un finansēt publiskā un publiskā sektora partnerības kā pirmo izvēli un iekļaut obligātus un sabiedrībai pieejamus *ex-ante* ietekmes uz nabadzību un sociālās ietekmes novērtējumus gadījumos, kad attīstības programmas tiek īstenotas kopā ar privāto sektoru;
12. aicina ES iekļaut oficiālas apspriedes ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām un ar kopienām, kuras tieši un netieši skar attīstības projekti;
13. uzsver milzīgo ES pievienotās vērtības potenciālu, ko sniedz partnerību veidošana ar privāto sektoru ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm un attiecīgajām starptautiskajām organizācijām, daudzām no kurām ir pierādīti sasniegumi, strādājot ar privāto sektoru; uzsver, ka pilnībā funkcionējoša tirgus ekonomika, kas balstīta uz tiesiskumu, ir svarīgs ekonomiskās un sociālās attīstības virzītājspēks un ka ES attīstības politikai to vajadzētu atspoguļot;
14. atzinīgi vērtē "Sistēmu uzņēmumu sadarbībai ar Apvienoto Nāciju Organizāciju", kurā uzsvērts tas, ka stabils privātais sektors, kas nodrošina ekonomikas izaugsmi, ir būtisks tam, lai sasniegtu ilgtspējīgas attīstības mērķus, un ka privātais sektors "sniedz nozīmīgu ieguldījumu ceļā uz kopīgu ekonomikas, sociālo un vides attīstību";
15. atzinīgi vērtē privātā sektora iesaisti ESAO augsta līmeņa forumā par palīdzības efektivitāti; šajā sakarā atzinīgi vērtē jo īpaši iniciatīvas par inovatīviem risinājumiem, kā līdzsvarot privātā sektora attīstības finansējumu un Pusanas 2011. gada kopējo paziņojumu "Publiskā un privātā sektora sadarbības paplašināšana un veicināšana, lai panāktu vispārīgu, iekļaujošu un ilgtspējīgu izaugsmi";
16. atzinīgi vērtē to, ka atsaistītās divpusējās palīdzības daļa ir nepārtraukti pieaugusi, bet pauzē bažas par pārmērīgi ilgstošo formālo un neformālo piesaistīto palīdzību⁽¹⁾; aicina ES un tās dalībvalstis īstenot Eiropas Konsensā attīstības jomā iekļauto apņemšanos "veicināt turpmāku palīdzības atsaisti, kas pārsniedz ESAO ieteikumus"; uzsver turpmākas atsaistītās palīdzības izaugsmi veicinošo potenciālu, kas dotu labumu vietējām nozarēm jaunattīstības valstīs; aicina palielināt reālo atbalstu un veidot ilgtspējīgas reģionālās vai vietējās vērtību ķēdes; aicina turpināt vietējo dalībnieku spēju veicināšanu un uzsvāru likt uz to, lai veidotu ilgtspējīgas reģionālās/ vietējās vērtību ķēdes; uzsver, ka ir svarīga vietējo un reģionālo dalībnieku līdzatbildība, pašu partnervalstu nacionālās stratēģijas un reformu programmas, attīstības projekti un pievienotā vērtība, ko nodrošina ar vietējām piegādes ķēdēm; uzskata, ka attīstības politikai ir svarīga nozīme pašreizējo migrācijas plūsmu uz ES pamatcēloņu novēršanā;
17. atzīst arī visu valstu, īpaši jaunattīstības valstu, tiesības noteikt pagaidu kapitāla ierobežojumu, lai novērstu finanšu krīžu rašanos īstermiņa un svārstīgu privāto finanšu plūsmu rezultātā; aicina atcelt šo tiesību ierobežojumus visos tirdzniecības un investīciju nolīgumos, tostarp PTO līmenī;
18. norāda, ka ES ir jāņem vērā tās atbalsta pieejamība privātajam sektoram, jo lielas iedzīvotāju daļas, piemēram, personu ar invaliditāti, atstumšana atņem privātajiem uzņēmumiem tirgu, kura lielumu nevajadzētu novērtēt par zemu;

Atbalsts jaunattīstības valstu vietējā līmeņa privātajam sektoram

19. norāda, ka MMVU jaunattīstības valstīs var saskarties ar daudz smagāku regulatīvo slogu nekā šādi uzņēmumi Eiropas Savienībā un ka tiem trūkst tiesiskās aizsardzības un īpašumtiesību, un tie strādā nestabilā neoficiālajā ekonomikā; šajā sakarībā uzsver zemes reģistrācijas sistēmu nozīmi; uzsver nepieciešamību veicināt vietējo privāto sektoru jaunattīstības valstīs, piemēram, nodrošinot finansējuma pieejamību un sekmējot uzņēmējdarbību; aicina Komisiju, citus līdzekļu devējus un attīstības aģentūras palielināt atbalstu, lai veidotu vietējo MVU spējas;

⁽¹⁾ ActionAid (2005): *Real Aid, An Agenda for Making Aid Work*, 4. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

20. aicina ES veicināt valstu attīstības stratēģijas, kas nosaka privātā sektora ieguldījumu attīstībā, iesaistoties ar privāto sektoru attīstības jautājumos, kuri pievēršas vietējiem kooperatīviem un MVU un mikrouzņēmumiem, īpaši sīksaimniecību īpašniekiem, jo tiem ir lielāks potenciāls jaunattīstības valstu taisnīgas attīstības virzībā;

21. uzsver, ka nepieciešams lielāks atbalsts partnerībai ar jaunattīstības valstīm, lai modernizētu to tiesisko regulējumu, radot privātajām iniciatīvām draudzīgu vidi, nodrošinot atbalsta mehānismus uzņēmumiem, vienlaikus atrodot pareizo līdzsvaru starp investīcijas veicinošu apstākļu radīšanu un sabiedrības interešu un vides aizsardzību ar reglamentēšanas palīdzību; atzīmē nepieciešamību jaunattīstības valstīs palīdzēt izveidot uzticamas banku sistēmas un nodokļu administrācijas, kuras spētu nodrošināt efektīvu finanšu un valsts un privāto līdzekļu pārvaldību; aicina partnervalstu valdības ieviest turpināmības klauzulu, ar kuras palīdzību varētu atcelt nevajadzīgus pasākumus; norāda, ka ir jāveic tiesību aktu ietekmes novērtēšana, lai izvērtētu negatīvus darbvietu izveides rādītājus un vides standartu apdraudējumu;

22. aicina ES stiprināt jaunattīstības valstu spējas izmantot vietējos ieņēmumus, lai apkarotu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, korupciju un nelikumīgas finanšu plūsmas, un īpaši palīdzēt vismazāk attīstītajām valstīm un nestabilām valstīm veidot efektīvākas un stabilākas pārvaldības iestādes, tostarp izstrādājot taisnīgas un efektīvas nodokļu sistēmas; šajā sakarībā aicina ES uzlabot tās finanšu un tehnisko palīdzību jaunattīstības valstīm, lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un pārskatatbildību; aicina ES, tās dalībvalstis, visas attiecīgās organizācijas un attīstītās un jaunattīstības valstis, kas parakstījušas 2011. gada Pusanas partnerību efektīvai sadarbībai attīstības jomā, pildīt apņemšanos aktīvāk censties apkarot korupciju un nelikumīgas finanšu plūsmas;

23. aicina Komisijas Starptautiskās sadarbības un attīstības ģenerāldirektorātu (ĢD DEVCO) sadarboties ar Iekšējā tirgus, rūpniecības, uzņēmējdarbības un MVU ģenerāldirektorātu (ĢD GROW), lai arī jaunattīstības valstīs izveidotu reģionālas MMVU atbalsta struktūras, kā modeli izmantojot Eiropas Biznesa atbalsta tīklu ("Enterprise Europe Network"), kura mērķis būtu palīdzēt tiem uzsākt likumīgu darbību, piekļūt finansējumam un kapitālam, iegūt piekļuvi tirgum un pārvarēt juridiskos šķēršļus, kā arī īpaši atbalstīt starpnieku organizācijas, kuras tos pārstāv; uzsver to, ka ar laiku šādas struktūras varētu kļūt arī par vietām, kur veidot vietējā vai reģionālā līmeņa publiskā un privātā sektora partnerības dažādās jomās, sākot ar lauksaimniecības uzņēmējdarbību un beidzot ar arodapmācību un veselības aprūpes programmām, sekmējot spēju uzlabošanu, zināšanu nodošanu un pieredzes apmaiņu un vietējo un starptautisko resursu apkopošanu;

24. uzsver ES atbildību sniegt atbalstu taisnīgai globālai nodokļu sistēmai, kas saistīta ar efektīvu obligātu prasību noteikšanu atklātai ziņošanai par katras valsts transnacionālajām korporācijām, tādu publisku reģistru izveidi, kuros iekļauti uzņēmumu, trastu un līdzīgu juridisku personu faktiskie īpašnieki, nodrošinot automātisku informācijas apmaiņu par nodokļiem un taisnīgu nodokļu uzlikšanas tiesību sadalījumu, vienlaikus veidot sarunas par nodokļu un investīciju līgumiem ar jaunattīstības valstīm; uzskata, ka attīstības finanšu iestādēm (*DFI*) ir jāiegulda tikai tajos uzņēmumos un fondos, kuri vēlas publiski atklāt savus faktiskos īpašniekus un sniegt finanšu pārskatus par katru valsti;

25. atgādina, ka tarifu režīmi ir būtiska tādas regulatīvās vides sastāvdaļa, kas ir pielāgota nabadzību apkarojoša privātā sektora attīstībai un darbvietu radīšanai; tomēr ar bažām atzīmē, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumos (EPN) ir paredzēta importa tarifu samazināšana daudzu ĀKK valstu ekonomikas sektoros, taču visu ES importa tarifu atcelšana ievērojami pazeminātu ieņēmumus no tarifiem, dažos gadījumos pat par 15–20 % samazinot valdību ieņēmumus; mudina ES veidot tās tirdzniecības politiku saskaņā ar principu "politikas saskaņotība attīstībai";

26. atzinīgi vērtē Kotonū investīciju mehānismā paredzēto EIB Ietekmes palielināšanas finansējuma programmu (*IFE*) EUR 500 miljonu apmērā, kas EIB ļauj palielināt tās sadarbību ar privāto sektoru riskantākās jomās un sarežģītākos apstākļos; pauž nožēlu par Āzijai paredzētā EIB aizdevumu apjoma samazināšanu; uzsver, ka visas EIB investīcijas, kas tiek veiktas atbilstoši Kotonū investīciju mehānismam, ir jāsaskaņo ar valsts attīstības stratēģijām, ievērojot demokrātiskās līdzatbildības principu;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

27. uzsver, ka nestabilās un pēckonflikta valstīs šķēršļi privātā sektora attīstībai ir lielāki nekā citur un ir nepieciešama mērķtiecīgāka pieeja, lai uzlabotu investīciju apstākļus un atceltu kavējošus, novecojušus uzņēmējdarbības noteikumus, novērstu plēsonīgu rīcību un augstu korupcijas līmeni; šajā sakarībā iesaka Komisijas iesaistīties ar partnervalstīm un privāto sektoru dialogā par politikas reformām, lai pārvarētu dziļo neuzticēšanos starp valdībām un privāto sektoru, ko parasti izraisa izdevīguma meklēšana, kronisms un leģitimitātes trūkums;

28. aicina Komisiju, dalībvalstis un jaunattīstības valstis palielināt centienus sekmēt sieviešu līdzdalību ekonomikā un izveidot atbalsta mehānismus uzņēmējām; norāda, ka uz ietaupījumiem vērsta pieeja sieviešu iekļaušanai finanšu sektorā ir sevi pozitīvi pierādījusi; iesaka visās partnerības programmās izmantot integrētu pieeju dzimumu līdztiesības nodrošināšanai, apvienojot to ar sievietēm, jauniešiem, personām ar invaliditāti paredzētu apmācību uzņēmējdarbības jomā un mērķtiecīgu uzņēmējdarbības mecenātu tīklu uzņēmējām; aicina palielināt atbalstu vietējām uzņēmējām, lai dotu viņām iespēju saņemt ieguvumus no privātā sektora radītas izaugsmes; iesaka pieņemt pasākumus, lai uzraudzītu procesu saistībā ar ekonomisko iespēju sniegšanu sievietēm, un atzīmē, ka saskaņā ar SVF ievērojami pieaugtu ienākumi uz vienu iedzīvotāju, ja sievietes līdzvērtīgi vīriešiem iesaistītos darbaspēkā;

Eiropas un starptautiskās uzņēmējdarbības nozares iesaistīšana ilgtspējīgas attīstības panākšanā

29. uzsver, ka privātā sektora potenciālais ieguldījums ilgtspējīgā ilgtermiņa attīstībā ir daudz plašāks nekā tikai finanšu resursu, pieredzes un zināšanu nodrošināšana un ietver vērtību radīšanas ķēžu un izplatīšanas kanālu izveidi vietējā līmenī, tādējādi radot darbvietas, mazinot nabadzību un nevienlīdzību, veicinot sieviešu tiesības un iespējas un vides ilgtspēju, nodrošinot lielāku ietekmi un efektivitāti un uzlabojot piekļuvi tirdzniecībā pieejamiem un cenas ziņā izdevīgiem produktiem, pakalpojumiem un tehnoloģijām; aicina Eiropas attīstības centieniem ierādīt nozīmīgu lomu, īstenojot tādas saskaņotus starptautiskus standartus kā ANO pamatprincipus uzņēmējdarbības un cilvēktiesību jomā un Starptautiskās Darba organizācijas standartus, tostarp sadarbojoties ar uzņēmumiem un investoriem, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību pamatprincipiem un ESAO pamatnostādnēm daudznacionāliem uzņēmumiem to uzņēmējdarbībā un piegādes ķēdēs jaunattīstības valstīs;

30. uzsver, ka sociālajam dialogam ir izšķiroša nozīme, lai nodrošinātu privātā sektora efektīvu iesaisti attīstības procesā; uzsver, ka jaunattīstības valstis ir atbildīgas par atbalsta sniegšanu sociālajam dialogam starp privātā sektora darba devējiem, darba ņēmējiem un valstu valdībām, lai uzlabotu labu pārvaldību un valsts stabilitāti; īpaši aicina jaunattīstības valstis nodrošināt sociālā dialoga paplašināšanu, attiecinot to uz eksporta pārstrādes zonām (EPZ) un rūpnieciskajām kopām;

31. uzsver, ka privātajam sektoram, īpaši vietējiem MVU, ir jāiesaistās politiskajās dialogā kopā ar citiem partneriem attīstības jomā, lai sekmētu savstarpēju sapratni un cerību pārvaldību, nodrošinot efektivitāti un pārredzamību; šajā sakarībā uzsver, ka ES delegācijām jaunattīstības valstīs ir svarīga nozīme kā šādu dialogu platformām; uzsver kooperatīvu pozitīvo nozīmi kā sociāli iekļaujošas attīstības katalizatoriem un to spēju dot iespējas kopienām, radot darbvietas un ienākumus; īpaši norāda, ka darba ņēmēji ir izveidojuši apvienoto pakalpojumu kooperatīvus un asociācijas, lai sniegtu palīdzību pašnodarbinātībai neoficiālajā ekonomikā, vienlaikus lauku rajonos ietaupījumu un kredīta kooperatīvi nodrošina piekļuvi banku pakalpojumiem, kuru trūkst daudzās kopienās, un finansē mazu uzņēmumu un mikrouzņēmumu veidošanu; atzīst, ka privātajā sektorā ir tādi dalībnieki kā sociālie uzņēmumi un taisnīgas tirdzniecības organizācijas, kuru darbībā ir iekļauti sociālie un vides principi; aicina Komisiju atzīt šos pūliņus savā darbā par privātā sektora nozīmi attīstībā;

32. aicina Komisiju aizstāvēt investoru un citu ieinteresēto personu priekšlikumu atbalstīt saistošus noteikumus par uzņēmumu ziņošanu attiecībā uz sociālajām un vides tiesībām, kā arī cilvēktiesībām atbilstoši ES direktīvai par nefinanšu pārskatu sniegšanu, kas ir viens no jaunajiem ierosinātajiem ANO ilgtspējīgas attīstības mērķiem;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

33. aicina ES dot ieguldījumu vietējo privātā sektora dalībnieku, īpaši MMVU, struktūru, tīklu un iestāžu stiprināšanā un veidošanā, ņemot vērā viņu nozīmi valsts un reģionālajā politikas izstrādē;

34. uzsver, ka viens no galvenajiem ierobežojumiem privātā sektora līdzdalības palielināšanai jaunattīstības valstīs ir saistīts ar rentablu projektu trūkumu, kas izriet no vājās tiesiskās, institucionālās un fiskālās sistēmas un vājām izpildes spējām, kā arī ar investīciju plānošanai un projektu sagatavošanai vajadzīgo resursu trūkumu; aicina palielināt tehnisko palīdzību partnervalstu valsts uzņēmumu sektoram, lai palielinātu to spējas uzņemties atbildību par PPP pārvaldību un līdzatbildību procesa beigās; uzsver, ka privātajam sektoram ir jāparedz ilgtermiņa investīciju ienesīgums, jo citādi, atkarībā no sektora akcionāriem, šā sektora pārstāvjiem varētu trūkt ilgtermiņa redzējuma, kas nepieciešams ienesīguma noteikšanai sociālajās nozarēs, kuras ir būtiskas tautas attīstībai;

35. norāda, ka privātā sektora līdzdalība infrastruktūras jomā jaunattīstības valstīs ir ievērojami palielinājusies — no USD 18 miljardiem 1990. gadā līdz USD 150 miljardiem 2013. gadā; aicina šajā sakarībā turpināt iesaistīšanos, atzīmējot, ka nepietiekama piekļuve infrastruktūrai ir būtisks ierobežojums privātā sektora izaugsmei, un apdraud ražošanas apjomu;

36. uzsver PPP milzīgo potenciālu lauksaimniecībā saskaņā ar skaidri definētu un stingru tiesisko regulējumu īpašumtiesībām un zemes lietojuma nostiprinājumam, lai novērstu zemes sagrābšanu un panāktu lauksaimniecības ražošanas pieaugumu un efektivitāti; atzinīgi vērtē 2014. gadā sāktu ES programmu zemes pārvaldības stiprināšanai Āfrikas valstīs; iesaka ES un tās delegācijām panākt aizvien lielāku ietekmi darbā ar partneru valdībām, kā arī EIB, Starptautisko Lauksaimniecības attīstības fondu (*IFAD*) un citām līdzīgām struktūrām, un privātā sektora iesaistīšanā, lai attīstītu uz tirgu balstītus risinājumus lauksaimniecības problēmām; uzsver, ka jāizveido finanšu stimuli, lai nepieļautu, ka tiek atstumtas nabadzīgas, attālas iedzīvotāju grupas un lauksaimnieki, kuri audzē kultūraugus, par kuriem netiek izrādīta liela komerciāla interese vai kuri, visticamāk, nebūs pievilcīgi agrorūpnieciskajiem partneriem; uzsver, ka drošības pasākumos ir jāiekļauj sociālā un vides riska novērtējums, apspriedes ar skarto kopienu leģitīmajiem pārstāvjiem, iepriekš saņemot šo kopienu brīvprātīgu un informētu piekrišanu attiecīgajam projektam, un juridisks atbalsts šīm kopienām gadījumos, kad tas ir nepieciešams; prasa Komisijai projektus papildināt ar uzraudzības procedūrām un apspriest līgumu pārskatīšanu gadījumos, kad tie ir radījuši kaitējumu vietējiem iedzīvotājiem;

37. uzsver arī riskus, kas saistīti ar PPP lauksaimniecībā, tostarp zemes sagrābšanu, kas ir jānovērš; uzsver, ka ir svarīgi pievērst uzmanību palīdzībai mazajiem lauksaimniekiem, īpaši sievietēm; aicina Komisiju papildināt lauksaimniecības sektora PPP, kuras ir saistītas ar ES līdzekļiem, ar visaptverošiem pasākumiem mazo lauksaimnieku, lopkopju un citu neaizsargātu zemes lietotāju aizsardzībai, lai novērstu iespēju zaudēt piekļuvi zemei vai ūdenim; uzsver, ka drošības pasākumos ir jāiekļauj sociālā un vides riska novērtējums, kā priekšnoteikumu projekta uzsākšanai nosakot iepriekšējās juridisks atbalsts šīm kopienām gadījumā, kad tas ir nepieciešams; iesaka G8 jaunās alianses projektus aizstāt ar iniciatīvām, kuras veic saskaņā ar Āfrikas Vispārējo lauksaimniecības attīstības programmu (*CAADP*); uzsver, ka finanšu un sociālajai kompensācijai ir jābūt saistošam pienākumam un ka vienmēr ir jāizskata alternatīvi attīstības plāni;

38. iesaka ES turpināt ilgtspējīgi atbalstīt atjaunojamās un videi nekaitīgās enerģijas projektus jaunattīstības valstīs, īpaši attālās lauku teritorijās; atzinīgi vērtē to, ka viena no EIB *IFE* prioritātēm ir investīcijas enerģētikā, kas ir vispārāzīts galvenais elements ekonomiskās izaugsmes potenciāla atraisīšanai Āfrikā; cer, ka inovatīvi finansēšanas instrumenti būt katalizatori privātā sektora investīcijām atjaunojamā enerģijā, ergoefektivitātē un enerģijas pieejamībā; mudina arī EIB un Eiropas attīstības finansēšanas iestādes turpināt finansēt investīciju projektus, kuri atbalsta klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām Āfrikā saskaņā ar ES saistībām un pienākumiem, kas noteikti Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām (*UNFCCC*); atgādina, ka tādēļ priekšroka būtu jādod nelieliem ārpustikla un decentralizētiem atjaunojamās enerģijas projektiem, tā garantējot enerģijas pieejamību lauku rajonos un vienlaikus novēršot iespējamu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi un nelabvēlīgu sociālo ietekmi, ko varētu radīt apjomīga enerģētikas infrastruktūra;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

39. mudina ES izstrādāt spēcīgu tiesisko regulējumu, pamatojoties uz attīstības efektivitātes kritērijiem, saskaņā ar kuru jānorit privātā sektora darbībai, tostarp sekmējot ilgtermiņa PPP, kas balstītas uz līgumiem; mudina ES sekmēt PPP tikai tad, ja nav pieejamas lētākas un mazāk riskantas finansēšanas iespējas, pamatojoties uz rentabilitātes analīzi; aicina ES īstenot efektīvu aizsardzības politiku PPP projektiem, lai nodrošinātu cilvēktiesību, tostarp sieviešu tiesību, aizsardzību;

40. atzinīgi vērtē panākumus, kas gūti publiskā un privātā sektora resursu apkopošanā, lai nodrošinātu veselības aprūpi un labāku piekļuvi zālēm, kā arī lai aizvien lielākā mērā izmantotu tehnoloģiju nodošanas iespējas jaunattīstības valstīs; iesaka ES kļūt par veicinātāju, paverot ceļu sadarbībai, kas paredzēta ne tikai, lai nodrošinātu piekļuvi zālēm, bet arī lai reformētu slikti funkcionējošas veselības aprūpes sistēmas jaunattīstības valstīs; uzsver, ka atbalstu vietējiem MVU/MVN var pastiprināt ne tikai ar finansēšanas instrumentiem, bet arī ar tehnoloģiju nodošanu, spēju veidošanu, ilgtspējīgu piegādātāju attīstīšanu un uzņēmējdarbības saiknēm;

41. uzsver, ka ir svarīgi novērst plaisu starp izglītības sistēmu un pastāvošo darba tirgu jaunattīstības valstīs; aicina Komisiju sekmēt programmas un atbalstīt PPP, kuras ir saistītas ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām no skolām, universitātēm, apmācības centriem un ar privātā sektora dalībniekiem, lai piedāvātu tirgum piemērotas apmācības un izglītības iespējas; mudina izveidot duālās arodapmācības iestādes, kurās jaunieši var noklausīties arī teorētiskus kursus specializētās profesionālās skolās, vienlaikus piedaloties profesionālās mācekļības programmā, kurā uzsvērti profesijas praktiskie aspekti;

42. norāda, ka jāstiprina jaunattīstības valstu valdību regulatīvās spējas, lai veiksmīgi panāktu ilgtspējīgu attīstību;

Sadarbības ar privāto sektoru principi

43. uzsver, ka sadarbībai ar uzņēmējdarbības sektoru ir nepieciešama elastīga pieeja, kas tiek pielāgota, ne tikai ņemot vērā paredzētos rezultātus, bet arī paturot prātā to, cik lielā mērā vietējie apstākļi ir privātajiem uzņēmumiem un investīcijām draudzīgi; iesaka izmantot diferencētu pieeju vismazāk attīstītajām valstīm un nestabilām valstīm; atzīmē, ka investīciju un privātā sektora iesaistīšana IAM sektoros ir ļoti atšķirīga jaunattīstības valstu vidū; aicina līdzekļu devējus lielāko daļu savas palīdzības dotāciju veidā piešķirt VAV;

44. atzinīgi vērtē kritērijus tiešā atbalsta sniegšanai privātajam sektoram, kas izklāstīti Komisijas paziņojumā par privāto sektoru un attīstību; aicina izveidot skaidri formulētu sistēmu, kura pārvaldītu visas partnerības ar privāto sektoru, īstenojot tādas kritērijus kā mikrouzņēmumiem paredzētus pasākumus, stratēģijas kredīta pieejamībai un nelabvēlīgā stāvoklī esošu grupu, sieviešu un jauniešu iekļaušanu darba tirgū, un kurai ir jānodrošina atbilstība principam par politikas saskaņotību attīstībai, attīstības politikas mērķiem, īpaši nabadzības un nevienlīdzības mazināšanai; uzskata, ka jebkurš lēmums veicināt PPP izmantošanu, jaunattīstības valstīs izmantojot apvienošanas mehānismu, ir jābalsta uz rūpīgu iesaistīto mehānismu novērtējumu attiecībā uz ietekmi uz attīstību, pārskatbilstību un pārredzamību un uz iepriekš gūto pieredzi;

45. pauž bažas, ka ne vienmēr tiek īstenoti aizsardzības pasākumi, lai garantētu publisko līdzekļu mērķtiecīgu izmantošanu; uzsver, ka projektu sagatavošanas posmā ir jāvienojas par izmērāmiem rezultātu rādītājiem, uzraudzības un novērtēšanas mehānismiem, vienlaikus nodrošinot, ka ar šīm investīcijām tiek ievēroti starptautiskie cilvēktiesību, sociālie un vides standarti un pārredzamība un ka privātais sektors samaksā taisnīgu savu nodokļu daļu; uzsver, cik svarīga ir risku novērtēšana, parāda atmaksājāmība, pārredzamība un investīciju aizsardzība; uzsver, cik svarīga ir valstu parlamentu un pilsoniskās sabiedrības oficiālā konsultatīvā un kontroles loma, lai nodrošinātu pilnīgu pārskatbilstību un pārredzamību; iesaka nodrošināt efektīvu tiesu iestāžu pieejamību un kompensācijas no uzņēmējdarbības ļaunprātīgas prakses cietušajiem tajā jaunattīstības valstī, kurā tiek īstenots attīstības projekts;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

46. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka uzņēmumi, kas iesaistīti partnerībās attīstības jomā, ievēro IAM un īsteno un ciena korporatīvās sociālās atbildības principus; stingri atbalsta ANO uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipu efektīvu un visaptverošu izplatīšanu un īstenošanu ES iekšienē un ārpus tās un uzsver vajadzību veikt visus nepieciešamos politikas un likumdošanas pasākumus, lai novērstu trūkumus, kas traucē reāli īstenot šos ANO pamatprincipus, tostarp attiecībā uz tiesu iestāžu pieejamību; iesaka visiem uzņēmumiem, kuri darbojas jaunattīstības valstīs, nodrošināt tādu pārredzamības līmeni, kas atbilst ESAO pamatnostādņēm daudz nacionāliem uzņēmumiem attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu, pozitīvi ietekmējot sociālo un vides labklājību jaunattīstības valstīs un sadarbojoties partnerībā ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām; uzsver, ka dalībvalstīm ir jā sagatavo valstu plāni, lai īstētu ANO uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipus un īpaši ESAO uzticamības pārbaudes pamatnostādnes par atbildīgām derīgo izrakteņu piegādes ķēdēm konfliktu skartās un augsta riska teritorijās;

47. uzsver, ka ES tirdzniecības un attīstības politikā attiecībā uz jaunattīstības valstīm, īpaši vismazāk attīstītajām valstīm, ir jāņem vērā šo valstu politiskās un ekonomiskās politikas rīcības brīvība, vajadzības gadījumā jā saglabā svarīgākie importa tarifi un jāveicina kvalitatīvu un pienācīgu darbvietu radīšana vietējās ražošanas un lauksaimniecības pārstrādes nozarēs, kas varētu veicināt lielāku iekšzemes pievienoto vērtību, rūpniecības izaugsmi, eksporta izaugsmi un dažādošanu, kas ir svarīgi faktori iekļaujošā ekonomikas un sociālās jomas uzlabošanā; aicina ES un tās dalībvalstis veicināt konkrētus pasākumus, lai starptautiskas korporācijas maksātu nodokļus valstīs, kurās tās rada peļņu, un veicināt efektīvu privātā sektora ziņojumu sagatavošanu par katru valsti, tādā veidā uzlabojot iekšējās resursu izmantošanas spējas un godīgu konkurenci;

48. mudina ES atbalstīt pašlaik notiekošo procesu, lai izveidotu starptautisku tiesiski saistošu ANO instrumentu transnacionāliem uzņēmumiem un citiem uzņēmumiem saistībā ar cilvēktiesībām, jo tas padarīs skaidrākas transnacionālo uzņēmumu saistības cilvēktiesību jomā un korporāciju pienākumus pret valstīm un nodrošinās efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekļu izveidošanu cietušajiem gadījumos, kad iekšzemes jurisdikcija acīmredzami nespēj efektīvi saukt pie atbildības šos uzņēmumus;

49. atzinīgi vērtē Komisijas viedokli, ka jāsekmē SDO programmas pienācīga darba nodrošināšanai stratēģiskie pilāri kā nevienlīdzības un sociālās atstumtības novēršanas līdzeklis, īpaši visatstumtāko, tostarp sievietes, bērnu, vecu cilvēku un personu ar invaliditāti, vidū; uzsver, ka uzņēmumiem ir jāatbalsta taisnīga attieksme pret darba ņēmējiem un droši, nekaitīgi un veselīgi darba apstākļi, sociālā aizsardzība un sociālais dialogs, vienlaikus nodrošinot konstruktīvas attiecības starp darbiniekiem, vadītājiem un līgumslēdzējiem;

Turpmākā virzība. Pasākumi, kas veicami, lai privāto sektoru padarītu par ilgtspējīgu partneri attīstības politikas jomā

50. aicina Eiropas iestādes un struktūras izveidot skaidru, pārredzamu un pārskatatbildīgu sistēmu, lai pārvaldītu partnerības un alianses ar privāto sektoru jaunattīstības valstīs, un uzsver, ka vienlaikus ar lielāku privātā sektora nozīmi ir svarīgi izstrādāt pietiekamus drošības pasākumus un attīstīt institucionālās spējas;

51. prasa ES un tās dalībvalstīm izstrādāt skaidru un konkrētu stratēģiju, lai nodrošinātu privātā sektora pielāgošanos valstu valdību un pilsoniskās sabiedrības attīstības prioritātēm jaunattīstības valstīs;

52. prasa ES līmenī izveidot daudzpusējas ieinteresēto personu nozaru platformas, kuras apvienotu privāto sektoru, PSO, NVO, ideju laboratorijas, partnervalstu valdības, līdzekļu devējus, kooperatīvu organizācijas, sociālos uzņēmumus un citas ieinteresētās personas, lai pārvarētu savstarpējus iebildumus un uzticības trūkumu partneru starpā un atrisinātu problēmas, kas negaidot rodas sadarbīgu attīstības intervences pasākumu gaitā; šajā sakarībā uzsver, ka ES deleģācijām attiecīgajās valstīs ir svarīga nozīme kā šādu dialogu veicinātājiem; atzīmē, ka Komisijas priekšlikums stiprināt pastāvošos mehānismus, piemēram, Attīstības politikas forumu, ir solis pareizajā virzienā;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

53. atzīst Revīzijas palātas ieteikumu Komisijai skaidri parādīt apvienotajos projektos ES dotāciju papildināmību finansiālajā un attīstības ziņā; atbalsta Komisijas nodomu paplašināt apvienošanas pasākumu piemērošanas jomu, iekļaujot tajā arī citas jomas, kas ir daudz plašākas par infrastruktūru, piemēram, ilgtspējīgu lauksaimniecību, sociālās nozares un privātā sektora attīstību vietējā līmenī, ja Komisija pierādīs savu viedokli; tomēr uzstāj, ka visiem apvienošanas pasākumiem ir pilnībā jāatbilst attīstības efektivitātes principiem, proti, līdzatbildībai, pārskatatbildībai un pārredzamībai, nodrošinot ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanu; aicina Komisiju novērtēt aizdevumu un dotāciju apvienošanas mehānismu un stiprināt tā pārvaldības spējas attiecībā uz projektu apvienošanu, kā to iesaka Revīzijas palāta; aicina Komisiju demokratizēt ES Platformas finansējuma kombinēšanai un reģionālo apvienošanas mehānismu pārvaldības struktūru, pietiekami sadarbojoties ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām vietējā līmenī, tostarp partneru valdībām, valstu parlamentiem, privātā sektora dalībniekiem, arodbiedrībām un vietējām kopienām; mudina Komisiju stiprināt kritērijus, kas paredzēti palīdzības dotāciju izveidei un šo dotāciju apjoma noteikšanai, kā arī sīki precizēt apvienošanas pievienoto vērtību katrā no tās projektiem;

54. prasa paplašināt EIB pašreizējo ārējās kreditešanas mandātu, lai palielinātu tās lomu ilgtspējīgas attīstības sasniegšanā un — jo īpaši — lai tā aktīvāk iesaistītos jaunās privātā sektora stratēģijas īstenošanā, apvienojot un līdzfinansējot projektus un privātā sektora attīstību vietējā līmenī; turklāt aicina nodrošināt lielāku pārredzamību un pārskatatbildību partnerībās un projektos, kas saistīti ar EIB; atgādina, ka EIB primārajam mērķim, veicot finansēšanas darījumus jaunattīstības valstīs saskaņā ar EIB piešķirto Savienības garantiju, ir jābūt nabadzības mazināšanai un ilgtermiņā — tās izskaušanai; aicina EIB un citas dalībvalstu attīstības finanšu iestādes nodrošināt, ka uzņēmumi, kas saņem to atbalstu, nav saistīti ar izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;

55. aicina Komisiju nodrošināt, ka privātā sektora partnerības un šim sektoram piešķirtie aizdevumi valstīs ar zemiem ienākumiem un nestabilās valstīs tiek sasaistīti ar tiešām dotācijām PSO un ir saskaņoti ar attiecīgo valstu attīstības prioritātēm, lai nodrošinātu iedzīvotāju dalību un iesaistīšanos daudzpusējos procesos PSO, vietējo pašvaldību un arodbiedrību starpā;

56. aicina Komisiju nodrošināt, ka visās ES delegācijās ir labi apmācīts un kvalificēts personāls, kas sagatavots tam, lai spētu sekmēt un īstenot partnerības ar privātā sektora dalībniekiem; norāda, ka apņemšanās paātrināt EIB biroju izvietošanu ES delegāciju birojos ir solis pareizajā virzienā; aicina Komisiju šajā jomā izmantot to dalībvalstu paraugprakses piemērus, kuru vēstniecības parasti ir "pirmais kontaktpunkts", kurā vēršas privātā sektora dalībnieki;

57. prasa Komisijai paust stingrāku apņēmību izmantot savu politisko ietekmi un meklēt dialoga iespējas attiecībās ar partnervalstu valdībām un vietējām varas iestādēm, lai sekmētu plašāku un pozitīvāku sadarbību ar privāto sektoru; uzsver to, ka valstu stratēģijas dokumenti, valstu indikatīvās programmas un budžeta atbalsts varētu būt visvērtīgākie instrumenti uzņēmējdarbības vides reformu virzīšanai partnervalstīs un vietējās industrializācijas sekmēšanai; iesaka ES apstiprināt ANO Tirdzniecības un attīstības konferences rīcības plānu investīciju veikšanai IAM; vērš uzmanību uz to, ka PPP izstrādāšana, strukturēšana un īstenošana joprojām ir problemātisks un sarežģīts uzdevums un ka to veiksmīgums ir atkarīgs arī no labvēlīgas vides, kurā tās darbojas;

58. uzsver, ka atbildība par efektīvu kopīgu rīcību ir jāuzņemas ne vien iesaistītajiem līdzekļu devējiem un uzņēmumiem, bet arī partnervalstu valdībām; aicina ES strādāt pie partnervalstu spēju veidošanas stiprināšanas, lai novērtētu, kad iesaistīties PPP projektos; uzsver, ka laba pārvaldība, tiesiskums, uzņēmējdarbības nozares reformu veikšanas sistēma, korupcijas novēršanas pasākumi, publisko finanšu pārvaldība un efektīvas valsts iestādes ir būtiski svarīgi priekšnoteikumi investīcijām, inovācijai un privātā sektora attīstībai;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

59. prasa vairāk koncentrēties uz līdzekļu devēju darbības koordinācijas uzlabošanu un kopīgu plānošanu, kā arī uz izmērāmu rezultātu un attīstības rādītāju nodrošināšanu, lai maksimāli palielinātu ES attīstības politikas ietekmi un nodrošinātu pilnīgu pārskatatbildību par attīstībai iztērētajiem līdzekļiem;

o

o o

60. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai, Padomei, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, UNCTAD, UNIDO un Augsta līmeņa darba grupai jautājumos, kas attiecas uz programmu laikposmam pēc 2015. gada.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2016)0099

Pieprasījums atcelt *Hermann Winkler* deputāta imunitāti**Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa lēmums par pieprasījumu atcelt *Hermann Winkler* imunitāti 2016/2000(IMM)**

(2018/C 058/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pieprasījumu atcelt *Hermann Winkler* imunitāti, kuru Leipcigas prokuratūra nosūtījusi 2015. gada 25. septembrī saistībā ar sākotnēju kāda satiksmes negadījuma izmeklēšanu (lieta Nr. 600 AR 3037/15) un par kuru paziņots 2015. gada 14. decembra plenārsēdē,
  - ņemot vērā to, ka *Hermann Winkler* atteicās no savām tiesībām tikt uzklašātam saskaņā ar Reglamenta 9. panta 5. punktu,
  - ņemot vērā 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. un 9. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra, 2010. gada 19. marta, 2011. gada 6. septembra un 2013. gada 17. janvāra spriedumu⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Vācijas Konstitūcijas (*Grundgesetz*) 46. pantu,
  - ņemot vērā Reglamenta 5. panta 2. punktu, 6. panta 1. punktu un 9. pantu,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0062/2016),
- A. tā kā Leipcigas (Vācija) prokuratūra pieprasīja atcelt Eiropas Parlamenta deputāta *Hermann Winkler* deputāta imunitāti saistībā ar izmeklēšanas procesa sākšanu par pārkāpumu, ko viņš esot izdarījis;

⁽¹⁾ Tiesas 1964. gada 12. maija spriedumu, *Wagner/Fohrmann* un *Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Tiesas 1986. gada 10. jūlija spriedums, *Wybot/Faure* u. c., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Vispārējās tiesas 2008. gada 15. oktobra spriedums, *Mote/Parlaments*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Tiesas 2008. gada 21. oktobra spriedums, *Marra/De Gregorio* un *Clemente*, C-200/07 un C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Vispārējās tiesas 2010. gada 19. marta spriedums, *Gollnisch/Parlaments*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedums, *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; Vispārējās tiesas 2013. gada 17. janvāra spriedums, *Gollnisch/Parlaments*, T-346/11 un T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

- B. tā kā saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu Eiropas Parlamenta deputātiem savas valsts teritorijā ir tāda pati imunitāte, kāda ir piešķirta šīs valsts parlamenta deputātiem;
- C. tā kā saskaņā ar Vācijas pamatlikuma (*Grundgesetz*) 46. panta 2. punktu, deputātu bez Parlamenta piekrišanas pie atbildības par sodāmu pārkāpumu saukt nevar, ja viņš netiek pieķerts pārkāpuma izdarīšanas brīdī vai aizturēts nākamās dienas laikā;
- D. tā kā minētais pieprasījums attiecas uz sākotnēju tāda nopietna satiksmes negadījuma izmeklēšanu, kas notika 2015. gada 23. septembrī un kurā bija iesaistīts *Hermann Winkler*;
- E. tā kā kriminālprocess neskar nevienu viedokli, kas ir pausts, vai balsojumu, kas ir veikts, pildot Eiropas Parlamenta deputāta pienākumus, kā tas ir noteikts 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pantā;
- F. tā kā, ņemot vērā Juridiskās komitejas saņemto informāciju, nav nekāda pamata uzskatīt, ka kriminālprocesa ierosināšanas iemesls būtu vēlme kaitēt attiecīgā deputāta politiskajai darbībai (*fumus persecutionis*);
- G. tā kā iespējamais pārkāpums acīmredzami nav saistīts ar *Hermann Winkler* darbu Eiropas Parlamenta deputāta amatā;
- H. tā kā tāpēc būtu ieteicams, lai Parlaments deputāta imunitāti šajā gadījumā atceltu,
1. nolemj atcelt *Hermann Winkler* imunitāti;
  2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu nekavējoties nosūtīt Vācijas iestādēm un *Hermann Winkler*.
-

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2016)0094

Dažu ĀKK valstu izcelsmes izstrādājumi ***I

Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko dažu tādu valstu izcelsmes izstrādājumiem, kuras ietilpst Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupā, piemēro režīmu, kas paredzēts nolīgumos, ar ko izveido ekonomisko partnerattiecību nolīgumus vai kuru rezultātā notiek to izveide (pārstrādāta redakcija) (COM(2015)0282 – C8-0154/2015 – 2015/0128(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra – pārstrādāšana)

(2018/C 058/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0282),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0154/2015),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2015. gada 8. oktobra atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Iestāžu 2001. gada 28. novembra nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas 2015. gada 16. septembra vēstuli Starptautiskās tirdzniecības komitejai saskaņā ar Reglamenta 104. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 104. un 59. pantu,
  - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu (A8-0010/2016),
- A. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumu Komisijas priekšlikumā nav ietverti nekādi citi būtiski grozījumi kā vien tie, kas tajā skaidri norādīti, un tā kā attiecībā uz agrāko aktu negrozītajiem noteikumiem priekšlikumā ir paredzēta tikai šo tekstu kodifikācija, negrozot to būtību,

1. pieņem nostāju pirmajā lasījumā, atbalstot Komisijas priekšlikumu un ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumus;

⁽¹⁾ OV C 32, 28.1.2016., 23. lpp.

⁽²⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2015)0128

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 12. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/..., ar ko dažu tādu valstu izcelsmes izstrādājumiem, kuras ietilpst Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupā, piemēro režīmu, kas paredzēts nolīgumos, ar kuriem izveido ekonomisko partnerattiecību nolīgumus vai kuru rezultātā notiek to izveide (pārstrādāta redakcija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2016/1076.)

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

P8_TA(2016)0095

Partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē ar Dāniju un Grenlandi – zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums ***

Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu protokolu, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Dānijas valdību un Grenlandes Autonomijas valdību, no otras puses (11634/2015 – C8-0377/2015 – 2015/0152(NLE))

(Piekrišana)

(2018/C 058/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (11634/2015),
  - ņemot vērā projektu protokolam, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Dānijas valdību un Grenlandes Autonomijas valdību, no otras puses (11633/2015),
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. pantu, 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu un 218. panta 7. punktu (C8-0377/2015),
  - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumu un Attīstības komitejas un Budžeta komitejas atzinumus (A8-0067/2016),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Grenlandes Autonomijas valdībai un parlamentam.
-

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

P8_TA(2016)0096

ES un Makao nolīgums par konkrētiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem ***

Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu par konkrētiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem starp Eiropas Savienību un Ķīnas Tautas Republikas Makao Īpašās pārvaldes apgabala valdību (05255/2014 – C8-0040/2015 – 2012/0015(NLE))

(Piekrišana)

(2018/C 058/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (05255/2014),
  - ņemot vērā Nolīguma projektu starp Eiropas Savienību un Ķīnas Tautas Republikas Makao Īpašās pārvaldes apgabala valdību par dažiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (08179/2012),
  - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 100. panta 2. punktu, 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu un 218. panta 8. punkta pirmo daļu (C8-0040/2015),
  - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu, 99. panta 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ieteikumu (A8-0072/2016),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Ķīnas Tautas Republikas Makao Īpašās pārvaldes apgabala valdībai.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

P8_TA(2016)0097

PVN minimālā pamatlikme *

Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko attiecībā uz minimālās pamatlikmes ievērošanas pienākuma ilgumu groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (COM(2015)0646 – C8-0009/2016 – 2015/0296(CNS))

(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās)

(2018/C 058/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2015)0646),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 113. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C8-0009/2016),
  - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A8-0063/2016),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
  2. pauž nožēlu par to, ka Komisija publicēja savu priekšlikumu tik vēlu, kas nozīmē, ka PVN minimālā pamatlikme tiks piemērota ar atpakaļejošu spēku;
  3. tādēļ aicina Komisiju attiecīgi grozīt savu priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu;
  4. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
  5. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
  6. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Grozījums Nr. 1**Direktīvas priekšlikums****1. pants – 1. punkts**

Direktīva 2006/112/EK

97. pants

Komisijas ierosinātais teksts

No 2016. gada 1. janvāra līdz **2017.** gada 31. decembrim pamatlikme nevar būt mazāka par 15 %.

Grozījums

No 2016. gada 1. janvāra līdz **2018.** gada 31. decembrim pamatlikme nevar būt mazāka par 15 %.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

P8_TA(2016)0098

Nolīgums par stratēģisko sadarbību starp Brazīliju un Eiropolu *

Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam, ar ko apstiprina to, ka Eiropas Policijas birojs (Eiropols) noslēdz Nolīgumu par stratēģisko sadarbību starp Brazīlijas Federatīvo Republiku un Eiropolu (13980/2015 – C8-0010/2016 – 2016/0801(CNS))

(Apspriešanās)

(2018/C 058/29)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes projektu (13980/2015),
  - ņemot vērā ar Amsterdamas līgumu grozītā Līguma par Eiropas Savienību 39. panta 1. punktu un Protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 9. pantu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C8-0010/2016),
  - ņemot vērā Padomes 2009. gada 6. aprīļa Lēmumu 2009/371/TI, ar ko izveido Eiropas Policijas biroju (Eiropolu) ⁽¹⁾, un jo īpaši tā 23. panta 2. punktu,
  - ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra Lēmumu 2009/934/TI, ar ko pieņem īstenošanas noteikumus, kuri reglamentē Eiropola attiecības ar partneriem, tostarp personas datu un klasificētas informācijas apmaiņu ⁽²⁾, un jo īpaši tā 5. un 6. pantu,
  - ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra Lēmumu 2009/935/TI, ar kuru nosaka to trešo valstu un organizāciju sarakstu, ar kurām Eiropols slēdz nolīgumus ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu un 50. panta 1. punktu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A8-0070/2016),
1. apstiprina Padomes projektu;
  2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
  3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
  4. aicina Komisiju pēc jaunās Eiropola regulas (2013/0091(COD)) stāšanās spēkā izvērtēt sadarbības nolīgumā iekļautos noteikumus; aicina Komisiju informēt Parlamentu un Padomi par šāda izvērtējuma rezultātiem un vajadzības gadījumā iesniegt ieteikumu atļaujas saņemšanai no jauna uzsākt starptautiskas sarunas par nolīgumu;
  5. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī Eiropolam.

⁽¹⁾ OV L 121, 15.5.2009., 37. lpp.

⁽²⁾ OV L 325, 11.12.2009., 6. lpp.

⁽³⁾ OV L 325, 11.12.2009., 12. lpp.

Otrdiena, 2016. gada 12. aprīļa

P8_TA(2016)0101

Vaislas dzīvnieki un to reproduktīvie produkti ***I

Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par zootehniskajiem un ģeoloģiskajiem nosacījumiem vaislas dzīvnieku un to reproduktīvo produktu tirdzniecībai Savienībā un importēšanai tajā (COM(2014)0005 – C7-0032/2014 – 2014/0032(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2018/C 058/30)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2014)0005) – 2014/0032(COD)),
  - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2014)0004) – 2014/0033(COD)),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 42. pantu un 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0032/2014),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 25. marta atzinumu ⁽¹⁾,
  - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2015. gada 18. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
  - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A8-0288/2015),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. uzskata, ka likumdošanas procedūra 2014/0033(COD) ir beigusies, jo savā nostājā ir pilnībā iekļāvis Komisijas priekšlikumu COM(2014)0004;
  3. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  4. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2014)0032

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 12. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/... par zootehniskajiem un ģeoloģiskajiem nosacījumiem dzīvnieku audzēšanai, tīršķirnes vaislas dzīvnieku, krustojuma vaislas cūku un to reproduktīvo produktu tirdzniecībai Savienībā un ieviešanai tajā, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 652/2014, Padomes Direktīvas 89/608/EEK un 90/425/EEK un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku audzēšanas jomā (“Dzīvnieku audzēšanas regula”)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2016/1012.)

⁽¹⁾ OV C 226, 16.7.2014., 70. lpp.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

P8_TA(2016)0111

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — pieteikums EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks

Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (Zviedrijas pieteikums EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks) (COM(2016)0061 – C8-0033/2016 – 2016/2022(BUD))

(2018/C 058/31)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2016)0061 – C8-0033/2016),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF regula),
  - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 12. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 13. punktu,
  - ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīguma 13. punktā paredzēto dialoga procedūru,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0077/2016),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos vai globālā finanšu un ekonomikas krīze, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, lai atvieglotu atlaisto darbinieku pārcelšanu un atgriešanos darba tirgū, un lēmumi par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu;
- C. tā kā EGF regulas pieņemšana atspoguļo Parlamenta un Padomes panākto vienošanos no jauna iekļaut ar krīzi saistīto fonda izmantošanas kritēriju, noteikt Savienības finansiālo ieguldījumu 60 % apmērā no ierosināto pasākumu kopējām paredzamajām izmaksām, palielināt EGF pieteikumu izskatīšanas efektivitāti Komisijā un samazināt vērtēšanas un apstiprināšanas laiku Parlamentā un Padomē, paplašināt atbalsttiesīgo darbību un saņēmēju loku, ietverot arī pašnodarbinātas personas un jauniešus, un finansēt stimulus savu uzņēmumu izveidei;

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

- D. tā kā Zviedrija ir iesniegusi pieteikumu EGF/2015/009 SE/*Volvo Trucks*, lai saņemtu finansiālu ieguldījumu no EGF saistībā ar darbinieku atlaišanu saimnieciskās darbības nozarē, kas klasificēta NACE 2. redakcijas 29. nodaļā ("Automobiļu, piekabju un puspiekabju ražošana"), galvenokārt Augšnorlandes reģionā, kas ir NUTS 2. līmeņa reģions (SE33), un tā kā no atlaistajiem 647 darbiniekiem 500 darbiniekiem ir paredzēts piemērot no EGF līdzfinansētos pasākumus; tā kā 470 no šiem darbiniekiem tika atlaisti *Volvo Group Truck Operation EMEA*, veicot darbinieku skaita samazināšanu tā rūpnīcā Ūmeo, un 177 citi četros piegādes un pakārtotās ražošanas uzņēmumos (*IL Logistics AB, Lemia, Caverion* un *Isringhausen*);
- E. tā kā pieteikums tika iesniegts saskaņā ar EGF regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem intervences kritērijiem, kuros paredzēts, ka četru mēnešu pārskata periodā kopā vismaz 500 darba ņēmēji ir atlaisti kādā dalībvalstis uzņēmumā, ieskaitot darba ņēmēju atlaišanu un/vai pašnodarbinātu personu darbības beigšanos šī uzņēmuma piegādes uzņēmumos vai pakārtotās ražošanas uzņēmumos;
- F. tā kā dalībvalstis ir atbildīgas par EGF atbalstīto darbību finanšu kontroli, kā noteikts EGF regulas 21. panta 1. punktā,
1. piekrīt Komisijai, ka EGF regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir ievēroti un ka līdz ar to Zviedrija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu EUR 1 793 710 apmērā, kas ir 60 % no kopējām izmaksām, proti, EUR 2 989 518;
  2. norāda, ka Zviedrijas iestādes pieteikumu finansiālā ieguldījuma saņemšanai no EGF iesniedza 2015. gada 16. septembrī un ka Komisija pieteikuma novērtējuma sagatavošanu pabeidza 2016. gada 16. februārī un tajā pašā dienā paziņoja par to Parlamentam;
  3. pauž nožēlu par to, ka Komisija nespēja ievērot šī pieteikuma izvērtēšanas pabeigšanai noteikto termiņu ārkārtīga darbinieku trūkuma dēļ; atgādina, ka atbalsta saņēmēju interesēs palīdzība būtu jādara pieejama, cik ātri un efektīvi vien iespējams; aicina EGF lēmumu pieņemšanas procesā iesaistītās dalībvalstis un Savienības iestādes darīt visu iespējamo, lai mazinātu pieteikumu izskatīšanas laiku un vienkāršotu procedūras, nodrošinot, ka lēmumus par EGF izmantošanu pieņem ātri un bez sarežģījumiem;
  4. norāda, ka kravas transportlīdzekļu ražošanā vairs nedominē Eiropas un Ziemeļamerikas ražotāji, jo sāk attīstīties jauni Āzijas kravas transportlīdzekļu ražotāji; norāda, ka 2014. gadā Savienībā samazinājās gan komerciālo transportlīdzekļu ražošanas apjoms, gan smago kravas transportlīdzekļu, autobusu un tālsatiksmes autobusu eksports (samazinājums par EUR 6,3 miljardiem jeb - 11 %), savukārt kopējais komerciālo transportlīdzekļu imports Savienībā pieauga (+10 %); norāda, ka kravas automobiļu ražošanas nozarei ir grūti nācies reaģēt uz vērienīgu pārveidošanos un nepieciešamību pielāgoties, kļūstot aizvien globālākai; norāda, ka Zviedrijas iestādes uzskata, ka *Volvo* Ūmeo rūpnīcas daļēju pārvietošanu *Volvo* optimizācijas programmas ietvaros izraisīja nepieciešamība palielināt efektivitāti un samazināt izmaksas, lai spētu izturēt esošo un gaidāmo globālo konkurenci;
  5. norāda, ka atlaišanas rada problēmu Vesterbotenas reģionā (kura galvaspilsēta ir Ūmeo), jo reģiona brīvās darbvietas galvenokārt ir augsti kvalificētās jomās, bet lielākajai daļai skarto darbinieku ir tikai vidējā izglītība; norāda, ka pieteikumā ir atsauce uz nesen sagatavotu ziņojumu, kurā norādīts, ka Vesterbotenas reģionā būs vajadzīgi 40 000 jaunu darbinieku; atzinīgi vērtē pasākumus, kas paredzēti darbiniekiem, kuriem nepieciešama specializēta izglītība;
  6. aicina dalībvalstis kopā ar sociālajiem partneriem izstrādāt stratēģijas, lai sagatavotos gaidāmajām pārmaiņām darba tirgū un aizsargātu Savienības darbvietas un prasmes, pamatojoties uz visaptverošiem tirdzniecības ietekmes novērtējumiem, kurus Komisija sagatavojusi par katru tirdzniecības nolīgumu;
  7. norāda, ka pieteikums neattiecas uz jauniešiem, kuri nav nedz nodarbināti, nedz iesaistīti izglītībā vai apmācībā (*NEET*), jo šis reģions nav tiesīgs saņemt šādu palīdzību saskaņā ar Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

8. atzinīgi vērtē to, ka Zviedrijas iestādes, lai steidzami palīdzētu darba ņēmējiem, individualizētos pakalpojumus atlaistajiem darbiniekiem nolēma sniegt no 2015. gada 30. janvāra — labu laiku pirms lēmuma par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņotajam pasākumu kopumam;

9. ņem vērā, ka Zviedrija plāno īstenot deviņu veidu pasākumus atlaistajiem darbiniekiem, uz kuriem attiecas šis pieteikums: i) padziļināts izvērtējums un individuāla plānošana; ii) dažādas darba meklēšanas darbības un koučings; iii) motivācijas un veselības pasākumi; iv) uzņēmējdarbība un uzņēmumu veidošana; v) izglītība un apmācība; vi) kompetenču validēšana; vii) palīdzība darba meklēšanā, ko sniedz privātie pakalpojumu sniedzēji; viii) ceļa izdevumi un ar tiem saistītās izmaksas; ix) pabalsti darba meklētājiem;

10. atzinīgi vērtē pasākumus, kas saistīti ar darbinieku motivāciju un veselību; uzskata, ka šādas darbības ir nepieciešamas, lai stiprinātu motivāciju un sniegtu palīdzību tiem, kuru veselību ir negatīvi ietekmējusi atlaišana; atzinīgi vērtē arī dalībnieku kompetenču validēšanai paredzētos pasākumus;

11. norāda, ka pabalstiem un stimuliem ir paredzēts tērēt lielu summu; norāda arī to, ka šo darbību finansējums nedrīkst pārsniegt maksimālo atļauto summu, proti, 35 % no saskaņotā individualizēto pakalpojumu kopuma kopējām izmaksām, kā noteikts EGF regulā, un ka to priekšnoteikums ir attiecīgo atbalsta saņēmēju aktīva piedalīšanās darba meklēšanas vai apmācības pasākumos;

12. gaida Komisijas atbildi, kura apstiprinātu, ka ierosinātais darba meklēšanas pabalsts neatceļ dalībvalsts pienākumus, kas saistīti ar aktīviem darba tirgus vai sociālās aizsardzības pasākumiem; turklāt cer saņemt arī EGF atbalstīto pasākumu papildināmības analīzi;

13. norāda, ka saskaņotais individualizēto pakalpojumu kopums ir sagatavots, apspriežoties ar paredzētā atbalsta saņēmējiem un to pārstāvjiem, kā arī ar vietējiem publiskiem dalībniekiem;

14. atgādina, ka saskaņā ar EGF regulas 7. pantu saskaņotajam individualizēto pakalpojumu kopumam vajadzētu būt tādām, kas paredz turpmākas darba tirgus perspektīvas un nepieciešamās prasmes, un tam jābūt saderīgam ar pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku, kurā tiek efektīvi izmantoti resursi;

15. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot darba ņēmēju profesionālās darbības laikā gūtās prasmes un kompetences; pauž cerību, ka saskaņotajā pasākumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota ne tikai atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī attiecīgā brīža uzņēmējdarbības videi un profesionālo nozaru nākotnes izredzēm;

16. aicina Komisiju turpmākajos priekšlikumos precīzāk norādīt nozares, kurās darbinieki varētu atrast darbu, un to, vai piedāvātā apmācība atbilst turpmākajām ekonomikas perspektīvām un darba tirgus vajadzībām reģionos, kuros notikusi atlaišana;

17. uzsver — Zviedrijas iestādes apstiprina, ka atbalsttiesīgās darbības netiek finansētas no citiem Savienības finanšu instrumentiem; atkārtoti aicina Komisiju gada pārskatos sniegt šo datu salīdzinošu novērtējumu, lai nodrošinātu, ka ir pilnībā ievēroti spēkā esošie noteikumi un ka Savienības finansētus pakalpojumus nav iespējams sniegt divreiz;

18. norāda, ka līdz šim saistībā ar automobiļu, piekabju un puspiekabju ražošanu, ieskaitot šeit minēto pieteikumu, ir iesniegti 22 EGF pieteikumi, no kuriem 12 ir pamatoti ar tirdzniecības globalizāciju, bet 10 — ar globālo finanšu un ekonomikas krīzi;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

19. aicina Komisiju rūpīgi izvērtēt gadījumus, kad EGF finansējums tiek pieprasīts saistībā ar atlaišanu, ko izraisījušas uzņēmumu pārcelšanas stratēģijas, un nodrošināt, ka šie uzņēmumi ir pilnībā ievērojuši obligātos pienākumus pret atlaistajiem darbiniekiem, kurus nosaka attiecīgās valsts tiesību akti vai koplīgumi, un ka EGF tiek izmantots kā papildu pasākums;
  20. atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, kas uzņēmumiem jāveic saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
  21. atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ievieša pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu; norāda, ka jaunais grafiks nozīmē, ka visam būs jānotiek ātrāk, un tas var ietekmēt to, cik efektīvi tiks sniegti norādījumi par pieprasījumu sagatavošanu;
  22. atgādina Komisijai, ka tās pienākums ir savlaicīgi sniegt detalizētu informāciju, kura apstiprina, ka ierosinātais darba meklēšanas pabalsts neatceļ dalībvalsts pienākumus, kas saistīti ar aktīviem darba tirgus vai sociālās aizsardzības pasākumiem, un EGF atbalstīto pasākumu papildināmības analīzi;
  23. prasa, lai Komisija nodrošinātu publisku piekļuvi visiem dokumentiem par EGF pieteikumiem;
  24. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
  25. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  26. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (Zviedrijas pieteikums EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2016/618.)

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

P8_TA(2016)0112

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — EGF/2016/000 TA 2016/ tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas**Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (pieteikums EGF/2016/000 TA 2016 — tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas) (COM(2016)0078 – C8-0095/2016 – 2016/2025(BUD))**

(2018/C 058/32)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2016)0078 – C8-0095/2016),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF regula),
  - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 12. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 13. punktu,
  - ņemot vērā 2015. gada 24. jūnija rezolūciju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (pieteikums EGF/2015/000 TA 2015 — tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas) ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīguma 13. punktā paredzēto dialoga procedūru,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0078/2016),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos vai globālā finanšu un ekonomikas krīze, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu;

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0237.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

- C. tā kā EGF regulas pieņemšana atspoguļo Parlamenta un Padomes panākto vienošanos no jauna iekļaut ar krīzi saistīto fonda izmantošanas kritēriju, palielināt Savienības finansiālo ieguldījumu līdz 60 % no ierosināto pasākumu kopējām paredzamajām izmaksām, palielināt EGF pieteikumu izskatīšanas efektivitāti Komisijā un samazināt vērtēšanas un apstiprināšanas laiku Parlamentā un Padomē, paplašināt atbalsttiesīgo darbību un saņēmēju loku, ietverot arī pašnodarbinātas personas un jauniešus, un finansēt stimulus savu uzņēmumu izveidei;
- D. tā kā maksimālais EGF pieejamais budžets ir EUR 150 miljoni (2011. gada cenās) un tā kā EGF regulas 11. panta 1. punktā ir norādīts, ka 0,5 % no šīs summas (t. i., 2016. gadā — EUR 828 060) pēc Komisijas iniciatīvas var darīt pieejamus tehniskajai palīdzībai, lai finansētu sagatavošanos, pārraudzību, datu vākšanu un zināšanu bāzes izveidi, administratīvo un tehnisko atbalstu, informācijas un komunikācijas pasākumus, kā arī revīzijas, kontroles un novērtēšanas pasākumus, kas nepieciešami EGF regulas īstenošanai;
- E. tā kā Eiropas Parlaments atkārtoti ir uzsvēris nepieciešamību uzlabot EGF kā Savienības instrumenta atbalsta sniegšanai atlaistajiem darba ņēmējiem pievienoto vērtību, efektivitāti un līdzekļu saņēmēju nodarbināmību;
- F. tā kā ierosinātā summa — EUR 380 000 — atbilst aptuveni 0,23 % no maksimālā gada budžeta, kas EGF pieejams 2016. gadā,
1. atzinīgi vērtē Komisijas ierosinātos tehniskās palīdzības pasākumus, kas paredzēti, lai finansētu izdevumus par darbībām, kuras minētas EGF regulas 11. panta 1. un 4. punktā un 12. panta 2., 3. un 4. punktā;
  2. atgādina, ka ir svarīgi veidot sadarbības tīklus un īstenot informācijas apmaiņu par EGF, tādēļ atbalsta EGF kontaktpersonu ekspertu grupas finansēšanu un seminārus par sadarbības tīklu veidošanu saistībā ar EGF īstenošanu; sagaida, ka šī informācijas apmaiņa veicinās arī labāku un detalizētāku ziņošanu par to, cik EGF atbalstītie pasākumi ir bijuši veiksmīgi dalībvalstīs, jo īpaši par tvērumu un darbu atguvušo atbalsta saņēmēju īpatsvaru; atbalsta arī iniciatīvas, kas ietver plašāku līdzdalību un apspriešanos ar vietējām iestādēm, kuras ikdienā nodarbojas ar EGF atbalstītajiem pasākumiem;
  3. atzinīgi vērtē to, ka tiek turpināts darbs, lai standartizētu EGF pieteikumu iesniegšanas un pārvaldības procedūras, izmantojot elektronisku datu apmaiņas sistēmu (SFC2014), kas ļauj vienkāršot un paātrināt pieteikumu izskatīšanu un labāk sniegt ziņojumus; norāda, ka Komisija kā vienu no 2016. gada prioritārajiem uzdevumiem ir paredzējusi sagatavot un precizēt moduli, kas izmantojams noslēguma ziņojumiem, kuri tiek sagatavoti, pabeidzot katra EGF intervences gadījuma īstenošanu; tomēr norāda, ka EGF budžetā paredzētās izmaksas SFC2014 procesam joprojām ir salīdzinoši augstas;
  4. atzinīgi vērtē to, ka EGF elektroniskajā datu apmaiņas sistēmā (SFC2014) ir iekļauta ziņojumu sagatavošana; uzskata, ka tas samazinās dalībvalstu administratīvo slogu un veicinās ziņojumu izmantošanu novērtējuma vajadzībām;
  5. norāda, ka EGF integrēšana SFC2014 turpinās jau vairākus gadus un ar to saistītās izmaksas no EGF budžeta ir bijušas salīdzinoši augstas; norāda, ka šāds izmaksu līmenis būs jāsedz vēl vienu gadu un pēc tam uzturēšanas izmaksas samazināsies;
  6. pauž nožēlu par to, ka Komisija nesniedza pārskatu par SFC2014 integrācijas procesa virzību no 2011. gada sākuma līdz 2014. gadam, kā prasīts Parlamenta 2015. gada 24. jūnija rezolūcijā par priekšlikumu par tehnisko palīdzību 2015. gadā; atgādina Komisijai, ka tai ir jāziņo par progresu, tostarp par jaunākajām norisēm, kā prasīts iepriekš;
  7. uzskata, ka SFC2014 varētu izmantot arī tam, lai Komisija varētu vākt sīkus datus par EGF finansējuma ietekmi, proti, attiecībā uz to atlaisto darbinieku darba atgūšanas rādītājiem, kuri ir saņēmuši EGF līdzekļus; prasa labāk novērtēt atrasto darbvieta veidu un kvalitāti un likt uzsvāru uz vidēja termiņa un ilgtermiņa tendenci attiecībā uz tās reintegrācijas līmeni, kas panākta ar EGF pasākumiem;

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

8. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu ieguldīt no tehniskajai palīdzībai paredzētā budžeta pieejamos līdzekļus EUR 70 000 apmērā, jo īpaši lai uzlabotu EGF sniegtā atbalsta ietekmes uz atsevišķiem dalībniekiem uzraudzību un novērtēšanu; iesaka, ka:

- uzraudzībai un novērtēšanai paredzētais budžets būtu jāizmanto, lai novērtētu ilgtermiņa ietekmi uz EGF atbalsta saņēmējiem, kā arī to, cik efektīvi un lietderīgi atbalsts tiek īstenots uz vietas, kā arī būtu jāveic dziļāka analīze par ekonomiskajām pārmaiņām, kuru dēļ EGF līdzekļu saņēmēji tiek atlaisti no darba;
- EGF koordinatoram un dalībvalstij būtu jāsniedz uzticama un izsmeļoša informācija par atbalsta saņēmēju nodarbinātību divpadsmit mēnešus pēc pasākumu īstenošanas; Komisijai būtu jāapkopo minētie dati, tostarp informācija par līdzekļu saņēmēju darba atgūšanas rādītājiem, un jādara tie pieejami Eiropas Parlamentam un Padomei;
- detalizētāka informācija par pasākumiem, kurus izmantojuši konkrēti dalībnieki, būtu jāreģistrē un skaidri jāpaziņo, lai būtu iespējams veikt, piemēram, dažādu pasākumu izmaksu un ieguvumu precīzāku novērtējumu, jo īpaši ņemot vērā augstākas administratīvās izmaksas (EGF regulas 7. panta 4. punktā paredzētās darbības);
- galīgo ziņojumu apstiprināšana un galīgā slēgšana būtu jāapvieno ar pilnīgas informācijas sniegšanu par atbalsta saņēmēju gūtajiem rezultātiem (kopsavilkuma līmenī);

9. uzsver, ka ir svarīgi vēl vairāk pastiprināt saikni starp visām ar EGF atbalsta pieteikumiem saistītajām personām, tostarp jo īpaši sociālajiem partneriem un ieinteresētajām reģionālā un vietējā līmeņa personām, lai radītu iespējami lielāku sinerģiju; uzsver, ka būtu jāpastiprina valsts kontaktpersonas un reģionālo vai vietējo īstenošanas partneru savstarpējā sadarbība, kā arī visām attiecīgajām pusēm vajadzētu būt skaidrībā un vienoties par komunikāciju, atbalsta pasākumiem un informācijas plūsmām (iekšējā struktūra, uzdevumi un pienākumi);

10. atkārtoti aicina Komisiju pieņemamos termiņos uzaicināt Parlamentu uz ekspertu grupas sanāksmēm un semināriem saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Pamat nolīgumā par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām⁽¹⁾;

11. prasa Komisijai pamatot lēmumu par apakšlīguma slēgšanu ar ārēju līgumslēdzēju vidusposma novērtējuma veikšanai, kā prasīts EGF regulas 20. panta 1. punkta a) apakšpunktā; prasa Komisijai pieņemt lēmumu par turpmāko rīcību, balstoties uz izmaksu un ieguvumu analīzi un skaidri koncentrējoties uz objektivitāti, rezultātiem, pievienoto vērtību, nodarbināmību un efektivitāti;

12. prasa Komisijai EGF vidusposma novērtējumā iekļaut visus aspektus saistībā ar visu EGF projektu izmaksu efektivitāti, datus par tiešo pabalsta atbalstu, kā arī ierosinājumus par to, kā uzlabot dalībvalstu dalību EGF un sinerģiju ar pasākumiem, kurus sedz, izmantojot ESF vai valstu programmas; norāda, ka minētais jāveic kopā ar centieniem izveidot pilnīgu datubāzi par visu EGF intervences pasākumu rezultātiem; prasa rīkot debates par starpposma novērtējumu, lai noteiktu, vai EGF ir visefektīvākais instruments atļāšanas problēmu risināšanai;

13. prasa Komisijai iekļaut kvalitatīvu un kvantitatīvu analīzi par EGF atbalstu jauniešiem vecumā līdz 25 gadiem, kuri nav nedz nodarbināti, nedz iesaistīti izglītībā vai apmācībā, un šo pasākumu pastāvīgi un ilgtspējīgi saglabāt pēc 2017. gada decembra, ierosinot jaunu EGF regulu, jo īpaši ņemot vērā garantijas jauniešiem īstenošanu un jauniešu bezdarba krīzes turpināšanos;

⁽¹⁾ OV L 304, 20.11.2010., 47. lpp.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

14. uzsver, ka ir svarīgi palielināt vispārējo informētību par EGF un tā atpazīstamību; atgādina pieteikumu iesniedzējām dalībvalstīm par to uzdevumu paziņot paredzētajiem atbalsta saņēmējiem, iestādēm, sociālajiem partneriem, plašsaziņas līdzekļiem un plašai sabiedrībai par darbībām, ko finansē no EGF, kā izklāstīts EGF regulas 12. pantā;
15. prasa dalībvalstīm un visām iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, kas ļautu pilnveidot ar procedūru un budžetu saistītos noteikumus, lai palielinātu EGF ietekmi; šajā sakarībā norāda uz to, ka Parlaments pašlaik izstrādā patstāvīgo ziņojumu, pamatojoties uz Komisijas veikto novērtējumu, lai izvērtētu EGF regulas darbību un izskatītos pieteikumus;
16. atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ieviesa pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu; norāda, ka jaunais grafiks nozīmē, ka visam būs jānotiek ātrāk, un tas var ietekmēt to, cik efektīvi tiks sniegti norādījumi par pieprasījumu sagatavošanu; aicina dalībvalstis vairāk izmantot Komisijas palīdzību pirms oficiālo pieteikumu iesniegšanas;
17. prasa dalībvalstīm un visām iesaistītajām iestādēm aizstāvēt plašāku atkāpes izmantošanu attiecībā uz attiecināmības robežvērtībām, no kuras gūst labumu arī MVU, pārskata periodu pagarināšanu, kā arī iespēju iekļaut atlaistos darbiniekus, kuri piedāvā saistītos pakalpojumus atlaistajiem darbiniekiem attiecīgajos uzņēmumos, tādējādi sekmējot EGF efektīvāku un lietderīgāku izmantošanu;
18. prasa dalībvalstīm lielāku uzmanību pievērst EGF finansējuma papildināmībai un tā saiknei ar citiem fondiem un apsvērt vispiemērotākos veidus, kā, izmantojot EGF, radīt pievienoto vērtību, nodrošināt sinerģiju ar citiem finansējuma avotiem un novērst pārvietošanu un pārklāšanos;
19. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
20. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
21. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (EGF/2016/000 TA 2016 — tehniskā palīdzība pēc Komisijas iniciatīvas)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2016/619.)

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

P8_TA(2016)0113

Projekts budžeta grozījumam Nr. 1/2016 — jauns instruments ārkārtas atbalsta sniegšanai Savienībā

Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2016. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 1/2016 projektu — jauns instruments ārkārtas atbalsta sniegšanai Savienībā (07068/2016 – C8-0122/2016 – 2016/2037(BUD))

(2018/C 058/33)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002⁽¹⁾ atcelšanu un jo īpaši tās 41. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības 2016. gada vispārējo budžetu, kas galīgajā variantā pieņemts 2015. gada 25. novembrī⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 7. jūnija Lēmumu 2007/436/EK, *Euratom* par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2016. gada 15. marta Regulu (ES) 2016/369 par ārkārtas atbalsta sniegšanu Savienībā⁽⁶⁾,
- ņemot vērā budžeta grozījuma Nr. 1/2016 projektu, ko Komisija pieņēma 2016. gada 9. martā (COM(2016)0152),
- ņemot vērā nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 1/2016 projektu, ko Padome pieņēma trešdiena, 2016. gada 16. martā un nosūtīja Eiropas Parlamentam ceturtdiena, 2016. gada 17. martā (07068/2016 – C8-0122/2016),
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vēstuli,
- ņemot vērā Reglamenta 88. un 91. pantu,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0130/2016),

⁽¹⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 48, 24.2.2016.

⁽³⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 163, 23.6.2007., 17. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 70, 16.3.2016., 1. lpp.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

- A. tā kā bēgļu un migrantu masveida pieplūdums Eiropā ir radījis ārkārtas situāciju, kurā lielam skaitam cilvēku ir vajadzīga neatliekama humānā palīdzība Savienībā; tā kā ārkārtas situācija pārsniedz visvairāk skarto dalībvalstu reaģēšanas iespējas; tā kā Savienības līmenī nebija pieejama pienācīga instrumenta, lai Savienības teritorijā risinātu katastrofu skarto cilvēku humānās vajadzības;
- B. tā kā Komisija 2016. gada 2. martā iesniedza priekšlikumu Padomes regulai, kas paredzēta, lai papildinātu pieejamo instrumentu klāstu ar mērķi apmierināt humānās vajadzības Savienības teritorijā; tā kā minētās regulas pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 122. panta 1. punkts, kas neparedz Eiropas Parlamenta iesaistīšanu; tā kā Regulu (ES) 2016/369 Padome pieņēma 2016. gada 15. martā;
- C. tā kā Komisija pēc tam ierosināja budžeta grozījuma projektu ar mērķi izveidot budžeta struktūru jaunajam instrumentam un, izmantojot pārdalīšanu Daudzgaļu finanšu shēmas (DFS) 3. izdevumu kategorijā, tūlītēja finansējuma vajadzībām darīt pieejamu summu EUR 100 miljonu apmērā saistību apropriācijās un EUR 80,2 miljonu apmērā maksājumu apropriācijās;
- D. tā kā pēc Komisijas aplēsēm šim jaunajam instrumentam 2016. gadā būs vajadzīgi EUR 300 miljoni (un pēc tam EUR 200 miljoni 2017. gadā un EUR 200 miljoni 2018. gadā), tomēr visdrīzāk radīsies papildu vajadzības, ja migrantu un bēgļu plūsmas paliks tādas kā līdz šim;
- E. tā kā Komisija arī ierosina palielināt darbinieku skaitu Eiropola Eiropas Terorisma apkarošanas centrā un nodrošināt attiecīgās saistību un maksājumu apropriācijas EUR 2 miljonu apmērā, kuras pārvietotu no Iekšējās drošības fonda,
1. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu paredzēt iespēju no Savienības budžeta sniegt ārkārtas atbalstu Savienības teritorijā, lai risinātu pašreizējās bēgļu krīzes humanitārās sekas; norāda uz to, ka migrantu un patvēruma meklētāju stāvoklis aizvien pasliktinās, jo īpaši Eiropas valstu nekoordinētu atbildes pasākumu dēļ, kas nozīmē, ka šāds ārkārtas atbalsts ir vēl vairāk un steidzamāk nepieciešams; uzsver, ka ir jāsolidarizējas ar dalībvalstīm, kuru teritorijā šāda ārkārtas situācija ir radusies;
  2. pieņem zināšanai, ka Komisija šo priekšlikumu ir ierosinājusi steidzamā kārtā; norāda, ka pēc tam, kad tika izveidoti divi trasta fondi un Bēgļu atbalsta mehānisms Turcijā, tika ieviests jauns *ad hoc* mehānisms, neparedzot visaptverošu bēgļu krīzes risināšanas stratēģiju un nenodrošinot Parlamenta likumdošanas prerogatīvu pilnīgu ievērošanu; norāda, ka jaunais instruments nebalstās uz parastajā likumdošanas procedūrā iesniegtu Komisijas regulas priekšlikumu; uzsver, ka Parlaments vienmēr ir konstruktīvi un ātri reaģējis, lai atbalstītu visas iniciatīvas saistībā ar bēgļu krīzi, un to dara joprojām, arī lai ātri pieņemtu šo grozījuma projektu;
  3. uzskata, ka būtu jāparedz ilgtspējīgāks tiesiskais un budžeta regulējums, lai vajadzības gadījumā Savienībā turpmāk varētu mobilizēt humāno palīdzību; norāda, ka šāds ārkārtas finansējums, kas ir paredzēts, lai reaģētu uz krīzēm un neparedzētām situācijām, pēc būtības būtu jāpieskir no īpašiem instrumentiem un nebūtu jāiekļauj DFS maksimālajos apjomos;
  4. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos nenovirzīt apropriācijas no ārējās humānās palīdzības budžeta; norāda, ka Komisija ierosina finansēt pirmo jaunā instrumenta iemaksu, pārvietojot apropriācijas no Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (AMIF) apropriācijām, kas jau bija paredzētas ar bēgļiem saistītā sloga sadalīšanai starp dalībvalstīm; uzskata, ka visu summu nevar finansēt ar pārvietojumiem, neietekmējot AMIF sniegumu, jo tas šogad visdrīzāk saskarsies ar lielāku spiedienu un tam varētu būt nepieciešami papildu līdzekļi, ja pilnībā sāks darboties pārceļšanas mehānisms; tādēļ uzskata, ka attiecīgie EUR 100 miljoni ir apropriācija pārvešana uz agrāku laiku, kas vēlāk būs jākompensē; norāda, ka 3. izdevumu kategorijā vairs nav pieejama rezerve un ka elastības instruments 2016. gadam jau ir pilnībā izlietots; tādēļ atbalsta neparedzēto izdevumu rezerves izmantošanu atlikušajai summai šajā gadā, tiklīdz tas būs nepieciešams, un aicina

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

Komisiju šajā sakarībā iesniegt priekšlikumu; jau iepriekš paredz, ka būs nenovēršami jāpalielina DFS 3. izdevumu kategorijas maksimālais apjoms, lai varētu apmierināt visas vajadzības saistībā ar bēgļu un migrācijas krīzi;

5. atbalsta ierosinājumu palielināt darbinieku skaitu Eiropola Eiropas Terorisma novēršanas centrā, ņemot vērā pašreizējo drošības situāciju Eiropas Savienībā; norāda, ka šis darbinieku skaita palielinājums paredzēts papildus tam, par ko jau ir panākta vienošanās nesen veiktajā Eiropola tiesiskā regulējuma pārskatīšanā;

6. mudina Komisiju nepiemērot mērķi par 5 % darbinieku skaita samazinājumu visām tām aģentūrām, kas risina migrācijas un drošības jautājumus plašākā nozīmē, jo tajās nav pietiekams darbinieku skaits, ņemot vērā ārkārtīgi lielo darba slodzes un uzdevumu pieaugumu pēdējo divu gadu laikā; aicina Komisiju nodrošināt līdzsvaru starp tieslietu un iekšlietu jomas aģentūrām attiecībā uz to darba slodzi un uzdevumiem;

7. ņemot vērā situācijas steidzamību, apstiprina gatavību pieņemt budžeta grozījuma Nr. 1/2016 projektu tādu, kādu to iesniegusi Komisija;

8. apstiprina Padomes nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 1/2016 projektu;

9. uzdod priekšsēdētājam paziņot, ka budžeta grozījums Nr. 1/2016 ir pieņemts galīgajā variantā, kā arī nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;

10. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Revīzijas palātai un dalībvalstu parlamentiem.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

P8_TA(2016)0114

Revīzijas palātas locekļa iecelšana — *Samo Jereb***Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa lēmums par priekšlikumu iecelt *Samo Jereb* par Revīzijas palātas locekli (C8-0025/2016 – 2016/0804(NLE))****(Apspriešanās)**

(2018/C 058/34)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C8-0025/2016),
  - ņemot vērā Reglamenta 121. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A8-0060/2016),
- A. tā kā Parlamenta Budžeta kontroles komiteja pārbaudīja amata kandidāta atbilstību, jo īpaši ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 1. punktā noteiktās prasības;
- B. tā kā minētā komiteja 2016. gada 15. marta sanāksmē uzklusēja Padomes izvirzīto Revīzijas palātas locekļa amata kandidātu,
1. apstiprina priekšlikumu iecelt *Samo Jereb* par Revīzijas palātas locekli;
  2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Padomei un informēšanas nolūkā Revīzijas palātai, kā arī pārējām Eiropas Savienības iestādēm un dalībvalstu revīzijas iestādēm.
-

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

P8_TA(2016)0115

Revīzijas palātas locekļa iecelšana — Mihails Kozlovs

Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa lēmums par priekšlikumu iecelt Mihailu Kozlovu par Revīzijas palātas locekli (C8-0411/2015 – 2015/0814(NLE))

(Apspriešanās)

(2018/C 058/35)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C8-0411/2015),
  - ņemot vērā Reglamenta 121. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A8-0059/2016),
- A. tā kā Parlamenta Budžeta kontroles komiteja pārbaudīja amata kandidāta atbilstību, jo īpaši ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 1. punktā noteiktās prasības;
- B. tā kā Budžeta kontroles komiteja 2016. gada 15. marta sanāsmē uzklausa Padomes izvirzīto Revīzijas palātas locekļa amata kandidātu,
1. apstiprina Padomes priekšlikumu iecelt Mihailu Kozlovu par Revīzijas palātas locekli;
  2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Padomei un informēšanas nolūkā Revīzijas palātai, kā arī pārējām Eiropas Savienības iestādēm un dalībvalstu revīzijas iestādēm.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

P8_TA(2016)0116

Revīzijas palātas locekļa iecelšana — Jan Gregor**Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa lēmums par priekšlikumu iecelt Jan Gregor par Revīzijas palātas locekli (C8-0412/2015 – 2015/0815(NLE))****(Apspriešanās)**

(2018/C 058/36)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C8-0412/2015),
  - ņemot vērā Reglamenta 121. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A8-0057/2016),
- A. tā kā Parlamenta Budžeta kontroles komiteja pārbaudīja amata kandidāta atbilstību, jo īpaši ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 1. punktā noteiktās prasības;
- B. tā kā Budžeta kontroles komiteja 2016. gada 15. marta sanāsmē uzklauzīja Padomes izvirzīto Revīzijas palātas locekļa amata kandidātu,
1. apstiprina Padomes priekšlikumu iecelt Jan Gregor par Revīzijas palātas locekli;
  2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Padomei un informēšanas nolūkā Revīzijas palātai, kā arī pārējām Eiropas Savienības iestādēm un dalībvalstu revīzijas iestādēm.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

P8_TA(2016)0117

Revīzijas palātas locekļa iecelšana — *Ladislav Balko*

Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa lēmums par priekšlikumu iecelt *Ladislav Balko* par Revīzijas palātas locekli (C8-0413/2015 – 2015/0816(NLE))

(Apspriešanās)

(2018/C 058/37)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C8-0413/2015),
  - ņemot vērā Reglamenta 121. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A8-0055/2016),
- A. tā kā Parlamenta Budžeta kontroles komiteja pārbaudīja amata kandidāta atbilstību, jo īpaši ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 1. punktā noteiktās prasības;
- B. tā kā Budžeta kontroles komiteja 2016. gada 15. marta sanāsmē uzklauzīja Padomes izvirzīto Revīzijas palātas locekļa amata kandidātu,
1. apstiprina Padomes priekšlikumu iecelt *Ladislav Balko* par Revīzijas palātas locekli;
  2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Padomei un informēšanas nolūkā Revīzijas palātai, kā arī pārējām Eiropas Savienības iestādēm un dalībvalstu revīzijas iestādēm.

Trešdiena, 2016. gada 13. aprīļa

P8_TA(2016)0118

Revīzijas palātas locekļa iecelšana — *Janusz Wojciechowski***Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. aprīļa lēmums par priekšlikumu iecelt *Janusz Wojciechowski* par Revīzijas palātas locekli (C8-0414/2015 – 2015/0817(NLE))****(Apspriešanās)**

(2018/C 058/38)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C8-0414/2015),
  - ņemot vērā Reglamenta 121. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A8-0061/2016),
- A. tā kā Parlamenta Budžeta kontroles komiteja pārbaudīja amata kandidāta atbilstību, jo īpaši ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 1. punktā noteiktās prasības;
- B. tā kā Budžeta kontroles komiteja 2016. gada 15. marta sanāsmē uzklauzīja Padomes izvirzīto Revīzijas palātas locekļa amata kandidātu,
1. noraida Padomes priekšlikumu iecelt *Janusz Wojciechowski* par Revīzijas palātas locekli;
  2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Padomei un informēšanas nolūkā Revīzijas palātai, kā arī pārējām Eiropas Savienības iestādēm un dalībvalstu revīzijas iestādēm.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

P8_TA(2016)0124

Iebildumu neizteikšana pret deleģētu aktu: sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem

Eiropas Parlamenta lēmums neiebilst pret Komisijas 2016. gada 5. aprīļa deleģēto regulu, ar kuru labo Deleģēto regulu (ES) 2015/2446, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem (C(2016)01934 – (2016/2639(DEA))

(2018/C 058/39)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas deleģēto regulu (C(2016)01934),
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 11. marta vēstuli, kurā tā lūdz Parlamenta apstiprinājumu tam, ka tas neiebildīs pret deleģēto regulu,
- ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas 2016. gada 7. aprīļa vēstuli Komiteju priekšsēdētāju konferences priekšsēdētājam,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regulu (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 160. pantu un 284. panta 5. punktu,
- ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ieteikumu lēmumam,
- ņemot vērā Reglamenta 105. panta 6. punktu,
- ņemot vērā to, ka netika izteikti iebildumi Reglamenta 105. panta 6. punkta trešajā un ceturtajā ievilkumā noteiktajā termiņā, kurš beidzās 2016. gada 13. aprīlī,

- A. tā kā pēc Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 ⁽²⁾ publicēšanas tajā tika konstatētas divas kļūdas;
- B. tā kā pirmā kļūda attiecas uz Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 139. pantu, kurā minēts, ka dažas minētās deleģētās regulas 136. panta 1. punktā minētās preces tiek uzskatītas par deklarētām; tā kā Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 136. pantā uzskaitīto preču kārtība sarakstā tika mainīta minētās regulas galīgajā pārskatīšanā pirms tā pieņemšanas, taču atsauce uz minētās deleģētās regulas 139. pantā minētajām precēm kļūdas dēļ netika atjaunināta, un tā kā tādēļ minētā atsauce būtu jālabo;
- C. tā kā otrā kļūda attiecas uz Deleģētās regulas (ES) 2015/2446 141. panta 1. punktu; tā kā pašreiz spēkā esošais Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2454/93 ⁽³⁾ 233. panta 1. punkta b) apakšpunkts, kas paredz iespēju ierobežotā skaitā ļoti īpašu gadījumu robežas šķērsošanu uzskatīt par pagaidu importa, eksporta vai reeksporta darbību muitas deklarāciju, kļūdas dēļ Deleģētajā regulā (ES) 2015/2446 netika iekļauts un tā kā tādēļ nav iespējas atsevišķas preces uzskatīt par deklarētām tikai tāpēc, ka tās šķērsojušas Savienības muitas teritorijas robežu; tā kā tādēļ Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/2446 141. panta 1. punkts būtu jālabo;

⁽¹⁾ OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas Deleģētā Regula (ES) 2015/2446 (2015. gada 28. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem (OV L 343, 29.12.2015., 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Regula (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- D. tā kā šīs abas kļūdas ietekmēs tirdzniecības plūsmas un tām būs ļoti negatīva ietekme uz muitas iestādēm un tirdzniecību, ja tās netiks labotas līdz 2016. gada 1. maijam, kad stāsies spēkā Regulas (ES) Nr. 952/2013 attiecīgie noteikumi;
- E. tā kā deleģēta regula principā var stāties spēkā tikai tad, kad ir beidzies Parlamenta un Padomes veiktās pārbaudes periods, ja ne Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai arī ja gan Parlaments, gan Padome pirms minētā termiņa beigām informējuši Komisiju, ka neizteiks iebildumus; tā kā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 284. panta 5. punktu pārbaudes termiņš noteikts ka divi mēneši, sākot no paziņošanas datuma, t. i., līdz 2016. gada 5. jūnijam, un kuru var pagarināt vēl par diviem mēnešiem;
- F. tā kā Komisija steidzamā kārtā tomēr 2016. gada 11. martā lūdza Eiropas Parlamentam sniegt agrīnu apstiprinājumu Deleģētajai regulai līdz 2016. gada 1. maijam,
1. paziņo, ka tas neizsaka iebildumus pret deleģēto regulu;
  2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

P8_TA(2016)0125

Fizisku personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi ***II

Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (05419/1/2016 – C8-0140/2016 – 2012/0011(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

(2018/C 058/40)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (05419/1/2016 – C8-0140/2016),
  - ņemot vērā pamatotos atzinumus, kurus saskaņā ar 2. protokolu par subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošanu iesniedza Beļģijas parlamenta Pārstāvju palāta, Vācijas Bundesrāts, Francijas parlamenta Senāts, Itālijas parlamenta Deputātu palāta un Zviedrijas Riksdāgs un kuros norādīts, ka leģislatīvā akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 23. maija atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 10. oktobra atzinumu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinumus, kas sniegti 2012. gada 7. martā ⁽³⁾ un 2015. gada 19. novembrī ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Komisijas atzinumu (COM(2016)0214),
  - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽⁵⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2012)0011),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 76. pantu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A8-0139/2016),
1. apstiprina Padomes nostāju pirmajā lasījumā;
  2. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar Padomes nostāju;
  3. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;
  4. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, ka ir ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsekretāru nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  5. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 229, 31.7.2012., 90. lpp.

⁽²⁾ OV C 391, 18.12.2012., 127. lpp.

⁽³⁾ OV C 192, 30.6.2012., 7. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 67, 20.2.2016., 13. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, 12.3.2014., P8_TA(2014)0212.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

P8_TA(2016)0126

Personas datu apstrāde noziedzīgu nodarījumu novēršanas nolūkā ***II

Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, un ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (05418/1/2016 – C8-0139/2016 – 2012/0010(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

(2018/C 058/41)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (05418/1/2016 – C8-0139/2016),
  - ņemot vērā pamatotos atzinumus, kurus saskaņā ar 2. protokolu par subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošanu iesniedzis Vācijas Bundesrāts un Zviedrijas Riksdāgs un kuros norādīts, ka leģislatīvā akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 10. oktobra atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinumus, kas sniegti 2012. gada 7. martā ⁽²⁾ un 2015. gada 19. novembrī ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Komisijas atzinumu (COM(2016)0213),
  - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽⁴⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2012)0010),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 76. pantu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A8-0138/2016),
1. apstiprina Padomes nostāju pirmajā lasījumā;
  2. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar Padomes nostāju;
  3. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;
  4. uzdod ģenerāļsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, ka ir ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerāļsekretāru nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  5. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 391, 18.12.2012., 127. lpp.

⁽²⁾ OV C 192, 30.6.2012., 7. lpp.

⁽³⁾ OV C 67, 20.2.2016., 13. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, 12.3.2014., P8_TA(2014)0219.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

P8_TA(2016)0127

Pasažieru datu reģistra (ES PDR) datu izmantošana ***I

Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par Pasažieru datu reģistra datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem (COM(2011)0032 – C7-0039/2011 – 2011/0023(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2018/C 058/42)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0032),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 82. panta 1. punkta otrās daļas d) apakšpunktu un 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ar kuru saskaņā Komisija ir iesniegusi Parlamentam priekšlikumu (C7-0039/2011),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Bulgārijas parlamenta, Čehijas Senāta, Vācijas Bundesrāta, Itālijas Senāta, Nīderlandes Senāta, Austrijas Nacionālās padomes, Portugāles parlamenta un Rumānijas Senāta iesniegtos komentārus par tiesību akta projektu,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 5. maija atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja 2011. gada 25. marta atzinumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2014. gada 8. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-293/12 un C-594/12, *Digital Rights Ireland* un *Seitlinger* un citi ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes pārstāvja 2015. gada 7. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 59. un 188. pantu,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas un Transporta un tūrisma komitejas atzinumus (A7-0150/2013),
- ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences 2014. gada 18. septembra lēmumu par septītā sasaukuma laikā neizskatītajiem jautājumiem,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas un Transporta un tūrisma komitejas atzinumus (A8-0248/2015),

⁽¹⁾ OV C 218, 23.7.2011., 107. lpp.

⁽²⁾ OV C 181, 22.6.2011., 24. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Savienības Tiesas 2014. gada 8. aprīļa spriedums, *Digital Rights Ireland* un *Seitlinger* un citi, apvienotās lietas C-293/12 un C-594/12, ECLI:EU:C:2014:238.

⁽⁴⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2011)0023

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 14. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/... par pasažieru datu reģistra (PDR) datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai (ES) 2016/681.)

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

P8_TA(2016)0131

Komercnoslēpumu aizsardzība pret to nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu ***I

Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par neizpaužamas zinātības un uzņēmējdarbības informācijas (komercnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu (COM(2013)0813 – C7-0431/2013 – 2013/0402(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2018/C 058/43)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2013)0813),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0431/2013),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2014. gada 25. marta atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2015. gada 18. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu, kā arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumus (A8-0199/2015),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2013)0402

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2016. gada 14. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/... par zinātības un darījumdarbības neizpaužamas informācijas (komercnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai (ES) 2016/943.)

⁽¹⁾ OV C 226, 16.7.2014., 48. lpp.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

P8_TA(2016)0132

Parlamenta ieņēmumu un izdevumu tāme 2017. finanšu gadam**Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. aprīļa rezolūcija par Eiropas Parlamenta 2017. finanšu gada ieņēmumu un izdevumu tāmi (2016/2019(BUD))**

(2018/C 058/44)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 atcelšanu⁽¹⁾ un jo īpaši tās 36. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 22. oktobra Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 1023/2013, ar ko groza Eiropas Savienības Civildienesta noteikumus un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 28. oktobra rezolūciju par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2016. finanšu gada vispārējā budžeta projektu⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 25. novembra rezolūciju par Samierināšanas komitejā budžeta procedūras laikā apstiprināto kopīgo dokumentu par Eiropas Savienības 2016. finanšu gada vispārējo budžetu⁽⁶⁾,
- ņemot vērā ģenerāļsekretāra ziņojumu Prezidijam par Parlamenta 2017. finanšu gada tāmes provizorisko projektu,
- ņemot vērā provizorisko tāmes projektu, ko Prezidijs sagatavoja 2016. gada 11. aprīlī saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 25. panta 7. punktu un 96. panta 1. punktu,
- ņemot vērā tāmes projektu, ko Budžeta komiteja sagatavoja saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 96. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 96. un 97. pantu,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0131/2016),

A. tā kā šī procedūra ir otrā pilnā budžeta procedūra jaunā sasaukuma laikā un šis ir ceturtais daudzgadu finanšu shēmas 2014.–2020. gadam darbības gads;

⁽¹⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 287, 29.10.2013., 15. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0376.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0407.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

- B. tā kā 2017. gada budžetu saskaņā ar ģenerālsēkretāra ziņojumā ierosināto raksturos tādas iestādes politikas turpināšana un intensificēšana, kas cenšas rast efektivitātes radītus ietaupījumus visās jomās, kur vien tas iespējams, neapdraudot deputātu un darbinieku darba vides kvalitāti;
- C. tā kā ģenerālsēkretārs 2017. gada budžetam ir ierosinājis četrus prioritāros mērķus, proti: drošība un kiberdrošība, īru valodai piemērotās atkāpes pakāpeniska likvidēšana, to pasākumu turpināšana, kas sniedz deputātiem lielāku atbalstu viņu pilnvaru īstenošanā, un Parlamenta pievilcības palielināšana sabiedrības un apmeklētāju acīs;
- D. tā kā, ņemot vērā Eiropā veikto teroraktu izraisīto pašreizējo politisko un drošības situāciju, 2017. gada budžeta procedūras noslēgumā Parlamenta drošībai un kiberdrošībai vajadzētu palielināties;
- E. tā kā ģenerālsēkretārs 2017. gada Parlamenta provizoriskajā tāmes projektā ir ierosinājis budžetu EUR 1 910 073 000 apmērā, kas 2016. gada budžetu pārsniedz par kopumā 3,9 %, no kuriem 1,7 % tiek uzskatīti par parastiem izdevumiem, un tas atbilstu 19,26 % no DFS 2014.–2020. gadam V izdevumu kategorijas;
- F. tā kā laikā no 2017. līdz 2022. gadam tiks pakāpeniski likvidēta atkāpe, kas ļauj netulkot īru valodā visus oficiālos dokumentus, un tā rezultātā visi oficiālie dokumenti tiks tulkoti arī īru valodā, un tādēļ — lai varētu īstenot šo lingvistisko prasību — tiek ierosināti papildu ārkārtas izdevumi EUR 3,7 miljonu apmērā, kas atbilst 0,2 % no kopējā palielinājuma;
- G. tā kā papildu ārkārtas ieguldījumi EUR 47,6 miljonu apmērā ir nepieciešami, lai stiprinātu drošību un kiberdrošību, un tas atbilst 2,6 % no kopējā palielinājuma;
- H. tā kā inflācijas līmenis kopš 2011. gada pastāvīgi samazinās; tā kā reālās inflācijas līmenis Parlamenta darba vietās 2015. un 2016. gadā bija zemāks nekā faktiskais tā budžeta palielinājuma līmenis;
- I. tā kā gandrīz 60 % budžeta ir indeksam piesaistīti izdevumi, kas galvenokārt saistīti ar deputātiem un darbiniekiem paredzēto atalgojumu, kurš tiek pielāgots atbilstīgi Civildienesta noteikumiem, un līgumiskajām saistībām, uz kurām attiecas konkrētā nozarē veiktā indeksācija, kas parasti ir lielāka par standarta inflācijas likmi;
- J. tā kā Parlaments 2015. gada 29. aprīļa rezolūcijā par Parlamenta 2016. finanšu gada ieņēmumu un izdevumu tāmi ⁽¹⁾ uzsvēra, ka 2016. gada budžets būtu jānosaka uz realistiska pamata un tam būtu jāatbilst budžeta disciplīnas un pareizas finanšu pārvaldības principiem;
- K. tā kā Parlamenta kā vienas no budžeta lēmējinstādēm uzticamība lielā mērā ir atkarīga no tā spējas kontrolēt pašam savus izdevumus;
- L. tā kā Prezidijs 2015. gada 26. oktobrī pieņēma jaunu noteikumu kopumu parlamentārās palīdzības piemaksu pārvaldībai, pastiprinot prasības kompensācijas saņemšanai par vietējo palīgu līgumiem, konkrētāk, vismaz 25 % no parlamentārās palīdzības piemaksas paredzot tieši izmaksu par reģistrētiem palīgiem segšanai,

Vispārējs satvars

1. uzsver, ka arī 2017. gadā Parlamenta budžeta daļas īpatsvaram nebūtu jāpārsniedz V izdevumu kategorijas 20 % robeža; norāda, ka atbilstīgi Prezidija 2016. gada 9. marta nostājai 2017. gada provizoriskā tāmes projekta līmenis bija 19,26 %, kas ir mazāks nekā 2016. gadā (19,39 %), un tā īpatsvars V izdevumu kategorijā ir otrs zemākais pēdējo astoņu gadu laikā; 2017. gadā vēl vairāk samazina līdz 19,17 % savas daļas īpatsvaru V izdevumu kategorijā;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0172.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

2. tomēr uzskata, ka, ņemot vērā ekonomikas attīstības palēninājumu dalībvalstīs, 2017. gadam prognozētais inflācijas līmenis nebūtu jāuzskata par galveno rādītāju parasto izdevumu palielināšanai;
  3. apstiprina, ka ir pieprasīti īru valodai ar Padomes 2005. gada 13. jūnija Regulu (EK) Nr. 920/2005⁽¹⁾ noteikto pagaidu izņēmuma pasākumu pakāpeniskai atcelšanai paredzētie ārkārtas izdevumi, kas veido 0,2 % palielinājumu salīdzinājumā ar 2016. gada budžetu;
  4. pieņem zināšanai drošībai un kibernetiskajai drošībai prasīto palielinājumu 2,6 % apmērā, kas vairāk nekā dubultotu 2016. gadā piešķirtos līdzekļus; mudina ģenerālsekretāru pārredzamā veidā sniegt Budžeta komitejai sīku informāciju par pašreizējiem un gaidāmajiem pasākumiem drošības un kibernetiskās drošības jomā un to izmaksu sadalījumu;
  5. apstiprina finansējumu ārkārtas izdevumiem, kas paredzēti ieguldījumiem drošības jomā 2017. gadā, ņemot vērā 2016. gada februārī Prezidijam sniegto analīzi, ko papildināja pārbaudes, kas tika veiktas pēc 2016. gada 22. marta notikumiem (EUR 47,6 miljoni), un finansējumu ārkārtas izdevumiem saistībā ar īru valodas lietojumam piemērotās pagaidu atkāpes pakāpenisku atcelšanu (EUR 3,7 miljoni);
  6. savu parasto izdevumu palielinājumu 2017. gadam, neierēķinot ārkārtas finansējumu abiem mērķiem, ierobežo līdz 1,4 %, salīdzinot ar 2016. gada budžeta parastajiem izdevumiem, un 0,6 %, salīdzinot ar 2016. gada budžetu;
  7. savas tāmes vispārējo līmeni 2017. gadam nosaka EUR 1 900 873 000 apmērā, kas atbilst kopējam palielinājumam par 3,4 %, salīdzinot ar 2016. gada budžetu;
  8. uzsver, ka Parlamentam būtu jānodrošina pietiekami resursi, kas vajadzīgi, lai tas īstenotu savu pamatfunkciju kā viens no likumdevējiem un budžeta lēmējinstancēm; uzsver, ka pašreizējos ekonomiskajos apstākļos šie resursi būtu jāpārvalda stingri, pragmatiski un efektīvi; norāda, ka pienācīga finansējuma līmeņa nodrošināšana Parlamentam ir pamatota, lai īstenotu Eiropas demokrātiju, tomēr būtu ļoti jāveicina ietaupījumu meklēšanas centieni un centieni vēl efektīvāk izlietot publiskos līdzekļus;
  9. uzsver, ka Parlamenta budžeta lielāko daļu un tā ikgadējo indeksāciju nosaka tiesību aktos vai līgumos noteikti pienākumi, kurus Parlaments budžeta procedūrā nevar ietekmēt;
- Pārredzamība, pieejamība un uztveramība**
10. aicina ģenerālsekretāru iesniegt priekšlikumu, kā Parlamenta tīmekļa vietnē budžetu sabiedrībai izklāstīt pietiekami sīki un uztveramā un lietotājdraudzīgā veidā, lai dotu iespēju visiem iedzīvotājiem kopumā gūt labāku priekšstatu par Parlamenta pasākumiem, prioritātēm un atbilstīgiem izdevumu modeļiem; uzskata, ka pirmais solis varētu būt patlaban iekštīkla vietnē pieejamās infografikas ievietošana Parlamenta tīmekļa vietnē;
  11. uzskata, ka saistībā ar budžeta procesu visa attiecīgā informācija būtu savlaicīgi un uztverami, kā arī pietiekami sīki un strukturēti jāsniedz Prezidijam un Budžeta komitejas locekļiem visos procedūras posmos, lai Prezidijs, Budžeta komiteja un politiskās grupas varētu rīkot pienācīgas apspriedes un pamatot lēmumus, ņemot vērā Parlamenta budžeta vispārējo stāvokli un vajadzības;
  12. uzsver, ka ir vajadzīga precizitāte un pārredzamība saistībā ar budžeta attīstību no gada gadā; uzskata, ka, lai arī zināmi ārkārtas izdevumi, piemēram, drošībai paredzētie izdevumi, 2017. gada budžetā ir pamatoti, aizvien biežākā ikgadējā ārkārtas izdevumu izmantošana rada problēmas budžeta kontroles un stabilitātes ziņā; prasa precīzāk definēt ārkārtas izdevumus; uzskata — lai nodrošinātu pārskatatbildību un datu salīdzināmību, būtu jāizvērtē, vai ārkārtas izdevumi būtu jāņem vērā, aprēķinot procentuālo atšķirību starp dažādu gadu budžetiem;

⁽¹⁾ OV L 156, 18.6.2005., 3. lpp..

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

13. atkārtoti prasa ieviest vidēja termiņa un ilgtermiņa budžeta plānošanu, tostarp skaidri nošķirt investīcijas un darbības izdevumus, kas saistīti ar Parlamenta darbību un tā tiesību aktos noteiktajiem pienākumiem (tostarp attiecībā uz īri un iegādi), saskaņā ar 2015. gada 29. aprīļa rezolūciju par Parlamenta 2016. finanšu gada ieņēmumu un izdevumu tāmi ⁽¹⁾ un attiecīgi prasa mainīt izklāstu tā, lai skaidri nošķirtu izdevumus par investīcijām un darbības izdevumus;

14. uzteic Prezidiju un DG ITEC par deputātu personīgo lapu jauno izskatu Parlamenta oficiālajā tīmekļa vietnē, kas nodrošina lielāku pārredzamību attiecībā uz viņu komandas sastāvu un statusu (ir izveidota jauna sadaļa "Palīgs" ar šādām apakškategorijām: palīgi, reģistrēti palīgi, reģistrētie palīgi (grupējumi), vietējie palīgi, pakalpojumu sniedzēji, pilnvarotie maksātāji, praktikanti); aicina ģenerālsēkretāru nodrošināt vajadzīgās pārbaudes saistībā ar Prezidija 2015. gada 26. oktobrī pieņemto jauno noteikumu par parlamentārās palīdzības piemaksu īstenošanu;

15. prasa vismaz reizi piecos gados budžetu sagatavot, par pamatu ņemot atsevišķus posteņus, nevis koeficientu sistēmu;

Drošība un kiberdrošība

16. prasa ieviest vidēja termiņa un ilgtermiņa budžeta plānošanu, tostarp skaidru informāciju par izdevumiem, kas saistīti ar drošību un kiberdrošību; turklāt, ņemot vērā nesenos notikumus, aicina Prezidiju atjaunināt vispārējo drošības koncepciju un darīt to zināmu pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā līdz 2016. gada jūnijam;

17. uzskata, ka jebkādi pasākumi šajā jomā jāveic, pamatojoties uz Parlamenta vajadzību skaidru novērtējumu un ņemot vērā samērību ar attiecīgiem riskiem; prasa ģenerālsēkretāram un Prezidijam savlaicīgi pirms 2017. gada budžeta lasījuma Parlamentā iesniegt Budžeta komitejai vispārējo drošības koncepciju, tostarp saskatāmo risku un plānoto drošības pasākumu vispārēju novērtējumu, kā arī alternatīvas iespējas, kam pievienots to ietekmes uz 2017. gada budžetu un turpmāko gadu budžetiem detalizēts novērtējums, skaidri nošķirot investīcijas un kārtējos izdevumus, kā arī norādīt pasākumus, kas paredzēti Parlamenta drošības stiprināšanai gan tā telpās, gan ārpus tām, un šo pasākumu ietekmi uz 2017. gada budžetu; prasa sniegt informāciju par finansiālajām sekām saistībā ar iestāžu vienošanos par administratīvo sadarbību drošības jomā;

18. prasa ģenerālsēkretāram izvērtēt to, vai nepieciešams pārskatīt pašreizējos (deputātu un darbinieku) apdrošināšanas līgumus, ņemot vērā terorisma draudus, un attiecīgā gadījumā iesniegt priekšlikumus iespējamo trūkumu novēršanai;

19. uzskata, ka drošības sistēma ārpus Parlamenta telpām arī turpmāk būtu jānodrošina Beļģijas iestādēm;

Lielāks atbalsts deputātiem pilnvaru īstenošanā

20. pieņem zināšanai pasākumus, kas patlaban tiek veikti, lai sniegtu lielāku atbalstu deputātiem viņu pilnvaru īstenošanā;

21. atzinīgi vērtē deputātu digitālā portāla (*e-Portal*) paplašināšanu, tomēr aicina ģenerālsēkretāru, ņemot vērā "bezpapīra iniciatīvu", veikt uzlabojumus pašreizējā sistēmā, kas paredz maksājuma apstiprinājuma papīra izdruku sūtīšanu deputātiem, ar mērķi to eventuāli atcelt līdz 2017. gada beigām; uzskata, ka *e-Portal* būtu pēc noklusējuma elektroniski jānodrošina šī funkcija visiem deputātiem, kas ļautu ievērojami ietaupīt gan laiku, gan līdzekļus;

22. atzinīgi vērtē deputātiem un komitejām nodrošināto konsultāciju un pētījumu aizvien augstāko kvalitāti; atgādina, ka bija paredzēts Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta (*EPRS*) un politikas departamentu sadarbības efektivitātes vidusposma novērtējums, 2013. gadā izveidojot *EPRS*; tādēļ prasa ģenerālsēkretāram veikt šādu novērtējumu un līdz 2016. gada beigām

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0172.

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

iesniegt Budžeta komitejai tā rezultātus; uzskata, ka šim novērtējumam būtu jāietver priekšlikumi, kā nodrošināt to, lai EPRS sniegtais atbalsts tiktu optimāli saskaņots ar attiecīgo tematisko komiteju aktualitātēm, vienlaicīgi nodrošinot deputātu individuālās vajadzības, un nedublētu politikas departamentu pasākumus, kā arī neveicinātu konkurenci starp dienestiem;

23. uzskata, ka deputātu vajadzības vēlēšanu apgabalos būtu jāizvērtē, ņemot vērā arī atšķirības starp vēlēšanu apgabaliem, lai labāk atbalstītu deputātus viņu darbā vēlēšanu apgabalos; uzskata, ka deputātiem nodrošināto mobilo darba telpu un vēlēšanu apgabalos sniegtā atbalsta pamatā vajadzētu būt reālām vajadzībām un lietojuma novērtējumam un tam nevajadzētu radīt būtiskas vai atkārtotas papildu izmaksas Parlamentam; uzstāj, ka nebūtu jānodrošina datortehnika, jo piemaksa par vispārējiem izdevumiem nodrošina pietiekami daudz līdzekļu modernu iekārtu iegādei; apšaubā nepieciešamību veidot privātas mobilas darba telpas deputātiem, jo nešķiet, ka tas atbilstu veidam, kā deputāti un viņu biroji organizējas;

24. piekrīt, ka IT rīki ir svarīgi instrumenti, ar kā palīdzību deputātiem pildīt savus pienākumus; tomēr atkārtoti norāda, ka ir jāļauj uzstādīt bezmaksas atklātā koda programmatūru, kas ļautu ievērojami ietaupīt komunikācijas izmaksas un uzlabotu darba plūsmu deputātu birojos, vienlaikus ņemot vērā kibernetiķu drošību un nodrošinot datu aizsardzību;

25. prasa iekšēju dokumentu, piemēram veidlapu, rakstisku deklarāciju u. c., digitālu parakstīšanu padarīt par vispārpieņemtu praksi visās instancēs, vienlaikus nodrošinot uzticamību un drošību; aicina pārbaudīt iespēju ieviest TAN verifikācijas sistēmu EP deputātu mobilajos telefonos; turklāt uzskata, ka faksa aparātu izmantošana nebūtu jāveicina un būtu pakāpeniski jālikvidē pēc konkrētā deputāta lēmuma;

26. atzinīgi vērtē jauno reformu attiecībā uz papildu rakstiskajiem jautājumiem, kuru Konstitucionālo jautājumu komiteja pieņēma 2015. gada 3. septembrī pēc Budžeta komitejas pieprasījuma saistībā ar Parlamenta 2016. gada budžeta pieņemšanu; aicina ģenerālsēdētāru izveidot vajadzīgos pārbaudes mehānismus jaunās interpretācijas īstenošanai; aicina Priekšsēdētāju konferenci izvērtēt šo jauno rakstisko jautājumu kārtību papildu jautājumu ziņā, lai analizētu radītos ietaupījumus, un informēt Budžeta komiteju par šo izvērtējumu līdz 2016. gada augustam — pirms budžeta lasījuma Parlamentā 2016. gada rudenī;

27. uzskata, ka apropiācijas, kas paredzētas ar parlamentāro palīdzību saistītiem izdevumiem, 2017. gadā ir lietderīgi saglabāt tādā pašā līmenī kā 2016. gadā, piemērojot Civildienestu noteikumus paredzēto juridiski saistošo indeksāciju;

28. uzskata, ka pašreizējais deputātu parlamentārās darbības attēlojums Parlamenta tīmekļa vietnē nav precīzs un neatspoguļo deputātu faktisko darbību un līdzdalību; ierosina pārtraukt patlaban izmantoto tīmekļa vietņu reitinga sistēmu un Parlamenta oficiālajā tīmekļa vietnē uzlabot informāciju par katra deputāta darbību; prasa jo īpaši izvērtēt balsojumu skaidrojumu un vienu minūti ilgu uzstāšanos izklāstu, tostarp paredzēt iespēju tos norādīt atsevišķi no plenārsēdes runām, kā arī izvērtēt balsojumu skaidrojumu pievienoto vērtību un iespējamās alternatīvas; sagaida, ka Prezidija attiecīgā darba grupa, kas atbildīga par minēto jautājumu, iesniegs Budžeta komitejai savu programmu un konstatējumus, tiklīdz tādi būs pieejami;

Deputātu izdevumi

29. atkārtoti aicina Prezidiju definēt precīzākus noteikumus attiecībā uz atbildību par izdevumiem, ko atļauts segt no piemaksas par vispārējiem izdevumiem, un ierosina, ka šie noteikumi varētu ietvert izmaksu ziņā efektīvus pasākumus, piemēram, deputāti varētu publiskot savu izdevumu uzskaiti, ko jau dara aizvien lielāks skaits deputātu, un tos varētu papildināt vienkāršota sistēma neizlietoto līdzekļu atmaksāšanai; atkārtoti norāda, ka šādiem pasākumiem nevajadzētu radīt vajadzību pēc papildu darbiniekiem Parlamenta administrācijā;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

Ēku politika

30. atgādina, ka pašlaik tiek pārskatīta Prezidija 2010. gadā pieņemtā vidēja termiņa stratēģija ēku politikas jomā; pauž nožēlu par to, ka Prezidijs vēl nav beidzis izskatīt Parlamenta vidēja termiņa stratēģiju ēku politikas jomā; aicina ģenerāļsekretāru pēc iespējas drīzāk un vēlākais līdz 2016. gada augustam pirms budžeta lasījuma Parlamentā 2016. gada rudenī iesniegt Budžeta komitejai jaunu vidēja termiņa stratēģiju ēku politikas jomā;

31. aicina Prezidiju iesniegt ilgtermiņa stratēģiju Parlamenta ēku politikas jomā; atkārtoti norāda, ka tādi ilgtermiņa ieguldījumi kā Parlamenta ēku projekti ir jāisteno piesardzīgi un pārredzami; prasa veikt stingru izmaksu pārvaldību, projektu plānošanu un uzraudzību; atkārtoti prasa, lai lēmumu pieņemšanas process ēku politikas jomā būtu pārredzams un tā pamatā būtu agri saņemta informācija, pienācīgi ņemot vērā Finanšu regulas 203. pantu; uzskata, ka ilgtermiņa stratēģijā ēku politikas jomā būtu jāiekļauj ziņojums par Eiropas vēstures nama izveides aizkavēšanās un izmaksu pieauguma iemesliem;

32. prasa atainot budžetā patieso situāciju Parlamenta nekustamo īpašumu jomā; tādēļ prasa, lai Parlamenta galīgajā budžetā tiktu skaidri norādītas KAD ēkas izmaksas, un prasa, lai turpmāk ieguldījumi nekustamajā īpašumā tiktu paredzēti budžetā, tādējādi novēršot vispārēju pārvietojumu nepieciešamību;

33. uzskata, ka pašreizējā ekonomiskajā situācijā, iepriekš neapspriežoties ar Budžeta komiteju un bez tās apstiprinājuma, turpmākus Parlamentarium projektus nevajadzētu uzsākt;

34. tādēļ ierosina, sākot ar 2018. gadu, ieviest īpašu pozīciju investīcijām ēku celtniecībā, kuras finansējuma pamatā 2018. gadā būtu līdzekļi, ko 2017. gadā ierosināts piešķirt ārkārtas izdevumu segšanai;

35. ņemot vērā ārkārtas apstākļus 2017. gadā, kuri prasa lielas investīcijas drošības infrastruktūrā, ierosina visus līdz 2017. gada beigām neizlietos līdzekļus izmantot, lai segtu KAD ēkas celtniecības izdevumus, tādējādi izvairoties no maksimāliem procentu maksājumiem bankām par aizdevumiem, par kuriem jāslēdz līgumi celtniecības finansēšanai;

36. prasa sniegt vairāk informācijas par pašreizējo stāvokli saistībā ar PHS ēkas atjaunošanas projektu; prasa, lai Prezidijs sāktu un izvērtētu pētījumu par atjaunošanu; sagaida, ka Prezidijs, izstrādājot atjaunošanas grafiku, ņems vērā nepieciešamību pēc veselībai nekaitīgiem un drošiem darba apstākļiem; prasa Prezidijam pēc iespējas drīzāk informēt Budžeta komiteju par visiem pasākumiem; šajā sakarībā aicina Prezidiju sagatavot augsni tam, lai PHS ēku pārveidotu par modernu paraugēku energoefektivitātes ziņā un nekavējoties sāktu ēkas modernizāciju;

37. aicina atbildīgos priekšsēdētāja vietniekus iesniegt Budžeta komitejai progressa ziņojumu par KAD ēku;

38. uzskata, ka rūpīgi izvērtējot iespējamās sinerģijas un ietaupījumus, būtu jāturpina darbs pie strukturālām un organizatoriskām reformām, kuru mērķis ir panākt lielāku efektivitāti, vides ilgtspēju un lietderību; atgādina, ka ievērojamus ietaupījumus varētu gūt, nosakot Parlamentam tikai vienu, nevis trīs darba vietas (Briselē, Strasbūrā un Luksemburgā); uzsver, ka šim procesam būtu jānorit tā, lai netiktu apdraudēta Parlamenta likumdošanas darba izcilība, pilnvaras budžeta jomā un pārbaudes pilnvaras vai deputātu, deputātu palīgu un personāla darba apstākļu kvalitāte;

Ar darbiniekiem saistīti jautājumi

39. atzinīgi vērtē priekšlikumu 2017. gadā samazināt štatu sarakstu par 60 vietām saskaņā ar Padomē panākto vienošanos par Eiropas Savienības 2016. finanšu gada vispārējā budžeta projektu, kuru Samierināšanas komiteja apstiprināja 2015. gada 14. novembrī budžeta procedūras laikā;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

40. atgādina, ka uz politisko grupu darbinieku kopējo skaitu nedrīkst attiecināt mērķi samazināt darbinieku skaitu par 5 %, ievērojot lēmumus, ko Parlaments pieņēmis attiecībā uz 2014. finanšu gadu, 2015. finanšu gadu un 2016. finanšu gadu;

41. atbalsta papildu štata vietas rakstiskajai un mutiskajai tulkošanai īru valodā; šīm papildu vietām nepiemēro 5 % samazināšanas mērķi, ņemot vērā Komisijas ieteikumus; aicina ģenerāļsekretāru apspriesties ar Īrijas deputātiem par iespējām racionalizēt īru valodas izmantošanu, vienlaikus neapdraudot deputātiem garantētās tiesības;

42. atbalsta to, ka visās plenārsēžu debatēs tiek nodrošināta tulkošana starptautiskajā zīmju valodā, lai vismaz debates padarītu patiešām pieejamas visiem Eiropas iedzīvotājiem;

43. atzinīgi vērtē progresu, kas panākts rakstiskās un mutiskās tulkošanas efektivitātes jomā; atzīst mutisko tulkošanas pakalpojumu kvalitāti un pievienoto vērtību; prasa panākt ātru un noturīgu ģenerāļsekretāra un mutisko tulku pārstāvju vienošanos, apvienojot kvalitatīvus darba apstākļus un efektīvu pārvaldību, lai izvairītos no nelīdzsvarotības nostrādāto stundu un mutisko tulku vispārējās neaizsargātības ziņā, ņemot vērā sociālās tiesības; aicina ģenerāļsekretāru iesniegt vēl citus racionalizācijas priekšlikumus, piemēram, priekšlikumu vairāk izmantot rakstisko un mutisko tulkošanu pēc pieprasījuma, jo īpaši saistībā ar Eiropas Parlamenta sadarbības grupu īstenotajiem pasākumiem; uzskata, ka kopš 2014. gada oktobra ieviestā lingvistiskās profilēšanas sistēma, kas tiek piemērota komiteju grozījumiem, ir viens no piemēriem tam, kādus pasākumus lietderības jomā ir iespējams veikt un vēl vairāk pilnveidot; uzskata, ka mutiskā un rakstiskā tulkošana ieņem centrālu vietu Eiropas demokrātijā, kas ir pieejama visiem, un šajā sakarībā aicina nepieļaut nekādas reformas, kas kaitētu Eiropas Parlamenta darbību un dokumentu pēc iespējas plašākai un iekļaujošākai pieejamībai;

44. aicina Prezidiju izvērtēt un vajadzības gadījumā pārskatīt noteikumus par praktikantiem, tostarp ieviešot minimālo atalgojumu un saskaņojot sabiedriskās ēdināšanas cenu piedāvājumu visiem praktikantiem gan Parlamenta administrācijā, gan deputātu birojos, lai nodrošinātu vienādu izturēšanos un aizsargātu praktikantu sociālās tiesības;

45. aicina Prezidiju pārskatīt noteikumus par ceļa izdevumu atmaksāšanu reģistrētajiem deputātu palīgiem saistībā ar komandējumiem starp Parlamenta darba vietām, lai pielāgotu tos noteikumiem, kas tiek piemēroti pārējiem darbiniekiem;

46. uzskata, ka deputāta un palīga līguma pārtraukšanai ir jāievieš trešā veida — savstarpējas piekrišanas — procedūra;

Šoferu pakalpojumi / mobilitāte

47. pauž iebildumus pret priekšlikumu internalizēt šoferu dienestu, aizstājot ārēju pakalpojumu sniedzēju ar Parlamenta līgumdarbiniekiem, kas uzreiz radītu papildu izdevumus aptuveni EUR 3,7 miljonu apmērā; uzskata, ka par alternatīvu būtu jāuzskata labi organizēts ārējais līgums, kurš noslēgts saskaņā ar attiecīgiem publiskā iepirkuma noteikumiem un saskaņā ar kuru ārējam pakalpojumu sniedzējam ir pienākums uzņemties atbildību par drošību un iepriekšējās darbības pārbaudēm, kā arī par pienācīgiem darba apstākļiem un samaksu; apsvērtu internalizāciju vienīgi tad, ja tās izmaksas nepārsniegtu pašreizējās sistēmas izmaksas un ja ar to tiktu nodrošināti pienācīgi darba apstākļi un samaksa šoferiem, labāks dzimumu līdzsvars un videi nekaitīgāku automašīnu izmantošana; aicina sniegt Budžeta komitejai izsmeļošu informāciju pirms jebkādu lēmumu pieņemšanas;

48. aicina ģenerāļsekretāru apspriesties ar Beļģijas varasiestādēm, lai nodrošinātu jaunā tiešā dzelzceļa maršruta starp Briseles Luksemburgas staciju un Zaventemas lidostu vieglu pieejamību un kopumā vislabākās izmantošanas iespējas, kas varētu ietvert deputātu caurlaižu izmantošanu pašreizējās *laissez passer* sistēmas vietā;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

49. uzskata, ka autoparks būtu jāveido izmaksu un degvielas ziņā rentablākām un drošām automašīnām; uzsver to, ka priekšroka būtu dodama mikroautobusu un autobusu izmantošanai ceļā uz lidostu un no tās pēc noteikta grafika; aicina ģenerāļsekretāru iesniegt ziņojumu par pilnīgu pāreju uz elektriskajiem automobiļiem desmitgades beigās;

50. aicina ģenerāļsekretāru apspriesties ar Parlamenta ceļojumu aģentūru; mudina ceļojumu aģentūru vairāk salīdzināt cenas; aicina ceļojumu aģentūru, rezervējot biļetes, aktīvi meklēt lētākas cenas un kopumā piedāvāt deputātiem un visām darbinieku kategorijām konkurētspējīgākas cenas, vienlaikus nodrošinot piemērotus biļešu maiņas noteikumus;

Komunikācija

51. prasa iesniegt 2014. gada informācijas un komunikācijas kampaņas vispārējās stratēģijas un metodikas *ex post* novērtējuma rezultātus (novērtējuma ziņojums tika plānots 2015. gada otrajā pusē);

52. atkārtoti aicina ģenerāļsekretāru ziņot Budžeta komitejai par 2014. gadā notikušo Parlamenta vēlēšanu kampaņas novērtēšanu, kā arī vispārējai sabiedrībai paredzētu Parlamenta komunikācijas pasākumu efektivitāti;

53. atzīst Parlamenta informācijas biroju lomu izpratnes veicināšanā par darbībām, ko veic Parlaments un Savienība kopumā; uzskata, ka būtu jāparedz efektivitātes veicināšanas pasākumi attiecībā uz Parlamenta informācijas birojiem; uzskata, ka Parlamenta informācijas biroji pēc iespējas būtu jāizvieto vienās telpās ar Komisijas pārstāvniecībām un administratīvie pakalpojumi tiem būtu jāizmanto kopā ar šīm pārstāvniecībām; prasa novērtēt Parlamenta informācijas biroju mērķus, uzdevumus un sniegumu un uz šī pamata noteikt prioritātes;

54. prasa izvērtēt iespēju veidot ciešāku sadarbību ar ARTE Strasbūrā, lai izveidotu Eiropas plašsaziņas līdzekļu centru jauno žurnālistu apmācībai;

55. aicina ģenerāļsekretāru iesniegt ziņojumu par uzņēmumiem un organizācijām, kuriem ir nodrošināta piekļuve Parlamentam, lai tie varētu organizēt forumus par tematiem, kas saistīti ar to darbības jomu; prasa ģenerāļsekretāram, atļaujot piekļuvi Parlamentam, uzturēt līdzsvaru starp dažādajām nozarēm un dažādajiem organizāciju veidiem;

Citi jautājumi

56. mudina ģenerāļsekretāru nākt klajā ar detalizētu ziņojumu par Parlamenta, Reģionu komitejas un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas sadarbības nolīgumu administratīvo sadaļu īstenošanu un, pamatojoties uz to, izstrādāt iespējamus pasākumus turpmākai administratīvai sadarbībai tādās jomās kā loģistika, infrastruktūra vai drošība;

57. mudina ģenerāļsekretāru sniegt skaidrojumu par Parlamenta sporta zāles pašreizējo pārvaldību un Parlamenta personāla pašreizējo izmantošanu šajā sakarībā; turklāt prasa sniegt skaidrojumu par gaidāmo tiesvedību un piedāvātajām iespējām sporta zāles efektīvas un rentablas pārvaldības turpmākai nodrošināšanai;

58. uzskata, ka papildu ietaupījumus var veikt saistībā ar izdevumiem par mēbelēm, uzskatot, ka palielinājums EUR 3 589 832 apmērā 2016. gadā un līdzvērtīgs palielinājums 2017. gadā, salīdzinot ar EUR 2 415 168 2015. gadā, nepavisam nav samērīgs;

59. atzinīgi vērtē braucieniem paredzēto lāžu (*cantines*) ierobežotāku un efektīvāku izmantošanu; mudina kopīgi izmantot šīs lādes, dodoties uz Strasbūru;

60. aicina ģenerāļsekretāru pilnībā īstenot Finanšu regulas burtu un garu attiecībā uz zaļu un ekonomiski efektīvu publisko iepirkumu, nostiprinot Parlamenta iepirkuma stratēģiju šajā jomā;

Ceturtdiena, 2016. gada 14. aprīļa

61. mudina turpināt meklēt energoetaupījumus, it sevišķi saistībā ar ēku apgaismes un apkures sistēmām, jo diskusijas par 2016. gada budžetu ir apliecinājušas iespējas veikt uzlabojumus;

62. mudina plašāk popularizēt veselīgu un ekoloģisku pārtiku; tādēļ aicina Prezidiju izvērtēt iespējas nodrošināt veselīgu pārtiku ne tikai tādēļ, lai dažādotu pakalpojumus, bet gan, lai piedāvātu svaigus augļus un dārzeņus par pieņemamākām cenām;

o

o o

63. pieņem 2017. finanšu gada tāmi;

64. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un tāmi nosūtīt Padomei un Komisijai.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV